MAHAMAHOPADHYAYA
Dr U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-600 090.

வசவபுராணம்.

இஃது,

பொம்மையபாளையம் பெரியமடம்

யதீஸ்வரர்

ஸ்ரீ - சிவஞானபாலையசுவாமிகள்

திருவுள்ளப்பாங்கின்படி

காயாறு - குருலிங்கையர்

குமாரர்

ஞானசுந்தரஐயரால்.

பலபிரதிகளைக்கொண்டு பார்வையிட்டு

மேற்படி

இந்தப்புராணமுடிவில்

நூதனமாகவியற்றிய சரித்திரச்சுருக்கத்துடன்

பு - சு - அருணாசலகுருக்களவர்களது

சென்னை, லக்ஷ்மீவிலாசசாலையில்

பதிப்பித்து

படத்துடன்வெளியிடப்பட்டது

ஸ்ரீமுக௵

சந்திரமௌலிப்ரஸ்.

Register copy right.

உ

சிவமயம்.

சென்னைத்துரைத்தனவித்தியாசாலை

தமிழ்த்தலைமைப் புலமைநடாத்திய

திருத்தணிகை

இயற்றமிழாசிரியராகிய

விசாகப்பெருமாளைய ரவர்கள்

இயற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்

கழிநெடில்விருத்தம்

பொரபிதிரனைய துலகமாயை பிடைப
    புகணறிடிலெனுமுடாசைவ
சிறபரசெறிமையுல துணாநதமலர
    சேவடிஞானமுறறுபமா
றுறபவநாசமிலபெருஙகிரளை
    டொபபிலமாககருணைவாரிதிடா
மறபுதனிரணடாஞசமபுநதிச
    னவதரித்தனனகஙகளிபபே. (௧)

பலவளஙகொழிசருஙகருநடதேசம
    பறறியலிஙகுளாபுரியி
லிலவழுககிழுககாமாதிராசாககு
    மிசைநதமாதாமபையாமனைககுஞ
செலவநனமகபபேறெனவுளமுவநது
    செபபருஞசிறபபுடைவசவ
நலலருணமமபரிதநவதரிதத
    நவமுவநதிசைபபாநறறவரே. (௨)

வந்தவதரித்தஞானபாற்கரனெம்
மனத்தினுஞ்சிரத்தினுந்தணவா
வந்தமில்வீரசைவநற்கோலத்
தருமணியாமவனவாய்மை
வந்தநற்சரிதைவகுத்திடிற்சமய
வாதிகள்வாய்மதமடங்க
முந்துசெந்தேன்கண்டொத்தெனவிளைய
முகிழ்க்குநீள்வசவபுராணம் (௩

இன்னநற்புராணமிசைக்குமாரியத்து
மெழிற்றருகன்னடமுதலா
வன்னுபாடைகளிலுரைத்தனர்பெரியோ
ரோங்குமவ்வண்மைசேர்கதையை
யிங்கிலத்தவர்முன்னியற்றியநோன்பி
னிசைத்தனரொருபெருந்தவர்தீஞ்
சொன்னடையாலின்றமிழினுமின்பந்
துய்த்தெமன்னோர்களுறவே. (௪

வேறு.

உற்றபெருந்தனிமுதல்வனுமையம்மைகாண
வுவந்துநடஞ்செய்தருளுமொருவனடிக்கமலம்
பற்றிவிடாப்பேரன்புபழுக்குநர்தாம்வேண்டும்
பரிசுமகிழ்ந்தாய்ந்துளபற்பலபிரதிகொண்டு
சொற்றுக்கணமாயத்துச்சருக்கந்தோறுமிறுதியிலே [ண
சொல்லமைதிப்பொருள்விளக்க வாக்கியநன்னடையா
முற்றுவித்துச்சிவதத்துவசனமுதனூலாகமங்கண்
முழுதுணரும்புதுவையருணாசலப்பேர்முனிவன். (௫

வைத்தொளிரும்பிலக்குமிவிலாசமெனவழுத்தும்
வைப்பிடைச்சந்திரமௌலிப்பிரசிலவளஞ்சேரு
நித்திலவெண்மைக்கடிதங்கொண்டுபதித்தனனு
ளினமல்லன்பாலவிட்டகலாநெஞ்சமுளனாகிச்
சத்தியநன்னெறிவீரசைவசிகாமணியாய்ச்
சமதமமாதிகள்பூண்டுசற்சார்பிலொழுகும்
நற்றவனுநங்கள்பெருந்துணையெனுங்காயாறு
ரணணியசீதத்திருவினனமெய்ஞ்ஞானசுந்தரனே (௯)

உ

முருகன்றுணை.

புரசை அஷ்டாவதானம்

சபாபதிமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

மணிநீரப்பசுந்துகில் வளையாவிருநிலத்
தணிகூர்மன்னுயிர்க் கவிசையிருளிரீஇ
விசைப்படரொளி விரவப்பொய்யந்நா
னச்சரியாமைபோய கலனுவாவுதிப்பப்
படிற்றொழுக்கப்பெருங் கடுந்திறன்முரிந்து
சீரியநன்னடை யாரமிர்தசுரப்ப
வவகுணக்குறும்புபோயத் தவகுணத்திறைவரப்
பிறமதக்களையொரீஇ மறைமுதல்சைவப்
பைங்கூழ்விளையு ளெங்கணுந்தழைப்ப
வைதிகத்தவறெனு மைகவமிடிதபச்

சிவசாதனககொடை தகவுறபபெருக
மருட்பகைமறுகி யருட்சாபுகிளைபபப
புறநெறிகாடொழிந தறநெறிநாடுறப
பொயமமைநோயதிகைபபமெயமமைவான்சுகமபெற
பவககுழிநதாநது சிவததுறைநிவபப
மகதிபபேரியாழ வநதமாமுநிவன
செயதநன்றிககுமைதவழகடறபுவி
லைகமமாறிது காறுமமாறறினதெவன
அனனமாசலததோன றனனுடைவேணடுகோள
காதலிறபயனகொளக கேதமிலாததிருக
கைலையெமபரமனச சைலாதிகாரத
திருநநதிதேவனைப புரிவொனறிநோககின
யறலைஞயருளுபபாட டினையுளமுவநதிணை
டததனிககுரவன முததலனுமுயவான
வநதவதரிததனன வசவேசனுகி
யெனபநமபெருமா னிரஙகியளிததருள
கருணைககளவு வரையிடறகினபத
துனபததுழககு மனபதைககுழாதது
ணமமனோரறசொலல விமமிதமனறே
ஆணடானடிமையென் றருமறையாகம
மாணபுறநொடிககும வகைமைதனனாக
கணடுபேருயிாததிரள பணடைமாமலபபடாந
தமிததததமது சுதநதரமெனனவும
இனமையைப்புலஙகொளு நனனாபபேறறினைக
கைததலததுயததோா முததெனததெருடடிய
வசவபிரானருள வளனெலாமொருஙகுளத
திசைவுறததோறறுமா றெவாககுறுதலிய

ஸ்ரீ

பராணமிந்நாளவரைப் புலப்படாத்திருந்தென
ருங்காங்கித்தலத் தோங்கிநிம்பல
வீராகமத்துறை சோராத்திருமடந்
தம்பிறறீஇயலைச் செம்மையிற்றரவரும்
பிரதிகளைக்கொடு திரைதவழ்வாரித்
பல்வளந்தரவாண் டொல்வளைப்பொலிவுகூர்
புதுவைவாழ்விப்பிரப் புநிதனவட்நூல்
கதுவுசெந்தமிழ்நூல் கற்றவைக்கேற்பச்
சித்தனுங்கிலபெறீஇ மற்றையோர்க்கன
பின்றுசாலப்புறுவான் வியன்றருமொழுக்கங்
கடைப்பிடித்திறைவிபால் விடைக்கொடிப்பெருமான்
திருமேனித்தீண்டப் பெறும்பெறலருந்தவ
ரேசமார்திருவருணாசல குருக்கள்
தன்னொடும்பலகா லுன்னியாராய்ந்து
புகழ்வளர்சென்னை நகரிடைத்தவன்றன்
சந்திரமௌலி யென்பபெயர்தழைந்து
முந்துறுமஆச்சின் முயன்றெஞ்ஞான்றுந்
தன்போலெல்வரு மின்போடதன்பொரு
ணிலைமுதன்மாணபெலா மிலவறவுடத்துணர்ந்
தென்றுநயந்தனா அன்புளங்களிப்ப
வசந்தவா யுயிர்க்கெலாம் இசைந்தருள்பரம
ஞானவிராச தானியாயவளா
பொம்மையபாளைய மென்னும்பெரிய
திருமடந்தனனின் மருவுவீராகம
சிவஞானிமயூரா சலசதாநிவாச
யதீசரொணப்புவி யிறைஞ்சிணாபுகழ்மை
பகாசிவஞான பாலையசுவாமிகள்

பணிததிருவுளப் பாங்கினைபடித்தான்
கணிததஅவவசசருக கநதொறுமிறநியி
னியறறியசரிததிரச சுருககநதமமுட
னெழுகாவெழுததி லியறறுவிததனஞல
சானறோருடைததென வளவைமுனசாறறின
வானறபுகழககோ ரமைதியாயநிலவுறாஉந
தொணடைநனனாட்டிற றொனமைசானறுள
திணடிறலயிறபடைச சேநதனுரோரிரு
சநதியுடனனணை டுறறுவீறறிருபப
பிரணவாசலமு மொருபுறஞசுலவிய
சமாமாபுரியென வமரராதியராற
போறறுநசலததின பாறபுடையடுததது
பிஞஞகறகிளைய பிளளைபிரானது
மஞஞையினினமென மகிழதலைகளிாநது
முருகவேளமருகனென னொருவிலாவாழியம
பகவனகுருசிறந தகையாபபயோதரா
காறூஉநடககுயில சேணுலாநதணடலை
சூழவுறவெளளனங கோழிணாததுழாயமுடி
வானவனகைததலப பாணிறசசஙகென
முடடைதபசுநதாட் கடடவிழசரோருகப
பூநதவிசுவீறறுறை தேநதருமலாததடந
துயயசொலவிளையுணிள செயயுளுடையது
வடபானமேருவினிடையோர்நாவற
கனியாறுளதென விதுகாறமபுவி
கேளவியுறறுளதாற ஙளாநதவிவவளததாயத
தெனபாறகாயா றெனறீணடொன்றுண
டெனககேட்குநதொறு மனககனிபெருககு

நறபதியுறையும் பொற்புயர்குரிசில
குருமுதனமூன்றனு ளிருமைககுரியனென
றயாவறததனதியற பெயரானிறுதத
குருலிஙகையன பொருவருநதவககுறை
யாளமறறதனையுந தானவநதுநிறைததுத
தருவானென்னவவன றிருமகவாகி
யததகைமுனறையு நிததலுமோமபுத
றனுதபெருஙகட னொருஙகணிநடதது
மெய்யனமுததமிழநூல கைவருததலைமைபோ
ஈணபகலாநற பணபுமிகுசீரியோன
கலவியினருமை கறறுணாநதோரெனப
பலவகைததானும பயினறுளதேசிகன
வயறகட்குடவளை கொழிததவாணிசதில
மாதாவாணைகிக ராதலதெரிககும
பாளையமெனன னீனிடைபபயனறு
தலனுறைவைசிய குலமணிசைவ
நெறிநினறறமபல நிறுவுநலனுரவோன
கோதணடராம னெனுஙகுரிசிலீனற
மாதஙகமுததமிழ வளனனிதோநத
நனனுவலாபாற பனனூனமபயில
நேயமகலாத தூயவுளததினன்
கசசியமபதிவாழ பசசையபபன
தருமநடாததுந தலைவருணமுதலென
வருசறசனாகுழா மகிழுததமகுண
சோமசுநதர பூமனுககினியன
தேனிருங குவளைமார்பன
ஞானசுநதரமெனு மானவிறபனனே.

அ

உ

சிவமயம்.

சென்னை நார்மல்பாடசாலைத் தமிழ்ப்புலவர்

சோடசாவதானம்

தி - சுப்பராயசெட்டியார்

இயற்றிய

அறுசீரகக்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

பொன்பூத்தநிறத்தோனும் புகல்பூத்தமுகச்சேோ[illegible]
வுநாறுக, கொன்பூத்தமுவிலைவேற்பெருமானுந்தச்சமதுச்[illegible]
யினிற்பச, தென்பூத்தவிடுகிடைக்கூர்க்குலிசவேற்படை[illegible]
த்தேவர்கோமான், மின்பூத்தசுரர்முதலோர்கரநகூப்பில[illegible]
நதொருபாலேவல்கேட்ப.

திருமகளுங்கலைமகளுந் திருந்[illegible]ரகக்ற்கெதிர்[illegible]
செய்வனிற்பப, பருமவரவகலல்குறசசியொருபால்[illegible]
கொடுபணிந்தங்கிறப, அருமறைதோமுனிவர்பலன்[illegible]
பால்றுகொடுவெள்ளரிசிதூவுக, கருமவுருத்திரகணிகை[illegible]
மாதரநடநவினறுகளுலவோரபால.

முழுதலகுந்திருவுகரததிடையீன்றுமெஞ்ஞானறமுங்
ரக்கனனி, யெழுதருதனதிருமேனியிடப்பாறனவல[illegible]
னி—மாகக்கொள்ளத, தொழுதகையபெருந்தகைகமாலப[illegible]
பொனறுமூழிதொறுந்தளாகர்தோன்கும, விழுமியசி[illegible]
ருங்கயிலையோலகக்கதினிதவீறறிருக்குமஞான்று.

பரசியவநதயன்முதலோாபளகருமபேறடைநதுதக்கா[illegible]
பதியிற்செலல, விரசியகாறறுளர்மகரயாழமுனிவள[illegible]

போாநதுவியன்ஞாலததுட், புரைசெயமணகுணடரெனுஙக
ளைகளைநதுபொருவிலவானசைவமெனனும, உரைசெயுமவை
யகூழவளரவபரசிவனெனுமுழவனுறுவனமனனோ.

என்றுதிருககடைககணோககருளிசெயமமானநதிமுகமினி
தினோககக, குனறலிலசசயிலாதிசிவகணததோடகண ஞாலய
குறுகிபபொயமைம, பொனறுதலிலமணமுதலாமபுறநெறிகள
பொனறவகநெறியினறோஙகத, தனறியமெயததொணடிபூ
ணடியலபூதிசாதநஙகளேகககினறுன.

அததலைகயவசவணணன முதலசரணாதிருககூட்டதத
டைலவததேனருழ, தொததலாபூமபொழிலபுடைசூழநாவ
லூாபபெருநதகைபோறறெருததவேதக, கொததியனமாபா
டியஞசெயசோமநாதபபெரியோனகுலவககூறும,விததகநற
றேலைகமரபேலசவணணாபுராணமெனவிளஙகுறால

எளிதுணாநதுமகபதைகளினிதுயயசசரிததிரததோடி
யனுமசிற, றெளிவுபெறபபதிபபிததுததருகவெனததிருத
தொணடாசெறிநதகேடப, விளிதருமிவவுடலபெறுமபேறி
னறேபெறறேமெனறுவியநதுமேறகொண, டளிதருநெஞசக
மொடுபலபிரதிகளகொணடாயநதுசசிறபபதிபபிததானால.

சேயாறுகடநதுறுவீரியனறீ இககளியருநதிததிருநது
வெப்புப,போயாறுகெனசசுககஙகளகூயபபயிலுமபூமபொழி
லுமபுகாவராருய, மீயாறுபயிலவராலொடுபொருதுமபூநதட
முமவிளஙகுநதொணமைக, காயாறுதவாபுகழுஙகாயாறுகடி
நகராககளிததுவாழவோன.

திருககமலைநோககொடுவெண கமலைநோககொருஙகு
டையோனறிகழுமவாரி, சருககமலையலையெறிபாறகடலினரு

க்கறிவரியானருட்குநதிமை, யருக்கமலைசிறடிகதமன்புடை யானவீரசைவததழகனசித்திப, பெருககமலைபோலுளளா ணஞானசுநதரபபெயரியோனருணமனறே.

உ

சிவமயம.

வேலுமயிலுமதுணை.

திருமழிசை - தமிழ்ப்புலவர் - கந்தசாமிஐயர்

அவாகள இயறறிய

கழிநெடிலவிருததம.

தருமநெறிச்சமாபுரிதணையடுதத காயாறுதனனினமன லுங, குருலிஙகவேளதவததில வருஞானசுநதரையனகுறிக கொளநநதி, யருளுடனவநதவதரிதத வசவபுராணததையச சிடடனிததாளெனறு, நிருமலராமபுலவாகளிதலைசிறபபத த னதுபுகழநிலவமாதோ

சிறபபுபபாயிரம முறறிறறு.

சருக்கவகராதி

பக்கம்.		பாடற்றொகை.
க	- பாயிரச்சருக்கம்	கசு
சு	- திருக்கயிலாயச்சருக்கம்	எஉ
உரு	- திருவவதாரச்சருக்கம்	க0ரு
ருசு	- உபதேசச்சருக்கம்	ருஅ
எக	- தண்டநாயகச்சருக்கம்	எங
அஅ	- சென்னவசவேசுராபுராணம்	கஉ
கூஉ	- அல்லமாபிரபுபுராணம்	ங௩
க0உ	- கள்ளர்க்கருளிய திருவிளையாடல்	எ
க0ச	- வணிகமலலையாபுராணம்	அ
க0அ	- காட்டக்கோட்டையாபுராணம்	கங
ககஉ	- வஞ்சனைவடிவமாதவாபுராணம்	ச
ககச	- வங்கையாபுராணம்	எ
ககஎ	- சித்தராமையாபுராணம்	உச
கஉரு	- சாளிகைப்பெட்டியமைப்பித்த திருவிளையாடல்	உ0
கஙக	- நெற்றிக்கண்கேட்ட திருவிளையாடல்	உஉ
கஙகூ	- ஆடைவளர்ந்த திருவிளையாடல்	உசு
கசசு	- முத்தசங்கையாபுராணம்	சஅ
கருஅ	- பசுபதிநாயனாபுராணம்	கசு
கசுரு	- கோட்கூச்சவலைபுராணம்	உச
கஎச	- அம்மவையெனனும் பெச்சமாதேவியாபுராணம்	உசு
கஅஉ	- கலியநாயனாபுராணம்	உரு
ககூ0	- நமித்தண்டிநாயனாபுராணம்	கரு

திருக்கூட்டச்சருக்கம்.

௧௯௫	- சகலேசமாதிராசையாபுராணம்	௯0
௨௧௬	- சிக்கமர்த்தையாபுராணம்	௫௫
௨௩௧	- மடிவாலமாச்சையாபுராணம்	௨௭
௨௩௯	- சங்கரதாசையாபுராணம்	௨௫
௨௪௬	- நிம்மவ்வைபுராணம்	௩௩
௨௬0	- தலாயுதாபுராணம்	௪௧
௨௭௨	- சுந்தரப்பெருமாளுப்பனாபுராணம்	௩௮
௨௮௫	- கின்னரப்பிரம்மையாபுராணம்	௪௫
௨௯௭	- கலிகேதப்பிரமையாபுராணம்	௨௮
௩0௫	- மோளிகைமாரையாபுராணம்	௨௬
௩௧௨	- கன்னப்பிரமையாபுராணம்	௨௬
௩௨0	- முசுண்டிச்சவுண்டையாபுராணம்	௩௫
௩௩௩	- சுரிகைச்சவுண்டையாபுராணம்	௧௮
௩௪0	- தெலுங்கச்சோமையாபுராணம்	௨௮
௩௫0	- ஏகாந்தராமையாபுராணம்	௭

திருக்கூட்டச்சருக்கம்

௩௫௩	- சங்கமப்பிராணியாணபுராணம்	௨௩
௩௬௨	- கின்னரையாபுராணம்	௩௯
௩௭௪	- மேதாகேதையாபுராணம்	௩௧

திருவாதுச்சருக்கம்

௩௮௬	- சிவநாகமையாவாது	௮௪
௪0௮	- வாசகையாவாது	௯௪
	ஆரியமாரையா	

வீரசகைரா

மருசையடா ௯௪

[illegible] - மடிவாலமாசசையாவாது ௪௮

[illegible] - பூசணடிசசவுணடையாவாது ௨௫

[illegible] - புகாநதராமையாவாது ௧௨

[illegible] - வி. முணடவாது ௩௬

[illegible] - சகமநதவததணடநாதாபுராணம ௨௫

[illegible] - கலிசலைநாதாபுராணம ௩௧

[illegible] - கலிஙகாமதுரையாபுராணம ௫௧

இதுவரையில முறறுபபெறறது

ஆ. திருவிருததம - ௧௭௪௬

அசசியறறியபுததகஙகள

* அருடபா

வசவபுராணம

கூவததுபபுராணம

ஆராததிரியாபுராணம

திருபபோரூாசசநநிதிமுறை

பழமலையநதாதியுரை

திருபபுகலூரநதாதியுரை

திலலைககலமபகம

அருட்பாவைததினவிபரம.

அகததியாதேவாரததிரட்டு திருவாசகம திருவிசைப் பா திருபபலலாணடு பெரியபுராணசசெயயுட்கோவை.

இனிபதிப்பிப்பன

பெரியபுராணமூலமுழுமையும்

பிரசித்தபத்திரிகை.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னபட்டணம் முத்தியாலுபேட்டைத் தம்புசெட்டியார்வீதி மேலண்டைவாடையில் ஆங்கிலோ வெர்ஞுகுக்யூலர் ஸ்கூல் ஸ்தாபித்திருக்கு ௧௱௦ - வது நம்பரையுடைய கா - ஞானசுந்தரஐயரவர்கள்வீட்டில் ஷை யாரிடத்திலும், ,

பெத்துநாயக்கன்பேட்டை தங்கசாலைவீதிசுமைதாங்கிக்கடுத்த ௨௨௧ - வது நம்பர்வீட்டிலிருக்கிற வேலூர் குமாரசாமி ஐயரிடத்திலும் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

வசவபுராணம்.

பாயிரச் சருக்கம்

விநாயகர்

மாதங்களாணடுகங்கண மாறறினாறுமாறுத
மாதங்கவளைக்கரத்தான மனத்தருளுமலையாளா
மாதங்கநதோனறஙபால வநதாளுமதியுநலக
மாதங்கமுகத்தானை மறவாமலவழுததுவாம.

வசவதேவர்

இசையுஙகலவியு மெணவகைசசிததியும
விசையதனமமு மேதகுசெலவமு
மசைவிலினபமு மானநதமுததியும
வசவவெனறு வசனிககவுளைவாம.

இதுவுமது.

மெததியமுததியெயயதும விதிதருநதிபோறறி
வததிதுவெனனவந்த வசவதேசிகனேபோறறி
சத்தியாக்தவத்துதித்த சுகதண்டாதபோறறி
சத்தியநெறிபிரண்டாஞ் சம்புவின்சரணமபோற்றி.

சிவஞானபாலையசுவாமிகள்

பாரவிளங்கும்படி யுருக்கொண்டவ
னோவிளங்கின் றுண்டருணின்மலன
சீர்விளங்குஞ்சிவ ஞானதேசிக
னோவிளங்கு மலர்ப்பதமேத்துவாம் (௧)

பருப்பதம் அல்லது ஸ்ரீசைலம்

திருப்பதந்தருஞ் சிந்தித்தசெப்தியார்
கருப்பதங்கெடுங் காலனகணக்கறுக்
தருப்பதங்கொள் புதுமலர்தந்தெழும்
பருப்பதந்தொழு வாயதுணைப்பாணியே (௨)

மல்லிகார்ச்சுனேசுவரர்

அளவில்வானவ ராரணநாவினா
புளகமெய்யிற போற்றுந்துந்திபோதனா
ராப ருப்பதம ... மல்லிகார்ச்சுன
னுளமுறும்படி யுன்னிநின்றுய்குவாம். (௩)

பிரமரகுந்தளாம்பிகை

கலைமடந்தையுங் கந்தகமலையு
நிலைமைதங்கட்கு நீட்பணியவாழ்
தலைமையாளுயர் சங்கரியம்பிகை
மலைமடந்தை மலர்ப்பதம்வாழ்த்துவாம். (௪)

வீரபத்திரர்

சாரபத்திர மிக்கிலாத்தக்கனை
பாரபத்திரம் பாணியிற்பற்றியே
கோரபத்திரங் கொண்டுவதைத்திடும்
வீரபத்திரன் மெய்ப்பதமேத்துவாம் (௫)

கந்தவேள்

வந்தசூரன் மயில்வடிவாகவே
சுந்தரத்தனி வேலாற்றுணித்தெறிந்
தந்தரத்த ரருந்துயராற்றிய
கந்தவேளைக் கருத்திலிருத்துவாம் (௬)

குருக் மூகம்

அருளுமல்லம தேவரிரேவணர்
மருளசித்தர் மலர்த்தாள்வணங்கியே
தெருளிராமைய தேவர்க்கிறைஞ்சியே
பொருவில்பண்டிதா ராத்திரியர்ப்போற்றுவாம். (௭)

நால்வர்

போற்றிஞானசம் பந்தர்பொலன்கழல்
போற்றிநாவுக் கரயர்புகழ்ப்பதம்
போற்றிவன்றொண்டர் பொன்னடிநாண்மலர்
போற்றிமாணிக்க வாசகர்பொற்சரண். (௮)

சிவசரணர்

பண்டுசெய்த பழவினையிவ் வுடல்
கொண்டுசெய்த கொடுமைகுலையவே
தண்டநாதர் முதலாஞ்சரணர்தம்
புண்டரீக மலர்ப்பதம்போற்றுவாம் (௧)

வாழ்த்து

திருப்பருப்பதத் தேசிகர்சங்கமும்
பெருத்தமண்ணிற் பிறங்குந்தவத்தரு
மருத்தவாக்கமு மாசிகுபாந்தரு
தருக்குசெங்கோற் றலைப்புரந்தவாழ்கவே (௨)

சாற்றிச்செய்தகாரணம்

அருளுஞ்சென்ன வசவேசனாதியாம்
பொருவிலகாமுசி புராணச்சோதப்போதனர்
மருவுஞ்செஞ்சொல் வசவசரிதமுற்
றருமநீங்கா துலாயெனச்சாற்றுவாம் (௩)

நூற்பயன்

நன்றிமூலத்த னன்னந்திகேசுரன்
வென்றிநாவின் விதிவழிநின்றுமோ
ரொன்றியச்சி லுதியரொழிந்திடா
ரொன்றுநற்பரமானந்தமெய்துவார். (௪)

அவையடக்கம்

மதியவைப்பைய யருளினிகழ்த்தல்போன்
மதியிலேனென்றன் வாக்கால்வகுத்தநூ
லதிகநந்திய ரும்புகழாதலாற்
புதியசொல்லின்றென் றெள்ளார்புலமையோர் (௨௩)

நூற்பெயர்

முத்தியேதரு மோனமில்லவித்தாயப்
பத்தியென்றெழும் பாங்கூழ்பணைக்கவு
மித்தலாக்கண் பொழியுமெழிலியாய
வைத்ததன்போ லசவபுராணமே (௨௪)

வழிநூல்

குலவுபால்க குறுக்கிச்சோர்சு
ஞலகினமுன்ன முன்னாத்தத்தெலுங்கினை
யிலகுவீமகவிகனன டந்தரு
கலபுராணத்தமிழானவிற்புவார் (௨௫)

நாதஞேலக்கமுன னாதிவந்தனுரு
சாதமாயத்தண்ட நாதராந்தனமையுங்
கோதிலாத்திருக் கூட்டராலவாதனா
மோதிவென்றது முத்தியுஞ்செப்புவாம் (௨௬)

பாயிரம் முற்றிற்று

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கைலாயச் சருக்கம்

———*———

விதிபடைத்தமனையாளுஞ் சிலமன்னமனையாளுந் [றோ
கதிவிலக்காமறவென்றோ கருத்தினெல்லாமறவென்
ரதிகழுத்திவைப்புடையா ரன்பர்குழுவைப்புடையார்,
மதியிருக்குமச்சடையார் வந்தொழியுமச்சடையார். ௰௭

சூழுமண்டர்தொழும்பத்தா னுளக்கமில்லாப்பெ
ரும்பத்தர், னூழியன்றகிலையார்தா னுறும்பிறப்பிறக்கிலை
யார்தா, னேழுலகுமறியார்தமென்னென் றெனுமறியார்தான்
வாழியெனவந்திப்பார் வருந்தார்களவந்திப்பார் (௰௮)

வேறு

தருமசிந்தையர்பெருமைதங்கிய தவழுநுர்தொழிலச்
துரிசென்றின, ரிருமைகண்டவரிறைவனென்றடி யிணை
பணிந்திடவினிதிருந்தரு, ளருமருந்தனவுருவனன்புட
னமரர்வந்தனுதினமிறைஞ்சிய, கருணைபொங்கியவழி
யினன்புகழ்கயிலையங்கிரிகயிலையங்கிரி (௰௯)

வேறு

ஆலமுண்டெனை யாராவரறகுநா
னேலவோர்கிரி யாவனென்றெண்ணியே
சீலநல்ல வமுதந்திரண்டுவின்
கோலமெய்திக் குலவியெழுந்ததோ. (௨௰)

வேதசததியும விணணவாசததியும
போதநாரணன பொறபுருசததியு
மாதவததா வலி புநதிரண்டர
ஞநனககிரி யாவமெனறனரோ (உ௧)

சநதிரனமுதற றராகரீறிவ
ரநதருமமொளி கூடியழுநதியே
யெநதநாளுமிற வாவகைககரன
சநதவாதன மாகசசனமநதரோ. (உ௨)

பரநதபாறகடற சோதிபரிவிலை
வரமபெறசசிவன வைகுநகிரியதா
யுரநதரிசதுமண டஙகிவிண ணூடெழுந
தரநதைநீஙகி யசஞசலமானரோ. (உ௩)

சுரபியாதிய வெனனுநதொகையுட
னரியதாமரிச சநதனமாதியைந
துரவிதாகவு திககவொடுஙகிட
விரிவதாமுபா தானவிலஙகலோ. (உ௪)

செயயசிததரியககாதிரடசியோ
துயயமநதிரத தநதிரசசோதியோ
வையகததவா வானவாமஙகலத
ஐயவநத வுருவோவெனறுன்னலாய. (உ௫)

ஓஙகுமாகயி லாயததினுசசிமேற
றேஙகுசோதிசசெழு மணியொனபதாற
பாஙகுறசசெயத பணபியனமணட பந
தாஙகுசநதிர காநததகளவிசை (உகூ)

மீதிளஙகதிர கோடிவிளஙகலபோற
சோதிவீசித துளுமபிவளஙகொளசிங
காதனததி லரியயாதமபிரான
வேதவோசை மிகவநதிருநதனன. (உஎ)

வேறு

அநதவேலையிலமபுயககணணனு மாதிவேதனுமாயிர
ஙகணணனு, மிநதிராதியொணமருமாறறுடைடஞ சென
னுருததிருமபனனிரணடுவிண, வநதவாதிததருமெண
வசுககளு மாறிலாவொனபதுவகைசசிததரு, நநதிலாத
வெழுவகையோருடனறசனநதனனுதிமுனிவரும.(உஅ)

கருடருஙகினனரருமியககருங கானவீணையருஙகிமபு
ருடரு, புரகருமவிததியாதரருமா னுறறவோலககத
தொவோபுடையராயத, தரசினோநதுசினறஞசலியத
தராயச சயசயென்னசசதுமறையாககவே,யரசிவாசங
கராபரிபூரணனநதவெனறஙகனைவருமபோறறவே உகூ

சஙகரனறிரு நாயகனமீதிலே சாாநதுகொண..யன
மேறசாபபகஙகணப, பஙகயககரமவைததுபபுாநதரன

பாதமெல்லவருடமதிபக்கனறுங்கசாமரமவீசக்குபேரன
முற்றூ யடைப்பையிட்டதந்திரமறை, யங்கமந்திரமாதி
புராணதாகங்களெல்லவரங்கங்கமாந்தும். (௩௰)

விரும்புகின்னரமவீணைமிகவல்லோர மிக்கச்சரிமத
தளந்தாளங்ள,பெருந்தகைத்தவாங்னறுமிழற்றவாழ்பே
ரவைக்கட்பிறங்குபிருங்கிவந், திருங்களிப்புமவிநயவின
பழு மெய்தங்னறாடிக்குமியலபினே, யருந்தவாக்கயன
மாறகரிதாமபரனனபிேருக்கியல்மெனறருளியே. (௩௧)

மாலைநோக்கிமகிழுந்துனா செய்தயன வதனநோக்கிவ
சனித்தமராகோன, பாலவானனநோக்கிப்பகாந்தபின ப
ரவுந்தேவனைப்பாரந்தருள்செய்தவ, ரேலவேணடியங்ல்
கிவிடைகொடுத் தெமபிரானங்கிருந்தருளெல்லையிற, சீ
லமானகணத்தாதமதுமுன சென்றுநாதஸிறசேவிக்குங
காலையின (௩௨)

தீரநாரதனத்நனசபையிடரு செலலுநேரந்தெரிந்து
வநதுடபுகுந, தாருமனபிலணைந்துபணிந்தெழுந் தனுச
லிக்காரத்தானினறவனிமேற, சேரநீதியைவிண்ணப்பஞ்
செய்யவே சிந்தியாமுனறிருவுளத்துனனியே, வாரநோ
க்கினனுகியுமையினை வரவழைத்திடம வைத்துமகிழுந
துபின. (௩௩)

முனிவரீவநதசெயதிமொழியென முககணனருளசெயயமுகுளிதப,புனிதககையினஞகியெனததனே புவனிமேனின பெருமபுகழபொனறியுன, னினியபததியுமஞசெழுததோசையுமெயயினீறுமிலஙகியகணடியு,மனிதாபாலினறியறபசசமணெறி மலகிசசைவ மகிமைமறைநததால [௧௪]

விடததையொததவசுராவிபுதனை வெருட்டலபோலசசமணாமிகையினற, குடததிலிடடவிளககெனஙினபுகழ கூறுமனபாகுவலயததுணமறைந, நடககமாகியிருககசசமணரோயரி யகுனறினவிளககதுபோலவே,திடததராகியததெனறிசைசசெமமீனாசெபபுமவேதசசிவாகமசசெயதிபோய (௧௫)

அநதகாரமடைந்துனனடியவ ரஞசெழுததையறையவுமஞசியே,யெநதநாளிறறுயரமொழிவமென றிரஙகுகினறனரோழுலகாளிநீ, யநதமணணிலணைநதசசமணா யாழததிழுவிதமானநினபததியே, வநதிடுமபடிசெயதுனமகிமையே மலகியனபாவளரவருளென (௧௬)

மெயயுணாததமுனிவவிரநதிநமமேனமை யொததவனிநதவுணாயினுக, கையமிலவிரணடாஞசமபுவாகியே யஙகணைநதசசமணையகறறுவன, செயயசைவமவிளஙகுமபடியுப தேசநலகுவனெனனவுமையரன, றுயயவான

னோக்கிற்பத்தியினற்றாயமை யோவனறிச்சுத்தமெய்
யோவென (௬௭)

வேறு

பத்தியினலுமொப்பன பகரிஞானத்தியென்னு
மத்திறமுணாத்துங்கோட்பா யாதியிற்சிலாதனென்றோ
மெய்த்தவனகோரமான மிகுதவமபருப்பதத்தி
ஞெத்தானனி ருந்திமூலே யுறறுநீாகாலேயுண்டு, (௬அ)

அலேவறமூன்றுகோடி யாண்டுகணமாயந்தறபின்
சிலேகடுகளவருந்தித் தேவராசசரியமெய்த
நிலேத்தவருந்திருந்த நெடுந்தவனமுனஞ்னறே
யுலேவிலாவுனக்குவேண்டிற்றுணாதருவோநாமெனன ()

தணமிசையங்கமெட்டுந் தாங்கவேபணிந்தெழுந்து
கரமலாசென்னிகூப்பிக் காதலாற்றுதித்துநின்று
புரவலவெனக்குநின்னைப் போலொருபுதலவன்வேண்டு
ந், தருதியென்றுணாத்தாளுமுந் தருதுமென்றிசைத்த
போதின (௪௰)

அத்தநினபத்தத்தினனபின பகுதியினறபங்குனறுஞ
சித்தனேயாவஞயினவன சிரஞ்சிதைப்பேனெண்ணே
ஞெத்துநீயவணவிலக்கா தொழிவையேறறுவிலக்கின
வித்தகவெனக்குப்பிள்ளே விருப்பில்லேவேண்டாவென
றன. [௪௧]

என்றவன்பத்தின்மை யிருமையையரன்மகிழ்ந்து
நின்றநீகேட்டவாறே நல்குதுமிந்தநந்தி
யொன்றுநின்மலனஞ்ஞதி யுதித்தவனற்றுமரூபி
யனறியானந்தமோங்கி யஞ்செழுத்துருவாமயோகி. ௪௨

உத்தமதருமநான்கு மூன்றிரண்டொன்றுயமண்ணி
ஞெத்தெழுமயுகங்களுனகி ஞறுமிவன்பநமியமாற்ற
ஞ, சந்தியமிரண்டாஞ்சம்பு சகமெலாநிறையுமமை
நித்தமாயத்தாங்கலாமே நீகாங்மககிவனவியாபி [௪௩]

ஆதலாலிவனுன்னடைந்த ஞகின்றுனென்றுநந்தி, நீத்தாமேலிவன்பா னேசத்திறம்செனிப்பதல்லாற, போத நாஞ்செனித்தலவேண்டுங் காணெனவணங்கிச்சென்று நீதுறமுதாஞ்சேரா தயோனிசஞ்செனித்தான ௪௪

இவனவண்பிறந்தபோதே யெம்பதச்சிந்தையன்பு
நவமிலானந்தபத்தி நலமெலாமுடன்பிறந்து
சிவபரதத்துவச்சீ ரமுதுசெயமுலைப்பாலாகித்
தவகுருபத்தியானந் தானுணுமெண்ணையாகி (௪௫)

பரமறைமிருதிவாய்மை பகாதருங்குதலையாகி
வரசிவாசாரமேதன மனத்திலாசரணையாகிக்
கரவிலாதுதவுநல்ல கருணையேகாயமாகித்
தெருட்டருங்கபத்தின சிரத்தைநற்பத்தியன்பால. (௪௬)

கடுவிசைபெருகுமாறறிறகலஙகுதலினறியோரதா
ணடுவுறவூனறியோரதாண மேலுறநனறுயாநீடடி
யடுபுனறகணமகிழநத வடபுயமுகமலாநது
கொடுமழைபினுநடுஙகாக குளிாபெருஙகாலினறே ()

தளைகடனமலைநடுஙகத தாரகைமதியாதிததா
ரினாதருஞசோதிகுனறமெனமியனயனவிணணுளவோன
களையறுதுயரஙகொளளக கணபணசசேடனசெனனி
புணாபட தடிககுபபாலசெணமருயபுநதிணைய. (சஅ)

திககயமெடடுமா நாகமுநதிலசகளபேர
மிககதிணபதிறனோபேரா மூநததிராமிகததுளஙகத
தொககுறுநதேவராதி தொகையெலாஞசோகிததேஙக
மிககநொநதயாமணணோா தெனனவாசசரியமெனன.

அருநதிறனநதிகேச ரருநதவஞசெயலைககணடு
பெருமபதினெணகணஙகள பிரியததினேததிவாழதத
திருநதரியயனசுரேசன றேவாகளெலலாஙகூடிக
குருநதிவனறவநதானெனன குறிநதெனததயமிறகூறு.

தநதமககுறுபதஙக டனைவிளைநதனறேவெனறு
வநதினிதெமமையனபாற றெரிசிததுவணஙகிவாழததி
நநதியமமணமேறசெயயு நணணருமததவநதான
புநதியிலெணணிவிருமபியெனறுமுனபோறறிநினறாா.(நக)

தம்மைநாேநாக்கி நுந்தந் தாழ்பதந்தன்னைவிரும்பா
னுமமையுமெண்ணுனாந்தமுயாபதந்தனையும்வேண்டா
எம்மைமேயோநறிந்தி நற்றவஞ்செய்கின்றுனீர [ம
செம்மைசோழுகங்களவாடித தேவாேகலங்கவேண்டா

என்றவாதம்மைநமபி னெழுமெனவழைத்துக்கொ
ண்டு, சென்றவணிவனசெய்கின்ற திறத்தவந்தனனை
நோக்கி, யுன்றனக்கென்னைவேண்டிற் றுரைதருவோ
நாமெனனத், துன்றுநறபத்தியாலே தொழுதுவீழ்ந்தெ
ழுந்துநின்று (ருடு)

நிதியினையிகழந்துமண்ணை நேசிப்பாருளரோநலல
மதியினைமறந்துபொல்லாமருளபெறமதிப்பாருணடோ
திதியினைச்செய்யுமாலோன செங்கமலத்தோனறேவா
கதியினைநினைப்பரோநின கழலினைக்கனபராஞோ ருசு

என்னையாண்டருளவந்த விறைவனேபோற்றிபோற்றி
யுன்னையானறியக்காட்டு மொளியனேபோற்றிபோற்றி
பின்னையொன்றறியாநாயேன பிழைபொறுத்தருளவாய
போற்றி, யன்னையோராபாகாபோற்றி யத்தனேபோற்றி
போற்றி (ருரு)

சத்தமாயபபொருளுமான சஙகராபோற்றிபோற்றி
நித்தமாமபதததாயபோற்றி நினமலாபோற்றிபோற்றி

யததமாதியதாமூனறி ஞைசதீாததாணடாயபோறறி
யுததமவுனனையலலா தொனறிலேனபோறறிபோறறி ()

பதவியெனகினறபாவப பரிவிலேனடியேனினற
னிதவியபததினபததி யினிமையோகியதியாக
வுதவியாளொனனையெனன வுகநதியாமகிழநதுவாழததி
மதவினையிலானைநதமலாககையாலணைததுககொணடு

வேறு

நினனுடறபரிசன நேசநாஙகொடு
முனனுனைவாகன முகததிறகொணடமை
பனனுநானமறை யெனபபகாநதுபலகணத
துனனுநாயகமு முறறுணாவுநலகினம. (௫அ)

ஆஙகரியோாபுடை யயனொபாலிபத
தோஙகரியோருழை யுமபரோரிட
நீஙகருமனபராய நினறுநநதியைப
பாஙகுறறுதியுடன பாணிகூபபினா (௫௯)

வேறு

தொழுமிமையோாதமைத தூயபாாவையால
வழுவறமுகமிக மலாநதவினசொலா
லெழுபயமறபபணித தேகுமெனறுநாஞ
செழுவியகயிலையைச சோநதபினனிவண. (௬௰)

உறறிருநதவருசெயு முயாபருபப,ந
வெறறிசோநிருதி கோணததுமெயயறந
துறறெழுஞசுததமாயச சுகஙகொளெலலையாய
நறறுமததலப பெயாநநதிமணடலம (௬௧)

வேறு

அநதமணடலததினுளளோாக கதிகநனகதியளிததோ
மிநதநநதியைததுதிததோாக கிணையிலாமுததியினபரு
சநததிபபேறிரணடுஞ சதுவிதபததியுததி
சிநதையினினைததகணம சிததிமறறெலலாநதநதோம

துடியிடையுமையேயிநதத தொனமையாநநதிநநதம
படிவனெமமுடனேயொததபானமையனெனனநிததன
அடியிணையிறைவிவநதித தகமகிழநதநதநநதி
வடிவினையனபிளுகைகி மதிததிருநதஙகணசொலவாள

இசசதாசாரநீதி யிநதநனமுததிஞான
மிசசலமிலலாசசிதத மிநநிராஙகாரபுததி
யிசசதுரானபததி யிகருணமிநதவார
மிசசிவநேயமபெறறு ரெவரிவாபோலவெனறு. (௬௪)

யாவரோமுலோக மெஙகுமாயநிறைநதுநிறகுந்
தேவரீாதமமைததாஙகுந திடமுளாாதேவரீாகொப
பாவரீதினறலோவிஙகடியனேனறிநதேனெனனச
சேவரீரஙகொணெஞசின செயயநாரதனைநோககி. (௬௫)

நநதிசீரிதுகாணெனன நநதிகணயனீரகொண
டநதிவானனையமேனி யததனைபபணிநதுினறே
யிநதியஙகரணமஙக மெஙகுநறபுளகமெயதிப
புநதிைநநதிறைஞசவததன புரிவிறைலடுததுகநது.௬௬

இதுமறைசைவமூல மிதுசமயததினபேக
மிதுபததிமகிமைநேய மிதுபாரததுவாரதத
மிதுசிவமநதிரஙக ளிதுதனமவிரதநதி
யிதுமுதலநதமீதென றிறைவிமுனனககிசைததோம.

உனறனைநதபபோத முலகெலாமவிளஙகுமவணண
மினறுனககுணாதமதாநநத மிறைவிககுஙகணநாதாகது
முனறருமுணாவினுக குமுதிரநதபேரறிவளிததோ
மனறுநீநமமைநீஙகாயமறநதுநாமுனனைநீஙகோம.௬௮

தணாமிசைநீயிரணடாஞ சமபுவாயசசெலவாயநநதி
விளாயவேயுலகமோஙகி விளஙகிடுமபொருட்டாயென
வளாவிலானுனாககநநதி வணஙகியெஙஙெகஙகுநீயே [று
யளாயனெனறிவிநீயென னனபுநீயாகவெனன. (௬௯

மணணிடைககுருவாயவநது மனததருடருவோஙகையி
னணணுவோமிலிஙகமாக நறசரலிஙகமாகப
புணணியாினபானுமம பொருநதுவோமபொருணமெ
யயாவி, யெணணிநீதரயாஙகொளவோ மெனைததுமிற
பிரியோமெனறு. (௭௰)

காரணனுரைக்கநந்தி காயநற்புளகமெய்தி
யேரணியங்கமொட்டு மினிதுறப்பணிந்தெழுந்து
பாரணிதருக்கவாதப் பரசமயத்தார்நீங்க
வீரசைவத்தருய்ய விடைகொண்டுபணிமேற்செல்வார்.

பொன்றிகழ்விண்ணோர் மண்ணோர் போற்றவேண்டின கொடுக்கும், வென்றிசேர்பருப்பதத்தின் மேற்கதாயவிபுலமுய்யச், சென்றிறையருளானந்தி திருவவதாரஞ்செய்ய, நன்றிசேர்கருநாடச்சீர் நாட்டணிதொகுத்துச்சொல்வாம். (௭௨)

திருக்கைலாயச் சருக்கம்

முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீவிஸ்வநாதர்துணை

திருக்கைலாய சருக்கம்

வசனம்

ஸ்ரீ பஷ்பமகலாஸகிரியில கோடிசூர்யப்ரகாசமா
யொளிவீசும நவரதனமயமானமண்டபத்தில பகதானுகரஹ
காரணமாக ஹரிபரஹமேந்த்ரதேவாகளும பதினொருகோடிஉரு
ததிராகளும சனகாதிரிஷிகளும வசிஷ்டாகளும கருடகினன
ராமுதலானவரும வெவவெறுபக்கங்களினின்று ஹரஹர சிவ
சிவகங்காதர சங்கரமஹாதேவனென்று ஸதுதிதது நமஸகரிக்க
வும வேதங்களகோஷிக்கவும, ஸ்ரீஉமாதேவியாரோடு ரதன
சிமஹாசனததிலவீறறிருந்து - பகதியேவடிவமாகவுள்ள பருங
கிமஹாரிஷிகளுக்கும நடனததை சிறிதுநாழிகை திருககண
சாததிபபின அவரவாகளுததககபடி சிரககமபன மநதஹாஸ
திகளான குறிப்புடன அவரவா விருமபினவறறைததநது அ
ருளசெயது தததமிடங்களிறசெலல வாஞ்ஞாபிததனா தேவரி
ஷிகளிலொருவராகிய நாரதமஹாரிஷியானவா சிவகணங்களுக
கருளுஞசமயததில சனனிதியிறசெனறு ஸாஷ்டாங்கமாக நம
ஸகாரஞசெய தெழுநதிருநது அஞசலிஹஸதாாயினறு பின
அனேகஸதோத்ரங்களை வீணையில வைதது கானமபணணிக
கணகளி லானநத பாஷபம பெருக மனமுருகித தததத
யானியாய நிறகுககருணத்தில பரமசிவம கடாக்ஷித்தருளி நா

ரதமுனிவனே நீ நினைத்து வந்த காரியங்களை யிவ்விடத்துத் தடையறவிண்ணப்பஞ் செய்து கொள்ளலாமென்று சொல்ல வே நாரதர் ஸ்வாமி தமது திருவருளால் சகலபுருஷார்த்தங் களையும் பெற்றிருக்கின்றேன் - ஆயினும் தயத்துசன் னிதானத் தில் விண்ணப்பஞ்செய்து கொள்வதாவது மோக்ஷஹேது வாயவிளங்குகின்ற பூலோகத்தில் - தமது திருவாக்காலருள் செய்த வேதாகமங்களெல்லாமமாறி-தமது பாதபக்தியுந் தமது சின்னங்களாகிய விபூதிருத்ராக்ஷங்களுமமாறி யெங்குமொ ளிமழுங்கிச் சமணசமயமானது இருள்போலெங்கும் வியாபி த்துநிலைத்திருக்கின்றது எமபோலிகளான தமதடிமைச் சை வர்களெல்லாம் தமது பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தை யுச்சரிக்கவு மஞ்சிமறைந்து இத்துயரநீங்குவ தெக்காலமோவென்று ஏக்க மடைந்திருக்கின்றனர்

எவ்விதத்தாலாவது அக்கொடியருண்டான நாசஞ்செய்த ற்குத் தேவரீர் திருவுள்ளத்தெண்ணின லதுவேபோதுமானது அப்போது முன்மாறிய வேதாகமமுதலியனவெல்லாம் பழை யபடியேவிளங்கும் அவ்வா றருள்செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துநிற்கவே

ஓமுனிவனே யதார்த்தத்தைச்சொல்லினை பூலோகத்தில் அவ்விடையூறு களையத்தக்கவன இந்த நந்தியே இந்நந்திக்கும் எமக்கும் யாதொருபேதமுமில்லை அந்நந்தியே பூலோகத்தில் வந்தச்சமணரையழிப்பன, அதற்காக நீ சஞ்சலப்படவேண்டுவ தில்லை நமது சைவமுமயதாபரகாரம விளங்குமென றருள் செய்ய.

அப்போது உமாதேவியார் பரமசிவத்தைநோக்கி இந்நந்தி தேவனை யிவ்வாறுமகிமைபெறக் கூறுதற்குக் காரணமயாது

தேவரீரிடததுப பகதிகாரணமாகவநத மகிமையோ உமது திரு மேனிபோல அநநநதிககுஞ சுததமேனியுணடோவெனறு கூற'

கேடபாயபாாவதி நீசொனனபடி பகதியினுலெனககுச ச மமாஞெனறுஞ சொலலலாம அனறியம முறகாலததில ப ருபபதமெனனும ஸ்ரீசைலபாவதததிலிருநதிககிலசிலாத னெ னனும பெயருளள ஒருமுனிவன சிதேநதிரியனுய மூனறுகோ டிவ ருஷம நீரையுஙகாறறையு முணடுசீவிததுத தவயபணணி ஞன அபபோது அவனுககுநாம பாதயக்ஷமாயினாறு நீவிரும பினவறறைக கேளெனறுசொலல அவனும நமஸகாராதிகளால வணஙகி யஞசலிஹஸதனுயினறு ஸவாமி எனககுவேணடுவ து மறறெனறுமிலலை உமமைபபோ லொருபுததிரன மாததி ரம வேணடுமெனறிரஙகிநிறக யாமு மவனிடததருளால அவ வாறே தருவோமெனறுசொலல அசசிலாதரிஷியும ஸவாமி அந தவிஷயததில மிககசசநதோஷமடைநதேன ஆயினும மறறெரு விணணபபமுஞசெயதுகொளவேன எவவாறெனனிலஇநதவுல கததில தேவரீரது பாதபகதியிலலாதவ னெவனுயினும அவ னது சிரததை யுடனேதுணிககசசெயவேன அவவிடதது நீ விலககககூடாது அவவாறு விலககுவதுணடாயின எனககுப பிளளையேவேணடுவதிலலையெனறுன

அவனது பததியைநோககி நீகேடடபடி தருவோமநாமே றிசசெலலு மிநதககததேசசுரன நமமைபபோலவே நிாமலனுக வும அநாதியாகவுமுளளவன தாமரூபி பஞசாக்ஷரரூபியுமாகு ம. இரணடாஞசமபுவெனறுஞசொலலபபடும நமமைததாஙகிச் செல்லுதலால நமககிஙகையாயினுன இநநநதியேயுனககுப்புததர னுகவருவனென றருளசெயது.

நநதிதேவனையுநோககி நீ பிக்ஷச சிலாதரிஷிகேடடபடி

பிள்ளையாகவேண்டும் அல்லாவிட்டால் நாமேபோய்ப் பிள்ளை யாகவேண்டுமென்று சொல்லினோம்.

அப்போது நந்தியும் நமது குறிப்பின்படி அச்சிலாதரிஷி யினிடத்தில் அயோனிஜனாக அவதாரஞ்செய்தனன்.

இந்நந்தி யந்தரிஷியினிடத்திற் பிறந்தபோதே நமது பாதத்திலன்பும் உடன்பிறந்து சிவஞானத்துவமே முலைப்பாலாகவும் குருத்யானமே யுண்ணத்தக்க கவளங்களாகவும் வேதங்களே குதலைச்சொற்களாகவும் சிவாசாரப்பந்து இளமைக்கோட் பாடாகவும் கிருபையேசகமாகவும் நமது பாதங்களிற்பத்தியு டன் குரூரமான தவங்களைச்செய்யலில

அப்போது ஹரிபிரமாதிதேவர்களெல்லாம் நடுக்கமடைந்து இதென்னவாச்சரியம் இக்குழந்தைப்பருவத்திற் கொடியதவஞ் செய்தற்குக்காரணமியாதோ நமது பதங்களைவிரும்பினனோவென் று நினைத்து

எம்மிடத்தில்வந்து அன்போடு நமஸ்கரித்துக் கைகூப்பி ஸ்வாமி நந்திதேவர் பூமியில்தவஞ்செய்யுங் காரணந்தமது திரு வுளத்துக்குத் தெரியவருமே, அதனை எமக்கருள்செய்யவேண் டுமென்று வருந்தினார்கள்

நாம் அவர்களைநோக்கித் தேவர்களே உங்களுடைய இந்தி வானபதவிகளை யெவ்வளவுமிச்சிக்கமாட்டான் உம்மையுநோ க்கமாட்டான் எம்மைக்குறித்தே யந்நந்தி தவஞ்செய்கின்றான் நீங்கள் முகம்வாடிக் கலங்கவேண்டுவதில்லையென்று சொல்லி யத்தேவரை நமதுபின்னே வரவழைத்துக்கொண்டு நந்தி தவ ஞ்செய்யுமிடத்துப்போய் உனக்குவேண்டியவரத்தைத் தருவோம் தவமொழிந்து கேட்பாயென்றனம் அப்போது தவத்தைவிட்டெ ழுந்து நமஸ்கரித்துநின்று ஸ்வாமி தேவரீரது பாதங்களிற் பத்தி

யுளளவடியாாகள் நவநிதிகளைவிடடு மணணைவிருமபுவ துபோல திருமாலபிரமன முதலானவாது பதவிகளைவிருமபுவாா களோ தமது பாதபகதி நியமநதவறுதுநிறகு நிலையொனறே யடியேனவிருமபினது அதைதத தநதருளவாயென நிறநதுநிறக அபபோது அவனிடததுமகிழநது நமது கைகளாறறழுவி நந தியெயுன னிடததலைபாலபரிசிகக வேணடிமுனனமே வாஹன மாககொணடோம இதை வேதஙகளுஙகூறும எனறுசொல லிப பூதகணஙகளுககுத தலைமையும சாயஞுதவமுங கொடு ததோம அபபோது ஹரிபரஹமாதி தேவாகளெலலாம ஒவ வொருபககஙகளில நிரநதரமானஅனபுடனே நினறுகைகூபபி ஸதோதரமபணணினாாகள

அவவாறுதொழுததேவாகளை யசசமொழிதது அவரிடம போகசசெலுததி நாஙகைலைககுசசெனறபின இநநதி தவஞ செயயபபெறற பருபபதததில திருகிழலை தருமஙகளுககு நி கேஷபமாய ஸமலைகஇனபஙகளுககு மிடமாயவிளஙகும அத றகு நநதிமணடலமெனறுபெயா அநத மணடலத்திலுளளவ ாககு மோக்ஷகதியைததநதோம இநத நநதியைத்துதிததவாக ளுககும முததியினபமுஞ சநததிபபேறும காமசிததியும உண டாகுமபடி யருளசெயதோம ஆதலாலிநத நநதி நமது ஸ வரூபமுளளவன எமககுசசமானமானவன"எனறு திருவாயம லாநதருள

அபபோது உமாதேவியாரெழுநது பரமசிவததைநமஸகரி தது அகமகிழநது லோகநாதனே இவவாறு சதாசாரமும் மு ததிஞானமும சஞசலமிலலாத சித்தமும நிரஹஙகாரபுததியும இலவிதபகதியும தமது நேசமும இவாபோ லெவாபெற்றவா ளாவவியாபியாயசினற தமமைத் ஈஙகுா இடமுளளவாயாவா

இநத மகிமையிபபோது தானறெரியலாயிறறு எனறுசொலல விறக அபபோது சிவபெருமான நாரதனைபபாாதது நநதியினு டைய மகிமையிபபடிககொதததது - நீயுந தெரிவாயெனறுசொ லல நநதியுஞசிவனது பாதாரவிநதஙகளிறபணிநது இநதரிய ஙகளொருமிததுப புளகாஙகராய மனமுருகிவணஙகவே பர மசிவமுமமகிழநது மறை சைவமூலம சமயபேதமபததிமகிமை நேயம பாதவாததம சிவமநதிரம தனமவிரதய நீதி ஆதி அநத ம் இவறறினுணமையெலலாம முனனமேதானே இவவிதமெ னறுனககுபதேசிததிருககிறேம இவையெலலாம உனனுலே தான உலகததிலவிளஙகவேணடும, பூமியிலவதரிததாலு மெம மிடததில ஞாபகமமமறககமாடடாய-நாமும உனனைபபிரியாதி ருபபோம பூலோகததி லுனககுககுருவாகவும இஷடலிஙகமா கவும வநதுபொருநதுவோம எனறுசொலலவே நநதிதேவரும மனமகிழநது அஷடாஙகநமஸகாரமபணணிச சிவாஞ்ஞையை சசிரசிலவகிதது விடைபெறறுககொணடு பூமியில பருபபதமலை கு மேறறிசையில கருநாடதேசததில வநதனா

திருககைலாயசசருகக வசனம.

முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவவதாரச் சருக்கம்

எங்களா தாராதோரா விருந்தயாகாராபோற்றி
வெங்குணத் துராத்தீரா வினைச்செறுங்கோராபோற்றி
பொங்கராலூகத்தகன புரிந்திசீராபோற்றிச்
சங்கராமாராரீயென சதுராருயிரோபோற்றி. (க)

அண்ணற்னவிடையனேக வடிவமாயங்கங்கங்கே
விண்ணணிடைவெளிறிப்பாய்ந்து விரிந்தவன்கண்டகாள
நண்ணலபோற்கருகிவேணி நலமெனமின்னிகையி
ஞெண்ணணிருந்துடிவிற்போலத் தொனிதனுவொடுவெற்
பேறி (உ)

உலவியேயுலகந்தத முறும்படியமுதமும்பா
பலவிதனுசொரிதல்போலப் பரந்தெங்குஞ்சொரிதலா
யிலங்கியகிரிமுழுங்க விழ்ந்துமண்ணீத்தமாகி [லே
யலகிலாநதிகடோறு மணைந்தருந்தீர்த்தமென்ன. (௩)

நதிகளினிரண்டுபாலு நகரமனேகமென்னும்
விதிகளினகால்கடோறும் வெவ்வேறுவிளைந்துபாறி

யதிகமாஙகருநாடநதா னளவிலாசசெலவமலகிக
குதிகொளசசெயகணமுறறுங குலவிரீபாயநததமமா

பாயநதபினமளளாகூடிப பகடுழுமாாபபுஙகாலிற
றேயநதெழுமவராலகளவாளை துளளுசேலுகளுமாா
பபு, மேயநதயலுயாநதசோலை யிணைமலாவணடிஞாப
பும, வாயநதவிககாலைபாயவோா வாயாாபபுமவாரியாா
பபாம. (௫)

அறமபுரிநதிடுவோாதமபா லாமபொருளறவோாககியுந
திறமபெறசசளைமநதநாறு சேறமைசெயயுஞடி-
யுறைநதவததருமாககினப முலவலபோலுலவமளளா
நிறைநதரீரகலாதாாததுநேயததுநினறுகாபபா. ௬

மளளாகடமமேறபாயும வராலினஙகயலகடமமைத
தளளலாறகளைரீாகடடத தாணிலைபபோதிஙகெனப
ரொளளியசஙகமுதத மொழிவறவாரிவாரித [பாா.
தெளளியவுடுககுவாலபோற செயவரமபெஙகுஞசோப

கனனலைமுறிததுபபாயுங கயலிணையொலிககமுததந
தனனலமேனியெஙகுந தடிததிடதெறிததெனபா
ரனனிறககருமபதோாகை யமபுயஙகழுநீரோாகை
மனனியவுழவொஙகு மதனனைபபோலநிறபாா. ௮

கருமபினிறறெறிததமுததங கதலியிறபுதைநததென

பா, ரரடலைபயினகனியினறேனு மரொகளுஙகனனனமீ
தே, சொரிநதனவெனபாரவிணணிற ருேயநதெதஙகி
னபழஙக,ணெருஙகியகமுகெருதத ஞெமிாநதிடவீழநத
தெனபாா (௯)

வருககைகயினகனிகளவிணடு வநதுவீழதேனுஞருத
த, தருககளினபழததினகளுந தணமழைபோனறதெ
னபாா, பெருநதவபபாறிலுடசெலவோா பேணிககை
ககுடையாபபோநது வருததுஙகாலிறசேறம மதுவி
றைகழிநிடபபாா (௰)

ஆகவுஙகமுகமபாளை யரிசிவீழமுழககுமனன, யோக
மா வணடினஙகளொலிநதெழுமுழககுமபூக,மோகமா
ாகனிபுதிாககு முழககமுமிலகொகாறறுா, வேகமாா
முழககுமவிணேணுா விழாவெழுமுழககமபோனற ()

சாலியநாடடினலலோா தாமெனசசெநநிறததின,
வாலியவிழைவறபலலாா வணஙகலபோலவணஙகித
தாழவோா, மாலுமாதுதிகளபோல விளாநதெஙகுமேத
திருறாககாருநசிலமாரினபமபோல விளைநதனதேசமெ
ஙகும. (௰௨)

உழவருமளளாதாமு மும்பாகோனறணைவழுததி
விழைவினலரிநதுகூடடு மேதககவணியாசசோததிப

கருமபிணிறறெறிததமுததங கதலியிறபுதைநதுதோ
ன்ற, விருமபுநறறீபமாலை விசேடமோவபலவுவா,
பொருநதுமிநதிரஞேவெனனப பொறபணிய ரமபபுரா
னூந, திருநதுமுததீனுமோவென னெனவுளசெயகளெ
ஙகும. (௨௫)

கனகபாடகஙகளெஙகுஙகவினபாடகஙகளெஙகும,வ
னசமாதிடஙகளெஙகு மணிதாமாதிடஙகளெஙகுந, தன
யருடகளிபபாரெஙகுந தணியருடகளிபபாரெஙகும, பு
னிதகறபகஙகளெஙகும புகழகைகறபகஙகளெஙகும ()

பசசைசீழபநதரெஙகும பணியினசொறபநதரெஙகுங
கைசசதிறபணியாரெஙகுங கனககறபணியாரெஙகு
நசசவைபபுடையாரெஙகு நயநதபொறபுடையாரெஙகு
மசசுயிரகொலலாரெஙகுமலலவைகொலலாரெஙகும

கேதனசசிறபபிறைபபுங கிளாமறையாகமாரபபு, மா
தஙநதரவிளிபபோர வாயாரபபுமகளுசெயாரபபு மோ
தனமபகிாவோரரரபபுமுணவினபமுணரபபோரரரபபும,
போதணிகுழலவணடாரபபும புணரியாரபபொகரும
பொறபூர. (௨௬)

சஙகரனமகிழநதிரண்டாளு சமபுசீயெனனபபெறறு
வெஙகுணசசமணிருடகு மிகுசைவமுளரிகடகுந,து

ஙகமாத தாணடனன றனறேனறியபதியினமேனமை,
மஙகலமதனேயெனறுன மடடிடுமபானமைததனறுல.

அனனநனனகரிலவாழுமநதணாககதிகாரனேறா
துனனருநதருமசீலா சோமசேகரனபாலனப
ரனனவாககனேயொபபா ரறுதொழிலகலாநீரா
மனனருமபுனிதநெஞசாா மாதிராசையனொபாா ௨௮

இசதகைமாதிராசாக கினியராநதேவியாாபோ
சுசதமாதாமனபயாாபொயததுகளிலாாகுலததினறுயா
ரதசனுபததிமிககா ரா நுயிாககிரககமுளளாா •
நிததயாஙகறபினிறபாா நிகரிலலாாநீதிநீஙகாா ௨௯

மகவிலாரெறியினலே மனமிகதளாநதிரஙகிச, சுக மிலாரோனபநதநத தொடஙகிசசெயதொழிலாலெயத தே, யுகுமனமதனைமகக ளுறுமபடியெதுவெனறெ ணணித, தகவுறுபதியுநதாமுஞ சானறவாதமமைககே டப. (௫௰)

பணணியநோனபினெலலாம பலிபபதுநநதிநோன பென, றெணணிநறறவாகளசொலல வேறறுககொண டிறைவனகோயி, லணணிமாதாமபைசெயய நநதியை பபணிநதுபோறறிப, புணணியமூாததியெனறன புநதி யினேயமவலலாய. (௫௧)

எனமதிவாரமாதி'. யென்னுமொனபதுநாணேறறு
மனமகிழநதியாககு மறுவினமஞசனநீராட்டிப
புனிதநறகநதஞசாததிப பூநதொடையாடையார
நினைவுடனினறுசாததி நிதிபட்டநெறறிசூடடி. (௩௨)

தணிவுறககநதரததிற சதஙகைககிணகிணிதரிததே
யிணையடிசசிமைபபூட்டி யெழினறுநதூபதீப
மணியுறககொடுததுததூய வைவகையமுதருததிக
கணிதமிலரனறனனபா களிககவாராதிததேததி. (௩௩)

பனன்கவணியானேறே பசுபதியெனனபபோறறி
யெனன்கமகிழமைநதனீவையேலிடுவனினபோ
மனனவவெனறுநினற மாதினைமதிததுநநதி
தன்னருமவலததுமாலை தநதிடததருககிவாஙகி (௩௪)

செனனியிறசூட்டியெணணனஞ சிததிததெனனநமபி
நனனியாயததிறைஞசி நநதியைவலமவநதேததி
மினனிகரிடையாசூழ மிககநனனிமிததததோடே
தனனிகரிலலாவிலலிற றருககிசசெனறிருககுநாளின. ()

எமபிரானேவல்சென்னியேநதிமேறகொணடுசெனற
நமபிரானநதிதேவா நன்மைமாதாமலபயாாத
மம்பொருந்துதராததுளளேயவதரிசதுதிதமெமத்தன
செமபணிவிடைமுடிப்பேமெனவறிவுடனேசோந்தாா.

அமமைமாதாமபைசெயத வரியபுணணியுமெனசொ
லவா, மெமமையாளிரணடாஞசமபு வெனனுநதீசஞ
ாதன, செமமையாமுதரநதனனிற செறிநதுநறபுதலவ
ராக, விமமையிறபெறறபேறு யாவாககுமெயதொணு
தால. (௯௭)

உணமையாமமுதஙகொபபத துறுதலாறபசியொழிந
தா,ளொணமைநலவினபஙகாணபா ளொழிநதசிறறுண
வொழிநதாள, வெணமையாமமலனுளளே மேவலான
விளாததாணமேனி, திணமையாமபரமயோகி செறித
லாறறுயிலேசோநதாள (௯௮)

புனிதனுளளுறைதலாலே புசிககுமுண்பொருடதடு
பபா, டனிமுதுநதிசோததனமுலைககணகறுததாள, க
னிமொழியிடையுஙகணடாா கனததனுளளுறைதலா
லே, யினிதுளேபரமவனனமிருததலாலெழாதிருநதாள

இவவழிபததுமாதமெயதியுள ளவயவஙகள
செவவழிநதியாாதாஞ சோநதுதாயுதரமாகு
மவவழியமாநதுனோககி யமலனையகலாதுனனற
கெவவமில்சமாதியோகத தெலலையீதெனனவெண்ணி.

சி[illegible]யாதனததுச சோந்தசபையிறுைபூத
சுததிதானசெயதொடஙகிச சுத்தன்முன்னருளியோக

சததியாளுடிசுததி தககசசெயதுமூலததீமே
லொததிதசுழினைாடி யுடகிரநதிகளுருததாா. (௪௧)

நாலிதழககமலமினறு நாடுமுககோணநணணி
யேலுமாசுழுததிசறப மெழுபயியாறிதழினைகி
மேலினிலைாநதிாறின மேவியீரெட்டிதழககண
சாலவுறமுாாவினபத தனமையாநனமைகணடு. (௪௨)

ஓரிரணடிதழாயுளள வொளிதருமபதுமமுறறு
நேரினமெயஞஞானசோதிநிலைகணடுநெஞசஙகொணடு
சீரியகமலமாறுந திருவடிமேலேகககசசெயது
நாரிகொளவிறபோனமேலை நாளததுநாதநணணி. (௪௩)

நசசியேசொககியினப நலநதிகழுகளிபபினாலே
யுசசியினிதழிலைாஞஞூ றுளளபஙகயஙகணேகி
யெயசசுவையமுததாரை விழுமேனமேலவிடாதருநதி
யசசெலாமமுததஙகெ ளனபெருஞசோதியாகி, (௪௪)

இதவிமகிரணகாநததியறறிய வெழிலாாபாலை
யுதரநளளொளிநீளதீப மொததுததாயுதரததுளளே
சிதைவிலாநிமலானநத சிறபரசமாதியொனறு
மதியராயமாநதுமூனறு வருடஙகணமகிழநதிருநதாா.()

இருந்தனாநதியாாதா மினியமாதாமஙைவாடிப,
பொருந்தியசூலினபாரம பொருமையாறபுலமபலுறறு

ள், தெரிந்தென்னென்னெவல்லாஞ் சிவன்செயலென்
னச்செப்பி, யருந்துயருடனேய்த்த லையத்தனைத்தி
றைஞ்சி (௪௬)

அனந்தனோன்பனுட்டித்தத்தா லாவதொன்றின்றி
னன்று, ணினைந்துவந்தேத்திப்பெற்ற நேயந்தகருப்பமேந்
த்த, தினங்கழன்றிம்பொறுக்குந் திறமிலேன்மூவாண்
டாக்க, கனந்தனைப்பரிக்கமாட்டேன் கருணையாற்காப்
பாயென்று (௪௭)

அஞ்சலிசெய்துபோற்றி யமாந்தங்கனிந்தெழுந்து,
விஞ்சவேயஞ்சித்தொஞ்சு மெல்லெனவந்துமேவிப்,
பஞ்சணைமிசையிராவிறப் பரமனைப்பரவிநொந்து
துஞ்சுவாள்சொற்பனத்தோர் தூயசங்கமாப்போலத்தன.

வந்துநின்றுன்றுமேனி வருத்தமுந்துயருநீங்கிப்
புந்திநீமகிழநாளைப் புதல்வனும்பிறப்பனுமஞ்
சுந்தரவசவனென்று சொல்லுவாயிவன்றனாலே
யிந்தலோகத்தஞ்ஞானவிருளெலாமகலுமென்றார். ௪௯

சித்திலாதெளிந்தெழுந்து நேரிழைகேளீர்க்கெல்லா
மித்திரமுறைத்துநெஞ்சி னின்பமுற்றிருந்தபின்னா
மெய்த்திருந்தியாத்தமவிமலநெஞ்சகத்திறசோதி [னி
யத்தமவைத்தெழுப்பிறைபோலதிந்தரனபணியையுன

சஙகரனபததைநோககித தலைமிசைககரஙகளகூபபி
யஙகனையுதாினறு மதோமுகநதோனறுமபோது
செஙகதிரனையநநதி சிதததது ஙகததனருனே
துஙகநறகுருவாயினமு சுறறநதாயமியாவணணம ௫௧

நநதிகளஙகலிஙக நலமபெறததாிததபினன
ரநதமெயயிலிஙகஙகணட வனனையுமருகுளோரு
மிநதநமபாலனறனமே லிலிஙகமெவவாறறிறைலே
வநததோவசசேயநமபால வநததெனறுளமகிழநதாா ()

வேறு

பொருநதுவேணியுமுடிமிசைநாபபண பொறபிலிஙக
முமபுணடாநுதலுந, திருநதுகணடிகைமாலைசோமாா
புஞ செயயதாமபிரககுணடலககாதும, பாநததோண
மிசையோகபபடடிகையும பாணிபறறியதணடமுஙகு
டையு, நெருஙகுமாணிககககமபளவுடையு நிலவுமூாலு
நீணடதாடியுமாய (௫௩)

காணினறனாகாதனமாதாமபை கையிரணடிறைக
சிநதுகுமபிடவே, கேணிலாநுதலாயநமதிடமுஙகிளரு
ஙகூடலசஙகமமதனுண, மாணதாகயாமனநதாளிருப
போ மனனுகூடலசஙகமனமபோ, பேணிநீசெயததவ
ததிறலுலகமபிறஙக யாமிடுமபணிவிடையதறைல. ௫௪

மினனிடததினிறபிறந்தனனிவனமே னேசநாஙகொடு

நிமலலிங்காங்க, மன்னயாமின்றுசெய்தனமிவற்கு மரு
வுலிங்கனனிவேதனமல்லா, தென்னநீகொடுத்தாலுநம
மாணையென் றியம்பியின்னென்மறைந்ததற்பின், பன
ன்காரனென்றனைவருந்தெளிந்துபரவியத்திசைபார்த்த
னர்பணிந்தார் (௫௫)

குலவுமாயிரங்கோடிமார்த்தாண்டக் குழுவதன்னந்
றகுழந்தைதன்னுருவர், லலகிலாதவஞ்ஞானமாந்திமிர
மற்றதவ்வயிற்றுந்தையார்ணந்து, விலகிலாதநல்வினப
மேலிடலால் விரும்பிநோக்கியெம்விமலனாரடியார், பல
ருநீடவைத்தணிதிருநீறும், பளிதமாரடைக்காயிவை
யிருத்தி. (௫௬)

அவர்பதாம்புயநீறிஞனைந்த னரியமேனியையாட்
டிநீறணிந்தார், கெவருமேத்தநல்வாசியந்தழங்க வித்
தகோசிகத்தினிதுறச்சோத்திச், சிவபிரான்முன்மிய
மபியபோற் செப்பிநல்வசவேசுரனென்று, நவமதாம
ணித்தொட்டினமேற் சயனநண்ணுவித்துறநலங்கொ
ளுநாளின் (௫௭)

பின்னாரின்றிடுமிருளினைக்கெடாத பெருகுசோதி
யென்னென்றுதம்மனத்தான், முன்னெரிந்திடுமெவிளக்
கினைப்பார்த்து முன்னிமுன்னியேசிரித்துமெம்மத்த,ன

னினிவேதனமன றியானருந்தேனகிலெனத்தவிர்ந்திருந்
துகைகாட்ட, வன்னமென்முலையருந்தியும்பா லனைந்
தங்கையெனவக்கரஞ்சுவைத்தும். (௫அ)

வேறு

நெஞ்சினுட்டம்பிரானைநினைந்தெலாமறந்தாராகி
யஞ்சவாம்பொறியசங்கர் தாலியாட்டமர்ந்திருந்து
மிஞ்சியபிறப்பிறறளூம் வினைகளைத் துரப்பாராகித்
தஞ்சிறுகரமிரண்டுஞ் சட்கமெனவுதறியாததும் (௫௯)

ஒத்தபாசத்தைத்தாளா லுதைத்தெனவுதறியாத்து
மெய்த்தமுனைசையஞ்சென்னி யெடுப்பப்போற்சிரமெடு
த்து', மத்தஞாபணியையாமிங்க மார்தறந்தாழ்த்தேமெ
ன்று, சுத்தமாநினைவுகொண்டு துணுக்கெனத்துடித்து
க்கொண்டு. (௬௰)

துங்கமாகயிலைகாணுத்துயரொன கலுழ்வாராயு
மங்கம்மறசிவலிங்கங் கண்டனயிஞலிப்பாராயு
மெங்கடம்பிரானுரனபாகங்றைஞ்சுவாராயக்கவிழ்ந்தும
பங்கயாதனத்திருங்கும்படியாய்ப்படிந்திருந்தும். (௬௧)

உத்தமந்திரானென்றுணாத்துவாராயத்தவழ்ந்து
நித்தமாஞ்சைவநீதி நிறுத்துவாராகனிறு
மத்தனைமாக்கமீதென றறிவிப்பாரொனடந்து
மொத்ததாயதங்கையினப் முறுமபடிமழலையாயும். (௬௨)

நிதிககிரிவிலலானபோல நீததனிலெனனவோங்கிக
குதிபபவராயககுதிததுங கூறுசொலலானதெலலாம
விதிககரியாககேயாககி விமலனலலனபாககணடாற
றுதிபபுடனேடியோடித தொழுவதேதொழிலதாயும.

இபபடிவாலராகி யினபுறநடநதபினன
ரொபபருமறைகளசைவ முரைககுநறபுராணமஙகளு
செபபருமினைமுனனை திவவியகலைகளெலலாந
தபபறததமபிரானபோற றமிலுணாகருததராகி. (௩௪)

நாலிருவமதராகு நாளிலேதாதையாாதா
மேலிடுமபூணுநூாறகு விதிககுநாளமைககுமபோழதின
வாலியவறிவரான வசவேசாமறுபபாராகிச
சூலியெனகுருவளிததானசுததமுனனூலதெனறே.௩௫

இதமலவெனககுமுனனூ லெனுமுனாயிதனைபபோ
டு, கதமனததுறுதேசாபப கஙகணனறனையாசிததது, ம
தமுறுமநதளேனநதோ வநததிஙகுனபாலாசான,பதமல
ராககிறைஞசிபபொல்லாப பவநராககிறைஞசிறபாவம. ()

பாசவெஙகுறறமறறோ பாசததிறபுகுந்தாறகும்றம
பேசிலாசானகாததிற பிறநதவாநதனனை
ராசறுகணமதொநதத தடைதலகாணகலாககுறறந
தேசிகனபதமபூசிபபோா தீயாகாலகழுவிறகுறறம.௩எ

மலமிலனமநதிரததை வடுவறககறறுமறறும
பலசுராமநதிரஙகளை படிபபதுமபழிபபாஙகுறறங
குலவுநஞசிவநேசாககுக குவிததிடுஙகரஙகளாலே
யலகிலாககனமபபாப பாககஞசலிசெயதலகுறறம ()

கனமபாசஙகணூறு கணடமாயததுணிததோசாதி
வனமபாசததழுநதி மயஙகுதனமாறுககுறறம
நினமலனமெயயினீறு கணடிகைநிறைததுநிததன
றனமைநேரறிநதோசனம மூததிரை தரிததலகுறறம ()

நீரிடைவாதைபூணு நீணடபாசததுவாதை
சாருதலிலலாவீர சைவமெயயுபதேசததாற
பாரபுணணியபாவததாம பரபபகனறேனைககனமக
கோரவாரியினுடடளளக குறிபபதுகுணமோவையா. ()

வேதனமாசெனனிகொயத விமலனறகுலமானோரை
நீதமோவேதியாககு ளொருவராயநினைததுககூறல
சாதிகோததிரமிலலாத சறகுருபுதலவாதமமை
யோதுநீசாதிதனம மூலஙியலுறுததுமாறு. (எக)

குலமிலனபவமதறறேன குரைகழறகனபுசெயவோாக
குலகினிறகுலமிலெனபதுணாநதுநினனுயாசாதிககாம
பலவிதகனமமுனனூல பஞசிநீபகரவேணடாம .
மலமறுசசெனமவேது வெனறலுமாதிராசா. (எஉ)

வாதுளாவேணடாஙகேளாய மைநதனேபூசுராககாம
வேதமோதிடுஙகருபப விசுததிதானமுதலதாகக
கோதறுபதிஞருககசூறுநஙகருமததொனறு
நீதவறினையேனநதநெடுஙகுலஙகெடுஙகாணெனறும. [ ]

இபபதிஞறிலொனறும விருததமனறிதறகாரணகா
ணுபபருஙகணணதாகுமுபநயஞசசனைககுச
செபபிடுமவிசேடநநதி பிரணவஞசெயயவீசன
றபபிலகெறபாககனெனறு சாறறுமநதிரமலாதும.(எச)

பிடிததபாததிரமயனறன பெருநதலைதரிததாரம
விடததராககரபபலாச தணடரிவெஙகிறறணடா
முடிததிடுமஞசதான சிகைசசடைமொழியினீற
துட றசெறிகோபிசாநதமொணகரியுரிதோறசனமம. ( )

புரவரனபிசசைபணணப புறபபடடபோதுகொணட
வரமுறுவேடமெலலாந தரிததலானமறையோஞகா
ணரனெறியனபாககீது விருததமனறழகாமபிளளாய
பரவுநஙகுடிககுநனமைப பணபுநீழுநநூலபறறின ( )

வசனவலலமைகளவேண்டாம வசவநீநதஞசொலவிற
கிசைவதேகருமநதளள வியலபனறுநீதிஙகிடடை
திசைகொணஞசாதிகனமச செயலெலலாஞசெயதுவாழ
நதிங, கசைவறமறையோாககெலலா மதிகவுததமஞகா
மல. (எஎ)

வேறு

தெரிததிஙனமொழிநதிடுந தெரிசனாககெலாந
தரிததிடவரியதாயத தாவிலாரணம
விரிததிதுவிதுவென விளமபொணைததாயப
பிரிததருஞானராற பேசொணைததாய. (௮௭)

இநதவோரபொருளெம தெழிறகரததினு
மநதரஙகததினு மமாநதுகாணமுன
வநதிதுவிதுவென வகுததுககாட்டியே
தநதருளாதியெஞ சமயதேசிகன, (௮௮)

வேறு

அததவெண்சோமசெனனி யருநதவாமுததிபுண
மை, பெததவெமபிறவிநாசன பிணஙகியாடகொளளும
பெமமா, னொததபெணபாகனேக னெணகணமூனறு
டையோனவேளே, மததகவிழியாறகாயநதோ னெனம
றைவழுததலாலே, (௮௯)

இருவினையெனனுநதாரு விறககினைறெறியுமெஃகாய
மருவுமெயககிரியையெடடாய வளருமொணபததியா
லே, பொருவருகுறறமெலலாம போககியினமுததியின
க, ணுருகியொனறிடுமிபபேறறி னுயாநததாமபேறெ
னறுணடோ (௯௰)

இடடலிஙகததொணசேவை யெனுமுயரனுபவநதா,
னுடடருமிடடமெலலா முதவிடுமுனைககிலுனனிற, றி
டடிசெயதிடிறகொடுககுஞ சீவனனமுததியினசந, து
டடமெனறுரணஙகளசொல லுமிசசுகமபோலுண்டோ

கலநதிடேலநதணுளா கனமதனைதசசனமாககததோ
டிலஙகரனபததிமாாகக வியலிதுவேறுதேறி
நிலநதிக சமயாதநத நிலைநலமெனததாபிபபா
சலஙகொடமருணாவாலநதச சமயனைசசாரலாமோ. ()

அரனபெருமபததரானோ ரனனியதெயவமுனனிற
பரநதயாநரகமீரொன பானுகமெனனுமவேதந
திரநதரணியனறீதிஙக ளரியயனிநதிராதி
வரநதருதேவரொனறு வணஙகினாவாழததுஙகாலை.(கூங)

வநதியாதொருநாடடபின மறையவாநீதிகேடா
முநதியேயிறைஞசிலீசன மோகநறபததிகுனறும
புநதியாலிவையிரண்டுமபொருநதிலநதணசீரபொனறு
மநதிவானிறததோனனப னநதணனுவதெஙஙன. (கூச)

மேதினிகலவிமாவின விதையிடினவேமபதாகா
நீதிசோசிவனறனனபா நெறியுமபபடியேகுனறு
வேதியாபலதெயவஙகள விருமபலால்வேசியனனா
தீதிலாசசிவனறனனபா செயயகறபுடையாரொபபா ()

கேளையாநதிமுனனங கீ ததியாலருசசிததெமமை
யாளையனனேகனேக ஞமெனுமநதிரநதா
ஞளுநீயழிநதுமீச னனமனதநேவாயதத
னீளவேடநதரிதது நேசமெனபலதெயவததின (௯௬)

ஒருமொழிகேடபாயீச னு றவராஙகவுதமேசன
பிருகிடு சாபததாலே பிராநதராயபபெருனமசோகககுந
திருவெணீறினறிமணணிற றேவாதாமென [illegible]பசும
பெருமததோரககெமமததற பேணுநறபததியாமோ []

இசசெயறுணிநதுசெயயு மிசசையானமேனமையான
வசசெயலொழிநதுநீயிங கறைதலவேதாகமதது
நிசசயமூலமலல நெடுமொழிபபதகாவாத
மெசசெயலததனபததி விமலமெனபனவாககாகும ௯௮

மறறுமினபனவககனம வழியினைவலலுவிறசெயயென
றுறறுநீயுனாககிறசெயயே னுஙகளகனமஙகளென றுங
குறறவெஙகொடிவளாதத குயிறகுஞசு கூவுஙகாலைக
கறறதஙகுரலேயலலாற காகமபோறகாகாவெனனு ௯௯

பரகுருபதமேபாாபபான பரமசைவஙகளபாாபபான
சரணசொறசெவவிபாாபபான றறபிரசாதமபாாபபான
விரவுநலவீரபததிவிதியையேவிளைநதுபாாபபா
னிரவுறுமுஙகளகனமத தியலபுசெயபாாபபானலலேன

தநதையே கேளாயீரேழ தனமையா முலகிறகெல் லாங், தநதையே தந்தைதெயவந தானெனறு தனஙகனெ னபோன, றநதையே முதலாநதேவா தமைததொழுநீ யெனகருத, தநதையேயனறுதுயய தநதைதாயானைச சாரவாா (௱க)

சாரமாபததிதனனிற சாருமெம்மனநதருககும
வீரமா[illegible]சோநம விருபபுடைககதியதாவாா
தீரமாநமதாசாரத திறநதிறமபாமனிறபே
நீருநுமமாசாரதது நினறிடுநீராாநாமாா (௱உ)

மினனயராமறபாகம விளைநதருளவிமலனுளா
மெனனையனியனறைய வெனககையரினனாகேடபாய்
செனனையனககயனசிக கயாறெலுஙகசசோமைய
னனனையா கொடகூசசவவை யமமவை யாவொனறா.

வசவராசையாஙிடடை மாதிராசையர்கணடங
கசைவிலாமவுனராறு ரவாகணமேனநதியாரு
நசையிலாராகிததமபி ஞகாமபையாருநதாமு
மிசைவிறுறசிவனறனனபரிடததிறசெனறிருககுஙகாலை

முனனூலினசெயதினனறுய முடிந்ததேயெனறுபாா பபாா, நனனூலை மறுததானந்தி நம்பனை தெயவமாக த, தனனூலைததாபிததானிச சகததினிறபுதுமையென

னப, பினனூறு மனததராகிப பேசசொழிந தெழுநது
சென்றா (ாஙு)

திருவவதாரச சருககம.

முறறிறறு.

ஆகத திருவிருததம. ாளஎ.

மழையினனமலையாலாறறுலவநதுபாயகாலாறசெய
யாற, பழையசீருழவரேவ மளளாசெயபயிரினகோப
பால, விழைவுறுவிளைவாலவேநதன விருபபிறறகுரவ
ராதி, பிழையிலாவைநதுபேணாப பேணலாறபெருககுந
தேசம (க)

கருமபினறகமுகாறறெஙகாற கரவினனமலாவனததா
லரமபையாணிலவோடை யமபுயவாவிநீரா,னெருஙகிய
மஞசளினஞசிஙகிறைநதெழுநதுடனவைதனனல, விருமபிய
மறறுமுளள, விளைவினமிககநாடு (உ)

கோலமாடஙகளோஙகுங குடிகளாறகுலவுமவாழவா
லாலயசசிறபபாலவீதி யணிகளால்விழைவினாபபான
மாலயறகரியாாபூசை மாநதரானமடவாாகறபான
மூலவேதாகமததின முறைமையாறறிருநதுநாடு (ங)

சிலபிரதிகளில இமமூனறுபாடலகளே நாடுநகரஙகளைககு
றிதது இசசருககததில முதலி லெழுதபபடடிருககிறது

உ

திருசசிறறமபலம

திருவவதாரசசருககம

வசனம

மழைமுதலிய வறறுற குறைவினறிப பலவளஙகளும நிறைந தோஙகிய முனசொனன கருனட தேசததில பல நகரஙகளிலுஞ சிறநத இஙகுளாபுரி யெனனும ஒரு புணணியஸதலமாகிய நகரமுணடு அதனபெருமை வாககு மனஙகடகுடபடட தனறு

அநத நகரததில அநதணரிற சிறநதவா சிவனிடததுமடியாரிடதது மனபு மிகுநதவா மாதிராச ெனனுந திருநாமமுள்ளவா இவா பததினியார் கறபிறை சிறநத மாதாம்பையெனபவா இவா அநேகஞ சிவதருமஙகளும சிவசரண ராராதனையுஞ செயது அதனுல சகலபாககி யஙகளையும பெற்றிருநதாலும மகபபேறு குறைவு படடதனுல மனந தளாநது அனநத நோனபுகள செயதும பயனிலலா திளைதது நமககு மகபபேறு எதனு லுணடா மெனறு கருதி தமது நாயகர் மாதி ராசருடனே மாதாமபையாா அநேகம பெரியவ ரிடததுசசெனறு இககுறையை விஞஞாபிதது வருநதி நிறக.

நீவிாபுரிநத நோனபெலலாம பயனளிபபதாயினும மகபபேறளிபபது முதனமையாக நநதிநோன பெனறே யபபெரியவா சொலல அவவாறே மாதாமபை யாரும உத்தேசித்த சுப

தினததில சிவபெருமானது திருககோயிலிற சென்று திருநந
தி தேவா நமஸகரிததது சோமவாரம முதலாக வொனபது
நாள அநநதி நோனபைச செயது அநநதிதேவாககுத திரு
மஞசனமாடடி வஸதரகெநத புஷபஙகளாலும நெறறிபபட
டஞ சதஙகை சிலமபு முதலிய வாபரணஙகளாலு மல
ஙகரிததது தீபதூப ஹாரததிகளையுஙகொடுதது பஞசாமிதத
நைதநிவேதிததுப பினனரு மருசசிதது அடைககாய முதலிய
வாசனைத திரவியஙகளையு மருததிதுதிததுக தியானிதது
நினறு ஸவாமி நநதிதேவரே எமககுச சகலசமபததுந தேவ
ரீரது கிருபையால நிறைநதுமமககபபேறுகாரணமாகசசனனிதா
னததிலவநதேன எனமனஙகளிககு ஒருமகவையருளிசசெயதா
ல தேவரீரது திருநாமததையே யமமகவுககிடுவேனெனறிரங
கிநிறகவே

அததருணததுத திருநநதிசேவரும மாதாமபையாரது
வழிபாடு காரணமாக திருவருள மேலிடடெததனது வலபபக
கததுப பூமாலையைக கீழவீழககு அதனுல அவருளைத தெரிந
து அதனைவாஙகிச சிரததிலவைதது நமதெணணஞ சிததித
ததெனறு மகிழநது வலமவநது வணஙகி அனநதமமாதருட
னே நலலசகுனஙக ளெதிரதோனறத தமது மாளிகையிற
சென்றிருககுநாளகளில திருநநதிதேவா ஸ்ரீமகாகைலாஸததில
பரமசிவந திருவாயமலாநதருளிய கடடளைபபடி தாயவதரி
ததுச சீரதிருததத வேணடினவ ராதலின மாதாமபை யாரது
வயிறறில தமது பேரறிவு குறைவினறி கருபபமாகச சோந
தனா அமமாதாமபையாரது புணணியததை யெவவாறு புகழ
வது இவவித மகபபே றுலகததி லெவா பெறறா ராதலால
புகழநதறகருகாலலோம.

இககருபப மடையபபெறற மாதாமமையாரும நாளுககு நாள ஜாடராகனிமநதிதது சிறறுணவில விசசையுறறதுவுமொழிநது திருமேனியும விளாததது சோமபலுந தூககமுமமேலிடடு வாநதி யடைநது முலைககண கறுதது பசநரமபு பரவி தோனறுக விடையுஞ சிறிது தோனறபபெறறு இவவாறு கருபபச சினனஙகள பலவுநதோனறிப பததுமாதஙு செலலவே அவயவஙகளா நிறைநது - ஸ்ரீநநதிதேவரும சிவதயானததுககு இதுவும சமாதிஸதானமெனறு நினைதது பதமாஸனததை யடைநது அஜபாமநதிரததாற பூதசுததி பணணி நாடிதரய சுததிகளைச செயது சுழுமுனையுட பாசகாநதிசசேதமுமபணணி மூலாதாரம முதலாகத தெரிசிதது ஆஞஞையில சதாசிவததைத தெரிசிதது அவவிடததுப புருவ மததியிறறிருவரு ஞருவா யுணடாகிய வமுதததைப பானமபணணி இவவாதார மாறுடனே நிராதாரமாறுந தெரிசிதது மேற சிவதெரிசனமும பணணி இவவாறு மூனறு வருட மக சருபபததிருநதனா

அபபோது மாதாமமையாா அககருபபபாரம பொறாது வாடிததளாநது மூவாணடாயு மிககருபபம வெளிபபடா திருகதலெலலாஞ சிவனசெயலே யெனறெணணி ஸ்ரீநநதி தேவாதுசனனிதியிற செனறு வணஙகித துதிதது ஸவாமி நநதிதேவரே அநேக விரதஙகளைச செயதும பயனினறி உமமுடைய பாதஙகளிற பணிநது செயத விரததால கருபபவதியாயினேன கருபபமடைநதும ; உலகமுறையாய பததாவது மாசததில பிரசவமாகாமல மூனறுவருஷ காலமாயும காபய பாரம பொறுமல துனபபபடுகிறேன இனிச சகிககமுடியாது

காததிரடசிகக வேணடுமெனறு அஞசலி செயது [அவவிட மவிடடு மநதகமனததுடன தமது மாளிகையிற சென்று மிகுநத துனபததுடனு சயனிததிருககுந தருணததில ஷடதவாதீதருபியாகிய பரமசிவம மாதாமபையாரது ஸவபனததில ஒரு ஜஙகமாபோல வநது நினறு மாதாமபையை நோககி உன காயபபாரததா லுணடாகிய துனபமும மனோசாஞசலியமும நீஙகி மனம மகிழுமபடி நாளையதினம புததிரன பிறபபன அநதபபுதரனுககு வசவனெனறு நாமகரணஞ செயவீா இநதவுன புதரனாலே உலகததில அஞஞான விருளெலலாம நீஙகபபோகிறதெனறு சொலல

மாதாமபையாரும நிததிராதெளிந தெழுநது தானகணட கனவினதிசயததைய மருகிருநத மஙகளிாககெலலாமுலாதது மனமகிழந திருநதனா

நநதிதேவரும யோகததைவிடடுச சிவனது பணிவிடையில உதயுகதராய இரணடு ஸ்ரீஹஸதஙகளையுந தலைமேறகுவிதது தலைகிழாக பரஸவமாகுமபோது சிவபெருமான நநதிதேவரது சிததததில குருவாகததோனறியஙகிருநத சுறறததாரும மாதாமபையாரு மறியாதவணணம அவரது சரீரததில சிவலிஙகம பரகாசிககுமபடி தாரணஞசெயதனா பினபு இவவாசசரியமான கிருதயததைககணட தாயமுதலானவரும இநத நமது பாலகன சரீரததிலஜனிககுமபோதே யெககாரணததா லிநத லிஙகதாரணஞ செயயபபடடதோ, இநதப பாலகனும நமமிடத்திற பிளளையாகவநது பிறநதனன எனறு சநதேகததோடு மகிழ்சசியையு மடைநதிருநதனா

அபபோது நிறைநத சடைமுடியும, அமமுடியினடுவி லழுகிய சிவலிஙகமும, திரிபுணடரநதரிதத நெறறியும, உருததிராக்ஷநதரிதத திருமாரபும், தாமபிரககுணடலநதரிதத செவிகளும, தோளில யோகபட்டிகையும, தணடமும, குடையும, மாணிககககநதையும, பரகாசிககினற புனமுறுவலும, நீணட தாடியுமாகத திருககோலஙகொணடு முனமறைநது தாரணஞசெயத சிவபெருமான யாவருஙகாணததககதாய பரதயக்ஷமாயினா

மாதாமனபயாரும நமஸகரிதது அஞசலிததுநினறு ஸவாமி, தேவரீா எழுநதருளியிருககுந திருஸதலமிதுவெனறும, எளியேனெறரிசிகக விஙகுநேரிடட தினனகாரணமெனறுந தெரியவிருமபுகிறேனெனறு விஞஞாபிகக, கேடபாய மாதாமபை நெடுநாளாக நாமிருபபது கூடலசஙகமம, நமதுபெயருங கூடலசஙகமனெனறே சொலலுவாாகள நீ நெடுநாள வருநதிசசெயத தவததாலும, உலகததிற சமணழிநது நமது சிவசமயமோஙகுமபடி நாமிடும பணிவிடையினறுமு முனனிடததில இபபுததிரனஜனிததான ஆதலால இவனிடததுவைதத பக்ஷததால நாமே அஙகலிஙகதாரணமுஞ செயதோம பாலமுதலிய வுணவுகளுஞ சிவநிவேதனமலலாதனதக கொடுபபீராயின அதறகுததடைநமமாணையெனறிவவாறு ஆஞஞாபிதது மினனல மறைநததுபோல மறைநதனா

அஙகிருநதவா யாவரும பரமிததுச சிறிதுநாழிகைசெனறு தெளிநது பினபு இவவணண நமககருளியசஙகமா சிவபெருமானெனறே நிசசயிததுத திசைநோககித துதிததுப பணிநதனா இநதக குழநதையின றிருமேனியிலெளியே யஙகிருநதவரதஞஞானஙகளையெலலாம போககிறறு

தநதையாரும மனமகிழசசியோடு அததருணத தவவிடத துறறு சிவனடியா ரநேகரைவரவழைததுப பூசிதது, அவரது பாதோதகததாற றமதுபுததிரறகுத திருமஞசனமாடடுவிதது அவராற கொடுககபபெறற திருநீறறையுந தரிபபிதது, சிறநத படடாடையிற சயனிபபிதது, முன சிவபெருமான றிருவாயம லாநதருளியபடி வசவேசுவரனெனறு நாமகரணமுஞ செயது, நவரதனகசிதமான தொடடிலிலேறறினா

வசவேசுவரரும சாமானியமான குழநதைபோல விளக கைபபாாததுச சிரிததும, சிவநிவேதனமான முலைபபாலுணடு ம, தமதுகையைச சுவைததும, கைகாலகளை யுதறிககொணடு சிலநாழிகையெழுநது மழாமலும, தமதுதிருமேனியிற சிவலிஙகத தைககணடு மகிழநதும, கவிழநதும, உடகாாநதும, நினறும, நடநதும, ஒடியும, சைவபரிபாஷைகளையே மழலைச சொறகளா கச்சொலலியும, புழுதியாடியுங குதிததும, சிவனடியாாகளைக கணடோடியோடி வணஙகுவதே தமககு விளையாடடாகவாடி யும, இபபடியே பாலபபருவஙகடநதபின வேதஙகள ஆகமஙக ள புராணஙகள இவைமுதலிய கலைகளெலலாந தாமேயுணருங கருததுடையவராய எடடுவயததுடையராயினா

தநதையாராகிய மாதிராசா தமதுபுததிராககுப பிராமணகு லததுககேறப வுபநயனசசடஙகைச செயயககருதி யெததனஞ செயதனா அபபோது வசவதேவரு மதைமறுபபராகி இநத வு பநயனசசடஙகு எனககிஷடமிலலாதது சிவபெருமானை யாச சிககுந தொழிலைபபூணடும உமககே னிமமருடசி, குருபாதஙக ளை படணிபவா பவிகளுககுபபணிநதால அதுபாவம. சைவவே ஷநதரிததவா பவிகளதுவேஷநதரிததல குறறமே, அவாகளது

காயததிரியையெஜபிததலுங குறறமேயெனறு சொலலவே, மாதி ராசருங கேடபாய வசவேசனே குலததுககுரிய ஸமஸகாரமில லாதபோது குலஙகெடுமே இவவநதணககோலமும விருததமா னதனறு உபநயனததில பிக்ஷாபாததிரமே சிவனகையிற கபா லமெ உபவீதமே - சாபபாபரணம பலாசதணடமே - விஷணு வின முதுகெலுமபுததணடு முடிககுஞசிகையே - சடாபாரம கோபிசநதனமே-திருநீறு கிஷணாஜனமே-யானைததோல சிவ பெருமான பிக்ஷைககுப புறபபடடபோது தாஙகொணடகோ லமே இதுவாதலால விருததமனறு ஆதலால நமதுமொழியைத தடாது இசசடஙகை யேறகவேணடுவதெனறு சொலல

பிதாவே யுலகததி லொருசருமமும வலிதிறசெயவ தழக னறு நீயெனககுத தகபபனுமனறு, உமதுபதனியா ரெமககுத தாயுமனறு வீரமாஹேசவரரான வடியாரகளே எமககுத தக பபனுவா, அதிற பெணணுவாரோ எமககுத தாயமார எனறுசொ லல, மாதிராசரு மொனறுமபேசாமல மௌனமாகபபோயினா வசவதேவரும தாயதநதைகளிடததுபபாசததைவிடடுத தமது தஙகையாராகிய நாகாமபையாருடனே சிவசரணரிடததுச செ னறிருநதனா உபநயனததுககு வநதிருநத பநதுவாககஙகளும உபநயனசசடஙகு நனறுகமுடிநததெனறு வெறுதது வருததம டைநது தததமிடஙகளிற சென்றுா

திருவவதாரசசருககவசனம

முறறிறறு

திருசசிறறமபலம

உபதேசசசருககம

பததியாகததாபோறறி பரமமோகததாபோறறி
முததியோகததாபோறறி முனிவாதாகததாபோறறி
மெததியாகததாபோறறி விமலயூகததாபோறறி
புததியாகததாபோறறி புனிதாபாகததாபோறறி (க)

அருணெறிவசவதேவ ரனனைமாதாமபைமுனனோ
பெருநெறிவிசசலேசன பிரியமநதிரியாயுளளாா
திருமலிசெலவமிககாா சீபலதேவரொனபா
ரொருமைசேரீசனேசத துருகுநனெஞசமுளளாா உ

நநதிகண்முநநூலசாதது நலததினைககாண்பானவநதாா
தநதிருமகளாாதமமைச சஙகரனடியாாககலலாற
புநதியினலகேனெனனும போதமேபோதவுளளாா
ரநதநலவசவதேவ ராணிடததனபுகணடே. (ங)

தககசீாவசவதேவா தாமுறறுமட ததிறசெனறு
பககமொனறிடபபணிநது பணபிஞலைணததுகநது
மிககமணவிளஙகவநதீா விருமபுமெனமகளுமககே
புககுயயவேணடுமெயானவாழ புரமதறகணைவிரொனறா

பொருநதினா ரநதியாரதம பொறபதிககணபினுலே
யரும்பொணிமசிவிகையேற்றி யவாபினபுதாமுனுசென
றங, கிருநதுநனமுகுா நதமிடடனறிநதவிசசலபுரததை
த, திருநதவுறறலஙகரிததல செயயுமினெனறுாஙனறுா

அபபெருவீதியெலா மரமபைபூகஙகளாலு
மொபபருமபநதராலு மொளிருமேறகடடியாலுஞ
சபபரஙிைகளாலுந தயஙகுதோரணஙகளாலுந
துபபுமாமணியின றுாய தொஙகலினுலுநதுறறே. சு

தண்பனிநீரிறறுயய சநதனஙகளைததிறைததுக
கணகொளாவாறுவீதி கவினபெறவலஙகரிததே
விணபயிறமதுவீடடின மெயமமணபபநதாமுறறுந
தெணபனிநீகததூரி சோத்துநனமெழுகருசசாததி எ

வாமுறுவாயிலடட மஙகலமவைததுவாழததித
தாளமேசொரிநதுகுமபம பாலிகைதாபிததேததி
நிைமணிவிளககினஙக ணிறைததுததோறகருவியாதி
யினையுமாகடலதெனன வெஙகணுமபொலியவாகக அ

எமபிரானனபாதமமை யிஙகழைததிடுமினபாத
வமபுயஙகளைவிளககும வணஙகுமினுதனசசீாக
கமபளஙிைகளபோடுங காதலிலிருததுமபூதி
விமபமாாரிலையடைககாய காபபூரமிகவுமவைமமின (கூ)

வேறு

எனறுசிபல தேவரியமபவே
நினறபோமடத தோாககுநிகழததிறு
றொனறுமபணடா ரியரஙகஙகோடியே
துனறுபததாககு மாயேசுராககெலாம (௰)

சொலலலுமபததா மாயேசுராதிரண
டெலலையிலலவ ராகியெழுநதருள
பலவிதததைப பலதேவாபாாததெழுந
தலலறீர வடிகளவிளககியே (௰௧)

அளவிலாதநல லாதனஞசோததபின
வளமுறுமபடி வைததவிபூதியும
பளிதமுமடைக காயுமபரிவிறு
லெளியராயவைத திறைஞசியெழுநதரோ (௰௨)

சகலபததா மயேசாசரணாதா
நிகரிலாாகண நேசததராகியம
முகமலாநதுநம முககணனகீாததியே
சுகமதாகத துதிததுறுஙகாலையின (௰௩)

பரசிவானு பவவசவேசுரா
சரணாபாதாம புயநறசலநதனின
மூரணமான பவமறமுழகியொண
டரணிபோனறெளிா தணடுகிலசாததியே (௰௪)

பூதிவெண்டிரி புண்டரமேற்றரித்
தாதியாரச் சணிமலாசெனனியின்
மீதிருத்தி விமலநற்கண்டிகை
சோதிமேனிச் சுகாபரணத்தராய (மரு)

வசவதேவர் மகத்தனைக்கண்டுநன்
னசைகொணெஞ்சத்த ராகிநயனநீர்
விசையிலவீழ்வுற விம்மிப்பணிந்துபின்
றிசையுமேற்றவ மெய்திறனறேத்தியே (மசு)

ஆடைசற்று மசையாதொதுக்கியே
நீடுமங்க நெருங்கவொடுக்கியே
கூடுமஞ்சலி கொண்டகரத்தராய்த்
தேடருஞசிவ பத்தித்திரட்சிபோல (மஎ)

அஞ்சியன்பி னமர்ந்தங்கிருந்தருள்
வெஞ்சமிலவச வேசனைநோக்கியின்
செஞ்சொனுவினர் சீபலதேவர்தா
நெஞ்சுவந்துநன னேயத்திருந்துபின் (மஅ)

வேறு

சீராட்டிக்கங்காமபைத் திருநுதலைமங்கலநன், னீரா
ட்டியிடையழகு நிதியாடைக்குறவுடுத்திப், பாராட்டுங்
கவினவட்குப் பணிவேண்டாங்கலியாணப், பேராட்டி
யெனுஞ்சிறப்பாற்பெயர்வேண்டுமெனத்தரித்தார் (மகூ)

மலாகமபைணையமுக வலலிககுமலாமாலை
நலமுறவேகுழறகணிநது நனனுதனமேறகுஙகுமததின
றிலகமதிட டிளஙகயலபோற றிருவிழிககஞசனமெழுதி
யுலகமுயயவநதாரெனு சொபபவேயொபபிததார(௨௰)

கவினதனுறறிருமகளுங கறபினலருநததியு, மவனியி
டதவொவவாாக ளணிநடையாலனனமொவவாச, சவி
மொழியாறகிளியொவவா தணணகையாற றரளமொவ
வா, துவரிதழாறபவளமொவவாத தோகையொவவாச
சாயலினலை. (௨௧)

கஙகாமபையெனுமமுறைதக கவுரிகழறகினியாளை
மஙகாததவஞசெயது வசவேசறகாஞளைச
சிஙகாரமடநதையாகள செஙகரததாலேநதிவநது
பொஙகாாவநதநதையாா பொருநதினறுகாட டினா ()

கனனியாகறபெலலாமோா காயமாததிரணடாளை
நனனயமாககுருமபிஙக நறபததிககேறறுளை
யெனனைவாழவிககவநதீ ரெனனகலைகொணடுசெனறு
மனனுமருநதவததோாமுனபலதேவாவணஙகுவிததாா

வணஙகியபினசிவனுருவாம வசவேசாதமைஞானக
குணநதிரணடகோலததைக குலவுமரியாதனமீ
திணஙகருநறபததியினு லெழுநதருளியிருககசசெய
தணஙகொருபாகனைததுதிததங காரமெயயனபினலை()

கஙகாமபைமுதலாகக கனகவலைகயாபரணந
தஙகாதலாகமறறுந தமமனையிலுளளவெலாம
பொஙகாவமுடனேநதிபபுணணியனாவலமாயவந
தஙகாதவனையணைநத வமுதமதியெனவைததாா (௨௫)

எனைககாபபீரெனமகளை யிபபொாறளைககொளவிரெ
ன, மனைககாதலிலரோனு மதிசசடையாரருளெனனு, னி
னைததாகுதெனககொணடாா நேயததாறபலதேவா, மு
னைககாலததவமெனககு முறறிறறினறெனபபணிநதாா.

நலலவிலககணமுகுாதத மெனஙினறோநவினறளவி
லலணியுஙகணடனரு ளவனடியாரருளிரணடுஞ
சொலலரியவிலககணமுந துணையுமுததிசசுகமுமாம
வலலவாகடகெனவஙகண வசவேசாவகுததுைாததாா()

இததகையவதுவைநல மெஙகுமிலையெனவுலகோா
மெததநினறுபாராடட மெயததவாககுமபததாகடகுஞ
சுததமிகுமிடடானனு சுகநிறையவளிததிறைஞசி
யததமுகிழததததவாக ளனைவருமஙகறியவே (௨௮)

ஆயிழையாாகஙகாமபை நாகாமபையாருடனே
யேயமணபபநதரிலே பலதேவரிசைவிறை
றுாயபுகழககூடலசங கமாபாதநதொழசசெனறு
நேயமுடனுபதேசம பெறறசெயதிநிகழததுவாம (௨௯)

வேறு

விச்சலபுரத் தினை விராநத்கலலுறறே
யச்சமறுபதததாக ளனேகாபுடைசூழ
வுசசிதநலலறபுதமோ டுனனரியகாத
மிசசைதருயோசனையி லேகியெலலைகணடாா (௬௰)

பத்தியதிகததொடு பணிநதுபலகாலுஞ
சித்திவசவேசுரா சிரஙகரமுகிழததே
யததிசையைநாடியரு மநததுதிசெயயா
வெததிசையுமெணணில வொழுநதருளுகினறாா (௬௧)

அனனதிருமுனனக ருமபெருமைதனனைப
பனனகபதிககுமிது வெனறுபகரொணணா
நனனதியினைததுமிகு புணணியநலததா
மினனதலருமபரிச வேதிகிரியெலலாம (௬௨)

ஆலயமனைத்துமர னாலயமதாகும
சோலைநலகணடிகை துதைநதுகனிகொளளுஞ
மேலவெழுநதவன மேவனமியாவு
மேலணியுநீறதனை மேவுமுயிாமுறறும (௬௩)

ஆவினமெலாமமர ராவினமதாகுஞ
சேவினமெலாமிடப செயயவடிவாகும
வாவிகுளமோடைகளும வானநதிநீரோ
மேவுதொழிலீசனை விருமபுவழிபாடே. (௬௪)

நறபுருடரொலலவரு நலலமரராகுங
கறபுடையமஙகையாகள காரிகையரொலலாரு
சொறசெயலனைததுமரன ரேறததிரமதாகும
பொறபொலியெலாமமரா பொனனுலகியஙகள ௫௫

கோதினமறுகெஙகுமிகு கோலமிடுவாரோ
வேதிகையனைததுமறை யாகமவிளமபே
நீதிதருமுததகஙதி நீணிலமியாவு
மாதிநகரபபெருமை யாரளவுரைபபாா ௫௬

பொயயாகலாவீணாமத போதரபகாரா
வெயயவெடிசொலலா சிறுபுலலரறிவிலலோா
துயயநெறியிலலரொடு தூடணாகளாஞே
ரையமறவபபதியி லாருமிலையாகும. ௫௭

அஙகணவசவேசரணை கினறமையறிநதே
சஙகரனதபபதி தருககுதவரொலலா
நஙகடியரிஙகற நடநததரிதெனறுா
துஙககாவாழைகொடி தோரணஙிரைததாா. ௫௮

வநதுஙகரொயதுவச வேசரொதிாசெனறே
யெநதமிடாதீரவருவீா சரணமெனறுா
சிநதைமகிழுமபடி திருநதுதுதிசெயதாா
நநதிகளவாககுற நயநதுசரணைனனு. ௫௯

அனனநகரநதனே யடிககடிபணிநதே
மனனுதிருவீதியை வலஙகொடுவணஙகாச
சொனனகிரியனனசிக ரநதொழுதிறைஞ்சிக
கொனனணேயுமெநதையுறை கோயிலுறுபோதின ௪௰

மைநதாவருகினறமை மகிழநதுமகதேவா
முநதைவருதேசிக முகுாததமதுகொணடே
யநதவசவேசாவிழி யாரவெதிாநினறுா
வநதுகுருதெககணே தமைககசிவிலவைததாா ௪௧

மறறுமடியறறமர மெனனமனநைநதே
பறறுமிகுநணபொடு பணிநதுதனாநினறு
தெறறெனவெழாளையரு டேசிகாகரததா
லுறறபெருநணபினுத லொறறியெழுகெனறுா ௪௨

எழுநதுவிழிநீாவிழ விரணடுகரமுநதஞ
செழுஞசிரமிசைககுவிய வேதெளியுமனபி
னழுநதினாமகிழசசியெனு மாவிதருநீராற
றெழுநகுருமலாககழல விளககினாதுதிததாா. ௪௩

நேசமுடனேயருகிருததிநிகரிலலாத
தேசவுபதேசவகை செவவியினளிபபா
ராசிலெதிாகாலமு மருநதவனைநமபோற
பூசனைசெயவாயநினது புநதிமகிழனபால. ௪௪

அததவாகடமமைமநர ராகுமெனவுனனு
துததமஙிருததனென வுனனியவாசெயயு
மெயததவமனைததினையு மிககநலமெனபாய
குததிவையினஞசலிசெய கூறினியசொலலே. ௪௫

மேதகுதவததாகுல மேனமைசிறிதெனறங
தோதுதனமனததினிடை யுனனுதலொழிபபாய
போதவுடலுககிறுதி புககுகினுநெஞசி
னீதிதருஙினவிரத நெககுறவிடாதே ௪௬

வண்டவணாஙிநதனைசெய வாயினாசிரததைதத
துணடியரனூலவிதி துலஙகுலகிலவைபபாய
மணடுசிவபததியினில வஞசனையொழிபபா
யுணடிதுவதிலலையென வுனனிநசைகொளளேல ௪௭

அனனியாமடநதையணா யனபினினையாதே
யனனியாதனததுமன மறபமுமுறுதே
யனனியாசுகததுமன மாதிகளவிடாதே
யனனியணாஙிநதனை யயாநதுமுணாயாதே. ௪௮

பததசனமெயதிடி லெழுநதுபரிவாலே
யததமிகவஞசலிசெய தனபொடுதுதிபபா
யிததணாயினினபரிவெ னுநதமனியததிற
கொததவுணாகலலெமது ருசசெறிதவததோர. ௪௯

அபபொழுதுஙினனினைவி னனபுஙிலைகுனறு
தொபபஙடவுனமன முறுமபிரியமெலலாங
தபபறவளிததுமிது சததியஙமைததா
னெபபொழுதுஙீபிறி விலாயஃதியாமும ௫௰

எனறினிமை சோமதுர வாயமைகளியமபா
ஙனறிருகரததுடல ஙணணிடவணைததே
ஙினறுபணிஙஙதியென ஙீடுபணிவாரமுன
மூனறனதுமேனிகொடு முததனுமிருஙதான ௫௧

ஐயாசிவலிஙகமய மானவையறிஙதே
வெயயவரலாதவச வேசுராவிருபபா
லுயயவுபதேசவகை யுணமையையுணாஙதாா
செயயதிருமேனியொடு சிககுமுளராளுா ௫௨

உறறசிவபததாமுனி வோருளமகிழஙதா
ரிறைஙலமேதவ மெமககுவசவேசா
நெறறிவிழியானொன ஙிகழததியெதிாஙினறுா
கொறறவிடையானாவிழி கொணடுதெரிசிததாா ௫௩

இஙதவசவேசரிறை வறகிணையராமா
மஙதவவுருககொடரு குறறருளுணாததே
புஙதிமகிழுமபடி புறஙதடவிமறறுங
தஙதருமமெயயொடு தழீஇயினாதருககால. ௫௪

அண்ணலருளிபபடி யணைநதவரிலெனபார
மணணிலிவாவநதது மகாபுதுமையெனபார
நணணியெழுநதுயா நசிககவலலொனபா
ரொணணிவசவேசவென வெயதுநலமெனபார ௫௫

மககளொடுதநதையாகண மாதஙாவரைதது
மககினியிலுறறுட லனறகொளுவரினறு
நககனருளபெறறனாக ணநதிகளிதெனறே
விககணமதேசிவவினை யெயதுதவமெனபாா ௫௬

ஆகமகிழுமபொழு திலஙகணவசவேசா
மோகமோடெழுநதுகுரு முனபணிதலசெயதே
வாகணையுமணடபம தொனறினிடைவநதா
நாகபணியறகினிய நலலரோடிருநதாா ௫௭

அனறுமகபூசைக ளமைததளவிலனபாற
செனறுதிரிபோதுமுயா தேசிகாபததத‍தே
துனறியவிருபபொடு பணிநதுதுதிசெயதா
ரொனறுமிவணினறகலெனறுதெனவிருநதாா ௫௮

உபதேசசசருககம

முறறிறறு

ஆகத திருவிருததம - ௨௱௫

திருசசிறறமபலம

—*—

உ ப தே த ச ச ச ரு க க

வ ச ன ம

முனசொனன வுபநயனசசடஙகுககு வநதவாகளி லொரு வராயுந மாதாமஙபையாரது முனனோராயும செஙகோலமுறை வழுவாத விசசலராஜன பரதான மநதிரியாயுமுளளவா, சிவபக தியினலுருகுஞ சிநதையுளளவா ஸ்ரீபலதேவனெனனுந திருநாம முளளவா, தமது அருமையானபெணணைசசிவனடியாரிற சிறந தவாககனறி மறறையாககு மனததினலுஙகொடுககச சமாதா னிககேனெனனுஞ சஙகறபமுடையவா, அவவிடதது வசவேசு வராது சிவபததியினமே லீடடைககணடு அதிசயிதது அவரிரு கரு மடததைசசாரநது மனபூரவமாக நமஸகரிதது, ஸவாமி நீா இநதவுலகததனைவரும நறகதியடையவே யவதரிததீா, எளி யேனது சஙகறபமும பாழபோகாது எனதுநகாததிறசென று எனதருலமத திருமகளைத திருமணஞசெய்யது, எமமையும நறக தியிற சோததருளவேணடுமெனறு வருநதினறக

வசவதேவருந தமககுத திருமணததில விருபபறறவராயி னும சிவகாருணயததா லிரஙகிச சமாதானிததனா ஸ்ரீபலதே வருஞ சதுரஙகசேனைகள சூழநதுவரப பொறசிவிகையிலேறறி விசசலபுரததிறசென று அவரவாககுததகக ஸதலஙகளிலிருகக சசெயது தமது பரிஜனஙகளைப பநதலமுதலியவறறால நகரத தையுந தமது மாளிகையையும அலஙகரிககசசெயது அநேகமடி யாாகளையும வரவழைததுப பூசிததனா.

வசவதேவருந திருமணககாடசிககு வநதிருநத சிவசரணாகளது பாதோதககததிஞல திருமஞசனமாடி கோடிசூாயபரகாசமுளள வஸதிரததைதத தரிததது, நெறறியில திருநீறுசாததி, உருததிராகூ மாலைகளையு மணிநது, நிததியகாமானுஷடானததுடனே சிவபூஜையுமபுரிநது, சிவாாசசனையிலாசசிதத மலரையுஞ சிரசிலணிநது, அஙகு சிவசரணரையும முறையாகபபூசிதது நமஸகரிததிருநதனா

அபபோது ஸ்ரீபலதேவரது திருமகளாகிய நாகாமபையாரையுந திருமஞசனமாடடுவிதது வஸதராபரணஙகளாலலஙகரிததுந திலதமிடடு மணககோலஞசெயது அநேகநதோழிகளுஞசூழ விருநதனா

ஸ்ரீபலதேவருந தமது திருமகளையழைததுச சிவசரணரது பாதஙகளில வணஙகசசெயது, வசவதேவரையும மணககோலஞசெயத சிஙகாசனததிலேறறி, அவரது திருமுனனே தமது திருமகளையழைதது ஸவாமி வசவதேவரோ எமமிடததுககருணையால இநதபபொருளைத திருககைதொடடருள வேணுமெனறுவேணட

வசவதேவரும - இது சிவானுகரஹமெனறுகொண்டனா அஙகிருநதபெரியோா - உததேசிதத முகூாததகாலமுஞ சமீபிதததெனறுசொலல வசவதேவா சிவனருளும சிவனடியாரகளருளும இரணடுமே நலலமுகூாததமெனறுசொலலி அடியாரகளுககுப போஜனமுதலிய வாராதனைகளுஞசெயவிதது ஸ்ரீபலதேவரது சமாதானததிஞல நாகாமபையாா கஙகாமபையா ரிருவரையுமழைததுககொணடு யாவருமவணஙகுமபடி அநத விசசலபுரததைவிடடு கூடல சஙகமஸதலததை யுததேசிததுச

சென்று அநநகரததிலுள்ள சிவசரணாயாவரும அநேகவாட மபரததோ டெதிரகொள்ளச சிவாலயததிறசெலல

அபபோது சிவபெருமானும ஆசாரியத திருககோலங கொண டெழுநதருளிவநது எதிரிலநினறனா

வசவதேவரும ஸாஷடாஙகமாகப பூமியில விழுநது நமஸ கரிதது எழாதிருபபவே - சிவபெருமானறமது திருககாததாற றெட டெழசசெயயவே எழுநதிருநது கணகளில நீாபெருகதத தலையிற கரஙகளைககுவிதது அனபில மூழகி ஸதுதிததனா

அபபோது பரமசிவமும அபபா வசவனே உனககுசசிலவு பதேசஙகள சொலவேன அதாவது முதலாவது நமமடியாாக ளை நாமாகவேபாவிகக வேணடுவது அவாகளை நராாகபபாவிகக லாகாது அவருனனைத தணடிததாலும வைதாலும நீயவாககளு சலிதது ஸதோதரமபணணுவதே கடமையெனறிது முதலிய வநேகம பிரமாணஙகளைசசொலலி யிதுவேயுபதேசமெனறருள செயது எனனைநீமீட்டுமெவணஙகெனறுஞாபிதது அவாவணங குநதருணததுச சிவலிஙகததநதாததானமாயினா

வசவதேவ ரிவவாறு தமககருளிய வாசாரியருஞ சிவ பெருமானெனறேயறிநது அவவிடததொரு மணடபததிருநது இததலததுததேசிகாவந துபதேசிததமையா லிததலததை நீங கலாகாதெனனுஞ சஙகறபததோடிருநதனா.

உபதேசசசருககவசனம

முறறிறறு

(துண்டகாமயசூர்) (விசைலசர்ஜுன்)

MAHAMAHOPADHYAYA
DR U.V. S[illegible] LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-600 090

திருசசிறறமபலம

தணடநாயகசசருககம.

பெரியவருளோதசரணாததி பிரகிருதிபேத சரணாததி
புரிதருமஙீதிசரணாததி புகலருமசாதசரணாததி
யரபரமபோதசரணாததி யதிகவிதகீதசரணாததி
வரிசைதருபாதசரணாததி வசவகுருநாதசரணாததி க

வேறு

மறறினிககலவியாண வளநகரதனுளதத
ணறறியபததிவிததா நறபலதேவாபெறற
சிறறிடை யாளைநநதி தேவனாககீயநசசி
நெறறியஙகணனளைததநீாமைபோறகயிலைசெனறா உ

விசசலனபலதேவாககா மிததிராதமமைநோககி
யிசசதுரஙகதேச மெமையினிபபரிககுமபேரா
யசசமினமககளாயநன றுடனபிறநதவராயனறி
யுசசிதவுறவராகி யுரியராயுளரோவெனறுன. ங

எனனமறறவாகளவேநத னெழினமுகநோககினறும
மனனகேளவாபயநத மகடனககினியகேளவ
ருனனருமபாரநதாஙகற குரியவருமையோாபாகன
றனனருளதிகமபெறறா தமபெயாவசவதேவா ச

கூடலசஙகமததே குருவருடபதஙகளபோறறு
நாடருமபததியாலே நணணியஙகிருககினறாமன
னீடடினகருததிறகேறற நீரமையாரொனனவேநதன
றேடருஙகளிபபுமனபுஞ செறிநதநறசிததனுகி ரு

அமைசசரைவாயமையாலே யதிகாரையழைததுவேந்த
னுமைககினியவாமேலனபா லுயாநதனனநதிநமபாற
கமைததணுயககணுகுங கருததினையிசையபபேசி
யெமைபபரிககினறவிநத யானைமேறறருவிரொனன சா

விரைவுடனவாகளசஙக மேசுரநதளனிறசெனறு, வரை
மகளபாகாககான'வசவதேவேசாதாளின, றரைமிசைப
பணிநதிரணடாஞ சமபுவேசைவாவாழவே, பிரமனமா
லவாழவுமெணணுப பெருமைசேரொருமையுளளீா எ

தேவரீாசிவானுபோகத திவவியவினபமபோலப
பூவுலகாளுமிசசை பொருநதுமோபொருநதாதேனும
யாவருமுயயநீரிங கினிதெழுநதருளபபெறறற
காவலனவிசசலேசன காசினிமுழுதுஙகாபபான. அ

மண்டரிபபதறகுமபடடமலகறகுமபொறபணடார, மு
ணடெனநிறுததுதறகும பரிசனமோஙகுதறகும, விண
டிடாநமபிககைககு மிககவணசெலவததிறகு, மெணட
ரினுமமைபபோலவா ரிலலையெமமிறைககஙகெனறா.கூ

ஒருபடியரிசிககேகா ஹுரியனறுமெலலாநதாஙகும [ன
பெருமையனொனறுனவேநதன பிரியததிறசெலவீனொ
வருணெறிததேசிகனறு ளகலவதெனனெனவயாநதாா
மருவிமுனஞசானபோநதாாவணஙகினாவசவதேவா.௰

அதுவுநமபணிகாணசெலவா யஞசலெனறையாசெபப
ப, பதுமமெனபதமிறைஞசிவிடைகொணடுபததாபோ
றறக, கதுமெனசசேனைசூழக காமலைமிசையினேறிப,
புதுமல ரிமையோாசிநதப புரியினும புறமபுசெனறாா.

கணடவாகணணுநெஞசுங களிபபுறககரஙகளசெனனி
மணடிமுனகூபபிநிறக வானதுநதுமிமுழஙகத
தணடருமலரினமூழகுந தகையராயசசஙகமேசன
புணடரீகததாணேசம பொஙகியநெஞசராகி. ௰௨

மஞசனவேழததேறி வருமவளமவிசசலேச
னஞசலானறிநதுவீதி யானவையெஙகுமாடி
விஞசுதோரணமுஞசலவி மிசகதோரணமுமவெயயோ
னஞசுமாணிககமாலை யலஙகுதோரணமுமாாததே.௰௩

தெயவமாவிமானததோடே தெரிவையாதளாயிலவநது
கைவருஞசதியாலாடுங காடசிபோறசபபாததிற
பைவருமாவலகுற பாவையரிருமருஙகும
பொயவருமிடையாராடப புரியலஙகரிததபினனா ௰௪

நணணினா புரியைசசேர நநதிகளெனனவேநதன
கணணிணைவிருமபிககாணுங காதலாலெதிரேசெனறு
னணணலாசேனைசூழ வசனவநதணை தலைகணடு
திணணியகளிறறினினறு மிழிநது நாசேரபபோநதா.

வேதசைவஙகளோஙக விமலனோவடி வனைா
மாதவா வைபபைமணணோ வாழவினைவாதவேழத
தீதருஙகுழுவைவாடடிஞ சிஙகததைசசைவ
ரூதியநதனனைஞான வொளியைநலவொழுககககுனறை

மதியிணைலொபபிலானா வாககிணையினையிலாணை
நதிமுடி யததனபததி நனமையாணிகரிலாணை
யெதிரிலாககலவியாணை யினிமையாலமுதனைா [டான
விதியெலாமவெனறாதமமை விசசலனவிருபபாறகண

வேறு

களிபபிணைலெதிாகாள டலுஙகாசினிவேநத
னுளததிலாதரவெயதியங குவபபுணையனேகங
கிளததியேயிருவோாகளுங கிடடிநணபுடனே
வளபபநீடுநனனகரினுள வநதுறுமளவில ௱௪

மகரதோரணமாட மாளிகைகளினமீதுஞ
சிகரமீதினுநதேரினின மீதினுஞசெறிநதே
நிகரிலபூரணசந திரனிணைகளோநிலவு
முகுரசாலமோமுளரியோ மடநதையாமுகமோ. ௱௫

கரியமேகமாகினாகளே காரிருளனேக
முருவமாகியேதிரணடே தா வொணணுதலாா தஞ
சொருகுகொணடையோவளையோ தோகையாகாதோ
வரியநீலமோவேலகளோ வரிவையாவிழியோ ௨௰

திவளுநனனிறககுமிழகளோ மெவளளிதட டிரளோ
துவளுநுணணிடைமடநதையா துணடமோசுடரும
பவளமோகொவவையோ துயய பாவையாதமோ
தவளமுலலையோ தரளமோ தையலாா நகையோ. ௨௧

பணிலமோபசுமபூகமோ பாவைமா களமோ [யோ
மணிகொளவேயகளோ மடநதையாதோளகளோ மலை
வணிகொளசெவவிள நீாகளோ வரிவையாதனமோ
விணையிலாவனக குழககளோ தெரிவையாளமோ ௨௨

ஆனயாழினினமுழககமோ வரிவையாமொழியோ
வானமாதாகள வசவராஞசயா தமவடிவைப
பானலஙகறற பாாககவநதிழநதவபபரிசோ
தேனுலாமலாத திருபலவடிவமாநதிரளோ. ௨௩

எனனவெணணிலா மடநதையாிருமருஙகெஙகுந
துனனியேவச வேசாமெயசசோதியைககணடாா
பொனனிறைநததம புணாமுலைபூரிககககாண
வனனமனனவ ரிடடமறறனமெனவயாவாா. ௨௪

கணடீரவச வேசுராகாடசியையுரைபபீ
ரொணடருஙகுழ லீரொனவொபபுநாஙகணடே
விணடுபேசிட வேணடுமேவேளெனிலஙக
ணணடாநாடடினி லுணடெனிலவனையாமறியேம ௨௫

ஐயநுணணிடை யரிவைகஙகாமமையயாரமுனனரு
செயயருநதவநதவமலா ஞமெலாஞசெனிதெதன
றையலாயென வலலகாணகணடதேசாலும
மையரீயுறபபாாததியான பாாததிலேனெனபாா ௨௬

பாாததுநெஞசகம பரதவிபபதனிலுமபாரா
தாாததுநாமனம பிடிபபதேபெணமைகளாஙகா
ஞோாததுயாமுள சிறுததிடினகணகளேயோடி
நோததுநோககிடி னெனசெயவேமெனவகநெகிழவாா

கரததிஞலுறத தொழுதுயாஙகணகளாறகணடுந
தரிககுமோமனம புயஙகளேயோடியேதழுவ
வுருககுநெயயெனக கரைநதுவுளமவருனனிப
பருததகணகளாற பாாககிலெனபடுவமோவெனபாா

புணணியதொழிற பதிவிரதையாகராமபுயததா
லெணணிலாலததி யெடுபபவரிருகரமலராற
றிணணிதானபுட பாஞசலிசெயபவாதெளிவா
லொணணிலாவுபூ வுருததிரரிவரொனவுரைபபாா. ௨௭

விடுகிலாாகளா யாடைகணமிகவரிநதிடுவாா
வடவையோமுதத மாலையோவெனமனநதளாவா
ருடைகுலைநதிரு கரஙகளாலெடுதது டுததிடுவாா
படைமதனபகக ப்ாதியோபாவியேமெனபாா ௩௰

விரதபாரணவேதியா விதவையானமிககாா
பரததாணடவனனபாபல லாணடுபலலாணடென
றுரைசெயவாயமையி ழெலியுடனவிசசலனுடனே
யரசனீடியவமமனே யதனுளேயணைவாா ௩௧

மதிதவழநதொளிா மணடபமதனுளேவைகி
ய்திகதனபெருவரிசை யாயினவெலாமளிததே
யெதிரிலாவெழிலமைசசா பனனிருவாகருஙகடாஙகள
குதிகொளபனனிரண டாயிரமிபககுழுவதறகும. ௩௨

வாசிவாசிநூற றறுபதினுயிரமவகைககு
மாசிலபனனிரணடிலககமாட பதாதிகளவகைககுந
தேசிலஙகுதன குடைநிழலுலகிறகுஞசேர
நீசிறநதநற றணடநாயகனெனநிகழத்தி. ௩௩

தொககமைசசாக ளிருநதிடுமபீடததினறாய
மிக்கபீடமே லிருததிநறகோசிகவிதஙக
டககமாமணாயாாநற றணடநாயகாககங
ககணததினில ',ிசசலனளிததிருநதளவில ௩௪

வநதவணசபை முனனரமமனனவனகாண
வநதரததினின றரஸிபிஸிகிததோரோலே
சுநதரததுடன வீழநதிடததுணைககையாலரச
னிநதவோலையீதெனனெனவெடுததுககொணடினபால

அரியமாவட ஸிபிமுதலாயினவெலலாந
தெரியவோதிட வலலபோதமையெலாநதெரிநதே
வரவழைததிது வாசியுமெனவவாவாஙகிப
பரிவினெவவொரு போகளாயபபாாததறிநதிலராய

இவவெழுததினை யிதுவெனவறிநதுணாததிடுவாா
கொவவைவாயுமை பாகததனகணபதிகுமர
னவவவாககலா லமராககுமறியொணுவரசே
திவவியததிவவோலையெனறனைவருநதிகைததாா ௫௭

மனனனீதினை வாசிககவலலராரொனறே
யுனனிநதிக ளொணகரஙகொடுததலுமவாஙகி
யனனவோலையை யரசனமுனனேஞதினராச
னினனவரசகத ததிதமேதெனனவஙகிசைபபாா ௫௮

நீசெனிககுமு னினபிதாதாபிததாக
வாசிலெணபததெண கோடியாமருநதனமரச
தேசளிககுஙினசெயய சிஙகாதனததடிவோா
வாசமாயிருககினற தெனகினறதிவவதூமம. ௫௯

ஐயமிலலைலினனனஙகஙக ளருஙகளிபபெயதத
துயயநனனிதிகாடடுவன றோடடுவியெனன
மெயயதெனனவேயகழநதிட விளஙகொளிககதிரோ
தையலபாகததனபாஙகனமுனவைததவததனமோ. ௬௰

கனகவெறபினமேற கவிசனைவாஙகியகணககோ
வெனமிகுததவண சோதியாயெழுவதுகணடு
தனகிவிசசலனறணட நாயகாதமைததொழுதே
யனகநீயிரணடாஞசமபு வெனபதினறறிநதேன. ௬௧

எனனவததனமெடுதது நறறிடடமதிட லு
மனனலககமாயிருததல கணடதிகவாசசரிய
மனனுநெஞசுடனவிசசல னைமாததியாமறறோ
பினனையுநதணடநாதனைத துதிததனாபெரிதாய. ௬௨

விசசலனவசவேசனை விருமபியேநோககி
யிசசைபேசியெனனஙகஙக ளனைததையுமெனையு
நிசசயநதருமபரிவினு னிறுததுதியெனன
வசசமிலலராநதணடநாயகருமஙகறைவார ௬௩

நிருததனீடுலகனைததையு நிறுததரணினனை
யொருததனைபபரிநதாளவதோபாரமோருனைகேள
கருததுணீசிவனகருததனெனன றிருபபையேறகனமோ
திருததிமணபுரபபது வெனாநதிகளசெபப. ௬௪

தருககிவிசசலனுரைசெயவான மரஙகளிறறருவுங
கிரிககுணமேருவுங கிளரொளிமணியினமவையு
ளருததியானசிநதாமணி யதுவுநறபசுவுட
டெரிததெயவநற றேனுவுமிருவருடசிவனும. ௬௫

போலமைசசாகளனைவருட பூசசியராகிக
கோலமேவுதிொனறரு வளமெலாஙகொடுததே
சீலநறபலதேவளு ரகததினிறசெனறே
மேலராயிருமென றெதிாவிசசலனவிளமப ௬௬

எழுநதுநறறணடநாயகா சிவபததாபுடையே
யொழுஙகிவநதிடசசேனையோ டினனியமுவரி
முழஙகலபோனமிகமுழஙகி முனனாதெழசசென று
விழைந்ததஙகணன மாமனூரகததுளேமேவி. ௬௭

சிவனருசசனைசிவததுதி நேயராயிருநதா
ரிவராவிசசலனெயதலா லிருநிலமுழுதுங
கவலைநீஙகின கடவுளாபூசனைகனதத
தவிகொளாகுதிநிறைநதன வளமெலாமனைநத. ௬௮

இனையநாளிலேயெமபிரான வசவேசரினிதாயத
தினமுநறசிவ ராததிரிவிரதமேசெயவாா
புனிதரனபரோ புனிதரொனறெண்ணுமெயபபரிவு
நினைவிலுயவாகுறறஙக ளினைநதிடாநெறியும. ௬௯

வஞசியா துளளனபாககுக கொடுததிடுமெவனபபு
நஞசருநதினனிடததினுங கேடகலாநலமு
மஞசிமுனனெனறுபினனெனறு மொழிதராவறிவு
நெஞசினுநடுவிலலைமையே நீஙகிடாவிலலையும. ௫௰

குறறமனபாபாற கூடிவநதமதெனுஙகுணமும
வெறறியாறபர சமயனாடுவெனறிடுமவிறலு
முறறறிநதர விநதையாககுடகொடாவுரமு
நறறவததனா யிகழுனாகேடகலாநலமும ௫௧

திரமிலனனியாக கஞசலிசெயகலாததிறமும
பரவுசெனமததுக கேதுவாநதொழிலுருபபயமு
விரயவேதுவா மிநதியவழிசெலாவினைவும
வளைவிலகாமமே யாதியாமாறிலாமறபபும. ௫௨

நவிளறசொறபடி யெபபடியபபடிநடையு
முவநதுசஙகமத துயாசசியேவிறுததுநலலுரமுஞ
சிவனறனனபாபா லடிமையேசெயயுநறறிறமு
மவனறன்மேனியே கனவினுமபேணுமெயயறிவும ௫௩

அததனனபாசொன னூலையேகேடகுநலலவாவுஞ
சுததமாதவா சேடமேயருநதுமா துணிவு [ஞ
மெயததவததாசொற கெதிரமொழிகொடுககிலா வெரு
விததசஙகமர் தமதுயிரிலிஙகமெனனினைவும. ௫௪

பததிறபயிா வேலியாமவாகணமேறபரிவு
முததியிலலெனும புலலரைககண்டிடினமுனிவு
மொததியேதுவங தடுககினுநதவா தொழுமுரமும
புததியாறபவி காணகிலாபபூசனையொளிபபும. ௫௫

துணடமாசசிரம வீழினுமரவெனுஞசொலலு
முணடநீறறர னனபரைத தொழுஙகரமுகிழபபு
மணடுநலவிர ததராயிவையொனறுமாறுத
தணடநாயகா தருககியேசரிககுமநநாளின ௫௬

வரஙகொணநதிகள பெருமபுகழமலாமணமணமேற
பரநதசெயதியாற பரமனனனேயாகளபரிவாற
சிரஙகரஙகுவிநத திறைஞசுவமெனபவாசிலரு
மிரநதுவாழுது மெனவருமபெயாகளெணணிலரும

வேறு

நநதிகைபபூசைகொளவோ நாமெனநணணுவாரும
புநதியாறகணடாறபாவம போமெனபபோதுவாரு
முநதியேவசவதீாதத முழுகுவோமெனசசெலவாரு
நிநதியாபபதநிநேச நேடுவோமெனசசெலவாரும. ௫௮

வேறு

ஆகவேவையம பரிவணடிலானையினமீதும
வாகுநநதியின சிவிகையினமீதினுமவருவோா
மோகககணடியின முடியினாதூசுசோவேணிச
சேகாதகினா முண்டிதாசிறுசடைததிரளோா. ௫௯

செவ்விகந்த ரமுரங்கள் கணு செழுங்கரமிலிங்க
மன்னுவோர்கண்டி யாதியாங்குணம் லவகைசே
கன்னரமமணி மாலையார்மாபிணோகாதது
மின்னுசக்கரந்தண்டு மூந்தலகொளுமவிந்ததோர். ௯௰

காவிவத்திரங் கமபளங்கஷாயங்லலான்
தாவில்வெள்ளையே யாதியாங்கந்தைகட்ரிப்போ
ரோவிலகீளுடை யாடை யாகோவணவுடையோர்
மேவுவத்திரமுடுத்தொன்று புபத்தினமேலவிரிப்போர்.

பாலமாதிமெய்ப் பாலனபுண்டரந்தரிப்போர்
கோலமொமுடன முழுதுமுத்தூளமேகொளவோர்
மாலிலாதநற றுறவுளோர்பலிபாகமறுத்தோர்
சீலசேடமேயநந்துவோர் சிவாநந்தத்தியானர் ௯௨

அவசமுற்றநற்பிராண லிங்கலிங்கத்தராவோர்
பவிகளோடொபரிசம தறுத்தவாயபாரர்
சிவமதொன்றலானமற்றொன்றுநோக்கிலாதிட்டதோர்
மவுனஞான நூலவாசகர் தீர்த்தவாசியாகள் ௯௩

மறைசிவாகமமங்கங்கள் புராணங்களவல்லோ
ரறிவிஞனமிகுமாரிய ரானறுதிபடிப்போ
ரிறையையல்லது பாடலாமந்திரத்தினியோர்
நிறையுங்லலிசைவீணை யாழாதியாங்புணர் ௯௪

வடுகுகன்னட மாரியந்தமிழுடனமலாட
மடியதாயுள தேசத்திலருந்தவரெல்லா
முடிவிலாதவாவருதலை நந்திகணமுனிக
கடிகொள்மமனை வீதிகண மிகவலங்கரிததார்.   சுரு

வேறு

நந்திகளவாழகலயாண நகரமேகடலதாகச
சந்தத்தருசிவமாயேசா சஙகஙகணதிகளபோல
வந்துறவெதிரோசென்று வசவதேசிகாபணிந்து
தந்தலைககவாதாடபோது சாததியுடகொணடுசென்று.

பொறகலசத்து நீராற புனிதபாதமவிளககி
நறகதியளிபபனெனறு நலலவாதனததிருத்திப
பிறகனபததியாலே பெரியதாணீரதாடடி
யெறகடிமலாகளசூடடி யெழிறறூபதீபஙகாடடி. சுஎ

எழுநதவாசெயயுமபூசைககிததததவையெலலாஞசெயவி
தழுநதுறபததியாலே யறுசுவையைநதுபேதச   [த
செழுநதிருவமுதமூடடிதெணடனிடடெழுநதுநினறு
தொழுஙகரததினராயனபின றேததிரமிகவுஞசெயது

தாபதரிருககசசொலலத தாமிருநதவாகளபாதப
பாபநாசனமாநதீாததம பரிகலசசேடமெலலாஞ
சோபனமுததியெனனுஞ சுகபபயிாவிததிதெனறு
கோபமிலவசவதேவ ரனபிறைகுலாவிககொணடு. சுஅ

அவரகணமுனமதுரகித மனபிறைபாடியாடி, யுவகை
சோமுகததராகி யுததமதவததோரகசெயது, நவமுறு
நகுமுழவைககணடு நனமன முடலஙகமபித, திவரகள
வேணடியதேதெனனவெணணிமுனனணணிககேடடு.

தனமணியாரமாடை தையலாதேனுபூமி
கனதிவாகனமபுரஙகள கநதசநதனகாபபூர
மெனவுளவிவையுமறறு மினியவுமீசனேசாக
சனவரதஙகொடுததிங கனபிறைசெருமுழுதிறைஞசி ௭௧

விரதசீலததாககேறற விதமெலாமவெவவேறாக
வரமுறவமைததமைததுவைததுததமமடததிலவாரப
பெரியவரதமககுமனனம பிறஙகுகாவடியினமூடித
திரமுறுபததியாலே திரிவிதபபொழுதுநலகி ௭௨

வேசியாமனேவிடாத விடரகளாஞசிவவேடததா
ராசிலாவெணசேரீரா றுயிரராறோககெலலாம
வாசியாலவரகளவைகு மனேதொறுமவளஙகணலகி
நேசராயவசவதேவா நிகரிலாதிருககுநாளில ௭௩

தணடநாயகசசருககம

முறறிறறு.

ஆகதிருவிருததம - ௩௦௮

திருசசிறறமபலம

—*—

தணடநாயகசசருகக

வசனம

ஸ்ரீவசவேசரிவவாறிருபப, விசசலநகரமெனனுங கலியாணநகரததிலிருநத தமதுமாமனா ஸ்ரீபலதேவா சிவபதததை யடைநதனா

விசசலராஜன ஸ்ரீபலதேவாக கனபானவரையழைதது அவாககுப பிளளைகளாவது சகோதராராவது மறறுமுறவினராவது இநதப பூபாரததைககாபபாறறததககவருணடோவெனறு வினவினன

அவா ஸ்ரீபலதேவாககு மருகனா வசவதேவா கூடலசஙகமததில குருபாததியானஞ செயதுககொணடு வீறறிருககினறனா அவரே யவவமைசசுககுததககவரொனறு சொலலினா

அரசன மநதிரிகளிற றககவரையழைதது வசவதேவரை யெமது படடததுயானையினமே லழைததுவாருமெனன, அவருஞ சஙகமேசுரததுசசெனறு வருநதியழைகக, வசவேசரும நமது குருபாதஙகளைபபிரிநது தெவவாறு செலவதெனறு வருநத சிவபெருமான முனபோலவே தேசிகரூபியா யெதிாவநதுநிறப, இவரும வணஙகிநிறபவே, அவவரசனபணிகளையும நமதுபணிவிடைகளாகவே நினைததுச செயவாயென றநுஞஞாபிககத திருவருளிதுவோவெனறு அவாகொணாநத யானையினமீதேறிச சென்று சகலபரிஜனஙகளோடு விசசலபுரததரச னரணமனைக குசசமீபத தரசனவநதெதிாகொளளத தாமும யானையினினறு

பிறஙகி இராஜசபையிறசெனறு அரசனால மநதிரிபபடடமுந தணடநாயகனெனனும படடபபெயருமபெறறு வீறறிருககுநத ருணததில,

ஆகாயததிலிருநது எழுதிய வோலைசசுருள ஒனறு வநது வீழ, அரசனதை வரவழைததுபபாாத தினனபாஷையெனறு தெரியாமையால யாவாககுநதெரிவிகக வெலலோருமயஙகி யிந தபபாஷை தேவருநதெரிவ தரிதெனறுநிறக, அபபோது அரச னதுகுறிபபால தணடநாயக ரவவோலையைபபடித திதனபொ ருளயாதெனனில, அரசனே யுமதுஜனனததுககு முனபாகவே உமதுபிதாவினால ஸதாபிககபபடட பொருள எணபததெடடு கோடியாகும, அதுவும இநதசசிஙகாசனததினகீழாகவே யிருக கினறதெனறு இதிலெழுதபபடடிருககினறது இபபோதே பரி க்ஷிததுபபாாககலாமெனறு சொலல, அரசனுமவவாறே யெடுப பிகக, அநேக சூரியோதயமபோலக கணககிறககுறைவினறி பர காசிகக, அநத மகிமையைககணட வரசனமுதலிய யாவரும வசவதேவனா வணஙகிததுதிததனா

பினனும அரசன வசவனாபபாாதது எனனையும ராஜயத தையு மிஙகிருநது ரக்ஷிககவேணடுமெனறுசொலல, உலகததை யெலலாம ரக்ஷிககும பரமசிவன உமமைமாததிரம ரக்ஷிககக கடனிலலையோ, சிவனே காததாவெனறு நினைத்திருநதால இநத பூபாரமபெரிதனறுஎனறுவசவேசாசொலலி யவவரசன குறிப பினபடி ஸ்ரீபலதேவாது வீடடிறசெனறிருநது அநேகம அடி யாாகளைப பூசிததுககொணடிருநதனா

தணடநாயகசசருககவசனம
முறறிறறு

உ

திருசசிறறமபலம

செனனவசவேசுரா புராணம

சஙகமாஙேயமெலலாந தமககுடலாகியுளளார
மஙகைநாகாயபையாரதம வயிறறிலவநதுதயமானா
பஙகபுணணியபாவததின பரபபெலாமபறிததீரா
ரெஙகணநதிகளையொபபா மியலபுளாரமயலிலாதார ௧

மலமிலாதிருபபோரசெனன வசவையரொனனுமபேரா,
ருலகியலபேசாராசா னுவபபுறுநேயமுளளா, ரலைகொ
ளகாமாதியிலலா ரனைததுமெயயிலிஙகஙகணடா, ருல
வுததததுவஞானததா ருயாநதுளாருணாயானமிககா ௨

ஆசையிலவாழககையிலலா ரானநதவனுபவததா
பாசமில்சஙகமேசா பரிகலததிசசைநீஙகா
தேசுறுசிததமான சிவபுணணியததாநலலா
நேசமோடாறுறுறு மூனறிரணடொனறினறா. ௩

ஒபபருமபரமயோக ருணாககருளசிவானுபோகா
செபபருஞசரணாமோகா திரிகாலபரிததியாகா
துபபிலிஙகாபிமான தாகா தூயதாகுமாகா
தபபருஞசோகமோகா சஙகரபததியூகா. ௪

கூடலசஙகமேசன குணாகழறகனபுசெயது
நீடவஙகிருநதுவாழநது நிததராநநியாாதந
தாடொழமபிரியமிகுச சஙகமேசுரததினினறுந
தேடருஙகலஃயாணச செழுநகாவநதுசோநதாா ரு

தேசிகவசவதேவா செயயசனனிதியிறசெனறே
யானைமேலகொணடுரோம மானவைசிலிாததுமேனி
பேசருமபுளகமணடிப பெருவிழியருவியாறுய
வாசகஙகுனறிசசென்ன வசவராசையாபணிநது சா

எழுகெனவெழுநதிருநதங கிணைமலாப பதமபனனீரா,
லழகிறைலாடடிககநத மணிமலாசாததிததூபஞ, செழு
மணிததீபமெலலாஞ செலுததிபபின சிரததையாலே,
தொழுகாஞசெனனிகூபபிதோததிரஞசெயயாஙறபாா

வேறு

அருளாாமுதே சரணஞசரண மனபாககணியே சர
ணஞசரணங, கருநாசனனேசரணஞசரணங கணணே
மணியேசரணஞசரணந, தெருளேபொருளே சரணஞ
சரணந திருவேதருவேசரணஞசரணந, தருமாகரனேச
ரணஞசரணந தவநறகுருவேசரணஞசரணம அ

வேறு

எஙகுமீசனெ டேகுவாயசரண மெனகருததிருடகிர
வியேசரணம, பஙகவாதனாபபாறறுவாயசரணம பரம
பததிவிறபததியாயசரணஞ, சஙகரனறிரு வுருவமேசர

ணந தருமஞானமாஞ சககுவேசரணந,[1] திஙகளவேணி
யாரசெலவமேசரணநதெளிவிலேனருநதேசிகாசரணம

முநதைதநனனெறிமூலமேசரண முததியீதெனுமொ
ழியனேசரண, நிநதையொனறிலாநினமலாசரண நிகரி
லசைவநன னிதியமேசரணம, வநதவெநதுயா மாறறு
வாயசரண மததநவெஞசமண மறலியேசரணஞ, சிந
தையினவழிசசேரலாயசரணந தெளிவிலேனருந தேசி
காசரணம ௰

வேறு

எனறுசெனனவசவதேவ ரிஙஙனநதுதிககவே
நினறபோகடமுளே நினைநதுநினறுசெபபுவார
நனறுநநதிதேவருணமை நனமைவலலரிவரலா
லனறனநதஞவிஞ லளநதுாைககவரியதால ௰௧

எனவுரைததபினனாசெனன வசவதேவரியலபெலா
முனநினைநதுநநதிதேவா மொழியவலலிருவாதங
கனமதானமகிமைநீதி கணடிசைபபனததனென
றனைவருமபுகழநதுநிறகு மநதநலலவெலலையின ௰௨

சென்னவசவேசுரா புராணம

முறறிறறு

உ

திருசசிறறமபலம

—*—

செனனவசவேசுரா புராண

வசனம

செனனவசவேசுவரா—ஜஙகமபததியே வடிவமாயுளளவா நாகாமபையாரது திருவயிற றவதரிததவா, வசவதேவாககுச சமானமானவா, இருவினைபபறறறறவா, இலவாழககையிலலாதவா, ஜஙகமரது பரிகலததிசசை நீஙகாதவா, லிஙகாபிமானியாயுளளவா

இவா கூடலஜஙகமேசுவரததிற சிவபெருமானது பாதாரவிநதஙகளி லனபுவைதத தஙகு நெடுநாளிருநது கலயாணபுரத தெழுநதருளியிருககும வசவதேவரது பாதஙகளைபபணியும விருபபமிகுநது அஙகிருநது வசவதேவரது சனனிதியிலவநது ஆசைமிகுநது ரோமஙகள சிலிாததது விழிகளினீ ராறுகபபெருகவாககானது குழறபபணிநது தணடமபோறகிடநது வசவதேவரொழுநதிரென ருஞஞாபிகக வெழுநது அவரது பாதஙகளைப பணிநீராலாட்டி கநதமும மலருஞசாததித தூபதீபமுங பணிமாறபபணணிக கைகளைச சிரததிறகுவிதது அநேகஸதோததிரஙகளையுஞசொலலி நிறக

அஙகுச சனனிதியிற கைகட்டி வாயபொததிநினற அநேகமாயிரமடியாாகள இநத வசவேசரதுபெருமை முழுதுமறிநதவரிசசெனனவசவதேவரோ நமபோலவாருவாாக குடடபடடதனறு இசசெனனவசவேசரது பெருமையையும வசவதேவரேயறிவரனறி மறறையாரறியாா, இவவிருவா பெருமையையுஞ சிவபெருமானே யறியவேணடுமெனறு புகழநது மகிழநதுநினறனா

செனனவசவேசுரா புராண வசனம

முறறிறறு

திருச்சிற்றம்பலம்

அல்லமாப்பிரபு புராணம்

செய்யசங்கரனல்லமாப்பிரபு தேவனென்றொரு தேகா
போல, வையமுய்யமகிதலத்திடை வந்திறங்கியமகிமை
யார், பொய்யெனும்பிரவஞ்சகந்தி பொருந்திலாததபோ
தன, ஞாயமொன்ற மணணுமேளாக ளகத்திலுற்றந
றிந்துளார் ௧

கனமமில்லவா மாயையாரிடு காரியங்களை கடந்துளா
ர, செனமநாசனாதூரதிட்டி தெரிந்தசெயதிய ரொப்பி
லார் நன்மைதீமை பகுத்தலற்றவா நாடுமெபானமணி
யோடொன்று, தன்மையாகவிகழ்ந்துகாமம தாதியாறுத
விாந்துளார் ௨

உடலவிகற்பமெலாமொழிந்தவ ரூழிநீரனலகாலுற
தடலபடைதொருகாலமுமன மாநிலஞாயமா துளார்
விடலிலாதசிவானுபூதி விழிக்குளேவிழிவிரவுவார்
நடைநிலத்திலுறாமிழற்றெழி ஞெடாஞதநலத்தினா.

காத்தலத்தினிலிங்கமும்மலை கரியகுஞ்சியுநெற்றிமேற்
றரித்தபுண்டரமுந்துலங்கிய தன்மையுள்ளவராயரோ

விரிதநவேதசிவாகமாதிக விநதையுளளவராகிந
ணிருததனநதரியாகயோக நிலைககருததினராகியே. ௪

பததாநனணிதிதூவிரததா பாநதபேருள திலலரோ,
சததமுளளதுமிலலரோவென தானெனததவாசொலல
வே, யொதநுபாவனை யுளளதுமில ரோவெனுமபடியு
டையராய, நிததசிநதனை யிழநோமறை யிறரோவெனு
நிலைபராய ௫

சரிககுமெலலையினுளளதாரு வினஙகளகாடுநள சை
யமா, நிறாததெழுஙகட லேரிதமமி லிறைஞசியேறவி
லஙகுமே, லருததிமேனிகொணடமுடிவாணுவதாகு
வாமேகமே, லிருபபாநீரினடபபாலானவ ரோகொணுவி
டமெயதுவார ௬

இனனதனமைய ரலலமாபபிரபு வெனனுநறகலியா
ணஞ, ரனனமேனிகொடமலாநகிக ளதிகபததியினன
புநீ, ணனனியாயநினைநதுசசல நகருணணணிநயபபு
டன, மனனருமபுகழவசவதேவா மலாககணமுனனெ
திாவருதலும. ௭

நநதிகேசுராநவமணிததிர ணனமைவலலவாபோலெ
ழுந, தெநதைநயெயதினனெனவறிநதெதி ரொயதியனபி
னிறைஞசியே, சொநதிரடகதிொனனலாமரி யாதனததி

டைசேரவைத, தநதமெயததவாசோதிமேனியி னதிச
யநதனோநாடியே அ

விளஙகுபாதமவிளககிநீரை விரைநதயினறு சிரததி
னு, முளஙகுளிாநதிடவேதெளிததுட லுருகுநேயவுயா
சசியால, வளஙகொளபூதி யிருததிநினறு வணஙகியெ
னனுயிாவாழவுநீ, யளநதமுறபடியனனமுளள தருநது
மெனபழுதாறுகேன கூ

எனனநலலதிடமபரிெணனன விலஙகுபொறபரியாண
மே, லனனமாதியதானதிவவிய வமுதுடனகறியமுதெ
லா, மனனலமபெறவேபடைதது மலாககைகொணடு
திரடடியே, பனனருமபுகழலலமாபபிரபு தேவாபாணி
யினமீதரோ ய

வேறு

ஐயாசுரிகைசசவுணடைய ராஞாகரததிறபிடிபிடியா
யச, செயயநணபினளிததது போற றிரடடிததிரடடிவ
சவேசா, துயயாலலமாபபிரபுவின றுணைககைகொடுக
கவேறறேறறு, வெயயபசிகொண டவாபோல மேன
மேனமாறுதருநதுதலும யக

எணணுமிலககதசெணபதினு யிரஞசஙகமததிறகினி
தாகப, பணணுமமுதுகறியெலலாம படைததுததுலை
துடபசிதீரா,தணணலமுது தருகெனனுமளவிலவசவே

சுராதமமைத, திணணமாகநிவேதிததாா சிநதைமகிழந
துபிரபுதேவா ௰௨

நலலைநலலைகணோ திரனே நாதனபததிவிததனையாய
நலலைநலலைவசவணண நாடுமிரணடாஞசமபுவே
நலலைநலலைதிருநநதி நரலோகததினுருததிரனே [தில.
நலலைநலலையுனைபபோலவாா நாஙகணடறியோநானிலத

மருவினமணமபோனமாணிககவயினசேரொளிபோ
றகருமபிடததிற, பெருகுமிரதமபோலமுதம பிரியாம
துரமபோலநீ, யுருவமெடுததவ ஞஞானமே யுனறனுட
னேயுதிததநோ, பொருவிலபததிபொறைஞானமபொ
னறுநீதிபுததிரனே ௰௪

வேறு

தேயுவினுடலமெஙகுஞ சேரவாயாறறபோல
வாயுவினமேனியெலலா மணணியதலையாறறபோற
பாயுநீராகமுறறும படாதருகாலாறறபோ
னீயுறுமுருவனைததும பததிகாணெனநிகழததி. ௰௫

மறறுநனமொழிகளாலே வாழததியபிரபுவினமுனன
முறறமெயபபததியாலே நநதிகளுறவணஙகிப
பெறறனனபேறினறெனனப பேசிககைகூபபிநினறு
பறறறுநேயராகிப பரவிபபினபகராநிறபாா. ௰௬

சிததனேபரமானநதா சிகருணைசிகரொனறிலலா
முததனேமுததாவாழவே முறறுணாவுடையமூாததி
சததமேபொருளேதுயய தருமியேபெருமைநீஙகா
வுததமாவுனககுநாணே வுரியநலலமுதளிபபேன. ௰எ

அன்றுமாகயிலையுசசி யதனிடைககிரிபயநத
மினறருமிடையாளததன மெயககணநாதாககனன
மினறளிததிடுகேனெனன வெணணியங கவனைநோகக
வொனறியநீலகண்ட னுருவராயிருததலகணடே. ௰அ

சஙகரனநதநாதன றுனெவனகணஙகளாமொன
றஙகுமையையமெயத வரனறிநதவனைநோககச
சிஙகமாமுகததராயுஞ சிமபுளினமுகததராயும
வெஙகயமயிடஙகோமான மேடவானனததராயும ௰கூ

புலிபரிவராகமபூனே பொருநதியமுகததராயு
மொலிகடனமகரமாதி யுயாநதமீனமுகததராயும
வலிகொளபேரணடனசேவனமருஙகையினமுகததராயு
மெலிநடையனமபருநது விடவராமுகததராயும. உ௰

அழகியமுகமொனறுறி யாயிரமீறதான, செழுவியமு
கததராயுஞ செபபியமுகஙகடகொவவா, தெழுமவயவ
ததராயு மெழினிறம வெவவேறுயும, பழுதறு கணத
தோாகிறகும பானமையை யுமையாளபாாதது. உக

நமமனததையஙகண்டு நறகணநாதாதாஙக, ளிமமகாவ
டிலஙகொணடா ரெனனவே பணாமகிழநது, செமமை
யாரிவாகடகெலலாந திருவமுதளிபபனெனறு, கொம
மைவெம முலையாளததற குறுகிவிணணபபஞசெயய.

நலலதுபடைபபாயெனன நகமயினமகிழநதுபோறறி
யொலலையிறகடனீராறறு வுயாபலபாணடநதோறு
முலலையமமுகைபோலனன மொழிவருஙகறியினவாகக
மெலலையிலபபவாககமிருஙகனிநெயபாலெலலாம உங

மலைகளோவனனககுபபை வணகனியபபவாகக, முல
வருஙகிரிகடாஞே வொணகறிவாககபாணட, மலைகட
லவையோநெயபா லரியபாஞுதியெனனத, தொலைவற
வமைததுவைததுத தோகையாளகணிககுஙகாலை. உச

குறைவறு கணடதோமறறோ குறுஙகணநாதனற
னனை, யுறவழைததமுதமாயததோ கேளெனவோடிய
னன, மிறைவியேயாயததோவெனன வாயததெனவிய
மபவனனே, சிறுபசியாளஞெநதே னெனககளிசிறிது
ணெனறுன உரு

சிவைமகிழநதவனையஙகணசிவாசசனைசெயவிததனன
நவமுறுஙகறிபாஞுதி நலமபெறபபடைததபோழதி
லவஞெருகரததாலவெளளி யஙகிரிபோலபபோலக
கவளமாயனைததுஙகொளளககணடுமையதிசயிததாள.

கணஙகளிறசிறியோனேகன கடுயபசியிவவாறுஞ, விண
ஙகிலாபபெரியோாசெயதியெனனேயோவெனனவெண
ணி, மணநததமபிராஞாபாறபோயவநதவிசசெயதிசெ
பப, வணஙகுஙகேடபாயநத மருஙகணநாதாமேனமை

எமமுடலவாககுமேனி யவருடலெமககுமேனி
நமமுயிரவாககாதார மவருயிாநமககாதாரந
தமமைநேரிலலாருனனிற சலசருாகுமபோகு
மிமமுறையிவரிமைததாற பிரளயமெஙகுமெயதும.

ஆதலாலுமையேநமபா லடியவாபெருமைதனனே
யோதொணுதொருவராலு மெனறலுமுமையிறைஞசி
யீதெலாமுனதுலீலை யெனவிருநதனளியாஞே
நாதனேயுனககிஙகனன நலமபெறபபடைககவலலேன

அனைததுமினசெயலகளெனறேயமபுவியுறபபணிநதிங,
கெனனைபபரிநதாளவாயெனன விருகையாலெடுததனைத
திங, குனககினையானநேய ரினறெனவுவநதுாைததாா,
கனததஙகருணைநோககாறகணடிருநதருளிசசெயவாா

காமதேனுவுநினைதத கடிதருணமணியுஞசஙகுங, தாம
ாைநிதியுஙகறப தாருவுநினறனமுனறிற, சேமமாயிருக
கததநதேஞ சிநதையினினைததவெலலாந, தோமறபபு
விககததநதேஞ சொலலெலலாமபலிககததநதேம. ௩க

இனறுபோலெனறுமிறக வேதுநீதீணடிறறெலலாம
பொனறிரளாகவிணணும பொருநதியகணடிபபாக
நனறுடனனைமயுமவெலல நறறவாவெகுணடுசொலலுங
குனறுளாபொறுககவெலலாககுலவுசிததிகளுநதநதேம

இனனமுமவேணடிறறீவோ மெழிலவரமனைததுமெனே
று, மினனெனறிபோலவெளிட களததராமவியபபுநாடி, ம
னன நமபயததராகி வணஙகியஞசலிககரததா, னனன
யமதஞறகணடு நயநதுவநதிருககுநாளில ௫௫

அலலமாபபிரபு புராணம
முறறியது
ஆகத திருவிருததம - ௫௱௫

உ

திருசசிறறமபலம

அலலமாபபிரபுபுராண

வசனம

அலலமாபபிரபுவெனபவா சிவாமிசமாயுளளவா மாயைக
ககபபடாதவா யாவாமனததையுமறிநதவா கையிலிஙகமு
ளளவா

இவா பூமியிரசஞசரிககுஙகால எதிரதோனறுந தருகக
ள காடுகள மலைகள ஆறுகள ஏரிகள சமுததிரம, முதலா
னவைவணஙகி யொதுஙகிசசெலலத தாஞசெனறு மேகமண

டலததிலும நீரினிடததுஞசெலவா தேவாகளசெலலுதற கரியவிடஙகளிலுஞ செலவா

அததனமையான திருமேனியோடு வசவதேவாது சிறநதபததியைத திருவுளததினினாநது விசசலஙகாததிறசெனறு அவாகணகளிறரேனறச செலலவே யவரு மெதிாசெனறு வணஙகியொரு சிஙகாதனததிலேறறி அலலமாபரபுவினறிருமேனியினிசயததைககணடு அவாபாதஙகளை விளககி யநநீாைச சிறிதுடகொணடு சிரததிற சிறிது புரோக்ஷிததுககொணடு விபூதியுமெதிாவைதது வணஙகி யெனதுயிா நீவிரோ யெளியேனிடததுமுறசிஙகையமுது செயதருளக வெனறு பிராாததிதது நிறக அவவாறே யிடமபணணலா மெனன அவவாறே யிடமபணணி யமுதெடுததுக கையிற கொடுககக கொடுககக கொடியபசிகொணடவாபோ லேறறேறறுணணவே லக்ஷந தெணபதினாயிரஞ சஙகமஙகளுககுச சமைதத வமுது கறிகளெலலாம படைததும பசிதீரா தினனும படைபபா யெனன வசவதேவரு மிவரினனொனறறிநது தமமையே நிவேதிததனா பிரபுதேவருமதைககணடுமகிழநது

ஒநரலோக ருசதிரரோ கணேநதிரரோ இரணடாஞசமபுவே யுமமைபபோலவாாைககணடறியேன கருமபிலரஸமபோலவும மாணிககததி லொளிபோலவும பிறபபிலேதானே சிவபகதிமுதலாயின வுயமிடததுததோனறின இவவாறுபுகழவே வசவதேவரும பகதிபூாவயாவணஙகி யஞசலிதது ஸவாமி ஸாக்ஷாதசிவாகாரமான வுமககு எளியேனே வமுதுபடைககச சததியுளளவன

முனனொருகாலததில உமாதேவியாா சிவகணஙகளுகக
முது படைககவேணடு மெனறு நினைதது நீலகணடராகிய சி
வபெருமானின வேறறுமை யுணராது மயஙகி நிறக சிவபெ
ருமானக குறிபபுணாநது கணஙகளைநோககவே சிஙகங காடி
புலி முதலிய முகமுடையவராயினா அபபோது வேறறுமை
யறிந துமாதேவியா ரனனமபடைககவெணணக கணஙகளிலு
ளளாா ஒருசிறுகணததை யுமையாரிடதது உணவு கேடகும
படியேவ அசசிறிய கணநாதனு மவவாறு கேழகக உமையா
ரு மவவாறு படைகக அசசிறியவ னமமைசேகரிதத வுணவுக
ளுமபறறுது பாகபாணடஙகளையு மெடுததுணடு எறறசாமக
கிரிகளையும மடுததனன இதுகணடு உமாதேவியாா மனஙகூசி
இதுநோககிச சிவானுகரஹம பெறறவாககு நாமோ வமுதளி
பபமெனறு நினறனரொனனில எளியேன தேவரீருககமுதுப
டைகக வலலனோ எனறு வணஙகித துதிததுநிறக

அலலமாபரபு தேவருட வசவதேவரோ நீா இவவாறுசிவ
தருமஙகளைச செயதலால காமதேனு கறபகம சஙகநிதி பது
மநிதி யுமதுமுறறததி லெபபோது நினறு பணிகேடகத தக
கது நீா நினைததெலலாம பலிககககடவது தவததாசொலலு
ஙகோப மொழிகளைப பொறுககத தகக சிததியையுந தநதோ
ம எனறருளிசசெயதனா

அலலமாபபிரபு புராண வசனம

மு ற றி ற று

உ

திருசசிறறமபலம

களளாககருளிய திருவிளையாடல

அனபிலெனஞதாபோறறியவஙகளபணஞதாயபோறறி
துனபமுனஞதாயபோறறி துரிசுமுனஞதாயபோறறி
நினபுகழநாதாபோறறி நினைவிலெனஞதாபோறறி
வனபுமுனஞதாபோறறி வரதணடநாதாபோறறி. க

ஒருதினமவசவராச ரோஙகியபடடததிறறுயய
பொருளினைககவாவானகளவா புகவரிதாகியீசன
றருமநறறவாபோறசெனறுற றவறிலையெனவறிநது
கருவழுதுணஙகாயாடை சோாநதுததஙகழுததிறகடடி

கொணடுகணடிகைவிபூதி சூடிதமினறிசசெனறே
யொணடவரமுதுசெயயுஞ சாலையினு டபோயசசேர
வணடவரலலொனநத மடநதனிலவாராசொனனத
தணடநாயகாமகிழநது சரஞறாததியெனககூபபி ௨

பநதியிலிருநதிபபூசை பணணுமென றுளாககவஙகண,
வெநதுயாகொணடுமேனி வியாததுளநடுஙகிவாடி, வந
துநாமகபபடடோமே மரணமவநததுவெயெனன, நொ
நதொருவளாயொருததா நோககியுண ணடுஙகுஙகாலை.

ஆயிடையவர்கள்கள்ள மறிந்திவர்பலிக்கென்று
தீயவெங்கோபராகித் தேசிகரொழுந்தபோது
நேயர்நந்திதேவர் நித்தர்வேடத்தர்நித்த
ரேயெனவழுதுணங்கா யிலிங்கமாயிருந்தனரே ௫

சோரரோயீசனேயந் துணனியகருத்தராகி, நேரினமந்தி
ரோபதேச நெறியெலாங்குறையப்பெற்று, வீரசைவாசார
த்து விதியுள்மிகவிளங்கிப், பரமமாயபெரியோரொப்பு
ம பானமையாமேனமைசார்ந்தார். ௬

பழுதிலாநந்திதேவர் பாவனைநோக்கிலே
வழுதுணையிலிங்கமான வளர்ந்தனமகத்தோரோத்த
தொழுதவணவசவதேவர்தொலலையோர்செய்தவத்தின
விழுமியசெயதிதனனை விரித்துமுனவிளமபாஙறபாம.

கள்ளர்க்கருளிய திருவிளையாடல்

முற்றிற்று

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௫௬௦

உ

திருசசிறறமபலம

களளாககருளிய திருவிளையாடல

வசனம

ஸ்ரீவசவேசரது திருமடததில திருவமுதுசெயயு மடியாரகளோடு தாரணமிலலாத களளா சிலா கததிரிபபிஞசைச சிலையிலமுடிநது கழுததிறறரிததுப புகுநதனா ஆராதனைககாலததி லவாககவ வாசாரநதெரியாதமையா லிவரையறிந தஙகிருநதவடியாரகள கோபஙகொணடு தணடிககபபுகவே வசவதேவரடியாரைமறுதது அவர களவரலலா. அடியாரகளேயெனறுசொலலிச சாநதபபடுததிச சிவபெருமானைதியானிகக - களளரெலலாரு சிவஞானிகளாரு வழுதுணஙகாயகள சிவலிஙகஙகளாயின

களளாககருளிய திருவிளையாடல வசனம

முறறிறறு

உ

திருசசிறறமபலம

—*—

வணிகமலலையாபுராணம.

வசியரிறறலைவராஞோ மலலையனொனறோனபா
சசிமுடியததனைச சநதியாதுணவுகொளளா
ருசிதவததகததினமேலேயோரயறபதியிறசெனறு
நிசியுமாயபபசியுமாகி நிததாலயஙகாணமல ௧

வருநதிடவுடனிருநத மைததுனரிவரருநதா, தருநத
ஞமொஞதென றெணணி யாநதவூரயலோா தூறறின,
பெருமபடி யொனறைவைதது வாயிலபோற பிரிததுக
கடடித, திருமபிவநதிலிஙகஙகணடேமவருதிொனறவா
ககுசசெபப உ

வருதிொனறுணாததுமினற மைததுனருடனருஞசெ
னறங, கருளுநேயததராகி யவாவிளககேறறிககாடடத,
தெரியுமெயப புளகமெயதித தெணடனிட டெழுநது
போறறி, யிருமைசோததனகோயில வலமவநதுவிடை
கொணடேகி. ௩

கருததினனனியமமுறறுஙகளிபபினுணவருநதித, தி
ருததராயிருககுஙகாலை மைததுனாசிரிததெழுநது, பரு
ததோசெடியுளவைததபடியினைபபணிநதாவநதாா,
பெருதததமபசிதணிநதாா பெரியவாவணிகொனறு ௪

அளநதிடபபடியினறேடி யசசெடியூடிருககும
வளஙகொளுழியையெடுதது வாருமினனமலலையா
கிளாநதெழுகோபராகிக கிரிமகளகணவனொனறு
தெளிநதிலீா தீயசொனனீாசிவாவெனசசெவிகண்மூடி

பண்டோமிணடோயிப படிபரியாசகநதான, மணடிநீரு
னாககுமாறென வாருமினமதனகால, னண்டாநாயக

ளேககாடட வெனறவாதமையழைததுக, கொண்டுபோ
யககுறிததுபபாககச செடிபெருஙகோயிலாகி ௯

சிகரநறகோபுரஙக டிருமதிலாகியுளளே
பகருமநநாழிதானே பரமனமெயயிலிஙகமாகி
நிகரிலாநநிமுனனே நிகழதரவொளியாாதீபம
புகரிலாதொளிரககணட புவியுளோாவணஙகிபபோறற

மைததுனாவைததுவநத வளளததினபேரினாலே
நிததாவளளேசனொனறு நிகழததுவாமணணோரினறும
பததியேமுததிமூலம பகாதரினமறறோனப
ரிததகைநெறியாாகாடடககோடடையனொனுமபோாா

வணிகமலலையா புராணம
முறறியது
ஆக திருவிருததம - ௩௯அ

உ
திருசசிறறமபலம
—*—
வணிகமலலையா புராண
வசனம

மலலையனொளபவா வைசியகுலததிறபிறநதவா, சிவபததியி றசிறநதவா, சிவதரிசனததுககுத தடைவருமாயின உபவாசம பணணுமவிரதமுளளவா, வியாபாரததை முனனிடடு அயலூ ாககுசசெலல அவவிடததுச சிவாலயமினமையாலும ஆத்த ராததிரியானதாலும வருநதிப பசியிலுழுந துனபுறறிருநதனா.

உடனசெனற விவா ஹமைசதுனவணிகா தாமுமபுசிததறகு விரோதமிருததலால ஒருபுதரில தாமளாகும வளளததைககவிழததுச சிவலிஙகமபோ லலஙகரிததுவைசதுத திருமபிவநது நாஞோ சிவலிஙகஙகணடேன நீரதெரிசித துணவுகொளளலா மெனறழைகக, மலலேயரும மைததுனா தீபமெடுததுவரத தாஞசெனறு புளகாஙகராயத தெரிசிததுத தெணடனிடடு வலம வநது மீணடுத தமதுசியமட கிறைவேறினமையின றடையினறிபபுசிதது மனமகிழநதிருநதனா

அருகிருநத மைததுனா நகைதது உமககு நாமளககும வளளமே சிவலிஙகமாயத தெரிசிகக வீறறிருநதது அளததறகு வேறுவளளமினறு விளைவிலோடி யவவளளததைக கொணடு வாருமென்று பரிஹாஸஞசெயயவே,

மலலேயா மிககவோபிதது சிவபெருமானை வளளமெனறு சொலலவு மொருமூடதவ மூமமிடடதிருநததனரேனவென றவளை யழைததுபபோயககாடட, முனசெடிகள திருககோயிலாகவுந திருமதிலாகவுங கோபுரமாகவு முளளேனினற வளளமே சிவபெருமானுகவுநதோனறி நநதிதேவரு முனனேதோனறினா தீபமும அகணடமாக பரகாசிததது, பூமியில யாவருந தெரிசிததனா

வளளமே சிவலிஙகமான காரணததால இவவுலகததுளளோரினறும வளளேசரெனறுசொலவா

வணிகமலலேயா புராணவசனம

முறறிறறு

திருசசிறறமபலம

காடடுககோடடையாபுராணம

ஆடடிஞோநலவெருவினை யழகுளதேநதிக
காடடிஞோபுனடவேதிகை செயததிணகணணே
வீடடினமேவுநமபரனென விருபபினுளிருநதிக
கூடடியாவினைமநதையாயக குடஙகரஙகொளளா. க

கறநதுபாவினைததுயய நறகடததினிறறணிநதே
சிறநதபாலையணபா லரணபாலுறசசோநதி
யுறைநதகாடடிலுணமணந தருமொளளியபூவாய
நிறைநதநேயராயபபலா சிலைககலலையினிறையா ௨

கொணடுவநதகமலரவம மலரைமுனகூடடி
யெணடுநமபரறகிருததிய பினபுதாமிருநது
மணடுகாதலிறசாதலைப பிறததலைமறுபபா
ரணடநாயகாசிரததி லபபாவினையாடடி ௩

கணணிறைநதநீரகொணடு வணகணணிறைமலரைத
தணணிறைநதநீரமுடி மிசையழகுறசசாததிப
பணணிறைநததமபல துளைககுழலினையழகா
லுணணிறைநதபேரனபினு லூதினாருருகி. ௪

பாடியாடி முனபணிநதபின வலமுறபபடாநது
நாடிஙினறுளமுருகியே யருவிநீாநயன
நீடிமெயமயிாசிலிாதெதழ நெடிதுயிாததடியேன
றேடருயபொருளே யருளேயெனசசெபபி ௫

இநதவாறுசிலபகலருச சிததபினிவாதந
தநதைபாலசிறிதானவை தனைததெளிநதிடுவா
னநதமாடுறைகாடடினு ளயலொாளிததிருநதான
முநதவாவுடனனபாதம பூசனைமுயலவாா ௬

வேறு

இததிறமபாலெலலா மிவனகெடுபபனெனன
றுததிவநதானறனை யுதாசனிததலும
பததிசெயயனபாதம பாசுபறறினாா
செததிடுகெனபபிதாச சிரததைவெடடினாா. ௭

வெடடினாறறநதைமண வீழநதிறநதனன
சடடெனவானாபூத தாணிவீசினாா
மடடறுதுநதுமி வானிலாாததன
சிடடாகடோததிரஞ செயதுவாழததினாா ௮

வெணணிலாமுடியினாா விடையிறறோனறினாா
மணணிலவீழநதிறநதவன மாிபபுநீககியே
யணணலாஙகாடடகோட டையனாவாவென
வொணணிறககயிலையி னுவநதுவைததனாா. ௯

வேறு

முக்கண்ணன்பரசோவேழமுகன்கரப்பரசுதானோ
மிக்கவண்பதங்களவீர மிகவருள்பரசுதானோ
செக்கரஞ்சடை யார்வைகுந் திருக்கயிலாயவாயி
லக்கதவுறுந்தாணிக்கு மரியபொற்றிறவுகோலோ ௰

பங்கராஞ்சிவத்துரோகர் படவுறும்பரசோதண்டி
வெங்கரப்பரசோகாலனை விடுங்கயிற்றறுக்கவல்லோர
செங்கரப்பரசோசென்ம சேதனப்பரசுதானோ
கங்கரனன்பாகாட்டக கோட்டையாகைக்கோடாலிமிக

எனச்சிவகணங்கள்போற்ற விழிந்தமேட்டதெருத்தான
கனச்சிவலிங்கமாகக காட்டகக்கோட்டையாசெய்தி
மனச்சிவநெறியிதல்லான மற்றும்பாலூரிற்பொம்மா
முனைச்செயவாதிற்சோளமுத்திலிங்கமதாயச்சோந்தார

ஆதலாலன்பர்மேன்மைக களவிலையடியனேனைப
போதவோர்பொருளதாகப புகழ்னமினனவணங்கி
நாதனார்பெருமைநாட்டு நாளிலிச்செயலைக்கேளாப
போதவேலிச்சல்லசன புந்தியிற்பொருந்தானுகி ௰௩

காட்டகக்கோட்டையா புராணம

முற்றிற்று

ஆக திருவிருத்தம் - ௫௮௧

உ

திருசசிறறமபலம

காட டககோடடையா புராண

வ ச ன ம

காடடககோடடையரொனபவா - ஆயாகுலததிற செனித்த வா, சிவநேயததிற சிறநதவா, ஆடடினசாணஙகளைக குவிதது வேதிகையாககி யதிற சிவலிஙகத திருவுருவததைதத தாபிததுப பசுவினஙகளை மநதையாகமடககி யவறறின பாலகளையெலலாங குடஙகளிறசோதது அககாடடகததுளள மலாகளையெலலாங கொயது பலாசிலைககலலைகளி னிறைததுவைததுத தமது நித தியககடனையும முடிததுககொணடு பினனா சிவபெருமானுக கு இககுடபபாலகளையு மபிஷேகஞசெயது மலாகளையுஞசாததி மகிழநது தமது புளளஙகுழலைக கையிலெடுததுப பேரன போடு பலகா லூதித துதிததுச சிவானநதமேலீடடாற கூத தாடி மனமுருககிக கணகளில நீாபெருக மெயமமயிாசிலிாதது எனதருமைப பெரும்பொருளேயெனறு இவவாறு பலநாளரு சசிககவே,

இவாதநதையாா பசுவினபாலக ளளவிறகுறைநததுகணடு ஒருதினம மறைவிலிருநது இசசெயலைகலயயுஙகணடு எதிரில வநது கோபஙகொணடு சிவலிஙகததை யிடறினா இதுகணட அனபா மனமபொருதவராயத தமதுகையிலிருநத கோடரியை விரைவினெடுததுத தநதையினசிரததைக கொயதுவீழததினா.

உடனே சிவபெருமான இவரது பததிமேலீடடைககணடு இறநதுவீழநத பிதாவின மரணததைநீககிப புததிரனுகிய காட டககோடடையரை வாவெனறழைததுத தமமுடன கைலையிற சோததனா

காடடககோடடையா புராணவசன முறறிறறு

உ

திருசசிற றமபலம

—*—

வஞசனைவடிவமாதவா புராணம

பெருததவிசசெயலைநனறுயபபேதிததினறறிவோமெ
னறே, மரததினைமணணுனெணணின மாதவாவடிவ
மாகத, திருததமாயசசெயவிததஞசச செறியிருளசோ
ததிருததி, யருடசெறிவசவதேவாக கறிவிததானறிவில்
வேநதன க

அவவுரைகேடடவாறே யறநெறிததணடநாதா
செவவியமனததாறசெனறு சிவதவரிவொனறெணணி
யெவவமிலனபினலே சரணாததியெனவிறைஞசித
தெயவிகபபெரியீரசெனமின றிருவமுதருநதவெனறா

செடவடிவானதெலலாஞ செறிநதுயிரறிநதுநோககி
யடலபெறுநதவததோராகி யாகராவெனவெழுநது
திடமிகுநதணடநாதா பினசெலமுனனேசெலல
மடமைசோவிசசலேசன மதிமிகமருணடருநதான. ௩

அரமனைபுகுநதிருநதா னபபதியுளளோரொலலாம, பரி
விஞனநதியாரைப பனமுறைபணிநதுினறே, புரியுமி
சசெயலைசசெயவாராரொனபபுகழநதாாவிணணோா, மரு
மலாபொழிநதாராாததாா மறறைநாளவசவதேவா. ச

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

வஞ்சனைவடிவமாதவர் புராணம்

வசனம்

விச்சலராஜன் தன் துமந்திரியாராகிய வசவதேவரது மகிமைகளைக்கண்டு மனம்பொறாதவனாய் மரங்களினாலும் மண்ணினாலும் சிவனடியார்து திருவுருவம்போ லலங்கரித்து வைத்து ஒருநாளிரவில் வசவதேவர்க்கறிவித்தனன் அவரும் மெய்யாகவேநினைத்து அரண்மனையுட்சென்று அவன் செய்வித்தவுருவத்தைச் சரணாத்தியென்று சொல்லி வணங்கி யன்பினாலே திருவமுதுசெய்தற் கெழுந்தருளுவீரென்னவே

மரத்தால் மண்ணாற்செய்த வவ்வுருவங்களெல்லாம் உயிர்பெற்றுத் தவவுருவடைந்து ஹரஹரவென்னுஞ் சத்தத்துடனே முன்னேசெல்ல வசவதேவரும் பின்னேசென்றார் இது கண்டரசன் பயந் துணவுமருந்தா துள்ளேசென்றனன்-யாவரு நந்திதேவரைப்புகழ்ந்து போற்றினார்கள் தேவர்களும் மலர் மாரிபொழிந்தார்கள்

வஞ்சனைவடிவமாதவர் புராணவசனம்

முற்றிற்று

உ

திருசசிற றமபலம

வஙகையாபுராணம

எணணெணயகண ணுதறகுசசாததி யினிதுபினறமது
செனனி, தணணெனவாாககுஙகாலை சஙகமரொருவா
வநதே, திணணியவருசசனைககுத தினநதொறுங குறு
ணிமுததத, தொணணிறப பொடியாறகோல மூவநது
யாமவணாநதுகொளவோம க

வருடமொனறததறகளிபபாயவசவவெனறுனாததவாறே
பெருநெறிநநதிகேசா பிரியததாறறெழுதுபோறறி
யருகுறுஞசோளககுபபையவையினையருளாறபாககத
திருமலிதரளாாசித திரளதாயததிகழநதுதோனற. உ

நினைததலககஙகளவேணடா நிததிலககுவைகளாகு
மனைததையுநதேவரீாகொண டருளுமெனறனபினாலே
வினைததிறமிலலாரான நநதிகளவிளமபிமுததந
தனைபபலவெருதியானை யொடடகநதனனிலேறறே. ௩

கொடுததிறைஞசினாமகேசா கொணடுசெனறனா ரிருந
தோ, ரடுததநேயததாறசொலவா ரனறுவஙகையரென
பாா, மடததிலோாசஙகமேசா வநதுநளளிருளாககாலை,
பிடிததநனனியமமனபா பேசககேள பிறாககேளட.

புதியநற்கோவினைப் பாலும் புனிதநம் முனைப் பறித்த
வதிக்கூவிள முநம்மை யாண்டருள் மலர்க்காட்டி
மதியினுறச் சாத்தியல்லான் மகிழ்ந்தமுதருந்தோமென்ன
க, கதிபெற்றகுரியரான வங்கையாகச் சிந்திறைஞ்சி. ௫

மடந்தனிற்கட்டிநின்ற மலட்டினைக்கறக்கத்துய்ய, குட
ந்தணிபாலதாயக் கோவினைப்பிணித்துநின்ற, நெடுந்த
றிவில்வபத்திர நிறையவேதனிக்கக்கொய்து, விடஞ்
செறிகண்டனன்பா விரும்பமுனகொடுத்தானன்பா. ௬

இன்றுநந்தண்டநாத ரிணைவிழிகருணைநோக்காற்
றுன்றுசோளக்குவாலைத் தூயநித்திலங்களாக்கிச்
சென்றசங்கயாக்களித்தெய்விகம்பாரிரொன்று
நின்றாற்றப்பெரியோரோதத நந்திகணிகழுநாரல ௭

வங்கையர் புராணம்

முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௱௯௨

௨

திருச்சிற்றம்பலம்

—*—

வங்கையர் புராண வசனம்

உசவதேவர் சிவபெருமானுக்கு எண்ணெய்க்காப்பு நீவேதித்துப் பின்னர் மெண்ணெய்க்காப்பிட்டுக்கொள்ளுஞ் சமயத்தில் ஒருஜங்கமாவந்து எமது சிவார்ச்சனைத்தலத்தில் பாத்தினங் குறுணிமுத்துகளாற் கோலமிட்டுப் பின் சிவார்ச்சனைசெய்வது நியமமு ஆதலால் ஒருவருஷத்துக்குப் போதுமான முத்தங்க

ளைத தமமிடததுப பெறவநதேனெனனவே, வசவதேவா அவ னாவணஙகி யிருககசசெயது அவவிடததருகிற குவிததுககிட நத சோளககுவியலைத தமது திருவருளால நோககவே யசசோளஙகளமுழுதும முததுககளாகப பிரகாசிததன

ஐயா கணககிடவேணடாம இமமுததஙகளமுழுதுந தம து சிவபூஜாததமாகவே யுணடானதாதலா லஙகீகாரஞசெயத ருளவேணடுமெனறு பிராததிதது யானை யொட்டகம மாடுக ளிலேறறிககொடுததது வணஙகினா அநத வீரமாஹேசரு மது கொணடு மகிழநதுசெனறனா

உடனிருந திவவதிசயததைககணட பெரியோாசொலவதா வது, அககாலதது அடியாாகளிறசிறநத வஙகையரது திருமட ததில பததியிறசிறநத ஒருஜஙகமா பாதிராததரியிலவநது ஐயா பசுவினபாலும விலவபததிரமுமிலலாம லிதுகாறுஞ சிவாாசச னைசெயததறியேனஇனறையதின மஃதிரணடுமிலலாததுறையாற சிவாாசசனை நடுராததிரியாயுந தடையுறறிருககினறது, உமமை யனறிப பிறனாயுஙகேளோம எனறுசொலலி வருநதிநிறகவே, அ காலததில வநதமையால வஙகையா தாமு மிருமடஙகாகவ ாநதி மடததிறகட்டியிருநத மலடடுபபசுவை யருளாலநோககிக கறக கசசொலலவே யதுவும பாலைபபொழிநதது அபபசுவைககடடி யிருநத கடடுததறியை யருளாறபாாககவே அநதவிலவககடடுத தறியுந தளிாததுநினறது அநத விலவபபததிரததையு மெடுத துப பாலுடனகொடுததனா எனறு சொலவாாகள

இனறு நமபோலவாரெலலாங காணுமவணணஞ சோள ககுமபலை முததுககுமபலாககி வநதவொரு ஜஙகமருககளிதத தெயவததனமையைப பாருஙகளெனறு புகழநதனா

வஙகையா புராணவசன முறறிறறு

திருசசிறறமபலம

சிததராமையாபுராணம.

தணடநாயகமணியனாசசி தஙகுவேணிதருககினா
மிணடுறுமபரவாதகாலா விகாரநெஞசரைமேவலாா
மணடலாதிபனானவிசசல மனனனீளசபையனனியே
கொணடபூமிபுரககுநீதி குலாவியாயவுறுகாலையின. க

செனனிமீதொரு செஙகைகொணடு திடததமாதத
யோாசெஙகையா, னனனிலததினுமருளெலனறுஙவின
றெடுததுநீஇயலு, மனனசெயதியமைசசாகணடுதெ
னறபுதமெனவிசசல, னனனியாயம தெனனதானுணா
நததியெனனவிசைததலும. உ

ஓதினெனிதுயாசசியாமென வுரைசெயாமலுணாநதுபி
னீதிதெனனவிசைததிடாவிடி விநதமனனனிணஙகுரு
ஞதலாவிதுசொலலுவாமென வாசனமுனனுறவறைதகு
வாா, நீதியாலுயாசொனனலாபுரநதரனாசபிலேசனா

நடனுசெயவாரையோா நலலதாபதா நணபுடனபதி
னாயிரங, குடஙகளபானமிகவேகொணாநது குலாவியா
...வுதூரொலா, மடைடதுவீதிகளசேறநதாயின வததெ

ருக்களிலாயமா, மடந்தைகாட்கனின்றுமோர்கொடுவந்
துமாறியவேலையின். ௪

வழுவுசேறுவழுக்கிவீழ்பவள வசவனேயெனுமவச
னாம, விழுமிதாகவறிந்துமண்ணவளவீழ்தராமலெடு
த்தனன், கழூமுசெயதியிதென்றலுமபுவி காவலனகன
புதுமையென, ரெழுகிரீவளைகொணாந்திடு மென
னறின்றவரோடினா. ௫

அனறுசொன்னலவபபுரததி லணைநதவட்டரவஙகை
யி, ஞெனறுசேறுடனமோர்சுமநதுகொ டுலவுமானன
விழியுடன, றுனறுகொஙகையணினறுவிசசலன வின
வவுளளதுசொலலவே, நனறுநநதிகணமேனமைகூறுன
னாடலெனனெனநவிலுவாள. ௬

சொன்னலாபுரமெனனுநறபதி தூயநணகதியெயது
வான, மனனகூடியருமபருபபத மலலிகாாசசுனவளள
லபோ, லுனனருஞசிவலிஙகமஙக ளுவபபினொடுபதி
டடியா, மினனுவானணிகோயிலகணடு மிகுததபூசை
யமைததரோ. ௭

மறறுமெணபதினுபிரஞசிவ மநதிரஙகளவகுததுமு
ன, சொறறநுஞசிவஞாதமகருயா சிததராமையாதூவி
ழா, வுறறநணபினடததுகினறமை யுலகுளோாகளறிந

துபோ, மறறைநாளெமதூருளோரொடும யானுமனபி
னமகிழநதுபோய. ௮

செயயவபபதி யுடபுகுநது சிவாலயததிடை சேரலு,
மையாமெயததவா சிததராமைய ரமபகஞசெறி பால
ராய, மெயயினீழலு மினறியேபத மேநினிககணுரும
லத, துயயாிறபது கணடொதவா தொழுதுமுனன ாி
றைஞசியே. ௯

இததயபராசிததராமைய ரீசனாகயிலாயமே
ிததமேகுவாமீளவாநதிகனெறிவிஞவுதுமெனனவே
யததபோதனாசொலலுவாாவச வேசரமபுவியனபிஞ
லொததுமாகயிலாயமீதினு முறுவனொபாகளுததமா.

போகபூமிபொருநதிமறறுயா புனிதனுர்கயிலாயமேன
மாகராலுமணநிடறகாி தெனன நூல்களவகுககுமா
ஞகபூடணாவெளளிவெறபரு ணங்கிகேசாிருநதநீ
ராகமாதிகரோயெமககிதை யருளுமெனறபினததவா. ௰௧

இனறுசெனறினிதெமபிரானை யிறைஞசினாளையிறந
கிவங், தொனறுநதிகளசெயதிதனனையுணாததுவாமெ
னவோதியே, கனறுகணடாகனததகோயிலகனறுமாத
வாளைதொழா, ினறுகாணவியோமமேறி ிலாவவோ
டிமறைநதரோ. ௰௨

அந்நாளிறவத்தாசனனிதி யங்கணைந்தி காலையே,
வந்துமாதவரொதிரசெறிந்து வணங்கிநின்று வழுத்தலு
ஞ், சிந்தையன்பொடுசித்தராமைய தேவர்தாமுறைசெ
யருவ, ரொந்தையங்கயி லாயரொன்ன ஸ்ரீராவிலயானினி
தெய்தியே. ௰௩

இனிதுடன்பதிணெண்கணத்தரு மிறைவரென்றுவ
ணங்கவாழ, புனிதனன்றிறமுனபுந்து பணிந்துநின
றுடலபுளகமாயக, கனியுமெனமனநினைவறிந்து துயிராளி
யாகியகாவலை, முனிவரெண்ணிபதேதுசொலலென
முனனிறைஞ்சியெழுந்தியான. ௰௪

அணணலேயென தாவியேயடி யாரபெருந்திரு வாம
ரா, மணணினமாதவாவாழவதாகிய வசவராசையாவந
துநின, கணணிருபபொனதபோதனாகட்டுளைபபாக
ளுணமையோ, தெணணிலாமுடி யாரெனககிது திரு
வுளஞ்செயதியெனறலும. ௰௫

அததனெனமுகமனபிஞஞடிய துளளதெஙகணுமாகியும
பததாசஙகமாசஙகமேவிய பாரிடநதொறுமாகியு
மொததஙகணாயகாககதி கததஞஙகியுமுளளவன
மெயததவெனனிதயததுநாடொறுமேவுவனவணவிநாம

ஐயநீதெளிகாணிதோவெனு மததன்மெயயொளியத
னுரீள, செயயசோதியதாகியேயொருசெஙகரததிலிலிங

கழுந, தூய்மையமாதவா தமமையோாகை தொழுநதிறதத
ருமாகியே, பொயயகனறாணநதிதேவா பொருநதலக
ணடுபணிநதனன ௰௭

கண்டவாசவ ஞறிதேவா கணேசாமாதவா நநதியா,
ரொண்டு ருநதிரு மேனிநனமை யுவாநதுகைதொழு துரு
கியே, யண்டு ாகோ யாபததிமூல வசஞசலாதிகசததி
யா, மணடுகோபிலுனககரனறிநு மெயகொலெனனவ
ழுததிறா ௰௮

அரியசஙகரனயலமேனிபு ளண்ணபுநதிகளமைவிணே
யுரியசஙகரியருகி நநதவ ளுளமகிழநதெதிாநாடியே
புரிதருமபலபுநழபுநனறனளபுணிதனனபொடுபுகலுவா
ணிருவ நநதவமுறுசிலாத ணிடததினனறருணநதியாய.

மேவிசினறுயாவடிவமுமவசவேசனெனறெருமேனியா
யாவிசஙகமமாகிமணணி லமாநததுநமதுருவமுஞ
சீவனு மலதிலலைகாணல சிததராமதெளிநதியோ
யாவருநதொழுநாமிவனிவ ஞமிரணடிலையெனறானஉ௰

முததிநாயகமாகுநாமுயா முததிமூலமதாகுமா, பததி
நாயகநநதியெமமன பானமையனபரிபூரண, ஞெததமூ
வுலகததருனனலுளாததலசெயதலுணாநதுதன, சிததி
நாமமுளாததபோதுயாதெறுவனெனறுளாசெயதனன

எனறுதேசிக சிததராம ரிசைததவெலலையி லேயவ, ஞெனறுமாதவா வசவதேவரா யுனனியொணடுதிசெ யதபி, னனறுநநதிகள செயதிதனனை யறிநதனனெனன வஙகவ, ணினறுசொலலினளா விசசலனனிது நிசசயம மெனநமபியே ௨௨

அறபுதமபெரி துறறிருநதன னவவளமைசசரு மஙகி ஞா, நறபொனாமோடானை மனனவ லகலுஙகொடு காடகன, சறபகஙசணனனணபாநநதிகள சனனிதிககணி றைஞசியே, வெறபெனுஙகுயை தஙகளசாதியா வீதியி னபொடுமேவினன ௨௩

தூரவேவசவேசவெனறவா துயரமுளளவைதூளதா யத, தூரவோடலினநதியாமிகு தூரதிடடிகளகாணலு ந, தூரசொலலுனா துணிதலுமவெகு தூரசிநதனைசொ லலலுந, தூரமனறுயா தணடநாயகா பெருமையாவா துதிபபவா. ௨௪

சிததராமையா புராணம

முறறிறறு

ஆக திருவிருததம - ௪௧௯

சித்தராமையா புராணம்

வசனம்

ஸ்ரீபசவதேவர் ஒருதினம் தமது நித்தியகர்மங்களையெல்லாம் முடித்துக்கொண்டு விச்சலராஜன் சபையிற்சென்று தமக்குரிய மந்திரித்தொழிலை நடத்திக்கொண்டிருக்கும்போது,

ஒருகையைத் தலைமேற்றூக்கி மற்றொருகையாற் கீழ்வீழ்ந்தவனை யெடுப்பதுபோலச்செய்து அஞ்சாதேயென்றுசொல்லி நிறுத்துதலும் இதைக்கண்ட மந்திரிகள் ஆச்சரியமடைந்தனர் அரசனும் இஃதென்னகாரணமென்றுகேட்க இதனைச் சொல்லலாகாதென்று சிறிதுநாழிகை மௌனமாயிருந்து அரசன் கேட்டவாற்றைச் சொல்லவேண்டுமென்றலுமே துணிந்து சொல்வதாயினர்.

கேளுமரசனே, சொன்னலாபுரமென்னும் திருஸ்தலத்தில் நடேசரிடச் சரணப்பள்ளார் ஒருஜங்கமர் பதினாயிரங்குடம் பசுவின்பால் சேகரித்து அபிஷேகஞ்செய்வித்தனர் அவ்வபிஷேகத்துப் பாலருவியெல்லாம் பரந்து அவ்வூரெங்கும் பெருவெள்ளமாய்ச் சேர்தலின், அவ்வீதிவழியாய் ஆயர்குலத்துச் சிறுமியொருத்தி மோர்விலைகூறிவந்தவள் வழுக்கிவீழ்ந்தனள் அவள் வீழும்போது மற்றவளொன்றுநினையாது வசவதேவரோவென்று வருந்தினமையால் யாமிவ்வாறு தாங்கினோமென்ன, அரசனும் இது மிகு புதுமையாயிருக்கின்றதென்று சொன்னலாபுரத் தலைவரிவ்வாறிருப்பது மெய்யானால் அழைத்துவாருங்களென்று [illegible]

யிட, அருகிருநத கிஙகரரகளாலேயழைததுவர வைவருமமோ
ாககூடடியுடனே கைககாலகளெலலாஞ சேரக்க வாததுவினறனள
"விசசலராஜனு மிஙஙனடநதவணணஙகேடக வவநது மவவாறு
சொலல, வசவேசரது மகததுவததைத நீகணடதெபபடியென
று மீடடு மரசனவினவககேழக

அரசனே, பலவிதாசசனலிஙகமபோல சொனனலாபுரத
திற பிரதிஷடைபணணி மறறு மெணபததெனாயிரஞ சிவஸதலங
களகடடுவிததுச சிவலிஙகபரதிஷடைபணணித தருவிழாவை
யுஞசெயவிககினறா சிததராமதேவரெனறு தேவுலகமுற றுலகத
தாரசெலலவபபோது எமமூராருடன யாமுஞசெனறு சிவா
லயததிற றரிசிததுததிரநத தருணததில, சிலமுனிவா சிததராம
தேவா நெறறிககணணுறறுடையபரபக காலகளை யுமபிறரறியாது
திறகு மகிமையைககணடதிசயிததுப பணிநது நீவா பாதுகி
னங கைலைககுசசெனறு தெரிசிததுவருகினறதல பயாலதாததே
வரது மாககஙகளையெலலாஙகேட டறிவோமெனறு நினைதது
சசொலலுவார ஸவாமி சிததராமதேவரே, தாஙகளோ பூமியி
லுங கைலையிலு மிரணடிடததுமுடபாததுப பிரகாசிககினறீரெ
னறு பெரியாசிலா மொழிகினறா அவவா, றுசசிலமையையெ
மககெடுததுரைகக வேணடுமெனனச சிததராமதேவருமவரமி
னறைககுசசெனறு தெரிசிககுமபோது நீவிரசொனனவைபிசழு
வதுகணடு நானெயுஙகடகுசசொலவனெனறு அவருமபாரதது
திறக, ஆகாயமாககமாயசசெனறு மனறநது கைலையிறசெனறு
தெரிசிதது மறுதினஙகாலையில அமமுனிவரைப்பாரததுச சொ
லவார கேளுமமுனிவரே, நேறறையதினம கைலையிற றிரு
வோலககததுத தெரிசித்து நீவிரமொழிநத சஙகைகளையும தீர
ததுபிறக, சிவபெருமானெனைததிருததறிநது முனிவனே யுன

துகோட்பாட்டை புனாப்பாயென்றுசொல்ல, நாதிகளது சரித்திரங்களைச் சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லினேன், தமது திவ்யதிருமேனியிற் சாயுச்சியமாயிருக்கும் நாதிகளது திருமேனியை ஒரு கையில் லிங்கமுடன் ஒருகை யடியவர்க்குத் தொழுவதாகவுஞ் சிவசிருஷயாற் கண்டுதொழுதேன்

அப்போது சிவபெருமான் சிலாசரீஷியினிடத்து முன்னமவதரித்த விரூநதியின்மேனியும் இப்போது வசவதேவனுக்கு இத்த மேனியும் எமக்குத்தச் சரீரமுமாயிருமாகுஞ் சித்தராமனே யென்றருளிச்செய்தனர் என்று சித்தராமர்சொல்ல அம்முனிவரெல்லாருங்கேட்டு மகிழ்ந்து வணங்கினார் யாதும் மலவிடத்திருந்தரிந்தேனென்ன நவாயச்சிபுகல, விச்சலராஜனு மிதுநிச்சயமென்றறிந்து ஆச்சரிய மடைந்திருந்தனன் மற்றையமந்திரிகளுமச்சமடைந்திருந்தனர் அவ்வாயச்சியு மரசனிடத்துச் சம்மானம் பெற்றுத் தனபட்டணஞ்சேர்ந்தனள்

சித்தராமையா புராணவசனம்

முற்றிற்று

௨.

திருச்சிற்றம்பலம்

சாளிகைப்பெட்டியைப் பிரந்த திருவிளையாடல்

இன்னவற்புதநாளிலே விச்சலனென்பான்
கொன்னணைந்தனபடைக்கெலாஞ் சீவிதங்கொடுப்பான்
மன்னுசீர்வசவேசர் கைமாதனமளித்தா
னன்னனீணிதியம்மச்சரோ டிம்படச்செலுமளவில். ௧

உற்றுமற்றொருகுமார சங்கடாதுராதத்தவுருவாய்க்
கொற்றமாதனையனைத்தையுங் கொடுமகனென்றா
சற்றுமவ்வயிற்றுழத்திடா தவர்கையிற்றந்தே
முற்றுமன்பினுலவணங்கின ரமைச்சர்கண்முனிந்து ௨

வந்துவிச்சலன் முன்னுற வணங்கினானனீ
தந்தவப்பொருளனைத்தையுந் தண்டநாயகனுன
கந்தரத்தமொருதார்த்த சங்கரன்கையிற்கொடுத்தா
னிந்தமந்திரியாலுனக்காவதென்னென்றா ௩

கோவனேசுடனவிச்சல மன்னவன்கொடியா
யாவரிப்படிசெய்பவர் கள்ளயனவெதிராய
மாவரத்தானத்தனை யழைக்கவந்திருந்து
காவலாவிவ்வளையழையென்ற கருமமேதென்றா ௪

விச்சலனவச்வேசரா முகமீக்கநோக்கிக்
கைச்செவ்வதொசொலாங் கடிமொழிகூறிநங்கனக
மச்சமின்றிநீயளித்தனை யாசரக்தமபொருளை
யிச்சகத்திலாரமைச்சர்கள் கொடுத்தனரொன்று ௫

தேடிவைத்ததின்னிதியென நம்பொருட்டிரளை
யோடிவந்தெனக்களியென்ற வொருவிடனகையி
னூடிமின்றியேகொடுத்தனை நயமையாதண்டித்
தாடவல்லவரொன்றுநீ யுணர்ந்தின தூணநந்தேம. ௬

நம்பினோர் தனந்தன்னைப் புசித்திட்டினைப்பார்
வம்பரல்லதுநல்லவர் மதிக்கிலார்மனத்தா
லெம்பெருந்திருத்தாங்கியே யெமக்கினம்பொருளை
யம்பொருந்திட வளாக்கிலா தழித்தனையந்தோ ௭

உன்றன்மந்திரித்தனநமக் கண்மயுநீபுரித்தா
மொன்றுநம்பிக்கையென்பது போதுமெம்முடைமை
யின்றிவண்டருவாய் கண்டியாமுனமென்று
நன்றுநன்றுனைநம்பின நலமெனநவின்றன. ௮

வேறு

அரசனொந்துரைத்தகாலை யருள்வசவேசர்சொல்வார்
பரசிவபத்தியென்னும் பதுமநன்னிதியுஞ்சங்கும்
சுரபிபுங்கற்பதாருச் சோலையுஞ்சொன்னவெற்பும்
பெரிதுளோர்பரதனத்திற் பிரிபத்தராகாமன்னே ௯

பங்கயமுராலும்வண்டு மத்தம்பூப்பரிந்துதேடா
திங்களின்கிரணமுண்ணுஞ்சகோரமின்கதிர்தேடாதால்
வெங்கயமறிகள்பன்றி முலையினைவிரும்பித்தீண்டாச்
சங்கரன்னபாமன்னே பரதனஞ்சற்றுநற்றா. ௰

பாற்கடலன்னமுப்பின் பாணியமருந்தர்தேமாஞ்
சீக்கனியிருக்கவெட்டிக் கனியினைத்தேடாக்கிள்ளை
மூர்க்கமாசீயம்புல்லை மோகித்துத்தின்னுமென்று
மாற்கரியோன்றன்னபா பரதனமருவார்மன்னே. ௰௧

௱௨அ சாளிகைபபெட்டியழைபபித்த திருவிளையாடல.

வேறு

தெணகடலவறறினு ஞ சேடனசாயினு
மணகடிதலையினும வா வையாறினு
மொணகுலகிரிநெரிந துகினுடனனிய
ரொணகனகஙகொளளா ரீசனனபுளோா. ௰௨

சுடாவடிவாயினோ சுடரையிச்சியா
ரிணடவிடாஞானாசிற றினபமிச்சியாா
திடமுறெணசித்திதான சிததியாததவ
ருடையநலலனபுளோ னுனபொரு கொளேன ௰௩

விடுவிடிவவையமுன மிகுபொனகொளே
னுடையவாபொருளையென னுடையாநகிநதனன
கடுகுநினனிதியமாக காணிகுனறினும
படவராபபணியினன பததனைலென ௰௪

பெட்டியிறசோததநின பிணையறசாளிகை
யொட்டியமுததினா யுளளவாறுநீ
திட்டமிட்ட றியெனச செபபபபெறழையைக
கடடுடனமுனனுறக கணடுமனனவன ௰௫

திறநதருமபெட்டியைத திட்டமிட்டலு
நிறைநதமுனமுததினா நீஙகலினறியே
யுறைநததுகண்டிறை யுவாநதுநநதியாா
சிறந்தநறபொருமையைச செபபியேததினை. ௰௬

வானவாமலாமழை வழஙகிவாழததிரு
ரானசீாவசவ ராசையாவேநதனமு
னானமிலவாதலூ ரொணடவாககரன
ருனரிபரியெனத தருதல்செயபியே ௰௭

ஆதலாலரனருட களவிலெனறனா
மாதரைாமனனவன வசவதேவரைப
போதவேமகிழநதுநீ புனிதனெனறுமண
ணேறுமானுடனல னுணமையெனறரோ. ௰௮

கடறகுமுததளிபபவா கரஙகளபோலவே
சுடாததருமணியணி தூசுநலகியே
சடகெனநநதிமேற றபபுனாததபே
ரடககமிறுவினை யரிவனசெலகென. ௰௯

மனனவனுரைததனன வசவதேவாதா
மனனவிசசலனமகிழந தனுபபததமமனைப
பனனகவணியனைப பரவியேகினா
தனனிகரினறியே சரிககுநாளரோ. ௨௰

சாளிகைபபெட்டியழைபபிதத திருவிளையாடல

முற்றிற்று

ஆக்கத்திருவிருத்தம் - ௬௩௬.

உ

திருசசிறறமபலம

சாளிகைபபெட்டியழைபபிதத திருவிளையாடல

வசனம

இபபடிபபடட வறபுதஙகள நடககுநாளில, விசசலராஜன தனது சைனியஙகளுககுச சமபளஙகொடுககுமபடி வசவதேவரிடததில அநேகதிரவியஙகளைப பெட்டியிலிட்டுத தநதனன அதைப பெறறுககொண்டு போகுநதருணததில தூரததவடிவ முளள வொருஜஙகமா குறுககிட்டு நீகொண்டுபோ மித தன முழுதும எமககளிககவெனறு கேழககவே, வசவதேவருமஞசா ம லததனமுழுது மவாககுததநது வணஙகினா

உடனிருநத மறறையவமைசசாகள கோபககுறிபபினரா யரசனிடததுபபோய மஹாராஜனே, வசவதேவரிடததுககொடுதத திரவியஙகளையெல்லாம நடுவழியிலவநது யாசிதத ஒருவிடஜஙகமாககுத தநதுவிட்டனரொனறு வநதுசொலலினா

அதைககேட்ட வவவரசன மிககோபமுடையனுயத தணடநாதனையழைபபிததுப பல கடுமொழிகளைசசொலலி யுமமைப போல இவவாறு செயவாருணடோ, இதுவனையி லுமமை நமபி யிருநத வெனககு நலலபயனளிததீா உமது மநதிரிததன மிது வனையிறபோதும, எமதுபொருளைமாததிரம உததரவாதமபண ணுமெனறு சொலலினன.

இவவாறு கோபிததுனாகக, வசவதேவரும சிவபத்தியெனனுஞ செலவமுளளோா அநிததியமாகிய விசசெலவததைத விருமபுவரோ, உமககுண்டான வையததையொழிததுவிடும, நான

வசனம

கொடுததபொரு ளச சஙகமாகவே சொநதமானதனறி யுமது
பொருளனறு உமதுபொருளிற சிறிதுங குறைவினறி முதநி
லையுடனேயிருககுமபடி சாளிகைபபெடடியை யொபபுககொள
ளுமெனறுசொலல, அவவாறே அரசனுமொபபநோககிப பிழை
யொனறுஙகாணுமையால வசவதேவரிடததுமிகமகிழநது நீ
மானுடனலலன றேவனேயாகும் எனறு பலவாறுபுகழநது அ
நேக வஸதிராபரணபூரவமான மரியாதைகளையுஞ செயதனுபபி
னன வசவதேவருமபனனகாபரணனுகிய சிவபெருமானைதது
திததுத தமமகததிறசெனறிருநதனா

சாளிகைபபெடடியழைபபிதத திருவிளையாடல

வசன முறறிறறு

உ

திருசசிறறமபலம

—*—

நெறறிககணகேடட திருவிளையாடல.

இததிறமவசவதேவ ரினியசஙகமமேநத
முததியுஞசிததிதானு மூலமாமுதலுமெனனும
பததியினபெருமைதனனைப பாருளோரறியபபணணும
புததியாறகலவியாண புரததரனபுகுநதபினனா. ௧

வேறு

தஙகுவெண்பிறையைநதலைபபணி தாவுநீரஙகுதலையு
டனஙகியோாவிழிகாளநீல மராப்பணிததொகை யக

குமாள, பஙகுரீடலைமாலையாகிய பலவிதஙகளமறைத
தருந, துஙகமாதவவடிவமாயவசவேசாதமமெதிரதோ
னறியே ௨

நமபியுனனிடைவநதனமமொரு நலலுறுபபினைநாடி
யே, யெமபிரானயனஙகளெனன வெமககுமுககணிவி
சசையா, மமபிகாபதி யனபநெறறியி னமபகநதரு வா
யென, வமபிலாமனவசவதேவா வணஙகிநினறுவழுத
துவாா. ௩

வீறுமானைமுகததனமூவிழி மிககவுககிரனனனகண,
டேறுமாறுளிமாமுகனனியல செயயபனனிருதுயய
க, ணீறிலசஙகரதாசாமுகக ணிருககனெணகணவ விந
திர, னூறெறுடொனபது நூறுகணகொடு நோககநலகி
னைநீயலோ ௪

இலலதொனறையெமககளிததிடு கெனறுகொளளு
மியலபுளோா, வலலபோமுனமிலலையெனகை வழகக
தனறுமனததுளாய, நலலதமவிழிதஙகளுககுநயநதுகா
ணவொணுதெனுள, சொலலுமககிலலையெனறுராடிது
திததுநினறெதிாகாடடினுா ரு

காட்டுமாடியுண்முககணுமமெதிர் கண்டுகொண்டுக
ருததினு, வீடடுநாணமுளோாகள்போனமுக மினிமை

குனறியிறஙகியே, மீட்டுமினறொருமாறறமொனறு விள
மபிடாதுவினைநதுட, னுடுசங்கமதேவாபோலுருநண்
ணுமீசாநடததலும. ௬

நடக்குமததனைநதிகேசா நயநதுகணடுலகெவையுநீ,
கொடுககவல்லையுனக்கொருததா தொடுககவுளளவரெவ
ராகணின, னிடததிலிலலவையுளளதேலடி யேனளிபட
னதினறிவண, டிடததினிவெருளவோரொணுமபடிசெல
வதெனனெனவுரைசெயவார. ௭

சுநதரனனனவேமடநதையா தூதுசெலலெனவோ
திலே, னநதருநதிருநீலகண்ட னனைநதவாவிபமளியெ
னே, னநதருசிதிசேடதாசையா நணணலபோலுனைநல
கெனே, னெநதவெமபிடிமாறனாள கைபபதநதாநுவ
லகிலேன. ௮

சொனனமாரியெனககுநல்கெனுஞ் சோழாபோலசு
சொலகிலே, னினனசொாககமதாதியான விருஞசுகந
ருவாயெனேன, மனனினகயிலாயநீயெனை வைததவெ
வவிடமவவிட, முனனலன்பாருநதுசேடம துணை
யாகுறையொனறிலேன. ௯

வேறு

உனனையருசசிபபவாகண்ணபபனறண்டியுடையளி
பாாசேடதாசையாநறபூத, தன்னைவிடாதேதருவா பு

பதநதா சஙகிலிமாலைகடொடுபபளவாயிலாரோ, நினனி
டமாங்கோயிலசெயவா கலியனாதா நேசததாலவிளககி
டுவொமுததாலததி, துனனவெடுததுடனபாடுஞசோவ
ணனறுன றுயயதமிழசசமபநதன றுதிககவலலோன ௰

கநதமணைபபவாழூாததிகநதது பங கலையரொருவலை
யரிவாகசிநதளிபபா, வநதமு துபடியளபபா தாயனாதா
மாசிலாககாபபூரவடைககாயநலகுஞ, சிநதைமகிழநதி
ரோசையாதீமபாலவஙகா தினநதருவாதிரணடபாலகொ
டகூசசவலை, தநதிடுவேளகாநததலததுசசாததா ச
ஙகரதாசையரிலஙகாமாஞசிதேவா ௰௧

செலவழியாநினது நெலலுககளஞசியஙக டினஙகாப
பாகோடபுலியாசுஙகமபாரகக, வலரியலசோபஙகையர
ஙகமவெட்ட வலலாமுனையடுவொநினகோயிறகாவ, னி
லைதிரியாசிலசிசெயசஙகிதேவா நினககமுதுபடைப
பளசிறுதொணடனறேவி, பலதளிகைபமுதேறறுஞ
சோழாநெஞசிற பககமெலலாஞசெனனையா பரிநதளி
பபா. ௰௨

மிகவிததககசசாயம படைககவலலாள வீரசோளவ்
வைநனனீாததடஞசமைககத, தகுவாதிருவாரூரிறறண்
டியாாதாஞ சாதமிடசசாமபவாமுணறருககிநிறப, ரகமு
ருகிடபாடிநிறக வபபாவலல ரருஙகுளிாநீா தநதிடுவொா

பொன்னிதேவா, நெருமனத்தாளினகோயினமெழுகவ
லல ணிமமவவைமாரையாநீளவிறகளிபபாா. ௰௩

பிரதானாகணநாதாசூதுங்னபாற பிழையாமலாடவ
லலாமூாககஞாதாங, திரமானகணககுவலலாவாசிதே
வா செயயவிசுவாசருயாகெமபாவிககுள, வரமேவுபோ
கையாமாவினறுயயமதுரகனிகாரைககாலமமைநலகும,
வரமேவுமெயபபொருளாருனறணீறறை வணஙகுவாகா
வியமபடிபபோாசாமவேதா ௰௪

ஆணடருணினறிருமேனிகாவலனபா பசுபதியாரமம
வவையனபாயபோறறி, வேணடுறுஙறறுயாஙமித தண
டியாாதாம விமலவயிததியாகானவீணைககாரா, பூணடு
லகையாணடகனறமாதிராசா புகழுமுருததிரபசுபதியா
ரெனபாா, காணடகுமஙதிரவாதரபபபாசசா கசிநதுன
துபிரசாதங கருதிககொளவாா. ௰௫

*

உன்னலமுததிரையிடுவாாகினனரைய ருனவாயிறற
ளவாய ரோஙகுஞசேரா, ஙினனருணறறவசமெலா மெ
ருததிலேறபாா ஙீளவணிகமலலையா ஙீஙனகார, ஙனனெ
றியாாகாட்டககோட டையாகாபபாா ஙணணுபயிாசசெ
யலசெயவோ ரிளைசைமாறா, துனனருளசோமாமனா
மலயராசா சுரிகைசவுணடையாஙினகைகச சுரிகையேற
பாா. ௰௬

எறிபத்தாினபூக்கூ டினி துகாபபா ாியலுமடியாா து
திப்பாெழிலாரூரா, நெறிபெறறுமேகாநதராமாினனே
நேசியாசசமயிகளை நெருககுநதீர, ாறுவைததீ தகறறு
வோா குறிபபுதெதொண்ட ாதிகதிறனமாசசையரமலப
பொமமா, வெறியுறறநநதவனமவிருமபிககாபபாா வீசி
சிறபாாமதவரசாாலவடடம. ௰௭

திருநீலகண்டாதாநவபாண்டஙக டினநதருவாவிறன
மிணடாசிவநேசாககு, வெருவாாாவெட்டவலலாா வி
பூதிதனனே விருமபாாககுககுலசசிறையாாகமூசசமைப
பா, மருவாருமருவுதறகுவாதலூா மாணிககவாசகநதா
னவகுககவலலாா, பெருவாயிறபாலகரோலெசசகெததா
பெரியவிடதாரியாபாம பினககலலையா ௰௮

ஏகமுகாாதியாயீொஞ்ஞாறு மெழினமுகததாநதா
மாமிருஙகணதேோா, மாகவுமைபாகவரசஙகராயமகதே
வமறைமுதலவமாறுவினப, யோகபரசிவமுததிபுதார
தீரா ெவொருகாலுமிறவாதாய பிறவாதாயென, றுகவி
வைமுதலாச வனநதனாம மனபுடனே துதித்துசிறக வ
மாநதுவாழவாய. ௰௯

வே று

இபபடிபபடியிலாத விருமபெருஞ்செலவமுளளா
யொபபடிமுடியொன்றிலலா வொருமுதலாகிசிறபா
யெபபடியென்னைமுகக ணீயெனககேட்டாயிந்தச
செபபடியெனமேல்வைத்த திருவுளககருணையன்றே.

வினைகளஙகறுககுமுனன நெடுமபுரமெரியாமுனன
மனகனமலையளபெறற மாதைநீவளையாமுனன
முனககணதியடட மூாததநீசெயயாமுனன
மெனகமலததோனமாலுனவிகாரததிறசனியாமுனனம

அதறகுமுனனதறகுமுனனி யாணடவனடிமைநானின்
பதககமலஙகளலலாற பறறிலேனெனபபணிநது
மததுளைசிறிதுமிலலா வசவேசாமுகமபாாததெமமா
னிததததினபததிகாடட வெயதிஞெமெனமறைநதான.

நெறறிககணகேடட திருவிளையாடல
முறறிறறு
ஆகததிருவிருததம - ௬௫௮

௨

திருசசிறறமபலம

நெறறிககணகேடட திருவிளையாடல

வசனம

உலகததிற பெருஞசெலவமும பேரினபமுநதியுமெலலாம ஜஙகமாராதனையேயெனறும உறதியுளள வசவதேவரது பக்தி லைய விலதரிபபிககுங கருததால சாவவியாபகரான பரமசிவந தமது சாபபாபரணம முதலிய திருசசினனஙகளைமறைநது ஒரு ஜஙகமககோலமாக எழுநதருளிவநது வசவதேவரோ யெமககோ ரவயவம புதிதாகவேணடுவது. அஃதெதெனனில் பரமசிவதது கிருபபதுபோல எமககும நெற்றிககண் வேணடுமெனறனா

௱௩௮ நெற்றிககணகேடட திருவிளையாடலவசனம

வசவதேவரும வநதஜஙகமரைத தமது சிவஞானத்தால பரமசிவமெனறேயறிநது ஸவாமி ஜஙகமரே, விநாயகர வீரபததிரமுதலானவரகளுககு முககணணும, பிரமனுககு எடடுககணணும, இநதிரனுக காயிரஙகணணுங கொடுததவர நீரனறே, அனறியுஞ்சமயிடததுளளபொருளை யொருவனபோயக கேடபபது முறையோ எனறுசொலலி ஒரு கணணாடியையெடுதது முகததெதிரகாடடினர அககணணாடியில தமது நெறறிககணணையுஙகணடு நாணபபடடவாபோலப பினபொருவசனமுஙகூறாது விரைநதுசெனறார

வசவதேவரும பினசெனறு உலகததி லெலலையுநதரததககவுமககு ஒருபொருளைககொடுககும வலலவரோவர, ஏதோ பயமடைநதவர்போ லிவவாறுசெலவது யாதுகாரணம சுநதரமூரததிநாயனார முதலானவரைபபோல வலிதானவரஙகளைககேடடேனே, கைலையிலிருநது நீரெவவிடததிருககக கடடளையிடடீரோ அவவிடததிறறானேயிருநது அனபரது பரசாதசேஷஙகளைப புசிததுச சீவிககினறே னெனனிடததுக குறறமியாது, அநத வாதமாககள வேணடியவரஙகளை நினனிடததுபபெறறு முததிபெறவு மெளிதேபறறே வுமககெனனைததருவேன, எளியேனைக கேடபதும முறையோ, இவவா றெனனைச்சோதிததருளுந திருவருளேயெனறு நினைககினறேன நீர சகளீகரிதது பிரம விஷ்ணுககளைபபடைககு முனனமேதானே நீராணடாலும நானடிமையுமனறேயெனறு பணிநதுநிறகும வசவதேவரது முகததைப பாரதது ஜஙகமரூபியான சிவபெருமான பததியை வெளிபபடுததவநதோமெனறு உடனே யநதரததானமாயினார

நெறறிககணகேடட திருவிளையாடல வசனம

முறறிறறு

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

--*--

ஆனை வளாநத திருவிளையாடல.

இநதலீலையிலவச வேசரிணபுழுநாளின
வநதருமபொருளனுகின மிவாகையிலவாஙகுங
கநதவணபுபககுமார சஙகமாபொருணமடவாள
அநதமாளிகையிருநதொ நதாதியையபலபூயா ௧

இனறுநருசெலவநற கருளவசவேசனீயும
மெனறிசோபொருளகேட டு காமவிடுததனமெனறு
சென்றுகீயுணாதருததவளா கைகொடுசெலவாய
மனறலஙகுழலாயென யுணாததனளவருவாள ௨

தணடநாயகாரமனை சாாநதகமபுகுநதங
கொணடருமபதிவிரதை கஙகாயபிகையுடுகு
மணடருடபெருவிலபெறும வளஙகொளபடடானை
கணடசநதனிலவிருமபி நிலலாமலேகடுகி ௩

திருமபிவநதுதனனுணடவ ளுறைவிடஞசோநது
விருமபியமமகேஞனாககே ளொருவிசேடங
கருநதடஙகணணநதிகள பணணிகஙகாமபை
விருநதுநலணிடையுடுததிருக கினறவணபடின ௪

ஒளியுநலலலஙகாரமு மொணமையுமொபபுந
தெளியுமிவவுலகததினு ளில்லையசசேலை
பளிதகுஙகுமமுலையுமை கயிலையமபாமன
களிகொளுமபடியுடுபபளோ வறிகிலெனகருதின. ௫

அவவிசேடநறிவவியாம பரிணைபணையுஞ
செவவிசோமுகசசஙகமா வசவணாசசோநது
வவவியாசையாற கேடடலுமகிழநதளிககினறு
ணவவிபோலவிழியவலவ ீயுடுககலாஙயபபால. ௬

வேறு

நஙெதருவிடஙெதாறு நணணுசஙகமா
தஙெதரிவையாககு நறறணடநாயகன
சிநதனைமகிழநதளித திடடதினஙெகாடு
வநதவாதரநதர மகிழநதுடுநதிடும. ௭

வேறு

புதியபலவளஞசெயராஞசி காமபோசஞசீனஞ
சிதைவிலபாவசததிலக நறபுயனிறநதேசரி
யுதயராகமிவவகைய கஙகாமபிகையுடுககு
நிதியினமபரததோரிழை விலைபெறுநினைககின ௮

வேறு

எனவுரைததகாதிதனை மகிழ்நதுநோககி யிதமுரைத
துச சஙகமாமுனினியராக, மனமுருகுமவகைபாடிகக
டிநலல மதனகலைவிதமெலலா மகிழசசெயதே, யனகா
வசவேசராமுனைனநதுநீரங கவாதேவிகஙகாம்பையுழ

காறசாததுங, கனகமிகபபெறுஞசேலை கேடடுவாஙகிக
கடிதினனேவரிலெனமேற காதலுளளீா. ௯

வேறு

அவளுரைததனவசசொறகேட டபபடிசெயதுமென்
று, தவளவெணணீறறுநெறறிச சஙகமாவினாநதுசென
று, பவளமெயவசவதேவா பாறசெனறுவசவகேணின,
றுவளுநுண ணிடைகஙகாமபை யுடுககுமென றுகிலீ
யெனறுா. ௰

சஙகமருரைததசொலலைச சஙகமேசுரனசொலலென
றே, யஙகறபுளகஙகொளள வததனை னடியேனசெ
யத, துஙகமாதவமினறனறோதுணைசெயததெனககென
றனபான, மஙகைககஙகாமபைதனனை வரசசொலுகென
றுளவிடடாா ௰௧

தாதியாதுதாவாாததை தனனைககேடடுணணடுஙகி
நீதிசோதணடாாத னிறைநதபடடதிராணி
கோதிலபததினியாசாரக கூடததிலவருவதெனனெ
னறோதியுளளஞசிககஙகாமபிகைசெவியுறவுரைததாா ௰௨

சிவனருசசனைமேனமோகி செயயவெணபூதியாகி
தவநெறிவிவேகியாகி சதாசாரநீதிததாகி
பவநெறிவிராகிதுயய பதிவிரததாலேகி
யுவமையிலனுசெழுததா யூகிதனமததியாகி ௰௩

தஙகநறகுகையிறகாயசித தையலாயவாாததிழைதத
பஙகமிலபாவையாவி படைததொளிமணிகளபூணடு
மஙகலமுறநடநது வருதலபோறறிரணடுமாத
ரஙகணததிரணடுபாலும வாசசபையணைநதாளநதோ

வநதகஙகாமபைதூய மதிமுகமவசவதேவா
சிநதைமகிழநதுநோககிச செயயவிததமபிராறகு
ணிநதவணசேலைதனனை யிஙஙனஙகொடுபபாயெனறு
றநதமொனறிலலாநாண மதனிலையாநதுசொனறாள ௰௫

இனறுமாறுபியான மினறிநதிரியுடுதத
மினறுணுநசேலைவாஙகி வினாயநாமிவாககளிததால
வனறுயாபபிறவிசசேலை மணணினமேலமாறிமாறிப
பொனறுதலினறிபபோமபோமெனறுநறபுததியனபால

உரிநதனா தஙகையாலே யொணணுததிருமபாநிறபப
புரிநதகஙகாமபைகறபின பொறபதோவசவராசா
பரிநதகைபடடிசமெனமைபபானமையொவாஙகவாஙகத
தெரிநதிடவரிதாநீளச சேலையாயததுலவதினறி. ௰௭

வெயயவனுதிககுமவாரி மிசையெழுதினையோவிருசு
செயயநறகொடிமினறனே திஙகளுடனெஙகுமினனே
துயயவிசசேலையெனனத துலைவறவளாநதலாலே
யையநறறணடாாத வனமையுஙகாணமகிழநதெனறுா. ௰௮

அமையுமென்றவருணர்த்த வளவிலக்குறிகொண்டற்ற
சமமுறுஞ்சேலைதன்னைச் சரணராமவசவதேவ
ருமையொருபாகர்வேடங்கவந்தளித்திறைஞ்சினன்றார்
கமையுறுங்கருத்தராகிச் சங்கமாகளித்துச்சென்றார்.

அம்மைகங்காம்பையுள்ளே யன்னமோபிடியோ வென்னச், செம்மையாநடந்துமெல்லச் சென்றுற்றுபோதி ரூமேதோ, ரொம்மையாதரவிற்பெற்ற விவணானமவிழியா றகாண, வெம்மைதீர்தவநாளுஞ்செய்த மேன்மையேமே ன்மையென்றார் ௨௰

வேறு

படிமகளிவர்பதப பரிசுவேண்டியே
முடிவருமபொறையினை முன்னமெய்தினள்
கடிமலர்மகளிவர் கணத்தகலவியல்
வடிவினைவிரும்பிவாழ மனையினையினள் ௨௧

கலைமகளிவருணர் கற்கவேண்டியே
நலைமலரயனிட நாவினுயினள்
சிலைநுதலிவர்பதி விரதந்தேடியே
யுலைதலாலருந்ததி யுடலங்குன்றினள் ௨௨

வேறு

இவரபிமானமபெற்ற விவரருங்கற்பினாலுந்
தவநெறிவசவதேவர் சற்பாவஙிலையுமென்றே
யவரவிருந்தங்கேத்த வன்னனையன்பர்போற்றிச
சிவநெறிவசவதேவர் முன்னுமோர்செய்திசொல்வார்.

வேறு

எந்நெறியுமோர்நெறியாய்த்தேவர்கள் இயம்புவதெ
ன்னென்றஏசிபிச்சசையாலே, பன்னிரண்டாண்டிருந்து
நெய்தபட்டோரன்பாபரிந்துதரவெனச்சேடதாசர்ந்தா,
ரிந்நெறிவல்லாளரியற்பகையரான் றிருவருந்தமில்லாளை
யிசைந்தளித்தார், ரங்கிலேயேமானக்கஞ்சாறர்பெற்ற மக
ள்குழலைமணப்பந்தர் மகிழ்ந்துதந்தார். ௨௪

விருப்பமுடனமர்நீதி நேயரென்பார் விமலனன்பாக
குடலாதிமிகுவாழ்வெல்லா, மந்ததியிறலளித்திலரோ
வரிவைமோக ராந்தவாகத்துரசிங்கமுனையராவார், பெ
ருத்தநிதியிரட்டிகொடுத்தருளடைந்தார் பெருங்கருப்பி
னெறகவாந்தோர்பேச்சுக்கேளா, விரக்கமுடனிடங்கழி
யார்தமதுசெல்வ மெல்லாநம்மாதவத்தோர்க்கென்றன
ீந்தார். ௨௫

என்றுவசவேசாமுனனோசெய்தசெய்தி யியம்பியே
தம்மையெண்ணிருந்தாரிப்பார்ற, றுன்றுகுழற்கங்காம
லையம்மையுந்த தூயவந்தபுரத்தானைத்துதித்தேபுக்கா
ர், நன்றுறுமிந்நாளினமற்றோர் தூர்த்தவேடர் நங்களை
னைகங்காமலைநவைத்தகன்ன, மின்றிகழ்காதபராஞ்சியோ
லைகேட்டார் விரும்பியளித்தாரவரோர் வேசிகளிந்தார்.

ஆடைவளர்ந்த திருவிளையாடல்
முற்றிற்று

ஆக திருவிருத்தம் - ௪௮௪

உ

திருசசிற றமபலம

ஆடைவளாநத திருவிளையாடல

வ ச ன ம

ஸ்ரீவசவதேவ ரிபபடியிருககுநாளில, நாளதோறு மிவரிட
தது பொருளபெறறுச சிவிககும விடஜஙகமாது பொருடபெ
ணொருததி தனது மாளிகையினினறு மொருதாதியையழை
தது நமது சஙகமனாக காணுமையால வசவதேவரிடததுசசெ
னறு நாமனுபபினேமெனறுசொலலிச செலவுகளுககு வேணடு
மபொருளைககேடபின அபபடியே பொருளைததருவா நீ வாஙகி
ககொணடு வருவாயெனறனுபப, அநதாதியு மவவாறுசெனறு
அவரது பதனியாராகிய கஙகாமபையாா தரிததிருநத பீதாமபா
தளைதககணடதிசயிததுத திருமபி யுடனே தனது தலைவியினிட
ததுவநது கேடபாயமமா வொருவிசேடமிருககுது, கஙகாமபை
யாா தரிததிருககுஞ சேலையைபபோ லுலகததி லெஙகுமிராது,
திருககைலாயததி லுமாதேவியாா தரிககுஞசேலை யொருகாலிவ
வாறிருககுமென றெணணுகிறேன

உனனிடததில வநதுபோகும ஜஙகமா வசவதேவரிடதது
சசென றசசேலை வேணடுமெனறுகேடடா லுடனேதருவா நீ
யும உடுததிககொளளலாமெனறு சொலல, அபபொருடபெண
ணு மவவாறே தனககுரிய விடஜஙகமருககுசசொல்ல, அசசங
கமருமவவாறே வசவதேவனாச சென றுகேழகக, வசவதேவருந
தமது பத்னியாளாயழைபபிதது ஆடையையவிழததுத தருவா
யெனன, பதனியாரும நாணமடைநது முகநதிருமபிநிறக, வச

வதேவா தாமேசென ருடையயவிழகக, அதுவு மவிழககுந தோறுந துலையாதுவளர, விடஜஙகமரும இதுவே போதுமான து இனிவேணடுவ தினறெனமறுகக, வசவேசரு மதனையவவள விற சேதிததுத தநதுவினறனா விடஜஙகமருங களிததுசசெ *றனா

மறறெருவிடஜஙகமரும நாகாமபையாரணிநதிருநத ஸவ ாணாரதனகசிதமான காதணியைககேடகச, வசவதேவரு மவவா றுகொடுகக ஜஙகமரும வாஙகிசசெனறு தமதுவேசைக களித தனா

ஆடைவளாநத திருவிளையாடலவசனம

முறறிறறு

உ

திருசசிறறமபலம

—*—

முததசஙகையாபுராணம

அமலமெயதரிததாயபோறறியருளையாதரிததாயபோ றறி, எமைவிரநதரிததாயபோறறி யேதமதரிததாயபோ றறி,கமையுழிதரிததாயபோறறிகருமமுததரிததாயபோ றறி, சமணிலுததரிததாயபோறறி சைவமவிததரிததா யபோறறி.

வேறு

அறவர்தண்டநாயகர்க் கணியராந்தோழர்
செறியிலிங்கநன்னிட்ட ராயமற்றென்றுந்தேரா
ருறவுவெம்பகைதெரிவை யரிணப்பென்றுன்னார்
முறைமைசேர்பூந்த சங்கையனென்றொருமுனிவர் ௨

தண்டநாதர்பாலவிட்டர்களாஞ் சங்கமர்சார்ந்தே
யொண்டருந்தம்மதரிவையர்க் குதவுநன்னிதிபுந்
தண்டருந்துகிலுங்குங்குமஞ் சந்தனம்பணிகள்
கொண்டுகொண்டனுதினஞ்செலுங்குறிப்பினைக்குறியார்

இவர்சிவார்ச்சனைபுரிவதற் கிந்தத்தலைக்கொண்டு
தவமிராத்தொறுமர்த்த பாற்செய்யவேசார்வார்
நவமதாகயாம்வாக்கப் பெயர்மின்னாற்றும் நன்றாந்
சிவனருச்சனையரிவைய ரிடஞ்சென்றுசெய்வாம். ௪

என்றுதண்டநாயகர் தம்மையழைத்தெதிரிசைப்பார்
வென்றிமாதவர்போலயர் மாதர்பர்னமேவி
யொன்றுநற்சிவபூசனை புரிவதற்குடனே
நன்றுமங்கையுமதற்குநர் பொருள்களுநல்கி ௫

செல்லுமாதவர்தம்முடன் மைம்மையுஞ்சோப்பாய
வல்லையென்றலுந் தண்டநாயகருளமகிழ்ந்து
நல்லதென்றுறுநண்பினை மெல்லெனநகைத்துப்
புலனியோயாயிருக்கரங் குவித்தெதிர்போற்றி. ௬

எனைததுநெடு சிறைலவாககிறு விகழநதிடாதிலைசநது
வனபபினமிககதூசாரஙகண மணவலைகயடைககாய
கனததானனிதிபுதுமல ரிவையெலாஙகட டி
யனைததுமினறுசெயபரிசனா காஙகளிலலிததே. ௭

எழுதுமோவியபபாவையோ விருததியதறை
பழுதிலாதுசெயமஙகையோ பதுமமையோபவளக
கொழுவிதாகியகொடிகொலோ வெனனலாஙகோல
மொழுகுமேனியாளுநததிர கணிகைபாலுயததா ௮

இதமுறுமபலவளம பரிசனததாகொணடேக
முதிரமனததராமுதத சஙகையனொடுமுனிவா
மதனகாலனைமட நலதயா தநதையோவெனன
வதிகருபியாஙகணிகையா ளகததுறுமளவில ௯

வசவதேவா தமிசையெனும வளரொளிவனபபி
னசைவிலாமையைப பருதிகணட ஞசிபபினிடைநது
விசையிலவீழவதுபோலவே விரிகதிாகுறைநதெண
டிசையினமேறகதாஙகடலிடை வீழநதுகிழசெறிநதான

அவநதருமபரசமயாமே னநதியாரஙகண
சிவநதபோலவேமேலகட லிடததுவிணசிவநத
பலஙகொளபபரவாதாகள பலமுகமொடுஙகிக
குவிநதபோலவணபஙகய மலலொலாஙகுவிநத. ௰௧

வேறு

உததியிறபிறநதவெமமோ டுதிததமாவசவதேவா
வீதமனையிருககபபெறறுள விதுவரனசெனனியுறறு
னிதழுறவெமமைமணஞ்சொசசிலசெயகினறுனொனறு
கதறுதலபோலககோயிற கணடொறுஞசஙகமாாதத.

இனியநமவசவதேவ ரியலகணடுசமனைபபறறி
வனிதைமாாநகுதலபோல மலாநதனவாமபலெஙகு
மனியராமமணாமுறறு மடஙகுதலபோலததத
நனியுறுசேககைதோறு நணணினபுட கௗௗலலாம ௰௩

வேறு

வெயயபுனசமணகளளாதாம வெருவிடவநத
செயயதணடநாயக னனவெழுநததுஙக
ளையாநநதிகளருளிஞ லனைததுளோாநுதலி
ஹுயயவநதவெணணீறு போலுதிததனவுடுககள ௰௪

இநதவாறிராததிஙகள வநதிசைதருமபொழுதி
னநதமெயததவாசங கையொழுநதருளவானாச
சநதவோவியமுயிாபெறறுச சரிககுதலபோல
வநதுருததிரகணிகையா ளெதிருறவணஙகி ௰௫

கரஙகொடுததககொணடு போயககழலிணைவிளககி
யிரஙகுமனபிறைறீாதத மதருநதிநெடுழிலாற
றிரஙகொளாதனததிருததிமுன னினியனசெபபி
வாநதருநதிருநீறடைக காயவைததுவணஙகி. ௰௬

வளாநதருமபரிசனத தளாசசெலுமெனறுமகிழவா
லுளஙகுளிாநதகமபுகுமபொழு துருததிரகணிகை
தளஙகொணமாளிகைபடிக மாமணியிறைசமைததங
கதிடறகரிதா மொளிமணடபமதனில ௰௭

கிளாளைசாரிகைகபோதங கணமுழுஙகவேகளிதத
வுளளநைநதிடவீணை யாழகினனரியொலிபப
வளளிதாகிய தமனியக கடடினமேலவனபபாா
பளளியொளளியபஞசணை மேனமலாபரபபி ௰௮

தூஙகுதீபஙகளபுடை தொறுமசைவறசசுடர
வோஙகுமெனறிளாவிரிதது மேறகட டிகளொளிரப
பாஙகுதாதியாசவரங களாமுசிகளபறறி
யாஙகுதெணபனீாதெளிததபூ விசிறிகளசைபப ௰௯

வாசநீாசினனகெண டிகைநிறைததுமுனவைபபாா
பூசசநதனமாதிசோ பொறகிணணஙிறபபா
ராசிலாவடைககாயநறு மடைபபமுனபிடிபபாா
தேசுலாவுபொறபடிநல விநதிகைசோபபாா ௨௰

ஆகுமெலலையிற கனகசோபானமேலைய
ரேகுபோதினிலுருததிர கணிகையாளிருகை
மோகமேலகொடுகொடுததிட முததசஙகையாதாம
போகநெஞசினாரனறியே பேறியுட்புகுநது. ௨௧

பைம்பொன்மாமணிப்பரியங்க சயனத்தைப்பார்த்தே
யெம்பிரானிருந்தரு ளுற்றபீடமீதென்ன
நம்பியன்பின்னனிமிகப் பயந்தத்தறகருகாக
கம்பளாதனம்போட் டதன்கண்ணிருந்தருளி ௨௨

நெடியவேணியைவிட்டு முன்கட்டிநேரிழைநீ
சடைகள்கட்டிலையென்னிது சாற்றெனயாங்க
ளடையுமம்பிகையெங்களுக கருதியிலளித்த
கடிகொண்மெல்லியசடையிது வென்மயிர்காட்ட. ௨௩

பொறையுறுந்தமதுருவெலாம் பூதியைப்பூசி
நிறையவிந்தநீறென்முனே நீதரிக்கிலலாய
மறைதியென்றலுமம்பிகை யெனக்குமுன்னளித்த
முறையினீறிதுவென்றுமெய் மருசலைமொழிந்தாள்.

கண்டிதம்முட்டற்றரிதது நீ காரிகையிவைமேற
கொண்டிடாததென்கூறென வுவாககட்டறகளாயின
மண்டுமிமமணிமாலையன் றரிப்பர்றகட்டறநீ [ள
வுண்டிவவெள்ளைநறகண்டிகை யெனமுத்தையுரைத்தா

முத்தசங்கையாமுத்த மூகக்குத்தியைநோக்கிச
சுத்தருத்திராக்கத்தைநற சிரத்தினிற றுரயதாய
வைத்திடாதிந்தமூகக்கினில வைத்ததேனென்ன
வத்தநாரணுதீதனே வல்லெனவறைநதாள். ௨௬

சறகுணததிரீகச சடடமொனறையேதரியா
தெறகொணமெயயெலாங கலையினுனமூடலேலெனன
துறபவிததிரட்டுணைவிழிக கெணனுடனறேனறு [த
நறகிரமததினறைபோாததன னெனமனநயநது ௨௭

அரிவையாளிவளனுகிலாஞ சனமுடையாளென
றிருகைகூபபிஙின றிநதநல வேடததிறகெவாதாம
பெரியதேசிகாஙியமமே தாசாரபேதத
துரிமையேதுஙினகுருபரம பரையெதுவுரைபபாய ௨௮

தவஙகளெவவழிசெயவை நீயாருடனசஙக
மூவநதுபணனுதியுஞ்பதே துரையெனநகையா
சிவநதவாயினளசெபபுவாள வாமதேவாசா
னவஙகொணமுனனுபதேசததால வெளளிமாநகமேல.

அகிலநாயகியருநதவஞ செயதலனறனனே
மிகமகிழ்நதிடபபணணிததனள மேனியோாபாலுந
தகுமவவேடமுநதநதிடப பெறறவததையல
சகமளிததருட்டசிகை யாமவளசமயம ௩௰

தரணிமோகனலாஞ சனதாரியாயாஙக
ளருமறைபபுராபுராணஙக ளிறையவனறானபால
வரமுறுமபடிகேட்டவ ளனைததையுமவகுபபாள
பரமகாரணிசநதிப பாவையாயாஙகள. ௩௧

அடடமொனறதாயக காயநதபாலசருககளையனபா
லிடடலிஙகததுககீந தியாமருநதுவமினிதாயத
தடடிலாமலொண்கநதமூ லாதிகடவததோா
நடடபததாகடநதிடிற கொளளுதுநயநது. ௩௨

தனு மனநதனமவஞ சனையினறியேதவறு
தனுதினநதருஞசஙகமா தமமையாமனைவோந
தினமுமியாஞசெயுஞ செயலெலாஞசிவலிஙகபூசை
புனிதமுததியுமபததியு மெமககவாபுகலின. ௩௩

மூவிததவாமபொறிகளால யாஙகளசெயமுனறமி
தாவிபோலுமெமமாரி யாமாாககமாிடடை
மேவுவேடஙகளவிரத நறசாிததிரமிவைமெய
தாவிலசநததிமடநதைபா சிவாலயஞசாாவாா. ௩௪

ஐயவெனறுமினனிசைததலு முததசஙகையாதா
மெயயிதெனனவேயவனை நறறவரெனவிருமபிச
செயயுமுனவளமபாாககெனத தெளிசிவாாசசனைக்குத
துயயமஞசனமலாதரு வாயெனததோகை ௩௫

இவாககிததனசெயவதே கருமமெனறெண்ணி
யவாககுமஞசனமலா கநதமாதியாமனைதது
முவபபினலகியே யூழியநதவறறவுதவத
தவததராமுததசங கையாசிவாாசசனைததருககால். ௩௬

போதவாசசனைசெயவதைக கணிகையாளபுரியா
வாதரததினிறானபரி சனததாயஙழககக
கோதினமாமயிறறிரளகளோ வனனததினருழுவோ
வோதுசிததிரபபாவையோ வெணபடலுறறலும ௧௭

ஒததுமததளததாளஙக ளொததுமினகாளஙக
சுததமாகவேயூதுமின ' ' றதஇரததுமின
சததலவிசைபாடுமி ழுமினறவழ ச
சிததமெயததவா பூசனைககேவனுனசெயவேன ௧௮

எனறுதூபதீபாததி னனி வதனமெலலா
நினறுநததிரகணிகையா ணையததினளிபப
வெனறுமெயததவாசிவாாச சனையிறபபமேமிவு
மொனறுநெஞசராயிரவெலாமெபூாதிருநதுவநதாா ௧௯

அரியமாதவாமுததசங கையாதநதுறவை
பரிவுபொஙகியேதோததிரம பணணுவாாபோல
விரியிராவிடைககுககுடம புளளினமெலலாம
பெரிதுகூவினசிலமபின பிரிநததுககுல ௨௰

பழுதகனறிலாப பரசமயாநதகாரஙகளை
முழுதகனறிடசசைவமா முளரிகணமலரத
தொழுபதாமபுயத தணடநாயககதிரோனறிற
றெழுமினனபபோ லாலயநதொழுஞசஙகமியமப. ௨௧

ஐயமுத்தசங்கையார்தன் மாளையயிடங்கா
துய்யபுமாற்றினையுணர்ந்தந்த சிப்புந்திரகணிகை
பையமேவங்கையொழிந்தவப் பானமைபோற்குமுத்தச
செய்யமென்மலர்த்திருவெளலார்ந்த செவ்விபோய்க்குவிந்த

முற்றுமெய்த்தவர்முத்தசங் கையெனுமுனிவர்
வெற்றிவேல்விழியார்நட் டணிருப்பினுமவிர்ப்பரு
சற்றுமில்லவாரத்தனையகட்குச சானறியாவென்றே
புறம்பசந்தினிப்புலபோற பகல்வணுதித்தான ௪௩

கள்ளாட்டாயகர் தவதொறிப்பபத்தியந்தயாவு
மன்னார் சோணி கக்கவர்பெற்றவருளுமுற்றறிந்து
கண்டபோதருங்களபபுர பூசமலர்நத்துப்பால
வெண்டகனறில்பபஙக மலவலாமலாநத ௪௪

சாலிமெய்யறியகாலபின் முத்தசங்கையார்தாந்
சீலநத்திபை முன்னைநாத் தினிதுநாசெய்வா
ரொலவென்னுடனிரு நீர்வந்தற்நதில்லே
நீலகண்டனேவல்லன மடங்தயினெறிய ௪௫

என்னைசொல்லுவனிரவெலாந்துஞ்சுதலின்றி
யுன்னையுன்னினன சிவாசனைக்காலையினுவந்து
முன்னைநல்வினையுள்ளவர் நதமெனமொழியா
ரன்னையருசெறிசிவாசனை மனையினையணைவார் ௪௬

கணடனனபலதவததனை யிபபடிகாணேன
வெணடருஙகணடிமென சடைபொனனனவிபூதி
மணடுறுஞசகலாஙகளெளபீ னமமமடநதை
கொணடவேடஙக ளவளபரிசன்ருமககுறியால ௪௭

இனையவாமுததசஙகைய ரிசைததிடவிருநதோ
ரனைவருஞசிரிததாாததனா நநதிகளனபான
முனையினணபினனமுறுவலசெய தரனையேமுனனிப
பினையறிநதிலாா பெருமையைபபேசரிதெனறுா ௪௮

முததசஙகையா புராணம
முறறிறறு
ஆகதிருவிருததம - ௫௰௨

திருசசிறறமபலம

—*—

முததசஙகையா புராண
வசனம

ஸ்ரீவசவதேவரிடததுத தோழமையுளளவா, லிஙகநிஷ டாபரா, முததசஙகையனெனபவா உலகவிகார மொனறுமறியா தவா, அநேக விடஜஙகமா வசவதேவரிடததுவநது வேணடும பொருளுடனே வஸதிராபரணஙகளையும வாசனைததிரவியஙக ளையும வாஙகிச செலலுதலைககணடு இவாகள சிவாாசசனைககு ரிய பொருளகளைப பெறறுககொணடு மாதரிடததுசசெனறு அததவஙகளை யிரவிடபுரிவாாபோலும யாமுமிவவாறு புரிதல

வேணடுமெனறுகருதி வசவதேவரிடததுசசெனறு இசசஙகம
ரபோல யாமும மாதரிடததுசசெனறு தவமபுரிய விசசிததே
ம, அதறகுவேணடு முபகரணஙகண முறறுந தருவீரெனறு
ரைகக, அவருமவவாறே வேணடும பொருணமுதலிய சாதன
ஙகளைப பரிசனஙகளிடததுககொடுதது ஒருகணிகைவீட டிசச
ஙகமரை யடைவிபபீரென றுஞஞாபிகக, அவருமவவாறே அ
ழைததுககொணடுபோய விடடனர. அவவேசியரும எதிரசெ
னறழைததுசசெனறு பாதஙகளைவிளககி யததீரததயருநதி அ
டைககாயத திருநீறுவைதது வணஙகியுபசரிததுத தமது பஞச
ணையிறசோகக, அதுகணட முததசஙகையா இநதிவயபுஷபா
லஙகாரசயனம எமது சிவபெருமானுககருசசிககும பீடலதா
னமெனறு நினைதது இதனைநெருஙக யாமருகரலலோமெனறு
பககததோர கமபளமிடடு அதிலிருநதனர. அககணிகை மதன
லீலைக கெவவிதததுளளாககவு மககுறிபபொனறுமறியாது இவ
வேசையலாயுந தவமுடையாராகநினைதது நீவிர சடைதரியாம
ல உருததிராகஷமணியாமல திருநீறுதரிககாமல கசசடடமுடிக
காமல உடலமுழுதும ஆடைகொணடு மறைததகாரணம யா
தெனன, வேசை யிவர மோகஷகாமியெனறறிநது யாம கௌரி
மதஞசாரநதவராதலால அதறகேறப விகோலஙகொணடனம.
எமதுதேகததைதத தமமைபபோலவாராய ஜஙகமர காணலாம
னறி பவிகளானோர காணடலகூடாதாதலால இவவா றுடையான
மறைததனமெனன, முததசஙகையரு மிவர அநாதியான சததி
சசினனமுடையவரெனறு நமபி மிகவு மவரிடததனபுவைதது
அவரககுததா மனவறற வுபசாரஙகளைசசெயது அககணிகையு
மவள தேவறபெணகளு முடனிரூஉ தேவல்செயய இரவுமுழு
துஞ சிவபூஜைசெயது விடியறகாலததெழுநது வசவதேவராக

கணடு நேறறிராததிரிபூஜையில நீரு முடனிலலாததொனறே குறையாசமுடிநதது

அமமஙகையாபோற றவமுடையாளை யிதுபரியநதம நா மெவவிடததுங கணடறியேம எனறு சொலலவே அஙகிருநத வா யாவருஞசிரிததா ா ரவ டாஞசலிாஙகி வணஙகி யதிசயித துத தாமும ம ா டகிருா து புளாஙகுலலகொணடிருநது சிவத தியானமொனறலைது வேராறியாத பெருமை வாககு மனங கட கருமையுளளவளெனறு திருநதனா

முததசஙகையா புராணவசனம
முறறிறறு

௨
திருசசிறறமபலம

பசுபதிநாயனாா புராணம

---*—*---

இனனவாறுநாடடுக்கே ரிளிதுவாககுமெலலையின
மனனுசெனனவசவவரவா யாமரூாரடியெப
நனனெடுஙகாஙகுமபிரிது ஈயபனனபிாஙகசாாய
முனனருநதவநதபோ ப மு ம றாயயானவூானெனன க

சோதிசோதிதுறறகணணா துயயதாரகைககூா
மேதுமுறறுணாநதிடா திருநதலபோலவெயயிரான
மீதிலனபுபோாாகவெணணுசின மிககலோகவிதிகளா
நீஙகியொாறுமினனெதெனறு விசசயிததழிநதிடாா ௨

பித்தாபாலஷ்ராப்பானார் பேசிலென்றுசெப்பவே
முத்தரித்தஷ்ந்த்தாபோல் முன்னுமுள்ளரோவென
வித்தவத்தள்போலனந்த னென்னவெங்கணாந்தியா
னொத்தசெஷானவசவாசையங்கந்தாந்தத்தோதுவாம் ௩

அரணிருத்தில்லவிணைய ரம்செழுத்தினெழுசினா
தர்விளங்கநவெப யலூர்னொனுந்தலைத்தினா
விரகிலாதமெய்த்தவத் தாவீரசைவவிந்தியினா
நூரமுலாவுளத்தாபாசு பதிகளென்றெ நத்தனா ௪

ஓரிடத்துவீரசைவ வுத்தமத்தாகூடியே
பாரசித்தனதிக்நூல படித்தி ரக்குமெல்லையின
வாரியைக்கடந்தபோது வங்கெழுந்துவந்தமா
கோரமுற்றகாவிடம பரந்தறக்கொதிக்குநாள ௫

அடுசிவானசுராகூடி யப்ப யப்பயமபயமென
றெஎசியோடுமெல்லையி னெழுந்தவெய்யவிடமெலா
நகசிநென்றெறமலத்த ஞூணடசொன்னவிறறலு
னெஞ்சுபாசுபதிகளா ரழிந்தருண்டநீணவராய

என்னவென்னசொல்லுமால் மெய்ப்பிரானயினற்செ
ன்னசெய்தி மெய்கொலுள்ள தறையுமென்னவவாக
ளு, மன்னவுள்ளதென்னவே மயங்கியணணினமேலவி
ழுந, தொன்னலாகொல விண்ணென றுலைந்துளைக
துருத்தெழா. ௭

விடமருந்துகெனறொருததா வேணடிலொனறி யுணப
ரோ, மடமணைநதுளோருமால மனமிசைநதுகொளவ
ரோ, திடமிகுநதகாளமுணடுசெததபேரொனைததுளோ,
ரடுமிதைததிருபபுமந திரஙகளவலலராரெனறோ. ௮

புககவாலமநதவேலை யிறபுறபபடுததமெய
யொககலாகவருகிருநது ளோரகளிலலையானதே
திககெனககுநீயலாது தேவரிலலையெனசெயகே
ணிககணததினஞசுமிழநதெனககிதஞசெயெமபிரான. ௯

ஆலமுணடபோதுதேவி யருகிருநததிலலையோ
சாலவேணியுறறகஙகை தானுமொததிருபபதே
ஞாலவோலநதிகேச ருறறசுறறமலலவோ
வேலநானறிநததுண டெனிறறவிரபபனெனசெயகேன

இநதநாலையிநதமாத வததாதாமிசைபபதேன
றநதிமாமுகததாவேலா தநதையனபிலாகொலோ
பக்தரானவீரபததி ராதிபலகணஙகணீர
வநதுகையிலுமபறித தெறிநதிலீரமறநதிரோ. ௰௧

இவவிடநதலைககொளகின்ற வேலையிறபுகுநதுநீ
ரவவிடததுநனமைசெயத லனபதன்றதறகுமுன
வவவியையாதாளிலே வணஙகியோரமருந்தளித
தெவ்விததெனுநதிருப்பு மெனசொலுகிரஙகியே.

தீயததிதொணறையுந திருபபிலததனெமபிரா
னுயுமறறனநதநா ளிருபபனுருமிலலையே
நாயகனவிடததையுணண நானிருககிலேனெனப
போயிருநகடறகுதிபப னெனறுபோதுபோதிலே. ௰௩

தேவதேவனவிடையினமீது தேவிபஙகனெயதியே
பூவினமாரிவிணணுளோா பொழிநதுகைகுவிககவே
யாவனமீதுசிவகணதத ரரெவனு ஞசொலொலிபுட
னுவதொனறுணககிததத கேளிததுமெனனலும. ௰௪

பாசுபதிகளீசாதாள பணிநதுநினறுபகருவாா
தேசவிறைவநீயயினற தீயவாலமொததியே
நாசமணையிலெனனசெயல ஙஞசையிஙகுமிழநதிடி
னுசிலாவரமெனக களிததெதாககுமெனறலும. ௰௫

முததனெமபிரானமகிழநது முறுவலசெயதுநாடியே
பததவிநதவாலநா முமிழநதிடறபாநதுமண
மெததவெநதுவானிறநது விடுமிதேமமிடததுமே
லொததிருநதுபோவதனறி யொனறுமினறெமககென

கண்டமுறறகடுவிழநது கடுகிலெனனசெயகுவே
னணடநாதநமபகிலல னுவியகழிபபனென
றெண்டியஙகுமனபாசொலல வெமபிரானிரஙகியா
முணடாஞசிழநதிடாது ஙஙகளததிலுழியலால. ௰௭

நம்பலர்தம்போதுநம்ம டித்தலத்துநண்ணியே
யெம்பெருங்களத்தினுஞ் சிறந்திடாதுபார்த்திரொன்
றும்பர்கோன்வலத்துடைக்கணுற்றநண்பிலவைத்தன்
ணம்பரத்தாமரிபோ லலர்க்கைகொண்டுவீசினார் ௰௮

கங்கைவேணிகொண்டநஞ்சு கண்டம்விட் டிழிந்திடா
தங்கரன்மடித்தலத் தமர்ந்துநாடுமன்பர்
மெங்கள்பாசுபதிகளாரி லங்குமேன்மைதன்னையார்
சங்கைசெய்துரைக்கவல்லர் தம்பிரானையன்றியே ௰௯

பசுபதிநாயனார் புராணம்

முற்றிற்று

ஆக திருவிருத்தம் - ௫௫௧

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

பசுபதிநாயனார்புராண வசனம்

ஒருதினம் பரஸாதமே திருமேனியாயுள்ள சென்னவசவ தேவர் தமதுமாமன் ஸ்ரீவசவதேவரைநோக்கி தவமுடையாரெல்லா மேன்மையராயினகாரண மென்னையென்றுகேட்க, உலகத்தில் சூரியோதயங்கண்டவர் கண்களுக்கு நக்ஷத்திரவொளிதோற்றாது, அதுபோல சிவதாசனம்பண்ணுந் தவமுள்ளார் உலகத்துப்பொருளை யெப்போதுமவிரும்பார். பித்தர்போலவும் பாலர்

களபோலவும ஞானிகளிருபபொனறு சொலல, இவாபோலும ஞானிகள முறகாலததுமுளரோவெனறு செனனவசவதேவா வினவ, இவாபோ லனநதஞானிகள உணடு அவரிலொருவா பசுபதிநாயனாெனபவா, வெயயலூரெனனும திருததலததையுடையவா, வீரசைவாசாரமுளளவா, இவா வீரசைவ உததமாகளகூடி சிவாகமமுதலிய நூலகளைப படிககுஙகாலததில திருபபாறகடலில கோரமான ஆலகாலவிஷமுணடாய எஙகுமபரவிக கொடுமையைசசெயய அககாலதது தேவாசுரா முதலாயினோா நடுஙகிச சிவபெருமானிடதது அபயம அபயமெனறு அடையுமிடதது கிருபாமூாததியாகிய சிவபெருமான அககொடியவிஷததை லோகாஷணாததமாக ந தாமுணடனா எனறுசொலல, அதைககேடடு மருணடசிநதையுளளவராய எனசொனனீா எனசொனனீா எமது சிவபெருமான விடமுணடாரெனபது உணமையோ சொலலுஙகளெனறு சொலல, அஃதுளளதேயெனறவாகள சொலல, அபபோது பசுபதியாா மணமேல மயஙகிவிழுநது பினனருமெழுநது கோபாவேசமுளளவராய இத தேவாயாவருஞ சததுருககளோ ஒருவா விஷததையருநதசசொலலினல அறிவிலலாதவருஞ சமாதானிககா, கொடியவிஷததையுணடிறநதவ ரெவவளவுபே ரிவவுலகததுணடு, இநதததிருபபு மநதிரவாதிக ளெவரிருககினறாா, விஷமபிறநதகாலததுச சுறறமாயுளளவ ரொருவருமிலலாராயினா ஸவாமி சிவபெருமானே உமமையனறி யெமககும வேறுதிககிலலை, ஆதலா லிககணமே நீருணடவிஷததை யுமிழநதருளவேணடும, அவவிஷமுணடபோது உமாதேவியாா அருகிலிருககதிலலையோ, கஙகாதேவியாரும ஒததிருநததுணடோ, நநதிகேசுரருமககுச சுறறததாரனறோ, நானறிநதேனுயி ருடனேதவிாபபேன, இநதநூலை யித்த

வமுடையாா படிததனரே இககெடுதி கேடகலாயிறறு விநாய
கா கநதரிருவரும தமதுதநதையாரிடத தனபிலலாதவரோ, வீ
ரபததிராதிகணஙகளே நீஙகளாவது அவவிஷததைவாஙகி.யெ
றியாதிருநதீா, இவவிஷந தலைககேறுமுனனேதானே எவவித
ததாலாவது திருமபுமவிததைை எனனிடததிரககததாலாவது
செயயுஙகள, இபபோதுநேரிடட தததுநீஙகிலை எமதுசிவபெ
ருமா னினனும வெகுகாலம ஆயுளோடிருபபா எனறு பலவாறு
கூறி இவவாபததைநீககுவா ரொருவருமிலலாமையால நானினி
யுயிரோடிரோன சமுததிரததிலவிழுந திறபபேனென றெழுநது
செலல, அபபோது தேவதேவராகிய சிவபெருமான விருஷபா
ரூடராகத தேவாகள புஷபமாரிபொழிய சிவகணஙகளெலலாம
ஹரஹரவெனறு ஸதோததிரஙகளபணண எழுநதருளி ஒ பசுப
தியே யுனககாகவேணடுவ தெதுவாலுை யதனைககேளெனறு
சொலல, அபபோது பசுபதியாா சிவபெருமானது திருவடிகளி
லவணஙகி ஸவாமி தமது கிருபாநோககததால யாதொருசஞச
லமுமெனககிலலை, தமது கணடததுவிளஙகும விஷததாலவரு
ஙகெடுதிககே வருநதுகிறேன அதை யுமிழநதீராயின அபே -
தே எனசஞசலமொழிநதது எனறுசொலல, அபபோது பரம
சிவமும மனமகிழநது பகதனே, நீசொலவதுசரியே இதையுமி
ழநதா லபபோதே யுலகததை நாசமபணணும, ஆகாயமு முடி
வையடை யும, இநதவிஷ மெமமிடததொததிருபபதனறிக கொ
டுமைசெயயாது, ஆதலால புறமுமிறககமாடடேன நீயும பயபப
டவேணடிய காரணமிலலையெனறுசொலல, ஸவாமி கணடததி
லிருககுமவிஷம உளளேசெலலமாடடாதெனறு எனனநிசசய
ம, அபபடியிறஙகிலை நானுமுடனே யிறநதுவிடுவேன எனறு
பசுபதியாாசொலல, அவவாறு உனககு நமபிககையிலலாதிருகக

மானல எமது மடியிலிருநது எபபோதும பாாததிருபபாயென
று கடாக்ஷிததனா பசுபதிநாயனாரும விஷமிறஙகாதபடி மடியி
லிருநது பாாததுககொணடிருநதனா இபபடிககொதத அனபு
ளள பசுபதிநாயனாரது பெருமையைச சொலலவேணடுமானல
பரமசிவமே சொலலவேணடும எனறு சொலலியருளினா

பசுபதிநாயனா புராணவசன
மு ற றி ற று

உ
திருசசிற றமபலம

கோட் கூ ச ச வ வை பு ரா ண ம.

தாரணிபுகழுஙகோளூ ரெனனுமததலததிலவாழூ
சீரணிசைவவேநதா சிவதேவசரணனெனனும
பேரினரவாபயநத பேதையாகோட்கூசசவவை
யேரிளமபருவமினனு ரிவாசெயலியமபலுறறும   ௧

செஙநெறியினராமநதச சிவதேவ் சரணரெனபாா, நன
னெறியாயதமமூா நமபாபோகேசாககானபாற, றுனன
நேயததாலே துகளறததினநிவேதித, தெனனையாளு
டையாயகாபபா யெனறுனினறிறைஞசியேததி   ௨

ஒழுகுமநநாளிலோாநாளுமபாகோனகருமமாகச, செழு
மிதோாஙகாககுசசெலவாா சிறியதமமகளைநோககி, வழு

விலைந்தமபிராறகிவவளளததிவிந்தபபாலைப, பழுதிலா
தமுதுசெயயப பணணுவாயதினமுமபாவாய ௩

அனனையேயுனசசகுநறசிற ருடையுமஙகைசசஙகுங
கனனமாரோலையுமபொற கடகமுஙகனகபபொட்டு
மினனுமமபாவைபுகின விரறகுமோதிரமுஙகொணடிங
குனனைவநதனையேவாநாளையுணமைநீயொனறுமஞசேல

பாலைநயபிராறகுககாயசசிப பரிவினனனிவேதஞசெ
யவாய, காலமொனறிடவேயெனறுசெனறனாகனனியா
ரதா, மேலவபபடிபோரவளளத தினிதுறபபெயதுகை
ககொண, டாலமுணடருளவாாகோயிலணைநதவாமுன
னைவததன்பால ௫

குடிததிபாலையவெனறு கூறிமுனகுலவுநணபால
அடிககடிபுபசரிபபா ராகவுமருநதாராகி
நெடிததிருபபதனைககணடு நேசநனனெனசிறுலே
யெடுததிருகையிலேநதியேனையாவிபபாலவேணடாய.

செலலபபாலகாயநததிளறேறு செழுமணமினறேவா
றிற, நிலலையோபசிதானினறேறு திரிநததோகணடாறொ
னறேறு, வலலதானறபமெனறேறு வறிவிலேனறநதேனெ
னறேறு, சொலலுறறேடிலலையெனறேறு தூவடடிலவிள
ககேனெனறேறு. ௭

தணணெணவாறிறறெனறோ தணணீாகூடியபாலெ
னறோ, வணணியாககளிததேனெனறோ வரவுநானரு
ழததேனெனறோ, வொணணெயகூடியதிலலெனறோ
வோடிமுனகொணாநதேனெனறோ,வெணணியிததனே
யுமவேணடா வெனபதோபருகாதெனனீ. ௮

பாலுடனசறறுசசோறு பழஙகலநதிலலேனெனறோ
சாலவேயினியதேனற சாககளைபணணியாரங
கோலவெமமனேயிலுணடுகொணரவோகோவினெயதா
ன,மேலுறகுடததிலுணடுதருகவோவிருபபேதனறி ௯

எனனேயனகுருககளுளே யெழினமயேசுரநறபூசை
நனனெயபாலுடனளிபப ஞானேயழைததுபபோவன
பினனேயேனனேயபபன டெரிதவறேஙகாயதநதா
முனனுனககிடுவெனிபபானமுநதிநீயினறுனமறறும.௰

நாளேயெனறநதைதாயாா நறபொனமோதிரஞசிலமபு
தோளுறுஙகானனமுததின றுழவடநதுலஙகுமபாவை
நீளொளிசிறறிறறொடடிற றருவரினனிஙாகளெலலாங
கேளுனககளிபபனிபபால கொடாமுனமருநதுகெனறு.

இனனநானறநதபாலே யினறுநீகுடியாயேலென
றநதைதாயகேடகிலெனனேச சாமபடியடிபபரஙதோ
வநதவரறியாமுனன மருநதுவாயெனவணஙகி
நொநதமுமவடடிறபாலே நோககுாிததனேயுநோககும.

திரும்பவுமிறைஞசியேஙகுந தேமபுரினறழுநதிகைககுங
கரஙகளொெரிததிரஙகுங கானிலஙகோடடுஙகணணீ
ரருமபினைததுடைககுமிவவா றுருமிபபேதையனபை
விருமபியஙகிருநதபாலை விளாநதரனமுதுசெயதான.

இமமுறைகனனியாாபா லிறைவறகுநிவேதஞசெயது
தமமனமகிழுநாளிற றுயருநதநதையாருஞ
செமமையாஙகருமமுறறிச சென றவூாினறுமீளவா
ரமமையோாபாகாகோயி லருகுறவணையுமஙகண ௰௪

கோதிலாககோடடீசசவவை கொடியிடைபாகாககா
ணபா, லாதரவுடனிவேதித தஙகையினவெறுஙகிணண
ஙகொண, டூதியஙகொளசசெலவாளை யுனனிநறறநதை
யாாகண, டீதெனனதமபிரானபா லெனசெயதாய பா
வியெனறு ௰௫

எஙகுநீசெனறுயவடடிற கினியபாலேதுமினறி
யஙகையிறறுவதேதங காாககுணவளிததாயநதோ
மஙகுறககவிழததிடடாயோ மருவிததானருநதியபபாற
பஙகமாககினையோவெனனே பாவிநீபகாவாயெனன.

இலலைநீசொனனவாறே யிநதவளளமவிளககி, நலல
பாணிறைததுசசெனறு நமபனமுன வைததிறைஞசிச,
சொலலினனகுடிபபாயெனறு தொழுதுநினறழுதேனு

ண். ான, வலம்பிரிசெலகெனறெணகை வடடிலேததநதா
னவநதேன ட்ன

எனறுகனனிகையாா சொலலா சிவதேவொழுநதுவெம
மினறுசாதிககநலபாரீா நீமபோலெனனவையா [பி
மனறுளாாபாலருநதன மாயமிதறிவோமெனறு
பினறைநாடடமடடதது ளழுமைதயவவடடிறபெயாது.

அரிவையாாகோடடூசசவவையாாகையிறகொடுததுவா
வென,றெரிபுறுசாததாாமுனசெனறிருநதியிஙகழுதுசெ
யவி, யுரியபிளபநதிகாணபனெனறலுமுவநதுமுனபோ
ற, பரிவிறைபாலைவைததுபபாவையாருபசரிபபாா ௨௬

பெணணிளமபேதையாாதம பெரியநறபததிநேயந,
திணணிமையுலகாகாணந தெரிவிபபான செஙகணேற
ாா, தணணிறை பாலருநதாத தனமைய ராயிருநதாா,
கணணினைபபிசைநதுபோதக கலுழநதுகனனிகையாா
சொலவாா. ௨௭

இனறுநீபாலருநதேனனபதெனனெனவருநதி,யொ
னறியநெனனவிறபா லுனககையசெரிததினறோ, வன
றியிஙகெனனைககொலல வகததினிற குறிததாயகொல
லோ, வெனறலுஞ சிவதேவைய ாரியென வெகுண
டெழுநது. ௨௮

தேவியோா பாகன் பாலைச சிநதிததுததீணடான பாரான
பாவிநீயெமபிரானருள பருகினனெனபபகாநதா
யாவிநீயிழந்தாயசெனனி யரிவனெனறடாநதுசெலலக
காவியோவிழியாளஞசிக கதறியேயபயமெனறு ௨௨

ஐயநினனபயநாவெனன றததாபாலலறியோடுஞ
செயயழானசிகழிபறறிச சிவதேவரீாககுமபோது
தையலாடநதபாலைத தமபிரானமுதுசெயதா
ருயயநீமதுமாாவத துறுமினெனறுவநதுவைததாா

இசசெயலகண்டருணடு சிவதேவரிளகுநெஞசா, னிசச
யாசசரியமெயதி நினறனா நிமலாமாாபின, கொசசை
மானசிகழிதோனறுங குறியிறைகுவலயததோா, நசசி
யேகொடபிலிஙக மெனவினறுநவிலாநிறபாா ௨௪

கோடகூசசவவை புராணம

முறறிறறு

ஆகத திருவிருததம - ௫௭௫

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

கோட்கூச்சவ்வை புராண

வசனம்

திருக்கோணுரொன்னூர் திவ்யஸ்தலத்திலிருந்த சிவதேவசர ணரொன்பவரது திருமகளார் கோட்கூச்சவ்வையென்னும் நாம தேயமுள்ளவர்

இவர் தகப்பனார் நியமமாகத் தினமும் அவ்வூரிற் போகேச ரென்றுசொல்லுஞ் சிவபெருமானுக்குப் பசுவின்பால்கொண்டு நிவேதித்துவருவார் சிவகைங்கரியநிமித்தம் ஒருரூக்குச்செல்லக் கருதித் தமதுமகளார் பேதைப்பருவமுள்ள கோட்கூச்சவ்வை யானைநோக்கித் தினமும் நைவேத்தியஞ் செய்வதுபோல பசுவி லுண்டாகும் பாலமுதைச் சிவபெருமானுக்குத் தவறாமல் நிவேதித்துவருவாய் நினது தாயும் யானும் அருகிலிருக்கு மூர் க்குச்சென்று வருமபோது உனக்குச் சிற்றுடை விளையாட்டு க்காதுக்குப்பொன்னோலை கடகம் நெற்றிப்பொட்டு விளையாட்டு மரப் பாவைகள் கைக்குமோதிரம் இவைவாங்கிக்கொண்டு வருவோம் பயப்படாதிருப்பாயென்று சொல்லிப் போயினர்

கோட்கூச்சவ்வையாரு மப்படியே நியமந்தவறாமல் பாலைக் கறப்பித்துக் காய்ச்சி ஒருபாத்திரத்தி லெடுத்துச்சென்று சிவ பெருமானது திருமுன்பாகக் கொண்டுவைத்து ஸ்வாமி போ கேசரே இப்பாலை நீருண்ணக்கடவீரென றன்போடநேக வுப சாரங்களைச்சொல்லி நெடுநாழிகையாயுஞ் சிவபெருமா னஃதருந்தாமை கண்டு அப்பாலை இரண்டுகையினாலு மெடுத்து முகத்தளவா யேந்திக்கொண்டு ஸ்வாமி இப்பாலை யேன் நீரருந்தா

திருககினறீா இடபால செவவிதாககாயககு பகுவபபடவில
லேயோ செழிய வாசமிலலேயோ சூடாகவிருககினறதோ உம
ககுபபசியிலலேயோ முறிநதுவிடடதோ திருஷடிதோஷபபட
டதெனறு நினைககிறீரோ குறைவாகவிருககிறதெனறோ விதி
யிலககறியாத வெனனுரை கொணடுவரபபடடதெனறோ பாலி
லேடிலலாதிருககினறதெனறோ இபபாததிரம விளககாததென
று நினைததீரோ மிகவுபாரிக கணணென றிருநததோ தணணீா
கலநதபாலெனறோ எனறோதிநெககுககொடுததாரிசமெனறை
யமோ அலலது நான வாததமசபபடடதெனறோ செயயுஞசே
ாததுககொணடுவரவிலலையெனறோ நீடிககொணட நககேனெனன
றோ இவவாறுநினைதது வேணடாதிருககினறீரோ. அலலது அ
பபாலுடன சிறிது சோறுமபடமுமப கலககாவிலலையெனறோ இ
னனமும இனியதோன சருககரை பணணியாரஙகைகள எம
து வீடடில நிமப விருககினறது பகவினது செபபுஙகுடங
களி னிறைநதிருககினறது எமது பிதாவினடடசாலமகேறக
வரபூஜை நடாககபபோகிறது அநதகுடமமபு மறைநதுகொ
ணடுபோவேன எனது தாய தநதைக ளோகருபபோகுமபோது
அவல தேஙகாயி னெடுமெனககுககாததுபபோயினா இபபாலை
யிபபோது முனனேயுணடால பின அவறறையுநதருவேன இ
னி யெனனுயிாநதைகா கொணடுவரபபோகிற முததுமாலை
மோதிரங கடகம முதலியவாபரணஙகளினு முமககுசசிறிது
தருவேன இபபால கெடாதமுனனமே அருநதலவேணடும நீ
ாருநதாதுவிடடால எனது தாயதநதைகளெனனைபபுடபபா
அவா வரவுககுமுன நீாிபபாலை யருநதுவீா எனறு வணஙகி
மிகவும வருததமுறறு அழுது பாலையுமபாாததுச சிவபெரு
மானது முகததையுமபாாததுத தனனையுமபாாதது மீடடும

வணஙகி யேஙகித தேமபித திகைததுக கைகளைநெரிதது இராங
குவா கணணீரசொரிநதுடைபபா இவவாறனகோலததுட னி
வரதனனைககணட சிவபெருமான அபபாலை யழுதுசெயதரு
ளினா இதைககணட கோடகூசசவவையாரும மனமகிழநது
திருமபிச செலலுஙகாலதது ஊராகளுக செனற தாய தநதையரிரு
வருங கோயிலுககருகேவர அவவிடததே வெறுமவளளததைக
கையிலவைததுககொணடிருநத தமதுமகளைககணடு தாயே பா
லையனறி வளளசசெமபோடுவருங காரணமெனனெனறுகேடக சி
வபெருமா னுணடனெனறு கோடகூசசவவையாருஞசொலலத
தநதையாரும பலவாறுகோபிதது மனமவருநதி வீடடிறசெ
னறிருநது மறுநாளுஞ சிவபெருமானுககுச செலுததும பாலைத
தமது மகளாரிடக கொடுததனுபபித தாமும மறைவிறசெனறிருகக ம
களாருஞ சுவாமியினிடத்துவைதது நேறறையதினமபோலவே
வருநத இசசெலலாஙகேடடிருநத தநதையாரும இது முடியா
ககாரியமெனறு கோபிதது விரைநதுசென றுயிாததணடமுஞ
செயயககருத அபபோது மகளாருங கூககுரலிடடு அலறிச
சிவபெருமானிடததுச செலல, தநதையாருங கூடநதலைபபறறி
யிழுககச சிவபெருமானு மதநதருணத தபபாலையெடுததுணடு
பெணணே நீ பயபபடவேணடுவதுமிலலை உன றுயதநதைகளி
டததுச செலலவேணடியதுமிலலை நமது மாபதததிலே யெப
போது மிருககககடவாயென றருளிசசெயதனா

இதைககணட சிவதேவசாணரும மருணடுமகிழநது தாசச
ரியமடைநதிருநதனா இககாரணததா லிவவுலகததுளளவரின
னமுமஅவவிலிஙகததைக கொபபிலிஙகமெனறு சொலலா ளென
று செனனவசவதேவாககு ஸ்ரீவசவதேவரருளிசசெயதனா

கோடகூசசவவைபுராணவசன முறறிறறு

உ

திருசசிறறமபலம

—*—

அமமலையெனனும

பெசசமாதேவியாா புராணம.

அணணலிடஞசோகோடகூச சவவையாரனறிமறறு
மெண்ணிலிவரொருமடவா ரேழையுனபினினமிககாா
கணணுதலையிடடவிஙகக காதலிறலருசசிககும
பெணணினலலாரிவாதிருபபோபெசசமகாதேவியார். ௧

ஏழைமையாறறமபிராற கெழினமனையாமககணமறறு
ந, தாழடிமைத திறமபடைததுந தாயிலாத தனமைய
னென, றுழுமனததுயரிறு லாரிருநதெனனனையினறி,
வாழுமககளசுகமெனன வெனறினைநதுமயஙகுவாா ௨

பெணடகையாமபேதைசோ பெசசமாதேவியாசகு, ம
ணடருநறசிவநேச மனததகததுவளாதலா, லணடாபி
ரானறிருவருளா லாருயிாககாரியமாசக, கொணடெொ
ணடதிருககோலங குறிததிரஙகிககூறுவாா ௩

அனனையினறிவளாநதெவவா றையாநீபிறநததறபி
னனனையுனனையிளஙகுழவி யாககைவதுமரிததாளோ
வனனையிருநதாறபொலலா வதளுடுககுமாடலெவ [ன.
னனனையிருந்தாலெலலும்பாபரணனெனுமவதரொனியே

அனனையிருநதாறபாமபுன ஞகமுறபபொருந்தாளே
யனனையிருநதாறசுடுகொட டாடிவரபபாராளே
யனனையிருநதாறபேயககூட டததிலுறவிசையாளே
யனனையிருநதாலால மருநதாமலகறறுவளே. ௫

தாயிருநதாறறுயிலியேன் சததநானகேளேனே
தாயிருநதாறசண்டகடடித தவமபுகுதப பொருநதாளே
தாயிருநதாறபிசசையனனந தனையருநதவொடடாளே
தாயிருநதாலவேடனெசசிறறசையுஞுஙகாறறபபாளே

தாயுளதேலுடமபெலலாஞ் சாமபரோனிறைநதிருககுந
தாயமுலைபபாலவெணணெயெண்ணெய தனையருநதிக
குளிபபாடடித,தாயவளவாதிவவாறு தானவளாநததிரு
மேனி,தாயுளதெலவவாறுதருககிவளாநதோஙகுமோ.

வததுவையுடனேனபுநனுள வநதககாலீராடடிப
புதியமஞசட காபபணிநது புததாடைபுனைநதுடுததி
விதமுறுநனபணிபூடடி விழியாரமிகபபாாததிங
கிதமுறுநல்லமுதூட டி யெடுததணைபபாரிலலையே. ௮

என்செயகோநாமேனு மினிததாயாயிருபபமென
மினசெயயுநுண்ணிடையாா மிகவிருமபினினைததளவின
முனசெயயவடிவொழிநது மோகமகவுருவானுன்
றனசெயயரேயாமனந தனககிசைந்ததமபிரான. ௯

ஆதலினாறபெசசமா தேவியாரமமனையாய
மாதனஙகணமிகசசுரநது மனமகிழநதேயமுதூடடிப
பேதமறததவமபணணிப பெறறபிளளையெனவுவநது
காதலினாறகாணககண கணடாரபோறகளிகூரநது ௰

இரணடுருவினுமபரனை யிருததியயனறியாத, சிரநதனி
லெணணெயைததேயததுசசெயயமூககினைநீவிப, பரந
தகணணிலெணணெயசறறுமபடாதவகைபாரததனபா
ற, சுரநதமுலைமேலொழுகத தூயசெவிததுணையுருவி.

உரமுதரஙகளிறறேயததேயொணசிரமெலலெனவொத
திக, கரமொடுமாலறியாதகாலிரணடுஙகரததுருவி, யுர
வணிநீஙகியவுடல மானதெலாநதைவநது, பொருநம
னையுதைததவுளளம புயபபதமெலலெனவருடி. ௰௨

எணணெயவிடுநதிரவியஙக ளிடடிததகிறறேயதது
வெநநீர, தணணெனுநீரககலநதுகாந தானபொறுககத
தொடடுபபாரதத, தணணறிருமுடிமிசையி னளளியள
ளிததபபியபி, னுணணெகிழனபினினீரவாய மூககுரு
துகநதாடடி. ௰௩

அரிசனநதநதுணைததெழிலா ராகமெலாநதரிததுநீர
பெரியநணபாலாடடியபின பெருவிழிகணமூககுநதி
யுரிமையினாலூதியுகி ருறுமழுககுமேலவாஙகி
யரியகணணேறனையாம லநநீராழுவரவிறைததே. ௰௪

நிலததுமிநது விரறறேயதது நெறறியிலொண்டிலகமிட
டு, நலததவுலெததலததுவெநத நனனீறுநுதறசாததி, வ
லகைகெகாடுசிரஙகழுததுவளையாமலவயிறெறெரத,தல
ததிலணைததிருகடாரந தணவிழிககஞசனமெழு ி ிறு

திருநுதனமேலவிழியதெனச செயயசுடிசோததாாத
விரலினிதுமோதிரஙகள மிகசசாததிவிருபபிறு [று
லைாவடஙகாபபணிநதுபல கறைவீககியாராயெ ா
றிருமறைகேடபாாசெவிக ளினபமுறததாலாடடி ௰௬

அருநதிமுலெயெணணெயழுக கறககழுவிவிழுஙகவி
டடுச, சிரிததருளமுகமசைததுச சிரிபபெழுபபிநகைத
தறபின, றரிபபருமனபினினமகிழநது தாருமுதநமெ
னககேடடங, கிருககொடுநாள மறையிருககு மெழிறறி
ருவாயமுததமிடடே. ௰௭

மடிததலததுநீஙகாமல வைததிருநதென வாழமுத
லென, றடிககமலஙகளைககாவி யுனவிழியிலணைநதேந
தி, முடிததலததுஞசோததெனது முழுமுதலேயென
ததழுவிப, பிடிததநணபாறபிறவாத பிளளைவளாததிடு
மபோதின. ௰௮

பெணணணஙகாமபெச்சமா தேவியாாபேதையனபி
ன, றிணணிமையை யுலகோாககுத தெரிவிககததிரிவி
ழியாா, வெண்ணெயுணாபாலபருகாா மெயத்தாயாமு

லையருநதாா, சணணயராாபிணிகொணடு கலஙகுமகப
போலிருநதாா ௰௯

அசசமுறறுபமெசசமா தேவியாமமனையா, ரிசசெய
லெனபாவியென யாவாகணணெறெயதிறேறு, பசசை
வெணணெய பாலசெரியாப பானமையோ வெனபபசி
யாற, றுசசவனககுறிககுறறஞ சூழநததோதோனறலே

முனனைவினையெனனைவநது மூடிறறேகெடடேனே
யுனனையிநநோயசூழ வுறறுபபாாததிருககவோ
வெனனசெயகேனயனே யெனறுபெரிதுயிாததேஙகிப
பினனயாநதுமிககதளாநதுபிளளையைபபாாததரறறியே

உலையுமனநதாழநதாடடிபபாாததோவெனறு, மூலை
யருநதாமெதாவெனறுமோகததாறகொடுததழுதுந, தலை
சவிழநததோவெனறுந தழுவியெடுததுறவயாநது, நிலை
யெனககாரினியெனறு நினறுமுகத தறைநதறைநதும.

இமமையிநநோயமுறறிவிடடா லெனசெயுமோ விதறகு
முனா, மநதவெனதாவியினை மாயபபனெனமனநதுணி
நது, கநதரததிறபடைவைததுக கனனறரியககணணுத
லா, ரநதவுருவேபழைய வாகமாயமுனனினறே. ௨௩

மெயசசினஞனினையமம வேண்டியகேளளிபபமெனப்
பெசசமாதேவியாா பேசுவாாபெருமானி

ணசசிலுறறநோயகனற வவவளவேபோதுமறபேரு
ரிசசையிலீசுகமேயிருககவெனககேசசைசபெணருளா ௬

நமமவைரீயிருததலிஞ னமமையேயெனயசேர
மிமமையினிலுணககுளதத மிஙிரலா ததேமெமமையீ
செமமையிஞலவளாததெததத செயதியிஞனீமகரு
மமமவைகாணெனவுரைததஙகருநுசோதியாயிஞாா நி

பெசசமாதேவியாா புராணம

முறறிறறு

ஆகதிருவிருததம - சாா

௨

திருசசிறறமபலம

பெசசமாதேவியாா புராண

வசனம

கோடகூசசலையாானறிப பெணணுவாரில பெசசமாதேவியாொனபவரொருவா இஷடலிஙக பூஜைசெயபவா

சிவபெருமானுககு அடிமைகளும மககளும மனைவியருமெலலாமிருநதுந தாயிலலாத குறையுடையவனெனறு வருநதுமெஞசினராய எவரிருநதும பயனெனன தாயிலலாதபோது சுகமிலலாத தாகவேணடுமே எனறு மனததிலனபு மிகுநது பகதாளுகாஹ ருபமாய அவாகொணட திருமேனியைககுறித்து ஸவாமி நீா தாயிலலாமலெவவாறு வளாநதீா அலலது நீா பிறந

தவுடனே தாயும விட டிருநதனளோ தாயொருததி யிருநதா
ல தோலாடை தரிககவேணடுவெதெனன எலுமபாபரணந தரிக
கவேணடுவெதெனன உனமேனியெலலாம பாமபுகள சூழநதி
ருககச சகிபபளோ சுடுகாடடிறசெனறு நிருததமிட வொட
புவளோ பேயககூடடததிற செலலவிடுவளோ விஷமுணடகா
லததுப பாரததிருபபளோ தாயிலியெனறும பேருமககு வரு
வானே பிசசையெடுததுணணுவானே வேடனெசசி லுணண
சசகிததிருககமாடடாள தலைமயிர சடையாகவுந தவககோல
ஙகொளளவும பாரததிருபபளோ திருமேனிமுழுதுஞ சாமப
லாக விருககவேணடிய காரணமெனன தாயொருததியிருநது
வளாககாமலே யுமதுதிருமேனி யிவவளவழகாக விருககுமபோ
து தாயினது ரகூஷணததிலிருநது வஂாவீராயின எவவளவு
வொளியுடையவரா யிருபபீரோ, கலயாணம சோனபுமுதலிய
சுபதினஙகள வருஙகாலதது நீராடடி மஞசடகாபபுசாததிப பு
துயவாடைதரிதது ஆபரணஙகளையுமபூடடிப பாரதது மகிழந
து அமுதூடடி யெடுததணைபபவ ரொருவருமிலலையே இதற
கு எனனசெயவோம, அலலது இததருணம நாமாவது தாயா
கவிருந திசசெயலகளைசசெயவோமா வெனறு பெசசவையார
மனமுருகி நினைததமா தஜீர ததில சாவகாருணயனாகிய சிவபெ
ருமான ஒருகுழநதைத திருககோலஙகொணடு கிடநதுவாயவி
டடழுதனா அதறகேறபப பெசசவையாாகளுந தாயககுமு
லைபபால சுரபபதுபோலச சுரநது பெருகி வழிநதது அககுழந
தையைப பெசசவையுங கணணிலலாதவா கணபெறறதுபோ
ல மகிழநதெடுததுப பஞசகவயததையூடடித் தமது இரணடு
துடைகளினிடமாககிடததிப பிரமதேவனுமறியாத வககுழந
தையின சிரததிலெணணெயககாபபுசசாததி நாசியையுந தட

விக கணகளி லெணணெயபடாதவணணஞ செவிகளையுமுருவி
மாாபிலும வயிறறிலுஙசேயததுக கைகளையுந திருமாலுமறியாத
காலகளையுமுருவிப பின திருமேனிமுழுது மெணணெயசாததி
எமனையுதைததவுளளஙகாலையும மிருதுவாகததடவி எணணெ
யபோககுந திரவியஙகளாறசேயததுக கைபொறுககததககவெ
நநீாகொணடு குளிபபாடடிப பின நலஙகுபபொடிகளா லலஙக
ரிததத்னையுஙகழுவிப பின திருவொறறுடையாலொறறிக காது
நாசிமுதலிய ஸதானஙகளில நீாறலூஙிக கணணேறு வாராமல
நீரால வலமாசசசுழவிரைதது நிலததிறசேயதத மணபொட
டுமிடடுத திருநீறுசாததிக கணகளுககு மையெழுதி நெறறியிற
சுடடியெனறு மணியையுநதொஙகவிடடு மறறைய வாபரண
ஙகளையுநதரிதது முலையமுதுமூடடித தொடடிலி லிடடுத
தாலாடடி முததமிடடு மடியிலவைதது இவவாறு வளாககும
போது சிவபெருமான இபபெசசலவையாரது பேரனபை உலக
தது வெளிபபடுததுங கருததுடைபவராயப பால வெணணெய
முதலியன வருநதாமலுந தூஙகாமலு மழுதவணணமாகப பி
ணிகொணட தொரு குழநதைபோற கோலஙகாடடினா

இதுகணட பெசசமாதேவியாரும நடுநடுஙகிப பாவியே
னுடைய தீவினை யிவவாறு மூணடதெனறு சகல துனபங்க
ளையு மடைநது இககுழநதை யினிபிழையாது நானும அதற
குமுனனேதானே பிராணனைவிடுவேன எனறு ஒரு கததியை
யெடுதது தமது கணடததில வைததரியுஞ சமயததில சிவ
பெருமான முனபோலவே திருககோலங கொணடு நினறு பெ
சசலவையே உன தனபை மிகவும மெசசினோமாதலால நீ விரு
மபி யவறறைக கேளென றருளசெயய, பெசசமாதேவியாரும

ஸவாமி உமது குழநதைக கோலததுககணட நோயபோனதே யெனககுப போதும உமது திருமேனி சுகமாயிருககவேணடுமெ னறுசொலலச சிவனும நீ நமககுத தாயானபோதே எமககொ ரு பிணியுமவாராது உனககுமதனு டைமையெனறுபெயருண டெனறு சொலலிச சோதிவடிவாயினா

பெசசமாதேவியாா புராண வசன

முறறிறறு

உ

திருசசிறறமபலம

—*—

கலியநாயனாா புராணம

மருவிலசெயதியேழையனபா மறறுநனறெருகதனு
ரறையுமஞசெழுததலா லீணநதிலாதநாவினா
பிறைமுடிததரிததனிசசை பெருகுகினறநெறியதா
முறைமைக்கணடுகலியனொனறு மொழியுநாமமுறறுளாா.

நலலசீலாதுயயசைவா கலியாமறறோநறபதி
செலலவேணுமெனறெழுநது செலலுகினறவதியிலே
வலலிபாகாகோயிலினறி மாவனததுவைகல்கண
டொல்லையோடிநீடுதுகக முறறநெஞசாாயரோ ௨

அணிந்துமுனபணிநதெழுந தணைததுநெஞசகஙகளாங
இணைநதநேயராயுயிாத திரணடுகணகளொழுகுநீா
தணிநதுவீழவேதளாநது சஙகையறறுனபராயத
துணிநதுகைகுவிததிரஙகி நினறருணடுசொலலுவாா.௫

தககனவேளவிசெறறபோது தமமுனைநதுதேவாதா
மிககுறறமொனறுசெயயின மேவியாாவிலககுவா
ாிககனமேனிகடடதறகவ விககனைறுசெயயினை
னககணெனனசெயகுவனசொலையனேயெனததொழா.

வேதனஞசிரநதுணிதத வெமபகைககவனறெடாந
தேதமொனறுசெயயினை னிறபபனமெயயநேயபிரான
பாதமொனறினைலுதைகக வனறுலைநதபகையமன
றீதுசெயகிலெனசெயகே னெனததியஙகுசிததராய. ௫

மிகைநதநாரசிஙகனமேனி வீயநீபிளநதவப
பகைககவனசெறுததுடனறு பறறிலெனனசெயகுவே
னகைததுமுபபுரஙகளசுடட ஞ்டியநதவழியுளோா
ருகைததுவநதடாககிலெனன வுததரஙகளோதுவேன.

அநதகாசுரறபிளநத வப்பகைககவவழியுளோா
வநதடாக்கிலவனாயானவதைககவெண்ணிலவல்லனே
முநதுசககரததினை முடிநதவசசலந்தர
னநதவாககாவாதுறுகளி லையவெண்னசெய்குவேன். ௭

வலியமுனனூரிததவநத வாரணபபழிககுமப
புலியிறுமபழிககுமிப புணாதுயானைபுலிகணீ
மெலியவொனறு செயயினயாா விலககுவாாவிளைநதெ
னக, கலியாாநைநதிரஙகியே கலுழநதுநினறுகழறுவாா.

நமமினுஞசிறுததமானி டாககுநமபததகதினுஞ
செமமைசோபதஙகளைச சிவனகொடுபபதேனெனத
தமமுளேவெறுததிருககு மணடாநீதனிததுநின
வெமமைசெயயினையவெனனசெயவனெனறுவிமமியே

மடபபமாமலைபபிறநத மயிலிருததலகணடிலேன
றிடததுமாதவததாபூசை செயதசெயதிகாணகிலே
னெடுததொருததனசிரத திருததிலிககணததிலே
யடுததவெஙகளூரிலால யஞசமைததுமாறறுகேன. ௰

நினைத்திடாதவகையெலா நினைககிலாவதெனனெனு
வினைபபகைததிறஙகளவலல மெயசசகாயரினறியே
யெனைததுமொனறுமெ்ணணிடா திருககுநதமீசனை
முனைததனததனுககுமெனறுகலியாநினறுமுனனியே ௰௧

ஆடுமையாதமமைவிட் டகனறிடாதிருநதுதந
தேடுமாதனஙகளுஞ செழுமணிததிறஙகளு
மாடுகனறுமடிமையான வகையுமறறுமுளவெலாங
கூடுமனபிலிட்டாறகொ ராலயஙகுயிறறுவாா. ௰௨

ஆனகொபபககமொடதத மணடபமமைததபின
வானமொடுகோபுர மதிறபுறததிலகழசமைத
தீனமறறவாயிலகட கிருஙகபாடமிடடரோ
சேணைசுறறுமுததிகைசசிதைபபுறறதவகையெலாம. ௰௩

செயதபினபுகோயிலுட செழுஞசலஙகொளகூவலகண
டையாதுயயவமுதினுக க.. ஞநெலலுமுடசெறித
துயயநலலபூமரஙக ளொததவ னைவைநதரன
பொயயலாததுயயபூசை நாடொறுமபுரிநதுளார ௰௪

தமமுடனறமகிததத தனைமையாரைநேடியே
யெமமுடனசலிபபதற றிபஙசவலலபோகளாய
வமமினெனறுநயமையாளுமவளளலாமதிறபுறஞ
செமமினிறிராபபகற சினைகமககசிததராய ௰௫

மதிறபுறஙகடநதுசதது ருககடமமததினுங
கததினுஙகடககொணைத காவலாளராகியே
குதிபபாரிறபராாபபரிபபா சொககரிபபாதமமனத
திததவனபிணிததிற மியறறுநாளகளசிலசெலா. ௰௬

அளவிலாததனமெலா மமாநதிடுநிமநதாகட
குளபதாதிகடகுநாளு முதவலாலுறுமபொருள
சிலவதாகிமுனனுளோா சிதைநதுபோயுமததாதம
வளநிலாவுகோயில்காவல வழுவிலாதவகையராய. ௰௭

வேறு

தொணிமிகுததமணிகளணாசூழககடடிச சுரிகையொ
ருகரததெடுததுச சோதிபபாநதம, புனிதமுறுகரததோந
திப பிறவிவேஙகைப புலிவேடடையாடுவாா போலக
கொணடே, ஈனிமணியினேசைகணின கணினதென
னா நறகரததினசுரிகைககலின கலினதெனன, வனுதின
முஙகலியனாரவதெலலவனசநதா திருவாலயததுளளபா
றகாபபாா. கு ' ௰அ

பலரிருநதுகாபபதெனவொருவாதாமே பலகாலுமா
ளவாரியேறிபபாாபபாா, சிலதினமிபபடிசெலலக கலிய
னாாதாந திருககரததிறபநதா துககெணணெயகொளள,
நலபொருளொனறினறியணி யாடையெலலா நறபொரு
ளுககீநதுவுஞசெலலபினபங, குலாருமவிறகினைபபொ
றுககிசசுஞநதாசசு டவ வொளியினைசிலவிரவஙகுவந
துகாததாா. ௰௯

ஆலயததையாமகனறிந தனததுகசேகி லையாககுத
தனியெனததாமனாயிறசாததுஞ, சேலையுடனறலைவாச
ஙகொளுததிநோககிச சொனறநறபினனை றுமிலாசசெய
லராகி, வேலைவிடமுணடபிரானகோயிலகாககுமவிருப
பினறலைமயினாமேனமுடிநது, கோலமுறுயபாநதமெ
னககொளுததியீசன கோயிலவலமவநதனபாறகுலவும
போதில. உ௰

வெந்துயரிங்ககப்பாலதனைநமேவி விரவுறவும விமலா
பதந்திருவிலங்காராகிச, சிந்தைமகிழ்ந்தாலிக்குங்கலியனார்த
ஞ்செய்பதுபயமனத்துறுதிச்செயலேயெல்லாம், கந்தவி
தழிச்சடையார்திருவுளத்தா றணைபலகாக்கிவாதனமை
கா. வேணடி, யுந்துமழவிடையினமேலுமையுந்தாமு
முருகுசிவகயாமு னமுவந்துபோந்து ௨௧

வேறு

சடையணிகங்கையாளொடு சந்திரந்துண்டங்கண்ட
ந், தம்டயுறுமேவாலத் தழுத்தடனமமுமானலகமுமம், பு
ன பெயாக நீணோக்கும பொருந்துவாதமமேறபே
ரவா, புடையாரங்கலியர்நயம் பெருங்குவேணடியதே
ரன்று ௨௨

என்றுமபணிந்தெழுந்த தொண்டர்க்குவேணடியதாமி
னப, மொன்றுவிண்ணப்பஞ்செய்கே ளுறுமடிகம்தவ
ரபோல, துன்றுமவனத்திரமற றூயநினகயிலாய
ததே, யின்றிவனைக்கொடுபோந்து செல்லுதுமவாவா
வென்று ௨௩

உருகிநின்றிவவிணணப்ப முறைக்குங்கலியனாமு
னரியபூவிமானந்தோனற வதனிடையரனுமத்த
னிருவமசோகோயிருளுங் கலியருமேறிதேவா
மருமலாவிழிக்கணங்களவாழததவணகயிலைபுக்கார ௨௪

அத்தனையன் மழுக்கச்சென்றார் கயிலையி லன்பொல்லா
மத்தனை நிலையத்தோடே கலியரைச் சமைத்துக்கொண்டே
யத்தமா விமானமேறிக் கயிலையி லணைந்தா ரொன்றே
யத்தலோகத்தோர் மண்ணோ ரதிசயமுற் றார்த்தார்.

கலியநாயனார் புராணம்

முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௩௨௫

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

சத்திநாயனார் புராணம்

வசனம்

பஞ்சாக்ஷர ஜபபரராயுள்ளவர், சிவபத்தியே வடிவமாயுள்
ளவர், கலியரென்னுந் திருநாமமுள்ளவர், இவர் தமது நகரத்
தினின்றும் வேறூர்க்காரத்தூச் செல்லுகையில் வழியிலொருகா
ட்டிற் சிவலிங்கமொன்றுகண்டு விம்மாந் தருக்காகச்சென்று துக்
கமுற்றுப் பணிந்தெழுந்து சிவலிங்கத்தை யணைத்துக்கொண்
டு மனமுருகிப் பெருமூச்செறிந்து இரண்டுகண்களிலும் நீர்பெ
ருகத்தளர்ந்தவற்றத் துன்பத்தமூர்த்தி ஸ்வாமி யிக்காட்டிற்ற
னித்திருப்பின் உமது பகைவர்களாகிய திரிபுராதிகள் இயமன்
காமன் ஜலந்தரன் பிரமன் நரசிங்கன் அந்தகாசுரன் முதலா
ன வநேகருண்டா யிருத்தலால் அவராவது அவர் வழிவ
ந்தவராவது கண்டு உம்மைப்பழிவாங்க வெண்ணங்கொண்டா
ல் இத்தனிமைக்கெவர் காவலர் முன்னந்தாருகா வனத்து

ளா ரிஷிகளால ஏவபபடட யானையையும புலியையு மூரிதது
பபோாத திடையிலுநசரிததீா அதுசெயதி யிககாடடி லுளள
யானை புலிகளுககுநதெரிநதால சாதி யபிமானததா லுமமைப
பகைததுவருமே நானிதறகெனன செயவேனெனறு வருநதி
இபபோ தெனசிரததி லாராவது துாககிவைததா லெமமூாககு
கொணடுபோ யாலயமொனறு கடடி யதில வைபபேன இதெ
லலா நினைதது முடியாதகாரியம இககடவுள இபபகைகட கு
சாதவராய ஒருவா சகாயததையும வேணடாதவராகையா லிவ
வனததிறறிடசிதததது டனிருககினறா ஆதலால நாம பயப
படவேணடிய தொனறுமிலலை யெனறு நிசசயிதது தமது நில
மனை வீடு வாயில ஆடு மாடு அணிகள முதலிய போககியவஸது
ககளை திரவியமாககி கையிலிருநத மறறைய பொருளகளையுங
கொணடு சிவாலயத திருபபணிசெயது சிவலிஙகாதி பிரதிஷ
டையுஞசெயவிதது உறசவாதிகளுஞ செயவிதது நிததியநைமி
ததிய பூஜைகள விதிவததாய நடககுமபடி தகக குருககளமா
ரையும பிராாததிதது தமககுரிய மிததிரரோடு தாமுமநேகவா
யுதஙகளுடனே காவலாகவு மிருநதாா, சிறிது பொருடகுறை
வால மறறையா வாராது நிறக இராததிரிகாலஙகளில தீபபந
தஙகள கொளுததிக கொணடு காததிருநதனா விலைகொடுதது
எணணெயவாஙகச சததியிலலாத காலததி விறகாற பநதஙக
டடி யெரிததனா அதுவுஙகூடாத வொருதினததில தமது
தலைமயிரைப பநதமாககக கடடிக கொளுததிப பிரகாசிககசசெய
து தமது கபாலததிற றீபபறறிக கொதிததெரியவும கலஙகாத
சிததமுளளவரா யானநதமடைநது துதிதது நிறகுங கலிய
நாயனாாது பததிமையை யுலகதது வெளிபபடுததவேணடி வி
ருஷபாருடராகப பிரததியக்ஷமாய உனககுவேணடுமவரததைக

கேளென்றருள்செய்ய கலியநாயனாரும் வணங்கி யெழுந்தான
ந்தத்திலழுந்தி ஸ்வாமி யவ்வாறே விண்ணப்பஞ்செய்வேனென இ
ந்தக்காட்டில் ஏழைத் தேவர்போலிராது கைலையிற் சென்றி
ருப்போம் என்று சொல்ல அப்போது சிவானுக்ரஹத்தால் அ
வ்விடத்தொரு புஷ்பக விமானந்தோன்ற அந்த விமானத்தில்
சிவபெருமானும் பரிவாரதேவதைகளும் கலியநாயனாரும் அவ
ர்கட்டுவித்த திருக்கோயிலும் ஏறித் திருக்கைலாயத்திற்சென்
றனர் இதைக்கண்ட மண்ணுலகத்தோர் விண்ணுலகத்தோ
ரெல்லாம் பேரானந்த வாச்சரிய மடைந்தனர்

கலியநாயனார் புராணவசனம்

முற்றிற்று

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

—*—

நமிநந்தியடிநாயனார் புராணம்.

அவ்வழிச்சோழியர்சிவந் தணைந்தருப்பினவரைப்போற்
செவ்வியராமேழையன்பர் சிவநேயத்ததிகர்
வவ்வியதமிட்டலிங்க வடிவல்லான்மற்றறியா
ரிவ்வழிசோ நமிநந்தி யடிகளெனுமெழிற்பெயரார் ௧

இக்கடலசூழ்வையகத்தோ ரொழிற்பதியிற்றிநவெழுச்சி
த்தக்கவிழாச்செறிசிக்கத் தாயணைந்துகாண்டவருஞ்செய

விக்கிரகங்கண்டென்ன வியாதியோவென வஞ்சாப்
புக்கரனைப் பூசிக்கும் பூசுரனை வினவுவார் ௨

பரமனடுக்கோடியதென் பாதமொன்றங் கெடுப்பதுவென், றரையிடையொன்றூன்றியதென் றண்கரமுன் வீசியதென், விரிசடைகஞன்றதுவென் விழியிமையா திருப்பதுவென், பெரியபொல்லாவாதமெங்கள் பெருமானைப் பிணித்ததோ ௩

இப்பொழுதேயிவ்வாத மேகமருந்தில்லையேற்
செப்பமுறுந்திருமேனிக் கென்னுமோ தெரியாதே
யப்பனெங்கள் பிரான்முடியு மறப்பஞ்சாயந் திருந்ததையோ,விப்பிறவிப்பிணிநீங்கவினையமருந்தேதென்றார் ௪

இவர்மிகவுமேழையன்பர் சொன்னவறிந்து சிவமறையோன், கவலைதருமிவ்வாதங் கடுகவிடுமருந்துண்டு, நவநிதியம் போதவெனக்கை நல்குதிரோவென்றளவி, லுவகையினுற் றமர்துசெல்வ முள்ளவெலாங்கொணர்ந்தளித்தார். ௫

என்னையாளவானபிணியின்றுநின்றுவிட்டாலயானுமென்றன, மனையாளுமக்களுநின் வழியடிமையென வணங்க, வினையேதுவேதியனவ் வெறுக்கைமுற்றுங்கைக்கொண்டு, நினைவாரமகிழ்ந்திந் ஞோத்திமருந்தெண்ணெயென்றே. ௬

உய்யவநதநமிததணடி யுடையாளகையிறகொடுததகனறு
ன, செயயசிததமகிழநதனபாதேவாபிரானமருங்கணைந
து,மெயயதெலலாநிறையவிடடு விருபபினுணமிகவருந
த,தையலபஙகனமெயவாதந தவிராமறறளாநதயாவாா

அங்தோஙினறிருமேனிக கணேவதேனிவவாத, மெநத
யானெனசெயகேனெனமுகததிலறைநதுகொணடு, மு
ந்தாவலாலழுது மோகததாலவிழநதுபுரண, டிநதாயா
னெனனுயிரமாயத திறககினறேனெனவெழநது ௮

கழுததினிடைபபடைவைததுக கடுகவரிநதிடுமபொழு
து, மழுககரததாமதிபபிளவும வானதியுமாசுணமுஞ,
செழிததசடைமுடியுநெறறிசசெயயகணணுஞசிறுநகை
யு, முழுககாளகநதரமு மாகவநதுமுனனினறே. ௯

நிலலுநிலலுசமுததரியனினனோனறுயாமகிழநதே ம
லலையறறநேயததா யேதுனககுவேணடியதா, ன பது
கேளிபபமென நமிததணடியாரவணஙகிச, லலு
மிகததழுதழுததுத தொழுதுநினறுசொறறயாவாா. ௰

எனககொனறுமிசசையிலலை யெமபெருமானினனுடைய
வனபபொனறுநதிருமேனி வாததாலவளைந்தெலா
முனககினறுகுணமாகி யொணமைபெறறுறபோதுமெ
ன, வினைககஞ்சுநமிததணடி மெயயனபாவிளமபுதலும.

வாதமலநடககிறுயாம வையகததைதயைநதொழிலா
னீதிதாஙகிறுததுகினற ஙிருததஙகாணீயறியென
ருதாவாலெமபெருமா னருணடமாடலையறைவான
பூதலமுமபாதலமும பொனனுலகுமபவுரிகொளள.௰௨

அரிபிரமாதிவிணணோ ரனைவோருமாகரெனப
பரிபுரததினருனிபுவனம பதினலுஞசெவிடுபட
வுரியவுமைகைததாள முறமுழககவுயிாபபினற
றரணியெடடுஙகிரிசேடன றலைபுரடடியலையவே. ௰௩

சடைமுடியினமதிவெதுமபிததண்ணமுதநதாழநது
தலைத, தொடைமிசையினவீழவுயிா தோனறியவாதோ
ததிரஞசெய, இடையறமுனமுறையிடயா மெழினட
மாடுதலபுரிவே, மடையுமவாகககேதுவா மெனககேட்ட
நகருளுவேம ௰௪

ஐநதொழிலாநதாணடவததை யனபாறிநதாவிபபா
ரிந்தநிலைநாடடியததி னியலபிதெனவறிவிததே
நநதநமிததண்டிகளை நமபாவிமானததேறறி
வநதுறுநஙகயிலையென மகிழநதுகொடுமனனினா. ௰௫

நமிததணடிநாயனா புராணம
மு ற றி ற று
ஏழைமாதவசசருககம முறறிற்று

ஆகததிருவிருததம - ௯௪௦

திருசசிற றமபலம

நமிததணடிநாயனாா புராண

வசனம

நமிததணடிநாயனாொனபவா ஏழையனபரிலொருவா, சிவ பத்தியி லகரகணயா இஷடலிஙகபூஜாபரா, எஙகுமுளள சிவாலயங்கடோறுஞசெனறு திருவிழாவி லுறசவததிருககோலங் தரிசிககும நியமமுளளவா ஒருதின மொரு சிவஸதலததில நடேசரது உறசவகாலததிற செனறு தெரிசிதது தமதேழையனபு காரணமாக இநநடேசபபெருமானுககேதோவியாதி யுணடெனறு சஙகிதது அவவாலயததருச சகரிலொருவனா யழைதது ஸவாமி யருசசகரே இககடவுளுககு இடைவிடாநதிருககிறது ஒருகாலுயாநதிருககிறது ஒருகை வீசியவணணமாக விருககிறது முகததிலுஞசமமான பாாவையிலலை சடைகளு மவிழநதசைகினறன முடியுஞசாயநதிருககினறது இநநோய எதனால நீஙகுமெனறு கேழககக அசசிவபபிராமணரு மிவனா யேழையனபனெனறு தெரிநது அவரிடததநேகம பொருளைட' பறறிககொணடு தைலமொனறு கையிறகொடுததிதனை நீருமெனறு சொலல நமிததணடியாரு மதனைவாஙகிசசிவபெருமானது திருமேனி முறறுஞ சாததி யுருவியுந தீராமைகணடு ஸவாமியிவவாதநோயுமககா வரவேணடும நானெனசெய்வே னெனறு முகததிலறைநதுகொணடு அழுது விழுநது புரணடு இபபோது நானுயிரா மாயபபேனெனறு கததியையெடுததுததமது கழுததிலவைததறுககுஞ சமயததில சிவபெருமான் நிலலு நிலலு எனனுஞ சொலலுடனே பரதயக்ஷமாய உனககு வேணடு வ

தனைத்தக்கேனென் றருளிச்செய்ய நமிநந்தியடியார் முழுது திருமேனியிலிவ்வாதப் பிணிநீங்கின் லதுபோதுமெனச் சிவபெருமானு மிதுவாதநோயன்று பஞ்சகிருத்திய வடிவமென் றருளிச்செய்து ஒருபுஷ்பக விமானத்தேற்றிக் கைலைக்கு வருவாயென் றழைத்துச் சென்றருளினார்.

நமிநந்தடிநாயனார் புராணவசனம்

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கூட்டச் சருக்கம்

சகளசமாதிராசையர் புராணம்

துமந்த மேத்தக்கனே போற்றி சோதிமெய்த்தக்கனே போற்றி, கறுந்தபாதக்கனனே போற்றி கைக்கொளவித்தக்கனே போற்றி, யறந்தாசாத்தக்கனே போற்றி யருட்கொள்வத்தக்கனே போற்றி, மறந்தாமேபத்தக்கனே போற்றி வசவபோத்தக்கனே போற்றி ௧

பத்தருட் பத்தராவார் பரமமாயேசர் தம்மு
ணித்தமாயேசராவார் நேயநற்சரணாத்தம்பான
மெத்தும்மெய்ச்சரணராவார் வேந்தருள் வேந்தராவார்
ரோத்தமாபெரியோர் தம்முளுயர்ந்தபெரியோராவார்

பரமனை விரும்பார் தம்மைப் பரிசியாப் பண்பான் மிக்கார்
விரவியநாத கீத வீணைநற் பரதம் வல்லார்
திரமறை முடிவறிந்தார் சித்தாந்தந் தெரிந்து வல்லா
ரரியவில் வாழ்க்கையிச்சை யற்றுளார் போலிருப்பார் ௩

இயமமா நியமமாதி யெண்வகை யோகம் வல்லார்
கழியுளார் கருணைமிக்கார் கனத்தநற் சரித்திரத்தா
ரமைத் தருமிசைப் படைத்தா ரணிமையி னமைப்பையென்னுஞ்
சமைவிலாத் தலத்தார் தம்போ சகளேசமாதிராசா. ௪

மேதினிப் புரப்பார் துய்ய விந்நரண வித்தைப் புள்ளம்
போதவே படைத்து வாழ்வார் புனிதநற் குருவிலிங்கந்
தாரமிக்கப் பத்தி யன்பினி லதிகராகி
யோதுநல் லுபசாரங்க ளளவில வுவந்துசெய்வார். ௫

அடிக்கடி பெரியோர் தம்மை யன்பினுலகலா தேத்திக்
கடிப்பல மலர்நீர் கொண்டு காதலாற் றம்மகத்து
நெடிக்கிலா தருச்சித்துன்னி நிமலனைத் துதித்து மற்றும்
பிடித்ததண் டிகையின் முப்பத் திரண்டிராகம் பிணித்தே

நேரத்திறக் கேற்றராக நித்தா தஞ்சகளேசர்க்கே
யார்த்தர்ம் பாடி மற்று மகமகிழ்ந் தந்தவாறு
சீருறக் கவுரிவீணை யிராவண வீணைசெய்ய
மேருக்கொள் கரத்தா னவைக்கும் வெள்ளியங் கயிலைவீணை

அமபரவீணைமறறு மருநதிறறபிஞகிவீணை
நமபுசாரஙகவீணை நசசுககசசபபவீணை
யெமபிரானமாதிராச ரினியராகஙகளாலே
தமபிரானசகளேசனசீர தாழவறநவிறறி நாளும ௮

நலலவரதிசயிககு நாளிலிலவாழககையிசசை
யிலலராயுலகாளினப மிலலராமிவரோராநாளின
மலலிராசையனொனறோ மனனவருலகஙகாததீ
தலலலெனறகனறுமிநதத னருமபருபபததநைநதே. ௯

அஙகணிசசலததராகி யானநதமோகராகித, துஙகவல
லஞசூழகாவிற றுணிநதுறுமலலிராசா, தஙகருததகிக
பததித தனமைபுஞசமாதியோகம, பொஙகலுஞசிவா
னுபோகம பொருநதலுஙதணமுமபணபும ௰

வநதுமாபெரியோாசொலல மகிழநதுநமமாதிராசா
சிநதையிலனபாயககேளாத தேசததிலாசையினறி
யநதமாமயோகிதனனை யருமபெருநதவததினனை
யெநதநாடகணடவனறு ளியானவழிபடுவெனனறு.

அபபருபபததையுனனி யஞசலிசெயதுபோறறி
செபபருமாதிராசா செபபுவாாகேதாரததி
லொாபபிணீாபாாகிறகாசி யுறறிற திடலாமுததி
யிபபெருநதவமவருதத மெளியதனறெனனவெணணி.

அனனகாசசிகரஙகணடாாக கவவயினமுததியாகு
மெனனலசததியமாமநதவெழிறகிரியடுததுபபாாபபோ
மன்னுபுணணியததிலகக மடடிலேயா தலாலே [ர
முனனியததலததுவாழவோா முககணராவரனறே ௰௩

மிககநறறீாநததஙகடகும விணணவாமுனிவோாகட குந
தககழாதானமாகிச சாதககிநதராவோா
பககழானவையளிததுப பணிநதமானிடருககனபா
லககணததினபாலகும பநபபததளவாாசொலவாா

வநதகததியனபுடைகக மணணுளவீழநததுபுநதநது
விநதியமநதாநதான விணடுவிணகரததானினற
தநதிவானிறததோனெனனைத யஙகைவிலலாயததுமெந
வுநதரிககருசிமுனனீ ரொளிததது மைநாகநதான. ௰௫

வருநதிகஙகைகொயய மாலியவநதஙகுனறிப
பெருகிலாதாதவனறன பெருகுவெஙகிரணததாலே
சொரிபனிசுவறிததோன றுமையமலலாதுதோனறு
திரவியானவிளஙகுமலலாதிருளகொளுமுமயவோஙகல

வநதுரனுநரமபுநக தினகரனகிரணமாறறி
யநதருஙகடலநசெறற தததமனருசேரோஙக
லெநதையையொருநாடடாஙக மானதோததரமிளைதந
துநதுதனமணியினகுறற முரோகணுநதிரியகநறு. ௰௭

இபபடிமலைகட கொவவோ ரேதமுணடெநதையாரவா
ழுபபருபபதததையொபப தாஙகிரியிலலெனறேததிச
செபபருமாதிராசா சிரதததையாலெழுநதிறைஞசி
யொபபருஙகிரீநதிரததை யுறுவனெனனனவுனனி. ௰அ

திருபபருபபதததைசசோநது செயயமலலையாதாளைக
கருததுறககாணபேனெனனுங காதலானமாதிராசா
விருபபுடனசெனறுவெறபின மிககமாதீரதததததுளளுந
தெருடடருநதானததுளளுஞ செயயமாநதிகளுளளும.

மஙகலகிரிதுாககததும வனதுாககஞசலதுாககததும
பொஙகிருழைகளுளளும பொலிதருமபிலஙகளுளளு
சஙகையிலபடிகமேம வசசிரசசயிலததுளளுங [ஞ
கொஙகுலாஙகிரிபுடனெறுவனசாரகுறிசசிபுளளும.

பாதலவுழைகளுளளும பஞசலோககுனறததுஞ
சீதமாாபரிசவேதித திரளினுநதெரிசிததோாககு
நீதியாமுததிநலகு நிலயததுமலாவனததுஞ
சோதிசேரநதுகாநத நவமணிததொகைககுனறததும.

உரகமாவிலஙகுபுடக ளுறைவிடததுளளுமோஙகற
சரிவுகளிடிநதுவீழுஞ சாரினுநதஙகித்தஙகிக
கரமுறுமிலிஙகபூசை காதலிறசெயதுவாழததி
வரமுறுவிலலமோஙகு வனஙகளேசசமீபமான. ௨௨

கணடிகைககததுஙகண்டி தருசிலைககணங்களுளளும
வெண்டிருநீறறுவெறபுத தருசசிலைமிகுமிடதது
மொணடருமிலிஙகவோஙகன மரஞசிலைசெடிகளுளளு
ம,புணடரநுதனமாயேசாபோலுமாகிரிகளுளளும ௨௩

சஙகமமபோலுநதாருக கொடிபுதறறலஙகடோறு, மிங
கிதந்தமமுடபேசுங கிரிகொடிபபுதலகடோறுந, தஙக
ளிலிதஙகளபேசுந துணைமலாததருககடோறும, பொங
கெரிபோலவிணணிற பொருநதுமாவனஙகடோறும

நடிக்குமாகிரியினஙக ணறகொடிசெடியிடதது
நடிககுமாவிலஙகுபுடக ணருசராவிடஙகளெஙகு
நடிதகெழுசிலையினஙக ணணணினஙிலஙகணமுறறு
நடிததுயாதருவினஙகணணிபுறுநதலஙகளெலலாம.௨௫

பாடுமஙகிரிமரஙகள பலகொடிநெருங்கிடததும
பாடுநீணமிருகமவணடு பறறருபபலவிடததும
பாடுமொணசிலைகணம்நதி பலலரிதஙகிட,ததும
பாடுமாகிரியினஙகள பறவைகணெருஙகிடததும. ௨௬

மினனெறிகாடடப்பாலு மின்னெறிபுட்கட்பாலு
மினனெறிவாலுகஙகண மிககெழுகுவையினபாலு
மினனெறிநதியினஙகண் மேவுதீரதத,ததினபாலு
மின்னெறிபலநீரோஙகன் மரஞசெடிமேவுமபாலும.

பலநிறததருவினபாலும பலநிறககொடிகூழபாலும
பலநிறபபுதலினபாலும பலநிறசசிலேசோபாலும
பலவுருபபாதவஙகள பலபலபணைககுமபாலும
பலவுருககொடியினஙகள செடியினமபடருமபாலும.

கேசரததருவினபாலுங கேசரசசிலையினபாலும
பேசுறிறகேசரஞசோ பெருஙகொடிசெடியினபாலு
மாசிலாமிருகஙபா மணிமரசசயிலபபாலுந
தேசுலாமபறவைபோலுநதிரணமரபபொதுமயாபாலும்

ஒளிவிடுமபறவைபோலுமொணமையாமோஙகறபாலுந
தெளிதருநதேவாபோலும பாதவசசினையினபாலுங
குளிாநிழறறிருமபாததாருசசிலேகளினகுழுவினபாலும
வளாநிழலினறிநிறகு மரமலேயினததினபாலும ௧௰

தூரததினிழலாயததோனறுநதோகைமாமலேயினபாலு
ஞ,சேரபபோயபபாாபபோாககெலலாந தினமொருவடி
வாயததோனறும, பாாபபூதாததினபாலுமபாதவததிர
ளினபாலுஞ,சீருறறமாகிராசாமலவிராசையனைததேடா

மாஙகளேமாஙகளேறி மாஙகளசேவிககவாழும, பெரு
நதருவினதைபபாாததும பிரியததினேறிபபாாபபோ
ா, நெருஙகுலகளேததுஙகாண நிறகினறதருககளபார்த
தும,பொருநதிலபபடியேநிறகுமபொருப்பினமவையை
பபாாததுட. ௧௨

ஓரிடமுனனியேறிலவ்விடததுயககுமவெறறைபத,தே
ரிலபபடியேசோககுங திரண்மரககுழுவைபபாாததுஞ,
சாருருவுடையோரோறிற றமைககாணுததருவைபபாாத
துஞ, சூரியனபோலததோனறிச சோமனுநதருவைப
பாாததும. ௩௩

பாதிமாமிருகமாயும பாதிமாமலையதாயும, பூதரமபாதி
யுளளோாபாதியாயபபொருநதுமவெறறை, மேதகுவே
லைதோறும வெவவேறுபழுததுவீழுங, கோதிலாமரத
தைவெடடிறகூடுமாசெடியைபபாாததும. ௩௪

தூரவேயெடுததுபபோடிறறொடாநதுவநதவவிடததை
சேருமாகலலைவெயயோன் செறிநதெழிலெழுநதுவீழிற
பாரிடையடஙகுநதாருப பகுதியைபபரிவாற பாாததுஞ
சூரியனெழிலவவாறே தோனறிவீழகிரியைபபாாததும.

நாறறிசைககொமபிலேறி நாடுஙகாறகயிலாயதது
நாறறிசைவாயிறுனறு நலலமாமரஙகளபாாதது
நாறறிசைசசிகரமேறி நாடுஙகாலவெளளிவெறபி
ஞறறிசைததுவாரததோடு புரநதெரிககஙகளபாாததும.

மீதுறுமாநதாதமமை மிககபாதாளகஙகை
கோதறவாடடுவிககுங கோததிரநதருககளபாாதது
மாதரவுடனேசேரி னறுபததெட்டானதீாதத
மீதிதுவெனனககாட்டு மினககிரிதருககளபாாததும.

ஒன்றையொன்றுரிஞ்சித்தோன்றுமொளியெரியதனு
லவேகு, முன்றிகழ்மரம்போயவேறேமுளைத்தெழுந்தரு
க்களைப்பார்த்து, மின்றிபுஞ்சித்திஞ்சு மிடையிருள்வெயி
லைத்தம்பாற், சென்றபோக்களிக்குந்தாருக் குழூஉக்கிரி
த்திரளைப்பார்த்தும் ௧௮

வெயின்மிகும்போதுதம்பான் மேவினோவிரும்பத்திங்
கள், பயில்வெசெய்யுமோங்கற்பகுதிபனமரங்களைப்பார்த்
து, மயிலுழும்பாலாறேரி யருஞ்சுனையருவிபார்த்தும்,
தயிர்நிறைதடாகங்கூடந் தண்சுனைநதிகளைப்பார்த்தும்.

செய்புறுமருவியாறு சுனைநதி சினறுபார்த்தும், பைய
வேமாதிராசா பலவில்லவனம்புகுந்து, பொய்யில்பொ
ன்கிரிமரங்கள் கொடிசெடிவிலங்குபுட்கள், செய்யவம்
மணத்துக்கோயில் செறியும்பாலனைத்தும் பார்த்தும்.

நவமணியினங்களைப்போலு நாகங்கண்ணணிப்பார்த்து
நவமணியினங்களைப்போலு நற்கொடிசெடிகளைப்பார்த்து
நவமணியினங்களைப்போலு நாற்பதம்புட்களைப்பார்த்து
நவமணியினங்களைப்போலு நன்மலர்த்தருக்களைப்பார்த்தும்

ஒருமுதலாகிப்பலபேருற்றபலகொடிகளைப்பார்த்து, மரு
வொடுவாயுலிங்க மந்தரம்விளங்கல்பார்த்தும், பரிவின
ன்னீர்தெளித்துப் பணிபுமாமழையைப்பார்த்தும், தரு
வின்மலராற்கோலஞ் சமைக்குந்தகைமைபார்த்தும்.

வநதுசஙகரனையாடடு மஞசனததீரததமபாரததுஞ
சநதனநதினமுஞசாததுஞ சநதனததருககளபாரததுங
கொநதலாதநதுசாதது மலரவனககுழுககளபாரதது
மநதருநதூபஙகாடடு மநநதூபமரஙகளபாரததும ௪௩

தீபஙமபரறககுககாடடுந திரணமணியரவுபாரதது
மேவுநறபலநிவேததம விருமபிசசெயதருககளபாரதது
மாவலொலடைககாயேறறு மமமரககொடிகளபாரததுந
தாவரமாதிராசா தருககியெசெலுஙகாணமறறும ௪௪

பாதவவரவெனறேததிப பாதவமபலவிறைஞசுங
கோதிலாததருவிலிஙகங குலவிடஙகுறிகிபபாரததுந
தீதறுமபறவைமனன வெனசசொலிசெயயபுடகள
பூதலமுறவிறைஞசும புளளிலிஙகஙகளபாரததும ௪௫

மிருகமனனவவெனறேததிவிருமபியேயிறைஞசநாளுந
தெரிதருமிருகலிஙகஞ சேரிடஞசெனறுபாரதது
முரகவலலபவெனறேததி யுரகஙகளபணியநாளும
வரமருளுரகலிஙக மனனிடமகிழநதுபாரததும. ௪௬

அளிககுலமனனவெனறே யரியினமிறைஞசியேதத
வெளிபபடுமளியிலிஙக மேவிடமவிருமபிபபாரததுந
தெளிததநீரமனனவெனறுசெழுஞசலமிறைஞசநாளுங
களிககுநறசலலிஙகததைக் காதலிறசெனறுபாரததும.

சவாவலலபவெனறேததிச சவராகளிறைஞசநாளுந
தவறைவரமளிககுஞ சவாலிஙகஙகளபாாததும
விபுதவலலபவெனறேததி விபுதாகளிறைஞசநாளு
மவாகளுககினிமைநலகு மமாலிஙகஙகளபாாததும. ௪௮

மலையெனபபுறறுமூடி மறைபுமாதவரைபபாாததது,மிலை
மாமூடிததாரு வெணவுறுநதவரைபபாாததுஞ, சிலையெ
னசசிலைமேனமூடிச செறிபுமாதவரைபபாாததுந, தொ
லைவிலாமயிாமேனமூடிததோனறலாதவரைபபாாததும

பரமயோகததாறகாடடப பானமையாந தவரைபபாாத
சிரநிலமூனறிகைககால சேணிடைநீடடிவாபுப [துஞ
பருகுமாதவரைபபாாததுமபாதவஙகுடடமொனறே
தரையிடையூனறிநினறுசலிபபினமாதவரைபபாாததும.

பாநதபஞசாஙகியூடே பறறுமாதவரைபபாாதது
முரநதாவோமொறறி ஞறறிருஙகளமமிழநத
நிரநதரமகிழநதுநிறகு நிததமாதவரைபபாாநது
மருநதுநீாததுளிவாஞாகததமையுமாதவரைபபாாததும

மாஙகளையயஙகேடகவலைநநிடுடபலஙகளுணடும,பெ
ருஙகிரிவணஙகிநலகும பெருமாததேனயினறு, மிருந
துமாதவஙகளசெயவோ ரிடஙகளிறசெனறு பாாததுந,
திருநதுநறசலககிரீடை செயயுஙகநதிருவாபபாாததும.

சகளேசமாதிராசையா புராணம.

செயயநறசிவாசசணுவற சிததரைபபாததுநதேவா
தையலாருடனேயாடுஞ சமுகஙகடமமைபபாதது
முயயநீரமிஞாக ஞறுபிலஙகளைநோபாததும
பையரவுலகாரடும பாதலமுழைகளபாததும ௫௩

கரியரிபுணடரீகங கரடிகணமுதலாயுளள
தெரிவருமிருகநதமமுட செறிபகையொழிநதுசேரு
முரிமையைமாதிராச ருசநதுபாததுயாநதுவிலல
விரிவனநசனனைபபாதது மிகமனமுருகிபபோறறி.

மெயததவமலவிராசா மேவிடமெதெனறெணணி
யததனகவிலலஏசூழ மருவனமனைநதுநதேடு
முததராமாதிராசா முறைமையயறிவாமெனனுந
சிததராயததவததா திருவுளளததுனனிததோநது ௫௫

வேறு

நலலதோரபெரு வடிவினைநணணிமுனடுவே
யலலனமாமலைதொடஙகி விணணளவதாயவளாநது
தொலலைநீறறநங கிரியதோசோதிமாமயமோ
வெலலையறறருததிராகக யாமரமபடரியலபோ. ௫௬

கோரசமபுவினவடிவமோ குறிததுயாமொருகா
லோரிடததிலுந சொலலொணாதெனனெனவுணாநது
தீரமாதிராஜசயாதாஞ செனனியேதெனறு
தோவேணுமெனறுணடு மூனறியஙகிபுநதெரியா. ௫௭

பததிதபபினம பதமுனஙதேடிலாதெனனுஞ
சிததமுறறயாங தனுதினஞசெமபதஙதேடி
யததிறததினி லெயிரணடாணடுழனறறியாா
முததவிபபடி யடியனேமுனிவதோமுறைமை ருஅ

உனபெருநதிருவடி வினையீதெனவுனனி
யெனபெருமபடியறிவிஞ லறிதரவெளிதோ
ஙினபெருநதிரு வருளிஞனினபதஙகாடடென
றனபுடனறுதிததொருதிஙகளபணிஙதெழாதழவே ருகூ

மெலலவேதிருமுறுவல செயதருணமிகுநோககான
மலவிகாாசசுனயோகாமுன வடிவினைமாறறி
நலலதநதிருவுருவினைக கொணடுமுனணணி
யலலனியறவவவடி வானமெனறறையா கூ0

சரணநீயினியெழுகெனத தனனிருகரததா
லருளினமாதிராசையனா யெடுததுகநதனையாப
பரமபததியானமமை யிககிரிமிசைப்பாரகக
வுரமிகுநதவஞ்செயதனே வருதியெனறுவபபால். கூக

தனசிநேகநறற வாசசிரமஙகொடுசாாநது
நனசிவாாசசனே வேளையிறசேடமுநல்கிப
பினசிவானுபவததுனா பெருகவேகாட்டி
முனசினுழிகைவைததிருங தினியனமொழிவாா. கூஉ

இனனீதனைமீதினிற சிலதினமிருநது
பனனருநதவஞசெயதலா னமமிடமபலியா
தொனனலததிறை செலகெனமலலிகாசசுனாமு
னனலமபெறபபணிந தெழுநதழுதனபினவிலவாா

பிறவிமாமிடியாயினோ பெருநிதிகணடா
லுறவிறைகொளவாலல்து விடுவரோவுனரு
ளிறைவயானினறு கணடினிமணசெலேனெனன
வறவனமெனனகை தனனினனறெனவறைநதே ௬௪

பததாநன்னிதியாகிய பரமனமாதிராசா
சிததமொபபயாநதிடடமிட டகறறுதுமெனறே
மெததுமோாகருவேணிழன மெலலெனககொடுபோ
யததலததினிலிருவெனமறைநதொராயனைபபோல. ௬௫

வேறு

முருடடுவனகாலினிடட மொயததவாாசெருபபுஞ
சுறறு, மிருடகொளகமபளமேலாதத விருஙகயிறறனை
யுமாடு, வெருடடுதிண்கோலோாகையும வெறுஙகட
மொருகரதது, மருடடுறுவிழியுஙகோணல வதனமும
பாசிபபல்லும. ௬௬

தடிததிண்காதுஙகட்டைத் தாடியுமபருததமூக்கு
மெடுததகோலபின்னிறுததி யதனிடைசசாநதோாகா
மடித்தொருகாலினினறு வலககரநுதறகவிததே [லெ
யடிககடியாடுபோாககு மககமுமதடடுவாயும. ௬௭

கொடுமைசோபரசிஞேடுங கூடமுடஙகணிமருஙகு, மூ
டையராயநாயவிளிககு முறையராயுளவளைநது, செடி
தொறுமேயுமாடடைத திரடடிவநதிவரிருககு, நெடிய
மாவேலினகொமபை ஞெமிாததுமை'தினனவிடடாா.

விடடிடமாதிராசா வெகுணடியாமிருககுநீழ, விடடமா
மரததைவெடடி யிபபடிநிழறகெடுததாய, மடடறுகா
டடினிநத மரமலாதிலையோசொலலாய, துடடனீகட
டனமுடடன றுசசனனமததததாயகொலலோ ௬௯

பாவிநீயிடையாவுனனைப பதறியானசபிபபனெனறு
ரோவமிலாயராகு மிருடியாாசிரிததுசசொலவாா
கோவிநீநனறுநனறு கோபியேபாவியலலா
ஞவிஞலவெவமமைசொலல நானலனபாவியெனறு. ௭௰

கோபமேவதைககுஙகூறறங கோபமேதுனபமூலங,
கோபமேதிருவையோடடுங கோபமேகுணததைககொ
லலுங, கோபமேநிநதையேதுகோபமேகொடுஞசொற்
கூடடுங, கோபமேநரகஞசோககுங கோபமேகொடுமை
யாமால. ௭௧

சலமெனுநதிரையாறறுயயதவமரககலஞசாயாதோ,சல
மெனுமவெயிலானெஞசத தாமரைதானகனறுதோ,சல
மெனுநெருபபாலெலலாத தருமமும பொடியாகாதோ,
சலமெனுஙகாறறானஞானத தருவினஞசாயநதிறுதோ.

ஞானமேலீடோவுனற னல்லவதானககலவி
யானவாஙகாரநதானே வருநதவததகநைததானே
நீநலலனலலனகோப நெஞசினனீயிருககக
கானமிஙகிதனுளவேறு கருதினனனிழலகளினறே.௭௬

நலலனீசாநதமேவு நறறவருணனைபபோல
விலலையிககிரியினமேவு மிருந்தவாதமமுளெலலா
மொலலையினெலலாமறற வுனககிநதநிழலினைச
யெலலையறறிருநதனெறுறறெளிவுதானெளியதனறே

நேசமாயததீயிலவீழு நேரிழையுடுததுசசெல்லும
வாசமாரழலவேமெனறுமனததிடைமதிததலபோனறு
கூசுதலின்றிசசாகக குறிததவளகூபமவீழநதங
காசையாறறெபபா:தேடு மறிவுபோலாயததுனனைச.

மருளெனககிலையுலகனை வாஙகிவாவிளையவெனறன
சிரமிசைசுறறவென்போா செயதிபோறசனனைசஞசெ
யொருமறையோனறனவாழவையொருவனகையொபபி
ததேகு,மருமயலபோலுமுனறனனைசையயறையுஙகாலை

கடுவிசைபெருகுமாறறின கரடிகம்பளமதெனறு
முடுகிநீநதிடபபிடிதத மூடனையதுதானபற்றி
யடுதலிறகளையிருநதோா தனைநீவிடுவிடெனன
விடுகிலுமவிடாதெனசெயகேனெனறவனவீழநதபோல

விட்டவன்றனையுமாசை விடுகிலாக்காலமாறு
லொட்டுமோகனமுயங்கவுனக்கியாமுனைப்பதென்று
தொட்டதோரிருப்புலக்கை சூகிறைற்றுணிக்கத்தப்பி
லெட்டருமளவதேனுந் தோலவிகாணெனவுரைப்பார்.

நாணியேயாசையெல்லா நழுவினோ திரும்பப்பற்றி
ஞுணியாயப்பற்றுஞ்சென்மத் தருவினையெனத்தவத்தா
பேணியங்குறைத்துமுன்னைப்பெருகருளவடிவங்காட்ட
பாணியாற்றொழுதின் மருசிப்பரவிமுனவெளகினன்றா.

அதிகத்துக்கத்தராகி யருசிமெய்ந்துங்கவெனபாற
கதிநெறியில்லைநீதிக கருத்திலைப்பத்தியில்லை
மதியினமெய்ச்சாந்தமில்லை மதமுளனேங்குற்றேனின
விதிசகளேசவென்னை விடுங்காலோ விடாதேயையா.

கருமமுள்ளளவுமந்தக் கருமத்திறமேற்றுச்செய்து
திரியுமத்தனறியென்றுஞ் சிவனருள்சித்தியாது
நிருமலநெறியாகாது நீண்டவாதர்வாறுகாயை
மருவியேகொய்தாற்றுய்ய மதுரமென்கனியாகாதால்

பரதபோதனனேபோற்றி பத்தாபாக்கியமேபோற்றி
சரணெனசரணேயல்லாற சாரவிலேனென்றுநின்ற
வாழுமுழுமாதிராசா மனங்கொளுமிரக்கநோக்கி
யருளுறுமல்லிராசா ரனபிறைலனைத்துக்கந்து. அ௨

அஞ்சநீவேண்டாந்துககத தழுந்துதலொழிவாயறப
நெஞ்சிடையகந்தையுள்ளோரா நமமிடைசிறகொணகா
ணருசொனீகேளேனனறு நவினற,நாலிவவிகறப
விஞசையாஞசெயதோமெனறு மலவிராசையாவிளமப

மனபரனகருணையாலே வநதவனவசவராச
னெனபவனபததியெனனு மிருமபொருணிறுததவேண
துனபமணணகலநமபாறறேனறினனசுகானுபூதி [டித
யனபுனககவனறனலேயாகுரீயவனகணசெலவாய.அசு

வரசிவாசாரவாரி வைகியேசரிபபாபெனற
னானருளாறபதிறறைந தாணடுகளறு நாறுணடு
தனாயிடைவசவேசனபாற றஙகியபினமைழககப
பரிவினலெமபாலவநதைம பதுவருடஙகளசெனறு

ஆகசிறகெழுநாறுணடி னநததகிலனறிமுததித
தாகமுணடாகாதிஙஙன றருவதேதேனுஙகேடபா
யீகனாஞசொலவாயென்ன மாதிராசையரிரஙகி
யோகீராமலவிராசாக குறபபணிநதுரைககுகினறா.

திருவையிசசிபபனெனனிற பிறாதிரியாயுவெனனி
லருளுறுமாயாரூப மணடாபோகஙகளவேணடுந
தரமலவனிததததாலே தாழவிலாமுததியெனனிற
பரமனறபதவியாகும பறறிலேனனெனறுமெனறு. அள

ஐயமுறறுணாவாரீர மகததுளாயததனேயென
றுயயமணமீதுநனறு யுறபபணிநதெழாதமுனனரு
செயயநறகலவியாணச செழுஙகாநதியாரா
மெயயாபானமாதிராசா விளைநதுமுனனிறகனோககா.

கூடலசஙகமேச னெனனவேகுலவிநோககா
நீடவடடாஙகமாக நேசததாறபணிநதுபோறறித
தாடலைமீதுசாததிச சகளேசமாதிராசா
சீடராமவசவராச னொணணநறசேவைசெயயா ௮௯

நறசிவலிஙகபூசை நணபராயகததுமுளளரு
மறபுததுடனேசெயதங காணநதவமுதமாாநது
சிறகுணமாதிராசா தேடருமபததரான
பொறபுறுநநதிகேசா பொருவறவைகுநாளின. ௯௰

சகளேசமாதிராசையா புராணம

மு ற றி ற று

ஆகததிருவிருததம - ௭௯௦

திருச்சிற்றம்பலம்

சகளேசமாதிராசையார் புராணம்

வசனம்

திருவம்பை யென்னுந் திவ்வியஸ்தலத்தை யுடையவர் சிவநேய மில்லாதவரைப் பிணமென்று நினைத்துப் பரிசிக்கவஞ்சித் தூரத்திற் செல்பவர் பரத சாஸ்திரங்களிலும் வீணைவாத்தியங்களிலும் வல்லவர், வேதாகமமுடிவை நன்றுகவறிந்தவர் யோகமார்க்கத்திற் பயிற்சியுள்ளவர், இல்வாழ்க்கைப் பற்றில்லாதவர், போதுமான கீர்த்தியையுடையவர், சகளேசமாதிராசரென்னுந் திருநாமமுள்ளவர், உலகத்தையாளப்பட்டவர், இவர் குருலிங்க ஜங்கமபத்தியிகுந்து சிரத்தையோடுபூசித்து அநேக உபசாரங்களைச்செய்பவர் சிவபூஜைமுடித்துப் பூஜாந்தத்தில் தௌரிவீணை கைலாசவீணை இராவணவீணை பிநாகிவீணை கச்சபவீணைமுதலிய வநேகம் பேதமுள்ள வீணைவாத்தியங்களிற் காலத்துக்குத்தக்க ராகங்களையிசைத்துச் சகளேசனென்னுஞ் சிவபெருமானுடைய கீர்த்தியைப்பாடுவாராய் இல்வாழ்க்கையை முற்றத் துறந்து ராஜ்யபாரத்திலு மிச்சையற்றனர் இவர் இப்படியிருக்குநாளில் மல்லிராசையனென்னு மரசனொருவர் உலகத்தைநெடுநாளாண்டு இது அல்லலுள்ளதென்று அவ்வரசாட்சியைவிட்டுநீங்கி சிவஸ்தலங்களிற்சிறந்த பருப்பதத்தையடைந்து நிச்சலசித்தராய்ச் சிவானந்தமேலிட்டு ஒருவில்வவனத்தில் தனித்துத்தவஞ்செய்யுமவரது பத்தித்தன்மையையும் சமாதி சாமர்த்தியத்தையும் சிவானுபோகத்தையும் தபஸ்விகள் பலர்வந்து சொல்லக்கேட்டு பேரானந்தமடைந்து அவரது பாதங்

களை யெபபோதுகாணபமெனறு மேசகமுடையவராய பருபப
தமலையயடைநது அஙகுளள தெயவீகஙகளைககணடுமகிழநது
மலவிராஜா தவஞசெயயும விலவவனததையுஙகணடு அதிகமகி
ழசசியோடு அவரைததேடுமபோது அவரு மாதிரா சையரது
முறைமையை யறிவோமெனறு தமதுதிருவுளளததிலெண்ணி
மலைமுதலாகாயமுளளளவும விசுவரூபமொன றெடுததுப பிர
மிககுமபடி நினறா அநேகவருஷகாலஙதேடியும அவரது அடி
முடியைககாணுமல இளைததுவருநதி ஸவாமி மலவிராஜரோ யு
மது விசுவரூபததைச சிறறறிவையுடைய வெளியேனறியவ
லலனே, உமது திருவருளா லுமமைததெரிசிகக வருளசெயவீ
ரெனறு தணடாகாரமாகப பூமியிறபணிநதவவாறே ஒருமா
தமவரையி லெழாதுகிடநதழவே அபபோதுமலவிராஜரும அ
ருணமேறகொணடு இதுதான எமமுடைய வடிவமெனறு தம
து சுபாவவடிவததோ டெதிரினின றினி யெழுநதிருபபீரெனறு
தமது ஸ்ரீஹஸததஙகளா லெடுததணைதது அழைத்துககொண
டுபோயத தமதாசசிரமததிற சென்று சிவலைநவேததியசேஷத்
தைககொடுததருநதசசெயது இவாககனுகரகிககககருதி மாதி
ராசரை ஒரு வேலமரததடியி லிருககசசெயது மறைநதுபோ
ய ஒரிடையனைபபோல வடிவமெடுதது ஆடடின மநதையைச
சாயததுவநது மாதிராஜரிருநத கருவேலமரததை யொடிதது
ததளள மாதிராஜாககுக கோபமுணடாக அதுமூலமாக அக்
கோபததைததணிதது ஞானததைபபோதித்துத தமதுதிருவுரு
வை யதாபபிரகாரநதெரிவிகக, அபபோது மாதிராசரும காண
மடைநது அதிதுககிதராய நடுநடுஙகி ஒனறுநதெரியாத அபகனு
வனையாளவதற கிதுசமயமென றிரககமுறறுநிறக, மாதிராஜரே
நீர அஞசவேணடுவதிலலை துககததினினறு மொழிவீர, சிறிதா

யினும அகநதையுளளவா எமதுமுனனே நிறககூடாது உம
தபககுவநிமிததமாகவே இநதவிததையைககாடடினேம எனற
ருளசெயது அனபாககருளுநிமிததமாகச சிவானுககிரஹததாற
பூமியி லவதரிததவராகிய ஸ்ரீநநதிகேசுவரரிடததில ௯௦௦ஹு
செனறிருநதால பினபு நாமழைபபோம அபபோது நமமிடத
திலவநது ஐமபதுவருஷமிருந தானபின சிவானுககிரஹததால
இபபோது செனறவயதோடு ஆகஹு - எ௦௦, இநதவருஷம
எழுநூறறினநததிலனறி உமககு மோக்ஷததிலிசசையுணடா
கமாடடாது வேறொருவிஷயததி லிசசையுணடாமாயின அவ
வாறே தருவோமெனறுசொலல, மாதிராஜரு மறறொனறினு
மிசசையிலலாதவராயப பூமியில தணடாகாரமாய நமஸகரிதது
எழுநதிருககு முனனமேதானே கலலியாணபுரததில ஸ்ரீவசவ
தேவாககு எதிரிலநிறக, வசவதேவரும வணஙகி யிவரோ குரு
வாகிய கூடலசஙகமேசரொனறு பாவிததுப பததிபணணிககொ
ணடு மாதிராஜருந தாமுமாக இருககுநாளில,

சகளேசமாதிராஜையா புராணவசனம
முறறிறறு

உ
திருசசிறறமபலம

சிககமாதையாபுராணம.

திண்ணியகாலனைத தீககணமீதிலே
மணணினையிறைததவன வாயமடிததயன
பண்ணியவிதியினைப பறிததுமாயையின
கண்ணியையறுததநற கருததராயரோ. க

மாளிடாதமககுறும வருடநூறெனத
தானுலகுனைபபதைதத தவிாககவலலரா
யீனமதுறுமவய தேழுநூறதா
யானுகஙதேறுவாாக கதிகநணபராப ௨

முபபொழுா நுசசனே முயலுநெஞசரா
யெயபபறுஙிடடரா யிலிஙகசஙகமத
தொபபருநேயரா யுறறபததிசெய
தபபருமகிழசசியா மமுதருநதிமெய. ௩

ததது வஞானராயச சரணராகியங
கிததிறஞசரிததிவ ரியலுநாளிலே
யுததமபததரா யுணமைநீஙகலாச
சிததரோாரனபாபோ சிககமாதையா. ௪

மருவுதமனேவியு மகனுஙதாமுமா
யருளுறுமாதிரா சையராஙதவ
ரிருகழலனுதின மிறைஞசுஞசெயதியே
கருதருமுயிருஙங கதியுமெனறரோ. ௫

உனனியநெஞசரா யுறறதஙதொழி
லனனிலேவருபொரு ளறபமாயினுங
துனனியதாயினுங துககநறசுக
மனனியலபினறிநீண மகிழசசிபொஙகியே ௬

தநதொழில்சாயினுந தவறுசேரினு
மநதருமாதிரா சையாசேவைமேற
சிநதையுநேயாராயச செயயுநாளிலே
பொநதனவுடலினைப போடடகனறனா. ௭

அவரிடமனைவியா ரநதவாககையைச
சிவதூவாபாதநற றீாதததடடியொண
டவளவெண்பொடியினைத தணியசசாநதியே
துவளுநெஞசிலலராயத துணிநததூயமையால. ௮

தககநலலணையொடு சாயததிருததியே
யககுறியயலவ ரறிவுறுமலே
மிககதஞசிவாாசசனை விருமபுமெல்லையின
றொககுறுசமாதியைத தொடடுமோசையால ௯

துஞசியவமமகன றுணுககெனததெளிந
தஞசியீதெனனதா னனனையெமமையன
பஞசணையொனறியோா பகாவுநகாணகிலேன
வெஞசமெமமுட னுளவெலாமவிளமபுவாய். ௰

ஐயனமமுடையாக ளருகெனபோகிலன
செயயநறசிவாாசசனை செயயுமெலலையினை
கையுறவகழு மிககருமமெனனதா
னையயாநமபராககுநல் னூறறமவேண்டியோ. ௰௧

உனனுடனகோப மெனறொருநதினததினி
லினனுடனவெமமைதா னிகழநததாயினும
பினனுடன றீாவனிப பெறறியினறியு
மெனனெஞடயேசில னெலனையனனையே. ௰௨

வேளையிறசிவாாசசனை விருமபுஙகாலையி
ஞளதாயொனறுநீ யமைததிலாயகொலோ
நாளுநினசீலநீ ணனமைகுனறியோ
தாளுறததவததாபாற ருழநதிலாயகொலோ. ௰௩

திருமெழுககிடுகையிற செநதுசெதததோ
வொருபுடைகோமய முறறதிலலையோ
வருமைசேராஙகால லாலபததழ
கொருவியேயிடையிடை யூணமானதோ. ௰௪

விஞசியவுழைககலம விளககிலாயகொலோ
மஞசனசாலையின மலினமுறறதோ
வஞசிநீவிநதிகை யழுககழுததிடா
தெஞசியாசரணையி னிழிவுவநததோ ௰௫

வததிரஙகொணடுநீா வடிததிலாயகொலோ
சுததிறகநதநீ துவளவைததியோ
யொததிராதககதை யொடுககிருநததோ
கொததலாபுழுககடி கூடியுறறதோ. ௰௬

எடுததநறறுப தீபாததியினமணம
படைததொளியொனறுபோற பரவிறறிலலையோ
சுடாததருவிளககினைத தூணடிலாமலே
கெடுததனையோவிதென கிளாததியனனையே ௰எ

பரமனமுனனமுதுங படைககுஙகாலையின
முரலுமினஞசியின மூசசணைநததோ
வரனருஞசேடமோ டருததிலாதன
விரவிநீபடைததியோ விளமபுகனனையே ௰அ

உறறதோமூவித வுதகமொனறுமொடான
றெறறெணவழைததகற கெணணெனறிலலையோ
சறறுநீயையனமுன சாறறிடாதவிக
குறறமேனினனெடேன கூறிலானசொலாய. ௰கூ

ஐயனினசினததினை யாருமெனறியாங
கைதொழுதினசொலாற காவினவீழநதிடின
வெயயதனவெகுடசிபோய விருமபிபபேசுவன
செயகுதுமிசசெயல செயதியனனையே உ௰

பாமனறசேடமேன பசியிலாகிலன
பிரமதுடையாபால செனறெனசோகிலன
கரமலாபறறியான கசிநதழைககவோ
வுணாயெனவனனைதா ஞெணடுணைகளையால. உக

பறறிமுனவாஙகிநீ பததரிறறெறு
முறறவாசிவாாசசனை யுரையையூனறியே
கறறனையலலது கருததிலாயெனச
சொறறியிவவெதிகை தொடடிலுனனையன ௨௨

சினமொழிநதுனனுடன செபபுமையநீ
நனவொழிநததிரா நணணுகெனறுளங
கனிவுறததலைவனைக கணடுநககபின
முனமுறுஞசெயதிதான முயலுஙகாலையின ௨௩

புதலவனுடபுறபபடாப புறததுவாயிலின
கதவினைததிறநதுளங கலஙகிமுனபுதா
னிதமுறததநதைபி னேகுமவீதிபோய
மதமுருததவததரா மாதிராசாமுன. ௨௪

அனபுடனவணஙகினன றையவையகே
ளெனபிநாவெனனையோ வேதுமபேசிலான
முனபெனதனனைபான முனிவிலாதவன
வனபுறுசினநதுடன மவுனமாகியே. ௨௫

நீறறினைநுதலபுன னிறையசசாததியே
நேறறுநீயளிததமெ னிளததுாசினை
மேறறரிநதவையினமேன மேவிபபோகலான
சீறறமுறறெனறனமேற சினைகமெணணலான. ௨௬

அன்னைநற்சிவாசனை யகத்தைக்கொட்டினு
மென்னையோவகழுந்துமண மெண்டுகக்கின்றனள
பின்னைவேறொருவரற பிணக்குந்தீாகலா
லுன்னையானழைக்கவிங் கோடிவந்தனன். ௨எ

நேற்றளவென்னொநன னேசநெஞ்சுடன
காற்றுடைமீதினுங காத்தினுங்கொடு
போற்றியினசொலலின்றுபுறந்துமீதுற
வேற்றுகநதனைநதெனை யிருகமொற்றியே. ௨அ

விட்டபினெனககுரன மேவினுமமுடன
மட்டறுமனபினுல வாலவிங்கவா
விட்டமேவாவென தெநதைவாவெனக
கட்டிமாாபணைததிரு கணணதெனனவே. ௨கூ

சிறியவெனசிசையினைச சிககறுதொரு
குறியதோாகயிறறினற கூட்டியாாததுமெய
யுறுதுகளறததுடைத துவநதுபாாததபி
னிறையவேநெறறியி னீறுபூசுவன. ௩௰

மருவியஞ்செழுததினை மைநதவெனபஞ
னுரைசெயுஙகுதலைகேட டுவநதுமோநதுநீ
யருளவசவேசுர னகததிறசெணடஞே
சரிதைநறசவுணடையன செழுமபுததாதஞே. ௩க

இசைநதமாதிராசையாக இனியசீடனே
முசுண்டிவாழசவுணடையன மோகமைநதனே
வசுநதனைபுகழமடி வாலையனறனக
கசஙகிடாதேவலசெ யடிமைபபையலோ. ௩௨

சஙகரதாசையன றுளிலஙகனே
வெஙகடஞசோமா னேவறறெணடனே
வஙகருவூரிலவா ழபயறகாளதாந
துஙகநறறெழுமபனே சொறறியெனறபின. ௩௩

நிமமவைபெறறநன னேயமைநதனே
நமமவைகாணககா னஙகைபபிளளையோ
வமமவைபுதலவனே வாகொளியெனச
செமமையாறபாாதெதனைச செபபுமெனனையன. ௩௪

ஏதுவேணடியதுனக கெனறுகேட்டெண
தாதரவுடனபசி யறிந்தெனன்னையைப்
பேதுறபபசியினைற பிளளைநொந்னை
காதலாலவாலஙிங கணுககனமபடை. ௩௫

எனறபினனனை தாழந திருககினினமு
தொனறியநண்பிலிட் டேடியென்புறந்
தனறிருககரததினை றைவந்துனிடஞ்
சென்றுறினெனனையுஞ் செயயகைககொடே. ௩௬

வநதுனமலரபபதம வணஙகியுறறபின
மைநதனலலிசசையான மடியிலவைததுயர
ணநதருநதனகுரு நாமமாகையாற
சநததமெனறனைச சறறுநிநதியான. ௩௭

இபபொழுதழைககினு மேதுசொலலினுஞ
செபபலனனுடன றேவிதனனுடன
வெபபமதிபபடி மேவலாகுமோ
வபபனேனிககுண மடைநததனமைதான ௩௮

பூசனைபுரிநதிடும போதுமேலவிழே
ஞசையாரபூசைமு னமுதிடெனறிலே
னேசமோடரறகுநா னிவேதிததனறுணே
னேசுறுவீதியல காடிககிசசியேன ௩௯

எனனிடைதபபிலை யிபபிணககெலா
நினனிடநிமிததமா நீஙகினலலது
பினனையாரொருவர தம பேசசுஙகேடகலா
னுனனடிகண்டிடி றொழிவனறனசினம ௪௰

தாமதமினறியே சரிததினெறமமட
நீமகிழநதணையென நின்றுவேணடியே
பூமியிறபணிநதுமுன் புலமபிபபோறறியே
காமுறுமனததினுற கலுழநதுகைதொழா. ௪௧

ஐயாதாஞசாததிய வரியவேடடியைக
கையினலடிககடி கலுழநதுவாஙகியே
துயயதாளபறறிமுன சோதிதலெதனபிதாச
செயயுமமமுனிவுநீ சென றலாலவிடடான ௪௨

கடிது னவாவெனக சுரமபிடிததிழா
மடமைசோகருததனும வாலஙிஙகனே
விடுவ ருகுதுமென விளமபியெயததயா
வொடுமெனமுருகியே யுனாசெயகினறனா ௪௩

வேறு

தனைமிசைவிரதசீலா தமமிடஙகஙரிலேகோபம, வினைய
வேவநதாவிலலாள விமலனாசசனைசெயவீடடைப, பு
னைபடத தோடடுகினற டதுமையாங காணேஙகேளே,
முனையிதினவிவரமுணடீ துறறுடனுணாதுமெனறு.

வாலஙிஙகாவாவெனறு மாதிராசையாதமமைச
சாலவேயாணடுகொணட சகளேசாசரணமுனனி
நீலகணடாவுனனனபா நெஞசகனினைததெலலா
மேலநீயறிநதளிககு மிறையவனுதலாலே ௪௪

நமபுநினடியேனசொலலு நறறிருவாககுபபோல
வெமபிரானபலிககுமவணண மினறருளெனறோசெய்
டமபிரானமாதிராசா தஞசகளேசராய [யுட
செமபரனயீதிறபாடிச சிககுமாதையாிறசென்றா. ௪௫

மனையகத்தெனசெய்கினறுய மாதேயிவ்வாலலிங்க, னி
னைவருமிருனிறசெலலநீயறிந்திருந்தனனே,சினமுன
துடனெனசொலலாயசிக்கமாதையனு நகெனறு, வினவ
லுமனையுணமாது விளாநதுவநதிறைஞசிநினறுா. ௬௭

அருமைசோமாதிராச ரகததிவனணாநதுமைநதன
றெருமாலவிலககிடாதே சிககமாதணைறுமோன
மருவிநீயிருபபதெனன வாசிவாாசசனைககுவேலே
யொருமைசோபததியேகாண முததியினுபாசசிவாவா.

எனறுதங கருணைநோககா லினமொழி யுரைததவா
றே, சென்றவபபிராணனவநது தேகததுடபுகுநதுதா
ககம, பொனறிறுபோலெழுநதாாபொறிபுலனபொரு
நதிறுமு, னினறமாதரசாதமமை நோககணடாாநேசங
கொணடாா ௬௮

பயநதருபததிபொஙகிப பணிநதவாபதாமபுயஙக
ணயநதருநுதலிறகணணி னற்புயததொனறசசாததிச
சயநதருபுளகஙகொண்டு சலசமெனகரஙகளகூபபி
வியநதெனையாளவநத விமலனேபோறறிபோறறி. ௬௯

பாவநாசனனேபோறறி பததாதமவாழவேபோறறி, மா
வரங கொடுக்கவலல மாதிரா சையாபோறறி, சிவனே
போறறியெனனுஞ சிககமாதையாமுனனு, மூவருமப
ணிநதுநினறுா முன்னுறுநதவததோாசொலவாா. ௭௦

தநதைதனபததியாலே தனயனறனுவியததன
வநதிடசசெயதானிநத மைநதனறனபததியாலே
யநதமாநதநதையாவி யளிததமைபுனககேசெலலுந
தொநதபாசஙகளுனனைத தூரததிறகணடாககினறுல்.

செவிடாகாதுனசொலலுறறுற றெளிநதெலாங கேடப
னுவமையினயனமுறற ஆமருமுறைபபோபுன [ரோகின
பவமுறுஙகுருடெலலாம பாரததறிநதிடுவோமு
னவமுறுமாமயததோ ரனுமையராவரனமே   ௫௪

விநததருனகருணைநோககினவெளிபபடினவாலராவா
யரிததவொழுநதுபோயறி மணணிடை நடநதலாலே
யருநதலாவிடமுநதுயய வமுதமாமையாயாஙகள, விரி
ததுனைபபுகழுநதுரைககுமவிளமபலமெய்யேயெனறுா.

அழுதபிளளைககுததநதை யருநதனமளிததுநனமை
தழுவுகினபெருமைதனனைச சஙகரனவலலனெனறுா
வழுவிலாநணபாசிககமாதையாவிழசசெயத
விழுமியமாதிராசா விளைநதுநமமடததணைநதாா   ௫௫

சிக்கமாதையா புராணம
முறறிறறு

ஆகததிருவிருததம - ௭௬௫

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

சிக்கமாந்தையார் புராணம்

வசனம்

மாதிராசனென்பவர் நீடுவாழிருக்குங்காலத்தில், உத்தமபக்தியுள்ளவராய்ச் சிவார்ச்சனையிற் சிறந்தவராகிய சிக்கமாந்தையரென்பவர் தமது மனைவி புத்திரனிவர்களோடு பிரதிதினமும் மாதிராசையரது பாதங்களில் வணங்கித் துதித்து அதுவே முத்தியென்னும் விவேகமுடையவராய் தமது தொழிலில் வரும் பொருள் சிறிதாயினும் பெரிதாயினுஞ் சுத்துக்கமின்றி தமது நியமந் தவறாதிருக்குங்காலத்தில் பிராணவியோகத்தை யடைந்தனர் அவர் மனைவியாரும் அவரது தேகத்தைச் சிவசரணரது பாதோதகங்களால் திருமஞ்சனமாட்டுவித்து விபூதியையுமொற்ற யத்தரித்து எவ்வளவுந் துக்கியாதமனமுடையவராய் பஞ்சணையோடுசோதத் துடக்காரவைத்தக்குறிப்பு அயலார்க்குத் தெரியாத வண்ணமாகப் பூசித்துச் சமாதிக்கிடம்பண்ணுறுங்காலத்திலிவ ரறையெல்லாம் பார்த்திருக்க இளமைப்பருவத்தையுடைய விவாதுபுத்திரன் தமது தாயைப்பார்த்து இதென்னவாச்சரியம் தாயே எமதையர் இவ்வனையிற் சாய்ந்துகொண்டு ஒருவார்த்தையுஞ் சொல்லாதிருக்கின்றார் நம்முடையவரிடங்களிலெங்குஞ் செல்லாதிருக்கின்றனர் இவற்றினுண்மையைச் சொல்லவேண்டும், இவர்க்கேதேனுங் கோபமுண்டோ உங்களிருவரிற் கோபமேதேனுமிருந்தாலு முடனே தீர்வது இதுகாறும் வழக்கம், இப்போது நீடித்துப்பேசாதிருப்பது யாதுகாரணம், எம்மிடத்தும் பேசக்காணோம், சிவார்ச்சனைக்காலத் தேவல்செய்யா

திருநதனையோ, அலலது அபபோ தாசாரமினறியிருநதனையோ, அதிதியாகவநத பெரியோரை யேதேனு மவமதிததிருநதனையோ திருமெழுககிடுமபோது செநதுககள சேதபபட டிருககுமோ, பாததிரஙகள விளககவிலலையோ, திருமஞசனம வடியாதெடுத தனையோ, பததிரபுஷபஙகள தோஷமுளளதாக விருநததோ, இதுமுதலிய தோஷஙக ளேதேனுமுணடோ எனறு புததிரனை கேழகக, அதறகுத தாயாரும குழநதையைபபாரதது நீ சிவாா சசனைசெயயு மிடநதோறுஞசெனறு அநதவாாததைதயை நனறு ககக கறறுககொணடாயாதலாற றெரிநதவனபோலிநதவாாததை யெலலாம பேசுகிறாய எருததறியாதவனாக விருககினறாய, இவ வேதிகையையிடிததுக குழிபறிததா லுனறநதை யிடபோது பேசுவாா, நீ படுதது நிததிரைசெயவாய என றககுழநதையைய புறததிறசெலுததிப பினபு முனபோலவே தமது கிருததியத தைசசெயய, அபபுததிராாகிய வாலலிஙகையரும தாழிடடகத வைததிறநதுகொணடு வெளியேபுறபபடடு தமதுதாதையோடு நாளடோறும வழககமாகசசெலலும வீதியிறசெனறு குருவா கிய மாதிராசையாிருககு மிடததிறகுபபோய அவாபோடு வண ஙகிசசிததது ஸவாமி எமதுபிதாவானவா யாதொருவாாததைத யுஞ சொலலாதிருககினறாா அதுகாரண மறியேன, இதுகாறு மெமதுதாயினிடத தொருகோபமுமிலலாதவா இபபோது வலி யகோபததுடன மவுனமாகி விபூதியை நெறறியினிடததும புஜ ததினிடததுநதரிதது நேறறுத தமமிடததுபபெறற வஸததி ரதையும போாததுககொணடு அசசவறறிருககினறாா, எனனி டததுளள பகஷததைசயு நினைககவிலலை, எமதுதாயும சிவாாசச னையசானததில மணவெடடிகொணடு குழிவெடடுகினறாள், எமதுபிதாவும வேறொருவரால அடிபணைககுத திமடடடாா

தலா ஓட்டமை யழைததுபபோதறகு ஒடிவநதேன, சேவரவவி
டததுசசெனறுலலலது அபபிணககுநீஙகாது, ஆதலா லிபபோ
தே தாமசமினறி யெழுநதருளவேணடுமெனறு பிராாததிகக
மாதிராலசயரும பூமியில புருஷனிடததுக கோபமவநதால பூ
ஜாககிரகததைதவெட்டிக குழியாககும புதுமைகேடடிலலையெ
னறு நினைதது அவரது பிராாததனைபபடியே சிககமாதையரது
திருமடததுசசெனறு அவரது பததினியாரையுமழைதது நடந
தவிருநதாநதஙகளையெலலாம விசாரிததுக தமது உபாசனாமூா
ததியாகிய சகளேசனாத தியானிதது ஸவாமி நீலகணடரே நீா
அடியாாநினைததவை நினைததபடி யளிககினறவராதலால அடி
யேனசொலலும வாககுபபோல வருளசெயயவேணடுமென றெ
ருசெயயுளைப பாடிச சிககமாதையரைத தமது திருவருளால
நோககிச சிவாாசசனைககு முயறசியொனறுமிலலாமல மௌன
மாகவிருககுங காரணமெனன அநத மௌனததிலும பததியே
முததிகாரணமாகும சீககிரதநி லெழுநதிருநதுவாரும எனற
ழைககச சிககமாதையரும தூஙகியெழுநதவாபோல எழுநது
வநது தமது மனைவி புததிரரோடு மாதிராஜனைவணஙகித துதி
ததுநினறாா மாதிராஜரும சிககமாதையாககு அநேகஞசிதஙக
ளை யருளிசசெயது தமதுழ்டததிற செனறாா

சிககமாதையா புராணவசனம

முறறிறறு

திருசசிறறமபலம

—*—

மடிவாலமாசசையா புராணம.

மறறுமொருபேரனபா மடிவாலமாசசையா
நெறறிவிழியாரனபா நேயாதிவீரததா
வெறறியுளளாாகாலகனம மேவாதாாமெயசசீலா
பறறியெனறுமபவிகளை ததாமபரிசியாபபானமையாா க

சிட்டர்கனமஞசேராதா திருநதியமெயபபததியிஞ
ருடடருகாமாதியா றெனறுமிலலாசிநதைநதிரியா
நிடடாசுகாநிடடோா நியாயகதாநிமலமுதத [ா.
ரிடடமுறுநகோடடிநனறுயிசைககவலலவிருநதவததா

தாககககரிககரியனஞா சனமாாககமனறியொல்லா
ொறபுயததினவலிமிககா ரிபபரிசுபுரியெனனுஞ
சொறபதியாாதவராடை தூயதாககுநதொழிறகுலததா
நறசாணாநிதியனையாா நமபனைநெஞசகலாதாா ௩

வநதுசிவததவராடை மகிழநதளிபபாயெனககேட்கிற்
சிநதைமகிழநதவாககுதவிச செனறுடையோாகேட்குங்
லந்தவுடையேகொடுககுமதிகவாமபெறறுளளா [கா
ரிநதநிலமடிவால மாசசையொனுமபெரியோா ௪

தலா லுட்ஸை யழைததுபபோ தறகு ஓடிவநதேன, தேவாவவி டததுசசெனறுலலலது அபபிணககுநீஙகாது, ஆதலா லிபபோதே தாமசமினறி யெழுநதருளவேணடுமெனறு பிராாததிககமாதிராலசயரும பூமியில புருஷனிடததுக கோபமவநதால பூஜாககிரகததைதவெடடிக குழியாககும புதுமைகேடடதிலலையெனறு நினைதது அவரது பிராாததனைபபடியே சிககமாதையாரது திருமடததுசசெனறு அவரது பததினியாரையுமழைதது நடநதவிருததாநதஙகளையெலலாம விசாரிதது தமது உபாசனாமூாததியாகிய சகளேசனைத தியானிதது ஸவாமி நீலகணடரே நீா அடியாாநினைததவை நினைததபடி யளிககினறவராதலால அடியேனசொலலுமவாககுபபோல வருளசெயயவேணடுமெனறொருசெயயுளைப பாடிச சிககமாதையனாத தமது திருவருளால நோககிச சிவாசசனைககு முயறசியொனறுமிலலாமல மௌனமாகவிருககுங காரணமெனன அநத மௌனததினும பததியே முததிகாரணமாகும சீககிரததி லெழுநதிருநதுவாருமெனறழைககச சிககமாதையரும தூஙகியெழுநதவாபோல எழுநது வநது தமது மனைவி புததிரரோடு மாதிராஜனாவணஙகித துதிததுநினறாா மாதிராஜரும சிககமாதையாககு அநேகஞசிததஙகளை யருளிசசெயது தமதுமடததிற செனறாா

சிககமாதையா புராணவசனம

முறறிறறு

உ

திருசசிறறமபலம

—*—

மடிவாலமாசசையா புராணம

மறறுமொருபோனபா மடிவாலமாசசையா
நெறறிவிழியாரனபா நேயாதிவீரததா
வெறறியுளளாாகாலகனம மேவாதாாமெயசீலா
பறறியெனறுமபவிகளைததாமபரிசியாபபானமையாா க

சிடடாகணமஞசோாதாா திருநதியமெயபபததியினு
ருடடருகாமாதியா ருெனறுமிலலாாசிதைநதிரியா [ா.
நிடடாசுகாநிடடோா நியாயததாநிமலமுதத
நிடடமுறுஙகோடடிநனறு யிசைககவலலவிருநதவததா

தாககககரிககரியனனா சனமாாககமனறியொல்லா
ொறபுயததினவஙிமிககா ரிபபரிதபுரியெனனுஞ
சொறபதியாாதவராடை தூயதாககுநதொழிறகுலத்தாா
நறசரணாநிதியனையாா நமபனைநெஞசகலாதாா ௩

வநதுசிவததவராடை மகிழநதளிபபாயெனககேட்கிற்
சிநதைமகிழநதவாககுதவிச செனறுடையோாகேடகுங்
லநதவுடையேகொடுககு மதிகவரமபெறறுளளா [கா
ரிநதநிலமடிவால மாசசையொனுமபெரியோா. ௪

வசையறியாவசவேசா வணபததியெனும்பெருமை
யிசையுலகமெஙகெஙகுமெயததககோடினபுறறே
விசையமிகுமாசசையா ஈநதிகளபானமேவியா
மசைவிலருநதவராடை யழுககறுததுயவாமெனறு ரு

சென றுகலியாணமுறறுத திருநநதிகளை பபணிநதாா
வெனறிவசவேசா ரு மிகசசரணமெனததொழுதா
ரொனறுபெரியோாககிவாசீ ருவநதுறைநதுமடஙகொடு
ததா, ரனறுமுதறறவராடை யழுககறுத,நஙகமாநாளில

பரவிடததுமபணியாசசொல பததியலவெனபதனைத
திரநலததாரறிவிகக ஈநதியாாதெளிநதுணனிக
கரதலததாஙகணணுதலைக காதலினலருசசிபபா
ருரவுளததாலேததுவா ருணராாபோலோதுவாா எ

எனனையொனறுகேடகுமனப ரிலலாமலெனனுடல
நனனயமபோயினைததநதென நமபாமேலொருவசனஞ
சொனனயததாலவசவேசா சொலககறறோமாசனசயா
முனனயநதுபாடுதலு முனிநதுகையாறசெவிமூடி அ

அாகராவிநதவுளா யாாகேட்பாாவசவேச
ரிரவலாகளபோறறவனா யெணணினரோயிநதமொழி
திரநலோாவாககினுற செப்புவதோதீனரோ
பரனையாதரிககுமனபா பாவியேனெனபபக(வாா. கூ

முததிநெறியுததியலல முததிநதபோறிவலல
பததியலலசிவனனபா படிககுநலலதுதியலல
புததியுளளநநதிகடகிப புததியெனனபோதீயென, றெத
திமொழிநதானனப ருடையொவிஞஞவுவநதுசெனறார.

அவவசனமாசையாறுனனணைநதுறைததோரகனறரு
செவவியராமவசசேவசா திருமுனபுசெபபுதலு [சிச
மெவவமுறுமனததரா யாமறியாதிசைததவிநத
வெவவியமபினைகுறறமெனத விததநிலைவிடுமெனறு.

மடிவாலமாசையபா மலரப்பதததிலவாதிறைஞசி
யடியேனைபராதி யபராதியாணடருளவாய
கடியேனுஙகாரிநொயயன கடிஙகோபியசடனமெயநா
ல,படியாததுராசாரி பராநதினனிறபாககியததேன. ௰௨

அவகுணியனறிவிலலேல ஞைசவலையகததுறுவேன
சிவகுருவினவழிநிலலேன றிறலவிடயதொழுகுவேன
பவமதியனவெநதா பாறபிரியேனபகரறியேன
கவலைநெறியேயெனறன கருததகநதையகறறுவாய. ௰௩

நாவிலகககதெணபதினு யிரமவாணநவிணறதெலலாந
தாலமலையினைசசுணஙகன சநதிததுககுறைததுவினறுற
போலுமெனதடிமைநெறிபபுனமைநீபொருடகொளளா
க, காலமெலலாமெனபததி கணணுதலோாககிதமனறே.

அஞசலெனவெனதெருடடி யருமபததிசாடடாயேற
றுஞசெனசசொலலெயதுயய சொறகுருவேநறபொருளே
வஞசகனேனவகுணததை வாடடுகெனுமிரஙகுனாயாற
றஞசமளியெனநிறபார தமமொழிகேளாதவாமபோல.

அறிவிலாதமமனமபோ லாவதெனனவரனனபா
வறியருநாஞசெலவருமோ வசனமறிநதுனாயாதென
னெறிதெளிவிபபாரிலலா நீதியோநனறுநாஞ
செறியுநலலவிதரணரோ சிவனடியாரிரவலரோ ௰௬

வாஙகறிஞாககளிபபவாத மணநதநகைதை யெனனுடைப
போ, நாஙகொடுககுமிபஙகுதினை நலலாடைநாரியாபொ
ன,ருஙகருமபோராசாரத தவததோககுசசாககலவென
றேஙகியதஙகரததாடை புதகநதோயததுததறினா ௰௭

உததரியவததுசைதோறு மொளிருநவமணியினஙகள
சிதறியெஙகுமபார்நதகுழுத திரடிரடடியெடுககலாயப
புதறியமினனிறமபோலப பலகதிராயவிளஙகுதலாற
கதறியகனறணைபசுபபோல வசவேசாகருததழிநதார.

பொஙகியவஙகசியாண புரததருடனவிசசலனவந
தஙகியலுமணிககுவைகண் டதிசயமுறறஞசினனறே
தஙகியசீரசசிவகணததோர தஙகருணைமாசசையர்போ
லிஙகிலைபெறறவொனன வேததிமகிழநதேகினன். ௰௯

வளாபெ நமைமடிவால மாசசையாவணபதமேற
கிளாபயததாறபணிநதுவச வேசுராநாஙகிாததிபபா
ரளவிலபாராதியா யறிவிமியாயாககதநாற
றளாவுழவெனினமேனமை தனைபபாாககததககவனே.

ஙினமலனீ துஙாமலறு னீநனமிபானதமன
கனமமிலிமிஙீவெயப கனமியானகடுமபாசப
புனமைபிலானீபாசப போதறுனபொறைஞானத
தனமைமடனீயஃஙிலலாச ச நீஙிசசபூககறுன உ௧

கதகனீயசுததறுன சொறநநீசீடறு
ஹுகடமனீயதமறு ஹுநாடனீயறபோறுன
பததிபுயிாஙீபததிக கினறுனபறறாபாற
பெததநணமுறறககாற பெரியோாகளபாாபபரோ. உ௨

பணிதொழிபுமபததிபுமென பாறபாககிறசிறிதுமிலை
நுணியசெறியெனகசைத நாறிபநளவாழுவளிபபாய
துணிபுலசனமாாககத தூநெறிநதெனையாளவாய
தணிபுஙிறையறிவிதெனக தருமபததிபபெருநதருவே.

நூறுயிரஙகுறற நோககிலெனபாலுணடவறறை
நீறுககியாளென று ஙினறவசவேசுரனா
யாறுதபுனமுழுவ லாலணைததுமாசசையா
வேறுகாதுகாதிடலும விருமபியருநதவொலலாம. உ௪

ஆராயினானிட்டது மந்நகர்க்கோபமனுக்கிரகம்
பேராமலுண்டுலகா பேணுறற்றினியக்குற்றந்
சாராமனீக்கிப்புணர்பார் தம்மடியார்களங்கத்திற
சேராமற்கழியன்றோ தெளிந்தல்லோராட் கொள்வார்.

உடையதன்மேற் கோபமன்றே யொலித்தலழுக் கோடவன்றே, வடைகளங்கமறவன்றே வருந்தியைச் சுடுகின்றார், விடையுடையார்க்கினியவச் வேசுரர்தாம் விரும்புபத்தி, கடைசெல்லமாச்சையார் கழுறுத்துலுங் ணக்கொன்றார் ௨௬

இவ்விலயங்கிருட நலருமுப் பத்தர்களுமேதத்திறகு, மண ணிலையேதொழுங்கர்த்தரானவசவேசுரரை, நன்னிலையா மாச்சையா நாடிமனத்தகங்கரித்தாற, புன்னிலையாப் பத் தியென்ப புகன்று முன்னோர்செயலுணப்பர் ௨௭

மடிவாலமாச்சையார் புராணம்

முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௮௧௨

திருசசிறறமபலம

மடிவாலமாசசையா புராண

வ ச ன ம

இனனமு மொருசிவபதரா மடிவாலமாசசையனொனுந்திரு நாமமுளளவா, ஈரஙகோலியாகுலததுத திருவவதாரஞசெயத வா, அடியாாகளாடை யழுககைப போககும விரதமுளளவா, இபபரிகபுரியை யிடமாகவுடையவா, இவா வசவதேவாது புக ழைககேளவிபபட்டு அவாது சனனிதியிறசெனறு அடியாாக ளாடை வெளுததுக கடைததேறுவமென றெணணிக கலியா ணபுரியிறசெனறு வசவதேவரை வணஙகித துதிதது நினறா வசவதேவரு மவாககெதிாவணஙகி மடததிலிடஙகொடுததனா அனறுமுதலாக அடியாாக ளாடையை யழுககைப்போககி யி ருககுநாளில ஒருபொருள வேணடுமெனறு கேழககு மடியா ரிலலாமையா லெனனுடல யிளைககினறதெனறு வசவதேவா சொலல, இதைககேட்டிருநத வடியாா மாசசையரிடததுச்சொ லல அவரு மஹரஹரவெனறு காதுகளாற செவிகளைமூடி. இந தவாாததையை யாாகேட்டுசசகிபபாா பாவியேனுதலாற கேட டுசசகிககினறேன, வசவேசா அனபரை யாசசாபோல நினைத ததாகத தோறறுகினறது இநநநிகட்குப புததி யெவவாறுனகா ரணமெனனெனறு தமதுதொழிலிற் செனறனா

அநத வாாததையைக் கேட்டிருநதவா வசவதேவரிடதது சசொலலுதலும நாமறியாதுசொனன விநத வாாததைககுறற மெவவாறு நீஙகுமெனறு ஆலோசிதது மடிவாலமாசசையரிட ததுசசெனறு அவாபாதஙகளிற பணிநது அடியேன அபராதி

அகஙகாரி பொறுததருளவேணடும, பததிமாாககததையு மினன
தெனறருளசெயய வேணடும எமது குருவேயெனறு வணஙக,
வசவேசரே அரனனபா வறியரும நாஞெசலவருமெனறுநினைத
திரோ, சிவனடியாரிவரலலவெனறுநினைததீரோ, ஈஙகொடுககு
ம யானை குதிரை வஸதராபரணஙகளமுதலாயின சிவஞானிகளு
ககுப பொருளலலவெனறுசொலலி தமதுகையிலிருககு மடியா
கள ஆடையிலொன்றையுததிரா அதிலிருநதுவீழநத நீாதது
ளிகளெலலாம நவரதனஙகளாக அநதததிககெலலாம நிறைநது,
மலைபோலககுவிய வசவதேவரு மொனறுநதோறறுமற பிரமித
துநினறா இதைககேடட விசசலராசனுமவநது பலவாறுபுகழ
நது அதிசயிததான தேவாகளும பூமாரிபொழிநதாாகள வசவ
தேவா மீடடு மடிவாலமாசசையனைபபணிநது உமதுபெருமை
யைஎளியேனறிவேனோ,நீசததன நானஅசததன எவவளவுகுற
றமெனனிடததிருநதாலும பொறுததருளவேணடுமெனறு பிரா
ாததிகக,மடிவாலமாசசையரும புனமுறுவலோடு வசவதேவனா
யணைததுககொணடு கைவிடாமல மனமகிழநதனா அஙகிருந
த சிவனடியாாகள மடிவாலமாசசையா கோபிததததனறு சிவனி
டததுங கோபானுகரஹ மிரணடுமுணடு அதுபோலஇநதககோ
பமும அனுகரஹ மிததததமே, எதுபோலெனனில ஆடையை
யடிததலும பொனனைசசுடுதலும அவறறின களஙகததைப
போககுதற பொருடடனறோ வெனறனா இநதச சமயததில
வசவதேவனைபபாாதது உலகததில எவவளவுபததிசெயதாலும
அகஙகரிததா லுடனே யநதபபததிமுழுதும நாசததையடை
யும எனறு ஒருசரிததிரததைச சொலலததொடஙகினா

மடிவாலமாசசையா புராணவசனம

முறறிறறு.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

—*—

சங்கரதாசையர் புராணம்.

திரைநரை மூப்பிடர் மரணஞ் சேராத தீராச் செயிழையா
ரிடையினப் பஞ்சிந்தியாதார், தரையிலெதிர் பரவார் தாரக்
கம்போதச் சங்கரித்த தன்மையார் சங்கரதாசையர், பரவெ
றிசித்தானந்தர் காலகனம்ப பற்றிலார் பவித்திரத்தார் பர்
தெய்வங்கள், வெருவவருபாக்கிரமா வீரோசனற்ன வீர
மன்னவுக்கிரத்தார் விசயத்தோளார் க

சங்கமாபுரியென்னுந் தலத்துவாழ்வார் தாவாதபிறவி
மார்க்கத்தை நீத்தறிந்தார், ரங்கவாதந் தொழிற்வத்தோர் கங்
கைத்தப்பார் ரஃதுதின்மைஞ்ஞாழிநெறகொடுப்ப, மங்
கையொருபாகன்னபர் வந்தோர்க்கெல்லா மாறுமலமு
தளிக்குமவரம்பெற்றுள்ளார், பொங்குலகோரிவர்செய
றகைப்புதுமையென்று போற்றிமகிழ்ந்திறைஞ்சவேபொ
ருந்துநாளில் உ

செங்கிலையச்சங்கமாபுரியில்வாழுஞ் சேடதாசையரொ
னுந்திருப்பேருள்ளார், பன்னிரண்டாண்டாகநெய்தோர்
படிஞருசு பார்த்திபன் முனவிலைக்களிக்கப்பரிந்துசெ
லலு, மந்நிலையோர் சங்கமாவந்தெமக்குத்தாவென்றறைந்

தளவிலளிததிறைஞசவவரிலெலலா,நனனிதிபுநெறகூடு நிறைநதெநநாளு நாசமுறுவகைபெறறாநமபனனபால

தஙகியவிததனமையாா சேடதாசையா சஙகரதாசையாதமமைசசநதிததனபா, னஙகவலையறநதொழுவாமெனறுசெனறு நணணியவாபதததிறைஞ, சிநணபாபபேசி, யஙகவாதமகததகக மொனறுமினறி யாயிருநதலகணடுளறமமனையுளெகி, யிஙகிகசெலவநா முறறிருநதுமீநதிலஞசஙகரதாசாக கெனனவெணணெ ௪

தப்பநகறசிவானுபவசசதுராகுஞ சஙகரதாசையாமடததிறறவிடுதானு, நொயபபிளவுமுமி புமிலை யெனறுநொநது நுடஙகிடைததமனையாாககுநுவனறநறபி, னபபொழுதஙகொருகூடை நெறகொடுததோ ராளினகையனுபபுதலுமவனகொணடேகி, யொபபறுசஙகரதாசாமுனவைததிநெ லுவநதுசேடததாசருமககளிததா ௫

எனறலுஞசேடததாசாநமமேறபோதவினியொனவினறிநதோமெமபாலினமை, குனறவிநதெலலளிததாாநனறுநனறோ கோசிகமெயததவாககிநதுகுறையாநெறகூ, டனறுபெறறரினறிதனையாஙகைககொணடாலறமிடியனுநதமககொன றளிககமாடடோா, மொனறியதமனததனபாலுகநதிநெறறு முதவினததாலுததமருத தமனொனறோதி. ௬

அநதநெலலையோாபிடியுளடஙகுமவண்ணமஙகையா
றசஙகரதாசையாபிடிககக, முநதையகததுளதனதானிய
ஙகளெலலா முறறுமறறுசசெலவமொனறு முனனிலா
ம, லுநதுகளஞசியஙதோறுமபாாககபபாாகக வொருநெ
லலுமருநதிறகுமுளதாகாமல, வநதமிடிகணடுமிகசசே
டதாசா ெருநதவதறகவாதேவிவாடிசசொலவாள. ௭

தரமறிநதுசெயயாதபததியெலலாந தவறுநமமனதத
கநதைததனமையாலே, யரனையசஙகரதா சையாககு
நெலலினறு ளினகையனுபபநமககாமோநனமை, பரமத
வாபசிதீாககுமபததாககினமைப பகுதியிலையவாிடதது
பபானமுனினறு, வாமுனககுவேணடியதே தெனன
வெனமுன வநதுநீநினறதேவாமறறெலலேன. ௮

எனனமறறுநாஙகொடுததலவேணடாமெனப தியல்
பலலவேதேனுஙகேடபாயெனறு, நனனயததாலருளுத
லுமாகிலையா நாடடமெனககிரணடுமிராப பகறபோற
றேனறி, மினனுகாத துாசியினிற சாடுகோகக விளங
கொளிதாவெனவததன விருமபிநோககித, தனனயனம
போனெறறிக கணணுமீயத தாமபெறறதலைமையாசங
காதாசையா ௯

குத்திரதெயவஙகண்மதங குலைபபாராயுங குலவுமதி
மெனுஙகிரிககோா குலிசமபோனறு, மததிராம்பாசம

யககயஙகடகெலலா மடற்சிஙகமெனறெறியமபகததா,
லொததிவிழிததிடபபடிலெனபொழிநதுநெககங குருவ
மறநெறநெறென வுடைநதுவெநதே, யததனைமேறசித
றியெஙகுமவீழநதுதாளா யழிநததுகணடறபதெயவமா
மனைததும. ௰

அஞசிமிகவினாநதுவநதங கவாமுனனினறுன னடி
யோஙகடகானதொழிலருளவாயெனன, நெஞசினிடை
யருளகூாநதஙகவனைககாதது நீயினதுநீயினதுசெயவா
யெனன, நஞசிறுமைநீஙகியுயநதேமெனறுததத நலல
டிமைததொழிலனைதது நயநதுபறறி, †வஞசிநடுககாளி
முதலானதெயவ மடநதையாகளபணிசெயது வணங
குநாளில ௰௧

இபபடிசஙகரதாசரீசனகிாததி யெஙகுநிறைததிருபப
தனை யெணணுஞ, யபெரியகஙியாணப படடணத
தோ ரரிதாசனசகதேவமலலனெனபான, வெபபமிகும
ரிகரியைகோறலபோல மிககதேவனையடாததலவீரம
லலாற, றபபறியாசசிறுதேவாதமமைசசெறறென சங
கரனபாறபெறறநெறறித தழறகணணலே. ௰௨

ஆதியெமமாதவனைவெனறுலனறேவெனறி யதுமா
டடானஞசலினறி மாயனறனனைப, பூதிதருநுதறகண
ணெ்ஞெிாததுபபாாததுப போவனேறபோதுமெனபபு

கன்றிகழ்ந்து, தீதியலுமனத்தினன் பட்டணத்துட்செ
ய்யதொருகேச வாலயத்தைச்செய்யா, கோதரியுமுகசி
லரியுருவமாகக் குயிற்றிப் பதனமேற்பஞ்சலோகங்கூட்டி.

நிறுத்தியதற்கேற்றதுகிலாரமாதிநேசத்தாற்றரித்தரு
சித்தேத்திபோளங், கற்றதகட்லெனவிரவும்பகலுமாரா
கத்துங்கடிமொலியைக்கேட்டுத்தினைக்காணப்மென்று, செ
றுத்தபெருங்கோபத்தாற் சென்றுவென்றிச் சித்தராயச்
சரணரொடு சேர்ந்து மீறி, யொறுத்தநெற்றிக் கண்
ணிருனைறிப்பாகக யுபருமரிபுருவானதுக்குநெக்கே

மீதிலுற்றபஞ்சலோ கங்களெல்லாம் வெள்ளமாயமி
கவுருகிவிரைந்துவந்து, மாதவந்தாசங்கரதா சையாதா
ளின் வணங்குவார்போற்கிடந்த வாறுகண்டு, பூதலத்தி
றபரசமயா கூடிக்கூடிப் புகன்றருசலறிந்து நல்லோர்
போந்தங்கேட்டு, மோதவத்தைப்பின்புள்ளவறிவும்போ
யதென்ன றுணைப்பதுபோன்முன்னுணர்வு மொழிந்தே
மென்று ௰௫

வேறு

வல்லையாஞ்சங்கரதாசா வயின்சென்றவர்தாள்வணங்
கிமுன்னனாஞ், சொல்லுமின்பாலானதெல்லாஞ் சொல்லி
த்துதித்தானமைச்செல்வம், புல்லுமபடியாமெனத்தம
முடபொருந்திப்பேசிப்போந்தவர்பா, லொல்லுமவகை
யாறபணிந்தெழுந்தெம் முடையாயகடையே முன்ன
டியேம். (௰௬)

செயதபிழையைபபொறுததருளவாய திககுஙகதியுநீ
யெமபாற, கைதவஙகளவநதககாற காககவுனககேகட
ணேயா, வைதமககணமடியேறின மாதாதளளினவளாப
பாராயா, ரெயதவரியவருடகடனீ யாஙகளபசுககளினிதா
ளவாய (௰௭)

உயயுநதிறமீதெனவருளி யுனறுடகடிமை யுகநதியா
ஞ, செயயுமபடியீதெனககாடடித தெருடடிவளாபபா
யெனபபணிநது, நையுமனததானிறபவரா நாடிசசிறி
துநகையராயப, பொயயுமெயயுஙகலநதபததி புகலவீ
ரொஙகுபபோகினறீர. ௰௮

கொடையாறபெரிய வுததமாநீர கொடுபபீர நுமபால
வருகுவோ, முடையாரலலவெவலூரபோ யுறறுததிரும
பியிஙகணேநதீர, படையாவககதை யுறுமபததி படைத
தீரபததாபாககியமே, விடையாரேயுமமிடததினமே
விககீழாயவீழநததால. ௰௯

அனறுசறுநறறவததோரககோராடைமாறிநீரபெறற,
பொனறுவநதக களஞசியததைப பொருநதுமபணடம
போயிறறேறு, வினறுதாவிலெமககினிய வேதுநதநதீரி
ஊலயெனமு, னினறாதமமையிவ்விடததைத தொடடுங
கொடடானீரொனறுர. ௨௰

காணடறகரியவிருதிதிப மகழவகழககணிபபினறி, நீ
ணடபெருமைகணடஞெசி ஙினறுவாழததுமிருவோரும,
பூணடஙணபாலடடாஙகம பூமிபொருநதபபணிநதெழு
நதுங, காணடகுருசஙகரதாச ரடிமேலவிழுநதஙகழுங
துதலும   உக

கேளீரமிடியரடிகளினமேற கிடடிபபணிநதாறகிட்டு
வதே, நீடுஞெசலவமபடைததுணண ேநசததுடுககக
கொளககொடுகக, நாளுமபடைததோரதமைவணஙகி
நனறுயவாழநமககுளள, தாளுமபெருமானருளுமககி
ங ககழநதரிதியமவையளிததேம   உஉ

எருததிலேறறிககொடுபோவீ ரிதனைெடழுநதமண
ணிீனயுங, கருததிலிசசைசயுளதாகிற கடுககககொடுபோ
மெனததாசா, விருததமுடனிபபடியடியேன வெருவத
திருவாககருளாரெென, பெருததபிழையைபபரிகரிததுப
பேணியருளவாயெனபபணிநதா   உங

வணஙகுஞசேடதாசனையும வாழததுமவாதமனைவி
யையு, மிணஙகிலாசசஙகரதாச ரினிதுநோககியெழுஙக
ருணைக, குணஙகளாலேவரவணைததுக குறையாசசெல
வருமககியாம, மணஙகோபாகனருளாலே யளிததோ
மெனறுரவாபெறறா.   உச

இநதநெறியாலெழுஙகாம மேதககுரோதமிலலையென
ணு, மநதலோப மருமோக யாகாமதமற சரமிளவதா
ண, வநதகருததாககிலலையா மனததுககருணைவசவண
ணு, நநதமாணைபபெறறகநதை நணணுநதவனாயினிநவி
லவாம. ௨௫

சஙகரதாசையா புராணம

முறறிறறு

ஆகத திருவிருததம - ௮௱௭

உ

திருசசிறறமபலம

சஙகரதாசையா புராணம

வசனம

சஙகமபுரியெனனும படடணததுள வாழபவா சஙகர தாசையரொனறும பெயருடையவா சிறறினபததைக கடநதவா பரமசிவமபோல திரிநேததிர முளளவா இவரடியாாகளது கநதைகளைபபொததிச சரிபபடுததுவதே தொழிலாககொணடு அதனால தமககுக கிடைககும ஐநநாழி நெலலைககொணடு வருகினற அநேகஞ சிவனடியாாகடகு அமுதுபடைககும வரமபெறறுளளவா நரை திரை மூபபிலலாதவா பரதெயவஙக ளெலலாமபயபபடததகக வுககிரமுளளவா தமது செயலைககணடு உலகததுளளோா ரதிசயிககுமபடி வீறறிருககுநாளில

அநதச சஙகமபுரததுவாழுகினற சேடதாசையனெனபவா
பனனிரணடுவருடததளவாகத தாநதிரமாகசசெயத ஒருபட
டுவஸதிரத்தை அரசனிடததுக கொணடுபோகுங காலத்தில வ
ழியில ஒரு சஙகமாவநது இநதப பட்டாடையை யெமககுதத
ரககடவீ ரெனன, அவவாறே சேடதாசருஙகொடுதது வண
ஙகிததுதிகக வவரது கிரகமுதலிய விடஙக ளெலலாம திர
வியஙகளும நெறகுவியல முதலிய தானியக குமபலகளும பசு
ககளும நிறைநதன

இததனமையரான சேடதாசையனெனபவா ஒருதினஞ சங
கரதாசையனைச சாநதிரது நமது கவலைநீஙகத தொழுவோமெ
னறுநினைதது அபபடியே செனறுவணஙகித துதிததுவருஙகா
லததிற சஙகரதாசையாவீட்டில தானியமுதலிய செலவமொன
று மில்லாமலிருபபதைககணடு வியநது தமது வீட்டிறசெ
னறு நமமுடைய செலவம மிகுநதிருநதும சஙகரதாசா விஷய
மாயச சிறிதும பயனபடா வாயினவெனறு தமது மனைவியாரி
டததுஞசொலலி யிரககபபட்டுப பினபொருகூடையில நெல்
லைநிறைதது ஓராளின வசமாகச சஙகரதாசா மடததுக கனுப
ப அநத ஆளும அவரது மடததுசசெனறு சேடதாசா கொடு
ததனா எனறு கொணடுவைததனன இதைககேட்ட மாததிர
ததில நமமிடததுச சேடதாசா மிகவு மனபுளளவா ஒருசங
கமரிடததுப பட்டாடைகொடுதது நெறகுவியலமுதலிய வள
ததைபபெறறனா, இபபோது எமது தரிததிர நிவிரததியின
பொருட்டு இநநெலலைததநதனா பினனைகொடுககச சததியில
லாத வெமககுத தமது மிகுநத வனபால இநத நெலலைத தங்
தனுல இவருததமமொனறுசொலலி அநநெலலைத தமது கையி
லொருபிடியி லடஙகுமபடி பிடிததனா அபபோதே சேடதா

சாவீடடிற சகல வளஙகளுஙகுனறின இதுகணட சேடதாசா
இது எனன காரணமெனறு வருநதினனா இதைககணட
வவா பததினியாா சொலவாா சஙகரதாசையா மகிமை தெரி
யாமல அவாககாளின வசமாக கெலலனுபபததகுமோ பரம
சிவமேவலியவா தமககெனனவேணடுமென றருளிசசெயயவும
நீரவநததே போதும எனன சிவபெருமான வலிநது கொடுக
கபபெறற செறறிககணணுல அகஙகரிதத தேவாகளையெலலா
ஞ்சுடடு சகதேவமலலனெனனும ஒரு விஷணுபகதன எததேவ
ரையும செறறிககணணுற சுடட விசசஙகரதாசா எமது நா
ராயணனைச சுடுவேரோவெனறு ஒரு நரசிஙக விககிரகததை வா
ரபபிததுப பூசிததுக கொணடுவா ஒருநா ளிவாசெனறு அநத
விககிரகததைபபாாகக அது உருகிததாரையாகவோடிபபோயிற
று இபபடிககொதத மகிமையயுடையவரை யெளியராகநினை
தது செலலே யாளினவசமாகக கொடுததனுபபின கொடுமைக
காக இபபோதே அவா பாதஙகளிறசெனறு வணஙகித துதி
ததிரஙகி நிறபோமாயின நமது தரிததிரமெலலாம ஊறதமாகு
மெனறு சொலலச சேடதாசரும தமது பததினியா ருடனே
சஙகரதாச ரிடததுசசெனறு வணஙகித தமது குறைகளைச
சொலலி பலவாறுதுதிதது அடியோஙகள பெருமபிழையை க்ஷ
மிததருளவேணடுமெனறு பிராாததிதது அவரா லனுககிரகிகக
பபடட சகலபாககியஙகளையு மடைநதிகததில வாழநதிருநது
மோக்ஷ சாமபிராசசியததையு மடைநதனா

சஙகரதாசையா புராணவசனம

முறறிறறு

உ

திருசசிறறமபலம

நிமமவைபுராணம.

எநதமவவைநிமமவவை யெனனுமபோராமொழிறசரணா
புநதிககினியசெயதியிஞாபுதலையெனுமூாபொருந்துவாா
சநததாசாரதொழிலாாசாராரிலவாழககையிணமயகக
நிறைதயிலலாமெயபபததி வீரவிரதநிறைநதுளளாா. ௧

நிததனனபரகநதோறுநீ தானளிககுநிலைதொழிலாா
மெயததமைநதனவாபசுககண மேயககுநதொழிலாறறி
னநதோறுஞ, சிததமகிழவருமபொருளாற சிவபுணணி
யததிறறிரியாதே, யததனேயாககமுதளிததங கமாநது
வாழுமநாளின ௨

குறறமகனறசெஙகாடடங குடியுணமறையோாசிறுத
தொணடா, பெறறமகனைககறியாககிபபடைககமகிழநத
பிரானருளான, மறறுமனைநதமகளுருந தாமுமததன
வாருமென, வுறறகயிலையிடததெமமா ஞெலககததிலு
றுஙகாலை ௩

அமலனிருககுமலஙகார மதனைபபாாததஙகனைகண
ததோா, கமலமுகஙக டமைபபாாததுக காதனமகனைப

பாாததவனே,யுமையோாபாகாகசாிநதாககியுவநதுபடை-
ததவுறுதியைபபாாத, தெமதுபெருமைககொபபவாிங
கிலலையெனவேயெணணினா ௪

எணணுமளவிலரனசிறிதே யினியமுறுவலவதனத
தா, லணணுமபரையையஙகிருததி யணைநககணததோ
ரனைவரையு,"நணணுமிடஙகளசெலவிடுதது நனமைசசி
றுததொணடருநதாமு, மணணிலிழிநதாா ஙிமமவலை
டனையைககுறிததாாவநதனைநதாா. ௫

அணையுநதவததோ ரடிகளினமே லடடாஙகததாறப
ணிநதெழுநது, தணியுமனபாறபதமவிளககித தருககி
யுளளாதனததிருததி,ந, துணியுமுறுதியுடனினறு தா
யோாமகிழததுதிததிறைஞசிப, பணியுமொழியாறபசி
ததனொம பரமொனறுபாிநதடிசில ௬

முடிகியமைததஙகுளளிருததிமோகநனனீாதரவணை
நதாா, வடிவொனறிலலாாிருவருஙகண வளாவாாபோன
ருாமைநதனவா, தடிவெமபசியாலனனேயென றழைத
துககாணடுடபுகுநது, கடிதினெடுததோா பணியாரங
காதலாலஙகருநதுதலும. ௭

தாயாாீாதநதுடபுகுநதத தனமைகணடு தணணீா
வைத, தேயாவெமமையெழவெகுணடிங கெனனேயெ

ணமேனயிதுசெயதாய, நாயானதுவோகெட்டேனென்று
தனமுறைநணணுமெனத, தியாஙகோபத துலககைபி
ஞனமைநதஞவி செலபபுடைததாள அ

இறநதமகனைககதுமெனவே யீர்ததுபபுறததுமூடிய
வன, றிறநதபாணடததமுதுசறி சேரவபபாறசெலவெ
றிநது, சிறைநதபபநதானமடமெஙகு நேயசிறைவான
மெழுகிபபி, னறநதஙகனபாமுனபோலங கடிசிலசமை
ககுமமயததின ௯

அநதோவையாபசிததணொள ளவிககாவியினாபசித
தா, ரநதோவநதோவிநதோ மழுதுசெயயாதிருபபதே,
யநதோவெனனகுறைசெயதே னநதோநாயெனறககொ
டியே, னநதோவெனபாலொருபுநலவ ளுகியபாவியவத
ரிததான ௰

வேணடிபபாாததவிழியைபபோய வேலாறகிளறிவி
டடேகேனே, தீணடுஙகாததைத துணிககேனே தினறவா
யைககுடடைகேனே,கோணடஙகி நநதகுணணுடலைககொ
நதிககொநதியெறிகேனே, வாணடபிராஞாபசிபபரோ ய
திருமபொழுதையகறறிஞல ௰க

எனனவயாநதுபயநதனபா வினியவமுதஞசமைததி
டலு, மனனபததியுறுதியினை யரஞாதொணடாககருள

விழியாற, சொனனவளவிலதிசயிததாா தூயவடிசிலச
மைததளவி, லுனனவரியாாதிருமேனிக குவாநதுதிரும
ஞசனஙகாயசசி ௰௨

அங்கீாநன்றுபாடடியபி னரியசிவபூசனைககிருததி, ந
ன்னீாமையினுலேவலசெயது நமபாககமுதுபடைததி
டலும், பொனனீளசடையாாபுகலுவாா மினனேகீகரு
பபோயததாழதத, தெனனீபயநதமகனபசியா லுனனே
த்தேடிஙிநநேரம ௰௩

அலறிபபசியாலழைததநங னகனறுனநதோவநதோ
கீ, யுலகாபிளளேபபசியையறிந தாடடுஙகருணே காணு
யோ, விலகுமகனெஙகணேநதனனே விளாநதுதேடிய
ழையவனே, நலவாதாவாலவரவணேததது நனறுவளாகக
வேணடாவோ ௰௪

எனனேயெனனேயரகரா விநயமைநதா தமைநீககி,
முன்னேயருநதக கையெழுமோ மோகமைநதா தமை
யாமூ, நனனேயததாறபெறறிலமோ நலலசமைககுநன
னுளின, றன்னேயததாறறனயருட னுணபாாபிளளேதத
யாவிஙிநீ ௰௫

பரிவினமைநதனபசிததகல நமகனேனமுதுபடைதத
னேபோயத, தெரியுமபடியததிசைதோறுந தேடிமகனே

யழையாமற, பிரியமிழநதுசிறபதெலலாம பிழைகாண
விளிபபாயெனநகையா, வரியையெனககுநீயேகா ணாக
குனமாயையயறைகினறுய ௰௬

பெணணெனறறியாளெனசினநதோ பிளளைககதை
நீபேசுகினறுய, திணணமுடையேனனையநதச சிறுத
தொணடனைபபோறசிநதிதத, லெணணமலசினபெருந
தனமைக கிதுதானியலபோவெமமானே, யணணலேயு
னனடியாககத தடியாணியமமறியாயோ ௰௭

முடியவிநதவமுதினைநீ மோகததிஙஙனருநதாயே, ல
டியொனறுனனையிடவொடடே ணாககுசசமைததேனை
யனே, கொடியகுறறஞ செயதோனைக கொனறேனறி
ருமபககூவெனறுற, படியிலுயாநதசினகயிலைப பதமே
வேணடேனபரமபொருளே ௰௮

செயயாவெயயகுறறமாஞ சிவததுரோகஞசெய்திறந
தா, னையாவநதபபாவியையா னீறுவாயழையேனனற
லுமே, னையானையாபபெரிதுயிரா காணாணததலையிற
ஙகா, மெயயாாநடுககததினராகி வெருணறறிருநதாா சி
றுததொணடா ௰௯

கணடாாமொழியாா சிமமவவை கருததிஞறுதிகண
டாஞா,கொணடாாபழையகோலததைககோலமடவாா

கூறுவார்; ரண்டாதிபகேளுனககிதுதா னதிகமலககாண
திககாககீ,தெணடானலககாணியலபலகா ணினியோரோ
ருவிண்ணபபம உ௰

ஒழுகுமுலைபபாறனைவேணடி யோலோலெனனததா
ளுதறி, யழுதுகுழநதையாயககரததா லனபினவருடிய
ருநதிமறறும,பழுதிலசஙகாலததனபபால பருகியனனை
பபயோதரததை, முழுதுமகனறுசெனறுறபோன மோ
சமபோககிசசெலவரிதால உ௧

ஆவிககுடலாமாதார மதனுஙகாவியாதார, மேவிககொ
ளல்போறகுநலிஙக மேனியிவறறைவிடடுநீ,சேவுறறிரு
ந்தவடிவெடுததாற செயயவநதவுநவினதாயப, பாவிப
போகளுனறனையுமெனையுஞசிரிததுபபழிபபாரோ உ௨

இநதநிலைமைககுடஞேகே னிநதவெகுநபேனுனககெனை,
சிநதையிடததுமனவடிவைசசிறிதுமிகநததிலலைகா,ண
நதவிகறபமெனனிடநீயளிததிலலையறுவாக, நிநதையு
ளதோவடிவெனறு மிலதெனறெனறுநினைககிலேன.

வேறு

இககணமுனறிவைககுமேலேயினனமுககணனுணடே
னு, மககணதனறிமறறேறு ராயிரஙகணனுணடேனும
பொககமாஞடாதஙகுறறமபோமபடிபோதிககுஙகான,
மிககநீமுனனஙகொணட வேடமேவேணடுமனறே.உ௪

வாஸிபஙீலகணடா மகிழவேகொடுககபபோமபோ
தாலமாாகணடஙகொணடோ வணைநதனைசேடதாசா
சேலைநீகேட்குமஙகண செனனியிறகஙகையுணடோ
பாஸிலாரணஙகுடைததோ பாலனூனருநதுஙகாலை.௨௫

அனறுவலலாளனறேவிக காகநீசெலுஙகாலவேணி, மி
னறிகழதிஙகளுணடோ விருமபிமானககளுசாறா, மன்
றலசெயமகளாாகூநதல வாஙகமுன போஙகாலபாலத,
தொனறியநயனஙகொணடோவுறறௌளிாபநதாஙினறுய

தேறியகுறிபபுதவொணடா சேருமததுறைககணங்கி
யேறியோசெனறுபுனற னிருகையின மழுமானகொண
வீறியபசியானமாறா வீடுறறுயகோவணதது　　[டோ
மாறமாாநதியாாபால வாஙகுநாடபுயநாலுணடோ. ௨௭

ஙினனுவிதஙகளான வெருஙகுமநதிரஙகளொனறும
பனனுமறறவிாவாயையா வுனகவெனப படைததவனன
மெனனுணையமுதுசெயவா யென்றலுமுறுவல்செய்து
பொனனுனதிருவாயாரப புரிநதிருநதமுதுசெயதாா.

அநதமொனறிலலாாதொணடாக கறைகுவுாாதண்டியா
தி, முநதையாஙமபொருடடான மூனிநதுதநதையாகண்
மகக,ணாநதவேகொனறாமறறுநாமளிததனவுமபெறறு
ரிநதஙிமமவவைபததி யினிமைகணடாயோவெனனு.

நாமிவட்கினியதெலலா நலகுதுமெனனிலொனறுங
காமியாளசறறுமனபிற கருததினுஙகருதாளபாராய
சேமமாமமலபததி செயயுஙிமமவைசெயதி
யாமலாபபதஙகளெலலாமிலயமெனறிதயததெணணுள

வேறு

குறறமுறறுாதமைககோறல குறறமலலகொடியாத
மை, மறறுநதிருமபவழைமெயனன மாடடேனெனறவா
யமையுநன, றுறறயானிறகிததததவையே துணைபபாயத
ருதுமெனவொலலாள, பெறறபததியரிதெனறு பிரிய
ததுவநதுகொணடாடி. ௬௧

இப்படிநமபாலனாபி னிருமையோரனநதாநீயே
யொப்பெனககிலலையெனனவுனெவியநதனையெனறேறுஙி
யபபடியிலலாநேயத தரியஙிமமவைமைநத
னபபொழுதெழுமபவதத னஙகயிலாயஞசோநதான.

ஆசிலாவிலிஙகபூசை யரியமாதவததாபூசை
பேசிறறபததுமேலாமபெரியதெனறெருமைநெஞசி
னேசியாவிருநதாணமனனி ஙிமமவைஙிததனனபா
மாசியலகநதைசேரின வருஙகுறறமவசவகேணமோ.

ஙிமமவை புராணம
முறறிறறு

ஆகத திருவிருததம - ௮௭௦

திருசசிற றமபலம

நி ம ம லை வ பு ர ா ண

வ ச ன ம

நிமமலையெனபவா பெணபாலாவாரி லொருவா, புதலே யெனனுந தலதகையுடையவா, வீரசைவ வாசார பததிமாாககஙகளிற சிறநதவா, சிவனடியாரிடஙகடோறும நீா கொணடு கொடுககுந தொழிலுடையவா, இவரது புததிரன அசசிவனடியாாகளுடைய பசுககளை மேயததுவருவாா, இருவருடைய தொழிலாலும வரபபடட ஆதாயஙகொணடு சிவனடியாாககமுது படைபபா, இவரிபபடி யிருககுநாளில

ஸ்ரீமஹா கைலாஸததிற சிவானுகரஹததால வீறறிருநத சிறுததொணட நாயனாா சிவபெருமானைத தெரிசிதது அஙகிருநத வடியாாகளையுந தமமையும பாாததுத தமமைபபோல வலிய தொணடுசெயதவ ரொருவருமிலலையெனறு எணணினாா. இதுநோககிச சிவபெருமான புனமுறுவலகொணடு உமாதேவியாா முதலான சகலரையும நிறுததிச சிறுததொணடரை யழைததுககொணடு நிமமலையாரது திருமனையி லடியாாபோற கோலஙகொணடு சோநதாா

நிமமலையு மஷடாஙக காமமாக வணஙகிப பாதஙகளை விளககி யாதனத திருககசசெயது ஸதோதரஙகள பணணி பசிததுக களைதது வநதனரொன றதிக வினாவோடு அநேக சிறறுணடியுடன அனனங கறி முதலியவை யமைதது வைததுப பினனும நீா திரடடசசென றனா அடியாாபோல்

வாரிருவரும கணவளாவாரபோலிருநதனா. நிமமலையாரது பு த்திரன வநதுபாாததுக கூபபிடடுங தாயைக காணுமையாலுங கொடிய பசியிஞலு மஙகலமைதநிருநத திருவமுதில ஒரு அதிர சததைதயெடுததுத தினறனா அபபோது நிமமலையாருமதண ணீாக கிழேவைதது மகனது செயகையைககணடு பாவி யெ னனகாரியஞ செயதாய என றதிக கோபஙகொணடு அஙகே யோருலககையை யெடுதெதறிய அதுவநது வீழநது மைநத னிறநதனன.

நிமமலை அபபோதே தமது புததிரனை யிழுததது ஒருபு றத்திற்கிடததி மூடி அபபுததிரன றெடட அமுதெலலாவ ற்றையும பாணடததுடனே எடுததெறிநது பினனு மடமெ லலா மெழுகி நீராடி ஐயோ சிவனடியாா நெடுநாழிகை செ னறு மமுதுணணத தடையுணடாயிறறே! இககொடிய பாவி யெனனிடததுப பிளளையாகப பிறககவேணடுமோ எனறு அ ப்புத்திரனிடததுக கோப மாறுமலே முனபோலப பாகஞ்செ ய்தனள். அநதச சிவபததியிஞறுறுதியைச சிவபெருமான சிறுத தொண்ட நாயஞாககு விழியிஞற குறிபபாககாடட அவருந தமது செயலைக கீழபபடுததி யதிசயிததாா நிமமலையாா ச மைததவுடனே நெடுநதூரததிருநது வெயயிலில வநதிளைதத படியால வெநநீாகொணடு திருமஞசனஞ செயவித்துப பூஜைக குமிடஞசெயது உடனிருந ததறகேறற வேலைகளைசசெயது உ டனே விதிபபடி திருவமுது படைததலும ஜஙகமாபோல வந த சிவபெருமான நிமமலையே தணணீாககுசசென றெததனை நாழிகையாயிறறு உனமகன இததனை நாழிகை பசியிஞல வா டி யலறிசசெனருனே பிளளைகளைப பசியறிந தூடடாமற போனல அபபிளளை யெபபடி பிழைககும, ஊரஊரா இதெ

னன காரணம பசியோ டழுதுபோன பிளளையை விடடு நாங கள புசிபபோமோ, நாஙகள பிளளைகளைப பெறறறியோ மோ நமககு இவவமுது விருபபமாமோ, புததிரன சென்றவி டஙகளை டழைததுவநதா லலலது ஒனறும முடியாதெனன, அபபோது ஙிமமலையாரும ஸவாமி யுமது மாயவாரததைதயை யாரககு சொலலினறீா இவள பெணபாலாதலால நமமையறி யாளெனறோ நீா பிளளைககளைதயைப பேசததுவககினீா நான அநதச சிறுததொணடாபோலச சபலிதத மனமுடையவளலல அடியேனது நியமவுறுதியை நீரறியீரோ நானருமையாகச ச மைதத வமுதை நீரருநதாவிடடால அடியெடுதது துமமைசசெ லலவொடடேன இவவளவு பிரயாசைபபடடு யாவாககு நான சமைததேன இநதவிஷயததிற கொடிதான குறறததைச செ யததமையால அவனைக கொனறுவிடடேன திருமப வவனையழை யெனறு ஆஞஞாபிததால உமமாற றபபடட கைலாஸபதவி யையும விருமபேன, சிவதரோகஞ செயத பாவியை மீடடும மழையே னெனறுசொலல, இதைககேடடிருநத சிறுததொண டரும நாணபபடடு நடுநடுஙகிப பயநதிருநதனா ஙிமமலையார து உறுதியைககணட சிவபெருமான பழைய திருககோலமாய விருஷபாரூடராக நினறனா

ஙிமமலையாரும இநதருபமெடுபப துமககுப பெரியகாரியம லல இநதருபததை யெடுததஞன முனனமே நானறியானிதத ருப மெனசிநதையைவிடடு நீஙகாது அடியாரவேடங குறைவெ னறு இவவாறு திருககோலஙகொணடீரோ எமககநதபபேதமில லை முனனைய திருககோலமேவேணடும, அனறியும திருநீலகண டநாயனா முதலான வடியாரகட கனுககிரகஞசெயயுமபோது மானுடககோலமனறி யிநதத திருககோலமுணடோ உனககா

க்பபடைதத வனனதனத நீயே யுணணவேணடும எனறு பிரா ாததிததாரிறக, அபபோது அவாபடைதத திருவமுதமுறறுஞ சிவபெருமா னமுதுசெயதருளி முனனுளள தொணடாக ளெ லலாம இவவாறு பததிசெயதாலும நாமருளிசசெயததை மறறு பெறறனா இநஸ்ரீமமலையின ஸ்ரீஷகாமியபததியைக கணடீரோ வெனறு சிறுததொணடாககுத தெரிவிததது இபபடி நமமிடத தனபுளளவடியாா அநேகருணடு சிறுததொணடரே நீா உம மை வியநதீரே யெனறு சொலலி அநத புததிரனா யெழுபபி யி ருவாக்குங கைலாச பதவியைச சிவபெருமான ருநதனா

ஸ்ரீமமலை புராணவசனம

முறறிறறு

௨

திருசசிறறமபலம

—*—

அலாயுகா புராணம

"அஙகணனஙகணகன றுறுதொணடரொ டனபாகளவே டமொடே,யஙகரகிஙகாராகுமலாயுதாமமனைசாருதலுங தஙகியமாதவாதாளகளபணிநதுயா தமபிரியததுடனே யிஙகிதபாதமவிளககினராதன மெயதவிருததியபின. க

அததருணாததருளவாரெமகிசசையறிநதுளமாதவரோ, டொததுஙமககிதமாகியபதத ருழிககுறுவோயவரு, ஸ்ரீத

தகாததலலிஙகமதெனனைனதெதமையேனினைவா, ரித
திறமுறறவாநமமையுநாமுமெழிறபெறவேபுகழவோம

உனனியசேரனுடனசுபலசையனுறுஙகருவூரபபயன, சென
னியனனபுறுபொமமையனஞானசிகாமணிசமபநத, னி
னனவரோமுத லாகியபததாக ளமமையருசசனைசெய,
தனனியமினறியிருககுமவாககிதமாகுமருநதவாயாம. ௩

யாமறியாவுலகஙகளருநதவரினபுறுபதநருமிப, பூமிசை
யினறிலவெமமறியாதுளபுணணியருமிலைகா, ளுமுறும
லெவலைதனைககுளியஙகுத ஒருமனைகமதாங, காமுறும
னபலாயொபபுதுமலலா கணஙகளையோகினையேம. ௪

இமமுறையேயுறுநாளகளகறறுது மெமமையவளாபபவ
ரு, நமமிடசிநதமறிநதுநமககித நலலவையீபவருளு, செ
மமைநெறிசசிவபததாமயேசா திருநதுதிருசசெஙகாட,
டமமகிமைததலமுறறருணடு மாறகதிகதகொணடன.

ஈசனதனபொனிறபதமீதி லிறைஞசியிததகமுத
நேசமுடனறினலகு மவனறிடநெஞசினிகழநதலங
தேசரறிநதிடநாதனருந தவதேசிகனுகவணங
தாசைதருமபுதலவாககறியாகவமைததிடுவாயெனலும.

அவவுரைகொணடருமைநதனெனுமல ரிநதுயாபதகி
யிலுற, றிவவியவினசுவை சோகறிசெயது தெளிநதுப

டைத்திட லுரு, செவ்வியமைந்தனுமங்கணுறும்படி செய்தனனன்பனுடன், வவ்வியசுற்றமுமங்கயிலைக்கண் மகிழ்ந்துறவைத்தனனால். எ

மண்ணிடையிப்படிபத்தி செய்பத்தாமகத்துவநல்ல தலா, னுண்ணியபத்திவிசேட மிருந்துநுவன்றதிலென்னெனலுந், திண்ணியராகுமலாயுதரீதென செய்திசிவாயசிவா, வெண்ணியவித்தொழில் புண்ணியமோவிடவித்தையுணாக்குமதென. அ

வெங்குணராகியதுங்க வரக்காவிருமபியருந்தலலாற சங்கரனமானிடாவெந்தசை தேடறகும்படியோகெடுவாயங்கணனனபனிடத்துறுமைநதனுமவவரனனபனவனபங்கமிலாகமரிந்திடுதாதை பரிந்துசெய்பத்தியதென கூ

இந்தவிசேடமெனக்கயமாகியிருந்தெதன்பபெருமா,னந்தனைமீதுமடநதையாபத்தருமபுதலவோாகடமைச, சிந்தவெறிந்தவொத்தனைபேருளா திணணமலாயுதனே, சந்தமதனறுசிவனபெருஙகபாதவருசிறிதெனபதெலாம

நல்லவையானவைசங்கரனனபா நயநதுவிருமபியுறி, னிலலையெனும லளிப்பதுபத்த ரியறகையிரறகுமிதரு, சொலலியமெயச சிவபததியதச சிறுதொணடரிடத்தில வோ, வொலலையுதிததுநமபலையாகி லொருததனைவிட்டறிவாய. ௰க

அவவுலகததிலகஙதொறுமிக்கதை யனபாகளாயின
போ, செவவிபெறததினமுாநதுதிசெயவாக டிண்ணம
லாயுதகே, ளெவவுலகததினுமெயததவாசிதத மிதமபெ
றவேபகாவாா, கொவவைெயனுமமிதழமஙகையாகெறக
ள குறுமபொழுதுமபகாவாா ௰௨

செனறவரோதுசெயறகைவிடுமபடி செபபவுஞலவச
மோ, வெனறலுமஙகணெழுநதுறுகோபம தெயதியலா
யுதரு, ஙனறிதுசஙகரனுநதசைகொணடிட ஙசியிருநத
னனே, கொனறுமகனறடிபொனறவாிநது கொடுததன
ஞெமறையோன. ௰௩

பததசனததை வளாபபவனதத னெனுமபகாபாவம
லோ, பததருயிாககுமிரணடுகினைததுறு பாதகமென்
சொலுவாம, பததனொனுமபெயாசொனனளவேயுயிா ப
றறலபரனறெழிலோ, பததனுமெயததறி வாளனவன
பெறு பததிபடைககரிதால ௰௪

பெறறிடுமனனை யரககியெனிறபெறு பிளளைபிழைக
குமதென, சிறறறிவறறசிவனவயததனை செனறுசிறு
பிளளையோ, ஙறறியதேவாமுனஙகதிகேடடுறு ஙனமருணா
யினனே, முறறுதலறறவிளஞசிறுபிளளை முடிஙதிட
வெணணுமதோ ௰௫

வேறு

கண்ணின்றறசையைபபாககக கையின்றநீணடநெ
ஞ்சி, ணெணணின்றபாவஙகெடடே னிதமொழிலபதத
னசெயதான, மணணிலாமதிபபாரததன வநதுதனன
டியாரெஞசிற, நிணணிமை யறிவானினன செயயெ
னுஞசெபபுநனறே ௰௬

மகன்கழுததகனமேலெலஃகமவைததவவவளவேயொ
ப்பிப, புகழநதுவேண டினகொடுததுப போவதேநன
மையூணே,யகநதனிலவிருமபிககணட மறுககவுமபொறு
ததிருநதான,சகநதனினமககடமைமத தானுமபெறறில
னேவநதோ ௰௭

பததனுததமனேயலல பரருயிாசெகுததறகொனறி
ரித்த்மததிமபாவததை நினைததிலனெஞசிறசறறு
மெதததனலுடலைபபோத விருமபிததீவினைககஞசாம
லததமெபபடியெழுநத தாருயிாகொலலறகநதோ ௰௮

அனனியரிலலிற யா லனறிததனகததிலுளள
வனனியாறருனுமவேமே மனையெனமறுததிராதே
தன்னியனமகனைககொனறுறறனக குறுமபாவமினறே
வென்னிதுநலலோாகேடகிலேலுமோவேலாநெனறும

இநநாவிறைசசியனறி யிறைவனுககிறஙகாதனறே
தன்னருமபததியிநதத தாழவுசெயதாலோதோனறு
மனனமுமபாலுநதேனு மரியநறகறியுமினறே
பனனகாபரணாககிநதப பததியிறபரிவாமாறெ௵. ௨௰

வே று

மெததியகயிலை மேனமிகுஙகணாககெலா
மிததனைபபததா மாயேசுராககெலாஞ
சுததனுமபுறமபு தொணடனுமபுறமபதென
றததமததறைநதறைந தாரலாயுதா உக

புறமபெனுமுனைசெவிப புலனகடசோதலு
மிறஙகியசிததரா யிருவருமபயந
துறஙகியமனததரா யுனனிததததமி
னிறநதிரிமுகஙகளை நினறுநோககினா உஉ

மணடனிலடியவா மகிமைகாடடவோ
தொணடுசெயநெறிச சிறுததொணடாகாணவோ
வணடநாயகனறன தடியாககாபபயுங
கொணடுநினறருடிருக குறிபபையாாவலாா உ௩

அலாயுதாபகருவா ளாயவையசீ
புலாலுணுஙகரை கயினைப புணணியஙகளபோற
சொலாதொழியொழியெதிா செலவனெனனவே
நிலாநுதலுமையினை நிததனுனனின உச

மஙகைபாாபபதிமன மயஙகியஙகெழுந
துஙகவெண்காடடுட ஞெணடவததாபோற
பொஙகியவடிவொடு போநதலாயுதா
தஙகியமணிமனை தருகைகிபபுககனள. உ௫

புககலுமலாயுதா போறறியஞசலித
தககணடடாஙகமு மகிடததுறப
பககமொனறிதயராயப பணிநதெழுநதுபின
மிககபாதஙகளை விளககியாவலால ௨௬

அருநதவரமுதுசெய மடததுடகொணடுபோயப
பொருநதியவாதனம புரிநதிருததியே
விருமபிநறறுதிபல விளமபினனறன
ரருநதவையலாயுதாக கருளிசசெயகுவாள ௨௭

பொருளுடலாவியாப பொருநதுமுனறையு
மிருநதவாககளிககு நினமகிமையெஙகணும
பெருகவணபெரியவா பேசககேடடியாந
செமபபடினையுநதநீவ சென றமென றனள
மதருளு ௨௮

யாமுனையொருபொருளெண்ணிககேடகுது
நீமனமகிழநதுதா நீததபுணணியா
சேமமாாசைவநூற செயதிதிபபிலாய
தோமிலாசசிவாதிகச சுததநீஙகலாய ௨௯

பததிமாணிககமே பததிததீபமே
மெததியசுததமே விளையுமபூமியே
சததியநெறியனே தவததாசெலவமே
யுததியாபரணனே யலாயுதாவென. ௩௰

சஙகமாராதனைத தாதனுமெனை
யிஙகுநீ துதிபபதற கெததனைககுளே
னுஙகுநினனடியவ ருதவுமபாககியம
பொஙகியவிதிதரும பொருளைககேளென. ௫௧

இவளசிறுததொணடன மேலினியதேவியான
புவனநாயகனசிவன பொருநதுமமபிகை
யவளைநீபுறமபென வறைநததனமையாற
றவனமுறறனமறநத தளாநதயாநதனம. ௫௨

வேறு

பதியிலாமாதரும பணபிலானசெலவமு
நிதியிலாவிளமையு நேரதாநிததனமே
லதிகமாநேயமி லாளருமனபெனும
புதியமாமலரிலான பூசையேபோலுமால. ௫௩

வேறு

எமககருபபுருட தானஙகளீநதவா
தமககுறுஞசுததவா சாரநலகுவாய
கமைபபெருஙகாயனே கனததப்நதியாற
சமததனேயலாயுதா தருமசீலனே. ௫௪

எனனமுனனுமைபுகழந தினியசெபபலு
மனனவெணகாடுபோ யவவலாயுதா
பனனலவடிபினமேற பணிநதுபோறறவே
புனனலமுறுவலாற புறமபிலெனறனா. ௫௫

அண்ணலவிணமதியொடா றணிநதவேணியுந
திண்ணாறபுயஙகளுஞ செயயசெஙகையி
னண்ணுமானமழுவு மெனனகையுநெறறியங
கண்ணுமாவிடையினமேற காணநினறனன ௩௬

அரியயனபுரநதர ஞைசபபாலக
ருரியருததிராபதி ஞெருவரொணமதி
தெரிதருபனனிரு செயயசூரியா
பரிவுறுவசுககணமுன பரவிநினறனா ௩௭

தெருடருஙகினனரா சிததாவிததியா
பொருவருஙகருடா கிமபுருடாபோறறின
ரருடருமுனிவாக ளாசியாாததனா
மருவுகநதிருவாதா மகிழநதுபாடினா ௩௮

தேவதூரியஙக ளொததிசையுஞசெமமின
தாவலாலலாயு தரததனபாதமேன
மேவருமனபிஞல விருமபிநோககியே
தூவுலாககரஙகளாற றொழுதுநினறனா. ௩௯

தொழுதுநினறவாதமைத தூயநண்பிஞற
றழுவியஙகணைததுறத தருககிவாழததியே
பழுதுறுநேயநம பததிமாசெலாங
கழுவுவானேயெனக களிததுசசஙகரன. ௪௰

ஆளுமானவபுர மவையுமததனாந
தாளுறுமனடானுஞ சயிலககனனியு
நீளுமாயிரஙகதிா நிகாபொறறோபுகா
வாளுலாஙகயிலை மாமலையினமனனிறுா ௬௧

அலாயுதா புராணம

முறறிறறு

ஆகத திருவிருததம - ௬௧௧

உ

திருசசிறறமபலம

அலாயுதா புராண

வசனம

சிவபெருமான நிமமலையாரிடததுப பிஷைகொளளவந்த திருவுருவததோடு சிறுததொணடனாயு மழைததுககொணடு சிவகிஙகராகிய அலாயுதநாயனுாது திருமனையிறசெனறனா அலாயுதரு மிவாகளைககணடவுடன பணிநது பாதபரக்ஷாளனமபணணி ஆசனநதநது வீறறிருக்கசசெயதபின

சிவபெருமான அலாயுதரோ, நாம இதமுளள பததரிடத்திறசெலவதலலது மறறவரிடததுச செலவதிலலை அவருமஎமமையேநினைவாா, நாமறியாத தேசஙகளுமிலலை நமமையறியாத வடியாாகளுமிலலை இடபடியே காலக்ஷேபம பணணுவோம, எமமை யுரிமையாகவளாபபவரும நமதுகுறிபபினபடி நடபபவருமான சிவபததாகளுக கிடமான திருசசெஙகாடடஙகுடி

யிலிருபபவா சிறுதசொணடனெபவா அவா சிவனடியாாகளு க கமுதுபடைககும பெருமையை யலகததாரறிவாா இவவாறி ருக்குநாளில சிவபெருமா னொருகாலதது ஒரு சைவதேசிகா போலவநது சிறுதசொணடரோ யுமதருமைத திருமகனைக க றியாககி யமுதுபடைபபீரெனறு கேடக, அவவாறேதொண டருமு கறியாககிபபடைககப பின அநதபபுததிரனுஞ சிவானு ககிரகததால உயிாபெறறனன இநத அனபரோடு அவா சுற றததாளாயுஞ சிவன கைலையில வசிககசசெயதனா

இபபடிசசெயவதலலவோ பததி மறறபததிகளைச சொல லுதலாற பயனெனனை யெனறுசொலல விதனைககேடடிருநத அலாயுதருமமிகுநதகோபததுடனே சிவசிவ இதெனனசெயதி சொலலுகிறீா, கொலைததொழிலைப புணணியமெனறு போதி பபரோ நமமாமலைததை யரககாதினலுவரலலது சஙகரனுகிய சிவபெருமான றினஞுவதும முறையோ, தகபபன பிளளையை க்கொனறு லதுவுமபததியாமோ இது எனககுச சநதேகமாக தசேதாறறுகினறது எனறுசொலல, அலாயுதரோ இபபடி பெ ணபாறபததருமம ஆணபாறபததருமம எததனையோபோகள த மது பிளளைகளைககொனறு பரததிசெயதவாகள இதுசததியம சிவபததியைபபழிதது மறுபபது அடியாாககழுகனறு, அடியா ரொனறைககேடட சமயததி லிலலையெனறது கொடுபபதே பத்தாகடகுச சுபாவம, பரமசிவததுககு மிது பிரியமாகும், இ நதபபததியெனப தநதச சிறுததொணடரிடததலலவோ விள ஙகிறறு உமககுச சநதேகமானுல உமககானவலாககொணடு விசாரிததுபபாருமம, அவரிருநதநாடடில வீடுகடோறு மிச்சரித திரததைச சொலலுவாாகள, நெலலுகுறறுமபெணகளு மிதை

பபாவொாகள, அதைதபபழிததுாைகக வுமதுவசமோ எனறு சி வபெருமானசொலல, அலாயுதாககு முனனிலு மதிகமான கோ பமுணடாய சிவன நரமாமஸபக்ஷணம பணணுவதும, பிராம ணன பிளளையைககொனறுணபிபபதும வெகு நனறுயிருககி னறது, எபபோது கததிலயக கழுததினமேலவைததாரோ அப போதே யசசிறுததொணடாககு விருமபியபொருளை ததருவதே நனமை, அவவாறனறி யூனையறுககபபாாததிருநதால நனமை யோ, இசசிவன பிளளைகளைபபெறறவரலலவோ இநதச சிவ பெருமானுககுஞ சிறுததொணடனுககு மிவவாறுன குணம வநதகாரணந தெரியவிலலையாதலால இநதப பூலோகததிலுள ள வடியாாகளுககும கைலையிலுளள சிவகணஙகளுககும இவ விருவரும புறமபு எனறு தையயறைநது மிகுநத வுகாததுட னே சொலலினா இநதசசொலலைக கேடடவுடனே சிவனுந தொணடரும நடுநடுஙகிபபயநது தலையிறஙகி முகததொளிகு ன ? ஒருவரையொருவா பாாததனா

அபபோது அலாயுதரும ஐயா இனி யிபபுலாலுணணுகை தையப பேசவேணடாம இதறகுப பதில சொலலவேணடிவ ரும எனறுசொலல, அபபோது சிவபெருமான உமாதேவியா ாசினைகக அவவுமாதேவியாருங கைலையிலிருநத சிறுததொ ணடா பததினியுடன தவககோலஙகொணடு அலாயுதரிடததுச செலல அவரும உபசரிகக உமாதேவியாரும அலாயுதரே நீ ரடியாருட சிறநதவொனறு கேழவிபபடடோம நாமொருபொ ருளைககேடகினறோம நீா அவவாறு தாலவேணடுமெனன அவ ரும நீா விதிதவருது கேடகி லவவாறே தருவோமெனன என் னுடனவநத விவா சிறுததொணடாது பததினியாா, யாமோ இ

வபததினி எமதுகணவரிருவரையும புறமபெனறு நீா சொனன
படியால அதுபொறுது துயருறறுவநதோம ஆதலால நாஙகள
தனிததிருபபது முறையனறு எஙகடகுபபுருஷதானம பணணி
யவரைத துயமையராககவேணடுமென றுரைககச சிறுததொ
ணடாமனைவியாருநம அலாயுதரைவணஙகித துதிததனா அபபோ
து அலாயுதருமஅவவிருவாககு மினிப புறமபிலலையெனறு அ
னபோடு இவவிருவாககுஞ சொலலினா அபபோது சிவபெரு
மானும விருஷபாருடராக [illegible]தியகூஷமா யலாயுதாககருளிச
செயது உமாதேவியாரோடும அடியாாகளோடும புஷபவிமா
னததேறிக கைலையிறசெனறனா

அலாயுதாபுராண வசனம

முறறிறறு

உ

திருசசிறறமபலம

—*—

சுநதரபபெருமாணயினா புராணம

மறறுநாவலூாசசுநதரனமாதை மணஞசெயபநதரின
வநதரனமககே, பறறுமேவலசெயதொணடனென று
ணடுபாடுமபதமெனனநறபதிகளு, சொறறவளசெஙக
லபொனனைசசெயதோன ரேறுகைபாகனைததூதெனை
விடுததோன, குறறவெஙகராவிழுஙகியமகவைககொண
ாவிததாறறிட்டாஙகிதடததெடுததோன க

அணஙகுபாகனைககோடடினுணமறிததோ னததனு
ரூரினுலயததவரை, வணஙகிடாமலேயகநதையாறசெல
லு மறததையவவிறனமினனடாதாஙகணடு, துணிநதுசெ
லபவனொனஙிததனரேழெனன விதசெதாணடனுமி
வனைப, புணாநதவததனுமபுறமபெனததவரைப போற
றுகெனறரனபுகனறிடடபபுகழவான ௨

நாசமிலலவனடமபயிலபெருமானு மவாககுளேயொ
ருவராமெனனுந, தேசுபெறறுயாபெருமையார தெரு
ளசோதிலலைவாழ மூவாயிராககடியே, னீசனுணையெ
னுநதையலாளபாலினடடீததறழுததிறையருளாற, காசி
லகாளையானவனறிநீல கணடனுஙகுயககருணையறகடி
யேன ௩

அனபாபோலரனணைநதினைமாதை யளிநமககென
ககொடுததுளமகிழநத, வினபனகாவிரிபபூமபடடினத
தி னினிதுவாழநதவியறபகைககடியே, னெனபசிககழு
தளியெனுநதவததாக கினைமையெனறிடா திருணழுளை
வாரித, துனபநீஙகமுதவியவிளைசைத தூயமாறனற
னடியவாககடியேன. ௪

பொயததவததனோபுததகமேநதிப புகுநதுவநதுயிா
போககுமவவளவிற, றததனவநதவற கோறனமுனறடு
தத தனமைககோவலுா மெயபபொருட்கடியே, னதத

னேயவரைவணஙகிடாதேகு மறிவிலேனையுமரனையுமவெ
குணடு, மெயததயாவாககுமபுறமபெனறதீரன விளங
குசெஙகுனறைவிறனமிணடாககடியேன ரு

கோவணததினோதவாதருகெனனககோதில செலவ
ததைககோதையைததனனே, மேவியீநதவனியறபழை
யாறை விளஙகவநதருளமாநீதிககடியேன, பூவரறகென
ஞோமாதவனகொயதுபோதுங காறகரபபொருபபதை
பபறிகக, வேவமெனறிபஙகொனறவனகருவூ ரெனனு
மாநகரெறிபததாககடியேன. சா

காதுமாறறலனெறறிவெணணீறு கணடுகைபபடை
விடடாறகணடோ, னீதியீழககுலததோனெயினனூா
நீடுமேனாதிநாதனுககடியே, னதியாாதிருககாளததியா
கணணடைநதசோரிகணடஙகையமபாறறன,சோதியம
பகமிடநதணிநதுபபூா துலஙகவநதருளகணணபபாக
கடியேன. எ

சாயநதுறுமபனந'தாளரனேராந தனமையேநிறஇ
மனைவியினறாலி, வாயநததுபததிறகீநதவனகடவூா வ
ளளறெளளிய கலையனுககடியே, னயநதநனமணப பந
தரினமகளா ரரியகூநதலை யரிநதுமாதவருக, கீநதவண
புகழத தஞைசநனனகாவா ழினியமானககஞ சாறனுக
கடியேன அ

தமநதரறகெனறுதணடிலநதருஙகாறசாயநதுமணபுகத
தஙகளஙகொயதங, கழுதுசெயவிததவாகணமஙகை யா
ரபெறுமபயனருயஞாககடியேன, கமலவேயினிலீசன
னபுகழேகசிநது சொறறுளஙகளைநதுநினறாதிச, சம
மிலாககிதஞசெயதமஙகலமவாழதாவிலாஞயரடியவா
ககடியேன கூ

வேறு

ஆரமீசறகமணரானமுடடலு மஙகைசநதனமாகவ
ளைததரன, வாரமுறறுலகாளடவாமதுளை வாழவநத
ருணமூாததியாககடியே,நேரிலபஞசாககரநதிகழநாவா
னிகரில சமபநதனறேழனமமலாததா, மூரியேறறறகு
தநொடுபபவனபுகலூா முததியெயதவாழமுருகனுகக
டியேன ய

புனவினலலும பகலுமபொருநதியே போதருததிர
மோதுமபுரிவிஞ, னினைவுநைநதுதிருததலையூரிட னினற
ருததிரபசுபதிககடியேன, றுனியிலாத திருபபுறததொ
ணடனற றாபவாதனூாவாழவான்புலையொழிந, தினிய
தீயிறசிதமபானனபிஞ லெழுநதுநாளைபபோவானறன
ககடியேன. யக

உமையிடததினன கசசியிலனபாதா சொலிததுலத
தறகொழியாமழையிஞ, லமைவினெஞசாற சிலையிறற
லையறைந தருளகொளுஙகுறிபபுத தொண்டாககடியே;

னைமையுடைபபரனாசசனைசெறறணெனனறுதநதையி
ருதாடுணிததா, னமதுசேடஙகொளளனமுனபெறற
வ ஞடுஞசேயஞலூாநறறணடிககடியேன ௰௨

கனமிதபபகககடுவெமுதாகவெங கரிவணஙகமறைககா
டடைததிடும, வனமைமிககததவநதிறநதிட வனணிநீ
றறறைகுலைதணணெனறற, வனமிகுததபிறவியகலவே
யதிகவீரட்டாக காளாகிபபாடினேனே, னனமைமிககுயா
வாயமூாவருநதிரு நாவினிறகாயனறனககடியேன

அரியபாணடியனறனனதிகாரியா யமணாோறறகருங
கழுசசோததவன, குருசிலாமணமேறகுடிககாவலனகு
லசசிறைககடியாாதமககடியேன, புரியுநறசிவயோகமெ
ககாலமும போதநெஞசிறபுரிநதுணாநதெனனையு, மூரி
மையாகநினைபபோனமிழலையோ ருயயவாழகுறுமபன
றனககடியேன ௰௪

மாவினனகனிமாரவாககிடடிறை வாழுமவெறபிறற
லையாறசெலவா, ஞவலாலெமதமமையெனபபெறற வ
னனைகாாைககா லமமைககுமடியேன, ஞானவிறகனா
யுன்றனபேரிஞற றணணிலாவுநீாபபநதராோடேனையும,
பாவினனபி னமைததவனறிஙகளுாப பனவாவேநதனு
மபபூதிககடியேன ௰௫

சிலம்பிநம்முடற்சேரினப்பனிதான்சென்றுமிழ்ந்த
தாற்றீர்ந்ததுநோவெனச், சொல்லுஞ்சொல்கேட்டாப்பாற்பெற
றவன்சாத்தைவாழ் தூயநீலநக்கன்றனக்கடியே, னிலங்
குமேம்பப்பெருமாறுநாற் கேற்றுதீபநெய்க் கேதனுஞ்செ
யவெஞ்சமண், கலங்கவென்றுாணனீராலவிளக்கிடுங்க
ரவிலாதநமிநந்திக்கடியேன் ௰௬

மண்டைக்கச் சமணாவலிகொட வந்துசெந்தமிழ்ப
பாடவுமைமுலைக், கண்டரும்பயமுண்டுபுகலிமுக்கண
ணினைத்துதித் தங்கம்பெண்ணுக்கவும், பண்டுநீங்கு கத
வடைக்கவும் பாலெனயலாயப் பாம்பதிறக்கவு, மி
ண்டுபுத்தாகொட்டிடிவீழவு மிக்கபாசசெய்தசம்பந்தாக
கடியேன் ௰௭

எந்தைதன்றந்தை யேழுநலாயினேனு மெல்லவாகதுமி
றைவனவனெறெண்டனே, வந்தநோயையொழிப்பனெ
னப்படைவாங்கிவாழ்ந்தகலிக்காமாக்கடியே, னந்துசாத
தனுராயனகுராமபையி னணிந்யததாகநானமறையி
னபடி, முந்துசெந்தமிழ்மூவாயிரஞ்செய்த முத்தனுகிய
மூலனுக்கடியேன் ௰௮

விழிகளினறிக்கயிறுகுறியதாயவிரதகாககநதடனுஞ்செ
யயவெஞ்சமண், பழியாகிநதுக்கண்ணறததாளவிழி
படைத்தவாநாப பதிதண்டிக்கடியே, னழகுநீவயல

வேற்காட்டுமன்னவனுடு குகிலணைந்தபொருளவர், மு
ழுதுமன்பாற்பெற்றக்குடந்தையின் மோகத்திற்றந்தமூ
ர்க்கனுக்கடியேன் ௰௯

அருச்செழுஞ்சொற்றலலான்மொழிகலா வன்பர்ந்த
ணனுவோன்றன்வேள்விக்கு, நெஞ்சுவந்தரன்வந்திடப்
பெற்றமா நேயன்சோமாசிமாறனுக்கடியேன், வஞ்சிப்பா
கன்றுடக்கச்சிக்கம்பன்மேல் வந்துசெங்கற்றின்முமெறிந்
தவன், றஞ்சமென்றண்டைந்தோன்சங்கமங்கையிற் சாக்கி
யன்றன்றடியவர்க்கடியேன் ௨௰

பூதிசாதன மேவுபுனிதராம் புண்ணியத்தரைப் பூ
சிக்குமப்புத்தியன், வேதியக்குலத்துக்கூர்திபனு மிக்கபத்
தன் சிறப்புலிக்கடியே, னூதியத்தாக்கமுந்தாய மகன்ற
னையாக்கிமற்றுமரன்வழியென்னவே, தீதிலன்பினை
த்தருள்பெறப்பெசங் காட்டுமன்சிறுத் தொண்டனுக்கடி
யேன் ௨௧

எதிர்த்தவண்ணனுனுடலுவாரீற்றென்றிறைஞ்சநான்
டிவண்ணனென்றேத்தலு, மதித்துநானடிச்சேரன்னென
றேத்திய வஞ்சிமன்னன்கழற்றிற்றறிபவன், றுதித்தரன்
றிருத்தாண்டவம்பூசனை தொலைவினித்தலுந் தோன்றப்
பெற்றெம்பிரான், விதித்தகணமுகம்பாணராற்பெற்றரு
ண் மேவுமேவந்தனுஞ்சேரனுக்கடியேன். ௨௨

தீதிலனபாகள செயயுநதொழிலெலலாஞ செபபிசசெ
யவிததரனகணநாயக,நீதிபெறறவனகொசசைககதிபன
ன ளேயனுஙகணநாதனுககடியே, ஞதனபாதமுடியாய
ககவிததரு ணறகருததிலனமததுகொணடுமண, போ
தவாணடவருடகளபபாளனும பொயயிலகூறறுவனடி
யவாககடியேன ௨௩

சஙகமேவித தமிழாாமதுரையிற சஙகரனியறசொக
காமேறறணடமிழ, பொஙகுமனபின வகுததவராகிய
பொயமையறறபுலவாகடகடியேன, வெஙஙுபததுடனெ
ணனையுஙகொலலென மிககவாளளிததருஞசடைமுடிக
காயச, செஙகனறபுகுநதருளபெறுகருலூாச செயயசோ
ழனடியவாககடியேன ௨௪

அருடடருநதவாககமபொனேகொடுபபோ னனனம
னனவாககிடுஙகுறியுடலாக, கிரடடிபொனறருநரசிஙக
முனைய னெனனுமனபனறனடியவாககடியே, னிருடக
டறகுணமீனபடுககினமுனமீனே யெமபிராறகெனவிடு
ததினமையாநாட, பொருடசெயமீனவரவிடடரனருள
சோ போதநாகைவாழதிபததாககடியேன ௨௫

தொணடன்பொயசசிவவேடமாயவரததான றுனைப
பதஙகளவிளககீாவாாககக, கணடுநானுமினகாஞசெ
றறபெணணு கடததலககலிககமபனுககடியே, னண்டா

நாயகாககணிவிளககேறறற கடபொனினறிசசெக குழ
நதுகநதரஙகொய, தொணடருமவிளக கேறறிநனறருள
சே ரொறறியூரவருஙகலியனுககடியேன உகூ

சஙகரனறனககனபனாயிகழசசி தனமுனருசொலிற
ருனவாநாவை,யஙகாிநதிடுவோனியலவிாிஞசியணிகொ
ணனனகாபபுகழசச,நதிககடியேன, மஙகைபாகததனரு
ணஙகேடோறுமாசிலொவவொருவெணபாவகுததவன, க
ஙகைவேணியாககனபனேயடிகள காட வனறிருவடியவா
ககடியேன . உஎ

இருககுவேளுரொருநதலநதிருநதே யினமைமெயயதி
பபொனமபலததேகி, யருடபுலீசசாததாறதுபபுறசிகை
யா லணிவிளககிட்ட கணமபுலலாககடியேன, சுருகக
மாயினசெயதுலகோரைத துதிததயாவையு நலமெனச
செயது, நிநததனறகிரியடைநதவன்கடலூா நீடவநதரு
ளகாரிககுமடியேன உஅ

கொசசைவேநதனே யெதிரமலேநதிடைநத குணடாத
ஙகளேககொடுஙகழுமிசையின, வைசசபஞசவனெலவே
லிவெனற மாறனுகியவழுதிககுமடியே, னிசசயாலயம
னமெனவறிவே நீளவிளககெனத தனேமலொனன, நச
சுமனபிறைற றெழுததவனமயிலே நகாவிளஙகவாழ வாயி
லாரககடியேன. உகூ

ஒனனலாாகளைமலைதலையறியா ருதவுககிகொணடவ
ாகளைவெனறப, பொனனெலாஞ சிவதவாசக நணீரோ
பொருநதுசீா முனையடுவாருககடியே, எனனைபாகததரா
ருராககாயநதவநதபபூவினைமோநதவததேவித, தெனன
ாமுககினைததவாகொயயககாமுஞ செனறரிநதவணகழ
றசிஙகறகடியேன ௧௰

கிலநதியஙகுவெங கநபபினமெயநதவாககாய செறக
வாநதவா சொறகரனறமாகவெ, ஙிலஙகுசெலவஙகளெ
ணபபறையறைநத விருககுவேளூரிடஙகழிககடியே, ண
லஙகொணமானவனகழறசிஙகனறேவி நமபனபூவினை
மோநதனனெனனச, சலஞசெறிநதவண மூககினையாிந
தோன றஞசைமனனவனசெருததுணைககடியேன. ௧௧

தெனறருமபொழிறசெருவிலிபுததூாச செயயவேதி
யனசிறுவிலையானூன, பொனறிமஞசனஙகாமபொருது
கப மௌனபுனிதறுறபெறறபுகழததுணைககடியே, ணன
றாறகெணவாணைசெயநெலலை யயினறசுறறததைமகவி
னைவாளாற, கொனறநாடடியததானகுடிமனனன் குல
வுகோடபுலியடியவாககடியேன. ௧௨

பரவியனபுசெயபததாகடகடியேன பாமனறுளையே
பாடுவோாககடியே, ணானெஞசகத தழுததிஞோர்க்க
டியே னமலஞருாிறபிறநதவாககடியேன, றிருமெயமு

டபோதுந்தீணடுவாககடியேன திருநதுநீறணிதேககதத
ாககடியேன, பொருவிலனபாாயசசிவனகழனமுனனம
புகுநதமெயயடியாாகட குமடியேன் ௩௩

கொணடலபோனமிட றறெநதையாாவைகக கோயில
னபிறைறகோலியேயிதயப,புணடரீகததிலமைததரறசே
ாததோனபொலனகொணினறலூாபபூசலுககடியேன, ம
ணடருஙகுழலுமைதிருமுலைபபான மகிழநதுசமபநதர
யினறணொனனத, தணடருநதனஞசுாநதவளசமணைச
சாயததமஙகையாக கரசிககுமடியேன ௩௪

ஈசனனபாககுக கீஞடையுடனே யேறறகோவணநெ
யதளிதநெமமான, வாசநறபதமபெறறகாமபிலி மனனு
சாலியநேயனுககடியே, னேசநெஞசிஞலரனையேகருதி
நீளசிலமபியாயப பநதாசெயதருளான, மாசிலாலயம
பலகணடசோழன மனனுகோததிருச செஙகணுறகடி
யேன. ௩௫

பொனறலாபபுகழெருககததமபுலியூாபொருநதிசசம
பநதனறமிழிறறனனிசையை, யொனறவேபுனைநதரனி
டததணைநதனறுயாநதநீலகணடபபாணருககடியே,னெ
னறுநாவலூாச சடையனமுனறவததா யினியதையலா
மிசைஞானிதவததா, ளனறுறபெறற சுநதரனறுதிகக
நறறவததரும புறமபிலையெனறுா. ௩௬

வேறு

மனத்திடையகந்தையிவ் வாறுமனனியே
வினைத்துளோர்பத்தியை வின்றுநேசியான
றனக்கெதிரில்லவன சமபுநமபர
னென்சசொல்நந்தியா ரினிதினேத்தினா ௩௭

வத்தியநந்திக ளேனையோர்களேத்
தேத்துறுமாசசையா செலவிடுத்தபின
மாத்தவரானடைகண மாசறுத்தர
தோத்திரநாவராயத் துறையினின்றனா ௩௮

சுந்தரபெருமாளையனார் புராணம

முற்றிற்று

ஆக திருவிருத்தம் ௭ ௧௪௪

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரபெருமாளையனார் புராண

வசனம

திருநாவலூரிற சடையநாயனாருக்கு மிசைஞானியார்க்கும புத்திரரூபமாகத் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள நரசிங்கமுனையநாயனாரபிமான புத்திரராகவிருந்து திருமணமபுரியுமிடத்துச சிவபெருமானே மானுடகோலங்கா டடித் தடுத்தாடகொள்ளப்பெற்ற பெருஞ்செலவமுளளவா,

தமபிரானறோழனெனனுந திருநாமமுளளவா சிவபெருமானை ப பரவையாரிடதது தூதனுபபினவா இவரொருகாலதது திருவாரூரிலாலயததில முதலிலுளள தேவாசிரிய மணடபததிருககு மடியாா திருககூடடததை வணஙகாமல சனனிதானத திறசெலல

அததிருககூடடத தொருவராகிய விறனமிணடநாயனா திருககூடடததைவணஙகாம லகனறைதயோடிசெலலு மிவனொனன, அஙகிருநதவரிற சிலா தமபிரானறோழனெனறு சொலல விறனமிணடா மிககோபமுடையவராய இததொணடருமிவ னையாடகொணட கடவுளும இருவருமபுறமபெனறனா

இதைககணட சுநதரமூாததிசுவாமிகளும சிவபெருமானிடதது விணணபபஞசெயய சிவபெருமானும திருககூடடத தைவணஙகித துதிததாலலலது முடியாதெனறருள

அபபடியே திலலையில்வாழநதணா திருநீலகணடநாயனா முதலியவடியாாகளைத திருததொணடததொகைப பாவாறறுதிதது வணஙகினபின அவவடியாாிரககமுறறுப புறமபிலலையெனறருளிசசெயதனா அதறகுபபின சுநதரமூாததிசுவாமிகள அடியாிலொருவராகவநதுகூடினா ஆதலால அடியராயப பததிசெயது அகனறைதவிடாதிருநதால செயதபததியெலலாம வியாததமாகும எனறிநதச சரிததிரஙகளையெலலாம மடிவாலமாசசையா ஸ்ரீவசவதேவாககுசசொலலி மறறையவடியாாகளையும வசவதேவரோடிசெலல வனுபபித தாமுஞ சிவனடியாாராடைகளை யழுககொழிததுச சிவததியானததுடன அஙகொததுறையிலிருநதனா

சுநதரபெருமாணயனா புராண வசனம

முறறிறறு

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

—*—

கின்னரப்பிரமையார் புராணம்

செல்வநற்பத்தியாலே தெரிமணிவீரசைவர்
நல்லதோரமுதமன்னார் நற்கதிமகேசரொன்று
புல்லுவர்பாவதூரர் பொருந்தியவிருத்தைமிக்கார், சொ
ல்லரும்பூதிமெய்யர் கருணையர்கொடையாற்றூயர் ௧

உண்ணிலுமகந்தையில்லா ரொழிவிலாவிரதசீலர்
கின்னரப்பிரமனென்னும் பேரினர்கிளருமவாத்
றொன்னுமாகிரிகள்வீழக்கு மிடியனாமடியொன்றில்லார்
மன்னருமுலகர்போற்றுஞ் சரண்ரெனவரிசைமிக்கார் ௨

பொங்கியவிசையாண்மிக்கபொருவில்பொண்டேரில்வைகி
துங்கநற்காரகத்தர் தூயதம்பொருளையெல்லாந் [த
சங்கமசங்கண்ணிச் சங்கையிலன்பினாலே
யங்கவர்க்கவஞ்சகந்தா லனுதினமளித்தலாலே. ௩

உள்ளநற்பொருள்களெல்லா மொழிந்துநல்குரவராயும்
வள்ளன்மைகுன்றாராய மனத்தர்தங்கின்னரத்தைத்
தெள்ளிசைப்பாகர்முன்னர் திருந்தவாசிக்கச்சிக
கொள்ளுநீபொற்கர்சென்றுதினந்தரவாங்கிக்கொள்வார்

உலகராசசரியமெயத வுவநதுமாதவரைபபூசித
திலகுநாணநதிகேச ரிருஞசிவபததிகீரததி
நலமுறகக்கேடடுநசசி நறகலியாணநணணச
சலமிலாவசவதேவா சஙகமேசுரனபோறகணடு ௫

அதிககேயததராகி யபபுவியுறபபணிநது
விதியுபசாரமெலலாம விருமபியேசெயதுவாழததிக
கதியெனததொழுதுபாத கமலநீசசேடமாநது
பதியரனுணமையாயநது நநதிகளபணபாரநாளின ௬

ஒருதினஙகலலியாணத தொணடிரிபுராநதகேசா
மருவுமாலயததுசசெனறு பிரமையாவகுஙகாலை
விரவியோரவிடனறனககாம வேசிககுமேடஙகொண்டு
தெருவினை வருஙகாறறபிசசிவாலயமபுததககணடு ௭

பினறொடாநதமமேடதளைப பிடிபிடியெனவிடனறுன
சென்றுறகசினனளையா செயயநறகருணையாலே
நனறுறநோககிமேட நமபானகோயிலபுகக
தினறுநீகோறறகளசி யொபபிநீதொடரோலெனறு ௮

கொலலுதலவெயய்பாவங கொணடவவிலையீதெனறு
சொலலுதியதிகமான சொனனநாநதருதுமனறி
யலவணிகணடனனபரடைககலமானசீவன
வெலலவோசாதனீதி நினககிதுமிகுததநனமை. ௯

காரியநதேவையினறிக காளையுநதேவையினறு
ஞரியாமபாரதைதககீநது நனறுனாதசெதாபபசசெய்வாய
சீரியபொருளிரா_டித தருகுதுஞசெலதியெனன
நீரியுமபொருஞனகொளளேன மேட மேநேயமெனன.

இவவிலையனறிமறறெனை றிரணடுவேணடினையேலேனு
மவ்விலைதருவேனகொளளென றளிததலுமாயிரமபொ
செவவியவிலையெனமேட மெனறலுஞசீவனேயம [ன
வவவியகினனனாய ராயிரமபொனனுமவைததாா மக

வைததலுமவனமகிழநது வாஙகிககொணடேகமேட,
மிதவையாஙகொணடோமததன முததிரையிடுவோஙக
ணடா, யொததனையாகிறசொலலென றுனாததலுமொ
ததேனெனறு, மிததாதஞசனனிதிககணினறுனாசெய
துசெனறுன மஉ

மேடமுனனுமபினனுக மேவுதலினறிசசெயதா, னூடு
வளபாதவையெனன வுனனியோரதிகமையா, யாடகங
கொடுததுககொணட ங கவணமனைகொடுபோஙகாலைத,
தோடலாகுழலியிவவா றனைதவையுந துணிநதுகேளா

வெமபிநீயெனதுவீட்டின மேவலெனவெளகாதெனறு
கொமபியிவவூாவிட ாககுககூறுஙகாறசிரிததெளளாரோ
வமபவிஙகெனறனமுனனம வநதுநினமுகஙகாடடேலு
னமபொனேவெனறனவாழககைககானதாயுளளதெனறு

எனபெருஞசெலவமபாாபபா யெனனினிதெதருகக
ளெலலா, நணபொனேபரபபுவிககே ஞடடுளவிடாகளா
ஞோ, பினபுமுன படபமையிடடுத திரிநதவாககொவ்
வாயபேயா, மினபொருமினடயாாமுனனுன வெளகவெ
னசெயதாயெனன ௰௫

இககுறிபுடனேபொனனு யிரமுமிடடனேகமேடம
புககுடனறருவனேனபு போதநீசெயவாயகாயேற
றககபொனவேணடிலினன் தருகுவனெனனனசசீறி
யசகுறிதநதாஞேனபின றனு'- டிபபனலலாலாகா ௰௬

எனனையதசெயவஙகொலலுமெனனனவேவெகுணடா
ளநத, மினனையொபபவளசொறகஞசி மிககாமனுககு
ககணணின, ழுனனிலென ழுமைககுஞசொலலையுறுதது
வானபோனழுமுட, னிநநிதிகொளவிாமேடமவிடுவிமொ
னறெதிரிசைததான ௰௭

முநதயாஙகுறிககுலிஙக முதநிமைதரிததோநீயேன
வநதனைவிடுகிலெனபோ வெனறலுமதியிலாதா
னநதமேடதனதயோடி யடாநதனனகினனாையா
வெநதிறறகோபமாகி வெகுணடிதேனேடாவெனறு

மறியைநீபிடிததாயாகில வசவராசையனுனை
சிறியனீபோபோவெனறு செபபவுநதெளியாஞகிக

குறியினைதடுதாடரலிஙகக குறியுளளவிதனைததீணடிற
றறியுமுனறலையெனகையாறசததியமஞசேனகண்டாய

அசசமிலீசனனபாக கடைககலமபுகுநதோாதஙகள
வசசிரபஞசரஙகா ணினறலைமாையினளம
பிசசுடனபிடுஙகுமவேழ மெனனவேபெரிதுபேசிக
கைசசவனறலையையோடி வாளினறகணடிததாாததா

விசையினறசெனனியததன விமலவாலயததுவீழ
வுசிதமனறெனனவோடி வீழவதுபோலவீழநத
த நசெவிலாவீசனகோயி லததிரனுடறஙகொணடுத
தசைகொடாதீாபபமெனனமதிறபுறநதநதிடடாாால ௨௧

இறநதவனுறறாவநதா ரவனறனையெடுததுசசெனறா
சிறநதவிசசலனபாலிடடாா தெருமநதாரபயமெனறு
ரறநதகுவேநதேதபினறுலபததாடடினபினனா, பிறிந
திடாதோடிசசெனறன பிரமையாகொனறொனறா.

இனியாநதிகணமுகததை விசசல்னேறபபாாதது; நனி
தயாபரனுமீசனறபததராகியுளளோா, மனிதரிறபிழை
யிலாா வதைபபதோபெருமையிவலூா, தனிவிருநீரோ
யெனறு தனாமனனனவெகுணடுசொலவான. ௨௩

நமமையாா தெணடிபபாாக ணமகதெகி ரிலலையென
ன, வுமமைநீா மதிததுசசெய்தீ ரலலதஙகுடையோன

மேடனு, செமமையிறகொடுபோகெனறுவிடாவகைசீறி
ககொணற, வெமமையனறவததவெனறு விளமபுதனமி
கவுஙகுறறம   உச

வேறு

காலகொடததனையுதைததலுமூனைக கடிதருததலுங
தனயனைககொலலுனு, சீலமினறியே தநதையைககொ
லலுந தெரிவையைததவாக களிததலுஙகுலததான, மே
லாகீழிளாகததினிலுணலு மிகககலவினு லீசனமேவிட
லு, மேலுநனமையோ பாவகாநாவா வியமபலேயறங
கொடுமையேயியறறல   உரு

அவனியெமமைநீ ராளவேபொருநதீ ரனுசினேமும
தாணமைககுமிகயாம, புவனிமுறறுமேகககொளுமெ
னறுபுரவலன்சொல நதிகளபுகலவார, தவசியாயராஙஜி
னராபபிரமா தமமைநீயறியாமலீதுறைததாய, பவசி
யாயராமுலகளாபபோலப பதறலாரவா பராமரிததிசை
ப்பாய.   உசா

பனனகபபணியததனறறருமப பானமைகுனறலாப
பரமநறபததா, ஜினராபபிரமையாதமபெருமைகிளததி
லெணபடாபபாலரோமிகைககண, டுனனியலலதுகோ
றலாரவணிற குரியபோகளையோடவிடடறிநதே, பினன
ரொனறினைசெயயெனவேநதன பிழையுடனபடுமறிவி
னுளவிடுததான   உஎ

விடுத்ததற்கினர் கடுச்செறிகண்டன் மிக்ககோயிலின
னொந்துசென்றணைந்தங், கடைக்கலத்துயிர்க் காமபிர
மையாரியதாண்மிசைப்பணிந்துநின்றையா, கிடைக்கரு
மபெரியோயசிறியோனமேற கிட்டியப்பழி வந்ததேன
ருளென, றெடுக்கமுற்றுநின்றறைந்தனரன்பருள்ளவா
றிதுவிதுவென வுணர்ந்தார் ௨௮

இதற்குநற்றிரிபுராந்தகன்றனை யினியசான்றிதையி
சைவிப்பணசெறிந்து, விதிக்குநும்மிறை வல்லனென்றசெ
ன்று விளம்புமென்றலுமவாமிகவேவீஇப்போயக், கொ
தித்தகோபனுமவிச்சலன்முன்னங் கூற்றமற்றவன்கொடு
ஞ்சொலாணகையா, மத்ததனிவயுணர்காணவெனாமென்று
வளங்கொட்டன்பரிசனத்தொடுமேவந்தான் ௨௯

வேறு

வந்துநந்திகள்கின்னரப் பிரமையாமலாத்தாள்
பந்தநெஞ்சராயப்பாவினா தொழுதுமுன்பணிந்தா
ரந்தநன்னகாப்பத்தாக ளனைவருமணைந்து
புந்தியன்பொடுதொழுதுற விறைஞ்சிமுன்புநந்தார்.

மங்கலங்களினிறைவு சிங்காரத்தினவனப்புத்
துங்கநற்பத்தாநற் றுணையானகரச்சுடாவாள்
சங்கமாக்ளுக்காளனா சான்றவாக்கினியரா
பொங்குவீரமத்தங்களின் றிருச்சசையப்பொருப்பு. ௩௧

மேடஞ், செமமையிறகொடுபோகென்றுவிடாவகைசீறி க்கொண்ற, வெமமையனறவதநனென்று விளமபுதனமி கவுஙகுறறம உச

வேறு

காலகொட்டததனையுதைததலுமூனைக கடிதருததலுங தனயனைககொலலுஞ், சீலமினறியே தநதையைககொ லலுங தெரிவையையததவாக களிததலுஙகுலததான, மே லாகீழொாகததினிலுணலு மிககவிலனெு லீசனமேவிட லு, மேலுநனமையோ பாவீாாவா வியமபலேயறங கொடுமையேயியறறல உரு

அவனியெமமைநீ ராளவேபொருநதீ ரஞசினேமும தாணமைககுமிகயாம, புவனிமுறறுமீாகககொளுமெ னறுபுரவலனசொலரநதிகளபுகலவாா, தவசியாயராஙகி னனரபபிரமா தமமைநீயறியாமலீதுணாததாய, பவசி யாயாாமுலகளைபபோலப பதறலாரவா பராமரித்திசை ப்பாய. உசா

பனனகபபணியததனறறருமப பானமைகுனறலாப பரமாற்பததா, கினனரபபிரமையாதமபெருமைகிளததி லெண்படாபபாலரோமிகைககண, டினனியலலதுகோ றலரவணிற குரியபோகஙகளயோடவிட்டதிநதே, பினன ரொன்றினேசசெயயெனவேநதன பிழையுடனபடுமறிவி ளைவிடுததான உள

விடுத்ததூதினர் கடுச்செறிகண்டன் மிக்ககோயிலின்
விரைந்துசென்றணைந்தவ், கடைக்கலத்துயிராக காமபிர
மையாரியதாண்மிசைப்பணிந்துநின்றையர், கிடைக்கரு
மபெரியோய்சிறியோன்மேற் கிட்டியப்பழி வந்ததேன
ருளென், றெடுக்குமுற்றுநின்றறைந்தனரன்பருளவா
றிதுவிதுவெனவுணர்ந்தார் ௨௮

இதற்குநற்றிரிபுராந்தகனருளே யினியசானறிதையி
சைவிப்பணெறிந்து, விதிக்கநுமமிறை வல்லனேறசெ
ன்று விளம்புமென்றலுமவர்மிகவேரிடிப்போயக, கொ
தித்தகோபனுமவிச்சலனமுன்னங் கூறமற்றவன்கொடு
ருசொலானகையர், மந்தத்தனிவவுணர்காணடுநாமென்று
வளங்கொடன்பரிசனத்தொடுமேவந்தான் ௨௯

வேறு

வந்துந்திகள்கின்னரப் பிரமையாமலாத்தாள்
பந்தநெஞ்சராயப்பரவினா தொழுதுமுன்பணிந்தா
ரந்தநன்னகாப்பத்தாக ளனைவருமணைந்து
புந்தியன்பொடுந்தொழுதற விறைஞ்சிமுன்புநதார்.

மங்கலங்களினிறைவு சிங்காரத்தின்வனப்புத்
துங்கநற்பத்தாநற றுணையானகரச்சுடாவாள்
சங்கமாக்குநக்காளனா சான்றவாக்கினியார
பொங்குவீரமதங்களின் றிருச்சசையப்பொருப்பு. ௩௧

அரியபத்திமெய்யாயினார் சரணாரெனுஞ்சான்ற
பெரியரிச்சையாற்சத்தி யத்தருப்பெருவயிர
மெரியனார்பரவாதாப்புற கிடியனாகலாக.
சூரியசாந்தியாலுயர்ந்துளார் துயரமொன்றுமுற்றார் ௫௨

என்றுதோத்திரம் பன்னருஞ் செய்தங்கங்கிறைஞ்சி
யொன்றுகாலையினவிச்சலன் கோயிலினுள்ளே
சென்றுசோதனைசெய்து பின்றோகளைநீக்கி
வன்றிறற்கபாடங்களைத் தாழ்செறீஇவந்து ௫௩

பகர்ந்திட்டசொலும்பரம்பனைக் கரியெனப்பணிக்க
முகங்குளிர்ந்தவண்சின்னப் பிரமையாமுன்னி
யுகந்துசென்றருங் கதவினிற்புழையினூன்றி
மகிழ்ந்துநோக்கினார்திறந் தனகதவொரிமலைக ௫௪

சின்னப்பிரமையா தங்கிடை கக்ருந்தவத்து
சன்னையப்பினையுமைப்பதே ஞடியவளவே
பன்னகக்கரனலைப் பங்கணிகத்தவந்
தன்னிலேதிறந்தன வினிக்கரியானசாற்றும ௫௫

ஐயமில்லெனனின்றனா துதித்தெழுமளவில்
பொய்யில்சின்னப் பிரமையத்தனமுன்புகலவார்
செய்யதாசமையற கெறும்புனைசெய்சசெய்தா
யுய்யுமன்பர்பாலூப்பொம்ம ருனையெனவுரைத்தாய்.

இச்சகத்தார்முனகரி யெனக்கப்படியிசையென
றச்சமின்றியேகாத்து வாளசைத்துநின்றார்த்தார
முச்சகங்களுஞ்செவிடுற வொலித்ததமுழக்கங
கச்சபத்தினமேற்சேடனுங கணபணங்கலங்க. ௫௭

எழுநாழிகைப்படி முழங்கவேம்யமமான
சூழுமேயரல்லாரொலா மூசசிரந்தொலையா
தாழ்நெஞ்சராய விசசலனவசமுற்றதனல
வாழுநந்திகளபிரம்மையா கழனமிசைவணங்கி ௫௮

பெருமையாக்கித்தமபிரியலா யலலணாப்பிணியாய
மருவுபுண்ணியவாரியே யகந்தையைமதியாய
சரணாகதியாதாரமே தருவனகரத்தாய
துரியமாயையினறுரனே தீரனே தூயாய ௫௯

பத்திமாத்தணைத்தலைவனே பரசிவயோகா
மெத்துசாத்தகமேவலாய விமலதேசிகனே
சுத்தசித்தியாயதவாபத கமலத்தொணசுருமபா
நித்தகினைரப்பிரம்மையா கருணையைநினைப்பாய. ௬௰

எனனுநந்திகளானன மினிதுடனோக்கித
தெனனுநதவாபிரமையா திரிபுராந்தகனை
யுனனுமபிறனோக்கியே யுளாயொழிகெனறா
மனனுமவவொலியடங்கின மனனுளோரதெளிந்தார.

திருநதுவிசசலபுரியுளோா நனமையேசோநதாா
பெருநதிறததுயிாபுணணியம பெறறனபோா
திருநதிறறசெறிவிசசல னைவசமறறெழுநதா
னருநதவததாாமபிரமையாக கிறைஞசினனனபால சுஉ

வேறு

அதிகவறபுதபுாழுளாயபய மளவிலபததியினகசமே யபய, மதியிலாாபிழைபொறுததிநீயபயமனனுகினனர பபிரமையவபயங,கதியினமூடனாபபுலலனாபபொலலா க கவலைநெஞசனாககாதத நுளசெயவாய, நதிமுடிசசிவ னெமககுநீயலலா ஞடையாமறியோமவனு நவம சுங

திரிபுராநதகனினனுரைகேளாச செபபெணககரிசெப பினனரேசம, பெரிதுமூாசசிதமெயதலிறகருணை பெரு கிநீயலமெனறலுமொழிநதா, னுரியனினபெருஙகருணை யாலியாஙகளுயமதெபூநனமெனனவேதுதிததான, பி ரமாவிசசலன முகததனைபபாாததுபிஞகபாணியைப பேணிவாழகெனறா சுச

தலையிழநதுயிரழிநதவனறனனைத தாமெழுபபினாத னைமனனனமகிழநதங,கலைவிலகினனரப பிரமையாசிவ னெனறனபினேததினரனமனையணைநதா, னிலைமைநீங கலாததணடநாயகரு ளினறபதத்ருநேயததினிறைஞசி,

மலையெனுந் தம்தங்களினடைந்தார் மனனுகின்னரப்பி
ரமையருடனலே ௪௫

கின்னரப்பிரமையர் புராணம்

முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௯௯௪

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

கின்னரப்பிரமையர் புராணம்

வசனம்

சிவனடியார்களிற் சிறந்தவராகிய கின்னரப்பிரமையரென்பவர் அளவற்ற செல்வமுடையவர், இவர் தமது செல்வமுழுதும் ஜங்கமாராதனைக்கே செல்வு செய்து அதனாற் பொருட்குறைவுநேரிடும் தமது உதாரகுணம் நீங்காதவர் தமது கின்னரவாத்தியத்தைச் சிவபெருமானுடைய சன்னிதியிலவைத்துச் சிவகீர்த்திகளைக் கானம்பண்ண, இதைக்கேட்ட சிவபெருமான் மனமகிழ்ந்து கின்னரப்பிரமையாக்கு நித்தமொரு பொற்காசுபெறக் கட்டளையிட்டனர். அதைக்கொண்டு தமது ஜங்கமாராதனை நியமந்தவறாது காலங்கழித்துவந்தனர்

இவர் கல்யாணபுரத்தில் வசவதேவர்செய்யும் ஜங்கமபத்தியை யடியார்மூலமாகவறிந்து அவ்விடத்திற்செல்ல, அவ்வசவேசுவரரும் தமதுகுருவாகிய ஜங்கமேசுவரரென்றே பாவனைபண்ணி யுபசரிக்க, அவ்விடத்திருக்குநாளில் ஒருநாள் அவ்வூரி

விருககுந திரிபுராநதகனெனனுஞ சிவபெருமான தாலயததிற சென்று தெரிசிததுநிறகுமபோது ஒருதூரததன ஓராடடுககடாவைத தூரததிககொணடுவர அநதவாடு சிவாலயததுடசெலல அதுகணட இனனாரபபிரமையா அவனைததடுதது அபயமென றஞசிவநதபடியால அதனவிலைககிரடடிபபாகப பொன கொடுபபேனெனன, அநதத தாசிதூரததன அதனவிலையாயிரமபொனனெனறுசொலல பிரமையரும அவவாறேகொடுகக அததூரததனு மதுகொணடு வேறுசில ஆடுகளைவாஙகித தனருசிவீடடிறசெலல இவையெலலா மறிநதவநததாசியும அநதவாடே எனகுலதெயவததுககு பரீதியாயுளளது அதுவேணடுமெனன பினனுங இனனாரியரிடததுசசென ருடடைபபற றபபோக அவரதடுகக இவனவலிநது செனறுபிடிகக அபபோது இனனாரயா மிகுநதகோபததுடனே அவனறலையைவெடடிக கீழேவீழகக அநதததூரததன சுறறததார விசசலராஜனிடததுமுறையிட அவன வசவதேவரிடததுககோபிதது அவரோடு மநேகசிவபததரோடும ஆலயததிறபுகுநது பாரககுஙகாலத்துச சிவபெருமான இநத அனபரிடதது யாதொருகுறறமுமிலலையெனறு சாகஷிசொலல இவரமகததுவததைககணட யாவரும வணஙகினர பிரமையர தருடபாரவையால இறநத தூரத்தனு முயிரபெறறெழுநதனன தேவரகளும பூமாரிபொழிநதனர பிரமையா வசவதேவரவிசசலன சிவனடியாரகளெலலார தமமிடஙகளிற சோநதனர

இனனாரபபிரமையாபுராண வசனம

முறறிறறு

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

—*—

கலைக்கேதப்பிரமையர் புராணம்

மற்றுமொருபேரன்பர் மதிமுடிப்பரர்தமக்கினியர்
கற்றவொண்ணிலைமையினர் கலைக்கேதப்பிரமையர்
நற்றவரேசிவமென்பர் நண்ணிமிக்கவபிமானர்
சொற்சித்தப்பிரசாதர் சுகதுக்கந்துறந்துள்ளார். க

உலகியலையெண்ணாத வொருமையினேகாந்தர்
சிலைமணிபொன்னொன்றாகத் தெரிசிக்குந்தீரத்த
ரலைவறுமாயாதீத ரங்கலிங்கவிடையினர்
தலைமையுள்ளசத்தியமே தருணசீவன்முத்தர் உ

முன்றலையிற்சிகைமுடிந்து மோ:வெண்ணீறணிந்து
தன்மேற், கன்றியவொண்டிலகமிட்டுக் காதுறச்செந்த
ளிரேசாத்தி,யன்றியுநற்கருந்துகிலையணிந்தொருதாணு
புரஞ்சேர்த்த, தொன்றிலிணைச்சதங்கைப்புனைந்துடலைவளை
தத்துறங்கையர். ங

சிலம்புசதங்கைகளார்ப்பச்செய்யவயன்றலைக்கோடன்
றிலங்குகலைக்கோட்டுவொன் றிடக்கரத்திலேந்தியே
வலங்கொள்கரத்தரிவெங்கிற் றண்டென்னமரத்தண்டு
கலங்கலின்றிப்பற்றிவெற்றிக் கலைக்கேதக்கோலராய் ச

அததனடியாரவையு ளாடவலல பிருஙகிவநதா, ளிதத
ணாயெண் ணிலிஙகாஙகாக கேறறலஙக ளிஙகுவநதான,
மெய்ததநெறிவெண்காடு வியந்துபெறறபிளளைவநதான
மூததிவலலதுககளவவை மோகநல்லமகனவநதான ௫

அரனனபரகநதோறு மணைநதுமுகததவினயஞசெய
துரமொன றுகரததணடி னுயாகலைககோடொததியே
பரனனறுபரசமயா படவெறிநதவடலபகரா
திரமொனறுதககனமகத தேவாபடடபடிபாடி. ௬

காமாதியாறெனனுங கரியினஙகளரிவநதா
னுமாவாகனனனபாக கானவடியானவந்தான
மாமாயையறறபததா மனககளிபபாமகனவநதான
சாமாறுநீங்குதவா திருஞசேடததாகிவநதான். எ

அனனையரோயெனமகிழநதங கவாகளிடுமரிசிகறி, முன
னையினுஙகுறைநதாலு மொழிவரிதாயவளாநதாலு, நன
னயத்தாற கொணாந்தனபா நயககநிததமமுதுபடைத,
தென்னையவாசெயதாலு மிறைஞசியுளளமினிதுறுநாள

மிடியினுலொருபததன மிகநொந்துகினனளாய
ரடிகளணைநதுயவமெனு மாவலாறறேடிமிக
வடிவுதளாநதிவரிருககும வழிவநதுவைகுதலு
மூடவிளைததுநீயிவவா றுறறதெனவுளாயெனன. ௮

கேடடளவிலவனமகிழநது கலைகக்கேததபிரமையாமுன்
வாடடமிகநதுனாசெயவான வனறெணடாககரனமுன
ன, மீடடுகிதிகொடுபபனெனபரிககாலஙகினனனாய, ரா
டடைகமைககததனபொனனனுதினமுமளிபபனென்று

சொனனாகளனைவருமச சொறகேடடவவளவே
யெனனாமிடியவாபா லெயதியினறுதீாபபனென்று
முனனவலுடனவநதென மொழியுமவாமடமேதங
கனனைாககாணிலெனற னருமிலமபாடாறுவேன் ௰௧

எனமொழியுமவனைபபாாத தினமுறுவலசெயதியமபே
லனவரதமரனகூலி யளிககககினனரநவிறறுந
தனமயலனறணககதிக சறபததிதாறுமிலலன
கனசுகசிசசிநதனலலன காணவனைககணிபபரோ. ௰௨

எமபெருமான மெயயடியாாக கிதுவுமொரு மேனமை
யோ, நமபனமகிழநதிடுஙகூலி நாடொறுமோாபொறகா
சாந, தமபெருமையறககேடகுந தவததோாாக கெடுப
போனை,யமபுவியினமெயயனபரறியினமிகநகைப்பரால

கினனரனையடிககடிநீ கிளரனபாறறுதிபபதுவெ; னன
னைபஙகனிடததுமன மடஙகினோருமபுகழை, முனனி
நினறுபாராடடின முததியுண்டதனறியீ, தென்னன்
னமபொனனவனே தநதுனறனிடரொழிபபான. ௰௪

அவனமட்டோவருநதார மனுசெனீ வேணடுங்தி
கவலையறககோடியென று கரததணடிறகலைமருபபைச
சிவனினைவிறறுடுதெலுஞ செழுந்தியககுவையாக
நவமுறமுனசொரிதலகணடுநலகுரவோனபணிநதேததி

வேறு

உடையினைவிரிததுவபபாலொளிதருநதியையெலலாம
படியினுமெடுநநெடுததுப பரிவினுறசோததஙகாதது
முடிமிசைதாஙகிசசென று முதுகனமாதலாலே
வடிவொநதெயபிரானாநதிகளகடைமுனைவைததுடு௫௬

அரனமனையுடபுகுநதா னருளவசவேசாமுனனம
வரநதிவநததுநதான வநததுஙகலைககேதநதைய
ருணாசெயதவாறுஞசெபபி யோஙகுமததனமெடுததற
கரிதெனககோராளவிடடோக கனுபபுதியையவெனன.

நதிகளதிசயிககு நறகள பபுடையராகிச
சிநதையினமகிழநதிவவாறு சிவனறிநதிடுவெனென று
சநதநறகாமதேனு தனனைவேணடினாககோநகு
மிநதாமபிரமையாபபோ லெவாகதநினறருளவாரிலலை.

கலைககேததபிரமாபோலக கனத்தகினனளாயாசீனா
நிலைககேறறதலலவென று நிநதிககவலலாயாவா
நிலைககாமநாசனெனனத தெரிதராசசெயலாதமமை
யலைககேததவுலகராலே யறிவதறகெளியதனறல டு௫௭

எனபபோறறிஙினறபதத னிருநதனமெடுததறகாளவிட
டனைபபாகாககனபரான வததவாககாணபலெனனுங
களககாதணமனததாறசெனறு பிரமையாகழலிறைஞ்சி
வணபபாரககரஙகுவிதது வாழததுநதிகளைநோககி.௨௧

சொலககேடடிதணடநாத தூயநறபததிமாதி
னிலைககான தலைவனை நினனிடைககினனரையன
மலககாயமெணணனலலோா மதிககினறவழியனனறே
விலைததாவெனறரனைகேட கு நமபிபோலிவனுமானை.

படிககாசையுறறுககேடடும பரமனைபபகாவாயெனறும
பிடிததாடிபபெறுமபேறீதேபெரிதுநமபிரானைபபேணி
ச,சடககாகபபெறறுரனறேதனமதிபபடிவேணடாவோ
படிததாவதெனனிருநதும பரமனைவழிபடாமல. ௨௨

கிடடுமோபலநாளாயாங கெணடையஙகணணியாகாக
கிடடமாயினசெயயாவாறினிதெமககொனறுமீயா
னடடவாசெயதபததி நணைமலியககணடாநனறுய, மூ
டடயாமிடிததோமததன மோகததாறபெறறாசெலவம

காலையிலெழுநதுமாலை காணுமவவளவுநதொண்டு
கோலமாயுழைததுமஃகஙகொளவதோாபடியொனறில
லேனு,சீலஙினபிரமையனசீாசெபபநயமளவோவோாகா
லேலவேயிராகமபாடி யிருநதனயபெறறசெலவன். ௨௪

மணணுளோாக கணணலசான்று மகிழநதுணாதாச
செயதனனை, யணணியேகாணவநதோாககனமிடடதன
மவேண்டாவோ, கணணுற்றனககளிககுங காசுடனகல
நதுகொளவா, னணணுநங காரககதா நனனிதியிவண
டாபிததேம ௨௫

வண்டிலகளபலகொணடெமபால வரசசொனீநணபனு
கக,கொணடகினனரனையெனணககூறிநஙகலைககேததை
யா, மணடலிலததமவைககமடடறுகனகமாகக, கண்டு
நநதணடநாதா கசிநதுபினறிறைஞசுஙகாலை ௨௬

அறிநதுடனகிளணணாய ரருசியஞசலிககரததா
னிறைநதபததியிைலவநது நெடிதுறவிறைஞசினறூா
மறஙகொளாககலைககேததைநயாவரவணைததருகிருததிப
பிறநதிறபபதறகுவே ராம பிராநதறவுபதேசிததாா. ௨௭

கிளாபுகழநதியாாககுங கினனரபபிரமையாககு
முளமகிழிலிஙகபூசை யுவநதுறசசெயதமைததாங
களவிலாவுபசாரஞசெய தவாகளையகலாநணபான
வளமுறுமினியபததி மனததராயவைகுநாளின. ௨அ

கலைககேததபிரமையா புராணம
முறறிறறு.

ஆகத திருவிருததம - ௩0௨௨

உ

திருசசிறறமபலம

கலைககேதத பிரமையா புராண

வசனம

இனனுமொரு சிவபததா கலைககேததபிரமைய ரெனனுந திருநாமமுளளவா, லிஙகாபிமானியாவா, சிவனமுததா, இவா முனகுடிமியைமுடிநது சாவாஙகமும விபூதியைததரிதது நெறறியிறறிலதமிடடு காதுகளினமேற றளிாகளைசசாததி கரிய வாடையொனறு இடுபபிறறரிதது ஒருதாளில சதஙகையுநதரிதது "உடலைககூனிநகைகதது இடககையில மானகொமபொனறு தரித்து வலககையிற றணடமொனறுபறறிக கலைககேததகோலஙகொணடு அததறகேறற பாடலகளைச சொலலிககொணடு முகததாலபிநயஞசெயது சிவபததாகள திலலநதோறுஞசெனறு அவாகளிடு மரிசிகறிமுதலிய பிகஷைகளை ஏறறுஙகுறையினும மனமகிழவோடேறறு அவறறைககொணடு சிவனடியாாககமுதுபடைதது அவவடியாா நனமைசெயதாலுங கொடுமைசெய்தாலு மததருமகிழநது சிவிகருநாளகளி லொருநாள,

ஒரு சிவபததா தரிததிரததால மிகவுமிளைதது இமமிடி திருமபடிக கினனலாயலா வணஙகுவமென்று செனறு இநதக கலைககேததபிரமையா திருமடததுவழியாய வருமபோது அவராககணடு நீரிவவா றுடலிளைதது முகமழுஙகியிருக்குங காரண மெனனெனறுகேழகக, அவரும இலலாமை காரணமாக நொநது யாசிததறபொருடடுகே கினனரபபிரமையரிடததுசசெ

லவினறேனெனன, அபபோது கலைககேததபிரமையா நீரசொ
லவது சரியனறு அகவினனரபபிரமையா வறுமையுறறுச சிவ
னிடததுயாசிதது அவா தினமொனறுக கொருபொறகாசுகொ
டுககு அதனைககொண டமுதளிககினருா நீ ரவவிடததுசசெ
னறு பெறுவதுயாது, அவாதுமடடும நெடுநதூரமிருககினற
து உயககுவேணடும நிதிகளை யிவவிடததிற பெறுவீரெனறு
கையிலிருநத கலைககொமபைத தணடிஞறறடடிச சிவததியா
னமபணண அஃது அளவறற திரவியததைதசசொரிய, அதைக
கணட தரிததிரா வணஙகிததுதிதது தமதாடையை விரிதது
திரவியததை வாரிககடடித தலையிலெடுததுசசெனறு சுமைதா
ஙகமாடடாது வசவதேவாமடததுச சென்றிறககி வசவதேவ
ரைவணஙகி தமதுவாததமானஙகளைசசொலலி யொருசுமையா
ளித திரவியஞசுமககு வருளவீரெனறு கேடக, அவாக கவவா
றனுபபி அபபோது வசவதேவரும மனமகிழநது ததிசயிதது
இபபடிககொதத தபோபலமுளளவரைககணடு தெரிசிககவே
ணடுமெனனுங கருததுடையவராயக கலைககேததபிரமையரை
ச சென்று வணஙகித துதிததுபிறகு, அவரு முபசரிததிருகக
சசெயது கேளும வசவதேவரோ கினனரபபிரமையா நடைக
ளெலலாம உலகததைதபபிரமிககசசெயயு நடையாகத தோறறு
கினறதலலத் முததிசாதன மொனறையுஙகாணேம, சிவபெ
ருமானருளிருநதும அவரிடததுப பொறகாசுபெறுதலும சா
கூழிசொலலுவிததலுமோ புததியாவது இநதத்திரவிய மெவவ
ளவு வேணடுமோனறுனு தருவோம வணடிகளைக கொணடேற
றிககொணடு போகசசொலலுமெனன.

இதைககேடட கினனரபபிரமையரும மனமகிழ்நதுவநது
கணடு வணங்கிததுதிததனா கலைககேததபிரமையரு மனமகி

மூனறுபசரிததுப பூசைககிடமபணணிப பூசைமுடிநதுபின திரு
வமுதுசெயவிததுப பின னனரபபிரமையாககு லோகப்பிரா
நதி நீஙகுமபடி யுபதேசிததார இவா மூவரு மொருவரையொ
ருவாவிடடு நீஙகாதிருககுநாளில

கலிகசேததபிரமையா புராண வசனம

முறறிறறு

உ

திருசசிறறமபலம

மோளிகைமாளையா புராணம.

நீளறிவாாசிவ லிஙகஙிடடனா
மோளிகைமாளைய னெனனுமுததன
ராளதிகநதரு மனபினவிததனா
மீளருமபிறபபுறு வீரசைவனா. ௧

ஒருமைசோதருமாலின மலததருததமா
சரணாசஙகரனபுகழுத தாகஙீஙகலா
பெரிதரனபூசையுட புறமபுமபெறறுளா
விரதமணடுளளாமெய விகாரமறறுளாா. ௨

அறுவகையுடபகை யற்றகத்துளே
யுறுசுடாநீஙகலா வுளத்தாதீயசாச

செறியலாமயககிலா திடமகததாபாற
பிறிவரும்பூசையுந தொழுமபுமபேணுவாா. ௩

பாசுகொண்டருமபெருமபாநதகானபுகுந
துரவியவிநதன முறததடிநதுபின
பெரிதெழிறசுமையெனப பிணிததுசசெனனிகொண
டுரியநல்விலைகடை யுறறுமாறியே. ௪

அபபொருளானமகிழந தளவினமாதவ
ராபபவினனமுதளித துவககநநதிகள
செபபருஞ்சுவையனந தினமளிககவாாந
தெயபபறுதிவரிடத தினிதருநதியே. ௫

சென றுநந்திகணமுனுஞ சோந்துசெஞ்சொலால
வனறிறன்மாயைன மகிமைபோலுளா
னினறெனவிசைததுநீ யிடுமிட்டானததி
னனறிமாயைனிற புறகைநனறுகாண. ௬

இன்னவாளெனறிடா தெனறுமொபபறத
தனனருந்தொழிலிறை றருசகிததான்றரு
நன்னெறிபபண்டமோ குருணிநறறவ
ரொனனிலோவளவிலை யிருநதருநதுவோா ௭

எனபபெரியோரொலா மேததககேட்டருண
மனத்தாய்நந்திகண் மகிழநதுமாயைா

கனத்தமாமடந்தனிற் கடித்துச்சென்றவ
ருனற்கருமனைவியை யுவந்துகும்பிடார் அ

வேறு

மாதங்கிகளைவணங்கி மஞ்சனந்தாட்கேந்திற்க
வாதரவாலந்நீரை யஞ்சலியாய்வாங்கித்தம்
பாதமலர்களைத்தாந்தம் பாணியினால்விளக்கிக்கொண்
டேதமிலெனப்பற்கன்ன மிடுகென்னையெனவிருந்து. ௯

அந்நகையிலாசிவாசனைப்போதாதரத்திராயிரம்பொ
யகிறந்துறுமஞ்சனச்சாலை வழிமறையவிருந்திட்டே [ஸ்ரீ
யுகந்தோனபூசனைபுரிந்தங் கொணனுநலாம்மடவார
தருங்கழற்குச்சரணென்று தம்பிரானசேடமுண்பாரே ௰

மிடியனிக்கண்டாற்போன மிக்கமகிழ்ந்தங்குடல்புளகிந்,
தடியவனுக்கிதுவன்றோ வரும்பிறவிமருந்தென்று,முடி
விலபத்திவிதமென்றுமுத்தியென்றுஞ்சித்தியென்றுவ,
கடிதருந்தி யெழுந்துமுனறிற கணசென்று ரூபம்

இம்மடத்தைப்பார்த்தோர்கட் கில்லையெமுனறீமை
யிம்மடத்திறகருகாக வியங்கினோர்முத்தரன்றோ
யிம்மடத்தைச்சூழ்வந்தோர்கணசித்தியெளிதாகு
மிம்மடத்திலனுமீதி லேறறினோர்பிறப்பிலரால். ௰௨

இம்மடத்திலன்னமின்றே யினிதாகநீரோனும்
கைம்மடுத்திங்கயினறூலுங் கடும்பிணிகளவிடுமென்றே

தமமிடடதுவசவேசா சாரவுசசிககாலததே
யமமகிளைமமாளையரிநதனசசுமைகொணடஙகளைநதாா.

இநதனாதங்கடையிருததி யெழின்மடடதுட புகுஙகாலே
வந்தடிகண்மனைவியாா மகிழநதுனிறுவிளககியபின
றந்தருமததவாககமுதந தருககியளிததருசசனையிற
சிக்கைதயநதுறுமபோதுசிவாாசசனைசெயபடியகததுள

வேளரியாாககினியவச வேசுராமுனவைககவுறற
சாளிகையைககணடிதெனன சாாநதவாாரிவவிடடதத
லாளுடையானாசசனைசெ யகததெனனவமமடடவிாா
கீளறிவாாலவ்விடடது நிகழநதசெயதிசெபபினாா. ௯௫

பாவனையானமாளையா, பாாததுவசவேசனொனத
தாவகலவறிநதுநதி சறபததியுயிரனறே
மேவுநமதிலமபாடடைட விடுவிபடாாவேறெவாதாம
பூவுலகிறபுணணியததோா வறியாதுயாபோககுவராால.

திணணியநறகருணைகிதித திருநதியெமமிடடது, நண
ணியதுதன்மகக ளுமெனனுநணபினு, லெணணியன
றேவுயநதனமியா மிதுபோதுமெமபிரான, றணணளி
யாலளிததொழிற றருமபொருளேசாலுமெனறு யென

இன்மையெனபதியாமறியோ மெலலாநதான்வல்லனெ
னறு, நனைபெடுதிதியினையிரண்டு நறறவாககிநதவாகளாரு,

மௌனமலாத்தாளவிளக்கியநீா விறகுகட்டினமேலவீச
ப, பொனமயமா மிநதனததை மாளையாபோறறாாய

ஆயிரமபொனிறையாக வரிநதரிநதுசஙகமததிற
கோயவதினறிகெகொடுககவவொணகரசதிறகொடுபோ
ரேயவசவேசுராமு னிகழநதவறிநததிசயிததுத [ந்து
தாயபததிததிருவான மாணாயனாததுதிசெயயா. ௨௰

சடகெகனவேபயநதுவநது சரணராமோளிகைய, ரடிக
கமலஙகளிறபணிநதுன னைடஙகலஙகாததருளெனறு,
முடிககணமலாககரமிரணடு முகுளிதராயினறளவி,ல
பறபெரியோாமாளையா நநதிகணமுனனருளசெயவாா

இபபடியேயுளாகுமதென னேது சொனறோினனையா
மெயபபுடையமிடி பபததாக கிளியுவுயிராகுமுனனே
யொபபுடையாரிபபாரி லுணடோவெமபோலிகட்கு
வையபளிததுவாழவிககும வளளனமைவசவேச. ௨௧

கேடடியினறுபாமறிநதேங கிளாகனகசசாளிகைகம
வீடடிலவநததுனபொருடடால விடிநதனநாமிகலலே
யீடடுசெலவபபிரியைநலலே பிணையிலாககருணைநலலே
நாடடிலுயிாககிநதருவாய நலலேநலலேயெனவிலவாா.

தருககியெனக களிததனபோற சறபததாக களிததனை
யோ, வரதினமிகுமடிவாலமாசசையனயைந்தனை

பிரகக்கூடனவளர்த்திகண்டா யென்றினியமுறுவல்செ
ய்யக், கருத்திரங்கிவசவேசா கலங்கியன்பாற்கழறுவார்.

பரிசமிரும்பிடைக்குறையைய பாரக்குமோபொன்மேரு
கரியகொடியினக்குற்றங் காணுமோகடிபேன்றன், பெரி
யகுற்றம்பெரியோய்நீ பிறித்தறிபிறபெரிதறியார், தரியங்
னமைமோளிகைபாலையவென்னையாண்டருளவாய் உசு

இலவத்தளிற்கனியுண்டோ வெரிக்குளச்சீதமுண்டோ
சலமத்தனிஅவெண்ணெயுண்டோதழற்குழிபிறசலமுண்
டோ, வலியகல்லினகிழச்சிபுண்டோ மறையுண்டோ
புலையரிட, மலைமனத்தேன்னனிடைநல லறிவில்லையா
ணடருளவாய். உரு

என்றுவசவேசாபணிந்தெத்திராகவினமுறுவ, லொன்றி
யருணமாயைமொழிவிலன்பாலெடுத்தணைத்து, நன்று
ரைத்துவிடைகொடுப்பநதிகடமமடத்தணைந்தார், மு
ன்றமத்தொழிற்கொண்டு மோளிகைமாயையிருந்தார்

மோளிகைமாயா புராணம்

முற்றிற்று

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௦௪௮.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

மோளிகைமாரையர் புராணம்

வசனம்

மோளிகைமாரையர் சிவபத்தியினால் மிகச்சிறந்தவர், காமாதிகுற்றங்களைத் துறந்தவர், அடியார்க்கடியார் சிவகீர்த்தியைக் கேட்டலிற்ருசமுள்ளவர், உள்ளும் புறம்பும் ஒத்தவர், பிரதிதினமும் காட்டகத்துச்சென்று விறகுகட்டிக்கொணர்ந்து விற்றதனால் வரும்பொருளைக்கொண்டு அடியார்களுக்கமுதுபடைப்பவர்.

இவரிவ்வாறிருக்குங்காலத்தில் வசவதேவரது திருமடத்திற் றிருவமுதுசெய்தவடியார்கள் இவரது மடத்திற்புகுந்தமுதுசெய்து பின்பு வசவதேவரிடத்துச்சென்று 'சுவாமி வசவதேவரே மோளிகைமாரையர் விறகுகட்டுக்கொண்டுமாறி தினக்குறுணி தானியங்கொணர்ந்து ஆயிரத்தின்மேற்பட்ட அடியார்களுக்கமுதளிக்கின்றார் தமது மடத்திலுணவின்வகை யவ்வளவு வளம்பெறாது' என்று அவரது தெய்வீகத்தைச்சொல்ல வசவதேவரு மதனைக்கேட்டு மகிழ்ந்து ஒருதினந் தனியே சென்று அவரது மனைவியாரிடத்துப் பார்த்துக் கன்னம் வேண்டுமென்ன மனைவியாரும் உபசரித்துப் பூஜைக்கிடம்பண்ண வசவதேவரும் பூஜாகாரகத்திற் பெட்டகத்துடன் திரவியத்தை வைத்துவிட்டு அமுதுசெய்தருளித் தமதுமடத்துச்சென்றனர்.

விறகுகொண்டுவரப்போன மாரையரும் வந்து விறகுக்கட்டைச்சாத்தி நடந்த வர்த்தமானங்களையெல்லா மறிந்து அது

யாகளுக கருச்சிததுத தாளகளைவிளககி யாதப பாதோதகத்தை விறகுகட்டினமே லிறைகக அதுமுழுதும மாறறுயாநத தஙகமாயிறறு ஆயிரமபொனகொணட தொருவிறகை ஒருஅடியாாகென்று விதிதது விறகுகளையெல்லா மடியார்களுககுத தானமபணணினா. அதைதபெறற வடியாாகளசொலலககேடட வசவதேவா மோளிகைமாறாயனாயடைநது உமது மகிமை தெரியாதெனறு வணஙகிததுதித்தனா அவருமெதிாவணஙகி யுபசரிதது மடததிறசெலலவிடுததுத தாமுந தொழிலினிய மததிருநதனா

மோளிகைமாறாயாபுராண வசனம

முறறிறறு

௨

திருசசிறறமபலம

—*—

கன்னபபிரமையாபுராணம.

தனனைநிகரில்லாத தமபிராறகினியநணப
ருன்னருஙசஙகமததிற குரியவன்னமபடைததறகா
யென்னதொழில்செயதாலுமினமில்லையெனுமெண்ணம
பின்னமிலாாபோகனனப பிரமையனெனபபெறறாா. க

பொருளாகமாவிதவா பொருளென்னபபுரிந்திருபபா
ரருளாளனடிபபூசை யகம்புறமபினகலாதார்
வெருளாததவீரசைவா சாரமேவிரும்பியுளளாா
தெருளாருமறபுதஞ்சோ செயகையாாசிவஞானா. உ

முகமாயமிடுந்திகை முட்குலலாகத்திரிகை
வெகுஞாளிவாயக்கட்டு விழிகட்டுவீசுமண
லகமேயோநாகக் டங்கவாகணகட்டருஞ்சொக்குப
புகவோட்டுநாராசம போடுகலலுப்பொறிவண்டு.

சரியவுணமை கரிகலசங்காராடைதுறட்டுகேகோ், வரிய
பொருடெரியவிழியருசனமேலவழுககெணணெய, யுரு
வுபடை யிவைமுதலகொண டோரடிவாரசசெருபபணி
து,மருவுசனனகேோலகொணடுவாயதரசகுணங்கண்டு.

அணிபுமிகுசெலவமுளளோ ரகழுமைமறைவறிந்து
தணியிருளபோபரிலககனனருகுவாகநனனநதாழுதறத்
துணிபுமிவைபாறசெனறு சூமியனபாகளைகசாணிற்
பணிபுமுறையாறபணிந்து பரவிமறறுநதிருமபியே.

அலலாதபவிகணமனை யடைநதவரிலடைநதபொரு
ளெலலாஙகைககொணடேகியீசனனபாகஙினிதளித்தே
நலலாவலாறபணிந்து நயநதேததுநாளினலம
வலலாராநதபோதனாகள போதவரவணங்கியே.

இருட்கன்னமிடுவதென்ன விபயகலேவிசசலணிற்
பொருடகனனமிடுவமெனபபொருநதியநனமனக்காரம
வரததன்பாபிரமையா மறுகிலவரவசவேச
ரருட்கண்ணுறக்கண்டுபணிந தஞசலிததுரின்[illegible]

நந்திகளையுற நோக்கி நகைத்தின்று பகர்கின்றனம்
பிந்தலின்றியிட வேணமெ பிடிகன்னக்கோலீ
வந்தரசன் பண்டார மனைக்காட் டுவசவவெனத்
தந்தருமஞ்சங்கமச்சொற் றவருணமயாதலால். அ

முறைமைவழுவி துவென்று மொழியாமற்பிரமையனை
யிறைமனையிற்கொடுசென்றங் கிருந்திதியபண்டாரத்
திறைமனையீதெனக்காட்டி நீடுகன்னக்கோலுமளித்
தறநெறியாமவசவேச ரகன்றரசன்ருகணைந்தார். கூ

வெளிக்கன்னமிடிலென்ன வினையாமோவென்னுமை,
வளித்தெதமமையாண்ட தவராருமபசியாவிளைபாமொன்று,
வொளித்தங்கோபுடையிம்பிருந்தொண்கோலகொண்டு
கைத்தார், றளிர்ச்செங்கைவருந்தவுற்றுத் தந்தொழிலைச்
சாதிப்பார். ௰

நிலக்கன்னமிடும்போதினிதிகத்தவையாயநிறைந்திடவுங்
கலக்கங்களில்லாதார் கன்னத்தாலும் புகுந்தே
யிலக்கஞ்செய்பொற்பெட்டி யெடுத்துக்கொண்டினபந்
தார், னலத்தனபாபிரமைய ரவ்வாயினணுங்கால். ௰க

துய்யசெய்கைவசவேசர் சொற்சித்திதோற்றற்கோ
வையர்கன்னப்பிரமைய ருமபெருமைவிளங்கற்கோ
செய்யகன்னமண்டனமாயச் சிவனருளாற்றேவாக்கு
மெய்[illegible]காணபரியார் காவலாமுனவெளிப்பட்டார்.

விச்சலன்முன்னறிவிக்க மிக்கவெகுண்டுவச்சவேட்
னச்சுறவன்சிக்கினனன்றோ நன்றெனமீசையைமுறுக்கித்
தைச்சுறவெவ்விதழ்க்கவ்வித் தக்கதிது தனைநம்பி
வைச்சநமக்கிரண்டென்னத் தண்டநாயகன்மதித்தான்.

சிறியனென்னவன்றுதன்னைத் தேராமன்மன்னித்த, மூ
றைமைநன்றி தனையாற்றின் முழுதுமின்று கனாத்தன
னென்ன, றறியவொன்றிப்பாக்கறக்கன்ன மாண்டியைக்கொ
ண்டுவிட்டான், குறியவனுக்கிதுவென்ன காட்டினன
நகுடிகேட்டன் ௰௬

தன்னகத்திறக்கினியகள்வன் றனக்குத்தான் கொடுப்பத
லான், மன்னனகப்பொருள்கவர வறிகாட்டுமவனையே
னன், வென்னுப்பிராக்குமினியேத பெண்ணுவனுமென்றி
கழ்ந்து, கன்னமிடுமவ்வாயிற் கடிகவர்ந்துபார்க்குதலும்.

கன்னத்தால்வாங்கியமண் கற்கனகமணியாக
மின்னத்தான்விச்சலனும் வெருளவிட்டுவிரும்பியவண்
டன்னத்தவிரன்முகக்குத் தனிவைத்தித்தனமேது, மு
னனுற்றகள்வனென்னவன்மொழியென்னமுறையென்றான்.

நிருபன்முன்மவச்சேவா நிகழ்த்துவார்பிரமையா
பெருமையினையானறிந்து பேசினல்லானராக்கட்கா
தருளுடையாரிவாப்பத்தி லமராதருபிறப்பதிவர்
இருவிழிகளிரண்டன்றோ சுரதேனுசெனிக்கு[illegible]ம். ௰௯

வேறு

இவரருட் சித்தத்தனன்றோ வெண்ணணியதருங்கரன்றோனது
மிவர்கரப்பரிசத்தனன்றோ பரிசவேதிகளவந்தெய்து
மிவர்பெருங்கருணையனன்றோ சித்திகளியவல்ல [ம.
திவர்கருத்துவப்பச்செய்தாரக கெளிதுநன்முத்தியின்ப

இவர்நிலைகனன்மிட்ட பொருளலாதெவையுங்கொள்ளா
ர், இவனருளன்றித்து செய்யினுஞ்சிவனுக்கின்ப, மவ
மிவர் செய்தியென்றிங் கறிவின்றிக்கொள்ளேலவேந்தே,
தவறலந்தத்தனன்பர் செய்வதேதரும்மாகும் ௧௯

பாண்டவர்சூதாற்பூமி பற்றறுமூாக்காமூந்தி
பூண்டனர்வேட்டையாலேதசரதன்பொல்லாங்குற்றன
வேண்டருங்கயிலைபெற்றார்கண்ணப்பர்வேந்தாமின்னா
ரீண்டமாமயலாற்கெட்டார் சுந்தரர்சித்தாககாணா ௨௰

கொன்றுமாண்டவந்தோனுற்றன்கொடுங்கழுத்தண
டியாத்தா, நன்றநடபெற்றார்மெய்யயா னரகதைதகரு
மன்பாரத்தான, சென்றருசயிலைபெற்றா சிறுத்தொ
ண்டர்செய்யவேந்த, ரோன்றினாநரகமன்னருயாந்தனா
சேரர்சோழா. ௨௧

வேடர்யாங்களவால்வீந்தான் சூத்திரவீரனென்பேர, ஞ
வலவத்தியத்த னச்சுநல்லாளதாறு, றைகையாலிவர்செய
லாக்க மதுவுஞ்சனமாக்கமாகும், தோகையோர்பாகா
க்கோச்செய் யதன்மமூந்தாயதாந்தன்மம். ௨௨

எனசசொலுஞசிவாகமஙகை ளிவரரியயாககுமிக்கோா
நினைததிவாமடததிறசெல்லுநதவாககிநதநெறியாலன்ன
மனததவாககிததததநலகி மாழைகணமாணடகாலே
யனததிடறகனபரலலா ரகததினிவவாறுசெயவார். உ௩

அததவமுடையாரததாக கனபுறவீதுசெயயுஞ
சுததராமிவாதாளசோநத மணணெலாஞசொன்னமாய்
ததிவ, வுநதமரிவவிடததுமுனனைவாழவிககவுறறு, ரித்
தகையிவாககெணசெலவ மெனபவையெளிதாமென்ன.

இவாகையிபகனனததாலே யெயதியபொருளாநல்கித்
தவரிவாபரிசததாலாந தமனியமனைததுங்கொளளென்
றுவமையிலவசவதேவ ருைாதநயபபடிமனனீநதான்
சிவனருணநதியாாபாற பிரமையாநணபாறசெனறு.உ௫

சஙகமநதமகசிறைஞசித தமமனையாருநதாமு
மஙகவாசுகிநததுாய வறுசுவையமுதமைததே
பஙகமிலனபிஞலே படைததவாபரிகலஙகள
பொஙகியநேயததொனறியருநதிமுனபோவிருநதார்.உ௬

கனனபபிரமையா புராணம

முறறிறறு

ஆகத திருவிருததம - ௧௦௭௪

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

கன்னப்பிரமையாபுராணம்

வசனம்

கன்னப்பிரமையனென்பவர் வீரசைவசிகாமணியா யுள்ளவர், உடல்பொருளாவி மூன்று மடியார்களுக்கே தத்தம்பண்ணினவர், நெற்றியில் மாயப்பொட்டும் முட்குல்லா காதுதரிக்கோல் வேட்டைநாய்கள் வாய்க்கட்டு விழிக்கட்டு மருந்துகள் வீசியெறியும் மணல்கள் சொக்குப்பொடி மணிதனை கைகால்களைக்கட்டிப் பாயச்சு நாராசங்கள் எறிகற்கள் பொறிவண்டுகள் வில்லுண்டைகள் கரித்தோண்டிகள் கரியவஸ்திரம் துட்டக்கோல் பாதாளாஞ்சனம் சறுக்கெண்ணெய் உருவியகத்திகள் கன்னக்கோ லிவற்றைத்தரித்து காற்குக் கழலணிந்து சிவனடியாரல்லாதவர்வீட்டி லிருட்காலத்துச்சென்று கன்னமிட்டு அடியார்களுக் கமுதுபடைக்கும் நியமமுள்ளவர், இதனால் கன்னப்பிரமையனென்று சொல்லப்படுவர் இப்படியிருக்குநாளில் சிவனடியார் வரவர அதிகமாகவருதலைக்கண்டு இனி யிருட்கன்னஞ்செய்துவரும் பொருள்கள்போதாது பகற்கன்னமிட்டுப்பொருள் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கருதி பகற்காலத்தில் விச்சலராஜன் அரண்மனையிற் கன்னமிடச்செல்ல, அப்போது அவ்வீதியில்நின்ற வசவதேவ ரிவரைக்கண்டு வணங்க, அவரிடத்துத் தமதுகருத்தைவெளியிட்டு கன்னக்கோலை வசவதேவரைக்கையிற்கொடுத்து அரசனது பொக்கிஷமிருக்கு மிடத்தைக் காட்டவாருமென்று கூப்பிட வசவேசரும் அடியார்மொழிகளை மறுக்கமாட்டாமல் அப்படியே அரண்மனைப்பொக்கிஷ ஸ்தானத்தைக்

கருறிபபிதது விசசலனிடததுச சென்றிருநதனா. பிரமையரும பயமினறி யடியாபசிததிருபபரோயெனறு மேககத்தோடு தமது கனனகயோலததைதககொணடு நிலசசகனனமிடடு பொக்கிஷததில நுழைநது இலககம பொனனிறைநத பெட்டியொன்றையெடுததுககொணடு புறபபடுஙகாலததி லஙகிருநதகாவலளா தெயவீகமாக விவரைககணடு அரசனிடத தறிவித்தனா.

அநத விசசலராஜனும கோபாககினிமிகுநது பறகளைககடிதது மீசையையமுறுககி இநதத்திருடரெலலாம வசவேசா கூட்டத்தராகவே யிருநதலவேணடும வசவரை நமபிவைததறகு அவரோ நமககுத துரோகமசினைததா முதலிறறுனே யிததனமையொனறு தெரிநதுகட்டபோமாயி னிககேடுசூழவதினறு, ஆதலா லிவவாணடியையககொணடு பகறகாலததிற கனனமவைககசசெயததா எனறுசொலலி விரைநதுபுறபபடடு கனனம்வைதத இடததிறவநது பாாததபோது அககனனததாலிடிநத மண்சல முதலியன சுவானரததினஙகளாகப பிரகாசிகக, அப்போது விசசலராஜன கோபநதணிநது மூககிறகையையவைத்து இநததனஙகளேது இததகுமுன களளன எவனுவது வநதனனோ எனறுகேழகக, அபபோது வசவதேவா சொலலுவாா கேளும் விசசலராஜனே இவா மகிமை யுமககுத தெரியவராதாதலால நாமேசொலவோம தேவாநாடடுக கறபகவிருகஷஙகள இவா பாதஙகளிற பிறநதன, காமதேனு இவாகணணிறபிறநதது, சிந்தாமணியும இவாசினைததனறி யொனறுஙகொடாது, இவவாறு மிககசெலவமிருநதும கனனமிட டடியாாகட்கு ஆராதனை செயவ திவாநியமம ஆதலா லிவவா றசசமினறிச செய்தனா. அது நமககு லாபமாகவே யெணணவேணடும, இவ[illegible] யிலுஞ் சென்றுவநதனரோ அநதபபூமியெலலாம [illegible]

பொன்னையும், ஆதலாற கனனததிலவநத பொருளகளை யவரி டத்தில் கொடுததுவிடுமெனறுணாகக, அவனு மவவாறுகொடுத் து அவர் பாதமபட்டவளாயிலு முணடான பொனனையெலலா ம் லாபமாககொணடனன கனனபபிரமையரும முனபோல ஜங்கமபததியாற குறைவினறித தமது மனைவியாருட னிருந் தனர்.

கனனபபிரமையா புராணவசனம

முறறிறறு

உ

திருசசிறறமபலம

முசுண்டிசசவுண்டையா புராணம.

குண்டவிநாயகாபாதமலாது குறிககொளளா
ரெண்டருபேருமுசுணடி சவுணடையனொறுளளாா
பண்டிதர்நேயாதவாககினிதான பரிநதீவாா
மிண்டியவாதாகளைக கடிவாருடலவீயாதாா. க

கல்வலையான முகங்தெரிவிததிடுநல்லாடி
யெல்லவருநதுதிசெயபவாவெமபவமிலலாதாா
புல்லவிச்சைகணறகுண மின்செயலபோடாதாா
சொல்லுஞானசுகதத ரிரண்டுளைசொல்லாதாா. உ

முசுண்டிசசவுண்டையர் புராணம்.

மிககுறுதிட்டமொடொன்றனுமான விதஙகக்[illegible]
தககுயாசாபவனுககிரகஞசெய சமததுள்ளார
பொககமினமாதவாவீரதவததுறை பொனறுதா
ரககரவாபரணாகககினியாரபழு தணடாதார.

ஏறெறுசெஙகமாபததாறகக லெழசசெயவா
ராறுடனஙகிவழிககணவிலககி லடாததுளளா
ரீறுடலிறகுறினுஞசிவபததிஙய யெளளாதார
மாறினமுசுணடியெனுடபதியுறறிவா வாழநாளின.

நதிகளசெயபுகழெனறெழு சோதிநபநதெஙகுக
தொநதமதானதறிநது சவுணடையாதுயநண்பாத்
புநதிமகிழநதவரைத தெரிசிததலபுரிநதோரா
ளநதவாதமமுடனே யுயாகானகவாறுறறா.

அஙகஞுயாநதெழு மெடடிசைறநதவலஙகாரச
செஙகனிகணடதனமேன மனமுறறதுதீாவாக
நஙகரவிஙகிவேதன மினறினி நானலகிச
சஙகரசேடமருநதுது மெனறுதமிறசொலலா.

ஐயாமுசுண்டிசவுண்டையா நெஞசகமாவிப்ப
வெயயனவாகியவெட்டி மரத்தடியேவுற்றே
கையகவேலைவிதிாதசெதாளி ரககனிகைககொ
துய்யசிவாயவுணக்கமு தாகவெனசசொல்லி.

[illegible]போதவருநதவாகையி னளிததனபான
மிக்க[illegible]தமபரமறகுநிவேத மிகசசெயதாா
தொக்கமகததருடனசிவசேட சுகததாராய
மைக்கடறநததிருநதமுதெனன மகிழநதுணடாா ௮

முன்னிமுசுணடி யருநதமுசுணடி சவுணடைய
னென்னுநனனுமமு னகலியாண மெனுநபோா
மக்கள்வீதியணைநதருணநதிக ளாாவாழும
பொன்னணிமாளிகைவாயிலகா து புகுநதாால ௯

சித்தர்சவுணடையமதவமகததுவ சேவொலலாம
பத்தாசிகாமணிநநதிகளகணடு பயநதனபா
லொத்தநலததொடுகூட லசஙகம ருறறுறபோன
மெத்ததிகாதரவுறறுயபபதி விததாலே ௰

சடக்கெனவஙகணெழுநதுபணிநது தருககனபான
மடத்திலெழுநதருளபபணியாதன மனனபபின
விடம்கரித்தாகியநலலுபசார விதஙகொணடு
நடத்திவிருநதனாபினனோமடதது நயநதுறறாா. ௰௧

மெய்த்தவராசசவுணடையாவீர சிவாசார
ம[illegible]மோபபாடநதுகிடநதிடு மநநாளி
லி[illegible]முன்னமோாபததனவிபூதி யிருத்தாவெ
[illegible]வெளில்லிநோநறகலியாணமமைககினறேன். ௰௨

முசுணடிசசவுண்டையர் புராணம்.

அககதியாணநலம்பெறவென்பதி யனபாலே [illegible]
மிககருளுறறிடவஙகணெழுநதருள வீொன[illegible]
நககன தனபாசவுணடையரொபபி நயநதாபின[illegible]
சிககனவானதிடஙகொணமகததா செறிநதெங்கும். [illegible]

எணணிலசிறபபுடனெணணில களிபபொடெழுந்தார்ப்
பநணணிமுசுணடிசவுணடையாசெலலுறுநன்மார்க்கத்
துணணிலவுமபயமெயதிடவுநதி யொலிதமெஙகுந்
தணணிலவோாநதிவநததுகணடு சவுணடையா. [illegible]

ஆயநதிககணாஙிணெறுாருநதவ னவவாரி
பேயவநஙைரயருநதியொழிததல விளஙகாயோ
தீயபவிததிரளவிடடிமெபபுணை சோாதே
பாயுநதிபபுனறுசையாசெறறது பாாாயோ. [illegible]

வேறு

மனனுாறகேசெசொனனும வளளலைவசுநதனாக்க
ஒனனருமசனிதேவ னனபவருளததாறகொள[illegible]
நனனெறிததியானராகி நயபபுடனிருககுஙகாலை [illegible]
முனனிநீ யவாமேலவநது முடிநதனை முனனுய[illegible]

என்றுநினமோகரிபபை விடுவிடுவதியெனறெய[illegible]
துனறுதஙகாததுவாளைவிதிாததுநீா துண்டித்த[illegible]
செனறிடுமாறிரண்டு செயயமேகஙகளென்ன
நினறநீாமலையதெனன வழிவிடாவெடிததுாாய [illegible]

[illegible]காயததி லணைநதவையயரனமெயயனப,ருனன
ரும்பெ[illegible]மைதனனை யுயாசுரநதிபாறகேட்பே,மெனன
மேலெழுநதுசெனறு சவுணடையாககிறைஞசு மாபோ
ற்,றன்னரும்பாதாளதது வீழமனறவததோாகணடாா.

கண்டமாதவாகணீளாக கடிநதடிததாலிரணடு
துண்டமதாமோவெனறுஞ்சொலலினைததவிாததாரொன்
வண்டவராசராச சவுணடை யாமகிழநதுசெலல [பாா
வண்டாநாயகனைபபாடி யாடுவாாகளிபபாராாபபாா.௰௯

கரமபுயஙகளிறபுடைபபாா கரணஙகளகளிததுககொ
ள்வாா, திருமபியநதிலையநோககிச சிரிததுமேலெழுந
துபாயவாா, பரமபிமாகரஙகளகொடடிச சவுணடையா
ப்பாடாநிறபா, ரிருஞசுடாபபரகசூல பெரிநதுநினறெ
திரோயேறபாா ௨௰

[illegible]ளமாாகணடாவெனபாா காலனைக்காயநதாயெனபாா
வே[illegible]யெரிததாயெனபாாவெமபுரஞசுடடாயெனபா
ா,[illegible]ளவிலலாயெனபாாஙரவரிபிளநதாயெனபாா, நீள
ா[illegible]யாரயெனபாாநெடுநதலைதொடையாயெனபாா

ஆகவெல்லோருஙகூடி யாகஙகளபுளகங்கொண்டங,கே
[illegible]காயகனைநீஙகாசசவுணடையாதமையுமேநத,மாகலோ
கத்தோா்போறறமணணவாமகிழந்துவாழதத,மோகமா
ம[illegible]யககாயநத சவுணடையா முனைநதுசெனறு.

பெருங்கலியாணமெய்தும் பெரும்பதிதன்னின் மேவி
யருந்தவரனேகர்சூழ வளவில்லாச்சியந்தழங்கப்
பொருந்தருஞ்சிறப்பினோடு புண்ணியவதுவைதன்னின்
விருந்துபசாரங்கவ் வருந்தினார் நீண்டுசெல்வார். ௯௬

அப்பெருவதியினமற்று மன்பர்நுங்கார் சீமன்ன
செப்பருங்கவர்த்தாரா விற்சிவத்துதிமுழக்கமோங்க
வெய்ப்பருங்கலியாண புரத்தவொதி கொண்டேத்த
வொப்பருமவிரதன் சவுண்டைபருவனைப்போங்க. ௨௭

வீதிபுட் புகுந்துசெல்லும் வேலைபினவந்தோர்கள்ளி
நீதியார்சவுண்டையார்க்க தம்சேயதசாற்பணிந்துசிறப்பத்
தீதிலாயுனக்குமின்னே தீர்க்கா புவெனப்புகன்று [ர்.
கோகிலாமகிழ்ச்சிபொங்கக் கதவெவித்தமமடத்துட்புக்கா

புக்கபின்சிவாச்சனைக்குப்புகுந்துளநெகிழ்ந்துபோற்றி
மிக்கமெய்ப்பணியினோடு விராசசனைப்பதிஞ்சென்னுக்
தக்கநல்லுபசாரங்கடாழ்வுறச்செய்துவந்து
செக்கர் முச்சடையாக்கணம்சிவானந்தத்திருக்குகாளின்.

சின்மயச்சவுண்டதேவர் திருமொழித்தப்பாதென்னு [தோ
நன்மையை விண்ணோர்மண்ணோர் நலம்பெறக்கம்புதம்
மென்மொழித்தநைத்தாயர் வினைத்திறநீங்கியத்
றன்பலரடிக்கள்ளார்துங்கனமையோசினறப்பின்னர்

அழுதலவாழ்த்துப்பெற்ற வாயிழைமரிக்கவங்கண,
பெரைத்தாயழுதுவீழ்ந்து தனாமிசைப்புரணெடுழுந்து,
கொந்தலாக்குழலையேந்திக் கொண்டுவந்தையாமுன்னி
ட்டு டிந்தமி னுனருணமுன்ன மிறைஞ்சுமின்னென்று
சொல்வார். உ௮

ஐயனைவாழ்த்துப்பொய்யா தடியனேற்கருள்செய்யெ
ன்னத், துய்யதன் றாளில்வீழ்ந்து துயரப்பார் தம்மை
நோக்கிப், பொய்யதொன் றில்லாமெய்ய ரொழுமினீரொ
ணப்புகன்று, செய்யதங் கருணைகூர்ந்து திருவுளமகிழ்ந்
தெனசெய்வார். உ௯

புண்ணியவயது நூறு புக்கிருமென்பதல்லா
லுண்ணிலவுயிர்ப்பிணைக்கு மொப்புவருளரோவென்று
நுண்ணியார்நின்றுசொல்லு நுவலினைப்பரிகரிப்பார்
திண்ணியசவுண்டதேவர் தெரிவையைச்சிறிதுது. ௩௰

நாதனவாள் விதிர்த்தெழுந்து கனவயிராகக்கியத்தா,
ளுர்த்தவாமினனேயென்று பெயரினையுரைத்தழைத்தா
ர், சிரத்தொணிகேளாமுன்னரு சவுண்டையாதிருநோ
க்கத்து, வரதநின்ற றுயினெற்றெழுந்தோர வண்ணமைபோ
ன்மதித்தெழுந்தாள் ௩௧

பார்த்துநற்சவுண்டதேவர் பதுமநற்பதம்பணிந்து
கூர்த்தமெய்யன்பினாலே குமபிடுங்கரத்தளாகி

நோற்று முன்னிற்கு மாதை நேயத்தாற் பிதாவுந் தாயு
மார்த்தெழுந் தணைத்துக் கொண்டா ரங்கங்கள் புளகிட.

துதித்தனர் மண்ணோர் விண்ணோர் துந்துமியையஞ்
மார்த்தார், மகிழ்ந்தெழு பிதாவுந் தாயுஞ் சவுண்டையர்ம
லார்த்தாள் போற்றி, விதித்தவட்டாங்க மெல்லா மேதினி
யுறப்பணிந்தார், நிதித்திரள் கண்டார் போல நெஞ்சகமு
ருகிச் சொல்வார் ௩௩.

தந்தவர் ராசராச சவுண்டையம்மைக்கு நீசெய்
பெரும்பிரானுபகாரப் பெருமைக்கு நேரதாகும்
வருந்தியே யாங்கள் செய்யுங் கைம்மாறு மற்றொன்றில்லை
பொருந்தினனடிமையாகப் புகுவதே கருமமென்றார்.

படிந்தெழுந் திருந்து நின்ற மாதிருக்குந் தாதையார்க்கு
ம், வெடிந்தனன் னன்புகன்ற தாயக்கு நல விருப்பினு
லே, படிந்தசீர்லிங்கநேசப் பார்வையாற் றரித்துப்பின்
னுங், கடிந்துற்ற சமயம் வெல்லுங் கருத்தினார் மடத்தி
ருந்தார். ௩௪.

முசுண்டிச்சவுண்டையர் புராணம்

முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௧௦௬.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

~~~~~

முசுண்டிச்சவுண்டையர் புராணம்

வசனம்

சிவபெருமானது பாதகமலங்களையல்லது மற்றொன்றையும் மனத்திற்குறியாதவராகிய முசுண்டிச்சவுண்டையனென்பவர் முசுண்டியென்னும் நகரத்திலிருப்பவர், சிவனடியார்கட்கேயி [illegible] வெப்பொருளையும் பரிந்துகொடுப்பவர், தாமதவாதிகளைக் கடியுஞ் சங்கற்பமுள்ளவர், இறவாத தேகமுள்ளவர், சத்தியந்தவறாதவர், சாபானுக்கிரக சாமர்த்தியமுள்ளவர், வீரசைவத் துறையினின்று தவஞ்செய்பவர், விருஷபங்களாவது [illegible]வது இறந்துகிடப்பக்கண்டால் அந்தப்பிரேதங்களையெடுத்துச் சமாதியிலெழச்செய்யும் நியமமுள்ளவர், ஆற்றுவெள்ளமாவது அக்கினியாவது மார்க்கங்களில் தடைபண்ணுமானால் அவற்றை விலக்கிக் கடந்துசெல்பவர் இவரிவ்வாறிருந்து வாழுநாளில்,

ஸ்ரீபசவதேவரது பெரும்புகழைக் கேட்டு மனமகிழ்ந்து சென்று அவரைத் தெரிசிக்கவிரும்பி அநேக மடியார்களோடு தாமுமொரு காட்டுவழியிற் செல்லும்போது அவ்விடத்தது ஒரு [illegible]மானது நிறையப்பழுத் தலங்காரமாகவிருப்பதுகண்டு இத்த[illegible]யு கனிகளைக்கொணர்ந்து எமது இஷ்டலிங்கரூபியான சிவபெருமானுக்கு நிவேதித்துப் பின்னர் அந்தப்பிரசாதத் [illegible]ழுண்பது நிச்சயமென்று தம்முள்ளேநினைத்து மிக [illegible] அக்கனிகளை யநேகமாகக்கொய்து இது சிவபிரீ[illegible]ம்முடன்வந்த வடியார்கட்கெல்லாஞ் சிவநைவேத்திய[illegible]கொடுத்துத் தாமு மிஷ்டலிங்க நைவேத்தியஞ்செய்து
~~~~~

அந்தச் சிவப்பிரசாதங்களையுந் தேவாமிர்தமுண்பதுபோல அடியார்களோடிருந்துண்டு மகிழ்ந்தனர், அந்த எட்டி[illegible]ய முசுண்டிக்கனியை யுண்டமையால் முசுண்டிச்சவுண்[illegible]யா னென்னுந் திருநாமத்தோடு கலியாணநகரத்திற்சென்று [illegible]ஸ்ரீவசவதேவரெழுந்தருளியிருக்குந் திருமாளிகை வாயிலை[illegible]டந் திட்டிருந்தனர் இச்சவுண்டையாருடைய பெருமை[illegible] தமது ஞானலோசனத்தாலறிந்த வசவேசுரும் பார்த்தவுட[illegible]வும் பயந்தெழுந்து தமது குருவும், மாகிய சுட்டசெட்[illegible]வாரே யெழுந்தருளிவந்ததாகப் பாவித்து அதியான அ[illegible]ளேவணங்கி யஞ்சலித்து ஆதனமிட்டிருத்திப் பசுசெய்து, [illegible]வுபசாரங்களையுஞ்செய்ய வவரதைக்கண்டு மேற்று வெகு[illegible]தலத்துச்செனறுமவலிட்சத்துளொரு பகைவருசாரங்களை[illegible]செய்யப் பெற்றிருக்குநாளில், வேறே நகரியின் ஒரு சிவ[illegible]த்தர் ஆடைக்காயந் திருநீறுசொணர்ந்து கொடுக்கும் [illegible] ஐய்யனே, எமதில்லினக்கண் கலியாணம் பொருந்திய [illegible]தென் அது இனிதாகமுடியும்படி எனக்கு [illegible]ந்தருள்செயவேணுமென்று பிரார்த்திக்க, சவுண்டையரு மப்படியாகுகவென்றருள்செய்து விடைதந்து பின்னர் அநேகஞ் சிவனடியார்கள் புடைசூழ்ந்துவர வக்கலியாணத்துக்குச் சென்றுபோக, [illegible]ல் ஒருநதியானது பிரவாகத்தினால் விருக்கவாய் [illegible]கண்டு அடியாரெவரும் மனங்கலங்கி நிற்க, அவ்விடத்துச் சவுண்டையா அந்நதிக்கரையிலநின்று சொல்லுவார்.

முற்காலத்தொருநாள் அகத்தியமுனிவர் பிர[illegible] சமுத்திரங்கள்முழுதும் ஆபோசனநீராவாக வுள்ளங்கை[illegible]ல் வைத்துண்டொழித்தசெய்தியையறியாயோ, ஒருகாலத்[illegible] தா[illegible]ன்பவர் பலிகொள்ளவிட்டபட்ட தெய்வநதி [illegible]

சஙகற்பத்தால ஆறறுநீரமுழுதும வறறசசெயத தறியாயோ, முறகாலத்து ஏகலிதேவனென்னுஞ் சிவயோகி தமது ஆதமாா த்தசெயவமாகிய தேசேசுவரரைத தியானித்துககொணடு உன னிடமாக ஜலத்தருகே யெழுநதருளிய தருணததது பரவாஹரூப மாய அவாக்கிடையூறுசெயய அபபோது அவாகோபாககினியா ல சுவறினது; அஃதிபபோது மறநதனையோ ?

என்று பெரியோா தனமையையெலலா மெடுததுககூறி அந கதியின மேல ஆணைபொழியசசெயது, பினனா தமது கரததுவா ளை விதிாத்து வெளளததைத துணடிதத தாரவாரஞசெயதனா அபபோது வெளளமானது இரணடுமலைகளபோலத தாஞ்செல லுமமாாககததிருபுறததுமவிலகி யுயாநதுநினறதெததனமைத தெனின, சிவனடியாாகளது அமிதமான மாஹாத்மியததைத தேவநதியாகிய கெஙகையுமறிநதுபோலுமெனறு மேலெ ழுநதுபோயிருநதது பினனும யதாபிரகாரங கீழிறஙகின தெததனமையதெனின, சவுணடையரது பெருமைதெரிநது அ வரை வணஙகினதுபோலுமிருநதது. இதுகணட வடியாாகள உலகததில தணணீரை யிருதுணடமாமபடி பேதிததால வேறு குமோவெனனும பழமொழியைததவிாததனா ரிசசவுணடைய ரெனபா தேவராஜராஜராகிய சவுணடையா மனமகிழநது முன னேசெல்லப பினனே சிவநாமகீாததனையோடு நடிதது ஆரவா ரிபபா, ஆனநதததால தமது காஙகளாற புஜஙகளிற றடடுவா, காணஙகளிடுவா, பினனுமநதியைத திருமபிபபாாததுச சிரித தெழுமபிபபாயவா, பினனுங குமபலகுமபலாககூடி தேவராஜ ராகிய முசுண்டிசசவுணடையனைபபுகழநது பாடாநிறபா, மழு வாயுதஙகுலாயுதஙகளை யுயரவெறிநது கையிறறுககுவா, இவ வாறு அகமகிழசசியோடு சிவபெருமானையும அடியாரதமிறைத

சவுணடையனையும பலதரநதுதிககவும, தேவருமமுனைய ம
னிதரும பலவாறு துதிககவும மஙகளகரமான வதுகலியாணமு
செயயும வேறுநகரததிற சென்று ஆளவாரம மணககோலதத
லையுங கணடு பினனும தமமொடுசெலலும அடியவராகிய சிவ
ததுதிமுழககமோஙக ஆநதக கலியாணபுரியிற பெரியாமுதல
யாரு மெதிரகொண டேததுமபடி விருஷபாரூடராகிய சவுண
டையா மகிழசசிமீதூர வீதியிறபுகுநது செலலுமபொழுது,
ஒரு கனனிகையானவள மிகக நேயததோடு சவுணடைய
ரை வணஙகிநிறக, அதுகணட சவுணடையரும பெணணே
யுனககுத தீரககாயுவெனறு ஆசீரவதிததுத திருமடததுட
சென்று மெயயனபோடு சிவாசசனையின மகிமையனறு அஷ
டவித அருசசனையுடன ஷோடசோப சாரஙகளையும புரிநது
சிவபெருமானைத தெரிசிததுத தியானிததுக்கொண டிருக
கும காலததில, சிலநாட சென்றபின் முனனம சவுணடை
யரா லாசீரவதிககபபெறற கனனிகையானவள அகாலமரணத
தையடைய அதுகணட தாயதநதையிருவருங கீழவீழநதழ
துது புழுதியிறபுரணடு எழுநது தவராஜராகிய சவுணடையர
து ஞாபகமவநது அநதபபிரேதததை யோதிககொணாநது அவ
ரது திருமுனனேபோடடு சுவாமி சவுணடதேவரே, இநதககன
னிகை முனனம தேவரீரது பாதபதமஙகளில நமஸகரிததவளா
கும, தமது திருவாககால தீரககாயுவெனறு வநதவசனம பொய்
யாதேயெனறு தேவரீரது சனனிதியிற சவததைக் கொணடுவந்
தனம, இநத வாபததைபபோககி யெமமைப பாதுகாத்தருள்க
வெனறு தமதுபாதாரவிநதஙகளிலவீழநது துககிககுமவாகளைச்
சவுணடதேவா திருநோககமபுரிநது நீஙகள துககிககவேணடா
ம் சமூர்திருக்கெனன றருளபுரிநது, பின்னர் அநதபபிரேதருப

மாள கன்னிகையைத் தமது ஸ்ரீஹஸ்தத்தால் சிறிது தட்டி தம் துணையில் வாளைவிட்டுத் தீர்த்து ஆகாரஞ்செய்து ஒருகன்னிகையே எழுந்துவரக்கடவாயென்று அடப்பெண்ணின் பெயரைச்சொல்லியழைக்க, இவர் கண்டத்தோர் சோர முன்னமே அக்கன்னிகை தூங்கினவர் எழுந்திருப்பதுபோல வெழுந்து சவுண்டையரது பாதங்களில் பூர்வத்திற் பணிவதுபோல பணிந்து தலையன போடு அங்[illegible]ஹம்பசயாய பிறகு தலைக்கணைடு தாய்தந்தையிருவரும் அ[illegible]ற வானந்தத்தில் மூழ்கி ஆசரித்து எடுத்து மார்பிலணை[illegible]க்கொண்டு புளகாங்கிதரானார்.

அப்போ[illegible] பூவுலகத்தவர் யாருமறிந்ததனர், தேவலோகத்தார் தூ[illegible]முழக்கினர்; ராயசநகரையிருவரும் சவுண்டையரை அஷ்டா[illegible]கிரமமாகத் தண்டாகாரமாய் பூமியில் விழுந்து நமஸ்கரித்து [illegible]ழுந்து [illegible]கை கூப்பி சுவாமி தேவரீர் திருவருளபுரிந்த இ[illegible]ப பிராணோபகாரத்துக்கு அபாத்திரராகிய எளியேம் பிரதி[illegible]காரம் யாதுசெய்யவல்லோம் உமக்கு அடிமையாகப்புகுவதே காரியமென்றுகின்றனர் அப்போது தமது திருவருளாலெழுந்தருளின பெண்ணுருக்கும் அவளது தாய்தந்தைக்கும் நேத்திர[illegible]க்ஷையோடு லிங்கதாரணமுஞ் செய்வித்து அவர்களை யதாஸ்தானஞ் சேரப்பித்து, பின் தாமதங்களைவென்று உபிரகளைச் சன்மார்க்கத்திற்புகுவித்து நற்கதிபெறச்செய்விக்குங் கருத்தோடு தமது திருமடத்தில் வீற்றிருந்தனர்

கரணட முசுண்டிச்சவுண்டையா புராணவசன

உசழு முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சரிகைச்சவுண்டையாபுராணம்.

மருவமலவொளிவீசுமவண்புகழாரொண்கருணைப்
புருடமணிகலியாணபுரத்துறையுமவிரதனோ
பெருகுநெறிச்சரிகைச்சவுண்டையனொனுயர்பாபெற்றா
குருவருளாலவாமனத்துக்கொண்டநிட்டைகூறுவாம். ௧

வேறு

இட்டலிங்கத்தட்டவிதார்ச்சனையினிட்டையிலொட்டா
மூபசாரத்தியல்பினிட்டை, மட்டறுநற்குருபத்திமகி
மைநிட்டைவருஞ்சரலிங்கத்திநிட்டைபழுவுசேடம்,வி
ட்டகலாநிட்டைபரதத்துவங்கள் விளங்கவுறுத்திடுநிட்
டைவிமலநிட்டை, துட்டமலமுழுகளைகளிச்சைதுணி
க்குநிட்டைசுகானந்தபரவசத்தாற்றுங்குநிட்டை. ௨

பரசிவவிரவிரதத்தினிட்டை பகரிலிங்கவபிமானம்
பற்றுநிட்டை, விரவுகாரணத்தாரவிந்தியத்தின் விதியொ
ழுகாங்குநிட்டைவிசீலநிட்டை, கரவுகனவிலுமில்லாக்
கருணைநிட்டை கருதுசகலாங்கலிங்கங்காணுநிட்டை, சி
ரமுத்தபஞ்சாங்கசுத்தி சேருநிட்டை தேகத்துமோகமி
லாததீரநிட்டை. ௩

இந்தவெகுவிதநிட்டையனைத்தாலாசானின்னருளா
ற்சங்கமத்தையினிதுபூசித், தந்தமுறைவைத்துவகையமு

துங் துய்ய வறுசுவையுமபடைததிகபததியாலே, வந்த
னைசெயததகமததிறபததாநாவின மகிழநதுணபேமெனு
னறனவாகினலே, பநதமிலனபாகணுவினமுநதுசெய
வாய பரமவெனசசவுணடையாபகாநதஙகமமா. ௪

அனபுடணமாயேசலொமமருஙகாலே யததலிஙகமரு
சசிபபானமாகிருநது, முனபுறுமஞசனமாடடா முன
னெஞசின முநதுமகிழவாமஞசனததைதமுழுதுமாடடி,
நனபுனிதமலஞசாததாமுநதவுளள நளினமலரினைசசாத
திநாறுநதாப; மினபுறநலகாமுதலேயநதரஙக விருஙகா
ணவாதனையையினிதாலீநது. ௫

ஒளிதிகழநதிபாாதகிணிமாருமுனன முளளறிவாரு
சோதியினை யுவபபாரே நறித, தெளியுமறுசுவையமுத
ஞ்செலுத்தமுநதத திகழதருமானமாவையிவே திதது
ப்பின்னுங, களிகொணமனமுருகிபுடற சேடடையெல்
லாங கழன்றுலிஙகசசோதியினைக கணடுகொணடு, நளி
னமுகமலாவருமபரமானநத நலலமுதுணடுணடுசுவை
நயத்தானேயா. ௬

வேறு

நற்சுகாகரத்தினவிழநதுநலமபெறமூழகிமூழகித
தறசுகவந்தரஙகததனமையாருசோதிதனனைச
சிறசுகபபிராணலிஙகததிாஙகரமொனறசசோததங
கற்சனைபுரிந்து துயயவமுதுசெயவிப்பாராகி. ௭

தொட்டுநற்றுணிவினாலேசுரிகையையுறையின்வாங்கி
யட்டுறவொப்பாலவைத்திவ்வமுதினையமுதுசெய்யா
விட்டுயிர்துறப்பேனென்னுமெய்விரதத்தராகித்
திட்டமுடனமுதுசெய்யுந்திறமுன்பின்றெரிந்திருந்து. ௮

கையினலித்தநல்லகறியமுதமுதினைத்துஞ்
செய்தமனபினாலேதிரட்டிமுன்னொன்றொன்றாக
வையத்துப்பமுதுசெய்யென்றடிக்கடித்தரவேற்றேற்று
வெய்யவெட்பசியார்போலவிருப்பினலமுதுசெய்து. ௯

மிக்கலிங்கத்திறத்தேசட்டமெய்த்தவர்சேட்டமெல்லாம்
பக்கமொன்றிட்டுக்காலம்பரிவினாலருந்திவாழ்ந்
தக்கசீர்ச்சவுண்டைதேவர்பெருங்கழற்றாணியெங்கும்
புக்கபினவர்நல்லோர்புகழ்ந்தவர்புகலலுற்றேன். ௧௦

உறுநெறியப்பயன்முன்னொழுக்கராக்கமுதுசெய்ய
மற்றுவிலாவசனத்துக்கொண்வழியவரிசிமுன்னூற்
றற்பதினகலங்கறிக்காமிளகுமுக்கலமளந்து
நற்றுவியநெய்பாலசீனிநறுங்கனிமிகவுநல்கி. ௧௧

அளப்பருஞ்சிறப்புநல்கியரியபொற்றளிகையெல்லாம்
வளப்பமெய்த்துறப்பட்டைத்துமறையவர்மந்திரங்க
ளுளப்பரிவுடனங்கோதவுயர்திசைக்கப்பாலிற்கும் [ம்.
துளக்கமிலன்பிற்சோழன்கண்களிற்றேன்றுமவண்ண

கையிற்றுப்படைத்திருந்தகறியமுதரும்பாலுறி
யையனார்கடித்துறிஞ்சிக்குடித்தமுதன்றுசெய்யுந்
துய்யநல்லோசைசோழன்றுணைச்செவிமகிழ்ந்துகேட்
வையகாசெல்வற்றிந்தேமன்றியுமறந்தோரன்பா. [டல

பரிவினமாதிராசசென்னாபசித்திருந்தருந்துங்கூழி
னுரியவின்பாற்பராகனென்றுரைத்திடவவ்வரோணணுவே
யரியபொற்கலமாயுண்பதமுதமாயினன்றேயென்று [ம.
சுரிகுழல்பாகர்வாக்குத்தொனித்ததென்றுரைப்பாமற்று

வீரசோளவளவையென்றுமென்கொடித்தாக்காரமந்
தேரியற்றனையதிந்தன்றிந்தரும்பிட்டிற்கேற்றந்
சேருநற்றிரவிபந்தானஞ்சாந்திருந்தருந்துங்காலை
நேரிலாமதுரகாவினிகழ்ந்தலானிமலாகவென்று ௧௫

அஞ்சியப்பிட்டைநல்லவதிகவந்திரத்தானமூடி
விஞ்சியவிஞ்சிக்கோயில்வீமேசாக்கமுந்துசெய்ய
வஞ்சிநீசெலுத்திவாவென்றனிரதிடவாங்கிச்சென்று
நஞ்சினிதுண்டார்கோயினண்ணிமுன்னயந்தூன்று ௧௬

என்னைமதேவரீர்க்கிப்பிட்டினையினிதளிக்கச்
சொன்னதாற்கொணாந்தேனென்னச்சோமசேகரனு
நன்னயப்புட்டேனேவாங்கிநண்பினுவந்தமார [னைகயால
முன்னமுதுண்டானென்றுமுந்திவுடையோர்சொல்வார்

வேறு

இன்றுசுரிகைச் சவுண்டைய ரிளியவமுதமயிடிபிடி
யா, யென்றுமன்பாற் றத்தரமு னுமையோர்பாகரேற்
றேற்றுக, துன்றுபசிகொண்டவர்போலச்சுவைத்தாரெ
ன்றுதவத்தோர்கள், நன்றுதுதிப்பக்கலியாணநகர்க்குளி
ருந்துயர்ந்திடுநாள் ௧௮

சுரிகைச்சவுண்டையர் புராணம்

முற்றிற்று

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௪௨௭

௨

திருச்சிற்றம்பலம்

சுரிகைச்சவுண்டையர் புராண

வசனம்.

உலகத்தில் நகரநாயகமாகவிளங்குகின்ற கலியாணநகரத்தி
லெழுந்தருளிய ஸ்ரீவசவதேவர்து திருக்கூட்டத்தில் தலைமையா
க விளங்குமவர், சுரிகைச்சவுண்டைய ரென்னும் அபிதானமு
டையவர், இஷ்டலிங்காசனமுதலிய வெகுவிதநிஷ்டை கை
வந்தவர், இரிஷ்டைகளாலும் தமது பரமாசாரியன் றருளினு
லும் ஜங்கமபூஜைசெய்து, ஐவகையமுதும் அறுசுவைப் பதார்த்
தங்களும் படைத்து வணங்கி, தமது இஷ்டலிங்கபூஜையிலும்
விளங்கு இலிங்கத்தைநோக்கி சுவாமி சிவபெருமானே, கேவல
த்தில் சிக்கியாக்கிடந்த உயிர்கள் சதியடையவேண்டி திரு
வாய்மலர்ந்தருளிய காமிகாதியாகமங்களில் பத்தர்களது காவினி
டமாகவின்று மகிழ்ந்து புசிப்போமென்றருளிய திருவாக்கால் இ
ப்போது தாமும்பத்தர்களுண்பதுபோலவே புசிக்கவேண்டுமெ

னறு பிரார்த்தித்து, அந்த வீரமாஹேசுவரர் திருக்கூட்டமத்தி
யில் இஷ்டலிங்கத்தைப் பூசிப்பானென்றெடங்கி, பகிர்யாகமாகிய
புறத்திற பூஜையைத் திருமஞ்சனமுதலிய திரவியங்களாற்செ
ய்யுமுன்பாகவே அந்தர்யாகமாகிய மானசிகபூஜையைச் செய்
வானென்றெடங்கி தமது மலையகிழச்சியே திருமஞ்சனமாக வாட்
டி, உள்ளமே தாமரைமலராகச் சாத்தி, அந்தக்கரணங்களின்
வாசனையே தூபமாகப் புகைத்து, உள்ளறிவே நீராஞ்சனமாக
வேற்றி, ஆத்ம ... நைவேத்தியமாக நிவேதித்து, மனநெக்கு
ருகி உடலமசைவறவிருந்து சோதிமயமான லிங்கத்தை யக
முகத்தே தரிசித்துக்கொண்டு முகமலர்ச்சியோடிருந்து பரமா
னந்தமாகிய வமுதத்தையுண்டு, அச்சுவையையப்புடன் சிறச்சுச
முத்திரத்தில்மூழ்கிப் பின்னர் அவ்வந்தரங்கச்சோதிலிங்கத்தை
த் தமது கரலிங்கத்தில் ஆவாகித்தெழுந்தருளப்பண்ணிப் பகி
ர்யாகமாகிய புறத்திரபூஜையையும் ஸாங்கமாகப்பண்ணிப் பின்
திவ்வியமான அறுசுவைகறியமுதோடுகூடிய திருவமுதந் திரு
முன்னர்ப்படைத்து, வைராக்கியங்காரணமாகத் தமது ஹஸ்தத்
திலிருந்த வுடைவாளை யுறையினின்றுங்கழற்றித் தமக்கு வலப்
புறத்தில் வைத்துக்கொண்டு சுவாமி எளியேன்படைத்த வித்தி
ருவமுதைப் புசித்தருளாவிடின் இப்போதே இச்சுரிகையாலுயி
ர்துறப்பேனென்று உறுதிமொழிந் திரங்கிநிற்க, அப்போது அடி
யாருயாபெருக்கறியாத வெம்பெருமான் அருளுஞ்செவியுஞ்
சிறிதுணர்ந்து அப்போது சிறிதலர்ந்த தாமரைப்புதுமலர்போல
சிறிது முகமலர்ச்சியுடனிருந்து மஹாநைவேத்தியத்தையுஞ்சா
கபாகவகைகளையும் முறைதவறாது இனியசொற்களோடு ஒன்
றொன்றாக வெடுத்தெடுத்து நிவேதிக்க, சிவலிங்கப்பெருமானும்
தமது ஸ்ரீஹஸ்தங்களால் வாங்கிவாங்கி வெய்யபசியாளிகள்போ

ல விருந்து விருப்பத்தோடேபுசித்தனர் அதுகண்ட சவுண்டை
யரும் நமது இஷ்டமின்றைக்குச் சித்தித்ததென்று அளவற்ற
வானந்தத்தில்மூழ்கிப் பின்னர் இலிங்கசேஷம் பக்தசேஷமெ
ன்னு மிருவகை பிரசாதங்களையும்புசித்து வாழ்ந்தனர் இவரது
புகழ் திரிலோகங்களிலும் பரவிற்று

பின்னர் அங்கிருந்த பெரியோர்சொல்வார், முற்காலத்துச
சோழராஜன் ஒருநைமித்திக விசேஷதினத்தில் பரஜுஹவிஸ
என்று திவ்வியசிவாகமங்களில் விசேஷித்துக்கூறுந் திருப்பாவா
டைநைவேத்தியஞ் செய்வித்தற்பொருட்டு வெள்ளிய சம்பாவரி
சி முந்நூற்றறுபது கலமும், அதற்கேற்ற கறிவகைகளும், அத
ற்குதவியாகும்படி மிளகுமுக்கலமும், திவ்வியவாசமுள்ள நெய
பால சருக்கரைகளும், பலரசவர்க்கங்களும், கனிவகைகளும், அ
டைக்காயமுதும் பூசிக்கின்றமறையவரிடத்துக்கொடுக்க, அவரு
மவ்வாங்கியவ்வாறே திருவமுதாக்கமைத்து அச்சுளிகையெல்லாம
சிவபெருமானது சந்நிதியிற்படைத்து வேதாகமமிசிர மந்திர
ங்களை பூஜகர் உள்ளறிவுடனுச்சரிக்க, திரைக்குப்புறத்திருந்து
ருக்கின்ற சோழராஜனதுபேனைபக்கணை அவனதுகண்களி
லுந்தோன்றும்படி படைத்திருந்த கறிகளுடன் அன்னபானதிக
ளையும் சிவபெருமான்புசித்தவோசையைக்காதினுற்கேட்டும் நே
ராகத்தரிசித்தும் மகிழ்ச்சியடைந்தனனென்று பெரியோர்சொ
ல்லக்கேட்டோம், அன்றியும் மாதிராஜசென்னமொன்றும் ஜங்க
மமாத்திரரொருவர் பசியினாலவாடி அப்போதுகிடைத்த கூழ
முத்தானடான ருசியினிற்பதத்தால் இது சிவப்ரீதியென்று
சொல்லவே அப்பொழுது அவரதுநாவே பொற்பாத்திரமாகவும்
உண்ணுங்கூழே தேவாமிர்தமாகவும் புசித்தனமென்று சிவபெ
ருமானது திருவாக்கு அசரீரியாய் யாவராலுங் கேட்கப்பட்ட

தென்று பெரியோர்சொலலக கேடடோம, அன்றியும வீரசோ ளவளவையெனனுடைய ஒருசிவபக்தன பலவாசததிரவியஙகளுமராச ஙகளுஞசோதது பிடடமுதது அமைததுத தாமருநதுஙகாலதது அதது எணணைதேயததுமேலோர திவவியருசியைததர, இது சிவப ரீதியெனறு அபபிடடமுதை வலதிரததாலமூடி தன பெணணி னகையிறகொடுதது இதை நமது கடவுளாகிய பீமேசுவரரககு நிவேதிததுவாவெனறு சொலல, அபபெணணும அபபடியேவா ஙகிசசெனறு பீமேசுவரர சனனிதியிற கொணாநதுவைதது எ னதுதாயார இபபிடடமுதைத தேவரீருக கமுதுசெயவிககச சொனனதுகாரணமாகக கொணாநதேன சுவாமியெனறு விஞ ஞாபிகக, அபபோது சிவபெருமான கையாரவெடுதது நாவார வுணடாரெனறு பெரியோர்சொலலக கேடடோம, இபபோது இநதச சரிகைசசவுணடையா திருவமுதைப பிடிபிடியா யெடு ததுததர சிவபெருமான வெயயபசியாபோல அவறறையெலலா ம வாஙகிவாரிககியுணடு சீவிவததனரெனறு புகழுமபடி கலியா ணநகரததில் எழுநதருளியிருநதனர

சரிகைசசவுணடையா புராணவசன

முறறிறறு

உ

திருசசிறறமபலம

தெலுஙகசசோமையா புராணம.

திருமலன்பாதமலலாளிளைபலாரமறறேர்னபா
பெருமலமூனறுஞசோராசஙகமபபிரியமுளளார
தருமங்கண்ணேயமிககாரதாழவிலாசசிவாசாரததார
அரிதர்பாலுறறாதெலுஙகச சோமையனெனனுமயோரா.

கலியுகநிலையொனறிலலாகருதருததிரரோவெனறு
நிலையுளாரபரமானநதநிததிளைநீஙகலாதார
நலகுணாரணிபிறககுறகடவிடயநாடா
ரிலகுதிவவியசரீரனொனறுலகேததபபெறறார. ௨

புவனபாவனராயததனபூசனைதவததோாபூசை
யவதரநதனனிறறபமையறியலாதவிழநதவிழநது
நவநிலறகலவியாணநனனகரிவாவாஞளின
சிவனுறைபருபபதபபாறசிவானநதனொனறோரனபா. ௩

சாறறருநதவமபொருநதிசசமாதியோகததராகிக
காறறுாகஙகணீணடுகாசினியுடபரநது
மேறறிகழகானஙகணடுவெளளிவணகொடிகளபோன
நீறறுமெயமறையரோமநிறைடவாவீழநதிருகக. [று

இததவாககினியசிடரிவளாவிடடேகாராகிப
பததிமோகததானமூலபலமதுணடிருககுநாளின
மெததுகாநதருவாதஙகணமெலலியலாருநதாமூ
மததருவனததிலவநதஙகனபிளலாடுவாராய. ௫

சததியமுனிவாவாழநதபோவனஞசாாநதவாககண
டுததமவெளளிவலலியொழுஙகுகொளபுதசோகலலோ
வததிறககொடியலகல்லனறுநதருபபனனஙகானே
நிததிரைகொளளுமபொலலா நெடுமுதுகாடியென்றார.

இபபடிகேசரததாரியமபியசொலலையைய
ரொபபியசிடாகேளாவவாகளையூனறிபபாரதது
வெபபமாஙகோபமெயதிவீணையீாகாணீரகொலலோ
செபபருந்தவததோரொஙகள சிவானநதமுனிவாதேகம.

அருமையானநதமேனியதனைநீரவமதிததுக
கருமைசோகரடிபெனறகடிபவிபபாவததாலே
பொருவிலாககேசரமபோயபபூதலமபுகுநதிபபொலலா
மிருகமாயுழலுமெனறுசபிததபினவீணையோாகள ௮

அருசிவநதடியிலவீழநதினறடியோமவகுணததால
வெருசநீாகொணடுபெயதமிககசாபமபோமெனநா
ணெஞ்சுவந்தருளவீரெனனநீாகலியாணனருளுநத
மஞசணிவன்ததிறசெயாறுவனனியமாகிசசினனாள. ௯

சரிததபினவவனதோா தவததாசோமையரொனபாா
தெரிததலோகஙகளுயவுானசெனிததவாகையினமபான
மரிககிளிசசாபநீஙகுமறறுாளமூாததிசோவீா
விரிததவிம்மாறறமெயயென றுாககவமமிருகமானா.

சென்றருங்கலியாணததிருககாசசமீபககாட்டிற
றுனறியஙகியஙகிததுயயசோமையாவரவுபாாதது
வினறிரஙகிடொனையாவிமலாசோமையாபூசைக
கினறுமெனமலரொடுபபமெனறந்தவனததிறசென்றுார்.

செமமலாகொயயுமபோததிரணமிருகஙகளகண்டு
சொமமையரிவராமெனறுசூழநதுறநெருஙகினின்றங
கமமறவிலஙகிலொனறெமமையஙகினகையினாலே
யெமமுடலொழிநதானீஙகு மெஙகளசாபநதானெனறு.

சாபநதணிநதவாறதைததஙகணமுனசனனநதனனை
யேவமதறமுனகூறியிரஙகியேயிறைஞசினினறு
நீபலதினமாவேடடனடநினைநதெமைககொலைவயாயின
கோபமொனறிலலாயமுததிகூடுவஙகூடுஙகாலே. கங

நிதிமணிவிமானமேறிநீயுநீணிலமுஙகாண
வதிகமாநதிகொளவேணியததனஙகயிலைசோவே
மிதுவுமெஙகளைசசபிததமுனிவாநிசைததவாயனம [ன.
கதியெமககருளவாபவிணேஞானஙகுறகபூலாயென

ஐயாசோமையாசசொற கையமுறறறிவானேகிப,
பொயயலவெனததெளிநதேயவைகணமுனபொருநதப்
பேசிச,செயயதனுசிவாாசசனைககாஞசெழுபலாகொண
டுசென்று, மெயயாதமமடததிருநது மறறைநாளவேட்
டைசெலவாா. கரு

பசசையொணகுபபாயததைப பசிதமெயயுறவேசாத்தி
யசசெழுநதூசுசெனணியாாததஙகைசசிலையமபோநதி
முசசுமவவனததைநோககிமுனிவிலாமுனிவாவேட்டை
நசசுவாராகபபுககாாஙலவிலஙகினமுன்குழந்த. கசு

வில்வினையேறறிபோசைமிகவெழநாணெறிநது
கொலலுமாசரநதெரிநதுகொணடெழவிலஙகினஙகள
வலலெனததமமேறசெலலவாளியொனறுனறிலொவ
சலவியமுதலவிலஙகுசாயநதவணிறநதவாறே [வோ

வீணையாவடிவமெயதிமெயயாசோமையாதாளில
நீணிலமுறபபணிநதுநிறகமேதினிவிமானஞ
சேணிடைததோனறவேறித திருககயிலாயஞசெனறா
மாணயமுனிவாபாாததாாவனசராமகிழநதுகணடாா.

கண்டவாகாடடுநாயுஙகயிலையிறசெனறதிநத
வணடவாபெருமையென்றாமறறுளசாபமாககண
மிணடியவனததுவேட்ராவிடுஙகணைககபபடாதித
திணடவாகரததிஞேே தினஞசெததபபடியேசெலல.

அபபெருவனததுவேடாதிசயிததெஙஙகையமபிற
றபபியிததவததாமபுதனகசெதிாஙிறபதெனஞே
செபபிலிவவிலஙகினஙகளசெனறவாறெனஞேவாரு
மொபபிலமமுனிவாதாமேவலலொனறுணாபபாாகி ௨௦

பூவுருததிராாமிநதபபொருவிலாமுனிவரமபிற
சாவதெனவீணையோராயததமணியவிமானததேறி
மேவருங்கயிலாயததினமேவலெனிவவாறெலலாங [ா.
காவலனவிசசலனபாறகழறுதுமெனபயோயசொனஞ

விசசலனவசவதேவாவிசசலபுரியோரெல்லா
மசெயலறியவநதாரவாமுனமநதவாறே
நிச்சயமபெறமேறசெலலுநீதியைநிருபணகணடு
நசசினனைறுமுழுதுநினறுனநதிகணவிலாநிறபார. ௨௨

குருபதசேவையெனனுஙகோலநறசுரிகையாலே
மருவுமிலவாழககையிசசைமனாயினைமாயசசெயதும
பரவுயிரிரககமெனனுமபாரவெஙகுநததாலே
கருமமாஞசராசரஙகளகலஙகியஙகிறககசசெயதும. ௨௩

ராசனல்லாணையாகுமெழிறறருட்பாசினாலே
பாசவாதனைகளெனனுமபகாபுலிககணமபடுததுங
தேசுறுஞானமானசெயயக்கடகததினாலே
ஆசையஞ்ஞானவெயயவடவிமே[illegible]யடாததும. ௨௪

துயயநறகிரியையெனனுஞசுடாதருவாளினாலே
வெயயலகொணமாயாபேதவனஙகளையினையறுதது
முயயநறறியானவீடடியொனறினொலொழியாசசனமக
கையுடைககரியினஙகளகடடறககாதிசசெறறும. ௨௫

வீரமெயபபத்தியென்னுமிககடடாரியாலே
யாரவெஙகாமமாதியாயவெணகினததைககாயந்து
நேரிலசததியமதாகுநெடுஙகதைவிடாமனின்று
பாரிலேடணைகளாயபாமபினமபடவடித்தும. ௨௬

நேயநீளசமயாசாரநெடியதோாமரததாறபாவத
தீயகோணையைவீழததுஞ சிவனருட்சினேகமெனனுஞ
சாயகஞசிலைகொணடோடித தாவுமிநதியபபுளளெயது
மேயநறகாட்சிவேலாறறககசியஙகளவீழததும ௨௭

இமமுறைமையாருபமெனதனைதயுமவெனறதீரச
சொமமையாககிதுவோபார மெனனவேதுதிததிறைஞ
தமமிலேமகிழநதிருநதாாதணடநாயகாகலயாணத [சித
தமமுறைநீஙகாராகிசசொமமையரருளாலவாழந்தா

தெலுஙகசசோமையா புராணம
முறறுபபெறறது
ஆக திருவிருததம - ௧௧௫௫

உ

திருசசிறறமபலம

தெலுஙகசசோமையா புராண

வசனம

தெலுங்கசசோமையா சிறகனராகிய சிவபெருமானே சாவகர்ததாவெனனுமபொருட டுணிவுடையா, மலமூனறுமொழிந்தவா, ஜஙகமமூாததிகளிடத தனபுடையா, தருமநேயா, சிவாசாரமுடையா, துரிதராகிய பாபிகளிடத தெககாலததுநெருஙகாதவா, இவைபோலவன வினறு நறகுணநறசெயகைக ளனந்தமுடையா, இவா சிவபூஜைஜஙகமபூஜைகளைச செயயும்பொழுது அளவறற வானநததினமூழகித தமமைமறநது மகிழசசியிருதியோடு கலியாணநகாததில வாழநதிருககுநாளில.

சாவகாரணராகிய சிவபெருமானவீற்றிருக்குந் திருஸ்தலங்களிலொன்றாகிய பருப்பதமலையென்னும் ஸ்ரீசைலபர்வதச்சாரலில் சிவானந்தமுனிவர் தவஞ்செய்து நிறைவேற்றத் தொடங்கிச் சமாதியினின்று அவர்கைகால்களில் நகங்களவளர்ந்து அம்மலைச்சாரல் முற்றும் படர, மயிர்கள் மிகவளர்ந்து விபூதியைத் தூளனஞ்செய்திருக்கும் அவரது மெய்முற்றுமமறைக்க, இவர்சிஷ்யராகிய அநேகமுனிவர் கந்தமூலங்களையும் கனிகளையும் புசித்துக்கொண்டு அருகிற் பக்தியோடு பணிவிடைநோக்கியிருக்க வாழுநாளில்,

ஆகாயமார்க்கத்தில் கந்திருவர்கள் தமது மகளிருடன்சென்று அம்மலைச்சாரலில் விளையாடக்கருதி அம்முனிவரது தபோவனத்திலுற்று அவரைக்கண்டு இன்னதுருவமென்றறிந்தறிகிறாய இஃதியாது வெள்ளிக்கொடிகள் ஒழுங்குபெறப்படாத புதரோ, அன்றிக் கற்பாறையோ, இவ்விரண்டுமல்ல அன்றிமரமெனப்போமாயின் இலைகளையுங்காணேம். ஆதலால் கண்ணுறுங்குமொரு பொல்லாத காடியென்னும் வகமே இதிலையமிலையென்றார் இவ்வாறுகூறிய பலமொழிகளையுங் கேட்டிருந்த சிஷ்யர்களாகிய முனிவர்கள் அவரையூன்றிப்பார்த்து மிக்ககோபித்து எம்மையர் சிவானந்தமுனிவரது திருமேனியைக்கண்டு அவமதிசெய்து காடியென்றபாபத்தால் உமது கந்திருவமேனிகெட்டு நீர்கற்பித்துரைத்த காடியுருவமேதாங்கிப் பூமியில் வனங்களில் உழலக்கடவீர் என்றுசபித்தனர் பின் அக்கந்திருவரும் நடுங்கி யம்முனிவர் திருவடிகளில்வீழ்ந்து சுவாமி முனிவர்களே எமது தெரியாமையே காரணமாகத் தம்மிடத்து இச்சகித்தறகரிய கொடியசாபத்தை யேற்றனம், இது விமோசனமாகுநாள் எந்நாள் பரிசாபமும் வகுத்தருளாக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க,

அதுகணட முனிவா இரககததால சாதிருவாகளே, நீஙகள கலியாணபுரியைசசூழநத வாரணியததில மிருகஙகளாக சிலநாளசஞசரிததபின அவவனததில சோமையரெனறுமொருமுனிவா உலகானுகூல காரணமாக ஜனிககுவா, அவாகையினமபால மரிபபீராயின இநதசசாபமநீஙகி மேல முததியையுமடைவீா எனறுசொலல, அவருமமமிருகவடிவெடுததுசசெனறு கலியாணநகரததைசசூழநத வனததிறசஞசரிததுககொணடு சோமையாவரவுகெதிாபாாததிருககுமபோது, சோமையா ஆசமாாததபூஜைககு மலாகொயதலவேணடிசசெலல, அபபோதிமமிருகஙகளவராககணடு இவரோ சோமையரெனனுமபிரஞஞையுடனநெருஙகி அவறறிலொரு மிருகமானது சோமையரைபபாாததுததமககுற்ற சாபததின காரணஙகளைசசொலலி உமது ஸ்ரீ ஹஸதஙகளால எமதுதேகஙகளொழியுமாயின எஙகடகுச சாபவிமோசனமுணடாம, முததியையுமடைவேமெனறுசொலலி இரஙகி வணஙகினனறு எம மசசபிதத முனிவாருமிவவாறு பாதிசாபமவகுததனா ஆதலால எமககு நறகதியருளவீரெனன, சோமையருமஅசசொறகள சததியமெனறு தமது ஞானநோககததாற கணடுணாநது அமமிருகஙகடகு அநுகூலமாக நயநதெதிாமொழிநது பின மலாகொயதுசெனறு அனறுதினஞ சிவாராதனையைமுடிதது மடததிலிருநது, மறுநாள மிருகவேடடைககுச்செல்வாராய தமதுதிருமேனிமுறறும விபூதியையுததுளிதது, பசசைசிறச சடடையொனறு மேலேசாததி, அமமாதிரியான மறறொருவஸதிரததால தலைசசாததுமணிநது, கைகளிலமபுமவில்லுமேநதி அவவனததிற சென்றனா அமமிருகஙகளும நெருஙகிசசூழநதன அபபோது முனிவா விலலைவளைதது நாணையேறறியெறிநது குணததொனிகாடடிக கொல்லும பகுதிய

வாய் பாணங்களையேந்தி மிருகங்கண்மேற்செல்ல, மிருகங்களு மெதிர்த்து முனிவர்மேற்செல்ல, முனிவர் ஒவ்வொருபாணங்களினால் ஒவ்வொரு மிருகங்களையுமெய்ய, அந்த பாணப்பிரயோகங்களால் அம்மிருகங்களெல்லாம் இறந்து உடனே முன்னைய சுந்தரவடிவத்தை யடைந்து சோமைமயர் திருவடிகளிற் பணிந்துநின்று ஆகாயத்தில்வந்திருந்த தேவவிமானத்திலேறி ஸ்ரீமஹாகைலாசம்போய்ச் சேர்ந்தன. அவ்வனத்தி லிதுகண்ட முனிவர்களும் வேடர்களு மதிசயித்தனர். பின் வேடர் தங்களம்புக்கப்படாத விம்மிருகங்கள் இம்முனிவரைக்கண்டமாத்திரத்திலெதிர்த்துச் சண்டைசெய்து இறந்ததென்ன ஆச்சரியமென்று எண்ணி மிகவியப்பென்று சிந்தித்து இம்முனிவர்யாரோ மிருகங்களிவந்தகாரணமியாதோ, இம்முனிவர் வில்வித்தையில் தொன்றுதொட்டு வேட்டம்புரியும் நம்மினுமாயிரமடங்கதிகர், அன்றியுஞ் செத்த மிருகங்கள் சுந்தரவடிவமடைந்து தேவவிமானத்திலேறிச்சென்றன இவ்வற்புதங்களையெல்லாம் நந்துராஜாதிராஜனாகிய விச்சலமகாராஜனுக்கு அறிவிப்போமென்று சென்று தெரிவித்தனர்.

இவ்வற்புதத்தைக்கேட்ட விச்சலராஜனும் மந்திரியாராகிய ஸ்ரீவசவதேவரும் அந்நகரத்திலுள்ளாரும் அம்முனிவர் தற்புதச்செய்கையைக் காணவந்தனர். அம்முனிவரும் வர்த்தமானத்தைச்சொல்ல அரசன்முதலியோர் அதிசயித்திருந்தனர்.

அப்போது ஸ்ரீவசவதேவர் ஞானமாகிய வாயுதத்தினாலே அஞ்ஞானமாகிய மிருகத்தைக்கொல்லவல்ல இந்தச்சோமையருக்கு இம்மிருகவேட்டமு மொருபாரமோவென்று துதித்துவணங்கி யுபசரித்தனர். சோமையரும் முன்னைய முறைமையாகவே கலியாணநகரத்தில் சிவகாருணியத்தோடெழுந்தருளியிருந்தார்.

தெலுங்கசோமைமயர் புராணவசன

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிறறமபலம

ஏகாநதராமையா புராணம

பேராதவமலகுணமபெறறபெருநதோறறததா
ரோராருநதிருநாமமேகாநதராமைய
ராராதசிவநேயரபபாலூானுநதலததிற
சீராகவாழநதிருபபாதேசாதொழுநதிருததாளாா. க

உலகவுருததிரானனு[illegible]மாையுடையாருநகிரனபோல
விலகரியவீரததாாவி[illegible]யகுருவிருபபுளளாா
பலபரவாதனாததுணி[illegible]குமபரசனனாபரஞானா
நிலவியதஞசிவசமயநீ[illegible]யேநிறுததுவாா. உ

வாதமுறுஞசமணசமயமாசறுககுமனததினா
பேதமுறுமபவிசசனததைபபேணுதபெருமையாா
நீதிதராமாயாஙகநெறிசெலலாநெஞசினா
நாதனெழுததஞசலலானவிலாதநாவினா. ௩

அததனருசசனையநகத்தமலமதிராமைய
ருததமநறகயிலையில்வாழுருததிரனுரோலகக
மத்தியினுறறெரிசிததஙகமாநதசிவகணததோரைப்
பததியினுறறெழுதவரைபபரிவினுறபரவியரோ. ௪

சஙகரனமேனேயததாறறத துவநறசுகானுபவத
திஙகிததாலேகாநததஇனிதிலிருநதினபுறறே
யஙகமெலாமபுளகமெயதியஙகணனாகயிலேயினும
பொஙகுநெறிபபுவியிடததுமபொருநதியிவாவாழநாளில்

வசவேசாகுருலிஙகமலாபபததுவணபததி
யிசைநீதியேகாநதராமையாகேடடினபுற்
நசைமேவிநதிகளைநாஙகாணபமெனககடகத
தசையாதநணபினுலவாககணடஙகமாநதிருநதார். ௬

வாசசையா சிவநாகமையா

மறறுமொருபேரனபாவாசசையரொனுமபேரார
நறறவனுசோநலலசிவநாகமையரொனுநாம
ருறறநணபானநதிகளையொனறியவுநமெனவநது
பறறியமேனேயததாறபரவிமகிழநதுடனிருநதார். ௭

ஏகாநதராமையாபுராணம
முறறுபபெறறது.
ஆக திருவிருததம் - ௧௧௬௨

உ
திருசசிறறமபலம
ஏ கா ந த ரா மை ய ா பு ரா ண
வ ச ன ம் .

உலகத்தில் சிருமலகுணறிகததினல பெருக்தோ
ளவா, சிவநேயா, அபபாலூரொனனுக தலததில் வா

லோகவுருத்திரனென்று யாவராலுந் துதிக்கப்பெற்ற புகழுடையவர், வீரபத்திராக்குச் சமமான வீரமுள்ளவர், இதர மதவாதிகளாகிய யானைகளுக்கு அங்குசம்போன்றவர், சிவசின்னங்களைத் தரிக்கப்பெறாத பவிகளை விரும்பாதவர், சிவபெருமானது ஸ்ரீ மஹாபஞ்சாக்ஷரமல்லது மற்றொன்றும் புகலவறியாத நாவினர் ஏகாந்தராமையரென்னும் பெயருள்ளவர்

இவர் நித்தமுந் தாஞ்செய்யுஞ் சிவார்ச்சனைமுடிவில் ஸ்ரீமஹாகைலாசத்தில்எழுந்தருளிய சிவபெருமானது திருவோலக்கத்தைத் தெரிசித்து, அவ்விடத்து அமர்ந்த சிவகணங்களைத் தொழுது துதித்து, மற்றைய அங்குள்ள பரிவாரங்களையுந் துதித்துப் பின் ஏகாந்தமான ஸ்தலத்திலிருந்து தியானித்து, சிவானுபவசுகமேலீட்டால் தமது திருமேனிமுற்றும் புளகாங்கிதராயிருந்து பின் ஸ்ரீகைலையினின்றும் பூவுலகிற்செல்வர் இவர் இவ்வாறேவாழுங்காலத்தில் ஸ்ரீவசவதேவர் குருலிங்கசங்கமங்களிடம்புரியும் பக்திமைமிகுதியைப் பெரியர்பலர்ப்புகல நாடோறுங்கேட்டானந்தபரவசராய் ஸ்ரீவசவதேவரையுந் தெரிசித்துத் தளராநண்போடு அவ்விடத்தமர்ந்திருந்தனர்.

அன்றியும் வாசகையென்னுமொரு சிவபத்தரும், அன்றியும் சிவகாகையென்னு மொரு சிவபத்தரும் ஸ்ரீவசவதேவரிடத்துத் திகட்புடையராய் அங்குச்சென்று உய்வோமென்று கருதிவந்து தரிசித்துத் துதித்துக் கலியாணபுரியில் மகிழ்ச்சியோடு உடனிருந்து வாழ்ந்தனர்

ஏகாந்தராமையர் புராணவசனம்

முற்றிற்று.

திருசசிறறமபலம

திருககூட்டச் சருக்கம்.

சஙகமபபிராணியான புராணம.

நநதியாரருணறறபூசைநணணிமுறறியபினபுதாங
கசிநது, புநதியாவலாலிடடவிஙகதனைபபோதவினபுறு
பூசனைசெயவா, ருநதிமேவிடுமபரவசமதனனுமபாகோ
னறனையொழிவறநோககிச, சிநதையாருநறசிவானநதவ
முதவுசெனறுசெனறுறறதவிடடிடடாதருநதி க

பரிவினுலடிச கடிபுபசாரப ாசமுசெயதனற படு
மெழுகினராயப, புரியுநேயமேவொருநதியுணணெககுப
புளகமெயயர்ாயையாதாமபுலமபி,யரியமேனியினகுண
ஙகளொனறினறி யதிகவானநதராகமேலருமபி, யூரிய
தோததிரஙகணகணீரொழுக வோதியோதியனபுததியு
ணுறுஙகால. உ

எனறுமெயதிடாசசஙகமபுதியோ ரெயதிநநதிகளிரு
ஞசிவாசசனையி, லெனறுசெயதியைத துவாரபாலக
ராலுணாநதுநீஙகவவயுதநமருடனே, செனறடைநதது
தணடநாயகனா செயயவாவியசசெயதியாலுடல, [illegible]
றகமபம தெனனுவேயோக நிநதராணநத நிலையராயி
தார.

புதியமெயததவததமபிராணிடததே புககவாருயிாபுற
பபடாதாகி, யதிகசஙகமாராதனைபபததி யமுதருநதுவா
ரததவரடிககாம, விதியினெறியங கரஙகளாறசெயயு
மேவுசெயகையுமெலலெணாமூவித, துதியுநாவிடைமற
ந்திருகணணீா தொலையவபபெருஞசோதியுடடஙகி. ௪

நானறவூசலினகயிறததறறறபோனணனுமிநதியஙகர
ணஙகளடஙகிச, சானறவனவிழிற கதிாகளுமவனபின
சாருநதனமைபோற சஙகமரடிககி, மூனறுசிநதையினு
டனறிவனைதது மொடுஙகிபுடபுறமபொனறையுமறியா,
தானறவெடடித ழிதயவமபுயமே யவாபதாமபுயமாகவ
ஙகழுநதி. ௫

மணடொறுதவறபதவனுபவதது மனனிமேனிமிாந
திருந்துபேரினபங, கொணடருடசிவயோகமுததிரையு
டகுலவுநதிகளகுறிபபினையறிவாற, கணடுமெயசெள
னவசவேசாபணிநதுகமுறுவாாசறறுஙகாண்பரிதாயகீா,
மொணடமிழநதநற கடமெனசசோதி மூழகியேபுறமு
ணணலாச்சுகமோ ௬

பாசநிததிரைநீஙகுபேரினபப பரமநிததிரைாநதியெ
னனுசான, வீசுமததிரையறறதோாகடறகாலவிரவிடாத
விளககெனவசஙகா, தாசைமெததுமிநதியமெலாமகன
படருமேகஙகளறறவிணபோனறு, நேசநறசிவானந
குனிறைசுகததிறுறறனைமறநதனரே ௭

தன்னலாககரமததனமேனியினமேற ருககிநொநதிடு
மெனறுதனனிதய, மனனுமமபுயச சுகாதனததிருநதி
வாயுவெயயில்சோ மஞசனமாடடி, ஞனனருநதிருமே
னிகனறிடுமென றுணமைநீரினைசசொரிநதுமணணுதிக
கு, மினனமாமலாகடினமெனறணடத திலஙகுபஙகயவி
தழதரிபபதுவோ ௮

காதுவனனியிற றூபதூமததாற, கறுககுமெயயெனக
கருதிமெயஞஞானத, தீதிலஙகியிறபொனறயெனுநது
பஞசோததளிததிநததீபஙகளெலலா, மாதிமெயககண
லெனறுதனனறிவா மரியசோதியை யெடுததிநதவமுத
ங, கோதெனககொடுசாரவொணபததிக குணததைநல்
லமுதாயககொடுபபதுவோ ௯

இடடிகொணடுதானவிருமபியேநோககின செய்யமே
னிககுநணமையனறெனறு, நட்டபாவனை கொண்டுபார்
பபதுவோ நறைகதீணடுபசாரஙகளதனற, றட்டினலு
றுததிடுமெனவினைநது சததெனுஙகையாற றைவருந்தர
மோ, விடடமெயபுளகிததிடிலவோவாமெனறுளேபுள
கிததிடுமியல்போ. ௰

கிறியையாலுடலிநதியமனநதற கிளாவனை௰ ஒதயுஙகி
ரமததிலொழிததே, குறுகியததனே டொனறுமெய்
சமாதி கூடுநறசிவ யோகமுததிலாயோ, வறிவையு;

யாக்களித்தறிவிக்கு மறிவெனும்பிரசாதமாமிலையோ,
மறுவிலாதவ்வறிவிலுற்றுடல மனமுறுந்தொழின்மற
ந்திருப்பதுவோ. ௰௧

என்றுதங்குருநந்திகடிருமுனிறைஞ்சியேசென்னவச
வேசரோத்தி, நின்றுநெஞ்சமுமுடலமுமுருகிநேயமெய்ய
யராயநீர்விழித்துப்பித், துன்றுமேனியி லுரோமங்கள்
சிலிர்த்துத் தோன்றலாப்பெரும் புளகமேற்றொன்றி,
யொன்றிடும்பரவசத்தராயைய முற்றசித்தராயுலாவுமக்
காலை. ௰௨

வேறு

இந்நெறிகலியாண் டிருக்கும்பத்த ரிருமைசெறித்
வந்தோர்க ளெல்லாங்களா, வந்தனைந்துவசவேசாபூ
சைக்காலை வந்தசிவயோகநிலைமகிமைகண்டு, தந்தமில
றபுதமெய்தி யிந்தத்தன்மை சாந்தகாரணமதனைத் தம
முளாயவரா, முந்தியநட்பினரறிஞாதுவாரபாலா முத
லோளையழைக்கவவா முடுகிவந்தார். ௰௩

இங்குவசவேசாசிவபூசனையினைப்பாற்
ப்பங்கமகிழ்போதெனப்பொருந்துசெயனும்பாற்
ங்கியவர்போனவர்சட்கெனவறிந்தே
ஙகள்முனமிங்ஙனமியம்பிடுமியென்ன. ௰௪

மறறவாகடமமிலுயாவாயிலுறுகொலல
ருறறசெயதியொனறுள துணாககுதுமதெனறு
நறறவரொருத தமொமைநணணியெதிாநினறா
வெறறிவசவேசருறுவேலையெனவெனறா ௰௫

நிததசிவபூசனைசெயநிடடையிலடைநதே
யொததசுகமேவியயாவுறறுளுறைகினறா
மெயததவவெனபபெரியாமீளவுநடநதா
ரிததனகனமயாமறிவதெனறெதிரிசைததாா ௰௬

துயயவுரையஙகணவாசொனனளவினலலோ
ரையவசவேசரவசததறைதிறநதே
பையவவாசொலவிரதபானமைமறிவேநாஞ
செயவதிதுவெனனவெதிாசெனனவசவேசா. ௰௭

இநதமுறைறமெயயடியனெனறறிவனெனறு
வநதனைசெயதவவுரைவகுததுமொழிகினறு
ருநதியவிலிஙகவுயிரோதுகுருலிஙகம
பநதமறுபததாகளபரிககுமுயிாபனனின. ௰௮

வேறு

பொஙகருநண்பாலெனனைபபோதிககுநநதிகென்றுஞ்
சஙகமமுயிரிதறகுசசஙகமேசுரனேசானறு
துஙகநுமபாததீாததநதுாயசேடததுமேயந
தஙகியபெரியோாநிடடைத்தனமைநீாவலலீரென்றார்.

அபபடிதபபாதிந்தவருமபிரமாதகிடடை
யொபபவுமவாககிஞலேயுளாககவுமுளாததாறபோலத
தயபுதலினறிசனறுயசசரிககவுமவலலாநதிக
இபபடடிமீதிலொபபாரிலலையெனறேததிஞரால. உ௰

நந்திகள்சிவபூசைககணையநதுறுஙகாலைவநது
சநதியாதேகுநதுயயபசஙகமாதமமைநேடிப [த
புந்தியாலவணஙகிககொணடு போதுமெனறுளாககததா
ரநதிவானனையமெயயராலயமடஙகளெஙகும. உக

ஓடினாதேடிககணடஙகுவபபுடனவணஙகிமனறு
ளாடியாரனையாாதமமையமைழததுவநதருநதவததோா
கூடியகுழுவிறகொணடுகுறுகலுமாவியினறி
வாடியவசவதேவரொழுநதனாவணஙகினனுா உஉ

மன்னுமாசபையிருந்தமாதவரனைததுளோரு [ருர்
மனனவெமபெரியோா,செயயுமருநதவமெனனேவென
பினனொநதணடாாதாபெருமையேபிறஙகவேததி
மின்னணிமாடநீடுதமமடமேவிசசெனறுா. உங

சஙகமபபிராணியான புராணம

முறறுபபெறறது

ஆக திருவிருததம - ககஅரு.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

—*—

சங்கமப்பிராணியான புராண

வசனம்

ஸ்ரீவசவதேவர் ஒருநாள் ஜங்கமபூஜையை முதலிற்செய்து முடித்துக்கொண்டு, பின் இஷ்டலிங்கபூஜை செய்வான்றொடங்கிப் பூதசுத்தி யந்த்ரயாகங்களைத் தொடங்கி முடித்துப் பின் பகிர்யாகமென்னும் புறத்திற் பூஜையையும்முடித்துப் பூஜாவஸானகாலத்தில் நிஷ்களசகளரூபங்களாகத் தியானித்துத் துதித்து வணங்கி யானந்தபரவசரா யவ்வானந்தமே மேலரும்பியதென்னத் திருமேனிபுளகித்து உள்ளநெக்குருகி ஆனந்தபாஷ்பமென்னுங் கண்ணீர் தாரைதாரையாக வெள்ளங்கொண்டோடப் பத்திக்கடலில்மூழ்கி யிருந்தனர்.

இவ்விதமான சிவபூஜைவேளையில், என்றைக்கு மங்குவரப்பெறாத புதியர் ஜங்கமமூர்த்திகளொருவர்வந்து ஸ்ரீவசவதேவர் சிவார்ச்சனைநிஷ்டையி லிருக்குஞ் செய்தியைத் துவாரபாலகரென்னும் வாயில்காப்போரா லுணர்ந்து அவ்விடத்தினின்றுஞ் சென்றனர். சிவார்ச்சனைநிஷ்டையிலிருந்த ஸ்ரீவசவதேவரதுபிராணவாயுவும் அவ்வுத்தமரான ஜங்கமமூர்த்திகளுடன் சென்றடைந்தது. அதனால் அவரது அருமைத்திருமேனியுந் தூணம்போலசைவற்றின்றது.

அந்தப் புதியராய ஜங்கமமூர்த்திகளிடத்துப் புக்க இவரது உயிரானது வெளிப்படாததினால், ஜங்கமாராதனையில் தமது திருக்கரங்களாற்செய்யும் நன்றுற்றலோடு இன்சொல் இன்முகமும், நாவினிடத்துத் துதியும், கண்களி லானந்தவெள்ளமும் ஒன்றுமின்றிக் கயிற்றற்றவூசல்போல இந்திரியங்கள் கரணங்க

ளெலலாமடஙகிச சானறவனாகிய சூரியனசெலலக கிரணஙக ளுமவனபினசெலவதுபோல வபபுதியஜஙகமரது திருவடியி லூ னறியசிநதையுடன அறிவனைததுமொடுஙகி உளளுமபுறமபும ஒனறுமறியாது அஷடதளபதமமாகிய இருதயபதமமேவராது பாதபதமஙகளாகவமூநதி, அளவறற அறபுதாநுபவததில நிலை பெறறு மேலோஙகியிருநது பேரினபரதைதயடைநது திருவரு ளால வலிதினெயதிய சிவயோகமுததிரையில ஸ்ரீவசவதேவா பொருநதுஙகுறிபபை,

ஸ்ரீசெனனவசவேசா தமது பேரறிவா லுணாநது பணி நது, எமமுடைய பரமாசாரியனாகிய ஸ்ரீவசவதேவா அசை வறறு இவவாறு நெடுமபொழுது தியானிததிருககுங காரணம யாதோ? ஜோதிாமயமான சிவததிறகலநது புறநோககாத பேரி னபமோவெனறு பலவா[illegible]கத துதிதது வணஙகி நெஞசோடு உ டலுமுருகிக கணகளில நீாததுமபி உரோமஙகள சிலிாககபபெ றறுப பரவசராய ஐயமு[illegible]றசிநதையுட னிருககுமிடதது,

இநதவதிசயததை அநதக கலலியாணநகரததி லெழுநதரு ளிய பததா சரணாமுதல யாருமகேளவியுறறு விரைநதுவநது ஸ்ரீவசவதேவா பூஜையிலநேரிடட சிவயோகமகிமையிலைமயை ககணடு தநதமமில அறபுதமடைநது இதனகாரணமறியவேண டினாராய, அவரில ஸ்ரீவசவதேவாககு பரதானநடபினாராய அறி ஞா துவாரபாலராய [illegible] முதலியோரை யழைபபி தது இஙகு ஸ்ரீவ[illegible]வதேவா சிவபூஜைநிஷடையி லெழுநதருளிய காலதது நட[illegible]கருமஙகள யாவை, இநதஸதலததில உமமிடத து [illegible]ோனுமவநது தஙகி வாாததையாடிச செனறவருணடோ அதைவிரைந தெமமிடத தறிவிபபீரெனறு புகல, அவவாயில காவலரிற சிறநதவரொருவா அயககுககுழூவிய பததா சரணாா

நோககி, சுவாமி ஒருசெயதியுணடு எனனெனினை, இவவுலகதது
எனறுஙகணடறியாத வறபுதத திருமேனியுடையராய சாஜாத
திகளொருவா எமமிடததுவநதுநினறு ஸ்ரீவசவதேவா யாதுபுரி
கினறனரெனறுவினவினா அதறகு அடியேஙகள ஸ்ரீவசவதே
வா சிவபூஜைநிஷடையி லெழுநதருளிப பரவசததினராயிருகசி
ன றனரெனறு ரைததாமபுகனறேம, அசஜாததிகள யாதுமபுகலா
துசெனறனா இது யாமறிநததெனறுபுகல, இதைககேட்டவா
யாரும ஊகிததா இனிச சிறிதுநதாழாது அவா நிஷடைபுரியும
பூஜாசாஙகதைததிறநது அநநிஷடையினறனமை யிறறெனவ
றிவேம, இதுவேசெயயறபாலதது எனறு ஆலோசிததது, எதிரிற்
குஞு செனனவசவேசுவரரோ ஸ்ரீவசவதேவாககு மெயயடியா அ
வரோ யறியவேணடுமெனறுசொலல இதுகேட்ட செனனவச
வேசுவரா அடியாருழைவைநோககி உ ககாதில குருலிஙகஜஙகம
ஙகள பததாகடகுயிரேயாம, எமதுகுருவாய ஸ்ரீவசவதேவாககு
ஜஙகமமேயுயிா, இதறகு ஜஙகமேசுவரரோ சாகஷியாகும, பெரி
யோரதுதனமையை நீவிா இயறகையானேயறிவீா இபபிரமாத
நிஷடை அவவணணம புகலவதறகுங கூடாது ஆதலால இங
குவநது மீளசசெனற சாஜாததிகளைககணடு அவரைபபினசெ
னறு யாமுணாவதே முறைமையெனறா உடனே யறிஞா பல
ருநதுாதனையேவிச சாஜாததிகளைத தேடசசொலல, அததூது
வரும தேவாலய மடாலயஙகள எஙகுமாராயநதுதேடி நடேச
ரேயெனறனுமானிதது அபபெரியவரைககணடுபணிநது நடநதவை
யனைததும விணணபபம புரிநது மகிழசசெய தழைததுவந
து அடியா திருககூடடததிற சோபபிததனா சோநததுவாயி
லாகவே ஸ்ரீவசவதேவரும உயிாபெறறெழுநது வணஙகி நின
றா

அஙகுசசெனற பெரியாயாரும இபபுதிய சாமூாததிகளது
திவவியசததிக கதிகவியபபுறறு இபபெரியாதுதவமளததலைமை
துதெனவியநது ஸ்ரீவசவதேவாது பெருமையையுநதுதிததுப பி
ளளா தமதுதமது திருமடஙகளிறசோநது வாழநதிருநதனா

சஙகமபபிராணியான புராணவசன
முறறிறறு

உ

திருசசிறறமபலம

இனனையாபுராணம

இனனாளிலவசவஸ்ரீவரிட்டமானநணபாாங
கின்னையருடலகண்கிரிமினததராடியுற
வனனநணபாபெருமைநாடிவசவராசரனபிறை
முனனருநதுயாககடறகுணமூழகினைநதுமொழிகுவாா

எனனையாவெனககுநலலவினபமேயெறுவியே
யெனனையாளுமெமபிாானெனனைதெருடடுதேசிகா
வெனனையாவிசோரவிஙகிருததியெஙகணைநதனை
யெனனையாளினிசசெயகேனெனககிசைநதசெலவமே.

பரிசவேதியேதருபபணைதசெழுநதசோலையே
யுரியகாமதேனுவேயுயாநதசஙகநிதியமே
மருவிஞோஙினைததநலகுமணியொடானவனசமே
பொருவினமேருவேயருடபிறநதநலலபூமியே. ௩

விருமபுாலலகறறமேயெனமெயககுலததாதெயவமே
திருநதுபததிமூவிதஞசெறிநதனனிதானமே
பெருநதவததாதீரனேபிஞகியெனனைவிடடனைப
பரிநதழைககநீயகனறபானமையெனனபானமையே ௪

நமபனனபகினனரபபிரமையாநலஙகியா
னிமபொனபுனைநதிருககவெனனைவிடடகனறுநீ
யுமபாகோனையுறறெதனனவுதகமாவெனககுறுந
தமபமேயுனைபபிரிநததமியனேனைசினைவையோ. ௫

பிரமஞானவமுதமேபவிபபெனககுநீயலோ
திரமதாகவெனமனநதிருநதுசோதிநீயலோ
வரமலோவெனககணீரமருதுமாரிபோலவிழுந
துரமிழநதுவசவதேவருடனமற கவுணாவராய ௬

ஐயாகினனரபபிரமாறிவையுமகநதைதீ
துயயசொலலையுமனநதுலஙகுதூயமைதனனையு [யச
மெயயையுமவிருமபியஙகி மேவுவெணணெயெனனலா
செயயமேனியுருகியேதியஙகியுளமயஙகலும. ௭

வசவதேவாதுயரமெயதிமனநடுஙகுமெலலியி
னிசைநிறைநதசஙகமேசொஙகளுநிறைநதுமேரு
ரசைவிலாதசிவமதமனைநதருநதிறறசெயும
விசையரானமாசிதேவாவிளாயவநதிலாரதென. ௮

வேறு

படியாரப்பாசசையனாப்பாாததனழுநதுட பரிவினுன
மடிவாலமாசசையனாவணஙகிபிநதவாறெலலாங
கடிதோடிபபுணாததவனைககடிதுகொணடுவருதியெனறு
ரடிவேகததேகியவரடிககயலநதாழநதரோ ௯

இநதவுணாயியமடவாரிநதெழிறறவநதாமாசசையா
வநதவராரவவிடடததிலவசவேசாசெயவதுவென
சநதமுறவுணாததியெனசசகளேசமாதரசா
முநதையாதாமகததாபெருஞசமுகததினநதியார ௰

பிரமையாதநதிருவுருவைபபிரியாமலிணைததுககொண
டிரமதொனறுமினறிவிழுந துருககினறொனறுமே
வரமிகுததமகததோரனவாடியழுமவருததமெ
னாதவததோாதமகாரியானதெலலாமிவவளவோ ௰௧

சஙகமநதமுயிரொனறுஞசாறறெலாமிவவளவோ
சஙகமநதஙகதியெனறுஞசறகுணமுமிவவளவோ
சஙகமநதமதியெனறுநதருககெலலாமிவவளவோ
சஙகமநதஙகாததியிஙகநதானெனறுஞசொலிவவளவோ

பிடிததசிடடைமறநதுடலைபபேணியினறுபறறினரோ
வடிததபபததிமையாகி வளமபெறுஞசொலவகுததிருநது
படிததவுணாயறியாமறபரிநதுயிரைபபரிநதனரோ
துடிததபததிகலையேறிறசொலலிமறறுஞசோாவரோ.

அதிகதவாககதிகநவரருணெறிசோபிரமையா
மதிநலததாலானவரைவரவழககவழககனறோ
நதிமுடியானிடததிணைநதனமையெனநயநதுகநது
புதியபெருமகிழசசியுட னபுளகிககுமபடியலால ௰௪

அழுவதுவெனவிழுவதுவெ னநதோவெனறாறறுவதெ
ழெழுகணணீாமாருமனூறறுககசசுாபபதுவென
பழுதிலததனனபாமுனமபததாசெயுமபானமையோ
நழுவுநெறியுலகததோாநணனுதொழினமககதென.௰௫

ஆயிடைவநதவாதுயரமாறறறி ரமருஙகணணீா
ரேயமுடனறுடைககறியேநெடிதுயிாககுமபடியறியேம
வாயதனறபகாநதிடைமறநதோரைபபாரோநீ
போயவாகளசெயுஞசெயலைபபுகுநதியறறபபுகலெனறு

பணிததளவிறபடியாரிபபாசசையாவிணாநதுவநதங,
கணிதொகையாமருநதவததோாக ஞசலிசெயதஞசி
யே, துணிததவாசொலவைராகஞ சொனனாளவிறறம
துஙகடை, கணிததுவசவேசருயிாபிரமையாபாறகலந
ததால ௰௬

கலநதளவிலவசவேசாகாயததைககணடுநலலோா, புல
நதமுகாாயிதெனன புதுமையெனபபுலமபியே,, வலங
கொணிடடைமடிவால மாசசையாசொறசெவியுறலும,
விலஙகவினறிததமதுயிரை விடடதனை வியநதயாவா.

மாசஞசயரோவனமஙிடடைவருததுணாககவலலாந்தப
பேசசரியநநதிகளிபபெருமைசிவனையறிவன
வாயசசொலலேயனறிபிறமாபததிவலலவரா [ர.
ரோசகுடலமவிருமபுமக இதுவெளிதனறெனவுனாததா

பாாபபததறகுமுனைபபததறகுமபாவிககுமபடியததறகு
மாாககுமிதுசெயவரிநாலரகராவெனததொழுதாா
னோததுநினறபடியாரிபபாசசையனாநினறநலலோா
சீாததிமடிவாலேயறகுச செபபுகெனசசெனறுநாததாா

வேறு

கேடடபொழுதே மாசசையா கினாநதவினபமனதத
ராயக, கோடடமறுநறுசஙகமமே குலவுமுயிமொனறுணா
ததவுணா, நாடடவலலநலதீாாநழுவாவிரதநநதியே, யா
டடமொழிநதமணிவிளக்கே யாரூாககினிதாமனபனே.

எனறுபுகழநதுமாசசைய ரொழுநதுவாதமொனுமராஙக
ள, பொனறமுறிககுஙகடககிறே பொருநதாமொனனுங
கரிககுழவைச,செனறுமுறிககுஞசிஙகமோசிவததுரோ
கச சிலோாசசயஙகள, குனறவடிககும பெருஙகாறறே
கொடியவினையினகூறறமோ. ௨௨

தககனவேளவிதகாததவனே சமனையுதைககுநதாளி
னனே, பொககநெறியாமபெருஙகாடடைபபொடியாயெ
ரிககுமபொஙகழலோ, தொககபுரததைபெரிததபான கு

லாயுதமோசூடாமழுவோ, மிக்கவீரவிருதக்கலா விமலன
கணத்துளொருவனே ௨௩

என்னநடந்துசிவகணத்தோ ரிருக்குமவையிலிறைஞ்
சியெழுந், தன்னாபாதம்பிடித்தவாத மத்தம்பாலமனை
த்தற்பி, னுன்னுமவா தாளுநளங்கொண் டுந்தரங்கொ
ண்டுறுதிகொண்டு, கின்னரயருக்கணைந்து மாசசித்தே
ஞாகிளத்துவார. ௨௪

பத்தருயிரோமெய்ப்பொருளே பரதிமணியாநந்தியெ
னு, முத்தமனை ரீயுடனகொண்டங்குமபாகோனையுறலா
மோ,வித்தனாயினமேலரனபெருமையெங்குநிறைத்துக
காட்டாதே,பித்தமிருவீர்களுமபொருந்திசசெலலுமபடி
தானசெலலுமோ ௨௫

சிவமாகணத்தோரறியாமறசிவனுந்தமைக்கொணடே
குமதெ, னவமாமூனறுவிதபத்தி நயந்துவளர்க்குநந்திக
ளைத, தவமாகேசரிடத்தகறறிந்தனபாறகொணடுசாாத
னனறே, புவிமேறறனது பெருமையாா புதுக்கினறு
பொலிவிப்பாா ௨௬

நந்தியகனறுனமணமீதி னமடானனபினபேர்க்கலு, மிந்
தமுறையானுமமனத்தி னிசசைபபடியே செலவொண்
ணு, புந்திமகிழந்துநந்திதனை பொருந்துங்காலமெல்லா

நீா, சிநதைமகிழநதயகுடனிருபபீ ரொழுவீரொனனதமெதெ
ளிநதுரைததாா ௨௭

தனுமெலலெனவேயசைநதசைநதுதவககினனையா
சயனககண, கனவுதெளிநதஙகெழுவாாபோறகடிதினெ
ழுவககணததினிலே, மனமாறிடததாமாசசையாமலாத
தாளமீதிலவசவேச, ரனகாவெனமுனெழுநதிறைஞசி
யருகிறறவததோரடிபணிநதாா ௨௮

எழுநதவிருவோகளுமகததோக கிறைஞசினமுரி
ருநதவததோ, ரொழுஙகுதீராமாசசயனா யுவநதுபுவ
னியுருததிரா, வழுநதுவீரதவததீரா வருளாகரனேயற
முதலவா, வெழுநதகுறசிஙகார மெழிலாபரணமெனவு
டையாய ௨௯

உறுதியுளாககிறகோபியா புவநதவிடததி லுயிரளிக
கு, மறுதிமானே யசஞசலனே யரியசீலமாதரிபபோய,
பெறுதிசிவமே யெனததெளிநதிவ வுலகநீதிபேணுதா,
யிறுதிவரினுஞசெயயாத தெனறுஞசெயயாவெணணத
தாய ௩௰

மாறுநலதத வெலறகரிய மடிவாலைய வெனபபெரி
யோா, கூறுநினறுரவாதமமைககுமபிடடேததிககொடி
யேனைத, தேறுவெனனையொருபொருளாயச செயயுமப

டியென்டிப்பனே,னேறுவிண்ணப்பந்தருவீரென்றுநின்ற
ங்கிறைஞ்சினார் ௩௧

இறைஞ்சிய,நற்பின்வசவேசரொழிலார்முகத்தையெதி
ர்நோக்கி, நிறைந்தசத்வதத்தோர்புகலகின்றார்நிதியங்கொ
டுக்கலாமுடலஞ், செறிந்துகொடுக்கமுடியாதுசெயலா
றகொடுக்கலாமனத்தைப்,பிறிந்துகொடுக்கமுடியாதுபி
ரியமத்துறைபிடித்திடலாம் ௩௨

மருவுமுயிரையளிக்கொணுவைராக்கியத்தாற்கொடுக்
கலா,மருமையுயிர்சங்கமத்துடனேயகன்றுலகறலணைவு
ற்றுல, வருத்தவிந்தநந்திகட்கே வருமென்றேந்த வசவே
சர், பருவினிறைஞ்சி யிம்மொழிக்குப் பற்றேனடியே
னென்றிருந்தார் ௩௩

இருந்தபெரியோரிருவரையுமேத்தித்தத்தமிடத்தணை
ந்தார், திருந்துதவத்தார்மாசசையாவசவேசுரிற்செலவி
டுத்தே, பொருந்துபுகழ்த்தம்மட்டம்புகுந்தார் சின்னை
யாதம்புனிதவகம், பெருந்தன்மையராய் மகிழ்ந்துற்றா
மடிவாரையாசீர்பேசியே ௩௪

சின்னையா புராணம்

முற்றுப்பெற்றது

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௨௧௯

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

—*—

கின்னணையார் புராணம்

வசனம்

இதற்குப்பின், ஸ்ரீவசவதேவர்க்கு உற்ற நண்பரான கின்னணையரென்பவர் தேகவியோகமடைந்து சிவனது திருவடிகளையடைந்தனர் இதுகண்ட ஸ்ரீவசவதேவர் அந்நண்பரது மிதமற்ற பெருமைகளை எண்ணியெண்ணித் துயரக்கடலின்மிழ்ந்தி மனநெக்குருகி எம்மையனே, எம்மின்பவடிவமே, எமதாவியே, எம்மையாளும்பிரானே, எம்மனந்தெளிவித்த தேசிகனே, ஆவி சோர்ந்துருக விங்கெம்மையொழித்துத் தெவ்விட்டத்துற்றுய, எமது செல்வமே யாமினியென்செய்வோம் என்றின்னும்பலமுறை பிரலாபித்து, இடையின்றிக் கண்ணீர்த்தாரைகொண்டுபெருக வலிமையாவுங்குன்றி யுடலையுமறந்து கின்னணையரது அறிவினையும் பணிந்தசொற்களையுந் தூய்மையையுஞ் சத்தியத்தையும்விரும்பி அழலிற்பட்டவெண்ணெய்போலாயத் திருமேனியுருகிவருந்தித் திருவுள்ளமருண்டவளவில், அவ்விடத்தெங்கணுமநிறைந்த ஜங்கமமூர்த்திகளெல்லாருங்கூடி எவருமிரங்கத்தக்க இக்காலத்து எல்லோரும்வந்தனர் சைவஸ்தாபனத்தில் வெற்றியடைந்த மாசிதேவர்மாத்திரம் வாராதிருப்பது யாதுகாரணம், அவர் வந்தல்லது இதற்கொருமுடிவுந் தோன்றாதென்று நிச்சயித்துப் படியாரிப்பாச்சையரென்பவரை யழைப்பித்து ஸ்ரீமடிவாலமாச்சையர்க்கு வணக்கத்துடனாங்குநடந்தனவெல்லாமுணர்த்தவரைக் கடிதில் வருவிக்கவேண்டுமென்றனர்.

இதுகேட்ட படியாரிப்பாச்சையரும் மிகவிரைந்துசென்று அவரது திருவடித்தாமரைகளில் வணங்கி நடந்தவண்ணமுரை

ப்ப, மாசசையர் அவரைநோக்கி அவ்விடத்துவந்தவர்கள் யாவர், வசவதேவர் என்செய்தனர் தெளியச்சொல்லுவாயென்று வினவவே, சுவாமி மறையையெல்லாம் ஆதியந்தமாகவறியேன், சகளேசமாதிராஜாமுதலிய பெரியோரது திருக்கூட்டத்தில் ஸ்ரீவசவதேவர் சின்னையரது திருவுருவத்தை யிறுகத்தழுவிக்கொண்டு வலியுஞ்செயலுமழிந் தறிவுகலங்கித் துக்கிக்கின்றார் இதுகண்ட ஜங்கமமூர்த்திகளியாவரும் மௌனித்தே தேவரீர்க்குத்தெரிவிக்கக் கடிதிற் றாண்டினமையில் விரைந்திங்குவந்தேன் காரணமொன்றுமறியேனென்றுபுகல, அங்கு மாசசையர் பாசசையரை நோக்கி வசவதேவர் வருந்துங்காரணம் யாது, சிவயோகிகளுக்கு உயிரொன்றுசொல்லப்படுவ திவ்வளவிற்றே, ஜங்கமர் தாம்பிடித்த நிஷ்டையைக் கைநெகிழவிட்டு உடலத்தைவிரும்பி வருந்துவரோ, மிகு தவமுடையாரிற் சிறந்த சின்னையர் சிவபெருமானது திருவடிநீழலை யடைந்தது கொண்டு புதிதான பெருமகிழ்ச்சியோடு புளகிக்கவேண்டுவதாயிருக்க அவரைத் திருவடியைவிட்டு மீட்க விரும்புவாருண்டோ, இவ்வாறன்றி அழுவதும் மேல்விழுவதும் ஐயோவென்று ஓலமிடுவதும் முறையோ, இது சிவபத்தர்கட்குச் செய்யலோ, இவையெல்லாம் பாசபந்தமுள்ளவர்க்கே யுரியதன்றி நம்மவர்க்கழகல்லவே, அவ்விடத்துற்று அவர்துயரத்தை யாற்றவுமறியோம் அவர் கண்ணீரைத் துடைக்கவுமறியோம், நிஷ்டையைமறந்து புலம்புகின்றனராகக் காதாற்கேட்டதே மிகை, இனிக் கண்களினாலும்பார்க்க வல்லோமல்லோம் ஆதலால் அவர் செய்யுஞ்செயலையே செய்யச்சொல்வீரென்றனர்

இதைக்கேட்ட படியாரிப்பாசசையரும் விரைந்தோடிவந்து திருக்கூட்டத்தில் ஜங்கமமூர்த்திகளை வணக்கத்துட னஞ்ச

விதது மனததினுளளே மிகவசசததுடன மாசசையா கணடிதது
பபுகனற வைராககியமொழிகளை யெடுததுககூறியவளவில, இ
துகேடட ஸ்ரீவசவதேவாது பிராணவாயுவும நிஷடைவழியாய
க சினனையாபிடததுக கலநதுநினறது இதுகணட வடியா
யாரும ஸ்ரீவசவதேவாது திருமேனியைகசண டிராஙகியபயனமு
ம புலநத முகமுமுடையராய இஃதெனன புதுமையெனறுபுல
மபி, இசசெயதி யடிவாலமாசசையா செவிகளிறபொருநதின இந
தவுயிரககொடையை மிக நினைநதுவருநதுவா, இபபடிககொதத
நிஷடைகளின பெருமையை மாசசையரோ வகுததுசசொலலுத
றகு வலலவா, வசவதேவாறு பெருமையைச சிவனே யறிதல
வேணடும உலகததிற சகலபததிமாாககஙகளையும வாககிறைபு
கலவதனறி அனுபவததி லியவலலமை யெவாககுணடாம அதி
ததியசரீரததைப பொருளாகவிருமபுமவாககு இஃது சிறி
துமெளிதனறு இததனைப பாாககறகும, உணாபபதறகும, நினை
பபதறகும யாாககுஞ செயறகரிது ஹாஹாவெனறு தொழுது
பின எதிாநிறகும படியாரிபபாசசையனைநோககி இதனை மடிவா
லமாசசையாககுச சொலலுமெனறுணாகக, அவருமவவாறேயறி
விகக, இதுகேடடபொழுதே மாசசையா மிகவினபநிறைநத ம
னமுடையவராய ஜஙகமமேயுயிரெனனுமுறையை நிலைநாடட
வலல தீரோ, தாழாவிரதமுடைய நநதிதேவரோ, அசைவிலலாத
ரததினதீபமே, அாஞுககினிதான வனபனே எனறு பலவாறுபு
கழநது, அதிவேகததுடன சென்று சிவசரணாது திருககூட
டததையடைநது அவாகளைவணஙகிககொணடு, பினபு சினனை
யாககருகேசெனறு அவரைநோககி பததாககுயிாபோனற சின
னையரே, தேவரீா சிவசாயுசசியததையடைநதாலும ஸ்ரீவசவ
தேவராவது இபபூமியிலிருநதனரே சிவபெருமானது மகி

ஸம விளாஙகவேணடும நீவிரிருவீருஞ சிததமொருமித துடன
சென்ருல அஃதடுககுமோ, நீவிரொததுசசென்ருலும நுமமை
அசசிவபெருமானு மொததுககொணடுசெலவது நீதியனறு
நிலைபெறச செயயாரவிடடது அவரது அபாரமகிமையை உலக
ததில உததாரணஞசெயபவா நநதிதேவாககு வேருரிருககின
ருா நநதிதேவ ரிவவுலகததைதக கடநதுசென்ருல, சிவபததியெ
ன்னும போமாததிரமு முலகததனைதககடநதுசெலலும இநதமு
றைமையபறறி நீவிரிசசைபபடி செலவது நீதியனறு நநதிதேவா
இவவுலகததில எவவளவுகாலமிருநதாலும அதுகாறும நீருமு
டனிருததலே நனறு ஆதலா லிருவீரு மெழுநதிருபபீரொனறு
சொலலிச சிவததியானமபுரிநதனா

இதுநிகழுநத வவவளவில, கி னனரையா கைகால்முதலிய
வவயவமெலலா மெலலமெலலவசைநது கனவுதெளிந தெழுப
வாபோலச சயனததினினறு மெழுநதனா அககணததிறருனே
ஸ்ரீவசவதேவருமெழுநது மாசசையரது திருவடிகளிறபணிநது
அருகிலிருநத திருககூடடததாரையும வணஙகினா பினனிரு
வரும மாசசையரைப பலவாறுதுதிதது வணஙகிப புகழநது நி
னறனா

பினனா அஙகிருநதவடியாா ஸ்ரீவசவதேவாமுகததைபபா
ாததது இவவிதமாக வுடலோடு உயிரையுமளிககததகக பததிமா
ாககம தேவரீாககே சிறநததனறிச சாமானியாகடகு இசசெயல
முடிவுபெருது எனறு துதிததனா ஸ்ரீவசவதேவரும அவனா
வடையி யெளியே னிமமொழிககுப பாததிரனலலனென
ணஙகினனறனா அடியாரெவரு மிவவிருவரையும வணஙகித்து
திததுத தமதுதமது வாசஸதலஙகடகுச சென்றனா மாசசை

யரும ஸ்ரீவசவதேவரா லனுப்பப்பெற்றுக்கொண்டு தமதுமடத் திற்சென்றனர் இளையான்குடிமாறநாயனார் பெருமை யைத்துதித்துத் தம்மிடஞ்சென்றனர்

இளையான்குடிமாறநாயனார் புராணவசனம்
முற்றிற்று

உ
திருச்சிற்றம்பலம்
மேதாகேதையா புராணம்

பெருமூவிதபத்தியெனுந்திருவைப் பேணுந்திருநந்தி களபேருயிர்தான், கருத்துகரசங்கமமெனப்பதைமுக கா லூமூலகத் தவாகாணட ஸிவ, வரமேதாகேதையராவி யைமாமதிவேணியாவவவகனறிட லு5, தருமேவியவி சசலநனனகாவாழ சறபத்தருடனவசவேசுரரும க

உவமிக்கவொண்ணுதுயாசங்கமமு மோலககமிருததொ லியினணியமோ, டவறைறபி னமமடிவாலையாவந தாரி ஸ்லையழைத்திடு,கெனறளவின, பவமறறுளமாசசையா தமமிடைபோயப படியாரிகளபாசசாபணிநதுகரங, கு விவுறறையமேதாகேதையாநங கோமானடிகூடினரென றளவின உ

வேறு

அவவழியாரபெரியோாகள வநதாரெனன வலலையா மதுவையரலலமையா, செவவியாருசகதேவததணட

நாதா சகளேசமாதரசா தெசரிதேவ, ொவவமிலா விப
பையாகினனனாய ரியறறெலுஙகசசோமையாகேசிராச
ா, கைவருநறபாசசரசாதாசிமையா காசிநாதையருடன
கலவிதேவா ௩

வரமுசுணடிசசவுணடையா சஙகனாயா மாயிதேவை
யாகண தாசிமையா, சுரிகைசவுணடையாமொறட வே
மிதேவா நுயயகனனபபிரமையா கலைககேநதையா, கர
விலசிவநாகமைய ருடனகாககைகயா கருணையராஙகக
கையரோகாநராமா, திரளடபபததணணொடு செயய
ஞானத திரளணையசெனனவசரெயசாமுணணும. ௪

பநதாசஙகமேசருடன வசவதேவா பரிநதுவநது மே
தாகேதையாமுனன, மொததசமுகததரா யினனியஙக
ளொழியாதுமுழஙகவிருககினறொனனச, சுததமடிவா
லையாநகைததுநநி தொலலைபுளதனவிாதந துறநதுமற
று, மிததனாயிபிருபபதெனவவரோடாவியேகாமணு
னகொலெனனேயெனனே. ௫

அஙகணுறுநதவததோனசொலவரிவவாறவன்றனை
ககுசசஙகம யாவியெனனுந, துஙகவுளாயினைமறநத
விரதகினன றெலலையுடலபாககவொண்ணு தொடவு
மொணணுச, சஙகரனமேதாகேதாதமையழைககத தா
னசெனறு லவருடனே தானுஞ்செலலாப, பஙகனுறும

வையினையும பாககககுறறம பாவியேனிமமாறறமபகர
வதெனனே ௬

அளவிறநதபததரநநரவததோரொலலா மவணிருகக
யாமவநதஙகாவதெனன, கிளாகருமஙககுணடு நீசெல
லெனனக கிளததளவிறபடியாரிப பாசசாகேளா, வுளந
நெகியுடலகமபித தோடிவநதங குறறமசாதோாகடம
மையுறவணஙகி, வளாபயநதானினறளவிற சஙகமேசா
மாசசியரோன்வநததிலலை வரசசொலலெனன எ

அருநசுவருனநதிகணமுன றைாகநலொலலே னடிப
டியேனபயமினறி யன் வாயெனன, நெருநசமுகந தவா
பகாநத நோனமையெலல நிகழநததளவிலவசவேசா நினை
வுதோனறிச, செருசொனமடிவாலையனாத தோததிராரு
செய திறததராயசசிவனகயிலை சோநதவாறே, அருசி
னாநநதிகளெனறுதவததோாபநதா ஆயவநதககருளோ
ாதுயரரகி அ

மேதாகேனதயருடனவசவதேவா மிககவுயிரினைபபா
மன விளிததுககொணடான, பூதலததிலினியெனனசிவ
நற்பத்தி போயததநதோவாகரா வெணடபுலமபி, மாதவ
தேோாபடியாரி தனனைநோககி மாசனசயறகிவவாறுணா
ந்து வருவாயெனன, வாதரததாலோடியவாக சஙகைககூ
ப்பிளையயாதணடநாதாசெயதி யறைநதவாறே. ௯

கேட்டளவினமடிவால மாசசாசித்தங கிளாமகிழசசி
புடனஙகம புளகமெயதித, தாட்டருதாமரையெனனமு
மேலாநது சாறறுவாாநனணியமந தவருவணண, நாட்டி
னனேபிறவிவோ கனாநதிட்டோனே நவினறவுனாசிலா
மிபியினலமபோலாயததா, லோட்டமினபோறபுறபுதம்
போலோடுஙகாலபோ லொளிாமதிபோனமாறும லொ
ருதனமைததாய. ൰

மறநதிட்டடை நினைவிதத மாததிரததான மகிழநதுயி
ாபோயமேதாகே தையாபாலே, செறிநதரனேச சோநத
தனறசெபபுமாறென செயறகரிய செயவனநதிதேவனெ
னறு, நிறைநத துதிசெயதுமட்டினேறுபோநது நீணமகத
தோாதிருமுனபு நேயநீட, விஞறஞ்சிறப மாசசையரி
ஙஙனவமமி ஙிருநதருளவீரொனபெரியோரியமபுகாலே.

வேறு

சஙகமாபததாநொநது சாறறுவாாதண்டநாதா
சஙகமாதாரமான் தாருவேவசவதேவா
சஙகமாராதனேககாா தாபரஞசகததிலேயா
சஙகமாககுறறினைபோற ருழநதுளநதருககுவாரார். ൰௨

பானுவிலபகலுநதுயய பனிமதியிலலிராவு
யானமிலலாதமாதும வணசுட்டரிலலாவிலலுந
தானமிலலாதானவாழவுஞ சதுரஙகமிலலர்வேநது
மானதேவசவதேவ ரகனறரனபததியநதோ. ൰௩

அண்ணனீவிடுப்பவந்த வருளவசவேசாதம்மை [டான்ர்
யெண்ணியிவ்வகாலந்தன்னி லிப்படியழைத்துக்கொண்
மண்ணிலுன புண்ணியந்தான வளங்கெடுமவரவிடுப்பா
ய,கண்ணுதறகடவுளானே யெனப்பததாகழறு,கின்றா.

ஆரினியிலக்கத்தெண்ப தாயிரந்தவாக்கித்ததோ
ராரினியெமக்குனபத்தி யருமையையறிவிக்குமபே
ராரினிச்சிவத்துரோக மகறறுவாரஞ்செழுத்தை
யாரினிவளரச்செயவா ரதத்வெனறர்றறுகினறா ௰௫

அலமருமவனைநோக்கி மாசசையரறைவாரஞ்சல
பலதுயாமாறறமபேசி பரிதவித்திரங்கலெல்லா
நிலவுமாவீரசைவ நிடணடயாக்கேலாநீங்க
ளூலத்லுங்கிலேசஞ்செய்யுமோசையுமொழிமினென்று.

அமலசங்கமபபிராணி யருளவசவேசனென்னுங
கமழுணாவிக்கவேணடிக கருணைமேதாகேதையா
நிமலமாமுயிரையத்த னீக்கியேதனபாறசோததான
விமலஞானதியாவி விடுத்துத்தனவிரதங்காத்தான. ௰௭

பதிகாரணமதாகப பாரிடையுறபவிப்பா
யுத்தமசிவாசாரத்தை யுயாவிப்பாயெனவிடுத்தா
லத்திறமவசவதேவ ஞாக்குமுன்னழைத்ததனறி
மெயத்தவாக்கித்ததபூசை விக்கினஞ்செயதானததன.

உருத்திர ரறிக்கையின்றி யுயாக்கண ரறிக்கையின்றித்
தருக்குணமயறிக்கையின்றித் தபோதன ரறிக்கையின்றி
யருட்டருபுராதனத்த ரறிக்கையுமின்றியத்தன்
றெரித்திருவாயுங்கொண்டான் றிருவுளக்கருணைமாறி.

மேதாகேதையாத்மமை விரைவுடனவரவிட்டாம்
லாதரவுடனேந்தி யவருடனங்கணைந்தா
னீதியோதண்டநாத னித்தசங்கமப்பிராணி
யோதுமூவித்தறபத்தி யுருவமாயுலகில்வந்தோன் ௨௰

சங்கமச்செல்வந்தக்கோர் தருக்கன்சரீரத்தின்னே
யிங்குநீயிருத்தாதங்க ளிருக்கவ்வயினை யிருந்தா
றுங்கனேநீயிரண்டு சொல்லுடைக்கடவுளாகி
லங்கணுமென்றனசெய்தி யறிவ்வயேயறவும் பொல்லே

என்றுமாசசையருளாத்த தெம்பிரான்வெள்ளிவெற்பிற்
றன்றிருவுளத்திறக்கண்டு சகலத்னக்கணத்தைநோக்கி
மென்றிருமூறுவல்கொண்டு விளம்புவானவிமலபத்தி
யொன்றின்னமமேலன்பா லுயாமடிவாலமாசசன. ௨௨

வேறு

இந்தமேதாகேதையன் றன்னையாமழைக்க
வந்தனனிவன்றனெஞ்செந்நியுமவரலா
லந்தமாகிலத்தமலங்கம்பத்திபோயதென்றே
யெந்தமேலமுனிகின்றனையாமெனசெய்தும். ௨௩

எனனவீரபததிராதிபலகணததருமிறைஞசிப
பனனகாபரணறினறனபததிணிறபறறுந
துனனுபததியாறசஙகமாாசசனைசெயுநதொழுமபாற
பினனைநநதியையொபபவாஙகுளாாபேசின ௨௪

நின்பததகிணுககியனறநண்ணாமநதனைநினபோற
றுனபமிலலனைசசுகானநதஞானாதநதுணையை
மனபெருநதவாவைபபினைமாசசையாமகிழவ
ரனபாமணணிடைமலகுவானஙகணீவிடுபபாய. ௨௫

எனறிறைஞசநமபிரானிருவோரையுமழையா
செனறுறுஙகடகததினறுநீரொனசசெபப
நினறிறைஞசியேநினனிடைநீஙகலமெனறு
ரனறுசொலலுநாதுமமிடையறபமுமகலேம ௨௬

நமபெருந்தவாபூசையேநமககிதபூசை
யமபுவிககுணீாசெலவிரொனறனைததுகநதருளத
தம்பிரானகழலிருவருநதாழநதுறபபுணிநதங
கெமபிரானறிருககருணையாலவிடைகொணடஙகேகதி.

இறைவாதநதிருககூடடராஙகணஙகளையிறைஞசி
நிறையுமஙகவரருளகொடுநீஙகினாகடக
முறையுமாதவாமுனனுறுநதமதுடலுறறா [ா.
தனறயினினறெழுநதனபாமெயசசமுகததைததாழநதா

பற்றுநேயராய்மாசசையாபததகதினும்பணிந்தார
மற்றுநனமடிவார்லேயாதவததனைவணஙகி
யுற்றுநும்மடியார்களவநதாரநும்கருரிய
நற்றிறதபதொழும்பானவைகொளுமெனறுநவினறாா௨௧

திருநதுநநதிகளசஙகமபபிராணியாருசீரை
யருந்திறற்றருமாசசையாபுகழினையஙக
ணிருநதமாதவரோதததலும்ருவருமிறைஞ்சிப
பொருநதுமனபினுமமடருசெலுமினனெனபபுகனறு.

வேறு

ஐயாமாசசையாதாளிறகஞசலிசெயதுபோறறிச
செய்யதம்மடததிறசெலலசசெபபியேகநதிதேவ
ருயயமேதாகேதையருடனசென்றுதமமடததது
மெய்யராமடிவார்லயாபெருமைமையவியநதிருநதார. ௩௧

மேதாகேதையா புராணம
முறறுபபெறறது

திருககூட்டச்சருககம் முறறிறறு.

ஆக திருவிருததம் - ௪௨௫௦

௨

திருச்சிற்றம்பலம்

—*—

மேதாகேதையர் புராணம்

வசனம்

ஸ்ரீவசவதேவரது உயிரானது ஜங்கமரூபமென்பதை இவ்வுலகத்தவர் முக்காலுமறிந்தற்பொருட்டுச் சிவபெருமான் தவத்திற்சிறந்த மேதாகேதையருயிரைத் தம்பாற்சேர வருள்செய்தவளவில், விச்சலநகரவாசிகளாகிய பத்தஜனங்களோடு ஸ்ரீவசவதேவரும் இன்னும் மற்றைய ஜங்கமர்களும் ஒலக்கமாகி வாத்தியகோஷங்களோடு அங்குச்சென்று, மடிவாலமாச்சையர் அவ்விடத்துவரத் தாழ்த்ததனால் அவரையழைமின்களென்று ஆஞ்ஞாபித்தவளவில், இதுகேட்டருகிநின்ற படியாரிப்பாச்சையர் மாச்சையரிடத்துச்சென்று வணங்கி யஞ்சலிஹஸ்தராய் நமது மேதாகேதையர் சிவபதமடைந்தனரென்று அறிவித்தவளவில், மாச்சையர் அவ்வுழிவந்திருக்கும் பெரியர் யாவரென்று வினவ, வல்லையர், மதுவையர், அல்லமையர், சகதேவதண்டநாதர் முதலிய பத்தர் ஜங்கமமூர்த்திகளுடன் ஸ்ரீவசவதேவரும் மேதாகேதையர்முன்னே சமூகமாய்க்கூடி வாத்தியங்களெல்லா முழங்க விருக்கின்றனரென்று விஞ்ஞாபிக்க,

இதுகேட்ட மடிவாலமாச்சையர் நகைத்து வசவதேவர் தாம்ஸங்கற்பித்த விரதத்தை நெகிழவிட்டு இத்தரையிற் சீவிப்பது யாதுகாரணம், நாணமென்பது சிறிதுமிலராயினர், தமக்கு நந்துருழமே யுயிரென்னுங் கீர்த்திமொழியை மறந்துநின்ற விரத ஹீனராய வவரதுதேகத்தைத் தரிசிக்கவும் பரிசிக்கவு மொண்ணாது மேதாகேதையர் சிவபதமடையவும் அவருடன்செல்லாதோர் பங்கமுடைய வவரது அவையைக்காணினுங் குற்றமேயா

ம இமமொழி யானபுகலவதூந தகாது அவவிடததது அனநதம பெரியாவநது நிறைாதிருககயா னவவிடததுவநதசஞ லாவதெ னனபயன, எமககும புரிபுஙகடமைததாய கருமஙகள அநேகமி ருககினறமையால இனிநீாசெலலுமெனறுபுகல, இதுகேடட பா சசையா உளளமுமுடலமு நடுநடுஙகி யோடிவநது திருககூட டததில மகததோரைவணஙகி யசசததால பேசாமல நினறவள வில, அஙகு ஜஙகமரொலலாம மாசசையா வாராதகாரணம யா தெனறுவினவ, ஸ்ரீவசவதேவா முனபு புகலவஞசினனெனறு நி றக, அதனைப பயமினறிபபுகலலாமெனறு யாருஞசொலல, படி யாரிபபாசசையா மாசசையருைாததெலலாம விளஙகவுைாகக வே, ஸ்ரீவசவதேவா தமது சஙகறபஞானமுணடாய மடிவால மாசசையரைாத துதிககுந திறததுடன ஸ்ரீபரமசிவனது மஹா கைலாசஞசெனறனா

இதுகணட தவததோா பததா்மறறு மநகரவாசிகள் யா வரும துககமுகராய, மேதாசேதையருடன ஸ்ரீவசவதேவரையு ம ஸ்ரீபரமேசுவரன தமபாறசெலலத திருவுளமபறறிஞா, இனி பூலோகததில சிவபததியெனபதேது எனறிரஙகி, ஹாஹாவெ னறு உசசரிததுவருநதி இவவிததனை மடிவாலமாசசையாககுத தெரிவிககசசொலல, பாசசையா விரைநதுசெனறு நடநதபடி யுரைகக

இதுகேடட மாசசையா மனமகிழநது புளகாஙகிதராய்மு கமலாசசியோடு ஸ்ரீவசவதேவரைப பலவாறுபுகழநது துதித்து தமதுமடததினினறும புறபபடடு மகததோரது திருகக-டக் திறசென்று வணஙகிநிறப, அவருமெதிாநதுவந துபசரிக் நது அஙகுப பலவாறு புலமபிபபரிதபிககும அடியாாகளைநோக் கிகைகயமாததிர துயாததுககேதுவாயபலமொழிகளைபபுகன்று

இவவிதமாக விரஙகுவதெலலாம வீரசைவசிஷடையில் நிறகும நமமவாககழகனறு அவையொழிநது நிறககடவீா ஸ்ரீபரமேசுவரனும வசவதேவா ஜஙகமபபிராணியெனறு தெரிவிததறகே மேதாகேதையருயிலாக சுவாநதனா அதுகணட வசவதேவரும அவருடனசெனறு தமதுசஙகறபதலைதக காததனா உலகததில நமதுபததிககுக காரணசொரூபமாய நீயுறபவிததுச சிவாசாரததைத யுயாததுவாயெனறு அனறு கைலையில ஆஞஞாபிதது அதுமுடியுமுனனே நநதிதேவனாச சிவபெருமான கொணடு செல்வது முறையோ? அனறியும மெயயனபிலயுடைய ஜஙகமாராாதலைககும சிவனே விககினகாததாவாக வெணணவேணடும எனறு பலவாறுசிநதிதது, சுவாமீ சிவபெருமானே ஜஙகமபபிராணியாகவும பததிவடிவினராகவும அவதரிதத ஸ்ரீவசவதேவனா இநதவுலகததினைக ஸிருபபசசெயயாது அஙகுககைலையினகணணே யிருததறகே சமமதிபபீராயின முனனுககுபபின விரோதமான கபடவாாததையைககொணடு நடிககுஙகடவுளெனறு உமககுமொரு பெயருணடாமெனபதிற சநதேகமிலலை அதுவும வேணடுவதுதானெனறு சமமதிபபீராயின, சுவாமி அடியேனசெயதியு மூமககு நனறுகததெரியுமனறோ? நானே அறவுமபொலலாதவனே எனறு மாசசையாபுகனற கடுஞசொலயாவும ஸ்ரீமஹாகைலாசததில உமாதேவியாரோடு வீறறிருககும பரமேசுவரன தநதிருவுளததிறகணடு தமதுகணஙகளைநோககிப புனமூறுவலோடு சொலலுவாா

பூலோகததில நமமிடதது விமலமான மெயயனபுளளவன் மடிவாலமாசசையனெனனு மோரனபன, இநதமேதாகேதைய யாயிஙகலைழததது காரணமாக நநதியு மிவவிடதது வநதன இருவரு மிவிடததுவநததேகாரணமாக நமதுபததிமாாககட

பூலோகததிற போயவிடுமெனறு எமபால கோபிககினறனன அதறகு யாமெனனசெயவோம எனறு திருவாய மலாநதருள, அஙகு வீரபததிராதி பலகணநாதருமவணஙகி, சுவாமீ தேவரீா துதிருவடிகளிற பததியினுலும ஜஙகயாராதனைத தொழுமபி னுலும ஸ்ரீநநதிதேவாககு ஒபபுமொழிதறகுப பூலோகததிலவே று யாவாிருககினறனா ஆதலால பூவுலகததில அடியாயாரும் மகிழசசிமிகும வணணம மாசசையரது கோபமானது சமன மாமபொருடடும இவாகளைப பூலோகததிலவிடுபபதே கனமை யெனறு விஞஞாபிகக, உடனே பரமேசுவரன அவவிருவரையும ழைபபிதது நீஙகளிருவீரும பூலோகமேசெனறு வசியுமெனறு திருவுளமபறற, அவவிருவரும சுவாமி தேவரீரது திவவியததி ருவடிநிழலை யடைநது பினனும மீளவது எவாககு மெளிதாகு மோ யாம நீஙகலமெனறுா பூலோகததில நமமனபரைப பூசிப பதே நமககுரிய பூஜையாகும ஆதலால அவவிடமேசெலலுமெ னறு ஆஞஞாபிகக, அவவிருவரும மறுததலகூடாமையின சிவ னது திருவடிகளை வணஙகித துதிததுச சிவகணஙகளையும வண ஙகிததுதிதது அவரதருளைபபெறறு, அவவிடம்விடடு நீஙகிப் பூலோகததில திருககூடடமததியிலு நிாஜசீவியாயக கிடககின்ற தமதுதேகததிறசெனறு பொருநதிப பூமியினினறுமெழுநது அ டியாதிருககூடடததை வணஙகிககொணடு மாசஸையரது திரு வடிகளிலும வணஙகினா மடிவாலமாசஸைய்ரும திருககூட டததைவணஙகி உமபாலபறறுளள அடியாரிருவருமவநதனா. இ னியவாபுரியும பததிமையாவு மஙகீகரிபபீரெனறு புகன்றனா. அடியாாகளும ஸ்ரீவசவதேவா ஜஙகமபபிராணியான சிரிலே, 𑀝 மடிவாலமாசஷையதேவா புகழினையும துதிததனா மேதாகே தையா ஸ்ரீவசவதேவாிருவருமவரைவணஙகித தமதுதமதுமட

ஙகளிற செலலவிடுததுப பின மாசசையரதுதிருவடிகளிற்பணி நது அவரையு மடததிறசெலலவிடுததுப பினபு தமதுமடசதிற சென்று மடிவாலமாசசையா பெருமையை நினைநது வியநது துதிததுககொணடிருநதனா.

மேதாகேதையா புராணவசன

முறறிறறு

உ

திருசசிறறமபலம

திருவாதுச் சருக்கம்

சிவநாகமையாவாது

எதிகள்சதுராாதத வி[illegible]ரியசரணாததி
விதிதமதிகாதத விரதசரணாததி
யதிககதிபாாதத வமலசரணாததி
வதியதவிதாசசொல வசவசரணாததி. ௧

வேறு

இபபடிதவததோபதத ரிணையிலாமகததோரனபா
லொபபருநதணட நாத ருடனறிருககூடடராகிச
செபபருமஞசெழுததாஞ செழுஞசுடாவாளாலவாத
வெபபமதறததுணிதத வாதினைவிளமபலுறறும. ௨

சிவநாகமையனோனுந திருபபெருஙகுலததோரனபா
[illegible]லுநாசருணைமைஞானப பரிவினரரியநீரா
தவநாயகததாசுததா தயாநிதியானுபூதா
புவனதிபதியாநதண்ட நாதாபாறபொருநதுநாளின. ௩

மறையவரிதனைககணடு மனமபொருராகித்தமமு
ளுறைதருளுசெவிசசொறபேசியுருதசெழுஙகளுததராகி
யிறைவனுமவிசசலேச னெதிராயின ரூனநிகேச
னிறைதருமநதனுளா னெடுஙகுலஙீஙகிறறென்ருா. ௭

திருககுலா திருககுலததோா திருககுலமொனறவாககே,
பெருககவேவணஙகிசசெயயாப பிரியஙகளெலலாஞசெ
யவ, னுருததிரனெனனககாணபனுணடுமிககனவுமுண
பன,குருககளுமவரோமேலாஙகுலததருமவரோயெனபன

மேதினிமனனவெஙகள வேழவியேமுதலாஙகனம
நீதிபோயசசாதிதனம நிலைமைபோயககலியாண
வீதியுளயாஙகளசெலல வெருணேமிலிஙககஙகண்டி
பூதியேசாதியாகபபுலையுளாபோயததெனசொலவாம.௯

தனாயினாசெயயுஙகுறறங் தாரணிவேநதர்ககாகும
ப்ரவலாசெயயுநீதி புரோகிதாககாகுமயாஙக
ளூனாசெயினிநததீமை யுனககலாதெமமைசசூழா [ஞ
திரமிவையுனறனசிததநதெரிநதுகொளசெஙகோனமன்

உனனைநீபேணிககொளளென றுனாததனாவெகுண்
டுவேநத, னிநநெறித தணடநாதன றனையழையென்ன
சசெலவாா, செனனெறி கோடாராய சிவநாகமையாத
மமைக, கொனனருஞ்சிவிகையேறறிக குலவிய்க்
டுததுசசெலல ணடாளகோலர்

தூரததிறகண்டபாரபபார சொலலுவாரபாராய்வேந்தே
யாரிததாழவியறறுவாரிங கருமபுலைகலககவேணடிய
பாரததணடிகையிலேறறிப பாரததிபனமுனனஞசாமற
சேரததனகரஙகொடுததுசசெலகினறனசிறிதுநாளுன்

கொறறவனறனையெணணிக கொடுமைசெயநதிகேசன
மறறவாககஞசுமாறெனறெனறனாவனனிபோல
முறறியசினததணுகி விசசலனமுனிநதெழுநது
தெறறெனபபுறவோலககஞசோநதஙகணிருககலுறறன

கடிதுபோயவசவதேவர காவலனசபையுடசெனறு
படிமிசைதாமேறசாததும படாததையாதனமதாககித
திடமுறுநாகமைய ரிருநதிடசசெயதபினனர
முடிமனுவெனையழைதது முநதுகாரியஞசொலெனறார.

எனறலுமதிககோப மெயதிவிசசலனுமபபா
னனறுகாண்தணடநாத நறகுலருடனேநீதி
பொனறியசாதியான புலையருஙகலநதுபோன
துனறனைமேலகீழெனப தொழிநததேயிநதவூரும. ௰௨

சஙகரன்பததியுன்பாற சனிததபினசாதிநீதி
மஙகினநீயிருநத மணணிடைமழையுமபெயயாப
தவநாயகூழிவிளைவுமபொனறும போதுநாநீயிருததி
[illegible]வஞசிபதியாநீமுனன நநதிகளியமபுகினறார. ௰௩

மனனவகேட்பாயநீச மஙகையைபபாரபபாாகூடி, நன
'னெறியரசியாகநாடடுதுமெனறுதாஙகள,பொன்னிறே
ரபசுவைசசெயவித ததனிடைபபுகுததிமாதைச, சொன
னவககோவினமீது தனததினைசசொரியசசொலலி. ௰௪

அககுலகீனமபோயபபி னரசியாயினளெனறெணணிய
பககமுறறநதமாதைப பரிநதவணமிசசிறபாலே
யெககிலாதருநதிமறறு மிசசையாலிழிவாஙகோவின
மிககவவவுறுபபையெலலாம வெட டிவெவவேறதாககி.

றெறிசோமாசிகடகு நோபாகமவலதுபாகம
வெறறிவேதாநதாபாக மிககுறுமிடதுபாக
முறறபணடிதாகளபாக முபாததியாாபாகநாபபண்
சொறறிஞனனநதான றுாயதீககிதாதமபாகம. ௰௬

நலததிருமுனகுறஙகு நாலாயவேதாபாக
மிலககுறினிடதுவூரு வெசசவேதியாதமபாகம
வலததுடைகலையினசனம மாாபினாபாகநாபபண
பலததராமததியான பட்டாதமபாகமாகும. ௰௭

அளவுறுமுதரமெலலா மாரணபபட்டாபாகம
வளஙமசோவெநசிறறண்டு மந்திராபாகமாமற
றுளபரதேசிகட்கென் றேறதியபபசுவினமெயயைக
குளமுதறபகுநதுகொளளுங கொடியசணடாளகோலர்

வேறு

வேதமுனன முறைதததிடுஞசாதிகள விதியிதெனறு
விரிததுவிளமபுகி, ஞேதுமாரணந தனனிலுதிததுமண
ணுலவுசாதி யிரணடவையுனனிறற, றீதிலவநததகொ
னறுகிவததகச செயதியோனறுஞ் செபபுமிருவரின,
சாதகனமவிசுததனேவததகன சஙகரனுபதேசனிவதத
கன. ௰௯

எனறுவேத மியமபியநீதிவிட டிடையிலுறற குலவு
ளாயெனபெறத, தனறநாடடுறுமனனனவகுததவிச சா
திசஙகரமெஙகடகுததானிலேத, தனறுபுணணியகினா
கததுறுஞ சொனனமோடடுபோலவேதோனறிடு,மொ
னறுமீசனுருவினாமேனியு முலகாகணணுககுலகாபோ
றறேறுனறிடும. உ௰

வாமரிககிணையோவூாசசுவாவெலாம வாரணஙகளன
வோவராகமிப, பூமியுறறமரஙகளவிணடாருவைப போ
லுமோவொணபுவியிறசிலேகளசிந, தாமணிககுகிகரோ
சமுததிரந தனனையொததிடுமோநீததடமெலா, மேம
வெறபுககுஙகஙகாநதிககுமொப பெயதுமோமணடரும
லேயாறெலாம. உக

உம்பாதேனுவோ ரோபபசுவனனவோ வுமையிடதத
ரககிமையோாக ளொபபரோ, வமபராஞசிவகிநதைபப
ணவரின மனனருட்சிவநாகமையாகொவவா,ரமபொ

ஞகியசீடதிபணடித ரொனறெுரனப ரிறையடியாாதமக,
கிமபாகோடி மறையவரொபபொன றிசைததநாவரி வே,
னெணறிறைமுணம. ௨௨

நெருபபையோரமபரததினிறகடடியோா நீண்டவன்
னியிற றாககமறையவ, ருருததலூரிறறழலெளறிராமலே
யுலநதசெயதியுலகமறியுமே, தருககுபாமபின தாளமெ
ணரேுாபதி சஙகராலய முறறதவததனை, விருததமாய
ராககவவிததினஙகொலும விதியறிநதொருமெயததவா
கலலையா. ௨௩

அநதவாலயத துறறஙகிருநதுவா ழமயாநதன்னிலவ
ளாககடிததரா, வநதிறநதமைரொககிககருணையான மதி
தநெழுபபியமாநகாதனனிலே, யிநதமாதவாதாமுறுநா
டனி லிவாமடததடி யாணமஞசனநதரச, சநதவோாகு
டஙகொணடுநடக1வோா தககவேதியன றனகரங்திண்
டலும. ௨௪

தாதிகணடககடதைததகாதரச சஙகராவெளததார
ணிமோதியே, பூதிமெயயிறபுனைநதோாபுதுககடம புக
கெடுததுமுன போறசெலுமபோதவண, காதிவேதியரி
நதவெளளாடடிநங கையணைந்தகலமபழு தாயததென,
மோதிமணணி லுடைததனளனனியா முட்டிலந்தணர்
மூழகுவதனறியே. ௨௫

அநதணுளா பரிசிததசூததிாக காமசுததமென ருக
மஙகூறுமோ, விநதமாவிலநதனனிறபுதுமையென றிவ
ளோநாமபிடித தீாததுறககடடியூன, சிநதமோதுவஙகல
லியாககோாமொழி செபபியெனனததிரணடவாசோவி
டம, வநதமெயததவா முனனமறையவா மதிததவின
சொலவமதிபபாயரோ ௨௬

கலலியாககிணை யிலலெனசசொலலுவா கடிததிறநத
வக கடசெவிதனனீா, நலலநேயத தெழுபபியவனறு
கைம நாஙகளகணடனமினறுபினகணடனம, பொலலிர
லலீாநறபுணணியரொனனவே புகழவொலலவருமபபுக
ழிஞு, லெலலியறறமசீழசசியராகியாமெணணிநுமமை
யினிதுகொணடாடுவோம். ௨௭

துயயநுமமிறரெுழுமபியநததோா தொழுததைநீா
ககோா கடஙகொணடு செலகுவாள, செயயஞானமறை
வல்லசறபாததிரன றிவவியாறஙகததாககசிகாமணி,கை
யணைநத தெனவககடநதனைக கடிதுடைததனள பாாப
பாாகடையரோ, வெயயசூததிராதீணடினமறையவாமி
ககநீாபுககுமுழுகவிதியலால. ௨௮

ஈனசாதிகட கநதணாதீணடிஞு விழுககதெனறு சில
நூலியமபுமோ, நானிலததிலிது வெணறருமநீா நாட்டு
சாததிரமேதுநறபததியே, தானவிநதபபினழையபபொ

றுப்பதே துததமததாகீரொளளிதலலாநெறி, மாணிலத தில் நடததுகினறீரிது மகிமையோதாகக மாகினமறுப பிரோ. உகூ

எனறலுஙகல்விதேவரிவாககுப்பா மெதிாதநோருததா மிடடுககொடுபபமென, ெறனறுமசசபை தனனிலமல னை யுனனுமனபரகததுறுஞானியுரு, செனறுநுமமைப பரிசிக கொணுதவா சேவைததாதியா திணடத தகுவ தோ, பினறையொனறுரைபபமவெகுளாதிரும பேசுகீ ஙகளபிராமணரொபபடி ௩௰

பிரமஞானி பிராமணனெனபவன பிரமகீனனபிராம ணனுவனே, பரமவேதமபரபிதமமபரம பரசிவனபர மேசனெனுமபெய, ரானமகேசுராக கனறிபபசுககளா மரியயாககுபபரசததமாககியே, வாமுறததிரிவீராகீபர ததுறு மனததராகுமயேசுராககொபபிரோ. ௩௧

ஆதலாலுன மயீசனடியவ ரணைநதுநெஞ்சினு மஙகீக ரிககொணு, தோதுமுததா மெனறலுநனறுநன றுனம டதது ஞமலியுமுனமடத, தாதிதனனினுந தாழவெண வெஙகளைச சாறறுமினகுலததாருததறிபபதோ, பாதக பபரசாயினைமுளளினைப பரிதநொரரபபையப பதிததது போனறதால. ௩௨

எனவுரைதது மறையவாஞானியை யெமமுனூரண மோதுவியெனனவே, யனகாநறகல்விதேவாசுணஙகளை

யஙகுலததிலெ டிததழைததாசுவா, வெனறுமனன
ழைததனனெனறுவந திஙறஞசிலககணமெயதவிருகக
நின, றனதுநெஞசிறசதுமறைதனனிலோா சாகையோ
துசடகககனவெனனலும ௫௫

ஓதிலககண மெலலாமபெறமறை யோதுகினறசுவா
வினேநோககிறா, வேதபாரகா நாணிபபயததுடன மெ
ததவேகலவிதேவாககிறைஞசிறு, ாாதியீசனடியாாபெ
ருமையை யநதணளாறிநதிலிரோவெனப, போதவேத
ப்பிதாமகனேயினிப பூனாயெனனபபுகனமறையோயந
ததால். ௫௪

காளிதேவா சிவசித்தா.

காளிதேவாசமபூரிண்மறையவாகடிநதவாதிறகடிநதெ
மூநதாரண, ஞாளிபோதெனவோதுவிததாாமறறு நமப
னனபா சிவசிததாவாதியா, தூளியாகப பறககபபடடப
வா சுததநேயனாச சூததிரனெனறிடுங, கோளிவேதிய
ராவவாாரனபுகழகூறுநேயததிருககுலாககனறலும.

எஙகளகாலிற செருபபுககொவவாதவ ராஙகளுககு
மேலெனனுமதெனனென, வெஙகததுமறையவாகூற
லு மெயததவததா சிவசிததரானபவ, ரஙகணனபுகழ
பரடாதவநதண ரததிருககுலததாாகளடிகளிற, றஙகும
நதச செருபபிறகொவவாரிது சததியஞசத தியமெனச
சாறறவே. ௫௬

என்னவந்தண சொல்லாமலெகுண்டெழுந் திவனைவந்து பிடித்துத்தருஞ்சொலப், பின்னிடைநதொரு காட்சியைக்காட்டெனப் பெரியபத்தர் செருப்போர்புடையதாய்ச், சொன்னமாமறையோரிலொருவனைத் துலையிலோர்புடை வைத்துறத்தூக்கினு, ரன்னவேதியர்தோற்றனராதலா லத்தனைப்பரிகாமற்றனரிபுட. ௩௭

பிப்பாசசையார்.

குருமகேசரிவிஙகநற்சேடமேகொண்டுமேனிகுலவியகொள்கையார், ரொருவராலுமளப்பருமேன்மையா ரொப்பிலவீர விரதத்தினுற்றுள்ளார், பெருகுமந்தணர்தமமுளொருவர்போ பிப்பாசசையா கொப்பூ ரெனுமபதி, மருவிவாழபவர் தஙகுலநீதியின் மனனுநீர்மை மறுத்தநெறியினர். ௩௮

செக்கருஞ்சடையீசனடியவர் செய்யதாளிலசெருப்பின்குணுக்கினை மிக்கவெண்ணிகளஙகருஞ்சோததவர்மேவுபாதத்துகடிருநீறதாயப், பக்கமாகவணிநதப்புரப்புடைப பாவுமூவிருகாதத்துடபதர்தா, முக்கணெணநதைதவத்தினார்பூசனை முயலக்கேட்டிடினமோகத்திலேகுவார்.

சூலவண்டியின மீதுவிடைக்கொடி தோரணஙகள்சவரந்துலஙகவண, காலுலாவுமெருத்தங கழுத்தெலாங் கண்டைகண்டிகை கூட்டிக கனகபபூண, மேலதாமிரு கோட்டினிலேற்றியோ மிக்கதாளிற சதஙகைகளார்ப்பு

டன, கோலமேவிநடக்கமுனசென்றுதாங குலவிச்சாங
குபலாவெனக்கூறியே ௬0

சென்றுசங்கமப்பூசனையூருழிச் சோகதமாதவாதாளிற
பணிந்தவ, ரன்றருந்திமிகுந்துறுநசேடம தாவிபோல
வகத்துனிச்சோதிடாத, துன்றுவணடியினமீதினிலே
றறிவஞ்சுத்தமுத்திபபரமிதுவெனனவே,யொன்றுதம
மடங்கொண்டுபுகுந்தபிறற்றணபிலருந்தியுவகருநாள

இன்னசெய்தியை யந்தணாகண்டுகண டென்னிதெ
னனவெனச்செவிச்சொலலரா, புனனுநாளிலவவூரிறறி
ருக்குலத தொருவரிலல்லிச்செய்தியுறுதலா, லன்னசெ
யதி யறிந்திவாசென்றிவ் ராருநசேடங்கள வணடியிற
பெயதுபின, மினனுமம்பரம்மலுறவேமறை மிக்கவேதி
யாவீதியுட்செலலலும ௬௨

அந்தணாதுகணடடாங்ஙெழுநதையாபிபபாசசை
யணாநோக்கியே, யிந்தவணடியினமேறகொடுசெலலும
தெனனிதெனனச செனவிருந்தங்கடான, சந்தவெளளி
க் கயிலையினினறுதான சாரபபோகினற தன்மையதோ
விது, ஙிநதையீன ரதமாதமிசசிலெ நெடியவீதியுணீா
கொடுசெலவதென ௬௩

இததையோாபொருளாகமறைததுமேலிடபமாக்கொ
டியேறறியெமமுருளே, சுததாபோலவருகினறவுமமை

யாஞ் சொலலவஞுசுதுநதூாவிவவூளாவிட், டெதலத்
திடையாகிஞமேகுநீ ரொஙகளுககிதுசறுமிதமல, வொ,
ததுநுமபெருமைககிஙகதிகநா முனறெஞைதென் றுண
ாநதுபொறுததனம ௪௪

புலையயிபபடி தநதுகலபபரோ போதுமெஙகளபுர
ததிஞமெனனவே, யுலேயிலஙகி யெனபபிபபூாசசைய
ருளளீடு சினததினராகியே, யிலேயமிலலரனனபாகள
சேடமீ தெசசிலெசசிலெஞமுறையினரோ, யலேயுமநதந
ரகிஞககாளரோ யழிவுகாலமணைநததுமககென. ௪௫

எசசிலலல விதுநமபிறோகரமு திகழநதபேளயிற
பபிபபதெனறலுங, கசசெழுபிடமோசிஙகமோவெய
ய காலஞெவெங கதபபுலியோவென, வசசமினறிமறை
யவாகூறவே யையாபிபபாசசையாதுதனே, முசசுமா
டையைநீககிககரததிஞை மொணடுவேதிய ரிலலின்மு
னிநதிட. ௪௬

பல்விததகில விழுநதியிடிகளோ பரவுமினனினமோ
வடவுஙகியோ, சொலலுதறகரி தாமவடவாவனற ெறு
னியதாகச் சொடிலபடிலெனறெழுந, திலலமெஙகுந் தி
ரிபுரமோவெழி லீசனேறறிவிழியஙகியோவெனப, புல்
லரந்தணா கொப்பூர்த தெருவெலாம் புகைக்தெழுந்து
பொடிபடவேகவே. ௪௭

துடடராமையரிலலுநதாமோதரா துயயவிலலமுமச சுதரிலலமு, முடடவெநததுபாறகரபட்டரிலமுடியவெ ந்ததுநாரசிஙகையாதம, படடசாலையுமாரணபபடடரப் பணணரிலலும பரநதெரிகொளுததததே, தடடிலாதசன னியாசிபுராணிகா சாமவேதா மடமவெநததெனறபின.

ஓடுவாரு மொளிககுமபெயாகளு முளளமஞசியுளறி டுவாாகளு, மாடுதஙகளசிகழியெரியுதென றஙகையானி னறவிததிடுவாாகளும, பீடைகொணடா ஞலயமபுககு யிா பேணுவாருமபெருதததநதாடியு, நீடுமீசையுமவெந ததெனபாாகளு நீாககிணறறை நீணநதுறுவாாகளும

உடுததவாடையெரிகினறதேயென வோடியோடியுத றிடுவாாகளு, மடைககலஞசிவ னனபாககெனபாாகளு மவாபுறஙகணட யஙகொளிபபாாகளுந, துடைததுநாம ததை நீறிடுவாாகளுநந சூலிநேயாககுத தொணடொன பாாகளு, மெடுததஙகையின ராயதமொழுவாாகளு மெரி யுதேயுட லெஙகுமெனபாாகளும. ௫௰

தபபுமிலலுடைத தாமோதரருடன சாதுவேதியாத ககணாதமமுடன,செபபுநாரசிஙகையாபுரோகிததேவா கேசவ தேவரிவரெலாம, பிபபபாசஙசயா மூனபணிந் தியாஙகள்செய பிழைபொறுதது பெரியோயெனததுதி த, தொபபியனறு சனமயனீநதவிவ லுரொமககினறுதக ஞ்செயதாயென. ௫௧

மறறுமுளள மறையவா கூடியே வநதிறைஞசவவாத
மைநோககியே, சறறுநெருஙகிற கருணைபிறநதுமுன ரு
ழநதுளோாககுத தயாசசெய வேணுமென, றறமறற
வராம பிபபபாசசைய ஙகைகயோரிரண டேறறரசேட
மே, யுறறிடனகர மெனறனபிறபோறறலு மோடிவந
தவ ரொணஙகயிலுறறதால ௯௨

அநதவிபபிர ரிலலமுன போலதா யஙகியறறதெல
லோருமறிவரோ, யுநதுசேவினன மாதரசெனனரோ டு
ணடகூழெசசி லெனனவுணாநதிலீ, ரிநதவாறதறிநதறி
நதநதண ரெமபிரானடி யாாககுககுலஞசொலின, வெங
தெரிநதெழு தீநரகெயநுவா விநசலேசுர வேறுமொரு
ததாகேள. ௯௩

மாதரததுணடயா.

இனியமாதரததுணடையனெனபவரீசனேசர்ககிததக
ருததினா, புனிதராடும புனலபுறபபட்டுறும பொஙகு
சேறறினிற பூசுரனகுடடநோயத, துனியனோபசுப பி
னறுடாநதககுழி துடையமிழநத விழுநதெழுந தோடி
யே, நனியிராவிற கழீஇயஙகுறஙகின னுடுஙகாலையி ன
ல்லுடலானதால. ௯௪

கணடுவெபபிர னறபுதநெஞசுடன கடிதுவந்தககுழியி
றபுரணடெழ, பணடைமேனி படைததுபபின ருணட
யா பதமபணிநத பனவனேப பாணடுநோய, கொண்ட

போகண் டிதெனவெனக்கூறவே குலவியோடிக் குதித்து முனகோலமே, மணடிஞ்ஞெழு நூறுமறையவர் மனமறறுமோா சைவமறையவா ௫௫

புலவாபோறறுமெய்யுறபட்டெனபவா போசராசனைப் போதிகருநதேசிக, ருலவுசோமவவை யெனவொருபா ணிசசி யோகநகுவேநத ஞவபபுறபபாடுவா, ளிலகுமீச ன பதாமபுயததிசசையா ளினியவெவவணத தாலெழி லுறபடா, குலவுமனபிணிற கூடியசெயதியைக் கோளா வேதியா மனனனமுனகூறலும ௫௬

அறிநதுநெஞசி லஞமதியாதரோ வனபிலவநதிககச சினனுளமாநதபி, னிஙஙநதநீதிய ருறபடாசெயதியை நிலததாகாண நிமலனவிளககுவா, னறைநதவநதத தவ ததினராவியை யழைககசசென றுறு மனறினறிமறறிரா ச, செறிநதவோாவட தாருவினமேலொரு தீயபூதநதி யஙகிககறஙகவே. ௫௭

தனையதிரநதிட விநதவடநசெழுஞ சநதமேதெனத தாரணிமனனவன, பொருவினமாநதருந தானுமவவா விடைப போநதுநீயாாபுலமபுதியெனனவே, யரசகேள பனனிரணடுவருடமா யையருறபடாநதியைநோககியே, கருதுபூதஙகளோெழுநூறுயாங காததிருநதுறுஙகால ததினேறறிரா. ௫௮

எனபெருமபசியாலெஙகுமெயதியா னினறணைநதன ளிஙகுழுபூதஙக, ளனபருறபட ரஙகபபுகையிலே யாா நதநீஙியா லததனகயிலையிற, றுனபநீஙகி யணைநதனர் யவா தூயவெனபினஞு சுட்டிடினஙகெழு, மெனபுகை கரு ளணைநதரனவெறபினின மேவுவனனென வேநதன விருபபிஞை ருக

நீயரணகிரி மேவுமபடிககொரு நிசசயககுறி செயதுாி கழதவெனத, தூயவாலினை ஈானபிடுஙகிககொடு தூககி சசெலகுவ னெனனநத துணிநதுமன, மேயவநத வடத திறறனதுடன மிககவொககலு மேவியவவெனபினைத, தீயிலவீழககப புகையுறுயபூதம டில செலலவேநதன சி வனகிரிசோநதனன கூய

இநதவூரினமுனககதைகயொனபவ ரீசனனபரிருசெவி தானபுகட புநதியறற புராணிக னெனபவன பூசுரககு லன் பொயகவுளாயின, னொநதமததன காததாலரிபுடு மீனமொனறு மிசைககுதலினறியே, யநதமாலே யுயாத துளாககினறபொய யான நூலே யவைமுனனறைதலும.

இதனைதநஞுசெவிகேடகவறிநதிருந திசசழுககனையாம் வதையாவிடி, னததனிததன பதததிறகுத்தூராளு மாவ மெனன வறிநதவனசசிர, மொததியேயபடை கொணட ரிநதநதமெய யுடசெறிபபவநோவுடல் விணடுசீ, மொய

ததவெமபுழுக குபபைதனாயெலா மூடவிநதஙின மூதா
ரறியுமால். ௬௨

அனறிவேறுமோரனபாகெமபாவிவாழையாபோகை
யரததனருளமிகத, துனறியுளாவ ரநதணசசாதியர் சு
த்தனெறுணடாமேற றுனனியபததியே, பொனறிவாழ
வுறு நாளிவிவாசெய லுமபாகோனுலகததாகருணாதது
வான, மனறிஞநன குறியுடனீசாபோன மாணடகன
றை யெருததினவயினகொளா ௬௩

வருதலகணடு வணஙகியககனறினை வாஙகிவைததும
லாததாளவிளககியே, பொருவிலாதனரு சோததுளவி
ருபபிறைற போறறிநிநப புனிதன முறுவலகொண, டு
ளைசெயவானமக கிநதரிததகன றானருநதற குவபபா
ணதெனறுநாந, தருமிசேடர தாசனமுன செனறிதைச
சாறறததுககமைத தாழததஙகிருநதனன ௬௪

நாமபசிததன நீயாகிலுமினி நாணமினறிச சமைநதி
டுவாயெனச, சோமபதினறிப புலாலதெனமலே தூய
நேயத தரிநதுவெவவேறதாய, வாமபிணககராக கிளப
மபிறககுமவ வகையறிநது சமைததுபபடைததலும, தீ
மபரநதணா கூடிககரஙகளிற றியகறகதைகொணடுசின
ததராய. ௬௫

மடததைவெமபி விளாநதுமதிவினை வநதிடிதது கபா
டஙகளவாஙகியே, திடததுவேதிய ருடபுககுபயோகை

யாச சேரலெனறநதத தீயபுலையனைப, புடைததவனற லைதனனைககதையிறை போகமோதிடு மெனனபபுனிது னுஞ், சடகெனதெரி யாமனமறைநதனன் சைவநே யத தபோதனாசாறறுவாா ௬௬

*புலையாீசனொன றநதரமிஙறிவெம பொயயுளாககிண றீ ரொபபடிநமமகத, தலையுீசா புகுவாநுமவீதியி னவ ாபுகுநதிட வொணணுதறிவிலீா, மலைவிலாறபுரஞசெற றவனேயளா வநதுநிநதிததீாமாயாநரகரா, யுலையுநீரொம பிரானுடனபோதுநா முமமைநோககியிவ லூரிலிருககொ ணா. ௬௭

எனறுபோகையரோகுமளவிலிவ வீனவநதணருரிலிரு பபதாம, வெனறிலிஙகமுமபூசுராபூசிகக மேவுலிஙகமு மிகருளலிஙகமு, மொனறிடுநதஙகள பீடஙகளவிடடுவி ட டொன்றுமினறியவ லூரிலுமபோகையா, பின்றுடாந துநிலததினுமவிணணினும போநதெழுநது பிரியததிற் செனறதால. ௬௮

இததிறததி னிலிஙகஙகளேகலா லீசனேசமி லீனப்ப னவாகள், லவததசெலவஙக ளோிகுளங்கயம வறறியு ளள பயிாகளுமவாடியங, கொததமணணு மதிாநதுமா ஙகளா யுளளவெல்லா மூலாநதுபாசுககளு, மெததிடுமய யங குனறிரிககுல மிககவுளே மறுகெஙகுமேவின. ௬௯

அந்தகாரம தாகியுறபாதஙக ளாதலகணடு மறையவ
ர்கூடியே, வநதுபோஙகையா தாளின வணஙகிமுன வா
ழதகினறுமயஙகியசிததராயப, புகதியீனாபிழையைப
பொறுபபதே போதஞானததா போறறுஙகட ளதா, மெ
நதமுறையு மெமமையுமவாழவிகக வீசரீயஙகெழுநதரு
ளெனறலும. ௭௰

அனபாபோஙகையா வேதியராயினோக கபயவததங
கொடுததருசலெனறெழுந, தினபமேவி நடநதிடலிஙக
மா மெமபிரானுரு வஙகளிவருடன, பினபுமுனபுமுன
போலமகிழசசியாற போநதுசெனறு பெருமபததிநேய
ஞ, மினபுகுநத விட கனெனமுதன மேவுபீடஙகண
மேவாதுவேறதாய. ௭௧

பெரியலிஙகளு சிறியபீடததினும பிறஙகுவிநதுவின்
மேறகுறுலிஙகமும, வரிசைசோநற படிகலிஙகஙகடாம
வாணலிஙகபீ டததுமவளொளி, விரியுமநத வுவலமெ
யபபீடமேன மிககவாண விலிஙகஙகளாக, ம, பரிவிலு
றறின மபபடிமணணுளோா பாாககவாசசிகக வாழகின
றபாாததிபா. ௭௨

- இனனுமோரவை குட்டவையெனறுபே ாயதுவா
ளபபெருஙகுலசசாதியா, டனனுடமபிலவெண குடடத
தனாயா சஙகராவெனச சாறறுமொழியளாய, மனனுநா

வடி கையெனுமந்தணா வாழூமூரின மறுகுறவேதியா,
துனனுமேனியிற குடடததுநீசியெந துயயவீதிபுகலெ,
னசசாறறலும. எ௩

பாவகனம மறையவாககெனனுடற பாணடுரோகமப
லிககவெனசசொலிச, சாவழிடடுச சவுராடசோமயன
சனனதிககணைந தெனறனசரீரமே, ஞேவகறறிககொ
ண டலலாலிவவூணையா ஞெககியேபுகு தேனெனுநோ
னபுடன, றேவாகோவெனுஞசோமசிரததனைச சிநதை
கொணடு திடததானடககுநாள எ௪

அடியுடைநதுடைநதறபமுறசெலலொணு தாகியே
முழந தாளகரததாறறவழந, தீடலிறைறபுரண டனறறு
திரமா யொயவுஞசலி யாமலுருணடுபோம, படியறிநது
கருணையிதியன பரசிவனெதிா செனறுமு னினறுமின,
கொடியநோயை யகறறிநறறிவவிய கோலமாககொடுத
தபினகுடடவை எ௫

பணிநதெழுநது பரவியபினபரன பாவையேயுனறனை
பததிமகிழநதனந, துணிநதுவேணடிய கேடருவேமெ
னத தோகையாளுணாப பாளபெருமவபபுமு, ணணிந
திருககவெம மணணையரிபபரோ வததரினனை யடியே
னவிழியெலாந, தணிநதிடுமபடிகண்டமையோதுமென
ருழவகன்றனன சாரோனபதமென. எ௬

ஆயினீயந்தநாவடிகைபபுரத தநதஞளரறியுமபடிககவண, போயமகிழநதுநமபாலவருவாயெனப பொருநதுநாளநதப புலலாதமமேனியிற, றீயபாணடுச செறிநதுதியஙகினா செயயவநத மடவாள்செயலிதாற, பேயரநதணா வெயயவாசொலலெலலாம பேஞெஞுமனன பினறையுமொனறுகேள எஎ

சாமவேதிக னௗரோமறையவன ருனவியோமநதனிலேசரிககுநா, ளோமவிலஙின னபாசுபசய ரொனுநாம ரிசைநதோரவனததிலே, சோமசேகராக கெனறஙகழுதிணைத துறறநேயததமைககினறகாலையின, பூமிமேனய னததஞயமேலவ்ருநம பூசுரததவன போதரலகணடன். எஅ

இவனகணதத னமுதினைககாணுமென றெடுததுழுடவொனறினறிசசெருபபினற, சிவனபததைதிணைநதுடனழுட்மேற செலலுமாதவன கணடுசிரிததிது, நவமபறைககுல நஙகணபடுமென நாறுதோறசெருப பானமறைததானெனு, மவஙகொணெஞசி னகஙதையினமநதிர வரியசததி யழிநதுமணவீழநதரோ. எகூ

அஞசிவநது சுபசயாதாளினமே லட்டமெயயு முறபபணிநதேததின, னெஞசுவநதவா பாலுபதேசமுநேயசேடமுஙகொணடநெறியினல,வஞசிபாகனகயிலையணைந்தனன மனனகேளததனவணபததனபரோ, விஞசுசாதிய ரீசனமேலனபிலா வேதவேதியா நீசரொனசசொல.

ஒள்ளியாக்கு மித்தப்பட்டாவிச்சல ஞேங்குகோபத்த ஞு
கவுரைசெய்வான், றெள்ளிதான பழங்கதை பேசிலெ
ன சிலமரங்களைச் செங்கையாற்கிள்ளினல, வெள்ளிதா
கிய பாலவிழுமானிட்ட மேனிக்கிள்ளின விழுந்திட்டப்பா
லென், வெள்ளிவெவ்வுரை கூறவிருந்தபே ரிதுவுமுள
ள தென்மெலலென்க ௮௧

வேறு

வச்சேவச்ராசன்சொன்ன வார்த்தையைத்தாபிப்பாரா
யிசைவேறவந்திருந்த விருந்தவாசிவநாகைய
ரசைவேதுமில்லாரத்தாங் குலத்தினைப்பிடித்தழுத்த
நசைவேயகாமதேனு நல்'மூலையெனப்பாலசித்தே. ௮௨

சிவநாகமயனைவேந்தன் செங்கரங்குவித்துப்போற்றிப
பவநாசரிவராமென்று பயந்தனன்பாரப்பாரானோ
தவநாயகத்தரான தண்டநாயகரையஞ்சி
யவநாமிங்கணைந்தென்று ரரிகண்டவிபமபோலானா.

திருத்தவாசிவநாகையா செய்யத்தண்டிகையிலேறித்,தரு
கதினைமுன்னனுசெல்லத்தண்டநாயகருமபின்னே,யரு
ததியாஞ்சிவலிங்கமேறி யரனமனைசென்றுபுக்கா,விருத்
தமாமறையோர்போத வெளகிஞாவெருண்டுபோந்தார்.

சிவநாகமையார் வாது

முற்றிற்று

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௩௩௪.

உ

திருசசிறறமபலம

வாசசையாவாது.

*வரசிவனெனறுலகுணாபபாாவாசசையொனுமபோாா
சரணாபதகமலஙிததந தருககிறைலருசசிபபாா
விரவியகாமாதியெனு மிகுமாறினவிதியொழுகா
ருாவியவிநதிரியவழி யொழிநதுணாவோடொனறுவாா

சாபவனுககிரகஙிதத சவுரியததாாதஞசமயப
பாபலவுமிகவலலாா பணிகுணததாாபடாபுகழாா
சோபசெனமமரணநெறி தொநதிககுஙகனமமிலாா
கோப*நமனெனுமஞசிப புறஙகொடாககொளகையாா.

புததாமுதறபுறசசமய[illegible] பொருஙகரிகடகரியனறா
மெததுபிரமாதிதெயவ விலஙகலகடகோரிடியனறா
சததியநறசிததாநத வேதாநதசசதுாவலலாா
ஙிததிஞாயினிடததுமவ நெறிகாணுஙிலைமையாா. ௩

மோகமிலாநநதியாா முறறுணாவுமபிருஙகீச
ரோகஙிஙகஙிடையுட னெழிறபிருகுததீசியெனபாா
தாகமறுநதவபலனுற சாபமிடுஞசததிகளும
யோகநெறிககவுதமனா தருககமுமோருருவானா. ௪

* பரமனெனவுலகுணாபபாா பாசசையொனுமபேராா, எனறுபாடாநதரம * நமனேனுமென நீடறபாலது நமனெனுமென விகாரமாயிறறு

சுருதிமொழிவிதிவழிபாற றூயசிவாகமசசொலலான
மிருதியினறபுராணததாலவாதசெறபவிதணடையினற,
றருமநெறிநியாயநூலவைசேடசாததிரததா
லருமருததாபததியனு மானமுதலளவைகளால. ௬

படைததலளிககுதலொழிததலபரமனலாறபிரமனமுத
ற, கடைககடவுளானமுடியாக கனபுவனமுழுதுமென
விடைககொடியானபெருமையினை மிகசிறுததிவெவ்வா
த, நடைககிரிகளவிழவெறியு நறகுலிசனெனநடபபாா.சு

மாகமதியாணடுதொறும வருஞசிவராததிரிவிரதந
தோகைபஙகனசவுராடட சோமீசனிடததணைநது
மோகமுடனபலநாளகண முனனியனுடடிததறபி
னுகவநதசிவசிசிநா ளனுகவிபரமணைவமெனு. ௭

மனனவனுககுனாககவவன மனதநெணணுனுகியிவ,
ணெனனுடையபடைமுழுதிறகிசைநதபடியிடவேணடு
ம, பொனனையெணணியெனகருமமபோறறிபபினபரத
தையாபோ, னினனினைவிறகிததசெயநீஙகுவதேநீஙக
ளெனறு ௮

காவலனறனூழியமுங கணணுதலோனபததியனபு
மேவிலெனறுசவுராடட மிகுநகருககிபபொழுதே
போவலெனவவலூரிற பொருநதுசிவனிஙகிலனே
வேவமிலாபபெரியயுனக கெனனசிவந யெ

எனவிகழசசிக குறிபபுடனிங கெனகருமஞ சிலதய
வொணணு, நினதுசிவராததிரியை நீயனுடடிபபாயெ
ழிவாய, பினனையொருவா சொறகேடடுப போகலெனவா
சசையா, மனனுனாததவாதுவெனறென மதிநியமமுடி
பபவே. ௰

உலகிறைஞசவிணணோதத வுவநதுசிவகணமபரவ
வலகிலபலவாசசியமு மாரணமுழஙகவாகக
நிலவுசிவராததிரிநா ணீடுமெனபாநேயததா
லிலகுபுகழசசோமீச னெழுநதருளுமெனறரோ ௰௧

எணணியுளஙகளிததிருநதா ரொழிறசிவராததிரிமுனனு
ட,டிணணியநறகணநாதனறி நவுருவமேவியே, யணண
றிருமுகமெனவொனறுஙகைகயிறகொணடானகொடிகொ
ண,டொணணிலவுநெறசாலைபுனழவினாயவோடிடுவா

படியளபபித திடாநிறகும வாசசராசா பாறசெனறு,
துடியிடையாளபாகனெஙகள சவுரா. டசசோமேசன,
விடிவதனமுனனோயுனபான மேவுவளிகளாருசியநெற,
கடிதொழிசசெனறேலையினைகைககொடுதது மறைநத
னனுல ௰௨

வெளியானவளவிலெஙகள வாசசராசாவிழிநீாகொண
டொளியாருஞசோதியெனபா லுவநதணைதலுணாதது
களியாமுனவநதகனறுன காரசுராபதிவாயி, லெ
நதிருநதானக குட டவைபா லெதிாசெனறுன.

ஆமென்மையாதையா னனபிறகாயப்புலிக்கறையிற
சோமேசனென வந்து தோன்றியங்கணிருந்தத்துறை
பூமேவுமடியார்பாற் பொருந்தலரணியறகையென்று
சேமேவியேறுவிடைத்திருவருள்கண்டமூவாராய. ௰௫

திருமுகத்தைச் சென்னிவைத்துச் செயற்கையொன் றுந்தெரியாராயப், பெருவிழிநீராருகப் பெருகினறு சோபித்தே, மருவியெனபாலவந்தவுன்றன வடிவையுன னியறிந்திடு, கிருபையேறகெளிதனறு லெனறிருப மேந்தியே. ௰௬

வாசகத்தைப்படுமகிழ்ந்திராவகனறதறபி
ஞுசிலஞேசோமேசனைவனெனறுமறுதியிஞற
பாசமிலாந்திகளுமபத்தாகளுதாமுமா
'ீசனருளேத்தியனபினிருஞசலபயாயிருக்குங்கால ௰௭

துமலாமாரி தவிராதுபொழிந்திழியத
கடலொலிபோற றிவயவாச
ணகாதா மறைமுறை
பிரிணபோ

நநதிகளுமளவிலலா நயபபிறைறெருழுதேததிச
சிநதைகளிததெதிாநினறூா செயயபுகழவிச்சலனும
வநதிறைஞசியாசசாிய மனததிணைமானிததான
பநதமிலாபபததாகளும பணிநதுநினறுபரவினா. உ௰

அனறுசிததராமையாககாவரியபருபபதநாதன, பொ
னறலருஞசொனனவிகப புரததிணநதானவாசசையாக
காயத, துனறுபுகழச சவுராடடச சோமீசனகலியாண
த, திறறிணநதானெனபபெரியோா வாசஷேசயனாயேத
திரூா. உக

களஞ்சியமேலாலயமாயககடிதமைததுக்னமதிலகண
டளநதிடுதறகரியபதத ாயாவாசசையாதாம
வளஙகொளசிவநிசிவி த மாருமலனுடடிததா
ருளஙகளிததாபததிபுளளோாககுதவாதபதமுணே

தொடைபபுயததாா வசவேசாவாசசு
புனனிநேசததாறபோறறி
ம நினறுொமமா

பெரியவந்தங்கரத்தனுட பிரதாபகாரணனென்ன
றரியுறையுமாரம்பமான றமைத்தரிஷயப்பதிட்டிப்பாணு
பரிவினுடன்றனைக்காத்த பாகவதாகளுந்தானும
விரவியிருந்திவ்விடத்தென வாசசையனமேவிலான.

இந்தவுரைகேளாரே விவவுரைகேட்டினனிலையை
நிந்தனைசெய்தோபரம நிலையமலாறசேராரே
வந்தநமதோலககம வாராதெனவெனவெகுண்டா
னாந்தவமயத்தனைந்து தண்டநாயகரறைவார. ௨௬

நினைகருமத்தகனறககா னினைபொருளைச சிதைத்தககால
வனபுறுமிககோபமுற வழககாகுமவறிதேநீ
யெனபெரியசினமபொருந்த வில்லபல்லவீசனிடத்
தனபாபிறதெயவங்க ளருகணையாரகத்துனறா. ௨௭

முத்தனிடத்துமையவளை முதலாகபபிருங்கியெனபான்
சித்தமிசைநதெணறுமற சிவமுமானறேயெனநினறு
னத்தனையலலாந்தெயவ மறபதெயவமெனறெணணு
ருத்தமநறபத்தமொலா மூலகாளுமனனகேள. ௨௮

அரியமாரையா.

வேறு

அரியமாரையனெனறே ரருந்தவாமகீந்திரமெனனும்,
புரியதிற பொருந்திவாழவார பொருவிலா வருணையத்
தாா, பெரியநமபரனே'ரல்லாற பிறதெயவப் பேர்சொ

னஞா, பெரியெனவெகுணடுகொலலு நியமமேயியல்
பாயுளளார. உசு

ஜமா

அருணெறியிவரகததோ ராதணனையமவேணடித
திருவுருததிரததையோ துஞசெயயநாவினஞயவநதான
மருவுநறபிசசைகொணடு வநதிடவதிலோரனனந
தணாமிசைவீழககணடு சாறறினனபிறதெயவபபோ.

படிததவனசெனனிசிநதப பாணியிறசடடுவஙகொண
டடிததவனமரிததபினபங் கததினும புறநதநதிடடார
வெடிததவிசசெயதிகணட விபபிராகுழீயெழுநதங (ன.
கிடிததசொலவினாரயவெமபி யிவனபிரமகததிசெயதா

இதனையார செயவாரநதோ விதமலாவுரையைககேட
டார, லுதவிடாதிலலைபோவென றுரைபபதே யுலகநீதி,
மதமுடனமறையோனறனனை வதைததனனவமமி னெ
னறு, கதமுடன முறையிடடேகிக காவலனகடையிற
சொன்ஞர. ௩௨

எனனவென றரசனகேட்ப விநெறியினஞனசெய
தான, மனனவென றுரைபபவேநதனமனிதனைவிடுத்த
ழைததங, கனனவைசெயதுவநத வரியமாரையனோ
ககிக, குனனமின்மறையோனறனனைக கொலவதெனக
குமமென்று. ௩௩

சிவனையா தரிக்குநேயா செயகின றதவமாயுளள
துவமையிலபிரமகததி யூககியேசெயதருனே
வெவணவனசெயதகுறற மியமபுதியிறவாதெனரு
னவனுறுமபிழையானசொலல லாவதனறரனேவல்லன்

காபபவனவதைபபோனெஙகளகணனுதனினனுறகா
கசுத, தீபபெருஞசினததாறகொலலச செலலுமோவெ
னனமனனோ, கோபபலாவெயயசொறகள கூறியேயரி
ததோனமுனனஞ, சேபபரனவனமைசொலலுந திடத
தனைககொலதிொனறுன ௩௫

கொலலென வுரைததவாறே கொண்டுசெலபவராக
கூடச், செலலுமென றழைததுசசென று சிவனறிருக
கோயிறசோநது, சொலலுவா 'ரானனையநதத துரோகி
முனகொணடுபோந, னலலதோபரனேநமபாநயபிறே
ாககினியாயெனன. ௩௬

எனறவாஙிட்டைதனனே யெமபிரானமகிழநதுநோககி
யொனறியகருணைகூாநதே மூாததகததுறுவாயெனனச
சென்றரிமாரரததன றிருவுருசசோநதவாறே
பினறுடாகாவலாளா பெரிதுயிாததயாநதுினறா. ௩௭

மண்ணிடையததனன்பா மறறொரு தெயவமெண்ணுத
திண் ணிமையாலேயாது செயயினுஞசிவனுககேறற
புண்ணியமாகுமென்பாா பொனறரியமராசாத்துங்
தண்ணிறைதலையினறுயய தலையரனுமேறகண்டாா.

வீரசங்கரா.

தணைமணுமற்றும்வீர சங்கரனென்றோன்பா
வணைமகள்பாகனல்லான் மற்றுள்தேவர்தம்மைப் (ரோ
பரிசியேன் சொற்பனத்தும் பார்க்கிலே னவாக்காமபே
டுணையுரேனென் னுனீர்மை யுறுதியாயொழுகுநாளின்.

சொற்பனந்தன்னிலவந்தோர் தூயனல்லாதபுத்த
வற்பனைத்தீண்டக்கண்டங் கரகரவெனவெழுந்து
நற்பவமில்லாப்பொல்லா ஞமலியைத்தீண்டுமிந்த
வெற்பட்டருட்லைச்சுட்டா லிப்பழுதகலுமென்று. ௪௧

பருப்பதக்கிரியிற்சென்று பாடகேசுரத்துமுன்ன
னெருப்பினைவளாத்துநெஞ்சி னித்தனையுன்னிவீழ்ந்தா
ருருப்படாதீயிலவேம்பா துமையொருபாகன்முன்னி
ன,றருட்பெருந்திருமேனிக்குள்டக்கினன்மற்றோன்பா

மஞ்சையா

கஞ்சனைச்சென்னிகொய்த கண்ணுதலுடையார்தொண்
டர்,மஞ்சையனென்னும்பேரார்வரும்பரசமயாக்கெல்லா
நெஞ்சகத்திடியையொப்பார் நிச்சங்கரச்சமில்லா
ரஞ்செழுத்தையும்வாயா ரமலநீறணியுந்தூயார். ௪௨

வெங்கனல்விழியோன்காசி விசுவநாதன்றன்முன்ன
மங்குலிபத்துங்ித்த மாிந்துமுக்காலந்தோறுஞ்
செங்கடிமலராவேத்தித் திரும்பவும்பெற்றுவாழ்வா
ருங்கற்பெருமைகண்டுதொழுதுலகேத்துநாளின் ௪௩

சென்னியின்மதிமுடித்த தெய்வமேதெய்வமென்று
மன்னியசமயர்நாசி யரிந்திடுமெஃகமீதென்
முன்னியேபத்திராலம் பனமதென்றாக்குநாயப்பண்
மன்னியங்காத்துத்தீர மஞ்சையாமகிழ்ந்திருந்தார். ௬௪

பத்திராலம்பங்கண்டு பரசமயத்தார்கூடி
யுத்தரவாதம்பண்ண வுவணவாகனன்றன்கோயின்
மத்திமத்திருந்துமஞ்சி தேவனாவரசசொலென்று
ரத்திறங்கேளாமஞ்சி தேவருமங்கணைந்தார் ௬௫

இருந்தபொய்ச்சமயாதம்பாலினையந்நூல்களைக்கொண்
டு, வருந்தினருடன்பட்டதா மஞ்சையாமறுத்தபின்னர்,
ஈருங்கண்ணன்சமயரான கபடரோவாதுயாங்கள், பொ
ருந்தியகாட்சியுண்டேற்பொருந்துவேமென்புகன்றார்.

புகறலுநன்றுநுங்கள்புண்டரீகாக்கனென்று, சகந்தொ
ழும்விசுவநாதன்றனைப்பணிந்திடச்செய்கின்றே, னகந்
தைவிட்டெழுமினுங்க ளாண்டவனுக்குமிந்த, முகுந்தனை
யாண்டோனெங்கள் முதல்வனென்றறிவையோக்கி. ௬௭

நீயருச்சிப்போனெங்க ணித்தனேயாவனாயி
னீயலாக்கரங்கொளெஃக நிமலன்றாமேயாயி
னீயளித்திடுந்தொழிற்கெ னென்சிறைக்கத்தாவாயி
னீயரனவிசுவநாத னிலயமுன்பணிவாயென்றார். ௬௮

தனையினரதிசயிபபச சஙகரனன்பரானே, ரரகரவென
ககளிபப வரநதைதசோவாதாவெளகி, வெருவியுணமரு
ணடுநிறப மெயததவா மஞசிதேவா, வருதியெனறுணா
ததசொலலை மாதவனறலைமேறகொணடே. சகூ

அஞசியஙகோயிலவிடடஙக கடிபெயாநதகனறவீதி
விஞசியவெளியிறசெனறு மேதினிமதிததுசசெலல
மஞசையாமுதலாகலலோா மகிழநதுமுனவிரைநதுசெ
ல்ல, வஞ்சகசசமயவாதாமயஙகினாபினனேசெலல ருய

வேறு

வநதுகோயிலுடபுகுநது மாதவனவிசுவநாதன
கநதமாாமலாதநாணமுனனஙகாதலிறபணிநதஙகிலன
மிநதமாஙிலததோாகாணக கிடபபதையெழுபபமாடடா
ரநதமால்சமயததோாகளாதலானரனேமேலோன. ருக

ஆதலாலரனைநமபு மடியவாருளுணடாகின
மாதவனவாழவனினறோன மடிவெனனபதறகுசசானறு
நீதலாமனனகேடபாய நிநதாசஙகரதாசையா
காதருநெறறிககணணுற சகதேவமலலனகணட. ரு௨

மோகவாலயததுவாழ முகுநதனுககுடலாமபஞச
லோகமுமெரிநதுவீழநத துரைபபிரமாணமன்றே
போகவேயிந்தநீயாள புரததிலுளரிககுததாதா
சோகமேவிடவிருககுஞ் சூனியாலயததைககாண்டி. ருங

யதிமுடியத்தனைப்பா மகிமைதானறிவைப்பரதி
நிதியனவாசசிதேவா நியமநீவிலககநதேவாக
கதிகளுமெங்களதத னணைநதுநெறகொட்டாரநதன
பதியெனவிருநதசெயதிப்பாரதனறு துதிததியனறே.

மனனனிதனபரிசனாககு வழஙகுபொனவரையுஙகாலை
யனனாபேரொழுதாதேபஙகளுசெழுததமைததுககேட்கி
னுனனருஙகணககுததபபா துரைபபதுதெளிநதிருநதும
பினனுநீவாசசிதேவா பெருமையேனறியாயெனறு ௫௫

மசசரவிசசலேசன வாதுரைவசவதேவ
ரசசமிலவாசசிதேவாக கறிவிததறகாளவிடுததா
நிசசயதாககமெனறுற செலவதேநிபாயமான
மெயசசெயலெனனவநதா விச்சலனவரைநோககி ௫௬

வேறு

திரிபுவனபதியாகித திருபபதியாயதறிபதியா
மரிபதிட்டைகாணவெனறிங கநதணரோயாதியாம
பெரியொலாமவநதிருபபய பேதஞசெயதிவவிட்நீ
தரிசனஞ்செயயேனெனற தெளிவேது செபபெனன.

கோபராயபபரசமயக கொடுஙகரிகடகரிபனன
ருபராயவாசசைய ருததரமுனனுரைசெய்வார்
சோபராயபிறபிறபிற றுளஙகிமுனிசாபததாற
றுபராய்சசலிககுமவா கருததரோதனாமனனு. ௫௭

அதிககததாககதிககததாக கதிககததனததனெஙகள்,
பதியொருவனலலாதாா பதியலககாண் பாாததிபகேள்,
விதிதிதியெனறேவறசெய வேதனாவணைய னெஙகண்,
மதிமுடிபபாாககிணையலககாண வைககவுறறோவலிய
ரோ. ருக

வானவாகோவிநதிரனவ வசசிரறகுமாதவனகோ
வானவாிககரனகருதத னாியமைசசனளைததுமாய
மேனலததவெஙகளபிரான மிகுமபதிமாலபதியாயிற
றுனளிததமகனுடலந தாமாடடாதிருபபதென. கூம்

விதிககுமயனறெயவமெனின விமலனாிசிரநதிருமப
வுதிததிடசசெயயாததென்ன வொருகோயிலுணடாககி
மதிபபுறுநறபூசைகொள்ள மாடடாதெனசினனபுததன
கதிததெயவமெனினமனிததாகாயமெனபசுவறமென்

வேதமிககதெயவமெனின வெயயசோமுகனறிருடி
யோதமெததுகடலினிடை யோடியுறறஙகழுநதுமோ
பூதலததைததெயவமெனிற பொலலாத மலஞசலஙகட்
கேதமுறறவிடமாகி யசுததமுடனிசையுமோ. கூஉ

நீரதுதானறெயவமெனி னெருபபதறகுசசுவறுமோ
வாரமுழுககொழிநதொருவ ரஙகையினஙகடஙகுமோ
கோரவஙகிதெயவமெனிற குறைககரமாபசுததசுத்தனு
சேருமவையனைததினையுந தினறுகொண்டுதிரியுமோ.

மோதனிலன றெயவமெனின மூலையொன றிலுறறிடுமோ
வோதுமணடநதெயவமெனி லுறறவதனவடிவாமோ
வாதவனேதெயவமெனி லாராமறறிரிநதிடுமோ
சோதிகலைகுறைநதிடுமோ சோமனே தெயவமெனின.

ஆவிதனைதெயவமெனி லனைநதிடுமோசுகதுககமே விியொாறுககொனறிவைககு வேணடுமெதனறெயவங களை,பாவபுணணியஙகளெனபடகாகனமநதெயவமெனி, லோவிலமேசதனமொனறை யுணாநதளிககவலலதோ.

தனையணைநதவடியவராத தாமகொலுமோதன்னைததா ன, வினைவதைதது கொளளுமோமேவுமுயிாசுகதுகக பினையதெனவறிநதணையா வ்வவகையாலனைததினையு நினைவிலறிநதளிபபனெஙக ணிததனவனிகரிலலோன.

சகலதெயவமனைததினுடன றருமமுஞசெயதககனறன, மிகுதலையெனறகாததலையாம வெகுணடுதநதைசிரந்து ணிககு,' மகமொழிததுக காட்டகோட டையாமுனமா னையதி, முகமலாநதுசிவகணமா முநதுபலன கொடுப பனே. ௬௭

ஆகையாலரனபதியா மரியயன்பஞசமாவரணத்
தோஙகயாலூாரூரி னுறுஙகோயிலுறறிடலாற
சாகையாலிவாதொழிறகுஞ சகலவுயிாததிறஙகட்கு
மேகனுமெஙகளதத னிறையரசவினனுஙகேள. ௬௮

ஞாலமெழுமபொழுதஞசு மணடொலாமஃ துணட
நீலகண்டாககொபபரோ நினமலாககுததுனமலஙகள
சாலவுளளோரிணையரோ தணிசுரமாகாமாரிக
கேலவெனறுநோபபரோ வெதிரிலகாணிறைவனே. ௬௯

இலகுளிஙகமூலகமெலா மிவவிலிஙகமததிமதது, நலம
பெறவேயுலவுமவா நமபரனுககிணையரோ, சலஙகொளு
மபிருகுவிடுஞ சாபததாறறலைசயோனிப, புலனகொ
றுமசககுதபபோ பொருநதுமதெனபுவிவேநதே. ௭௰

வேறு

அயனகுதஞசெனிததலாலேயதோககசனதிதியனறு, ப
யநத்தாவிநதிரானு சனறுவாபாரநதனனி, னயநதுபோ
தாயனபபோ நணிபபரா சரணபாறறுென்றி, யினையநத
வவவுகததினமறறுங கிருடடினனெனபபிறநதான ௭௧

வேறு

இபபடியொவவோரிடததி லெயதியெயதிபபிறநததறபி
னபபடிவநதொறுமாலே ஞகுமபோரவையுறறே
செபபிடுதறகரியவெஙகள சிவனபதஙகளருசசிதது த
தபபுளவையகறறுமரி தாழவினனஞசாறறகேள. ௭௨

ததிசிபததுதையுண்டான ருமபிறறகடடுணடான
பதிதசலநதரனுக பாசததாறபிணிபபுணடா
னதிகவுபமனனியனறு னருநதியபாறகடலொடுபோ
யிகழுறவேயுமிழநதசெயதி யெவவுலகுமறியுமால். ௭௩

ஒண்கொளசராசநதனவந தொறு பனனைவஞ்சியே
யெணபதிஞயிரநதுருக மியறறியமாறகிததனையென
புணகளுறவரககாவநது புல டககபபோயககதவததுட
கணகலஙகியவவுருவா பொரிதநுயிராக காததனனே.

கணணுதலோனலதனதக கணடதிறறறிககவனறு,
பெணணுருவாய நினறிலனே பிணஙகிவிடட சககரத்
தை,யொணணிறையுநதீசிவெகுண டுண்டுமிழககாரு
சிரநாப, பணணுறனவததோடியரி பாறகடலுளொளித
திலனே ௭௫

வேறு

சீதையயரககனகொணடு செலலுமவவேலைதனனை
யீதெனவறியமாடடா திரஙகுமககுறமனறி
யேதமாஙகிராதனெயத வமபிஞலிறநதவநதப
பாதநநதனையுமெஙகுமபாரதமபகருமனறே. ௭௬

நநதிகேசுரனுயிரபபா ஞரணனவிணணிலோடி
வந்துபூமியிலவிழுநதான மகமபெறுவிருபபினுலே
யஙதருமேகருப மாகியாயகரனைநோககுஞ
சிஙைநயாலனநதகாலஞ செயதவசதவஙகேளாயோ௭௭

மசசமாயகாலைவநது மலாவிழிமணியையவாஙகி
யசசடைமீதிலெஙக ளானணிநததுகேளாயோ
கசசபததோடடையெஙகள கண்ணுதலாாநாப்ப
னுசசிதமபெறததரிததவுனாயினையுணராயகொல்லோ

சிமபுளாய்வநதுநார சிஙகததையுரிததநோலை,யமபரமா
ககவெஙக ளாலுறிததனனவராகக, கொமபணிந தகிலங
கொணட கோலததின வெநநெலுமபை, யெமபிரானக
ரததிறறணடா யெடுததிமமறையோரவலலா. ௭௯

மேலெழுஞசககஙகரிசத விடடுவசசேனனறனனைச
சூலஙகொணடனறுகுததித தூககினசொறகேளாயோ
சாலமாதேவரோடத தககனறனவேழவிதனனின
மாலவனசிரநதுணிதத வாறுகேளாயோமனனே ௮௰

அசசுதனுதிவிணணோ ரரககனாவெனறுதமமை
நசசியேபுகழுஙகாலை நமபனோரியககனபோலவந
திசசிறுதிரணநதனனை யெடுமெனவெடுககமாடடாக
கைசசவலையரோவெஙகள கணணுதறகினையராவார.

சிலைநுதனமகளைககண்டு சிநதையிலவிருமபிவேதன
கலையெனவடிவஙகொணடு காதலிறபுணருஙகாலைக
கொலைசெயுஙகிராதவேடங கொணடரனநதபபோதன
றலையினையரிநதசெயதி சதுமறைசாறறுமெஙகும ௮௨

மாதவனததனமுனன மதமனநதனனிறகொண்டு
போதலாலொடடகததைப போலுடலெடுததானமறறு
ம், வேதவியாதனறெயவம விணடுவேயெனனநதி
காதிவநதவனகரததைக கணடிததகதைகேளாயால.

புததனசசுவேதனறனனை யடாநதுறுஙகாலஙஙகங
நததியேகுலததேறறுக கொணடனனவேழவிசெயயு
நததஞநதககனசெனனி மறிநதிடமறிசசிரததை
யொததியளறெழுபபினினறதுளாயனறேகாடசியனறே

சலசலோசனனவவேழவி தனனிலேதலையிழநதா
ஹலகெலாமுடிடிபு யாறு மீளாஙகுவானதியைச சென்னி
மலனொனமுடிததானநதன மணமுநதறருஙகுருசேட
னலகிலாவெஙகளீச னஙகுலிககாழியாளுன. ௮௫

இசசிறுதேவாகளெலலா மெஙகணமுககணணனவே
ணடா, முசசிதமாமவனறன கணததரு ளொநவாபோ
து, முசசகமுழுதுஞசெயய வளாததிட முருககவேண
டின, சசசிதானநதனறுயய கணததிலோசிறியோசா
லும. ௮௬

குனிததருளபரனேனிநதன குலவியபுனிதன்மறறேரு
ரனிததவொனபநறகுமாலோ னபணிவாசிரககபபாலங
தனிததனிமாலையாகத தரிநதவாதஙகளஙக
ணணிதசெதாடையாயததரிதத னமையேசானறதாகும.

சஙகரியஞசவேநற சலநதரனறனனையோதா
ளஙகுலிகொண்டுசெயத வாழியாலழிததானதத
னெஙகடமபெருமானபாததிறைஞசியேபெறறபெருறு
றஙகளைமதிககுநதேவாதமமையாஞசரககுபபண்ணேம

மன்னுபமன்னியன்றன் மலர்ப்பதம்வணங்கி மாலோன்
முன்னுபதேசமெய்தி முகத்திலிந்திரநீலத்தா
னனிறலிங்கம்பெற்று நளினத்தாற்பூசைபண்ணித்
தன்னுறுநயனஞ்சாத்துந் தவத்தினாலாழியுற்றான். ௮௯

இருபதுபுயத்தானென்னுமிராவணன்றனைக்கொன்று
பெருகும்பப்பிரமகத்தி பிரிவித்துக்கொள்ளமாட்டா
மலருளுறுமிலிங்கப்பூசை யாலன்றேவகற்றிக்கொண்டான்
றிருவுரனிவன்பூசித்த வாலயந்திரளாஞ்செப்பின். ௯௰

நான்மறைமலரோன்மாலோ னன்மருப்பிபத்துமேலோ
வானவர்மக்களானோ மறைமுனிகணங்கண்மற்றுந் [ன
தானவரிவர்களெல்லாஞ் சங்கரன்பதமேபூசித்
தான்தம்பதம்பெற்றார் லவரிடத்தரன்பெற்றானே. ௯௧

உரகவாபரணாகோபம் போனறின்றுலகுள்ளதெல்லா
மரனரியுடனேயத்த னபேதமேயாகுமென்றுந்
தனைமுதலட்டமூர்த்தஞ் சங்கரனவன்றனேயா
னரினுமுனைகளெல்லா நரகங்காணராகுவந்தே ௯௨

வருகவென்றெனையழைத்த வாறெனமன்னுயாஞ்செய், கருமமேதுனாத்தியெனக்கமலமெனமுகங்களவாடிப், பெரிதுளங்கவலையெய்திப் பேய்பிடியுண்டார்போன்று, னெந்மொழிசற்றுமற்று னூமாபோலுனாந்திருந்தான்.

௯௩

சேட னமு ஞஙகூழ போன றுஞசெலவா முனமிடியாபோ
னறும, வாடிய தாககவா த மறையவராஞோலலாங
கூடியச முகடவிடடாா குவலயமனனனெஞசி
னீடியகாணமெய தி னெடிடதனகோயிற செனறுன. கூச

வாசசையா வா து
முற றி ற று
ஆக திருவிருததகம - கசஉஅ

உ

திருசசிறறமபலம

மழவாலமாசசையா வா து

மறறொருநாணமழவால மாசசயாமுனபுபோ
னறறவதமீதாருடைபபொதியை நணபிஞலவெஙநோததி
வெறறியிஞறசேகணடை மிகமுழுககிபபவிகளெமபா
லுறறிடலுறறிடலெனறு மனவிபாரொடுமவநதாா க

இததகையாலவருநதீராக கெதிராகவோரவிஙகி
மெததவிடருசருஙகுதெரு விலஙகாமனமேவுதலு
மததகவிலானறலையை யடலவாளாலறததுணியா
வொததியருஙககனததி லோடவெறிநதுலவுஙகால. உ

அவவிடததி லணநதுஙனமேறு ரனேவோருமுடன்கு
மீஇ, வெவவியஞமவிசசலனமுன விரைநதுசெனறுவி

ளமபுவா, ரெவவமிலுன படடிளதது ளிழிதொழிலசெ
யொருவணஞன, செவவியநறபததனெனறு தனையொ
ருவாசேரவொடடான ௫

விலஙகலசெயான காததிலொரு வெயயவொளிா வா
ளபறறி, யுலநதமடிபபொதியருசா யுறறுணாவநதபப
ணெனபன, வலமபெரிய மதமபடட யானையெனமறுகு
தொறுஞ, சலநதருமெயத தீரளையுஞ சறறுமெணணு
ணுறறெறிவன ௬

அஙகடிவீதிகளறற வரியவியாபாரமறற
வெஙகுமொருபூதளையு மியஙகவொடடானெனிராகத
துஙகவிபமெருதுபொதி துரஙகமொனறுஞசேரவொணு
ப, பஙகமுறபபயநதிடைநது பாரதவிககுமபாாததிபனே

இனனொருவனபுதியனவ ணினனதெனவிசைநதறியா
ண, சென றுகடை மருகுதனைச சோநதனனெனறவனசி
ரததை, வெனறியினுறபூணிந துவிணணில வீசிஞனவி
ழாதணடந, தினறதுவோ காணகிலேனு செயயமனன
வெனவுரைததாா. ௭

தணடநாயகாமுகததைத தளாவேநதனருளுகைகிக
கொணடபெருஞசினததிறற கூறுவான கொடியநுஙக
ண, மிணடதனனொருவனையுமவீதியினவியஙகவொட
டா,வணடுகிலதழுககறுககுமவணணனுககிவவாறேன.

ாதுமிகபபுதுமையனறேவெஙகெஙகுமயாமறியேம,பே
தைபரதேசியெமமூாப பெருநதெருவிலவரவொண்ணு
ச, சாதியிலானிவனுககுத தகைகொடுததோனியலவோ
வீதியினிறறனைதநீணடு முலகாநமமை விடடுவதென.

இறைவனெனயானிருகக வெணணுமலெனறாரு, ணி
றைமறுகிலொருபூதா கிலலாம லடாககினறு, னறுவை
தருபொதியினையோரறியாதானமுடடினனெனன, றுறுவ
கையாலவனசிரதைதை யொடடிவெடடியெறிவதுவென.

விணணெறிநததலைபுடவி வீழநததிலலைவீழாமு
னணணமுறததிறநதெதிரினறஙகாநதுவிழுஙகினனோ
வெணணிவிவனிராககதனே லேதமொனறுசெயயாம
லணணிபுடைதீணடினனை யருளினறியழிததனனலை.

எனவெகுணடு மனனவனற னெதிரினறோ தமை
நோககி, விணையனநதவணணனை விழவெறிமினிறநதவ
னேன, றனையுமிழநதாறறிருமவமமினசகலாககுமிதம
தெனன, மனமுளைநதுவசவேசா மனனவனமுனவருகத
துரைபபாா ௰க

மேலிதுவெனறறியாமல வெயயசொலலாலாகுவதெ
ஞ்லமனதியாவநதிங கறைநதசொலையுடகொணடு
வாவியநலறிவினறி வணணனவணணனெனறு
சீலமிலாதுரைபபதுவென சிவபரமனறனைநோககி ௰உ

அவனன்றோ வதிகுல னதிகுலத்தப்பாலா
னவனன்றோ குலத்துவே ராவதெலா மறவெறிவோ
னவனன்றோ முழுவண்ண னமலனிருந் னுத்தமத்தோ
னவனன்றோ வயனந்தருளோ னவைகெலாமேலானோன

முன்னமயன றலைச்சண்டையை முன்னூலாயத் தரித்த வனகம, பன்னகஞ்சோ கரத்தேந்திப் பலிகொள்ளுமப னவனவ, னனெறியா னந்முத்தி நனூடா னரசன வன, மன்னுயிர்களுட றசோஙகின வரவேற்றுமவசியன வன. ௰௪

பலவுலகைவிளைவித்துப் பகுவத்தாலறுத்தொடுக்குந்
தொலைவில நறதொழிலவலல சுகதிரனுமவனன்றோ
விலகுமிபமாதியா யெறும்பீறுமுயிர்களெலாங
குலவு பலகு நுகட்ருய குமபகாரனுமவனே. ௰௫

அரிதிரிபிரமவுட லமாதணடேகோலாக
மருவுரிவரா வுரு வனனரமபோகயிருக
வெருவுசிரகவுகிர முளளாய மெனகுடரோயினாயாகச
சொருகியமமானமச்சவுருந் தூணடிவிடுமவலையனவன

அனைத்துயிரினகனமமெனுமம்பொனமாறறினையறிந்து
தனககிசைநதவிலைகொடுக்குநதட்டானுமவனன்றோ
வனநதிரனடுஙகலைவடிவாமகட புணாநதவபன றலையை
ச, சினத்திலறவிறகொடெயத தீரவேடனுமவனல ௰௬

சக்கரத்தோனயன்முதலாஞ் சகலபசுவினங்கட்மைப்
பக்கமுடன்மெய்க்குமான பாவிகடையன்று றுமவன்
பொக்கவுடலெனும்பொறியைப்புணரம்பாங்கயிற்றிஞ்
லக்கருங்காற்கரங்கொடுபின்றுட்டுநாட்டியனுமவன்.

ஆருயிராமாடைகளி னுணவமாமழுக்கத்தனைச்
சாருமுடலுவாக்கொட்ருட் டனைணீராற்றப்பியே
வாரமுடனறுக்கவல்ல வண்ணானுமவனப்பனூ
பாருலகிற்பத்தாக்குப் பத்தனுமபானுப வன ௰௧

மாதவத்திலதிகன் மடிவாலமாச்சையனை
நீடமலகுலமெடுத்து நீங்கப்புத்தலமேவத்தனை
தாதுமலாப்பாணத்தோன் றனைமெரிந்தோனவன்பெரு
மை, யாதரவாலாயிரநா வனந்தனுலறையவொண்ணு.

வேறு

கருணூரிற்சிவகாம மொன்றுமப்பத்தா காரப்பிஞ்லராசவிகெ
டுத்தக்கரத்திறபூவை, வருமேகமனையவிபமதத்தாலவாங்
கி மணணிலிட்டெறிபத்தா மழுவாறகொண்டு, ரருண
மேவுமெறிபத்தா காததிறசோழ னுபுத்தனைதக கொடுத்
தெனையுங கொலலுமென்று, வெருவாது பணிந்தளவி
லெழுந்தானை விமலனருளவாபெறறா விளம்பினமற்
றும. ௨௧

வேறு

பாரநெறியறிவுடையார பாலூரபெரமமையனெனபா
ராருநெறியருமபததி யாசாரசீருடையார
வீரசைவவிதியொழுகு மேனமையினாவெகுளியிலார
பேருலகாககுபகாரம பெரிதுடையாரதயிரியததார. உ

குருலிஙகசஙகமதது கோலமலாபபதபூசை
மருவுஞசனமாககநிலை வழுவாதுவளாவிபபார
தருவுநதுநநதவனந தாமவைததஙகமமலாக
ளருளனபரகநதோறு மளிநதவரீநதனபொருளால. உங

நல்லோரொணகுருலிஙக சஙகமதலைநநாடோறுந
தொலலேரூரினபூசிககுந தொணனெறியாரொருவாதிற
கலலோரநநதியையெழுப்பிககடிதெனபபுனமேயவிததா
ரொலலோரமுனசோளததை யிலிஙகமாமுருசசெய்தார.

இததகையாரபாலூரி னிலிதுறையுநாளினெருந
மெயததலாயாளிறைதனனை வேணடாதவேநதனமே
லததலததுவழியாக வணைநதவலூாககிழககவாசெ
யுததமநநதனவனஞ்சே ருயாராறறஙகனாயுறறுன. உரு

அநநகரிலவேந்தனிப மரியபெருமததிறைற
றனனிருதாடடளைமுறிததுத தாவிபபாகனைககொனறு
மனனிருநதனிழலசீறி வாயலறிததனைமறநது
முனனணைநதோரனைவனாயு முருககிநநதவனமுறிததே.

மதமிகுந்தனகோபத்தால் வருங்கரிபாலூர்பபொம்மா
பதமலாங்கரங்கொண்டுவரப் பரிபவாமேலவரலுங
கதமுடனங்கிகிரிகின்று காறிவீழ்கதமாவா
யுதவியிலாவிபசியென் றுங்கிநதாலுறுக்குதலும். உஎ

அடலமதருங்கோபமுந்னை ஞாயபரிபபுமழிந்தலறிக
கடுவிசையிறபினவாங்கிக் கரதரிமேற கொடுசுழனறு
நடுநடுங்கிமதவேழ நதிககரையிமிறாதிடடலும (உ௮.
வடிமொழியினபபர் மனனவன பூ ரவகுநதுணைப்பா

வணங்கியனனையிய பூமாவேழமநதறிறுவிணங்கரியபா
கனாககொன றெநிரநதோனாவனைகநநதக, கணங்கொ
ணநதவனடபிடுங்கிக் கடுவிசைபிறவைநதகாலைய, பணங
கொளராப்பணியனனபார் ஆயபணபாமலமையினபார.

அந்தநதவனதது ல ரரறகெடு நுஙகதறகெதிராய
வநதனரஙகவாபீது மதிபாமனடாநிடடு
முநதிகசினதகினட லுறறநாதுயுநகிறா
நதமிபஙகதறிபநத நதிகநாயிமிறநதெனறு ௩௰

கேட்டளவினமனநதளாநது கிளசசரிய பயததினல,
வாட்டமுறு முகததரசன மதிசசடையா ரடியாரபாற,
கோட்டணமாதஙகமிநதக குறைசெயுமோவெனறனப
ர, தாடடனிலவநதிபபிழையைத தாபநதருளவீரெனப
பணிநதார ௩௧

மறறுமநதவேழததை மனததினெழுஙகருணையினு
ஞறறவாபாலூாபபொமமா நாடியெழுபபியவளவிற
கறறவருமறறோருங கைதொழுதுவாழததினா
கொறறவனதநவாருளாற குலவியபுணணியனனன.

வேநதியலபுபெரியோாககுமிகைசெயயாமேனமைதருஞ
சாநதமரியினதிரனபாற றவததோராறசாாநதகுறறம
போநதபெரியோரிடததற புகலககேடடதிநதுமறறு
மாநதனமாசசையயா பதிபபோமனனவனே ௩௩

கோடடுவிடைபினனனபா கூறையலலா லொவியாதாா
நாடடுலகிலவராடை நணுகவெனறுவிசையாதாா
கேட்டுவநதவாககாடை கிளாரனபிலளிததுமுனபு
போட்டவாககுமததூசு புரிநதளிககுமபுனிதனொன ௩௪

காவலனறனநதிகளைக கனனறுபழஙகலைதயுளாகக,நீவு
லைகாணெனறுனைப பாகாதமைநோநோககித, தீவரமா
யகீரவனபோந தெருசசெனறுதிறனமதஞசோ, கோப
விபததாலடாநது கொலதினகொதிததுளாததான.

கூறைதிணடியவளவிற கொனறவனாயிவாகளோ
வீறினுறறேறவலலாா வேணடுவதிலவேநதீ
மாறுகொணடஙகவாமீது மலையவெனறுசெனறுனுந
தேறியவாககெதிாநினறு திருமபரிதுதீரனொனறா. ௩௫

மடிவாலமாசசையா வருபவீதிமாவுநதா, கடவேழஙக
ளைகவகொணடு கடிதுசெலலககணடனப, ருடைமேவும
பொதிசசுமையோ டுகிடநதா லுருதவெழுநது, படை
யானைகளைவெருவப பாாநதுடறறுமுசியமபோல். ௩௭

கலவிசாதனபடைதத கடவீரககபமெனமு, னில்லாரி
னறுயிரா நீஙகாமறபதடிகாள, செலலுமெனவாாபபரி
ததுச சேகணடைமுழககமுட, னெலலெனவே வெரு
ணடிபஙக டிரைசேநாறுமோடுஙகால ௩௮

உரவேழஙகளைபபாக ருககிரததாறறிருபபிமேல
வரவேழநதீணடாமுன மடிபபொதியவிணணிலெறிந
தரகாலகாலவெனவஙகைகளைததொடைபபுடைகொண
டெரிபோலவடாததெதிாநத மாவுததரிறவெறிநதே. ௩௯

கரியினஙகளகரமபறறிக கடஙகலஙகவெதிாதூககி
வரவீரதருததுாசொலிககும வாறதெனவெடுததடிதது
நரவரியையமுககணண னறகரததிலமமனைபோற
றரையிலவிழாதெறிநதனைய நாளவீசிததனாயிவிடாசு

கயமுகனு மாககனைமுன கணணுதலோ னுரிததவித
னச, சயமுறவீாதரிவெருவிற றனைடெ னுரெட்டெனு
மபதனைப, புபவலியாறபறிததுபோற பிடுஙகிவெனபு
போகட்டு, நயமநுறசமெசனலிகவோத தநததரானருககி
யே ௪௧

வேறு

இறைசசியினை சோறொளவிா சனமமெலலா மெடுத
துபோருசசியாகா ளெனபபோலவு, துறைககணுறவெங
கெஙகுலவிசினறு தமையெதிாநதாாகொதுஙகாதாா
சாறறுகினறாா, பொறைததருமிலலாதென மேறகயங
கள பொரவிடுததகாவலனைப புடைபபனெனறு, கறற
ககதிரவாள விதிாததாாததாா நிததனனபா மாசஞசய
னையேததினா கரஙகுவிததாா ௪௨

இனனசெயதிமனனனறிநதானனநதி யேறுமனையெ
னவாடி யிறஙகிநாணிப, பனனருஞசீாநதிகளைப பாாத
துநெஞசிற பயநதுடனேநகைசெயய வசவதேவா, மெ
னனகையாலுனாசெயவிா ரவாமேலவெமமைம விடுகபஙக
ளவிடேலெனன மிகமொழிநதே, னனனுனாகேளாம
லபிமானமபோன திறநதிபமெயநிறபீற சிவதநுரோ
கம. ௪௩

இததகையாலநதனனபா சவுரியஙகளியமபரிதாமாச
சைய ரிகலுமவாதா, சததுருவா யனனையினறிச சனித
தாரலலாற ருாஞசியினமலிதொனறு சாறறெறுணுதாற,
சததியமீதவாககுசீ சரணபுகுநதாற றருககிமனைவாழ
விபபா ரெனபபொருநதிக, கததவியமிதுவெனறெ ய
மைசசாகல்லோா கறறுவலலோருடனசெலலக கடிது
வநது ௪௪

ஈசரவரநாளிரிகச சேயுததிறைஞசுந திருவேகநதனை
பூமுனைக்கண தணடநாதா, பாரெறிமாசனையா பதாமபு
யதநிற பணிநதெழுநது பரவிபபினறு பகாவாரமனனனை,
பேருணாவுமளவனனறு நுமமேலவெழுப பொருநதிரளை
விடுமபோது வேணடாவெனறேன, போறறு பாகததி
லூல விடிநதுமானம போயபபணிநது கிடககினறன
பொறுபபிலெனறு ௪௫

பரனையேதேவரீ பறவைமீது பாசுபதாததிரம விடி
லென பாரொனறுருப, புரவலனேவெதிர நுமககுப பு
ரநதராதி புததேவிர நுமதருளைப பொருநதி வாழவா,
ருருளுதியொனறுமாநதளாவின மடிவாலைய ரனபுகொண
டஙகரசவெழு கெனவெழுநதனை, றனாமடிநதகரியினத
தினைலுபயூனப்பேதே தவளவெணணீ றிடவுயிருன றரிந
தெழுநதோ ௪௬

முனவுணிநது விணணெனறிநத சிரமுமனனன முன
வீழநதநறகுமுயிர யோகநதிநதாா, பினறசபை யனை
வோருந தொழுதுபோறற நெடுவிசுமபிற றுகிறபொதி
கருபபுறமபாிகக, வெனறியினவநதிருநதளவே மடிவா
லையா விணாநதுசெலநதிகளுமவி ரபபாறயினபோய, ந
னறிமட மபுகவிடுதது தொழுதுமீணடு நனனெறிசேர
தமமடநது நபாநதுபுககா. ௪௭

வேறு

அரசனமைச்சரறிவாள ரனைவோர்களுமங் கற்புநரா
ய்ப், பரவிமகிழ்ந்திடப் புதுமையினைப் பண்ணவல்லரெ
வரென்று, விரவிமன்ன னுடன்கன்றா மிக்கமடிவாலை
யாமுனிவர், லுரமத்கலாத் தவராடை யொலிக்குநியம
முற்றிருந்தார் ௪௮

மடிவாலமாச்சையர் வாது
முற்றிற்று
ஆக திருவிருத்தம் - ௧௪௭௬

உ
திருச்சிற்றம்பலம்
முசுண்டிச்சவுண்டையர் வாது

வெற்றியினாட்டவர்ச் சொன்ன்றோமுனிவர் மிகுமூப
ர், லுற்றவுடலைவிட்டகல வோங்குங்கட்கத் துறந்தவ
ததோ, ரற்றைநாளினவிமானத்தி லவரைக்கொண்டங்க
ளவிலசங்கரு, துற்றுமுழ்ங்கவோமறுகிற றுதைந்துசெ
ல்லுந் துணையத்தின. ௧

முத்தர்முசுண்டிச்சவுண்டரெனு முனிவர்நற்றெரு
வதியர், யொத்துவருவாரிதனைக்கண்டோடிவந்துசிரஞ்
சரணென, ழித்தனமையதெனறேவரீ ரிழந்துவம்மின
வமமினித, வெத்தரவாகனாலமோ விடைவாகனத்து
மேவாதே. ௨

எனறுசிரிததுககரவாளை விதிாததருமுனையிடடெதி
கினறு, குனறமனையபுயமபுளகங கொளளபபயநதுசிவ
னனபா, பொனறலாமோ வெளளபபசஙகள போறறிப
றபபுனமுறுவ, லொனறுமுகாயத தவராச ருயிாபெ
றுளளஙகளிததிறஙகி ௩

சரணாததியெனசசரவுணடையருட சரணாததியென
ததாமொழிநதாா, கரணததரவாறறழீஇககொணடாா கா
தறறுதிகளபலசெயதாா, திரணதஞசோ சஙகொலியுஞ
செயயததவததோரொழுநதரவா, பரணைவாவெனறேததொ
லியுங சடலேலொலியிறபரநததால. ௪

ஒழுககமுசுணடிச சவுணடைய ரொபபொனறிலலா
விருவிலைமை, யழுககுமனததா லமணகுணட ரறிநதஙக
தனையவமதியா, விழுஙகஞசெயவா மெனவெணணி யி
னியதவாபோறகோணிககையாற, சழுததுசசிரநறகரஙகா
லாயக கடடிககணடிறணிநது. ௫

ஊாககுபபுறததோாபாழஙகோயி லுளளோாழைலயு
டகிடததி, மூாககசசமணா பலாகூடி முதியதவததோ
ஞொருவனெனைற, பாாககபபயமாயிருபபதொருபாழா
லயததி லிறநதநதோ, போாககததுணியுமொனறினறிப
பொதிபோலவீஙகிக கெடடாறி ௬

எடுபபாாினறிககிடககினறா னிவனூருளளசஙகமோதா
ங, கொடுபபாருணடோலோவோ கொடியமரண மெவ

ாக்குமுள்ள, ஆட்டப்பாலெவர்க்குந்திகதியமோ வொன்று
மற்றபரதேசி, முனைப்பாற்பிணந்தனை யையையோ மு
சுண்டிச்சவுண்டா காற்றோ ௭

என்மொழிந்தவருக்கத்தைநியெளி தோரவிமானத்
தேந்திக்கொண், டினனபின்னர் றுற்றந்தா னென்னகெ
டுவாயெனச்சிரித்தே, யன்னர்கோயிற்றுறந்நமின்னி யடங்கு
மென்னவமணொலா, யன்னாமுருகண்டிச்சவுண்டையா
மடத்துவழியாயவருங்கால ௮

வருவாதாகமேந்தரந்தரதேந பகிரந்துகண்டுசவுண்டை
யா, பரவாதிகட்டாரீகுப்பந்துகொண்டு பரவிவருதலவரு
சகமென, நருளாலநிகமேநயிதனையுட்டலாகமயுயிருமவிப
பமென, வுரமாப்புயங்களிப்பூரித்து நகைத்துக்களிப்பாலு
ளைசெய்வார ௯

வேறு

மலரவனண்டமப்பதுறி மலாகனகையா லெடுத்துடைத்
துச, சலமதிறப்பங்டத்தனிகருந்த சங்கரனடியாரகளிதோ,
சிலபொருளென்னவுன்னிச சிவகணங்களைத்தியாவிரு,
திலகுவாளருவிகனகக்கொண் டெடிராவிதாத செயதிச
சென்றே ௰

எட்டிவஞ்சனையினங்கயை யெடுத்தெழுகெனவனழப்ப
ச, சட்டெனவுயிர்வந்தாகருசட கக்கனகக்குதித்திறைஞ்சி
முட்டிலாகிட்டாகிட்டா முருகண்டிவாழ்சவுண்டராயா
கிட்டிமுன்றெழுதாங்கின்று திருநாலப்பற்றுதித்தவாறே

வஞ்சனையுடலகமாது வந்தவாதியாகணமானித
தஞ்சினார்வெருண்டுபோனா ராவிபெற்றிணைந்துநின்றே
ண, விஞ்சிபவிமலபத்த னாகவேவிருப்பாணைக்கிக, கஞ்
சனைப்பழித்திருந்தார் சவுணடையாகருந்தராவல்லார்

அச்செயலைவிச்சலேச னைறையகக்கேட்டவிப்பந்தான
மெய்ச்செயனந்தியார்க்கா வினைவியேயனந்தானோபூ
ணச்சழிக்கத்தாக்கட்டமம்ம யமைழக்கவுமவலரோவெனன
விச்செயலவாப்பந்நத்தா னெயநோக்கிகளிதாமெனறா

எனறலுமருகிநந்த சமணாகுணடாிடபமொடேறு
டொனறுபாயநதேகாமபொனறிப்புநந்தநிலம்திலோ
ரால, குனமிறனவெழுந்துசிறநுபகுறிபிடநகூறகளோ
நனபெனநிநியாநநபசவுணடையாககாளவிட்டார். ௰௪

போயவருணாநதவாறேபுறபபடடெச்சவுணடதேவா
மேயவவமபிமெமெனறு விநாநதெழுநதருளவேநதன
றுாயநநதணடநாதா தொணனகாதுறறிநகரும்
தீயவெஞசமணாமறறோ ரினவருநதிரணடுசெனறா

வடமரநகணடவாறே சவுணடையாமனநகளிததுந
திடமுடனருகுசெனறு செயயநதிகளைநோககி
யுடனடலவாளையாவி னுானறியேவசவாவாவா
விடபமேவாவாமிநதனெறுவாவெனறுழுனனம. ௰௬

சேடனுயிரனுசிரததாற சீறிமுடடினபோறறிணபார
நீடவேபிளநதவாலி னெடியவோ செறுசெறெனறு
தாடலையதுவாயசசாயநத தழிசமனனடலைமைகருணறங
கேடணைநதிநதவாறு விழுமெனககிளநதலம்பானறு.

சமபுவினசமயமேருத தானெனவிடைபெழுநதே
யமபுவிநினறுநிலலா தடிகளிடடாலைமோநது
கொமபிணைககோடடினுலே கோபிததுமுறிததுபபாயந
பமபுடனமயிாசிலிாததுப பாரிணைபபததகாறகீறி [து

இககிறுககிடடெருததா னிட டீட்டஙகாாத து
மிககதநிழலைபபாாதது வெகுணடிருகோடடாறகுததிப
புககழுசசெறிநதுசிநதிப புறறினை றுசெவிசெறிநது
மிககதிணகளநிமிாதது வாலினையெடுநதுவீசி. ௰௯

சவுமுடனறணைபபடைதத சவுணடையாபதநதிறமுமூந
து, வலமிடமகிழுநதுநோககிவசவநதவையாககிறைஞசி
நிலமனனனவெருவககாலா னிலநதிணைககீறிசசீறி
யலகிலாவமணாகூடட மலறமெலடாததுபபாயநது.

தலையிறைமுடடிககோடடாற சாயபடிகுததிககாலா
லுலைவுறவுதைததுவாலாலொலிதடொலிதடொலிததுட
றறி, யிலையெனசசமணாநினற விடமெலாமேறியேறிக
கொலைமிகச்செயதுகொமபு குளமபெலாமுதிரஞசோர

குதித்தமணக் குண்டாமாப்பு குழிப்படக் குட்டாபிதுங்க
மிதித்துநின்றுவிந்தோடி மீண்டுயாசவுண்டதேவா
மதிக்கமுன்வந்துவந்து மலர்ப்பதமோந்தெல்லோருந்
துதிக்கநந்தண்டநாந்தா துலைக்கையாற்புறந்துடைக்க.

நின்றமாவிடையைநோக்கி நேயத்தாற்சவுண்டதேவ
ரொன்றமெய்க்களந்தழீஇக்கொண் டொண்பதநீராலாட்
துன்றலாமாலைசூட்டித் தூபதீபங்கள்காட்டி [டித்
நன்றுறநெய்ப்பால்கூட்டி நண்பினாலுணவளித்தே. ௨௫

திவ்வியவிடைபுகாமுனு சவுண்டையாமடத்திற்சென்
றவ்வயினின்றனாடாத ரகன்றுநயமடத்தணைந்தார் [ரு
வெவ்வியவிச்சலன்றன் மனைவெளிப்போந்தா
னிவ்வதிசயமார்செய்வா ரென்மறந்தேறோ தத்தினால்.

வாடியவமணர்நம்மால் வராவினையில்லையென்று
நாடொறுஞ்செய்யுஞ்சொல்லை நாமுந்திக்கின்மேயெனப்பா
ரோட்டீயிட்டேடு யானிட்டகேட்டெனப்பா
ரோடியவவிடை யைக்காணிலொளித்தகமூறுவாரானா.

முசுண்டிச் சவுண்டையா வாது

முற்றிற்று

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௫௦௧

உ

திருசசிறறமபலம

ஏகாநதராமையா வாழது

இவவதிகவாதினபி னேகாநதராமையா
திவவியநறகலியாணத திருககரோசிவாலயதது
ளவவியநஞசிவானநத மாருதரிநதிணாயாய
வெவவிடயஙகாணஙகள மேவாமலிருககுஙகால க

ஒருசமணனசெருபபடியோ டுமபாகோனுலயததுண
மருவியதநசமயருடன வருமரவநதிராமையா
கருணைவிழிதிறநதவனைக கணடேடாகடுமபாவி
தெருமாநீபெருநரகரு செலுஙகருமருசெயதனையால உ

இபபாவநதீரவுனற னிணையடியிறசெருபபகறறிச
செபபாருமுழைபஙகன றிருமுனபுபணிநதடியேன
றறபாவமகலவியென று சாறறுவாயலலாயேற
றுபபாலுனகாலிரணடு துணடிபபனகாணெனன ங

அரபபணியனகோயிறகுறைனயொன றுணடானசெஙக
ணூரபபணியானகாறுணிபப மெனருயிவவுணாயானின
சிரததையரிநதிடுகெனனச சிரிததெடககினமரணமென
த, தரததனிலனைதுதலை யரிநதுயயபபெறிலெனறு ச

பெறறனையேறறவததோரிற பெரியோயநீபிறைகியனபு
முறறியவனசஙகரனே முததிபுததிதருநதெயவம
வெறறிபுனதெனமொழிநதான மெயயனபாிராமையா
சறறுனிவனறனைககோறல சாலமலல வெனவுணாபபார.

இவனுரைத்தபடியுமருளிய திசைவிப்பமல்லாக்காற்
சிவனிகழினைப்பதி நேர நிசசரணரறியாரென
றவமிருந்தவாருந்த றறியவரன்னபாமுன்ன
நவமிகுத்தபெருவாழ் செய்தபடிநவிலுவாம் ௬

வேறு

தனாபுளொாபுகழுஞ்சயபூ நனவிலேதங்கிவாழ்வார்
வனாமகளகேழ்வனன்பா மாகாளனெனுமபேரார்
சிரமரிந்தறபொபதிதருந திருமபாவசசிரதந்தைசசோத
தங்குமுடனெழுந்துநி நவுலகுளொா துதிக்குங்காலை.

வேறு

மேவுமிந்தசசெயமினைக்கோ விந்தபட்டாரகனென்பார்
நாவிலிகழ்ந்தயாணாக்கு நலசியவத்ததலைதன்னைச்
சாவகலத்தி நம்பாலவைத்துந் தாலினழுதலசழக்கென்று
பூவணிபாமிக்கடகம புகுந்தார்க்குத்தந்தலையை ௮

அரிந்தரனையருசமிந்தவ கமாந்திருந்தமூன்றுநாட, பிரிந்
தசெனலிபனறிமற்றோர்பேராபூசாருசிரமபெற்றுப, புரி
ந்தணமனயமொறடமெயானறோ பொறபதிவங்கைகயொன
பார்,தெரிந்தநலமன்றிதெனச செப்பியானறிருமுன்னம

மூன்றுநாளளவுபான மூர்சசித்தங்கிருந்தாரே, வானற
நலமன்றெணதந மருந்தலையயாியவுடன, றென்றுசெ
ன்னியறுக்கமற்றுந தொடாந்தெழுந்துணிக்கவே, சா
ன்றறிவாலமறிந்துமுற்று தமபதிதனாவிலபோல.

அஙகுரிபபவஙகுரிபப வரிநததலையரணகோயி
லெஙகுநிறைநதெழுநகாபப விணையிலிதழகடிததாபப
ச், சஙகையினறிகசொககரிபபத தமிறசிரிபபபறகடிபப
மஙகைபஙகனறனைததுதிபப வநதொனறியரியுணப ௰௧

கொயயமறறுமவநதொனறிக குறைபபவிழுநதாலிபபச
செயயபுகழனபாசெயுந திரபததிததிறலிஞ
லையா திருமுனனிறைநதங களவிலசெனனியடைததலாற
பொயயிலனபவஙகைய பூணாயினிபபோதுமெனறு ௰௨

வேறு

தடுததுநாந தோறறோமவெனறுப தவறிலாநீயெனறத
தம, பிடிததரளமகிழசசிபொஙகிபபிறஙகுமததலைகடம
மை, யெடுததணிமாலையீாக வெழிறறிருமேனிசாததி, ய
டறறருமொறடமேயும வஙகையாகாருளபுரிநதார ௰௩

அனறியுமறறோரவப ரதிகாகோலூாபபொமமையா
கனறிப நுஙகளாருகதருடனகனனறவாதின
வெனறிநூலததுலவெலல வெளிபபினவெஞசராகி
யொனறியகாடசியாலேயனறியாமொபபேமெனன.௰௪

இடமிகுஙகோலூாபபொமமா செபபுநுஙகாடசியெனன
வடமரமிநனையாஙகள மநதிரஙகொணடுசுட்டாற
படாமினறெயவததாலிப பழுமரநதளிாபபிததாயேல
ச இடுதுநாமெஙகளபாழி யனைததையுமவிடாயவெனறா.

சொல்லத்தப்படியேசெய்பு நாமுநீர்சொன்னவாறே
வல்லமேற்செய்துமென்ன வனுசாதமந்திரத்தா
லொல்லையிற்சுட்டாரவெந்த வொளித்திருநூசாமபறன்னே
யெல்லையில்லன்பர்கோனூர் பொம்மையரிசைவாரேகுகி

விருமபியவெல்லாநல்குமு விபூதியைக்கரத்தாலள்ளி
யெரிந்தவச்சாமபனமீதே யெறிந்தனரெறிந்தபோழ்து
பெருந்தழைக்கோடுகொண்டுபெருக்குமுனியாவிலேரங்கி
விரிந்துவீழ்தூங்கிநிறகச் சமணாகளவெரியிரிந்தார் டின

தீராபொம்மையார்ளூச சிறையதுருவமெலாம்
வேரறப்பறித்தாதந்தாள விருமபிலோககயாந்தந்த
தாரவெய்பூசிதசிந்தா ரங்கண்ணுபெருமைநாட்டி
நேரிலராயிருந்தார் நெறியிலீரறியீர்கொல்லோ டு அ

இன்னுமொன் றுணைப்பனகேண்மின் மைழு நூறுபுத்தன
பள்ளி, யன்னிலேயனறிப்பாழி யாயிரமஙணந்துவாழும
பொன்னணிமாடமோங்குமபொட்டலசசெறுவென்றே
ருர், மன்னவனவனறனுமம வல்லப்ராயனெனபோன.

அனையவூரச சமணாகளெல்லா மதிகனுய குருவின
போத, வினையனு மிவனறனறேவி மிக்கசறகுணமாதே
வி, தனேயுபதேசஞுசெய்ய்த தருமசேடரதாசையாக, க
னேயமின கேழவனவெண்ணி நிகழ்தலேயிசைத்தாள்வி
ட்டாள. உடு

சேடரதாசரிநதச் செயதிலையககேட்டவாறே
நீடியவெஞசராகி நேயமெயத்தவருநதாமு
நாட்டருஞசிறபபிறறுய பொட்டலரசெறுங்கவனணக
கோடுவெருசமணராறே ரணைவருஙகூடிக கோமபா, ௨௧

இபபதிசைவனெயத லெபபடியெனவெறுபபா
லபபுரவலனமுனகூற வவாவரதாலபபுறததிந
யொபபுடனிருநதுபோவ ரொட்டனமினெனரநடுநதா
ன,செபபருமனபாபோநதாரசெபிறைமறறோரேநது

சிறபபளிததிறைஞசினரைககச செயினாகளா லேவநதன
முனபோய, மறுததூடனிவனமபூரின வருவதெனனெ
ஞ்வுரைததா, ரறததினைப்பசிவோநத னணியிலெழியாரை
நோககிக, கறுததநெஞசுடையருகிய கனனறு, ,ன கழ
றுசிறபான ௨௩

மதியிலாமாதேகேளாய மெயசநதனசிறறததய
பதியொருசமயமாகிப பனனையாவேறெனறுறைற
கதியதுணடாகாகேழவன கடவுளைபபணமிககாயி
னதிகநீணனமையாகு முனககுவேறுசாறறா. ௨௪

அவளையிநநேரமேநீ யகறறுவாயெங்களாசா, கவலைவ
நதுறறதீதேது செய்வரோகாணெனறுகா, ளுவகையாற
செலசசெயவாயென றுரைககவொணணுதலாளகோபி
த், இவளையெமமாசாவேறறகெனறலோவநதானெனறு.

என்னையல்லாமன மற்றோ ரெநதப் புயானைககொளவா
யனனைபோபாபாகனைவலாக கட ஙிோபகா து முனனேன
பினனையொன றுஙகளாசா டு ஙகளாரிபா முனபேசி
மனனவவெலலவாராபி னவகறுன வணஙரு நதெயவம்.

எனறுசறகுணடாதேவி யிபப பலுமிறைவனனறென
றனறிருநிறநதுளோனா யனழுமயனெநராஙகண
மனறிருவலபபுறநதோரா மணியபபிடமீதே
தனறிறலாசாாதமமைந றைநடலாடருககாலவைததாள.

சரணாசேடாதாசையா சரணரவிநதநோககி
யருணெறிமடவாணனரு ளமணாநமகநனைதயாலே
மருவுதுளமநதிரததான பயோநதிரசாலநூலாற
றருநெறிததநதிரததாற றாதமிறசதுரவாலு ௨௮

ஆரணமுடிவாறசிததாநத தநதிறறாகநூலா
லோருநலனியாயவை டிகததிறலுததிதனறு
சேருமாவாறநிடடைச செயதியாறசிவனேயலலா
னேரிலாதெயவமிலலை யெனறனாகிநதனனபா ௨௯

உலகமுமுலகாளவோனுமுலகினைபபடைபபோனறனு
மலகுறுமவைககுணாநதி யருடருஙகுருவாவோனுஞ
சலமறபபுததிலகுந தருமியுநதானேயாகி
நிலவுவோனெஙகளதத னைமறைநிகழநதுமென்றான.

சகலமுஞ்சிவனேயெனனிற சராசரநதனைவணஙகா
தகலவதெனகோயிறேடி யஞசலிசெயவதெனனீ
ரிகலுறுமூலகிறகுஙக ளீசனுருயிரோமெயயோ
புகலுதிரொனனசசேட தாசையாபுகலாநிறபா.' ஙக

ஆலயமேதுகசெலலா மரனெனிலெனறீரவிணணிற
கோலமாமதியினசோதி கூடியசிலைகளெலலா
மேலவேயுருககாணே மேறபுடையிநதுகாநதம
போலவேயலலாககனமேறபொருநதிலெனிநதுசசோதி

ஆதலாலனைததுமததனருளினிலடஙகிநினறுங
காதலாமனபருளளங கனாயுமெயஙகடவுளாலே
பேதராமாநதரிசன பேரொளிககுடசரிதது
மோதுமசசிலைபோறசறறு முருகலாநுழினகுறறமஙங

உலகவைககுயிரோமெயயோ வுமபாகோனெனறீராவி
மலமுறுமபிறநதிறககும வருவதீதெனனவொணணு
நிலைமையாலானமாவலல னிலமுதறபூதமைநதா
விலகுலகசேதனததா லிறுதலாலிறையோனலலன்.ஙச

எளளியெமபரனவிசேடமிலலதெனு யிரகடகெனறீ,
ரெளளிடதெணணெயசசோதியெளளிடையெய்தவற
றே, வெளளிடதெணணெயததனமை யெளளினுககி
சையாவெணணெ, யெள்ளிட ததிருககுமாபோ லெஙகு
மெமபிரானிருககும. ஙரு

அஙகணனகுணமவைககெனனையுமெளிடததிலெ
ணணெணய, தஙகுமெணணெபினபாலெளளுஞசாரலாக
சகலததுளளுஞ, மஙகைபோர பாகனமனனி மனனிலா
னெவவிடததும, பொஙகியவுலகினெமமானபொருநது
மாறிததனமைததாம ௩௬

அததனீரிலாததெனனிவ வாருயிரிறபபதெனனீர
பததிசெயபரனேநேவோ பகருயிாதேவோவெனறீ
ரொததவெமமலகனமததி லுணிலாருயிரிறககு
மிததகையாஙகளஙக மினமையாலிறவாதெனமமான.௩௭

ஆருயிாவினைமுறறேறுாநதிட டளிததலாலரனேதெயவ
மோரியலுணாததககனம முணறைகயாறபசுவாமானமா
காரணனசகலலோக கநதனெஙகநதாவாகும
பேராறிவிலலிரினனமபோததுனாககினறேனகேணமின்

திலததினுளளெணெயபாலிற சேருநெயகாடடததஙகி
நலததததாபபணததுநீழல நயன்ததுநணணுருபஞ
சலததினிறகதிரோனவிததிறறருசததததததமபோலும்
புலததினுளொளிகடஙகள பொருநதுமாகாயமபோல.

அனைததுடனனைநதுஙகூடா ததிககுககுமமதாகி
நினைததிதுவெனனவொணணு ததமாநிலையதாகி
வினைபபயனுயிாகளார மேவுமுளளறிவாயககண்கட
கனைததையுமறிவிததபபா லாகியகதிாபோலாவண. ௪௰

இபபடிசிவனெஙகெஙகு மிடையறவியாபியாநல
செபபுஞானமறைபுராண மாகமந்தெளிவாறசொலல
வொபபியவிஙனவராகி யுளொளிநதிலமூககாறசொலவா
தபபறககறறுயிசன சலமலததனாயிலுணடோ ௪௧

உணடெனிறறனாயிறநானி ருனறவபொனறறெனரு
ர, மிணடாசளவாரசேரட சாஙசயாலெருணமிநோககி
யணடமூாகதிரிபோனிறகு மதததினையிலலைபெயாற,குண
டாகளவாயேகேளாக குழிய நாவகுணபொ பதிலலீா

அிலமனதநமணாவாயை யடிநதருபோலவேகன
னிலையதாருசேடதாசா நிகழநதுவாரநியிலோமோ
மலையகளகேழவனறனலாப நிககலாசசமனசனடாளா
தலைகளுமவாகளமாாபுதததாயாமிநிபபேமெனரூா ௪௩

இவ்விடமிரணடுமலலா ரெவவிடமெதாறுாதாளுகி
வவவியேயினறுநிலலா ஈகிலமைநறகுணநதனிதநன
செவவிதா வனிநதுநதேரனறச செயதரள செனியான
றேறறு,மவவவைகளொடதநி யவையுடனடவாறுவன.

சகலமுமமிழியுமபோது தானமிழபாதமிததன
சகலமுநதனனுணிறகத தானமூககிலாதசுநதன
சகலமுநதனனேவ,பகுட டஙகுமுறறறிவுவலலோன
சகலசஙகாரநீயிற ருணடவலிலைசெயவோன. ௪௫

உளளினனுபவாககஙகளோ ஞுணாவிணைக் கடநது
நிறபோ, வொவிவிளையாககுழுவினை யளிபபவனளவொ
னறிலலோன, வளமைபெருமையாறறு மதிககலான்
வரலபோககிலலான, கனெறியுடனமெயயிற கலபப
வனகரவணநதிணடான ௪௬

விருபபுடனவெறுபபிலாதான விழிபபொறிமேவாநுண
மை, யருடகணணுலியசிறபோ ஞானையறறோகனெஞசி
னிருபபவனபததராறோக கெளியவனாதியாகி, திரு
நதுவோனுவமையிலலோன பெருமபுகழதியாககாமோ

அருமறையாகமஙகட கனனியசமனாககிநதப
பொருவிலவேதாகமததிறபொருளினையறியொணுதான்
மருவியாமிசைககுநாலே மனததினிரவமதிததாற
றெரிதருநதிடடததாணுநு சிலையஙகளைசசிதைபபன.

பாருமொனறளவிலபொலலாபபறிதலைககையாபொயயா
சோருநீருணாவாயககுணடா•துஇலவறுமபாயாயககொ
ளவோா, சாருமாகுடிலகனம மநதிரவியநதிரததா
கோரமாரணஙகளவலலோ ரனைவருமொனருயககூடி.

திடடமதாலேநதரு சிலையருசிதைபபேமென்ற
துடடனைவஞசததாலே தோறபிபபமெனததுணிநது
மடடறுககளகூட மாசுணஞசிஙகியேறறிக
கடடோகடததடைததுககாவலனசபைமுனவைததே

வெறுங்கட மெனவேவஞ்ச மிகரசெயதிக குமபத்து
ன்ளே,நிறைநதநின சிவலிங்கதனை நீயினிககாட்டுவாயெ
ன,நறைநதனாகாட்டினீரொன ஞருவீ ரனனகருணட,
ரிறைஞசுநமெதயவமபொயயெனை றேருவமெனவிசைத
தார. ௫௧

நிருபனுநல்லதெனறு னிளறசறகுணமாதேவி
மருவுளமகிழநதொபபெனறுண மகிழுடியதனனபாங
திருவுளசேடதாசா திறலுளங்களிரதெழுநது
கருளரனகருணைநீங்கா ரடிகளையகததிலுனனி ௫௨

படததராககடததைககிட்டிப பரமனேபூரணததோ
ணடுககிலாரவனறனனபா நமபராகநாளலாரோ
யடககருமபாதகநசோர ரமெனிலனைவாமுனனிக
கடத்துளோரமலலிங்கங கரமவரவெனககையிட்டார.

வேறு

இட்டளவிறறுடடவராபபடி கலிங்க மெனசரமைநது
சமணிருளையிரிககுஞசோதி, விடடுவிளங்கிடவெடுதது
சசேடதாசா மேதினிமனனவனகாண விபுலாகாண, ம
டடறுபூமலாமாரி வானாசிநத மறசசமணரிாநதோட ம
கிழநதுகாடட, வுடடருநேயநதருசற குணயாதேவி யுவ
ப்பொடுதேசிகாதாளி ஞுறபபணிநதாள. ௫௪

வல்லபராயனசேட தாசாதாளின வநதுபணிந திரு
வைபெற வாழததிநினறு, னலலவராமாருகத ரபபனே

கி னபயமெனவடிவணங்கியஞ்சலித்தா, ரொலலையினிற்
சைவவுபதேசமன்ன ஞ் வந்துபெற்றங்குத்தாத்தாலுற்ற
விஙஸ, நலலபெயருந்தரோச சுரமதென்ன நாட்டியமண்
பாழியெலாநாசஞ்செய்தான. ௫௫

அந்தவெய்யசமணைரானஞ் சேட்டர்ச ரானணபராக்கி
ஞானறிமற்று, மிந்தமணாணினமாறுடிகையெனஞமூரி
விரியநாசசையவொனபா ரீசாநேயந, தந்தருமமனமலலா
ற பிறாகருததோனருந தினமையராயிருக்கவந்தத தல
ததீனாஞனு, றுநரெழுநூறமணபாழியுளவனைவக்கு ஞ
மையொருபாகனகோயி லொனறுகணடார ௫௬

இதுகணடுபொருராகி யழுணொலலர மேகமாயகரு
மூமியஃதேதிஞசெயதா, ரதுகணடுநாசசையரகததுவெ
மபி யையிருநாட்டினிலமணவே ரறுததேனினறேன, மத
னஙகியுறவிழிததோ னடிமையலல னெனமகிததுமாறு
டிகைபபதியைநீஙகிப, பதிரோராயிரததுட்னீனாஞனு
றததனளபருடனகூடிவநதப பதிபுகுநது ௫௭

கைனதவனநதனிறபுககக்டவெழுமபோறகாரமணரொ
ருவருமூர கடவாவணணஞ, செயதவரிறறலைவராநதேர
ராஞோ செனனிகளை முததறுணிததுச செஙகையேந
தி, யுயதருமமறியாதமறலைறயோாக மொனறுழியாதரி
நதேநதி யுருததுபபாரா, னெயதருவெணணிணநதிய

பஙிலதெறிநது நேரொருவாககொருவாஙினறு ஙிமலற
பாடி. ௫௮

ஆடிவிளையாடியபி னவலூாநதஙகு மாயிரததோடெ
ழுநூறுமமணபபாழி, யூடிருககுமாருககவுருவமெலலா
மொனறொழியா தெடுததெறிநதங கொளிகொணடீது,
நீடுசிகரஙகளெலா மிடிததுநதளளி நிநதமிஙகஙகளைப
பதிடடை நெறியாறசெயது, சோடடையாநதிகளைததா
பிததேததிக குணடாதலைத தொகைமரமேற குலுஙகதத
தூககி. ௫௯

தேராகூறறிவொனன வுலகோபோசுந திறலராயமா
றுடிகை சேரவெணணீ, றுரவருளிரியநாச சையாசெய
தி யறிநதிலிரோவமணரோடுதரனனபா, பாரவெருசமத
ணிஞ ஞஙகடெயவம படடபஙகம பணிபதிகும பக
ரொஞதா, ஞீரறியவினனமொனறு ஙிகழததககேணமி
ணிகரிலபுவிககறையெனனு நீடுர்தனனின ௬௰

சோவணமொன் றொருபததா முககாலநதுந துஙகலிங
கதரிசனஞசெயதலலாதனன, மாவலிருலருநதாதியம
நதபபா தாதரிததுவருநாளிலவாகணஞேவாற, பாவை
பஙகனறிருககோயிற சேலலொணுமற பசிததிருககமை
நதரமணபததராவாா,கோவமனஙகொணடரனறனகோ
யிலியாஙகள கொடுபோவேம வரவுணவு கொளளுமவ
ணணம. ௬௧

என்றுநா முடனழைத்துக் கொடுபோய்த்தங்க ளிரு
ஞகிஞலயத்துள்ளே திருவிழியட், நின்றுதரிசித்திறைஞ்
சுகென்றன்பர் நியமநெறிப்படிசெய்து நேயராக, ம
ன்றுடையானை வணங்கி யெழுந்தன்பாலே வாழ்த்துங்
கான்மைந்தரெங்கள் சின்றபணிந்தாய், நன்றிருகாணெ
ன்மகிழ்ந்து நம்பன்பாதத்தி னலமல்லவெங்களைப்போ னட
ப்பாயென்று. ௬௨

உய்யலாநெறியினை யுணர்ந்தானப் ருலவாதசினத்
தரா யுமாலேத்தும், பொய்யமணற்கெனகரங்க டொ
ழாதுபெயீர் போதுமென வுடபோய்க்கண் பொதிவாச
த்தைக்க, கைபதஞலவாங்கியி ந விழிநோக்காடு கருதாம
ற்றிறந்துநின்று கண்டவாறே, வெய்யசின்ன மேனியெ
லாம விட்டவிட்டென்ன வெடித்துடைந்து பலதுண்டாய
வீழ்ந்ததன்றே. ௬௩

மெய்ப்பந்தர் சோவணாதம விழியாலுக்கு வீழ்ந்தசி
னஞலயத்துள் விமலனன்பர், லெய்ப்பற்ற விடையேறி
யவாக்குமுன்னின் றினிதளித்துப் புலிக்கறைசோ மீச
னின்ன, மப்பொற்பாந்திருமேனி கொண்டிறக *வக்கங்
கையிற கங்கணத்துக * சாடியென்று, ஞெபத்தாரணி
யெல்லாஞ்சென்றிறைஞ்ச வுனனுமிளைப்பம கொடுப்பத
னை யுணரலீராகாள். ௬௪

* அகங்கைக்கயிறகங்கணத்துக்கு - உள்ளங்கைக்கயிற பொன்னுக்கு.
* ஆடியென - கண்ணாடியென

பரிவளிகையெனுமூநண மறறோரமாதா பரனபததி வைசவவை யெனனுமபேராள, புருடனெறியாருகதசம யியாகப பொருநதலாலவவூரிற சமணாககோாநாட, சரி கையிடடமனைவிகையி லடிசிலவாககரு சமைபபிததுச சாரணாாயழைககசசெனறு, னிலவையநதவரியகறியமு தைநோககி யரனனபாககாயததிலலெனறழுஙகுஙகாலை

ஈசனெனு மாதவவேடகதருகி யெழுநதருள வைசவ வை யெதிாகொணடேததி, வாசமலாப பதமவிளககிப பாததீாதத மகிழநதருநதியாதனாதுள வனபபாலவை தது, நேசமுடனகதலிபபாளை நீளபபோடா மிலறசுவை யுமபடைததிக பததியாலே, யாசகலபபடைததிறைநு சியையாவுயநதே னமுதுசெயவாயெனததவநீதோ ரரு நதுமபோழதின. ௬௫

அருநதவததுசசாரணாமுனறுனபினனவந தகமபுகு நதஙகரதவநதாயிலககேழவன், பொருஞசினததாறகண டளவி லெநதையாாநாம போனவெலலையினனதெனத தெரியாாபோன்றா, பெருநதகைவைசவவைதனைவெகு ணடுபாவி பிழைசெயதாயாணடியையெங கொளிததாய காட்டென, றருஙகிரகமபுகுநததனறி யவனகாணெண ணு வனனதனைதயருததியெனனி லழிததாயனறே ௬௬

தாவதனைககாடடெனககுசசாகாதேயெச சாாபொளி ததாய சதிபதியைத தபபனனறு, பாவியுனககவனிட

தத்துநேயமுண்டோ பகாதியெனவைச்சவையைப் பலகா ணமோத, வேவிலடியனைத்தினைப் பொனருயுள்ளார் து ணையொருபாகாகத்திற் பெனறுணமினறா, கோவியடி கொடியிடைமேலனைத்துநாககாக கொடியவமணகோ லொலாங குணமையுமட்டணணம சஅ

சொக்காமேறபிரமபடிபோலகையகடோறு தொடாக தமணபபாழிதொறு தெருககடோறு, மெதகாகணா லோதிடமயகடிகடோறு மேரிகுளநதிதாருவனஙகடோ றும, புககவாருககருடல புடைபுடைபபப பொறிகல ஙகபபடுதவிஞற றுடைததுககொளவாா, பககுவிடட துடலெனபாா பகநததுவீழவாா பாவியேமெனவுட மபு முறுககிசசாயவாா சகூ

ஒளிககவிடஙகாணகிலே மெனபாாகையா லோட்டு வாரோடடியகையொடிநதெனபாா, நெளிநதுநிறபாா சுழனறுசுழன றிரஙகிவீழவாா சேடிதுயிாபபாாசிறலைய மேலேறியஙகுஞ, சுளிககவடிபடடுதுடைபபாா துணைக காதறற துணடஙகணணிதழபோயததுத தோளபோய ததெனபாா, விளிதெதொருவாக கொருவாதமமி லெனன கேடு விளைநததுகெடடோமெனபாா விழிநீாகொளவாா.

ஒருவருடமபினையொருவ ரோடிபபாா்பபா ருனனுட மபிலெனமேனி புணடநதெனபாா், வருமுறைமை வக

தகெதனபாாமடிவுகாலம வநதனெனபாாமறைசசினனபா
றபுகுநதேமயரு, மிருமடி பாய நடியெனபா ரினியென
னெனபா ரோிகுளமுழுகுவா ாிரணடுஙகயாற, சிரமதிர
வடிததழுவா ரடிபபாா துமனமுந தெரியாத செயலென
ஞே சினனேயெனபாா எக

ஆயநெறியாருகதர முதுநமமி லேமையோ விசயமா
முனிகளோடு, தியமடுவீழநதிறநதாா தபனதேவா தி
ணடாடிககிணறறிழிநது சென றுபோனு, ரோயபுகழுதத
பனமுனி பிணடியேறி யினியாறறேனெனவீழநதாா சம
ணவேநதா, போயதிககிகரநதி லேறிசசாயநதாா பொரு
விலமரோநதிரனுா போதநொநதாா எஉ

சநதிரமாமுனிவரகழு நனனிலவீழநதாா தருமகுருவி
நதிரனுா தமைமறநதா, ரநதருசநதிரகிாதநி முனிவாசெ
யதி யறிநதிலேமிராசவிநதிராககாடடெ ானறு, தெநதமு
னிவிமளவிந திராமெயமெயலலா மௌளிருககவிடமில
லை யிலலநதோறுரு, சநதமடவாமுகஙக டனஙகளெல
லாந தண்டிபபுமுதிரமுமாயததகாநதுபோன. எகூ

எனறுருகதரொலலாந துயருறறேஙகி யெமககலலாற
பிறாககொமிதானிலலாதெனனென, றெனறுநககூடியு
ழநதோலமிடடா ருளளவாறறிநதொருவ னுனாபபான
வீணீா, மினறுமுமிடையினளவை சவவைதனனை வெ
குண்டுபதியடிககவிது விளைநதெதனறு, செனறுருசசி

ணததினை விலககபபொலலாந தீயமணாமேலடியுகதீ
ரநததமமா ௭௪

அடியொழிநத வளவினிலவை சவவைதனனை யன்ப
னவெகுணடறைவாயெனன னறிகஙகயினறிப, பொடிய
ணிவாாககனனமிடட பொலலாபபானன போதவடித
தாலதனைபபொருமலெஙக, ணெடியநவாககிதமினறு
நினைததபாவி நினககரனுணடெனிலெதிராயநிலலேலெ
னறு, கடிதுதளளசசெனறுசினலயததைததஙகள கணை
ணுதலெனறிறைஞரலிஙகா காரமாயததால. ௭௫

புநதியினிறசிவபததிபொருநதாககேழவாபபொருந்தா
மறசிவநேசம பொருநதுமினறு, ரநதநலமொழிபதியை
மீறினோாகட களவிறநதவமல்முததி யாகுமனறே, மூந
தையினிலாயையெனறுஞ சூயையெனறு மொயகுழலா
ரிருவாதததம பதியைமீறிச, சநதிரவேணியைப்பூசித்த
ரியமுத்தி தனைபபெறறானபபெரியோாசாறறுகிறபா.

அனறிமறறுந திலகவவை யெனறோாமமை யானபுத
தியிலலாத பதியைநீஙகக, கொனறிடுவ னெனவெகுண்
டுதுரககநிததன கோயிலபுககங கததனமுனனா கூசிநி
னறுண, மெனறுகிலையவனபறறி யீாககுமுனனை யின்பு
ருடவடிவானு ளெனபாநல்லோ, ரின்றருளசோவைசவ
வை யிதயததீச னெழினேசப பததியையா மின்றுக்கண்
டேம ௭௭

எனத்துதிப்பாரவனையருவாராகவிற்கு மெல்லையினிற்
சமணருமவர் திறைச் சிறையெய்தி, மனத்தகத்தை யறுத்தி
ன்றிராமனைமேசப் பங்கிமையிறுலந்தவிங்க ளொருசோனா
மங், கணந்தருள வசேர்ந்தனொரு றுவகோரினங் கா
தலினுலுரைசெயவாக்கியியாகா, வினைப்பரிய சிவனெ
டியார் பெருமைதனை நீரறியத்தக்கதனறு விகழ்ந்து
ங்காலே. ௭௮

வேறு

அந்நாளிலெம்மங்கைப் பிரானந்நகரிலிருந்திலையோ, மு
னனுளினமெய்ப்பட்டு முறைமை யினைமுணர்ந்த
தோ, வொன்றுபயன்றுகொல்லுற்றாய் மொத்தாரிபபோ
தில்லையோ, வென்றுநுமதுரைவா னெளிதுராற
மெண்ணேமால. ௭௯

எம்மையின் றங்கு பாலூர் சொல்லே நீர்வெகுண்டு
வியமிவந்தவா துசாயால வென்றனைமயாப்பாமற
செம்மைதருநாடசிமைதிற தெளிமிவெலமெனமயா
லுமமினியசினதுடமைய யாலயமுறுகததால ௮௰

அன்றதனறிக்கவியாணைத் தமைப்பாழியனைத்தினையும
பொன்றுவிப்ப ஞனமொறட வங்கையாதாள போற்று
தொண்ட, ஞெனறுபழங்கதைகளாயிங் குரைப்பதிலெ
லுலகர்முன்ன, மென்றலையை யரிந்தாற்கீத தெழுதின
மூர்வலமவந்து. ௮௧

மறறுமெஙகளபரனருளாலவநதுஙகொணடியகுவளி
பறறுதெயவபபாழிமுறறுய பாழாகபபறிபபிபபன [ா
செறறுமையானகொனறதறை றீ மெனனெனா றுளாக
குமயக,ளுறறசெயதிவசவேசருணாமதரசருடனணயா

மனனவனுநதிகழநப வாநி நுவெனியமபுமெனத, த
னனுடையசிரமிநரச சைவனரிநதஙகையிறகொண, டி
னனகரம வலமவநதா லிபாஙகளசைவ மாருமெனறே,
மெனனவமணகுடைடாசொன ற ிஙறவனுநமறெனவி
யநதான அ௬

எழுநதெணடயாளேகாநத ராமையனொழிறசைவக, கொ
ழுநதுடாபோனினறுமுகவ ருளாகமலமணயரா, யழுந
துநெஞாலவசவேச ராதியாபாககருசலிமநதுச, செழு
ருசுடாவாளைககொணடு சிவாயவெனச சிரிததரோ.

சிரநதனயோகாதநிறை சிறுமுறுவலுடனபறறி
யரிநதுகையிலேநதியஃ தரகரீசங ரவெனன
விரிநதபுகழவசவேசா விருமபினறுதுதிததருளப
பரிநதுபததாவணஙகிமிகப பரவிமகிழநதாலிகக அ௭

கைபபடையககளிபபிறை கவினெனன விதிாததாாத
து, மெயபபரிவாலககரததானமெயயனபாகளைதொழு
துந,தபபறநறசரணனனத தலைமொழியவடிபபாயநது
ரு,செபபிலரசயவெனனுஞசிரமெறிநதுதெளிநதேறறும

அளவிலியமெழுந்தாப்ப வனைவோருந் தொழுதேத்தக்
கிளர்மறையால்வானவர்கள் கீதத்திந்துமலர்வீச
வன்மைதிகழ்கலியாண வளப்பதிமாமறுகெல்லாந்
தளாவறவேயெழுநாட் சவியாயலவலபவராலும் அள

அங்கரிணமன்னவனு நந்திகளுமலமலமென
றின்னதன்மையாவர்செய்வாரென்பப்பணிந்தாரேத்தினர்
தன்னிகரிலேகாந்த ராமையார்தபத்திட்டமா [வார்.
வன்னரனறகோயில்புகுந் தமணரைப்பார்த்துரைசெய

ஆருகதமுனிவரே யசட்டரேயறிவிலரே
நீருரைத்தவாதினு ணிகழ்த்தியசொல்வந்ததாற
பாருமெனக்கரசசிரமோா பால்சாயத்துவைத்துநின்று
ரோரிலரனேதெய்வ மெனவொத்தோர் சென்னிபோல.

ஏகாந்தராமைய ரெண்ணிலபுகழ்பதினு
லோகாந்தமானதென லோகரெல்லாங்கொண்டாடிப
போகாந்தறகெளியசிவன்புவியிலவாந்தாரெனத்துதித்தா
ர், வாகாந்தருசெய்வேலை மன்னவனைக்கைவாங்கினார். ௯௰

சமணரெல்லாஞ்சிவகணத்தோர் தருக்குச்சபைகக்ட்டா ஙக்க, கமமுடனேபணிந்தெழுந்து கரங்குவித்தங்கெதிரிருந்தார், ரமலந்திழுந்திரையை யவாகனெனறறியனேததுமணிந், துமையொருபாகனைத்துதிட பா ருளங்களிப பாராகியே. ௯௧

சென்றமணப்பாழியெலாஞ் செயிரதசெழுந்தவகுடைய
தனாறுகலியாணகக ராருகதாபாழியொனறு [விடித்
மினறெனவேமுருகசியபி னேகாநதராமைய
ரொனறியசீரவசவேச ருவநதேததவுடனிருநதார். கூஉ

ஏகாந்தராமையாவாது

முறறிறறு

ஆக திருவிருததம - கடுகூகூ

உ

திருசசிறறமபலம.

விடமுணடவாது.

மாதிராசையர்வாசசி தேவையாமடிவாலையர்
பேதமிலாதமுமமைப பிரமையொனனுமபேரா
ரோதுமோளிகைமாளாய ரோரிருசவுண்டதேவா
மேதரகேதிதேவா மிககககைகையாகொககையா. க

இருளுமாசமணமாயககு மேகாநதராமதேவர்
மருவுமபபணணாசெனன வசவராசையதேவ
ராருணமதுவையரோது மலலையாசிவநாகையா
தெருளுறுதெசரிதேவா சிததராமையாசோமையா. உ

ஆதியாமறறுமுளள வதிகமாயேசசொல்லா
நீதியார்தணடநாதா நெடுந்திருகக்கூட்டத்தெய்திச்

சோதியாமீசாதிட்டச் சொற்பிரமாணமுனனு
வோதுநாலவலையுங்காட்டி யொப்பிலராகிவாறுள். ௫

பரனையாாரிகருசைவா பாசுபதாதியாறோ
திரமுமுவீரசைவா செயதிபோறுமுமீசன [மைப
பொருளுருசேடநதனனைப புரிநதயின றுலகோதம
பரிசனைசெயயபபாாககப பருகவுமிசையேமெனறா. ௬

கூடலசக நபேசன கோயிலகாவலராயுளள
வேடொலலோருமவநது விசசலனமுனவணங்கி
நீடருருசெலவமுளள நிருபனேநினறறுட்டி
ருடநமுறபாதஙக ளளைணிறறுககேட்பாயெனறு. ௭

வேறு

பரமசிவாதனமசிவா ஸ்ரீகணடேசா பாசவரசிவரருளீ
சானதேவா, துரிதமோசன சிவாமெயச சாநதஞானா
சோமசிவாகோரசிவா சுடாளதேவா, திரிபுராநதகதேவ
ாவிகவமூாதது நிகழமோனசிவாவிமைடய விசயதேவா,
பிரமசிவாவிமலசிவராகமேசா பிறஙகுவிததியாநிதிகளி
வாகளெலலாம ௧

வீரசைவாமபொறறுமுனு சிவசேடதலைத விடாதருநதி
யெஙகடகுக கொடோமபோமெனறா, பாரவசவேசனா
யுமவளைசசூழநத பததாயுமபாாததிருநதேம பராமரி
பபீா, நிரமலலாமலவிசிய னெனறுமபொலலி சீயனெ
னறுஙகபலிசிய னென்றுநீஙக, ளாரிதனுக கெனறெம
மையகறறுநினறு ராசனேயனியாயமபயமென்று. ௨

தண்டிபெறுஞ்சேடமரன பேணிக்காக்குந் தன்மையரா
மயாங்களெப்பற்றத் தக்கதென்றா, தொண்டு கவானந்தியா
ரதைமறுப்பார் செய்யப்புலிங்கமவாணலிங்கஞ் சொன்
லிங்க, மொண்டிகழ்மாணிக்கலிங்கமெள்ளிங்க மூல
வுசலலிங்கமிவைகளுவந்தங்கன பால, யண்டியரித்தவை
திருமா லியங்களன்று யாதலாற்றண்டிபெற வழக்கன்
றுகும். ௮

ஆதலினலமராமுனிகணங்கணடாத் ராக்கரன்பாற்
றுபிக்கு மிலிங்கங்கட்கு, நீதியினினிவெதிர்நதேதொன
றன்ன திருமாலியங்களவை தண்டிக்காரு, மோதுமிது
செய்யப்புலிங்க மிதன்றன்சேட முமக்கனியேமனனகே
ளுமையோர்பாகன, மூதுரையாகமமிசைன மொழிந்த
வாறே மூடமுற்றவேடரெல்லா முணிந்துசொல்வார். ௯

ஆதியினிற்பரம்பரமாககோயில்காக்கு மன்னவருநாம
பெற்றுவரு மதத்தனசேட, மாதவரீயாவ ரொன்ற காலத்
ளனில வாங்காமவிழப போமோ வசவ்ந்தவ, ரோதியவப
போதங்கொண டெம்மையெண்ணுதுலகத்தோர்க்கீயே
மென றுரைக்கின்றாக, ணீதி யையீர்கெள்ளாயே லுன்றன
மூனன நெருப்பையவளாத்ததிலவீழ்வமெனனவேந்தன.

தண்டநாயகனையழைத்திவாக்கெப்போதுந் தந்துவரு
ஞசுதந்திர தனைத்தவிர்க்குமாறெல, பண்டுபோனடதது
விடுக்கிந்தத்துறேன படைக்கின்றுயமுனபுபின்பு பராம

பரமனன்பர் பதஙகளருசசியா
வுருகுதோததிர மோதியெழுநதபி
ளெரியதெனன வெரிநதுபுகைநதுறு
மரியவாலததை யனபிறகலநதரோ ௨௰

வேறு

சஙகரனகூடல சஙகமேசுர
னஙகணனமுபபுர மெரிததசேவகன
வெஙகடலவிடநதனை விருமபியுணடவ
னெஙகடமபிரானமுன மிருததியேததியே. ௨௧

விண்ணவாதொகையுடன விபுலருயயவே
யண்ணனீவிடநதனை யனறருநதினை
திண்ணஙினனடியவா செ யதிசிநதியாம
வண்ணமிஙகமுதுசெய வளளலேயெனு ௨௨

விளமபினறமுது செயவிததிறைஞசியே
யளநதிடறகரியசீ ரனபாபநதியின
றெளிநதபண்டாரியா செல்லுநமபிரா
ருளமபெருமகிழவுற வுவநதிடமபணும. ௨௩

என்னஙினறிடமுபணி யிறைஞசிபபோறறலு
மன்னாதஙகரதலத தரறகளிததபின
பன்னருமனபினுற பசிததபோகளபோ
லுனனருநதிடததரா யுவநதருநதலொல. ௨௪

தந்திரம்படைத்திந்த தம்பிராாகனு
முந்தியிறகிழுறு முந்தரபந்தனரு
சந்தமாங்கரக்கிறைறளா ரப்பணுவீர
புந்தியானமங்கி ரந்தினம புரிந்தருந்துமின உரு

மாசவராயா நமக்கினம வந்திடமடாணும
பாசசரசாககினம பாரத்துப்பெயதிடு
நாசசையமோசிவ நாகஷைமயமோ
காசசியபாவிது கரததிலேறறுணும. உசு

தேடருமனபிறைசிந்தலினறியே
நீடியபசிகெட நிறையவாரந்திடுங
கூடலசங்கமா கொடுத்தசேடிமவ
வேடாகடவிடவொண யிகவருந்துவீர. உ

சங்கரையறக்கினருந் சாலவூறறும்
னிங்கிருசவுணடையாக்கினணமவாருமி
னங்கரகங்களி ஞரபபெயதுகொண
டுங்கடாகங்கெட வுவந்தருந்துவீர. உ

உதாரஞசோமையாக குயாந்ததிலலையேன
பதறுதலினறியே படைததுககொண்டின
முதமுறககொளளுக முந்தசங்கையா
சிதறிடாதருந்தினா இதத்திக்கினறவோ.

கண்ணறப்பிரமையா கலக்கேத்தையார்
சொன்னதானுப சரிக்கினற்றிப்படி
பின்னினம்வந்ததம பிராக்குவேண்டுமென
றுன்னியோமிசைகிலீ ருண்டிதானமிக. ௫௰

இப்படிவிடமுணு மெண்ணிலாகலோ
யொப்பருந்திக ளுபசரித்தபி
னப்பரசேடத்தை யன்பினோக்கியே
யெய்ப்பிலாந்துணையினை யெந்தமவாழ்வினை ௫௧

சத்துருசயந்தனச சகலபாவவோக
கத்தரித்தனனைவெங் காலகாலனை
யத்திராக்காலமா மமுதைந்தாருமென
றுத்தமந்திக ளுவந்தருந்தினார். ௫௨

படைத்தபண்டாரியா பருகுமென்றளித்
தடுத்தசங்கரன பத்தனபூராயினோ
குடித்திடுமெனமிகக்கொடுத்தயின்றெழீ
விடத்தினைக்கண்டவெவ வேடாசொல்லுவார். ௫௩

நன்றிலாருறவினு நயத்துளாபகை
யொன்றியநலமென வுரைத்தசொல்லினு
மின்றெமைக்காத்தியென றிறைஞ்சியென்றுநாளு
சென்றாளுலயச சேடங்கேட்கிலேம். ௫௪

கல்லினைமணசிறு கட டிவெனறிட
வலலதோவெனவுற வணஙகிசசெனறனா
நல்லராநநதிக ணலததமேனமையி
னெலலையாரறிவொன றெவருமபோறறினா ௩௫

தணடநாயகனாவிச சலனுமபோறறிசெய்
தணடராலுமமுனை யசைசகொணடெதன
மணடருஙகாதலால வாழததிமீணடுத
மெணடருமபதியிலவந திருநதுவாழநாள. ௩௬

விடமுணடவாது
முறறிறறு
ஆக திருவிருததம - கசுஉகூ

உ
திருசசிறறமபலம.
சகதேவததணடநாதா புராணம.

சகதேவததணடநாதா தமபெயாமறையோசாதி
யகமேவுமதமிலாதா ரரனையாசசிததுவாழவாா
சுகமேயவீரசைவா சுததா நூலவலலோரோாநாண
மிகநேயராகுநநதி தேவாமுனவிபூதிவையா. க

அடியனேனமனையிறபோநதஙகமுதுநீசெய்யினுமயும்
படியுளேனவேனெனனப பணிநதபின்வசவதேவா, து
டியிடைபபாகனனபாதொகைததிரளவலலையாயிற், கடி
கினிறசமைப்பாயென்னக கசிநதுதமமனையிறசென று.

அறுவகைசசுவையினு ளமைவனகயமுதினொடுங
குறைவறசசமைதநுலைவததுககுவலயமெழுகிபபினனா
மறையவாகாலினீரா வாாததெழினமலரிடடேததுஞ
சிறுமைமையவசவதேவா நிருவுளமசஞறறோநது ௩

சினததராயவனமுகநதைதத தெரிசிககவொண்ணுதெ
னறு, நினைததருநிரையிறபுககு நிகரிலாரனததுநிதத
ன, றனைககணணியிருநதாரவநது சகதேவாவாயிலபுககா,
ருனககிவணசெலலவொணணுதொதுஙகிநிலலெனறா
நினறா. ௪

தணடநாயகாவெருணடுசாறறுவாாசிவததுரோகி
யொணடருமவீரசைவத துறுநிலையயிகழநதாயசெலதி
கணடாகளபவிகளகாலைக கழிஇயவெஙகடடாதுட்டா
மணடனிலிழிவுசெயத மதியிலிமடவோயெனறும ௫

கொடியிடைபபாகனேஙகுலததுககுமெமககுநதெயவ
த், இடமெனுதவமாாககத்திற செலலுதலசெலலாததத
னடியருசசிததருளுஞானாக கஞசலிததனனுஞசெயதல்
படியிலெதருமயவீர சைவநூலபகாாதனறே

சஙகரனனபாதீாததந தாஙகியசிரததினமீதே
பஙகரமூலகாகாலிற பானியமபடுதலபாவ
மஙகயறகணணிபாகாக கஞசலிசெயதலையுாற் [ல்லா.
பொஙகியசிவநதுரோகாதமைததொழிற்பொலலாபொ

உததமவியககேட முணடனனுவிருலே
வெததராமநதனுளா மிசசிலையினைசநலகுறறம
புததிசூழபததரிலலுட புததிரபெராககமிலலா
னததனையருசசியாரபா லனைநலபெறதிரவெமபாவம ௮

ஆதனருநசயனமனனம பிரனருசினைகருசெயத
லோதுமுறபவிகடடபா லுநதபடடகருணவிற
காதலிததிடாரணநகம காயநரவனனபாதமிற
றீதிலாலேசகசெகதரா செயதிலைசசெபபகேடபாய ௯

சநததியொககமிலலா டமமனாயபடி னமவாகக
நநதுகொமெயபபோபூனச ருமமிகொனனவெலலா
மநதருமிவியககதேக டாகமியெபவிளைததாமுரு
சநதியாரவாமுனினறு சாறறிடாருளாயுஙகேளா. ௰

அவாகிலஞசெனறுசேரா ரவாஙகயிலியாரோலா
ரவாகைகயிலவிலலாகொளளா ரிரவிலுமநதவாறே
யவாளையிறகடனுமவாஙகா ரவாஙகயினதுதானலகா
ரவாகளையிநதமாககததகனறனபாககனபுசெயவாயக

இவாசெயலகணடுலோகரொணணநதிறபொருதாராககிக
கவலையிஙகிவாககுசசெயவா மெனவுமனனிககடிதியறறு
மவாகளையஞசாராகி யனபனைபபேணிவாழந
தவாமனைவிதையினகூட்டிற றழலினைததநதஙகிட்டார.

எரிநதவ்விததையெலலா மிலேசககேததையர்நோககி
ப், புரிநதநேயதநராகிபபொறையராயவாரிவாரித, தெரி
ந்துவெவவேறெடுததுச செயதொறுமவிததிமுனனில்,
விரிநதொனறுகோடியாக விளைநதுகணடுமொநதா ருங

இதுமிகபபுதுமைமுனனேபொயமையெனபாாவிததா
தகிகமாயவிளைவிததாரென றனறவரினறழுகாககணடே
நதிமுடியததனனபாபெ நனமையாரகவிலவாரெனறா
ககியிலாவனனோமறறுங கருததிலவெஙகாளையததால

அனபரோலேசககெததக ராவினமானவெலலாந
துனபுறககளவராலே துணிநதுதாஙகவரசசெயதாா
பினபவைதமமைசசோரா பேணிமேயததாலுமேயா
வின்புறபபுறறநதிடடா லினிதுறைரீருநதா. ருரு

ஆகினறிளைததலகணடங கறபுதமெயதிசசோரா
மோகநீருண்ணுமேயா புறறினுமுனறுநாளாச
சாகுமிபபெறறமிநதப பாவநாநதரிககவொணணு
போகவேவிடுததுமெனறுவிடமுனமபோநதவாறே ருசா

திருமபிவா லெடுததுககொணடு திரண்டுபாயந தாவி ததோடி, வருநதிமுன றுஙகளமூனறு வாரததிறசென் றதூரம பொருநதுமோாசாமநதனனிற புரிநதுவநதன் பரின்மு, ஙிருநதுய ரகன்றுநிறக லேசககேததையாக ணடு. ருன

தஙகளசீலஙகடபித தாமவநததிபபெறறஙக
ளிஙகுநஙகொடடிறசாரா திருபகதவெனவடைநதா
ரஙகவைபசிததலகணடே வயலுளோரறதைநோககிப
பொஙகவைபுறறநதிடடார புநதியிறபொருநதாவாகி.

மோபபதுபாரபபதினறி முனனையெருசீலநதபபேங
காபபரிவுடனேயெனறு காடடுவாரபோலககததா
கோபபலநலலையெடுததுக கொடடிலைநோககிலிஙக
மாபபரிவொடுபூசிககு மடநதனைசசூழநதுசூழநது ௰௯

ஐயரிலேசககேததந ரஙகலிஙகநதை நாடிய, பையெனச
சென்னிதாழததுப பரிவிஞறபலகாலபாரததுப, பொய
யலவெஙகணிடடை போனதிலெமமை நோககென, று
யயவநதெதிரநிறபாரபோ லுவநதுமுனனுருகினறு.

கதறியவோசையுளளே கடடியகனறினஙக
ளிதமுறககேடடுஙகேளா தெனனவேவிரதமெலலாம
விதறினதாயகளெனறு விருமபிமுனேககாகததா
பதறியேபதைபாவாகிப பரிவினறிநிறககககண்டு. ௨௧

கன்றினமதனைமெலலக கருணையானோககியொனறுங
இன்றிட ாநிறகும்பெறறத் திரளினைமகிழ்ந்திவறறு
வின்றுதபபிலவென் றுன்னி யிருங்கொட்டிறகபாடநீக்க
நின்றவாரினஙகளெல்லா ரேயததாலதனுட்சார்ந்து.

பிரியமேல்கொணடுநோககிப பெரிதுவால சுமுறறிததங்
கள், பரிசமாவிலிஙகநதனனைப பரிசிததுவலமாயவநது,
வெருவிமுனகளவராலே மெயசசலுமீருமினறி, யொரு
விகினறதறகுச சானறிவ வுரிமையேயெனனககாட்டி.

எநதைலேசககேததையாக இனிதுறசசெனனிதாழதது
பநதமெயபுளகமெயதிப பசியிறுனிறாறபமேயநது (ப
வநதுசீாகுடிநதுததநத மடிசுபநதாவலாலே
சிநதனைககனறைததேடச செயயமெயயனபராஜோ ௨௪

ஆக்களையிரஙகியனபி னணைததுறுஙகளினஙக
ளுேககிஞலறிநதுதாயை நோககலுமகிழநதவாறே
யூககமாயோடிததததந தாயமுலையுணடுனற
தீககுணபபவியையபூசைசெயகருநசசெபபினுேனே

சகதேவநதணடாநாதா புராணமு
முறறிறறு
ஆக திருவிருத்தம - க௬டு௪

உ

திருசசிறறமபலம

கலிகணநாதா புராணம.

கருதுமினனரல்லாறகலிகணநாதனெனன
மருவுபேரினோ மனனவாவையகம்புரபபாா
பாவுதமபுவி யிடததிலோபவிகளுமினறி
யருளிலிஙகாஙக ராககிடுமியமமேயடைநதாா. ௧

வெததராமபவி சனதநதனாவிளிதநுரீரிலிஙக
மொததமேனிப ராமினனைறுனா,நதுடமபடுதது
யததா,ந நுளங கொளாாகளேயாரணுகமநதாற
சிததமொபபவே செயநதிறறெளியலாதேற. ௨

செயயநிடடநதி ஞலவாஙமபவேசெயது
கையகநதொளிா நனஙகொடுநதிலிஙகமுஙகாயங
துயயவாமபடி தரிபபிபபரிவநறிறுந துணியா
மையாமாயவெவ வாளிஞலவனததது வாணுளின. ௩

சஙகரனனிவா திணமைமைபததனாயுளோரதெளியக
கஙகைவேணிமு னைநனனு ரவஙகளகாநது
துஙகருநநிர வடிவினைநதுஙளறசசமைதது
நஙகடஙகண நாதனாதிருமுனநணணி ௪

அாசஙினனதி காரிகளீரிபுமவாபால
வனாதருஙசர ணிககாசெயவஞசனையனைதது
முனைதரிறபெரி துலகிலிறகுடிகளெறநதுனா ததா
லெரிசினதகெறி யெனபாமணறுடனெனபதிலலே. ௫

குறறமிலலவ ரிடஙகளிறகுறறஙகளகுறிபபா
பறறியேயவ ருறபததிபுளளனபறிபபா
கொறறவாமறறு மிருதலேவாரமுஙகொளவ
ரெறறுபொனவரி யிடுகெனபாகேழவியோவிலலே. ௬

கொடுததகுததகைப படியனறியதிகமேகொள்வ
ரடுததமஞசிபாள விடுகெனபராயஙகளென்பா

கடுததுரைபபொக காலமுஙகடடாயமெனப
ரிடுககணினனவா செயவனமுனறயிலலையெனறார. எ

அநதரஙகடைக காவலரறிவுறுதிவணீ
வநதெபபடி கவுணடனினவசததுமணணனைதது
மிநதநாணமுத லிறையிலலையெனச செயதுமினிநீ
வநதுமாதொரு பாகனைவழிபடிலெனறார. அ

எனனமானிட வடிவினொஙகளகோததிரததோர
மின்னொபாகனை வழிபடினமிடிவிடாததனு
லனனசெயயயா னஞசுவனரசவெனறலுநீ
பொனனகனறிடா திருககயாமபிணையெனபபுகனறு. கூ

இசைநதலிஙகதாரணம பெறுகெனபபுவியெலாநின
வசமவிடுததெழில வாழவுநலகுவனெனமறுததே
குஞசநதுபேசலுங கோமிககோபமுறறெழுநது
கசநதசொல்லுடன கைபபடைகலினனவிதிரா. ௰

சிரநதுணிப்பனென றெறியுமுன்றிருநுதல்விழியுங
கரநதரிததமான மழுவுடனகாளகணடமுமா
யுரஙகொளன்பாமு னுமாபதினினறினமுயாவாழ
வரநதைநீஙகவே யருளுதுமனுபவியெனறார. ௰க

எனறசொல்விதற கிசைதராதிலிஙகதாரணமே
லொனறுகென்றலு முழைககானவர்கருததுறுதி
வெனறிதாபிகக நாயலால்வேறிலலையெனறு
நனறிலிஙகநீ நமககளியெனககொண்டுயயபால. ௰உ

நம்முடனகயி லாயஙீநணணவாவெனறங
கமமுனைககண நாதனாயரளகணநாதா
தமமுடனகொடு சாநதனனருஙகொணடவிரதஞ்
செமமுறைககணே ஙிறுததிஞோசிவனறணககினியோா

வேறு

நனறிவாபோறசவதாநாச சையமொனபாாக காணமக
வொன, றினறியிரஙகுறுகாலத திவாமனைவிக கிரணடு
கொபப, மொனறிமுனனமபெணமகவங துதயததிலுய
யவிஙகளு, செனறுதரிததிடுமபோதி லாணகுழவிசெனி
தததால. ௰௪

அமமகவைசசவதாநாச சையாதாமபாாககவொணணு
நமமுறைமைககரனனபா நவிறறுசெயதிக கெனறெண
யிமமடததிவிராவணண மிடநேரமகறறுமெனச (ணி
செமமையிறைறறுறநதசெயதி தெளிதரஙீகேளாயே ௰௫

மேலானஙிததபததி மிகுமபெருமைசாதிதனம
மாலாறைகறிவிததால வருவதனறேமருளகொணடோ
னேலாதகருமததை யிகழவஞெகததப ஙதான
சீலாசரணையறிநது செயயுமோசெயயாதால. ௰௬

அதிகவின்பாறசுவையினைககொக கறியுமோஙீராழ
மிதுவெனததானமண்டூக மிழிநதறியவலலதோ
கதிரவனைசசகோரஙகள காணுமோகதிஞானச
சதிரிலாககுரசிவானநத சமாதிநெறிதரிககுமோ ௰௭

அஙகணத்திினிதியமென வாவிினாயிறறேனதெனச
செஙகரத்திலமுதமெனச சிவலிஙகஙகரததிருககப
பஙகமுறுதுனமாககப பகுதியினைககாதலிததன
மஙகலமாமணியிருகக வளையினமணிதரிததலகாண.

கொடடிினகண்சுரதேனுக கூடிநிறகமலடதனைக
கடடியுறறுககறபபரோ கனமதுரநவரசமுந
திட்டிமுனமிருககமறறுந தவிடதனைததினபரோ
வெட்டருவசசிரமிருககவிருபபுவாளெடுபபரோ. ௰௯

இனியசுரதருநிழலவிட் டிலவநிழலெயதுவரோ
நனிகொடெபபமுனனிருககச சுரையதனைநசசுவரோ
புனிதபததிசனமாககம பொருநதிமறறுநதுனமாகக
மனிதருடனகூடுவரோ மறநதாலுநசசதேவா ௨௰

வேறு

போறறியேசுவாவினைப பூககைகொணடுகுமபிடாக
காறறனைககசழீஇயிருநது கடைமனததாபோலவே
யேறறுவாகனறகலாத வினவநதணாககுநீ
யாறறுநினறிறைஞசிலவெவ் வருமபிறபபகன்றிடா. ௨௧

பூதலததிலந்தணுளா மேலொனறுபோறறிநீ
யாதரிததவர்ககுமுன னருந்தவனனமிட்டபின்
போதககுருக்கடாம் புகுந்துதுய்பபரொன்பதா
லேதமுறறகோவததி னிறபெருததவிடாதாம். ௨௨

கோடியந்தணர்க்கித்தக் குறைவிலன்னமிடுபலன்
நீடருஞ்சிவன்றன்னன்பர் நின்மலர்க்குநின்றிடும்
பீடிலங்குபிச்சையிற் பெரும்பலன்றனைத்தரா
மூடநீமுயன்றசெய்தி மூர்க்கன்றகுமுனிவுகாண். ௨௩

என்றுபலவிதங்களா யியம்புசொற்கியைந்தியைந்
தொன்றுதம்பயந்தொடன்பொடொழுகுநீர்கொள்விழி
நின்றியங்கியங்கமெட்டு நிலனுறப்பணிந்தபி [யரா
னன்றரன்கணத்தர்முன னயந்துகைகுவித்திடா. ௨௪

கட்டவிழ்களத்தனவெய்ய கன்மிதுன்மலத்தனேன்
முட்டவித்தசீலமில்வி மொழிகுருத்துரோகியான்
றுட்டரிட்டனட்டமா மதந்துதைந்தநெஞ்சினன்
சிட்டர்கட்கிதஞ்செயாத தீயினத்தினன்சினன் ௨௫

பத்திகிட்டையற்றவன் பரப்பகங்தைபெற்றவன்
வெத்தர்சேர்தகள்கற்றவன் விடாதலோபமுற்றவன்
சித்தமொன்றினிற்றிறம் பெறத்தெளிந்துபற்றலேன்
பொத்தையகமுற்றையும் பொடிபடுத்தியெற்றுகோ.

வேறு.

என்னையெனசெய்துகொள்கே னென்னிருங்குற்றநீ
ங்க, வன்னியிற் சென்றுபாய்கோ மாகட லிடைக்குதிக்
கோ, வுன்னருங்கிரியினவீழ்கோவுடற்றிபுதெதிர்போ
யச்சாகோ, சின்னமாயுடலைக்கொய்கோ திரைக்கட லுல
கஞ்சூழ்கோ. ௨௭

பொருவருங்குருநற்பதத்தி போனவிக்குற்றம்போமா, றரு
ளுதியென்னவினிற்ங் கழுஞ்சகதேவர் தம்மைக், கருணை
யாலவ்சவதேவா கண்டியாபெரியோர்வாக்கா, லுரைசெ
யவாரஞ்சேல்புனனே யொருசிவத்துரோகமுண்டாம்.

அந்தவெந்தீயனறனனே யழிந்திநீயெமக்கொப்பாகு
நிந்தையிலுனசெயறகு நித்தனுங்கருணைகூரவன
பந்தமிலபரதாநெஞசிற பக்கமுமபெறுதியானபால
வநதருநெறியடிக்கு மாறுகாணமகததோர்கோயம ௨௯

நமபுவாயித்தப்பா நு நனமைநீபெறவுணாததா
சமபுவினருளினலே சாதிததவருடுதனனச
செமபொன நுஙகாரககுவிததுந திடமபெறவுடலபூரிததது
விமபாவீரசேடம விருமபியேவாஙகிககொணடு. ௩௰

சகதேவாசரனமறறோ நாளினததண்டநாத
ரகமேவிபரநதுநதாமுமணைநதவா செயயுமபததி
மிகமேனிபுளகமெயதி விருபபுடனகைக்கொண்டன்பா
ற, சுகமேயபததாசூழந துனனவநதினிதிருநதாா. ௩௧

கலிகணநாதர் புராணம்

முற்றிற்று

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௬௮௫

உ

திருசசிறறமபலம.

அல்லையா மதுவையா புராணம

நலலவாவாழகலியாணநகாககே
யலலையாமதுவையொனறைபெயரா
சொலலருமனுபவஞானசுகததா
வெலலருமேடணைமூனறவைவெனறா. க

நறபரவிஙகநயநதவாதமபா
லறபுதசேவையினுவலறுதா
சொறபாமூவிதசேடசுகததா
சறபுகழநநதிகளசாாவுறுநாளின. உ

விசசலனுககுயிாவீயுறுநாளா
ணசசுறுகநதாநநதிகடோறற
நிசசயபததிநெடுநதிறலகணடு
மசசமிலாதவகநதையினமமா. ௩

இததவாநீதியநீதியதெனறு
சததியவலலையாமதுவையாதம்மை
யததிரமனனனைழததறிவினறி
யொததுவெகுண்டவரொண்கணிடந்தான். ௪

இநநெறிகண்டவாமன்னனிறந்தான
றன்னகாகெடடதுவென்றுசவித்தார்
நன்னெறியனபாகணங்களகேளா
வெநநெறிவஞ்சமிகுததுணைசெய்வா. ௫

இததிரஙகீனனிவனசிவபததிச
சிததிபெறுமபடிசெயகுதுமாசாா
மெயததவாதமஙமெகுணடவாசாவா
ஞெததிவதைததிடுகெனறவுனாககும ௬

தணடிபிதாவுயிரசாயவதைதது
மெணடிகழமுததியையெயதிடலானுங
கணடகனிவவிறைகாவலனெனறே
கொணடிடொஞுதுகொலததகுமெனஞு. ௭

அமபகமறறுமவாககருளசெய்தே
வமபனிவனபதிவைகலமெனஞு
நமபரநநதிகணறறவரெலலாம
வெமபரவாதியைவீடடுத மெனறே ௮

வனறிறலார்சகதேவாைவாவென
றனறுமகததரறைநதுவினஞுற
கொனறிடலகொலகெனநீறுகொடுத்தாா
நின்றனிநிடடைநிறுததுதியெனருா. ௯

சநதிரசேகரர்தமமருளாலே
யநதநராதிபஞுவியொடாக்கப்
பநதவெழுததவைபாறநினைததாா
நந்திகளுனனியநாவிலுனாப்பாா. ௰

எயபபறுமாதவர்பததாகளெல்லா
மொபபநவிறறுவஞென்றதுகேணமி

னிபபதிமனனனிருநதிருவினனே
தபபறவறறதுவெனறனாபினறும. ௰௧

வேறு

மாதரசாமடிவால மாசசாலெனனவசவையா
காதனமுமமைபபிரமரிரு சவுணடையாககைய
ரோதமிலாவாசசைய ரோகாநதராமைய
ராதிநலலோருடனிலககத தெணபதினுயிரததவருமம௰௨

கூடலசஙகமமேவக குலவியுடனசெலலுஙகா
னீடுமனனனசெலவமெலா நிலைகுலைநதுகவியாண
மாடஙகாவளமழிநது மணணதிாநதுகொடியினஙக
ளூடியிராமுழுதரறற நரியூளைபகலொலிபப ௰௩

கன்மாரிமிகபபொழிநது கதிரமதியாமிருளையுந
துனமாககபபரிவேடஞசூழந்தவாகளை துசெநதாண்
முனமாநதாதெரியாமன மொயததுமருசுபகனமுடி
யனமாகமடைநதுஙகாக கருகுயமனறேனறியரோ ௰௪

கம்பறிநதமுணடமன்னன கணடுதயகாலநடு
விம்பமுறுமபிரதிபகன மிகததோறறமெவறவினை
றமபெரியோருரைதபபாச் சகதேவாநதிகனபா
லமபரிவாலவிடைகொடுதம் மகததகணையவன்னையாா.

வந்தமைநதனமுகநோககிவந்தெதனனைசசிவகணததோ
மூநதவுரைசெயதபடி முடியாமலெனமுனிந்து [ா
நிநதகனைக்கொலலவஞ்சி நிததனன்பாசெனறுமோா
விந்தவுலகவாவெகுண்டாற பிரளயமவந்தெய்தாதோ.

நின்குற்றநீக்கவன்றோ நின்னையிதுசெய்யென்றான்
முன்குற்றஞ்செய்தக்கன் முனிந்துசிவநிந்தைசொல்ல
தன்குற்றமில்லாத தன்மெய்யையச்சங்கரியன்
றென்குற்றங்கேட்டமா வென்றெரியிலெரிவித்தாளே

வேறு

அன்றுபமனனியன்று னந்தனைநிந்தைசொன்ன
குன்றுனாகேட்டேமென்று கொடியதீக்கினையதாகத்
தன்றனியுடலநீறுயத்த தகித்தன்னைசண்டியோநீ
சென்றரநிந்தைசெய்த தீயனைக்கொலாதுவந்தாய். ௰௮

உன்பிழைப்பென்னவிந்த வுடலினாலாவதென்னத்
தின்புறத்திருந்துஞானி சிச்சியென்றங்குலத்தார்
றன்புறநொடித்தழைத்துத் தூயதலாமுன்றின்மணமே
லன்புறப்பயந்தாளன்ன மளிக்கவப்படியேநின்று. ௰௯

மெல்லெனவருந்துமபோரவ் வீதியின்விமலன்பா
மொல்லையொன்றுந்தீர முற்றுபொமமையொன்று
மெல்லையிலவீரபத்தி யிசைந்துளாரிதனைக்கேட்டு
கொல்லையிற்சகதேவாசசோந் தந்தலுண்டாமுமுணஞ.

வீரசினனந்தரித்து விமலவெண்ணீறணிந்து
பாரவாளெடுத்துவீர பத்திராழுவொன்னத்
தீரவுக்கிராயனனை செய்யதாளிறைஞ்சவாழத்திக
கோரமிக்கவராயவெல்வீ ரொனவிடை கொடுத்தவாறே.

மனையினும்வீதிசென்று வாமுனஞேரிடபம்வந்தவ
கனைவருமகலுமவண்ண மாரபரித்திவாகுமாக்கம

துணைவினிறகாடடிசசெலலததுணிநதுடனமுடிபபேந்த
பபா,முனைவனுநதிருமினமுநதினனெனுங்கரியபால்.

கடிதுவாளவிதிரததுசசெலலக கரியினபபாகாவாசி
முடுகுராவுததரொலலா முனிவறபபினவிலங்கித
திடமிழநதருஞடுநிறபத தீரமா[illegible]தங்கைப
படைகரமுடனமறநது பயநதுபின்வாங்கிநி, உங

விருததணிகாலாகோளின வெண்றிமாலைகடறிததோர
பொருபடையெனிறபுயங்கள் பூரிககுமபொருவிலவீர
ரொருவனையொருவரொணணுதொளிரமணியாரங்கன்ன
மருமமாதிகளிறசோதி வயங்குவோர தனமயுநதளளா.

விலங்கிடாததீரொலலாம விலங்கவாளவீசிவாயிற
றலங்களிறகாவலாளா சாயவுட்புகுநதுசோதி
துலங்குமிநதிரோலககமபோற றுலஙவாமாளவாமராடா
வலங்கொளாரியாகளாதி மனனவாவணங்கிநிறப. உரு

இருபுடைபபநதககார ரொழினிலவினமபோறபறறத
திருமலியாலவட்டஞ சாமராததிரளிரட்ட
விரிகதிரபபீடமேவும் விசசலனவெருவமுனசென
றுருவுகாயங்களாக வாயமபாராததுடறறிககுத்தி. உசு

மீண்டுமெப்படியேசெல்வார விசசலனபடைகடம்மை
யாண்டவன்பாவமென்று மந்தகாரங்களாலே
நீண்டகண்டெரியாவிளற நீர்மையோதண்டநாதா
மூண்டுடுஞ்சாபந்தானோ மூகாயோறபார்த்துநின்றார்.

நினகுற்றநீககவனறே நினனையிதுசெயகெனறா
மூனகுற்றஞுசெய்ததககன முனிந்துசிவநிநதைசொலல
தன்குறறமில்லாத தனமெயயைசசஙகரியன
றெனகுறறஙகேட்டமா வெனறெரியிலெரிவிததாளென

வேறு

அன்றுபமனணியனறு னநதனைநிநதைசொனன
குனறுணாகேட்டேமெனறு கொடியதீககினையதாகத்
தனறணியுடலநீறுயத தகிததனனரணடியோநீ
செனறரநிநதைசெயத தீயனைகொலாதுவநதாய. ௰௮

உனபிழைபபெனனவிநத வுடலினலாவசெனனத
தினபுறததிருநதுஞானி சிசசியெனறஙகுலததாற
றுனபுறநொடிததழைத்துத தாயதலாமுனறினமணமே
லனபுறபபயநதாளனன மளிககவபபடியேசினறு. ௰௯

மெலலெனவருநதுமபோதல் வீதியினவிமலனனபா
மொலலையொனறுநதீர முறறுபொமமையொன்று
மெலலையிலவீரபததி யிசைநதுளாரிதனைககேட்டங
கொலலையிறசகதேவாசசோந தநதலுண்டாமுமுண்ணு.

வீரசினனந்தரிதது விமலவெணணீறணிந்து
பாரவாளெடுததுவீர பததிராமூவொனனத
தீரவுககிரராயன்னை செயயதாளிறைஞுசவாழததிக்
கோரமிககவுராயவெலவீ ரொனவிடை கொடுத்தவாறே.

மனையினும்வீதிசெனறு வர முன்னேரிடபமவநதங
கனைவருமகனுமவணணு மாரயபரிததிவாககுமாரக்க

துணைவினிறகாட்டிச்செல்லத்துணிந்துடனமுந்தபேந்த
பபா,முனைவனுந்திநமினமுநதினனெனுஙகரியபால்.

கடிதுவாளவிதிரத்துச்செல்லக்கரியினபபாகாவாசி
மூடுகுராவுததடொலலா முனிவறபபினவிலஙகித
திடமிழுந்தருணடுநிறபத தீரமாதானைதஙகைப
படைகரமுடனமறந்து பயந்துபின்வாஙகிந ௨௩

விருதணிகாலாதோளின வெள்ளிமாலைகட்டிதநோா
பொருபடையெனிறபுயஙகள் பூரிக்குமபொருவிலவீர
ரொருவனையொருவரொனறுதொளிாமணியாரஙகன்ன
மருமமாதிகளிறசோதி வயஙகுவோாநனம புகதளளா.

விலஙகிடாததீரொலலாம விலங்கவாளவீசிவாயிற
றலஙகளிறகாவலாளா சாயவுட்புகுந்துசோதி
துலஙகுமிநதிரோலகசமபோற றுளுவாமாளவாமராடா
வலஙகொளாரியாகளாதி மனனவாவணஙகிநிறப. ௨௫

இருபுடைபபநதக்கார ரொழினிலவினபபோறபறறத
திருமவிபாலவடடஞ் சாமரைாததிரளிரட்ட
விரிகதிாபபீடமேவும் விசசலனவெருவமுனசென
றுருவுகாயஙகளாக வாயமபார்ததுடறறிகருததி. ௨௬

மீண்டுமபபடியேசெல்வாா விசசலன்படைகடம்மை
யாண்டவன்பாவமென்று மக்தகாரங்களாலே
நீணடகண்டெரியாநின றநீாமையோதண்டநாதர்
மூண்டிடுஞ்சாபந்தானே மூகாயோறபார்ததுநின்றாா.

திரிதனுத்தனைப்பாண்டு ரங்கனமுன்செய்தது வந்த
பெருமைபோலாயத்திதென்று பெரிதுறப்பத்தர்போற்ற
வரியசெயமூவருந்தாளு சகதேவரகத்திறசாரந்தங்
குரியதாயக்கின்றளுசியாங்க ளுனணியமுடிந்ததென்று.

இகபரநரகசீவி யெஞ்போனையீசனன்பா
பகைவர்தேடனைக்கொல்லாப் பாவத்துக்கெளசிரத்தை
யகமகிழ்ந்தறுப்பனென்ன வங்கைவாளூட்டிக்கொய்ய
நகமயில்கேழவனவந்து நண்புடனடுத்தங்கம்மா. ௨௯

நீயுன்தனைத்தேவி நினைமையந்தாமற்றுஞ்சுற்ற
மாயுள்ளோரடையவிந்த வருநிதிமணிவிமான
நேயமாவேறிவம்மி னித்தனங்கயிலைக்கென்று
பாயுநீர்வேணியெம்மான பணியிலைமைக்கச்சென்றா.

தருநெறிவசவதேவா சர்ப்பித்தபடியேமன்னன
பொருப்படையனைத்துந்தம்முட பொருந்திறந்தரசனமக்க
ளொருவரோடொருவருடி யொழிந்தனாகல்லியாணத்
திருநகரந்தகாரளு செறிந்ததிசசெயதியெல்லாம். ௩௧

தண்டநாயகர்க்கவீர ரிருவருஞ்சென்றுசாற்றக, கொ
ண்டலூர்கோயில்வைகுங் கூடலசங்கமேசன், புண்டரீ
கத்தாள்போற்றும புஞ்சியாறபுகுந்துகண்டு, தெண்டனி
ட்டெழுந்தாரன்பாற் சிவகணத்துடனேகிறபார். ௩௨

வேறு.

தேசிகனபதஞ்சேருமிசையைராய்ச செயயதோத்திர
ஞ்செயதுறககலுபூவார, பாசநாசவென்னுரைசயேசரண

ம பததிகநதெனனைபபறறினேயசரண, நாசமொனறிலாந னமையேசரண நாரிபாகனேயாரியசரண, ஸ்ரீசிவனகரு ததினபயேசரண மெனனெனனிடததிருததுவாயசர ணம ௧௩

தறபராபரசஙகராசரணஞ சறபபூடண தாணுவேசர ணமு, சிறபராதிகெசலவனேசரணந தெளிவிலேனருந தேசிகாசரண, மறபெனககுநின னடிகளேசரண மதத பூரணாநதனேசரண, மெறபுடறகியா னமுசினேனசர ண மெனனெனனிடததிருததுவாயசரணம. ௧௪

ஸ்ரீதியன்பாபானேயனேசரணநிநதைவாழகைகயினிற இனேன்சரணங, கோதிலாசணககோலமேசரணஙகுறை விலாவருட குனறமேசரணம, போதநினபணி போறறி னேனசரணம பூவாயெனறிவிபபுகலுவாயசரணம, யா தொரசிறு மிவிபபுகேளசரண மெனனெனனிடததி ருததுவாயசரணமே. ௧௫

சஙகமேசவேதாநதனேசரணந தாரணிககணுறறிக கிலேனசரணங,கஙகைநாதவெனககணுளாயசரணங ரணவாதனேசழிததனேசரணம, பஙகவிநதியமபாறறினே சரணம பரிநதுவாவெனபபணித்தருளசரண, மிஙகெம க்குமுனின றுகாசரண மெனனெனனிடததிருத்துவாய சரணம். ௧௬

வேறு

ஒனறுறவணஙகியேததி யிருவிழிய ருவியாறுயத
துனறமெய்புளகமெயதித தூயதாளேபெருபாய
நின்றமூநதியாமே னீடருணமிகுததுநிததன
முனறன துருவஙகெகிழ தேசிகமு தலவனுகி ௩௭

அருளவிழியாளனஙகொண் டகத நிலனபதிகணுகிக
கருணைமெயவசவதேவா காணமுனனினறவாறே
யுருகிநெஞசஙகமெடடு மொணடனாயுறபபணிநதவ
கிருநிலமபணிநதெழாளா யிருகையாலெடுததுமோநது.

ஆதரவுடனகாததா லமூநதினறனைததவாறே
பேதமதினறியொனறுயப பேரருளிலிஙகமாகி
மாதவாகாணுவண்ண மறைநதனாமகததனைதது
மீதெனறபுதமதென்று ராலயமெஙகுமபாாததாா. ௩௯

தெரிவிலராகிநின்று செபபுவாாவசவதேவ
ருரிமையாலத்தனுசா னுருவுகொணடுவநதிரஙகி
யரியதனறிருமேனிககுணடககினனிநதபேறா
பரிவினுறவுநறுமொன்று பரவினாபரவசததால். ௪௰

தேவதூரியஙகறஙகத திருமறைமிகமுழஙகக்
காவின்மாமலாகள்விண்ணோ கனமமழையெனசசொரிந்
ரோவமிலிலிங்கமீது மெண்பதினுயிரததா
ராவலாலரகனொன்றா பததர்களாடியாாததார். ௪௧

அம்மைநாகாமடையாாதா மணணலாாவசவதேவா, செ
மமைநற சிவதனைநசசேரச சிாதைனைந துருஞ்சிததேமபி,
வியமிதறபாரனேயெனறன விரியுயிரனுணநதி, மெயம
மையுனனிதயததுறறுன விளையளோதமியேனெனறு

சடகமெனதததணடாாதா தாமுறுமொளியைசசோநதா
ளடபபத நபபணணராதி யாமபலதவததோரநதச
சுடாககுளேமறைநதாரனன சோதியுளலலமையா
விடறகருஙகதலிநீஙகி மேவிமெயபபொருளாயினரா.

ககைகயாமோளிஙகயா கனனநறபிரமதேவா
மிககஙகலைககேதனையா விரகரோகாநதராம
ரிககனதவ ததோராதி யெழுநூறறேுடெழுபானன்பா
தொககருட்சோதிபொங்கச சுததனஙகயிலையுறறார். சச

மாதிராசையாசெனனவசவதேவையாதிரப
போதராமடிவாலையா புகழ்தருஙகினனைப
ராதியாமபெரியோாதமமி லகமகிழநதனபிறலே
நீதியாாவசவதேவா முத்தியினிலைமைசொலவாா. சரு

காலினமேறகாலுநதுயய கனேபலங்கமலததுளளுஞ்
சாலமினமேகததுடுஞ சனிததிலடஙகுமாபோற்
கோலநற்குருவினபாலே குலவியேதோனறிமறறுஞ்
சீலநநதிகளாாபுககாா தேசிகனிடத்திலென்றா. சசு

இவர்சிவாஙகிசராயமண்ணி லெழுதியெமானேயேத்தி
யுவமையிலேயபதகி யுததியினுறறுழ்கி

நவபரசீர்ததியெஙகுங காடடிததநதிருபபோநாடடிச
சிவகுருவருவினமறறுஞ செனறனனொனறுதிததாா.

பணியணிபரமனபுதநதா பாககியததவததாசிநதா
மணிசரணாககாதார மருவுஞசைவாமபுஙகட
கணிதருமிரவியோாழுன ருயநறபததிவிநதுத
தணிதருஞானசசோதி தருமணியெனமணடஙகி ௪௮

பாணியுமபாலுநெயயும பரிநதுதநதமமிறகூடிக
காணிலெலானறுகினற காடசியோலவசவதேவா
வாணிலாவேணிகிததன வாருநததிருமேனிககுட
பேணிநீபுகுநதாயுனறனபெருமையாாபேசவலலாா ௪௯,

எனறுதறபாததிலுறறங கிசைநதநததிகளேயேததி
வென்றிசோமாதிராசா மகததணாமிகவணஙகிந
துனறலாசசோலைசூழுஞ சஙகமேசுரததைநீஙகிச
செனறனாபருபபாததசே மலலிகாாசசுனனைச சேநதாா.

தததுவமகததோாபததா தமமொடுமடிவாலையா
விததகவசவதேவா மேனமையைமிகவுமேததி
வததுவையகலாசசென்ன வசவராசையாசமுகத
தோததுயருளவையெனனு மோஙகுமாதலததிலுறறா

வளாதருஞானாசெனன வசவதேவையராசாா
னனிணபாதங்கணெஞ்ச நறகமலததிறுடி
யளவிலாப்பரமானநதவனுபவமகலாராகி
யுளமகிழமடிவாலைய ருடனினிதுவங்கிருந்தார். [illegible]

வரநதரவலலைதான வசவசாரிததிரததை
விருமபியேவனாநதோரகேடடோாவிமலநதபததிசோவ
ா, திரமபெறபபடிததோரததன றிருவுளக்கருணைமேவி
ரநதரானநதமுததி நேயமேனினைவொனறுவா. ருந

அலலவேலாயிராரோக கியநதிருநதடடசெலவம, புல்
லுமெணசிததிதானுமபொருநதுமாதோறறமபொஙகும
வெலலுமாபததஙகளேது விருமபினுமவிளையவெயது
மலலணிகணடனிதத னருளினலனைததுஙகூடும ருச

சிஙகமாதஙகமபாமபு தீவளியிடிபேயவஞச
மெஙகுளபாரிடஙகள பிரமராககதாகளாதி
வெஙகதபபயஙகளொனறு மேவலார்வினைககடறகுள
வஙகமாவெடுககவலல வசவழுவெழுததாலமமா. ருரு

புஙகவாவசவதேவா புகழ்னைவிரிததுமணணோ
பஙகமதகலமுனனம பகாநதபாலககுறுககி
ஙகுசோமேசனறுயய தாணடலாவணஙகவநத
விஙகிதவிபபிறபபை யினறருசிநினறேததலசெயவாம.

வேறு

சரணதருணதபசரணாததி சமணவிருணசனசரண
ாததி, விரணதிரணனல சரணாததி விமலவருணடக
சரணாததி, கரவுகரணநீத சரணாததி கடியனொருண
டலைசரணாததி, மருளொனரணசலசரணாததி வசவக
ருணநிதி சரணாததி. ருள

வேறு

கொண்டல்பெய்யக் குலமன்னனீடுக
வண்டபோதனர் மாதவமல்குக
வொண்டருந்திரு வஞ்செழுத்தோங்குக
பண்டை நூன்மறை யாகமம்பல்கவே ௫௨

வேறு

உத்தமனற்சிவமொன்றெனவோதிய
சத்தொளிர்மவசவேசாசரித்திர
மெய்த்திறமாயிரமுஞ்சதமேழிறை
பத்துடனோபாவெனவேபகருவா ௫௩

ஆலவாய் மதுரையா புராணம்
முற்றிற்று

வசவபுராணம்
முற்றுப்பெற்றது
ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௲௪௬

அறிவித்தல்.

இவ் வாதுச்சருக்கத்துக்கு, இனி வேதாகமபுராணங்களுடன் நியாயநூலையுந்தழுவி சற்சம்பிரதாயம்வழாது அகலவுரையியற்றி தனியே பதிப்பிக்கப்போகின்றமையின், இச் சருக்கத்தில் சரித்திரமின்றி மூலத்தைமாத்திரமிப்போதுபதிப்பித்தனம்